

බුද්දකනිකායෙ

මහානිද්දෙස-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

අවිජ්ජාලඬ්ඨිං සාතෙන්නො, නන්දිරාගඤ්ච මූලතො;
භාවෙන්තට්ඨඬ්ඨිං මග්ගං, ථුසි යො අමතං පදං.

පාපුණ්ණිවා ජිනො බොධිං, මිගදායං විගාහිය;
ධම්මචක්කං පවත්තෙන්වා, ථෙරං කොණ්ඩඤ්ඤමාදිතො.

අට්ඨාරසන්නං කොට්ඨං, බොධෙසි තාපසො තභිං;
වන්දෙහං සිරසා තඤ්ච, සබ්බසත්තානමුත්තමං.

තථා ධම්මුත්තමඤ්චෙව, සඬ්ඝඤ්චාපි අනුත්තරං;
සංඛිත්තෙන හි යො චුත්තං, ධම්මචක්කං විභාගෙසා.

සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සත්ථුකප්පො ජිනත්රජො;
ධම්මචක්කං විභාජෙන්වා, මහානිද්දෙසමබ්බවි;
පායො විසිට්ඨො නිද්දෙසො, තංනාමවිසෙසිතො ව.

තං සාරිපුත්තං ජිනරාජපුත්තං, ථෙරං ථීරානෙකගුණාධිවාසං;
පඤ්ඤාපභාවුග්ගභවාරුකිත්තිං, සුනිවචුත්තිඤ්ච අපො නමිත්වා.

බමාදයාදියුත්තෙන , යුත්තමුත්තාදිවාදිනා;
බහුස්සුතෙන ථෙරෙන, දෙවෙන අභියාචිතො.

මහාවිහාරවාසිනං , සජ්ඣායමිති පතිට්ඨිතො;
ගහෙතබ්බං ගහෙන්වාන, පොරාණෙසු විනිච්ඡයං.

අවොක්කමෙන්තො සමයං සකඤ්ච, අනාමසන්නො සමයං පරඤ්ච;
පුබ්බොපදෙසට්ඨකථානායඤ්ච, යථානුරූපං උපසංහරන්නො.

ඤාණප්පභෙදාචහනස්ස තස්ස, යොගිහි නෙකෙහි නිසෙවිතස්ස;
අත්ථං අපුබ්බං අනුවණ්ණයන්නො, සුත්තඤ්ච යුත්තිඤ්ච අනුක්කමෙන්තො.

ආරහිස්සං සමාසෙන, මහානිද්දෙසවණ්ණනං;
සද්ධම්මබහුමානෙන, නාත්තුක්කංසනකමයනා.

චක්ඛාමහං අට්ඨකථං ජනස්ස, හිතාය සද්ධම්මවිරට්ඨිතත්ථං;
සක්කවච සද්ධම්මපජොතිකං තං, සුභාට්ඨායෙව සාධු සන්නොති.

තත්ථ “පායො විසිට්ඨො නිද්දෙසො, තංනාමවිසෙසිතො වා”ති චුත්තත්තා දුට්ඨො පායො – බ්‍යඤ්ජනපායො, අත්ථපායො ව. තෙසු බ්‍යඤ්ජනපායො අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනආකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡබ්බිධො. අත්ථපායො සඬ්ඝාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡබ්බිධො. තත්ථ තීසු ද්වාලෙසු පරිසුද්ධපයොගභාවෙන විසුද්ධකරුණානං විත්තෙන පවත්තිතදෙසනා වාචාහි අකථිතත්තා අදෙසිතත්තා අක්ඛරමිති සඤ්ඤිතා, තං පාරායනිකත්‍රාග්මණානං මනසා පුච්ඡිතපඤ්ඤානං වසෙන භගවතා රතනසරෙ නිසිදිත්වා සම්මසිතපට්ඨානමහාපකරණවසෙන ව අක්ඛරං නාමාති ගහෙතබ්බං.

අට්ඨ වා අපරිපුණ්ණං පදං අක්ඛරමිති ගහෙතබ්බං “සට්ඨිවස්සසහස්සාති”ති එවමාදීසු (පෙ. ව. 802; ඡා. 1.4.54; නෙත්ති. 120) විය. එත්ථ හි සකාර නකාර සොකාරාදීනි අක්ඛරමිති, එකක්ඛරං වා පදං අක්ඛරමිති එකෙ. “යායං

තණ්හා පොතොභවිකා”ති එවමාදීසු (මහාව. 14; විහ. 203; ම. නි. 3.374; පටි. ම. 2.30) විභ්‍යන්තං අත්ථජොතකං අක්ඛරපිණ්ඩං පදං. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති එවමාදීසු (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 109; සු. නි. 878; මහානි. 107; චූළනි. අජිතමාණවජ්ජුච්ඡානිද්දෙසො 6; නෙත්ති. 45) බ්‍රහ්මඤ්චරෙහි යුත්තං පදං නාම. සංඛ්‍යාතෙන චුත්තං පදං විභාවෙති. පදෙන අභිභිතං බ්‍යාඤ්ජයති බ්‍යත්තං පාකටං කරොතිති බ්‍යාඤ්ජනං, වාක්‍යමෙව. “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති සඬ්ඛෙපෙන කථිතමත්ථං. “කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියචිත්තවිමසසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති”තිආදීසු (විහ. 431; සං. නි. 5.813; දී. නි. 3.306; අ. නි. 4.276) පාකටකරණභාවෙන බ්‍යාඤ්ජනං නාම. බ්‍යාඤ්ජනවිභාගපකාසො ආකාරො. “තත්ථ කතමො ඡන්දො? යො ඡන්දො ඡන්දිකතා කත්තුකමාසතා”ති එවමාදීසු (විහ. 433) කථිතබ්‍යාඤ්ජනං අනෙකවිධෙන විභාගකරණං ආකාරො නාම. ආකාරාභිභිතස්ස නිබ්බවනං නිරුත්ති. “එස්සො, වෙදනා”ති එවමාදීසු (ධ. ස. 1) ආකාරෙන කථිතං “චුසනීති එස්සො. වෙදියනීති වෙදනා”ති නිභරිත්වා වචනං නිරුත්ති නාම. නිබ්බවනචිත්ථාරො නිස්සෙසනො දෙසොති නිද්දෙසො, වෙදියනීති වෙදනාති නිබ්බවනලද්ධපදං “සුඛා දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා, සුඛයනීති සුඛා, දුක්ඛයනීති දුක්ඛා, නෙව දුක්ඛයනි න සුඛයනීති අදුක්ඛමසුඛා”ති අත්ථචිත්ථාරො නිරවසෙසෙන කථිතත්තා නිද්දෙසො නාම.

එවං ඡබ්බිධානි බ්‍යාඤ්ජනපදානි ඡානිත්වා ව ඡසු අත්ථපදෙසු සඬ්ඛෙපෙනො කාසනා දීපනා සඬ්ඛාසනා, “මඤ්ඤමානො ඛො, භික්ඛු, ඛන්ධො මාරස්ස අමඤ්ඤමානො මුත්තො පාපිමනො”ති එවමාදීසු සඬ්ඛෙපෙන අත්ථදීපනා සඬ්ඛාසනා නාම. එසො පන ථෙරො “බුද්ධෙන භගවතා එවං සඬ්ඛෙපං කත්වා චුත්තමත්ථං ‘අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා’”ති කථෙතුං සමත්ථො පටිච්ඡිකි.

උපරි චත්තබ්බමත්ථං ආදිතො කාසනා දීපනා පකාසනා, “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවමාදීසු (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) පච්ඡා කථිතබ්බමත්ථං පඨමචචනෙන දීපනා පකාසනා නාම. එවං පඨමං දීපිතං අත්ථං පුන පාකටං කත්වා දීපනෙන “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සබ්බං ආදිත්තං? චක්ඛුං, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා”ති එවමාදීසු (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) කථිතෙසු “තික්ඛිත්තිදියො සඬ්ඛෙපෙන චුත්තං පටිච්ඡිකිති”ති කථිතත්තා ද්වෙ අත්ථපදානි තික්ඛිත්තිදියස්ස උපකාරවසෙන චුත්තානි.

සංඛ්‍යාතස්ස චිත්ථාරාභිධානං සකිං චුත්තස්ස ව පුනපි අභිධානං විවරණං, “කුසලා ධම්මා”ති (ධ. ස. 1) සඬ්ඛෙපෙන තික්ඛිත්තස්ස. “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) නිද්දෙසවසෙන චිත්ථාරණං චිත්ථාරවසෙන පුන කථනං විවරණං නාම.

තං විභාගකරණං විභජනං, “යස්මිං සමයෙ”ති (ධ. ස. 1) විවරිතෙ කුසලෙ ධම්මෙ “තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති, වෙදනා හොති”ති (ධ. ස. 1) විභාගකරණං විභජනං නාම. විවරස්ස චිත්ථාරාභිධානෙන විභත්තස්ස ව උපමාභිධානෙන පටිපාදනං උත්තානීකරණං, විවරණෙන විවරිතත්ථස්ස “කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සම්චුසනා”ති (ධ. ස. 2) අභිවිවරිත්වා කථනඤ්ච විභජනෙන විභත්තස්ස “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, ගාවි නිව්වම්මා, එවමෙව බ්වාහං, භික්ඛවෙ, එස්සාභාරො දට්ඨබ්බොති වදාමි”ති (සං. නි. 2.63) එවමාදිඋපමාකථනඤ්ච උත්තානීකරණං නාම. ධම්මං සුණන්තානං ධම්මදෙසනෙන චිත්තස්ස අනෙකවිධෙන සොමනස්සඋප්පාදනඤ්ච අතිබිණ්ණුද්ධිනං අනෙකවිධෙන ඤාණස්ස තිබිණ්ණාවකරණඤ්ච පඤ්ඤත්ති නාම, තෙසං සුණන්තානං තංචිත්තතොසනෙන තංචිත්තනිසාමනෙන ව පඤ්ඤාපයති පඤ්ඤත්ති. තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬ්ඛාසයති, පදෙහි පකාසයති, බ්‍යාඤ්ජනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විභජති, නිරුත්තිහි උත්තානීකරොති, නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපයති. කිං චුත්තං හොති? බුද්ධා භගවන්තො එකච්චෙ වෙනෙයො එකස්මිං දෙසනෙ අක්ඛරෙහි අත්ථසඬ්ඛාසනං කරොන්ති... පෙ... නිද්දෙසෙහි අත්ථපඤ්ඤාපනං කරොන්තිති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

අථ වා අක්ඛරෙහි සඬ්ඛාසයිත්වා පදෙහි පකාසයති, බ්‍යාඤ්ජනෙහි විවරිත්වා ආකාරෙහි විභජති, නිරුත්තිහි උත්තානීකත්වා නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපයති . කිං චුත්තං හොති? එවරූපෙන ධම්මදෙසනෙන එකච්චෙසු යානෙසු එකච්චානං වෙනෙයානං විනයනීති.

අථ වා අක්ඛරෙහි උග්ගාඨයිත්වා පදෙහි පකාසෙන්නො විනයනි උග්ගචිතඤ්ඤං, බ්‍යාඤ්ජනෙහි විවරිත්වා ආකාරෙහි විභජන්නො විනයනි විපඤ්චිතඤ්ඤං, නිරුත්තිහි උත්තානීකත්වා නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපෙන්නො විනයනි නෙය්‍යං. ඉති වෙනෙයාවසෙනපි යොජෙතබ්බමෙව.

අත්ථතො පනෙත්ථ කතමො බ්‍යාඤ්ජනපායො, කතමො අත්ථපායොති? බුද්ධානං භගවන්තානං ධම්මං දෙසෙන්නානං යො අත්ථාවගමකො සවිඤ්ඤත්තිකසද්දො, යො බ්‍යාඤ්ජනපායො . යො තෙන අභිසමෙතබ්බො උක්ඛණරසාදිසහිතො ධම්මො, යො අත්ථපායොති වෙදිතබ්බො. පුනපි සන්ධායභාසිතො බ්‍යාඤ්ජනභාසිතො සාවසෙසපායො අනවසෙසපායො නීතො නෙය්‍යානි ඡබ්බිධො පායො. තත්ථ අනෙකත්ථචත්තා සන්ධායභාසිතො “මාතරං පිතරං භත්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව ඛත්තියෙ”ති එවමාදි (ධ. ප. 294). එකත්ථචත්තා බ්‍යාඤ්ජනභාසිතො ‘මනොපුබ්බඤ්චා ධම්මා’ති එවමාදි (ධ. ප. 1.2; නෙත්ති. 89, 92; පෙටකො. 14). සාවසෙසො “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවමාදි (මහාව. 54; සං. නි. 4.28). විපරිතො අනවසෙසො “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”ති එවමාදි (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාපමාණවජ්ජුච්ඡානිද්දෙසො 85; පටි.

ම. 3.5). යථා වචන, තථා අවගන්තබ්බො නිතො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං” නි ඵවමාදි. යුත්ති යා අනුස්සරිතබ්බො නෙය්‍යො “ඵකපුත්ථලො භික්ඛවෙ” නි ඵවමාදි (අ. නි. 1.170).

අත්ථො පන අනෙකප්පකාරො පායත්ථො සභාවත්ථො ඤායත්ථො පායානුරූපො නපායානුරූපො සාවසෙසත්ථො නිරවසෙසත්ථො නිතත්ථො නෙය්‍යත්ථො ඉච්චාදි. තත්ථ යො අප්පස්සත්ථස්ස ඤාපනත්ථමුච්චාරියතෙ, සො පායත්ථො “සාත්ථං සබ්බස්සත්ථං” නිආදිසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.190) විය. රූපාරූපධම්මානං ලක්ඛණරසාදිසභාවත්ථො “සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති” නිආදිසු (විභ. 485; සං. නි. 5.3) විය. යො ඤායමානො භික්ඛාසංචත්තති, සො ඤාතුං අරහතිති ඤායත්ථො – “අත්ථවාදි ධම්මවාදි” නිආදිසු (දී. නි. 1.9, 194; 3.238; ම. නි. 1.411) විය. යථාපායං භාසිතො පායානුරූපො “චක්ඛු, භික්ඛවෙ, පුරාණකම්ම” නි (සං. නි. 4.146) භගවතා වුත්තං. තස්මා චක්ඛුමපි කම්මන්ති. බ්‍යඤ්ජනච්ඡායාස අත්ථං පටිබාහයමානෙන වුත්තො අත්ථො නපායානුරූපො, සො පායතො අනනුඤ්ඤාතො අකතපටික්ඛෙපො වියුත්තො. සො ච සඬගභෙතබ්බම්පි අසඬගභෙත්වා, පරිවජ්ජෙතබ්බම්පි වා කිඤ්චි අපරිවජ්ජෙත්වා පරිසෙසං කත්වා වුත්තො සාවසෙසත්ථො “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං” (සං. නි. 4.60; මහානි. 107). සබ්බෙ තස්සති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙ භායන්ති මච්චුතො” නිආදිසු (ධ. ප. 129) විය. විපරිතො නිරවසෙසත්ථො “සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච (දී. නි. 2.155; මහාව. 287; නෙත්ති. 114). තත්‍ර, භික්ඛවෙ, කො මත්තා කො සද්ධාතා...පෙ.... අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨපදෙහි” නිආදිසු (අ. නි. 7.66) විය. සද්දවසෙනෙව වෙදිතබ්බො නිතත්ථො “රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ථොට්ඨබ්බා ච මනොරමා” නිආදිසු (සං. නි. 1.151, 165; මහාව. 33) විය. සම්මුතිවසෙන වෙදිතබ්බො නෙය්‍යත්ථො “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, වලාභකුපමා පුත්ථලො” නිආදිසු (අ. නි. 4.101-102) විය. ඵවම්ධ පායඤ්ච අත්ථඤ්ච විචරිත්වා යිතො අසංභිතො භවති පරවාදිහි දීඝරත්තං තිත්ථවාසෙන.

ඉති අසංභීරභාවෙන යාව ආගමාධිගමසම්පදං, තාව චත්තුං සක්කොති. සඬබෙපචිත්ථාරනයෙන හෙතුදාහරණාදිහි අවබෝධයිතුං සමත්ථො. ඵචංචිධො අත්තානඤ්ච පරඤ්ච සොධෙතුං සමත්ථභාවෙන දුස්සීලාදිට්ඨිමලචරිතත්තා සුචි. දුස්සීලො හි අත්තානං උපභනති, තෙන නාදෙය්‍යාවාවො ච භවති සබ්බොභාරමානො ඉධ නිච්චාතුරො වෙජ්ජොව. දුද්දිට්ඨි පරං උපභනති, නාවස්සයො ච භවති වාළගභාකුලො ඉව කම්මලසණ්ඩො. උභයවිපන්තො පන සබ්බථාපි අනුපාසනීයො භවති ගුප්තමිව ඡවාලාතං ගුප්තො විය ච කණ්භස්සො. උභයසම්පන්තො පන සබ්බථාපි උපාසනීයො සෙවිතබ්බො ච විඤ්ඤුහි, නිරූපද්දෙවො ඉව රතනාකරො, ඵචං භූතො ඵචං අමච්ඡරො අභීනාවරියමුට්ඨි. සුත්තසුත්තානුලොමආචාරියවාදඅත්තනොමතිසඬබාතානඤ්ච චතුත්තං අපරිච්චාගී, තෙසං වසෙන බ්‍යාබ්‍යාතො.

“ඵකංසවචනං ඵකං, විභජ්ජවචනං පදං;
තතිසං පටිපුච්ඡෙය්‍ය, චතුත්ථං පන යාපයෙ” ති.

ඵතෙසං වා අපරිච්චාගී. තතො ඵව සොතුනං හිතෙ නියුත්තත්තා නෙසං අවබෝධනං පති අකිලාසු භවතිති. ආභ වෙත්ථ –

“පායත්ථවිදසංභිතො, චත්තා සුචි අමච්ඡරො;
චතුත්තං අපරිච්චාගී, දෙසකස්ස භිතාත්ථිතො” ති.

ඵත්ථ දෙසකස්සාති දෙසකො අස්ස, භවෙය්‍යාති අත්ථො. භිතාත්ථිතොති හිතෙ අනුගතො භිතචිත්තො. සො ඵසො සුචිත්තා පියො, චතුත්තං අපරිච්චාගිත්තා ගරු, අසංභීරත්තා භාවනීයො, දෙසකත්තා චත්තා, භිතාත්ථිතත්තා වචනක්ඛමො, පායත්ථවිදත්තා ගම්භීරකථං කත්තා, අමච්ඡරත්තා න වාට්ඨානෙ නියොජකො ඉති –

“පියො ගරු භාවනීයො, චත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වාට්ඨානෙ නියොජකො” ති. (අ. නි. 7.37; නෙත්ති. 113);

“අභිභිතො දෙසකො සො, තාව දානි අභිධියතෙ”.

තත්ථ ධම්මගරුත්තා කථං න පරිභවති, ආචරියගරුත්තා කථිකං න පරිභවති, සද්ධාපඤ්ඤාදිගුණපටිමණ්ඩිතත්තා අත්තානං න පරිභවති, අසංඛායාවිත්තා අමතාහිමුඛත්තා ච අචික්ඛිත්තචිත්තො භවති, සුමේධත්තා යොනියො මනසි කරොතිති. වුත්තඤ්ඤෙන –

“පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං භබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං
කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මන්තං. කතමෙහි පඤ්චහි? න කථං පරිභොති, න කථිකං පරිභොති, න අත්තානං
පරිභොති, අචික්ඛිත්තචිත්තො ධම්මං සුණාති ඵකග්ගචිත්තො, යොනියො මනසි කරොති” ති (අ. නි. 5.151).

තංලක්ඛණපත්තත්තා භාවනං භජතිති. ආභ වෙත්ථ –

“ධම්මාවරියගරු සද්ධාපඤ්ඤාදිගුණමණ්ඩිතො;

අසයාමායාවිකස්ස, සුමෙධො අමනාභිමුඛො” . –

ඉති චත්තා ව සොතා ව.

එවං චුත්තප්පකාරං බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි යො අනිඅග්ගං කත්වා කට්ඨත්තා මහාසමුද්දමභාපථවී විය මහා ව සො නිද්දෙසො චාති මහානිද්දෙසො, තං මහානිද්දෙසං චණ්ණයිස්සාමි.

තදෙනං මහානිද්දෙසං අත්ථසම්පන්නං බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං ගම්භීරං ගම්භීරත්ථං ලොකුත්තරප්පකාසකං සුඤ්ඤතප්පට්ඨසංයුත්තං පටිපත්තිමග්ගඵලවිසෙසසාධනං පටිපත්තිපටිපක්ඛපටිසෙධනං යොගාවචරානං ඤාණවරරතනාකරභූතං ධම්මකට්ඨකානං ධම්මකථාච්චාසවිසෙසහෙතුභූතං සංසාරභීරුකානං දුක්ඛනිස්සරණතදුපායදස්සනෙන අස්සාසජනනත්ථං තප්පටිපක්ඛනාසනත්ථඤ්ච ගම්භීරත්ථානඤ්ච අනෙකෙසං සුත්තන්තපදානං අත්ථවිචරණෙන සුජනහදයපරිනොසජනනත්ථං, තථාගතෙන අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සබ්බත්ථ අප්පටිහතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමහාදීපොභාසෙන සකලජනවිත්ථමහාකරුණාසිනෙනෙන වෙනෙයාජනහදයගතකිලෙසන්ධකාරවිධමනත්ථං සමුප්පලිතස්ස සද්ධම්මමහාපදීපස්ස තදධිප්පායවිකාසනසිනෙහපරිසෙකෙන පඤ්චවස්සසහස්සමතිවීරසමුප්පලනමීච්ඡතා ලොකානුකම්පකෙන සත්ථුකප්පෙන ධම්මරාජස්ස ධම්මසෙනාපතිනා ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං සුත්වා ආයස්මා ආනන්දො පඨමමහාසඬ්ඨිතිකාලෙ යථාසුතමෙව සඬ්ගහං ආරොපෙසි.

සො පනෙස චිතයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිස්ස පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නො, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඬ්ගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු මහානිකායෙසු බුද්දකමහානිකායපරියාපන්නො, සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිචුත්තකං ජාතකං අඬ්භුතධම්මං වෙදල්ලන්ති නවසු සත්ථුසාසනඬ්ගෙසු යථාසම්භවං ගාථාඬ්ගවෙය්‍යාකරණඬ්ගද්වයසඬ්ගහිතො.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්ඨිං, ද්වෙසහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො”ති. (ථෙරගා. 1027) –

ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්ථෙරෙන පඤ්චසු යානෙසු එතදග්ගං ආරොපිතෙන පටිඤ්ඤාතානං චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානං භික්ඛුතො ගහිතෙසු ද්වීසු ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු අනෙකසතධම්මක්ඛන්ධසඬ්ගහිතො. තස්ස ද්වෙ වග්ගා අට්ඨකවග්ගො පාරායනවග්ගො ඛග්ගවිසාණසුත්තඤ්ච, එකෙකස්මිං වග්ගෙ සොළස සොළස කත්වා ඛග්ගවිසාණසුත්තඤ්චාති තෙත්තිංස සුත්තානි කාමසුත්තාදිඛග්ගවිසාණසුත්තපරියොසානානි . එවං අනෙකධා වචත්ථාපිතස්ස ඉමස්ස මහානිද්දෙසස්ස අනුපුබ්බපදත්ථවණ්ණනං කරස්සාමි. අයඤ්ඨි මහානිද්දෙසො පාඨතො අත්ථතො ව උද්දිසන්තෙන නිද්දිසන්තෙන ව සක්කච්චං උද්දිසිතබ්බො නිද්දිසිතබ්බො ව, උග්ගණ්හන්තෙනාපි සක්කච්චං උග්ගණ්හිතබ්බො ධාරෙතබ්බො ව. තං කිස්ස හෙතු? ගම්භීරත්තා ඉමස්ස මහානිද්දෙසස්ස ලොකහිතාය ලොකෙ විරට්ඨිතත්ථන්ති.

1. අට්ඨකවග්ගො

1. කාමසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

තත්ථ කාමසුත්තං ආදි. තස්මිම්පි “කාමං කාමයමානස්සා”ති ගාථා ආදි. සා උද්දෙසනිද්දෙසපටිනිද්දෙසවසෙන තිධා සීතා. “කාමං කාමයමානස්සා”ති එවමාදි උද්දෙසො. “කාමාති උද්දානතො ද්වෙ කාමා – වත්ථුකාමා ව කිලෙසකාමා වා”ති නිද්දෙසො. “කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපිකා රූපා”ති එවමාදි පටිනිද්දෙසො.

1. තත්ථ කාමන්ති මනාපියරූපාදිතෙහුමකධම්මසඬ්ඛානං වත්ථුකාමං. කාමයමානස්සාති ඉච්ඡමානස්ස. තස්ස වෙතං සමිජ්ඣතීති තස්ස කාමයමානස්ස සත්තස්ස තං කාමසඬ්ඛානං වත්ථු සමිජ්ඣතී වෙ, සවෙ සො තං ලභතීති චුත්තං හොති. අද්ධා පීතිමනො හොතීති එකංසං තුට්ඨවිත්තො හොති. ලද්ධාති ලභිත්වා. මච්චොති සත්තො. යදිච්ඡතීති යං ඉච්ඡති. ඉදං පන සඬ්ඛෙපතො පදත්ථසම්බන්ධමත්තමෙව, විත්ථාරො පන උපරි පාළියං ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යථා ව ඉමස්මිං, එවං ඉතො පරං සබ්බෙසුපිති.

කාමාති උද්දිසිතබ්බපදං. උද්දානතොති නිද්දිසිතබ්බපදං. උද්දානතොති වග්ගවසෙන “මච්ඡුද්දානං කිනෙය්‍යා”ති ආදීසු විය. අථ වා උපරුපරි දානතො උද්දානං, උද්ධං උද්ධං සොධනතො බ්‍යවදානට්ඨෙන වොදානං විය. විත්ථාරකරණභාවෙන වා. කාමා ඉති පාඨසෙසං කත්වා වත්තබ්බං. ද්වෙති ගණනපරිච්ඡේදො , න එකං, න තයො. වත්ථුකාමා වාති මනාපියරූපාදිවත්ථුකාමා ව. උපතාපනට්ඨෙන විබාධනට්ඨෙන ව කිලෙසකාමා ව. තෙසු වත්ථුකාමො පරිඤ්ඤෙය්‍යො, කිලෙසකාමො පහාතබ්බො. තත්ථ වත්ථුකාමො කිලෙසකාමෙන පත්ථසිතබ්බොති කාමීයතීති කාමො. කිලෙසකාමො වත්ථුකාමානං පච්චාසිසනස්ස කාරණභාවෙන කාමීයතෙ අනෙතාති කාමො. තත්ථ රූපාදික්ඛන්ධෙ සඬ්ගහිතො වත්ථුකාමො, සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙ සඬ්ගහිතො කිලෙසකාමො. ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විජානිතබ්බො වත්ථුකාමො, මනොවිඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බො කිලෙසකාමො. කිලෙසානං පතීට්ඨට්ඨෙන කාරණට්ඨෙන ආරම්මණට්ඨෙන ව වත්ථුකාමො.

“නෙතෙ කාමා යාති විත්‍රාති ලොකෙ, සඬ්කප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො;
තිට්ඨන්ති විත්‍රාති තපෙව ලොකෙ, අපෙත්ථ ධීරා විනයන්ති ඡන්ද”න්ති. (අ. නි. 6.63);

නන්දමාණවක- (ධ. ප. අට්ඨ. 1.68 උප්පලවණ්ණත්ථෙරිවත්ථු) සොරෙය්‍යසෙට්ඨිපුත්තාදීනං (ධ. ප. 43) වත්ථුනි වෙන්ථ නිදස්සනං. කිලෙසකාමො තාපනට්ඨෙන බාධනට්ඨෙන ව සයං කාමෙතීති කාමො. චුත්තමිච්ඡි වෙතං “රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, පරබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, උභයබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති”ති ව “රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, පාණමිපි හනති, අදින්නමිපි ආදියති, පරදාරමිපි ගච්ඡති, මුසාපි හණති”ති (අ. නි. 3.54) ව එවමාදි නිදස්සනං.

තමෙව පටිනිද්දෙසවසෙන විත්ථාරෙන්වා වත්තූකාමො – “කතමෙ වත්ථුකාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ කතමෙති කට්ඨකමානාපුච්ඡා. පඤ්චවිධා හි පුච්ඡා, තාසං විභාගො උපරි පාළියංයෙව ආවි හවිස්සති. තාසු අයං කට්ඨකමානාපුච්ඡා. තත්ථ මනාපිකාති මනං අප්පායන්ති වද්ධෙන්තීති මනාපා, මනාපා එව මනාපිකා. රූපාති කම්මචිත්තඋතුආභාරසමුට්ඨානවසෙන වතුසමුට්ඨානිකා රූපාරම්මණා. රූපයන්තීති රූපා, වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානා හදයඬ්ගතභාවං පකාසෙන්තීති අත්ථො.

තත්ථ කෙනට්ඨෙන රූපන්ති? රූප්පනට්ඨෙන. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, රූපං වදෙථ? රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති?
සීතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති, ජීසවිජායපි රූප්පති, පිපාසායපි රූප්පති,
ධංසමකසවාතාතපසරිසපසම්ඵස්සෙනපි රූප්පති. රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති”ති (සං. නි. 3.79).

තත්ථ රූප්පතීති කුප්පති සට්ඨියති පිළියති, හිජ්ජතීති අත්ථො. සීතෙන තාව රූප්පනං ලොකන්තරිකතිරයෙ පාකට්ඨං. මහිංසකරට්ඨාදීසුපි හිමපාතසීතලෙසු පදෙසෙසු එතං පාකට්ඨෙව. තත්ථ හි සත්තා සීතෙන හින්තජින්නසරීරා ජීවිතක්ඛයමිපි පාපුණන්ති.

උණ්හෙන රූප්පනං අවිච්චිතාතිරයෙ පාකට්ඨං. තත්ථ හි තත්තාය ලොභපට්ඨියා නිපජ්ජාපෙත්වා පඤ්චවිධබන්ධනාදිකරණකාලෙ සත්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්ති.

ජීසවිජාය රූප්පනං පෙත්තිවිසයෙ වෙව දුබ්භික්ඛකාලෙ ව පාකට්ඨං. පෙත්තිවිසයස්මිඤ්ඤි සත්තා ද්වෙ තීණි බුද්ධන්තරාති කිඤ්චිදෙව ආමිසං හත්ථෙත ගහෙන්වා මුඛෙ පක්ඛිපන්තා නාම න හොන්ති, අන්තොඋදරං ආදිත්තසුසිරරුක්ඛො විය හොති. දුබ්භික්ඛෙ කඤ්ජිකමත්තමිපි අලභිත්වා මරණසත්තානං පමාණං නත්ථී.

පිපාසාය රුප්පනං කාලකඤ්ථිකාදිසු පාකටං. තත්ථ හි සත්තා ද්වෙ තිණි බුද්ධන්තරානි හදයතෙමනමත්තං වා පීචිහාතෙමනමත්තං වා උදකඛිත්ථුමපි ලද්ධං න සක්කොන්ති. “පානීයං පිච්ඡසාමා”ති නදිං ගතානං ජලං වාලුකාතලං සම්පජ්ජති. මහාසමුද්දං පක්ඛන්තානම්පි සමුද්දො පිට්ඨිපාසාණොයෙව හොති. තෙ සුස්සන්තා බලවදුක්ඛපීළිතා විරවන්ති. ඩංසාදිහි රුප්පනං ඩංසමක්ඛිකාදිබහුලෙසු පදෙසෙසු පාකටං. තං පන – “කතමං තං රුපං සනිදස්සනං? සප්පට්ඨි”න්ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (ධ. ස. 656, 658) විත්ථාරිතමෙව.

සප්පන්තිති සද්දා, උදාහරියන්තිති අත්ථො. උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානිකා සද්දා. ගන්ධයන්තිති ගන්ධා, අත්තනො වත්ථුනි සුවයන්තිති අත්ථො. රසන්ති තෙ සත්තාති රසා, අස්සාදෙන්තිති අත්ථො. චුසියන්තිති චොට්ඨබ්බා . එතෙ ගන්ධාදයො චතුසමුට්ඨානිකාව . තෙසං විභාගො අභිධම්මෙ (ධ. ස. 622-624) විත්ථාරිතොයෙව.

තමෙවත්ථං විත්ථාරවසෙන දස්සෙන්තො “අත්ථරණා පාචුරණා”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථරිත්ථා නිපජ්ජියන්තිති අත්ථරණා. සරිරං වෙයෙත්ථා පාරුපියන්තිති පාචුරණා. අත්තොජාතාදයො වත්තාරො දාසී ව දාසො ව දාසිදාසා. ඛේත්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයමිපි රුහති, තං ඛේත්තං. තදත්ථාය කතභුම්භාගො වත්ථු. ඛේත්තවත්ථුසිසෙන වෙන්ථ වාපිතලාකාදීනිපි සඬගහිතානි. භිරඤ්ඤන්ති කභාපණො. සුවණ්ණන්ති ජාතරූපං. තෙසං ගහණෙන ලොභමාසකො ජතුමාසකො දාරුමාසකොති සබ්බෙපි සඬගහං ගච්ඡන්ති. ගාමනිගමරාජධානියොති එකකුටිකාදි ගාමො. ආපණ්ණන්තො නිගමො. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානං රාජධානී. රට්ඨන්ති ජනපදෙකදෙසං. ජනපදොති කාසිකොසලාදිජනපදො. කොසොති චතුබ්බිධො කොසො – හත්ථී අස්සො රථො පත්ති. කොට්ඨාගාරන්ති තිව්ධං කොට්ඨාගාරං – ධනකොට්ඨාගාරං ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරං වත්ථකොට්ඨාගාරං. යං කිඤ්චිති අනවසෙසපරියාදානවචනං. රජනීයන්ති රඤ්ජෙතුං යුත්තවට්ඨෙන.

ඉතො පරං තිකවසෙන දස්සෙතුං
අතීතත්තිකඅජ්ඣන්තත්තිකභීනත්තිකමකාසත්තිකසංයොගත්තිකකාමාවචරත්තිකවසෙන ජත්තිකෙ ආහ. තත්ථ අතීතත්තිකෙ තාව අත්තනො සභාවං උප්පාදාදික්ඛණං වා පත්ථා අතික්කන්තාති අතීතා. තදුභයමිපි න ආගතාති අනාගතා. තං තං කාරණං පටිච්ච උප්පන්තාති පච්චුප්පන්තා. ඉදං භවෙන පරිච්ඡන්තං. පටිසන්ධිතො හි පට්ඨාය අතීතභවෙසු නිබ්බන්තා අනන්තරභවෙ වා නිබ්බන්තා හොන්තු කප්පකොට්ඨකසහස්සමත්ථකෙ වා, සබ්බෙ අතීතායෙව නාම. චුතිතො පට්ඨාය අනාගතභවෙසු නිබ්බන්තකා කාමා අනන්තරභවෙ වා නිබ්බන්තන්තු කප්පකොට්ඨකසහස්සමත්ථකෙ වා, සබ්බෙ අනාගතායෙව නාම. චුතිපටිසන්ධිඅන්තරෙ පවත්තා කාමා පච්චුප්පන්තා නාම.

අජ්ඣන්තත්තිකෙ “එවං පවත්තමානා මයං අත්තාති ගහණං ගමීස්සාමා”ති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකාරං කත්ථා පවත්තා අත්තනො සත්තානෙ පවත්තා පාටිපුග්ගලිකා කාමා අජ්ඣන්තා කාමා නාම. තතො බහිභුතා පන ඉන්ද්‍රියබද්ධා වා අනින්ද්‍රියබද්ධා වා බග්ගිද්ධා නාම. තතියපදං තදුභයවසෙන චුත්තං.

භීතත්තිකෙ භීතාති ලාමකා. මජ්ඣිමානි භීතපණීතානං මජ්ඣෙ භවාති මජ්ඣිමා. අවසෙසා උත්තමට්ඨෙන පණීතා. අපි ව උපාදායුපාදාය භීතමජ්ඣිමපණීතතා වෙදිතබ්බා. නෙරයිකානඤ්ඤි කාමා කොට්ඨපත්තා භීතා නාම. තෙ උපාදාය තිරච්ඡානෙසු නාගසුපණ්ණානං කාමා පණීතා නාම. සෙසතිරච්ඡානගතානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි කාමා භීතා. තෙ උපාදාය මහෙසක්ඛපෙතානං කාමා පණීතා නාම. අවසෙසානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය ජානපදානං කාමා පණීතා නාම. පච්චන්තවාසිනං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය ගාමභොජකානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය ජනපදසාමිකානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය පදෙසරාජුනං කාමා පණීතා නාම. තෙසං අමච්චානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය වක්කවත්තිරඤ්ඤො කාමා පණීතා නාම. තස්ස අමච්චානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තස්සපි භීතා. තෙ උපාදාය භුමිමදෙවානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං දෙවානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසමිපි භීතා. තෙ උපාදාය වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං කාමා පණීතාතිආදිනා නයෙන යාව අකනිට්ඨදෙවානං කාමා මත්ථකප්පත්තා පණීතා නාම. එවං උපාදායුපාදාය භීතමජ්ඣිමපණීතතා වෙදිතබ්බා.

ඔකාසත්තිකෙ ආපායිකා කාමාති අවධිඨිසඬ්ඛාතෙසු අපගතඅයෙසු චතුසු අපායෙසු නිබ්බන්තකාමා ආපායිකා. මනුස්සෙසු නිබ්බන්තකාමා මානුසිකා. දෙවෙසු නිබ්බන්තකාමා දිබ්බා.

සංයොගත්තිකෙ පච්චුපට්ඨිතානං කාමානං පරිභුඤ්ජනතො ය්පෙත්ථා නෙරයිකෙ සෙසඅපායසත්තානං මනුස්සානං වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය යාව තුසිතකායිකානඤ්ඤි දෙවානං කාමා පච්චුපට්ඨිතා කාමා නාම. පකතිපටියත්තාරම්මණතො අතිරෙකෙන රමිතුකාමතාකාලෙ යථාරූචිතං ආරම්මණං නිමිමිනිත්ථා නිමිමිනිත්ථා රමන්තිති නිමිමානරතීනං දෙවානං කාමා නිමිමිතා කාමා නාම. අත්තනො අජ්ඣාසයං ඤත්ථා පරෙහි නිමිමිතෙ ආරම්මණෙ සෙවන්තිති පරනිමිමිතවසවත්තිනං කාමා පරනිමිමිතා කාමා නාම. පරිග්ගහිතාති “මය්හං එත”න්ති ගහිතා කාමා. අපරිග්ගහිතාති තථා අපරිග්ගහිතා උත්තරකුරුකානං කාමා. මමායිතාති තණ්හාවසෙන “මම එත”න්ති ගහිතා. අමමායිතාති චුත්තපටිපක්ඛා.

සබ්බෙසි කාමාවචරා ධම්මානි “හෙට්ඨතො අවිචිතිරයං පරියන්තං කරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1287) නයෙන චුත්තෙසු කාමාවචරධම්මෙසු පරියාපන්නා. තත්‍රායං වචනත්ථො – උද්දානතො ද්වෙ කාමා, වත්ථුකාමො ව කිලෙසකාමො වාති. තත්ථ කිලෙසකාමො අත්ථතො ඡන්දරාගො. වත්ථුකාමො තෙභුමකං වට්ටං. කිලෙසකාමො චෙත්ථ කාමෙතීති කාමො. ඉතරො කාමීයතීති. යස්මිං පන පදෙසෙ දුට්ඨොපෙසො කාමො පවත්තිවසෙන අවචරති, සො චතුන්නං අපායානං මනුස්සානං ඡන්තඤ්ච දෙවලොකානං වසෙන එකාදසවිධො පදෙසො කාමො එත්ථ අවචරතීති කාමාවචරො. තත්ථ පරියාපන්නධම්මෙ සන්ධාය “සබ්බෙසි කාමාවචරා ධම්මා”ති චුත්තං. අත්තනො සභාවං ධාරෙන්නීති ධම්මා. රූපාවචරා ධම්මානි “හෙට්ඨතො බ්‍රහ්මලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකතිට්ඨෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1289) නයෙන චුත්තානං රූපාවචරධම්මානං වසෙන සබ්බෙසි ධම්මා රූපාවචරා. අරූපාවචරා ධම්මානි “හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායතනුපගෙ දෙවෙ පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1291) නයෙන චුත්තා සබ්බෙසි අරූපාවචරා ධම්මා . තත්ථ රූපෙ අවචරන්නීති රූපාවචරා. අරූපෙ අවචරන්නීති අරූපාවචරා. තණ්හාවත්ථුකානි පතිට්ඨට්ඨෙන කාරණට්ඨෙන ව තණ්හාය වත්ථුභූතා. තණ්හාරම්මණාති තණ්හාපවත්තිවසෙන තණ්හාය ආරම්මණභූතා. කාමනීයට්ඨෙනාති පච්චාසිසිතබ්බට්ඨෙන. රජනීයට්ඨෙනාති රඤ්ජෙතුං යුත්තට්ඨෙන. මදනීයට්ඨෙනාති කුලමදාදිමදං උප්පාදනීයට්ඨෙන.

තත්ථ “කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපිකා රූපා”තිආදිං කත්වා “යං කිඤ්චි රජනීයං වත්ථු”ති පරියොසානං සච්ඤ්ඤාණකඅච්ඤ්ඤාණකවසෙන චුත්තං. අවසෙසං එකචතුක්කාදිකජත්තිකන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං වත්ථුකාමං දස්සෙත්වා කිලෙසකාමං දස්සෙතුං “කතමෙ කිලෙසකාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඡන්දොති දුබ්බලරාගො. රාගොති තතො බලවතරො . උපරි තයොපි රාගා ඉමෙහි බලවතරා. කාමෙසුති පඤ්චසු කාමගුණෙසු. කාමච්ඡන්දොති කාමසඬ්ඛාතො ඡන්දො, න කත්තුකමානාඡන්දො, න ධම්මච්ඡන්දො. කාමනවසෙන රජ්ජනවසෙන ව කාමොයෙව රාගො කාමරාගො. කාමනවසෙන නන්දනවසෙන ව කාමොයෙව නන්දි කාමනන්දි. එවං සබ්බත්ථ කාමත්ථං විදිත්වා තණ්හායනට්ඨෙන කාමතණ්හා. සිනෙහනට්ඨෙන කාමස්නෙහො. පරිඨස්භනට්ඨෙන කාමපරිළාහො. මුච්ඡනට්ඨෙන කාමමුච්ඡා. ගිලිත්වා පරිතිට්ඨාපනට්ඨෙන කාමජ්ඣොසානං. වට්ටස්මිං ඔසෙහි ඔසිදාපෙතීති කාමොසො. වට්ටස්මිං යොජෙතීති කාමයොගො. දල්භවසෙන තණ්හාදිට්ඨිග්ගහණං උපාදානං. චිත්තං නිවරති පරියොනන්ධතීති නිවරණං.

අද්දසන්නි අද්දක්ඛිං. කාමානි ආලපනං. තෙති තව. මූලන්ති පතිට්ඨං. සඬ්ඛප්පානි පරිකප්පෙන. න තං සඬ්ඛප්පයිස්සාමීති තං පරිකප්පනං න කරිස්සාමි. න භොහිසීති න භවිස්සමි.

ඉච්ඡමානස්සානි පච්චාසිසන්නස්ස. සාදියමානස්සානි අස්සාදියමානස්ස. පත්ථයමානස්සානි පත්ථනං උප්පාදෙන්තස්ස. පිහයමානස්සානි පාපුණිතුං ඉච්ඡං උප්පාදෙන්තස්ස. අභිජ්ජමානස්සානි තණ්හාවසෙන තිත්තිං උප්පාදෙන්තස්ස. අථ වා අභිවදන්තස්ස.

බත්තියස්ස වානිආදි චතුප්පාතිවසෙන චුත්තං. ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වානි ලිඬ්ගවසෙන චුත්තං. දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වානි උපපත්තිවසෙන චුත්තං. ඉප්ඤ්ඤාති නිප්ඵප්පති. සමීප්ඤ්ඤාති සමිමා නිප්ඵප්පති. ඉප්ඤ්ඤාති විසෙසරූපපට්ඨාහවසෙන. ලහති දස්සනීයරූපපට්ඨාහවසෙන. පටිලහති පසාදනීයරූපපට්ඨාහවසෙන. අධිගච්ඡති සණ්ඨානරූපපට්ඨාහවසෙන. චින්දති ඡවිප්පසාදරූපපට්ඨාහවසෙන. අථ වා පුඤ්ඤගත්තෙන ඉප්ඤ්ඤාති. ජාතිමහත්තෙන ලහති. ඉස්සරියමහත්තෙන පටිලහති. සුබමහත්තෙන අධිගච්ඡති. සමිපත්තිමහත්තෙන චින්දතීති.

එකංසවචනන්ති එකකොට්ඨාසවචනං. “එකංසං විවරං කත්වා (පාරා. 349, 367), එකංසඛ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො”තිආදිසු (දී. නි. 3.312; අ. නි. 4.42) විය අනෙකංසගහණපටික්ඛෙපො. නිස්සංසයවචනන්ති සංසයවිරහිතවචනං, සන්දෙහපටික්ඛෙපවචනන්ති අත්ථො. නික්කඬ්ඛාවචනන්ති “කථමිදං කථමිද”න්ති කඬ්ඛාපටික්ඛෙපවචනං. අද්දෙව්ඤ්ඤාවචනන්ති ද්විධාභාවං ද්වෙප්ඤ්ඤං, තංආභාවෙන අද්දෙව්ඤ්ඤාවචනං. ද්විධාභාවවිරහිතං “අද්දෙව්ඤ්ඤාවචනා බුද්ධා”තිආදිසු විය විමතිපටික්ඛෙපො. අද්දෙව්ඤ්ඤාවචනන්ති ද්විභද්‍යාභාවෙන අද්දෙව්ඤ්ඤාකං. “ඉතිහාස, ඉතිහාසා”ති ද්වෙව්ඤ්ඤාපටික්ඛෙපවචනං. නියොගවචනන්ති එකස්මිං අත්ථෙ ද්වෙ න යුජ්ජන්නීති නියොගවචනං ද්විධාපට්ඨපටික්ඛෙපො. අඤ්ඤත්ථ පන “නියොගා අනාගතාරම්මණා නත්ථී”ති ආගතං. අපණ්ණකවචනන්ති පලාසරහිතං සාරවචනං අවිරද්ධකාරණං “අපණ්ණකං යානමෙකෙ”තිආදිසු (ජා. 1.1.1) විය, අපණ්ණකමණි විය සප්පතිට්ඨවචනං. අවත්ථාපනවචනමෙකන්ති එතං වචනං ඔතරිත්වා පතිට්ඨිතං සන්තිට්ඨාපනං යපනං.

යානි ඉමස්මිං මහානිද්දෙසෙ විහත්තිං ආරොපිතානි පදානි, තානි විහත්තිං ගච්ඡන්තානි තීහි කාරණෙහි විහත්තිං ගච්ඡන්ති, නානා භොග්‍යානි චතුහි කාරණෙහි නානා භවන්ති. අපරදීපනා පනෙත්ථ ද්වෙ යානානි ගච්ඡන්ති. කථං? තානි හි බ්‍යඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන වානි ඉමෙහි තීහි කාරණෙහි විහත්තිං ගච්ඡන්ති. තත්ථ “කොධො කුප්ඤ්ඤා කුප්ඤ්ඤාත්තං, දොසො දුස්සනා දුස්සිත්ත”න්ති (ධ. ස. 1066) එවං බ්‍යඤ්ජනවසෙන

විභත්තිගමනං වෙදිතබ්බං. තත්ථ හි එකොව කොධො ඛාඤ්ජනවසෙන එවං විභත්තිං ලභති. “ඉජ්ඣති සමිජ්ඣති ලභති පටිලභති ගච්ඡති අධිගච්ඡති”ති එවං පන උපසග්ගවසෙන විභත්තිගමනං වෙදිතබ්බං. “පණ්ඩිව්වං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්‍යා වින්තා උපපරික්ඛං”ති (ධ. ස. 16) එවං අත්ථවසෙන විභත්තිගමනං වෙදිතබ්බං.

තෙසු පිතිපදනිද්දෙසෙ තාව ඉමා තිස්සො විභත්තියො ලබ්භන්ති. පිති පාමොජ්ජන්ති හි ඛාඤ්ජනවසෙන විභත්තිගමනං හොති. ආමොදනා පමොදනා පභාසොති උපසග්ගවසෙන. වින්ති තුට්ඨි ඔදග්‍යං අත්තමනතාති අත්ථවසෙන. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදනිද්දෙසෙසු විභත්තිගමනං වෙදිතබ්බං.

නානා භොන්තානිපි නාමනානත්තෙන ලක්ඛණනානත්තෙන කිව්වනානත්තෙන පටික්ඛෙපනානත්තෙනාති ඉමෙහි වතුහි කාරණෙහි නානා භොන්ති. තත්ථ “කතමො තස්මිං සමයෙ ඛ්‍යාපාදො හොති? යො තස්මිං සමයෙ දොසො දුස්සනා”ති එත්ථ ඛ්‍යාපාදොති වා දොසොති වා ද්වෙපි එතෙ කොධො එව, නාමෙන පන නානත්තං ගතාති එවං නාමනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

රාසට්ඨෙත ව පඤ්චපි බන්ධා එකොව බන්ධො හොති. එත්ථ පන රූපං රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනා වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤා සඤ්ජානනලක්ඛණං, චෙතනා චෙතයිතලක්ඛණං, විඤ්ඤාණං විජානනලක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණනානත්තෙන පඤ්චක්ඛන්ධා හොන්ති. එවං ලක්ඛණනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

“වත්තාරො සමමප්පධානා – ඉධ භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය...පෙ.... වින්තං පග්ගණ්හාති පදහති”ති (විභ. 390; දී. නි. 2.402) එකමෙව වීරියං කිව්වනානත්තෙන වතුසු යානෙසු ආගතං. එවං කිව්වනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

“වත්තාරො අසද්ධම්මා කොධගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, මක්ඛගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, ලාභගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, සක්කාරගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.44) පන පටික්ඛෙපනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

ඉමාහි පන වත්තාරි නානත්තානි න පිතියායෙව ලබ්භන්ති, සබ්බෙසුපි යථාලාභවසෙන ලබ්භන්ති. පිතියා හි පිතිති නාමං, විත්තස්ස විත්තන්ති නාමං. පිති ව ඵරණලක්ඛණං, වෙදනා වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤා සඤ්ජානනලක්ඛණං, චෙතනා චෙතයිතලක්ඛණං, විඤ්ඤාණං විජානනලක්ඛණං.

තථා පිති ඵරණකිව්වා, වෙදනා අනුභවනකිව්වා, සඤ්ඤා සඤ්ජානනකිව්වා, චෙතනා චෙතයිතකිව්වා, විඤ්ඤාණං විජානනකිව්වන්ති එවං කිව්වනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං. පටික්ඛෙපනානත්තං පිතිපදෙ තත්ථි.

අලොභාදිනිද්දෙසෙ පන “අලොභො අලුබ්භනා අලුබ්භිතත්ත”න්තිආදිනා (ධ. ස. 35) නයෙන ලබ්භතිති එවං පටික්ඛෙපනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං. එවං සබ්බපදනිද්දෙසෙසු ලබ්භමානවසෙන වතුබ්බිධම්පි නානත්තං වෙදිතබ්බං.

අපරදීපනා පන පදත්ථුති වා හොති දල්භිකම්මං වාති එවං ද්වෙ යානානි ගච්ඡති. යට්ඨිකොට්ඨා උප්පිළෙන්තෙන විය හි සකිමෙව “පිති”ති චුත්තෙ එතං පදං ථුල්ලිතමණ්ඩිතවිභුසිතං නාම න හොති, පුනප්පුනං ඛාඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන “පිති පාමොජ්ජං ආමොදනා පමොදනා භාසො පභාසො වින්ති”ති (ධ. ස. 9) චුත්තෙ ථුල්ලිතමණ්ඩිතවිභුසිතං නාම හොති. යථා හි දහරකුමාරං නභාපෙත්වා මනොරමං වත්ථං පරිදභාපෙත්වා පුප්ඵාති පිළන්ධාපෙත්වා අක්ඛිති අඤ්ජෙත්වා අපස්ස නලාටෙ එකමෙව මනොසිලාබ්බිද්දං කරෙය්‍ය, න තස්ස එත්තාවතා විත්තතිලකො නාම හොති, නානාවණ්ණෙහි පන පරිවාරෙත්වා බිත්දුසු කතෙසු විත්තතිලකො නාම හොති. එවං සම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. අයං පදත්ථුති නාම.

ඛාඤ්ජනවසෙන පන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන ව පුනප්පුනං භණනමෙව දල්භිකම්මං නාම. යථා හි “ආචුසො”ති වා “හන්තෙ”ති වා “යක්ඛො”ති වා “සප්පො”ති වා චුත්තෙ දල්භිකම්මං නාම න හොති, “ආචුසො ආචුසො, හන්තෙ හන්තෙ, යක්ඛො යක්ඛො, සප්පො සප්පො”ති චුත්තෙ පන දල්භිකම්මං නාම හොති, එවමෙව සකිංදෙව යට්ඨිකොට්ඨා උප්පිළෙන්තෙන විය “පිති”ති චුත්තමත්තෙ දල්භිකම්මං නාම න හොති, පුනප්පුනං ඛාඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන “පිති පාමොජ්ජං ආමොදනා පමොදනා භාසො පභාසො වින්ති”ති චුත්තෙයෙව දල්භිකම්මං නාම හොතිති එවං අපරදීපනා ද්වෙ යානානි ගච්ඡති. එතිස්සාපි වසෙන ලබ්භමානපදනිද්දෙසෙසු සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ පිනායතිති පිති. සා සම්පියායනලක්ඛණං, කායවිත්තපිණනරසා ඵරණරසා වා, ඔදග්‍යපච්චුපට්ඨානා. යා පඤ්චකාමගුණපටිසඤ්ඤාත්තාති යා රූපාදිපඤ්චකාමකොට්ඨාසපටිසංයුත්තා පිති, සා පිනායතිති පිති, ඉදං සභාවපදං. පමුදිතස්ස භාවො පාමොජ්ජං. ආමොදනාකාරො ආමොදනා. පමොදනාකාරො පමොදනා. යථා වා හෙසප්ජානං වා තෙලානං වා උණ්භොදකසිතොදකානං වා එකතො කරණං “මොදනා”ති චුච්චති, එවමයම්පි පිතිධම්මානං එකතො කරණෙන මොදනා. උපසග්ගවසෙන පන මණ්ඩෙත්වා “ආමොදනා පමොදනා”ති චුත්තා.

භාසෙතීති භාසො. පභාසෙතීති පභාසො, හට්ඨපහට්ඨාකාරානාමෙතං අධිවචනං. විත්තීති විත්තං, ධනස්සෙතං නාමං. අයං පන සොමනස්සපච්චයත්තා විත්තිසරික්ඛතාය විත්ති. යථා හි ධනිනො ධනං පටිච්ච සොමනස්සං උප්පජ්ජති, එවං පිතිමනොපි පිතිං පටිච්ච සොමනස්සං උප්පජ්ජති. තස්මා “විත්ති”ති වුත්තා. තුට්ඨිති සභාවසණ්ඨිතාය පිතියා එතං නාමං. පිතිමා පන පුග්ගලො කායවිත්තානං උග්ගතත්තා අබ්භුග්ගතත්තා “උදග්ගො”ති වුච්චති, උදග්ගස්ස භාවො ඔදග්ගං.

අත්තනො මනතා අත්තමනතා. අනභිරුද්ධස්ස හි මනො දුක්ඛපදට්ඨානත්තා න අත්තනො මනො නාම හොති, අභිරුද්ධස්ස සුඛපදට්ඨානත්තා අත්තනො මනො නාම හොති, ඉති අත්තනො මනතා අත්තමනතා, සකමනතා, සකමනස්ස භාවොති අත්ථො. සා පන යස්මා න අඤ්ඤස්ස කස්සචි අත්තනො මනතා, විත්තස්සෙව පනෙසා භාවො චෙතසිකො ධම්මො, තස්මා “අත්තමනතා විත්තස්සා”ති වුත්තා.

විත්තවිවිත්තතාය විත්තං. ආරම්මණං මිනමානං ජානාතීති මනො. මානසන්ති මනො එව, “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) හි එත්ථ පන සම්පයුත්තකධම්මො “මානසො”ති වුත්තො.

“කථඤ්ඤි හගවා තුය්හං, සාවකො සාසනෙ රතො;
අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලංකයිරා ජනෙ සුතා”ති. (සං. නි. 1.159) –

එත්ථ අරහත්තං “මානස”න්ති වුත්තං. ඉධ පන මනො එව මානසං, බ්‍යඤ්ජනවසෙන හෙතං පදං වඩ්ඪිතං.

හදයන්ති විත්තං. “විත්තං වා තෙ බ්‍යප්පසාමි, හදයං වා තෙ ඵාලෙස්සාමි”ති (සු. නි. ආලවකසුත්තං; සං. නි. 1.237; 246) එත්ථ උරො “හදය”න්ති වුත්තං. “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡති”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ විත්තං. “චක්කං හදය”න්ති (බු. පා. 3.ද්වතිංසාකාරො; දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110) එත්ථ හදයවත්ථු. ඉධ පන විත්තමෙව අබ්භන්තරට්ඨෙත “හදය”න්ති වුත්තං. තමෙව පරිසුද්ධට්ඨෙත පණ්ඩරං, හව්ඨගං සන්ධායෙනං වුත්තං. යථාහ – “පහස්සරම්ඨං, භික්ඛවෙ, විත්තං, තඤ්ච ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49). තතො නික්ඛන්තත්තා පන අකුසලම්පි ගඬිගාය නික්ඛන්තා නදී ගඬිගා විය ගොධාවරිතො නික්ඛන්තා ගොධාවරි විය ව “පණ්ඩර”න්ත්ථෙව වුත්තං.

මනො මනායතනන්ති ඉධ පන මනොග්ගහණං මනස්සෙව ආයතනභාවදීපනත්ථං. තෙනෙනං දීපෙති “නයිදං දෙවායතනං විය මනස්ස ආයතනත්තා මනායතනං, අථ ඛො මනො එව ආයතනං මනායතන”න්ති. තත්ථ නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ව ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං, වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං “ආයතන”න්ති වුච්චති. “සුවණ්ණායතනං, රජනායතන”න්තිආදීසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”තිආදීසු (අ. නි. 5.38) සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”තිආදීසු (අ. නි. 3.102; 5.23; ම. නි. 3.158) කාරණං. ඉධ පන සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත කාරණට්ඨෙතාති තිධාපි වට්ටති.

එස්සාදයො හි ධම්මා එත්ථ සඤ්ජායන්තීති සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙතපි එතං ආයතනං. බහිද්ධා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා ආරම්මණභාවෙනත්ථ ඔසරන්තීති සමොසරණට්ඨානට්ඨෙතපි ආයතනං. එස්සාදීනං පන සහජාතාදිපච්චයට්ඨෙත කාරණත්තා කාරණට්ඨෙතපි ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. තදෙව මනනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති ඉන්ද්‍රියං, මනො එව ඉන්ද්‍රියං මනින්ද්‍රියං.

විජානාතීති විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණමෙව ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. තස්ස රාසිආදිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති (අ. නි. 4.51) එත්ථ හි රාසට්ඨෙත ඛන්ධො වුත්තො. “සිලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදීසු (දී. නි. 3.555) ගුණට්ඨෙත. “අද්දසා ඛො හගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධ”න්ති (සං. නි. 4.241-242) එත්ථ පණ්ණත්තිමත්තට්ඨෙත. ඉධ පන රුළුහිතො ඛන්ධො වුත්තො. රාසට්ඨෙත හි විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසො එකං විඤ්ඤාණං. තස්මා යථා රුක්ඛස්ස එකදෙසං ඡින්දන්තො “රුක්ඛං ඡින්දති”ති වුච්චති, එවමෙව විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසභූතං එකමිපි විඤ්ඤාණං රුළුහිතො “විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති වුත්තං.

තප්පා මනොවිඤ්ඤාණධාතුති තෙසං එස්සාදීනං ධම්මානං අනුව්ඡවිකා මනොවිඤ්ඤාණධාතු. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙ එකමෙව විත්තං මිනනට්ඨෙත මනො, විජානනට්ඨෙත විඤ්ඤාණං, සභාවට්ඨෙත නිස්සත්තට්ඨෙත වා ධාතුති තීහි නාමෙහි වුත්තං. සහගතොති අච්ඡින්නො. සහජාතොති සද්ධිං නිග්ගතො. සංසට්ඨොති සංසග්ගො හුත්වා ධීතො. සම්පයුත්තොති සමං පකාරෙහි යුත්තො. කතමෙහි පකාරෙහිති? එකුප්පාදාදිහි. නත්ථි කෙච්චි ධම්මා කෙහිච්චි ධම්මෙහි සම්පයුත්තාති? ආමන්තා. ඉති හි ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස පටික්ඛෙපෙ “නනු අත්ථි කෙච්චි ධම්මා කෙහිච්චි ධම්මෙහි සහගතා සහජාතා සංසට්ඨා එකුප්පාදා එකනිරොධා එකවත්ථුකා එකාරම්මණා”ති (කථා. 473) එවං එකුප්පාදනාදීනං වසෙන

සම්පයෝගත්ථො වුත්තො. ඉති ඉමෙහි එකුප්පාදාදිහි සමං පකාරෙහි යුත්තො සම්පයුත්තො. එකුප්පාදොති එකතො උප්පන්තො, න චිනාති අත්ථො. එකතිරොධොති එකතො නිරොධො. එකචත්ථුකොති හදයචත්ථුවසෙන එකචත්ථුකො. එකාරම්මණොති රූපාදිවසෙන එකාරම්මණො.

එත්ථ සහගතසද්දො තබ්බාවෙ, වොකිණ්ණෙ, ආරම්මණෙ, නිස්සයෙ, සංසට්ඨෙති පඤ්චස්ස අත්ථෙස්ස දිස්සති ජිනවචනෙ. “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නන්දිරාගසහගතා”ති (මහාව. 14; විහ. 203; ම. නි. 3.374; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) එත්ථ තබ්බාවෙ වෙදිතබ්බො, නන්දිරාගභුතාති අත්ථො. “යා, හික්ඛවෙ, වීමංසා කොසප්පසහගතා කොසප්පසම්පයුත්තා”ති (සං. නි. 5.832) එත්ථ වොකිණ්ණෙ, අන්තරන්තරා උප්පප්පමානෙන කොසප්පෙන වොකිණ්ණාති අයමෙත්ථ අත්ථො. “ලාහි හොති රූපසහගතානං වා සමාපත්තීනං අරූපසහගතානං වා සමාපත්තීන”න්ති (පු. ප. 3-6) එත්ථ ආරම්මණෙ, රූපාරම්මණානං අරූපාරම්මණානන්ති අත්ථො. “අට්ඨිකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙති”ති (සං. නි. 5.238) එත්ථ නිස්සයෙ, අට්ඨිකසඤ්ඤං නිස්සාය අට්ඨිකසඤ්ඤං භාවෙත්වා පටිලද්ධන්ති අත්ථො. “ඉදං සුඛං ඉමාය පීතියා සහගතං හොති සහජාතං සම්පයුත්ත”න්ති (විහ. 578) එත්ථ සංසට්ඨෙ, සංමිස්සන්ති අත්ථො. ඉමස්මිම්පි යානෙ සංසට්ඨෙ ආගතො.

සහජාතසද්දො “සහජාතං පුරෙජාතං පච්ජාජාත”න්ති (පට්ඨ. 1.1.435) එත්ථ විය සහජාතෙ. සංසට්ඨසද්දො “ගිහිහි සංසට්ඨො”ති ව, “එවං සංසට්ඨො, හන්තෙ”ති (සං. නි. 3.3) වාති එවමාදිස්ස සංසග්ගෙ. “කිසෙ ථුලෙ විචජ්ජෙත්වා සංසට්ඨා යොජිතා හයා”ති (ජා. 2.22.70) එත්ථ සදිසෙ.

“පුට්ඨමන්දපරිවාරො, අම්බො තෙ දධිවාහන;
මූලං මූලෙන සංසට්ඨං, සාබා සාබා නිසෙවරෙ”ති. (ජා. 1.2.72) –

එත්ථ උපවිනෙ. “චිත්තසංසට්ඨා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 59) එත්ථ චිත්තසම්පයුත්තධම්මෙ . ඉධ පන යො එලප්පදානෙ අවියොගධම්මො විනිබ්භොගං අකත්වා එකුප්පාදාදිධම්මො හුත්වා “සම්පයුත්තො”ති වුවචති. තංවිසයො. අථ වා “සහගතො”ති වත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො ආගතස්සත්තෙන විය සො න හොතිති දස්සෙතුං “සහජාතො”ති වුත්තං. එකතො උප්පන්තරූපාරූපං විය සොපි න හොතිති දස්සෙතුං “සංසට්ඨො”ති වුත්තං.

බිරොදකං විය ව සොපි න හොතිති දස්සෙතුං “සම්පයුත්තො”ති වුත්තං. විනිබ්භොගං කාතුං අසක්කුණෙයාට්ඨෙන හි සහුප්පන්තා ධම්මා සම්පයුත්තාපි අත්ථි බිරතෙලං විය. තථා විප්පයුත්තාපි බිරතො අපනිතං නවනිතං විය. එවං ලක්ඛණසම්පයුත්තො එකුප්පාදාදිලක්ඛණොයෙව හොතිති දස්සෙතුං “එකුප්පාදො”තිආදි වුත්තං. එත්ථ එකුප්පාදසහජාතානං කිං නානත්තං? උප්පාදෙ අන්තරවිරහිතො එකුප්පාදො. බිරකාලමුත්තස්සාපි දධිනො මථනෙ මථනෙ පාකටං නවනිතං විය පුරෙභත්තපච්ජාභත්තවසෙන එකදිවසමෙව ජාතො විය සො න හොතිති දස්සෙතුං එකක්ඛණෙ නිබ්බත්තොති සහජාතො. එකචත්ථුකොති පතිට්ඨට්ඨෙත එකපරිච්ඡෙදෙන එකචත්ථුකො, ද්විත්තං හික්ඛුනං එකචත්ථුකතා විය යානන්තරවිරහිතො. එකාරම්මණොති අනියතෙකාරම්මණො න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං වියාති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

මච්චොති මූලපදං. රූපාදිස්ස සත්තො ලග්ගො ලග්ගිතොති සත්තො. වුත්තඤ්ඤෙන “සත්තො සත්තොති, හන්තෙ, වුවචති, කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, ‘සත්තො’ති වුවචති? රූපෙ ඛො, රාධ, යො ඡන්දො යො රාගො යා නන්දි යා තණ්හා, තත්ත සත්තො තත්ත විසත්තො, තස්මා ‘සත්තො’ති වුවචති”ති (සං. නි. 3.161; මහානි. 7). සත්තයොගෙන වා සත්තො. සුගතිදුග්ගතිං නරතීති නරො. මනුනො පුත්තොති මානවො. උපකරණෙන සයං පොසයතීති පොසො. පුං වුවචති නිරයො, තං ගලතීති පුග්ගලො. ජීවිතින්ද්‍රියං ධාරෙතීති ජීවො. වුතිතො ජාතිං ගච්ඡතීති ජාගු. ජියතීති ජන්තු. ඉන්ද්‍රියෙන ගච්ඡතීති ඉන්ද්‍රගු. අථ වා ඉන්ද්‍රගුනෙන කම්මුතා ගච්ඡතීති ඉන්ද්‍රගු. “හින්දගු”තිපි පාළි. හින්දන්ති මරණං, තං ගච්ඡතීති හින්දගු. මනුනො ජාතොති මනුජො. යං සාදියතීති යං රූපාදිං අස්සාදියති. සෙසං වුත්තනයමෙව. ඉතො පරං වුත්තමත්ථං නිගමෙත්තො තෙනාහ භගවා –

“කාමං කාමයමානස්ස...පෙ.... ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති”ති;

ඉතො පරං එත්තකම්පි අවත්වා විසෙසමත්තමෙව වක්ඛාම.

2. තස්ස වෙ කාමයානස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කාමෙ ඉච්ඡමානස්ස, කාමෙන වා යායමානස්ස. ඡන්දජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. ජන්තුනොති සත්තස්ස. තෙ කාමා පරිභායන්තීති තෙ කාමා පරිභායන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොව රූප්පතීති අථ සො අයොමයාදිනා සල්ලෙන විද්ධො විය පිළියති. ඉතො පරං වුත්තං වජ්ජෙත්වා අවුත්තෙස්ස යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව කට්ඨස්සාමි.

වක්ඛුපිණං ආරම්මණං පාපුණනවසෙන යායති ගච්ඡති . දස්සනියවසෙන පියත්තං ආරම්මණවසෙන අප්පාපෙතීති නියාති. සවතියං හුත්වා කණ්ණසොතපිණං ආරම්මණවසෙන පරිකඩ්ඪතීති වුස්භති. සරිතබ්බං හුත්වා චිත්තපිණං ආරම්මණවසෙන ගහෙත්වා උපසංභරියතීති සංභරියති. යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. හත්ථිනා යායති

ගව්‍යයෙහි හත්වියානෙහි වා, වාග්‍යයෙහි විකල්පයන්ට. අස්සෙහි යායති ගව්‍යයෙහි අස්සයානෙහි වා. ගොයුත්තං වස්භාදියානං ගොයානං, තෙන ගොයානෙන. අප්පයානාදිසු ඵසෙව නයො. ඉට්ඨවසෙන ජාතො සඤ්ජාතො.

ආරම්මණපිණ්ඩයෙහි නිබ්බන්තො අභිනිබ්බන්තො. ආරම්මණමනාපභාවෙන පාතුභුතො. අප් වා කාමරාගවසෙන ජාතො සඤ්ජාතො. කාමනන්දිවසෙන නිබ්බන්තො අභිනිබ්බන්තො. කාමනණ්භාවසෙන කාමසිනෙහිවසෙන කාමච්ඡන්දිවසෙන කාමපරිලාභවසෙන ව පාතුභුතොති වෙදිතබ්බො.

තෙ වා කාමා පරිභායන්තීති තෙ වත්ථුකාමාදයො පරිභායන්ති විගච්ඡන්ති. සො වා කාමෙහි පරිභායන්ති ඵසො ඛන්තියාදිපුග්ගලො වත්ථුකාමාදිකාමෙහි පරිභායන්ති විගච්ඡති “පුබ්බෙව මච්චං විජහන්ති භොගා, මච්චො ධනෙ පුබ්බතරං ජහාති”ති (ජා. 1.5.2) ඵවමාදිසු විය. කප්පන්ති කෙන පකාරෙන. තිට්ඨන්තස්සෙවාති ධරන්තස්සෙව. තෙ භොගෙහි තෙ වත්ථුකාමාදයො භොගෙ. රාජානො වාති පට්ඨාදිරාජානො. හරන්තීති ගහෙන්වා ගව්‍යයෙහි, අපහරන්ති වා. වොරා වාති සන්ධිවිජෙදාදිකා. අග්ගි වාති දාවග්ගිආදි. දහන්ති ක්‍රියාපෙති හස්මං කරොති. උදකං වාති ඔසාදිඋදකං. වහන්ති ගහෙන්වා මහාසමුද්දං පාපෙති. අප්පියො වාති අකන්තා අමනාපා. දායාදා හරන්තීති දායප්පවර්ගිකා අස්සාමිකා හරන්ති. නිහිතං වාති නිධානං කන්වා යපිතං. නාධගව්‍යයෙහි න වින්දති න පටිලහති, න පස්සන්ති අත්ථො. දුප්පයුත්තාති විසමපයොගෙන යොජ්ජා කසිවාණ්ණප්පාදිකම්මන්තා. භිජ්ජන්තීති හෙදං පාපුණන්ති, න පවත්තන්තීති අත්ථො. “හඤ්ජන්ති රථං අයානකා”තිආදිසු (ජා. 2.21.296) සම්භවො වෙදිතබ්බො.

කුලෙ වා කුලභිගාරො උප්පජ්ජන්ති ඛන්තියාදිකුලෙ කුලක්‍රියාපකො කුලෙ අන්තිමපුරිසො නිබ්බන්තති. “කුලභිකරො”තිපි පාළි. යො තෙ භොගෙ විකිරන්ති යො ඵසො කුලෙ පච්ඡිමකො තෙ හිරඤ්ඤාදිකෙ භොගෙ ඛෙපෙති. විධමන්ති විධොගං කරොති, දුරෙ බිපති. විද්ධංසෙති නාසෙති අදස්සනං ගමෙති. අප් වා ඉත්ථිඤ්ඤානො හුත්වා විකිරති. සුරාධුත්තො හුත්වා විධමති. අක්ඛුත්තො හුත්වා විද්ධංසෙති. විකිරති වා උප්පන්නං ආයං අජානනෙන. විධමති විස්සජ්ජනමුඛං අජානනෙන. විද්ධංසෙති යපිතට්ඨානෙ ආරක්ඛං අසංවිධානෙනාති ඵවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

අනිච්චතායෙව අට්ඨමිති විනාසභාවො ඵව අට්ඨමො. භායන්තීති අදස්සනං යන්ති. පරිභායන්තීති න පුන පඤ්ඤායන්ති. පරිධංසෙන්නීති යානතො අපගච්ඡන්ති. පරිපතන්තීති පග්ගරන්ති. අන්තරධායන්තීති අන්තරධානං අදස්සනං ගව්‍යයෙහි. විජ්ජපුප්පන්තීති චුණ්ණචුණ්ණා හුත්වා අපගච්ඡන්ති.

තිට්ඨන්තෙව තෙ භොගෙහි තෙසං ධනානං ධීතකාලෙ “තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි”ති ඵවමාදිසු (වි. ව. 806) විය. සොති සො භොගසාමිකො පුග්ගලො. වචනි දෙවලොකතො. මරනි මනුස්සලොකතො. විජ්ජපුප්පති නාගසුප්පණ්ණාදිලොකතො. අප් වා භායති ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරවසෙන. පරිභායති ධනකොට්ඨාගාරවසෙන. පරිධංසති බලිබද්දහන්තීඅස්සාදිවසෙන. පරිපතති දාසිදාසවසෙන. අන්තරධායති දාරාහරණවසෙන. නස්සති උදකාදිවසෙනාති එකෙ වණ්ණයන්ති.

අයොමයෙනාති කාලලොභාදිනිබ්බන්තෙන. සල්ලෙනාති කණ්ඩෙන. අට්ඨිමයෙනාති මනුස්සට්ඨිං යපෙත්වා අවසෙසෙන. දන්තමයෙනාති හන්තීදන්තාදිනා. විසාණමයෙනාති ගොවිසාණාදිනා. කට්ඨමයෙනාති වෙළුකට්ඨාදිනා. විද්ධොති චුත්තප්පකාරසල්ලානං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන පහටො. රුප්පතිති විකිරති, විකාරං ආපජ්ජති. කුප්පතිති වලති, කොපං උප්පාදෙති. සට්ඨියති සට්ඨිතො භොති. පිළියති පිළිතො භොති, ලද්ධප්පහාරො කුප්පති. “තනියදිවසෙ සලාකං පවෙසෙත්වා ධොවනකාලෙ සට්ඨියති. බාරප්පදානෙ පිළියති. පහාරධොවනෙ වා රුප්පති. තස්මිං දුක්ඛුප්පදානෙ කුප්පති. සලාකපවෙසනෙ පිළියති. බාරප්පදානෙ සට්ඨියති”ති ඵවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

බ්‍යාධිකොති ලද්ධප්පහාරො හුත්වා පිළිතො. දොමනස්සිකොති දොමනස්සප්පත්තො. විපරිණාමඤ්ඤාභාවාති පකතිභාවං ජහිත්වා අඤ්ඤාභාවං උපනිතෙන, අන්තොසොසාදි සොකො ව වාචාවිජ්ජලාපො පරිදෙවො ව කායපිළනාදි දුක්ඛඤ්ඤා විත්තපිළනාදි දොමනස්සඤ්ඤා භුසො ආයාසො උපායාසො ව. එතෙ චුත්තප්පකාරො සොකාදයො උප්පජ්ජන්ති සමුදාචාරං ගව්‍යයෙහි.

3. තතියගාථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො පන ඉමෙ කාමෙ තත්ථ ඡන්දරාගවික්ඛම්භනෙන වා සමුවිජෙදෙන වා අත්තනො පාදෙන සප්පස්ස සිරං විය පරිවජ්ජෙති, සො හික්ඛු සබ්බලොකං විජ්ජාරෙත්වා ධීතන්තා ලොකෙ විසත්තිකාසඬ්ඛානං තණ්හං සතො හුත්වා සමතිවත්තන්ති.

යොති විහජ්ජිතබ්බං පදං. යො යාදිසොතිආදීනි තස්ස විහජ්ජනපදානි. එත්ථ ව යස්මා යොති අත්ථපදං. තඤ්ච අනියමෙන පුග්ගලං දිපෙති. තස්මා තස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො අනියමෙන පුග්ගලදීපකං යො-සද්දමෙව ආහ. තස්මා එත්ථ ඵවමත්ථො වෙදිතබ්බො – යොති යො කොචිති. යස්මා යො යො කොචි නාම, සො අවස්සං යථාලිඬ්ඛගපායුත්තයථාවිහිතයථාප්පකාරයංයානපත්තයංධම්මසමන්තාගතවසෙන එකෙනාකාරෙන පඤ්ඤායති,

තස්මා තං තත්ථ ඤාපෙනුං තං හෙදං පකාසෙන්තො “යාදිසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ යාදිසොති ලිඛිතවසෙන යාදිසො වා තාදිසො වා හොතු, දිසො වා රස්සො වා කාලො වා ඔදාතො වා මඛිගුරුවිජ්චි වා කිසො වා ථුලො වාති අත්ථො.

යථායුත්තොති යොගවසෙන යෙන වා තෙන වා යුත්තො හොතු, නවකම්මයුත්තො වා උද්දෙසයුත්තො වා වාසධුරයුත්තො වාති අත්ථො. යථාවිභිකොති යථායපිතො නවකම්මාධිට්ඨායිකාදිවසෙන. යථාපකාරොති යථාපකාරෙන පතිට්ඨිතො පදීපනායකාදිවසෙන. යංයානප්පත්තොති යං යානන්තරං පත්තො සෙනාපතිසෙට්ඨිට්ඨානාදිවසෙන. යංධම්මසමන්තාගතොති යෙන ධම්මෙන උපාගතො ධුතඛිගාදිවසෙන.

වික්ඛම්භනතො වාති උපචාරප්පනාසමාධිති කිලෙසානං දුර්ඛරණතො වා සට්ඨපභාරෙන සෙවාලානං විය. සමුච්ඡේදතො වාති පුන අප්පචන්තිං කත්වා අවචන්තතො මග්ගෙන කිලෙසානං උච්ඡින්නමූලතො පහානවසෙන සමුච්ඡේදතො වා. අට්ඨිකඛිකලූපමා කාමාතිආදීනි එකාදස පදානි විපස්සනාවසෙන චුත්තානි.

බුද්ධානුස්සතිං භාවෙන්තොපිතිආදීනි ඡ පදානි මරණස්සතිං භාවෙන්තොපි, උපසමානුස්සතිං භාවෙන්තොපිති ඉමානි ව උපචාරප්ඤානවසෙන චුත්තානි. ආනාපානස්සතිං භාවෙන්තොපි, කායගතාස්සතිං භාවෙන්තොපි, පඨමං ඤානං භාවෙන්තොපිතිආදීනි තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං භාවෙන්තොපිති පරියොසානානි අප්පනාප්ඤානවසෙන චුත්තානි. තත්ථ අට්ඨිකඛිකලූපමා කාමාති සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං අට්ඨිකඛිකලං උපමා එතෙසං කාමානන්ති අට්ඨිකඛිකලූපමා කාමා. අප්පස්සාදට්ඨෙතානි “අප්පං පරිත්තං සුඛස්සාදං ආදීනවො එත්ථ භියො”ති දස්සනට්ඨෙත. පස්සන්තොති “යාවදෙව පන සො කුක්කුරො කිලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති ඤාණවක්ඛුතා පස්සන්තො. පරිවජ්ජෙතිති දුරඛගමෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා –

“සෙය්‍යථාපි, ගහපති, කුක්කුරො ජීසවිජාදුබ්බලාපරෙතො ගොසාතකසුනං පච්චුපට්ඨිතො අස්ස, තමෙනං දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකන්තෙවාසී වා අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං උපසුම්භෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසී, ගහපති, අපි නු ඛො සො කුක්කුරො අම්භං අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං පලෙහන්තො ජීසවිජාදුබ්බලාපරිවිනෙය්‍යා”ති? “නො හෙතං, හන්තෙ”. “තං කිස්ස හෙතු”? “අදුඤ්ඤි, හන්තෙ, අට්ඨිකඛිකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිම්මංසං ලොභිතමක්ඛිතං, යාවදෙව පන සො කුක්කුරො කිලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘අට්ඨිකඛිකලූපමා කාමා චුත්තා හගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියො’ති. එවමෙනං යථාභුතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා, යත්ථ සබ්බසො ලොකාමීසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති, තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති”ති (ම. නි. 2.42).

ගිජ්ඣාදිහි සාධාරණා මංසපෙසි උපමා එතෙසන්ති මංසපෙසුපමා. බහුතං සාධාරණට්ඨෙත බහුසාධාරණා. ආදිත්තං තිණුක්කං උපමා එතෙසන්ති තිණුක්කුපමා. අනුදහනට්ඨෙතානි හත්ථාදිඤාපනට්ඨෙත. සාධිකපොරිසප්පමාණා විතච්චිකානං විතඬුමානං අභිගාරානං පුරා අභිගාරකාසු උපමා එතෙසන්ති අභිගාරකාසුපමා. මහාපරිළාභට්ඨෙතානි මහන්තපරිතාපනට්ඨෙත. ආරාමරාමණෙය්‍යාදිකං සුපිනං උපමා එතෙසන්ති සුපිනකුපමා. ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙතානි අප්පත්වා, න උපගන්ත්වා නිට්ඨනට්ඨෙත. යාවිතෙන ලද්ධං යානාදිභණ්ඩං උපමා එතෙසන්ති යාවිතකුපමා. තාවකාලිකට්ඨෙතානි අතිබන්ධනට්ඨෙත. සම්පන්නඵලරුක්ඛො උපමා එතෙසන්ති රුක්ඛඵලූපමා. සම්භඤ්ජනපරිභඤ්ජනට්ඨෙතානි සාබ්‍යඤ්ජනට්ඨෙත වෙව සමන්තතො හඤ්ජිත්වා රුක්ඛපාතනට්ඨෙත ව. අසී ව සුනා ව උපමා එතෙසන්ති අසීසුනුපමා. අධිකුට්ටනට්ඨෙතානි ඡීන්දනට්ඨෙත. සත්තිසුලං උපමා එතෙසන්ති සත්තිසුලූපමා. විනිවිජ්ඣනට්ඨෙතානි නිපතෙත්වා ගමනට්ඨෙත. භයජනනට්ඨෙත සප්පසිරං උපමා එතෙසන්ති සප්පසිරුපමා. සප්පච්චයට්ඨෙතානි සහ අභිමුඛෙ භයට්ඨෙත. දුක්ඛජනනං අග්ගික්ඛන්ධං උපමා එතෙසන්ති අග්ගික්ඛන්ධූපමා. මහාභිතාපනට්ඨෙතානි මහන්තඅභිතාපකායපිළාඋප්පාදනට්ඨෙතානි කාමං පරිවජ්ජෙතිති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සෙය්‍යථාපි, ගහපති, ගිජ්ඣො වා කඬිකො වා කුලලො වා මංසපෙසිං ආදාය උඬ්ඨියෙය්‍ය, තමෙනං ගිජ්ඣොපි කඬිකාපි කුලලාපි අනුපතිත්වා අනුපතිත්වා විතච්ඡෙය්‍යං විස්සප්පෙය්‍යං. තං කිං මඤ්ඤසී, ගහපති, සවෙ සො ගිජ්ඣො වා කඬිකො වා කුලලො වා තං මංසපෙසිං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සප්පෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති “එවං, හන්තෙ”. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘මංසපෙසුපමා කාමා චුත්තා හගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, පුරිසො ආදිත්තං තිණුක්කං ආදාය පටිවානං ගච්ඡෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසී, ගහපති, සවෙ සො පුරිසො තං ආදිත්තං තිණුක්කං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සප්පෙය්‍ය, තස්ස සා ආදිත්තා තිණුක්කා හත්ථං වා දහෙය්‍ය, බාහුං වා දහෙය්‍ය, අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චිඬිගං දහෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘තිණුක්කුපමා කාමා චුත්තා හගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, අභිගාරකාසු සාධිකපොරිසා පුරා අභිගාරානං විතච්චිකානං විතඬුමානං. අප් පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛප්පටික්කුලො, තමෙනං ද්වෙ බලවන්තො පුරිසා

නානාබාහාසු ගහෙන්වා අඬගාරකාසු උපකඩ්ඬෙයු. තං කිං මඤ්ඤසි ගහපති, අපි නු සො පුරිසො ඉති විති වෙව කායං සන්තාමෙයා”ති? “එවං, හන්තෙ”. “තං කිස්සහෙතු”? “විදිතඤ්ඨි, හන්තෙ, තස්ස පුරිසස්ස ‘ඉමඤ්ථ අහං අඬගාරකාසුං පපතිස්සාමි, තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡිස්සාමි මරණමත්තං වා දුක්ඛං”න්ති. “එවමෙව ඛො ගහපති අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘අඬගාරකාසුපමා කාමා චුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙයාපාපි, ගහපති, පුරිසො සුපිනකං පස්සෙයා ආරාමරාමණෙයාකං වනරාමණෙයාකං භුමිරාමණෙයාකං පොක්ඛරණිරාමණෙයාකං, සො පටිබුද්ධො න කිඤ්චි පටිපස්සෙයා. එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘සුපිනකුපමා කාමා චුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙයාපාපි, ගහපති, පුරිසො යාවිතකං භොගං යාවිත්වා යානං වා පොරිසෙයාං පවරමණිකුණ්ඩලං. සො තෙහි යාවිතකෙහි භොගෙහි පුරිකිත්තො පටිචුතො අත්තරාපණං පටිපජ්ජෙයා. තමෙනං ජනො දිස්වා එවං වදෙයා ‘භොගී වත භො පුරිසො, එවං කිර භො භොගිනො භොගානි භුඤ්ජන්ති’ති. තමෙනං සාමිකා යත්ථ යත්ථෙව තානි පස්සෙයුං, තත්ථ තත්ථෙව තානි හරෙයුං. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අලං නු ඛො තස්ස පුරිසස්ස අඤ්ඤථත්තායා”ති? “එවං, හන්තෙ”. “තං කිස්සහෙතු”? “සාමිනො හි, හන්තෙ, තානි හරන්ති”ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘යාවිතකුපමා කාමා චුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙයාපාපි, ගහපති, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ තිබ්බො වනසණ්ඨො, තත්ථෙව රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව. න වස්සු කානිවි ඵලානි භුමියං පතිතානි. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙයා ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසී ඵලපරියෙසනං වරමානො. සො තං වනසණ්ඨං අජ්ඣොගාහෙන්වා තං රුක්ඛං පස්සෙයා සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, තත්ථි ව කානිවි ඵලානි භුමියං පතිතානි, ජානාමි ඛො පනාහං රුක්ඛං ආරොපිතුං. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදත්ථඤ්ච ඛාදෙයාං, උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙයා’න්ති? සො තං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදත්ථඤ්ච ඛාදෙයා, උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙයා. අථ දුතියො පුරිසො ආගච්ඡෙයා ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසී ඵලපරියෙසනං වරමානො තිණ්හං කුයාරිං ආදාය. සො තං වනසණ්ඨං අජ්ඣොගාහෙන්වා තං රුක්ඛං පස්සෙයා සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, තත්ථි ව කානිවි ඵලානි භුමියං පතිතානි, න ඛො පනාහං ජානාමි රුක්ඛං ආරොපිතුං. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං මූලතො ඡෙත්වා යාවදත්ථඤ්ච ඛාදෙයාං, උච්ඡිඨගඤ්ච පුරෙයා’න්ති. සො තං රුක්ඛං මූලතොව ඡන්දෙයා. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අමුකො සො පුරිසො පඨමං රුක්ඛං ආරුළුහො, සවෙ සො න ඛිප්පමෙව ඔරොහෙයා, තස්ස සො රුක්ඛො පපතන්තො හත්ථං වා හඤ්ජෙයා පාදං වා හඤ්ජෙයා අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අඬගපච්චිඨගං හඤ්ජෙයා, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙයා, මරණමත්තං වා දුක්ඛං”න්ති? “එවං, හන්තෙ”. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘රුක්ඛඵලුපමා කාමා චුත්තා භගවතා ඛුද්දක්ඛා ඛුද්දායාසා, ආදීනවො එත්ථ හිංයො’ති. එවමෙන යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා. යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති”ති (ම. නි. 2.43-48).

එවං අට්ඨකඬකලාදිකඅග්ගික්ඛන්ධුපමපරියොසානතො විපස්සනං දස්සෙන්වා ඉදානි උපචාරසමාධිං දස්සෙන්තො “බුද්ධානුස්සතිං භාවෙන්තො”තිආදිමාහ.

තත්ථ පුනස්සුතං උප්පජ්ජනතො සති එව අනුස්සති. පවත්තිතබ්බට්ඨානම්භියෙව ව පවත්තත්තා සද්ධාපබ්බජිතස්ස කුලපුත්තස්ස අනුරූපා සතීතිපි අනුස්සති. බුද්ධං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති බුද්ධානුස්සති. අරහතාදිබුද්ධගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං, තං බුද්ධානුස්සතිං. භාවෙන්තොති වඩ්ඪෙන්තො බුද්ධානුස්සති. ධම්මං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති ධම්මානුස්සති, ස්වාක්ඛාතතාදිධම්මගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සඬ්ඝං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සඬ්ඝානුස්සති, සුප්පටිපන්නතාදිසඬ්ඝගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සීලං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සීලානුස්සති, අත්තනො අබණ්ඩතාදිසීලගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. වාගං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති වාගානුස්සති, අත්තනො මුත්තවාගතාදිවාගගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. දෙවතා ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති දෙවතානුස්සති, දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ ය්පෙත්වා අත්තනො සද්ධාදිගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. ආනාපානෙ ආරබ්භ උප්පන්නා සති ආනාපානස්සති, ආනාපානනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. මරණං ආරබ්භ උප්පන්නා සති මරණස්සති, එකභවපරියාපන්නජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදසඬ්ඛාතමරණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං.

කුච්ඡිතානං කෙසාදීනං පටික්කුලානං ආයත්තා ආකරත්තා කායොති සඬ්ඛං ගතෙ සරිරෙ ගතා පවත්තා සති කායගතාසති, තාදිසං වා කායං ගතා සති “කායගතසති”ති වත්තබ්බෙ රස්සං අකත්වා “කායගතාසති”ති චුත්තං. කෙසාදිකෙසු කායකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. උපසමං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති. උපසමානුස්සති, සබ්බදුක්ඛපසමාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං.

විතක්කවිචාරජිතිසුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං පඨමජ්ඣානං භාවෙන්තො. ජිතිසුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං දුතියජ්ඣානං භාවෙන්තො. සුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං තතියජ්ඣානං භාවෙන්තො. උපෙක්ඛාචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං චතුත්ථජ්ඣානං භාවෙන්තො...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං භාවෙන්තොපි කාමෙ පරිවජ්ජෙතිති.

වික්බම්භනප්පභානං දස්සෙත්වා ඉදානි සමුච්ඡේදෙන කාමානං පභානං දස්සෙතුං “සොතාපත්තිමග්ගං භාවෙන්තොපි”ති ආදිමාහ. තත්ථ මග්ගසොතස්ස ආපජ්ජනං සොතාපත්ති, සොතාපත්තියා මග්ගො සොතාපත්තිමග්ගො. අපායගමනීයෙ කාමෙති යෙහි අපායං ගච්ඡන්ති, තෙ අපායගමනීයෙ කාමෙ සමුච්ඡේදනො සොතාපත්තිමග්ගං භාවෙන්තො පරිවජ්ජෙති. පටිසන්ධිවසෙන සක්ඛියෙව ඉමං ලොකං ආගච්ඡන්ති සකදාගාමී, තස්ස මග්ගො සකදාගාමීමග්ගො. තං මග්ගං භාවෙන්තො. ඔළාරිකෙති පරිලාභජ්ජන්තෙ. පටිසන්ධිවසෙනෙව කාමභවං නාගච්ඡන්ති අනාගාමී, තස්ස මග්ගො අනාගාමීමග්ගො. තං මග්ගං භාවෙන්තො. අනුසභගතෙති සුබ්බමභාවජ්ජන්තෙ. කිලෙසෙහි ආරක්කතා, කිලෙසාරිනං හතත්තා, සංසාරවක්කස්ස අරානං හතත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා, පච්චයාදීනං අරහත්තා ව අරහං, අරහතො භාවො අරහත්තං. කිං තං? අරහත්තඵලං. අරහත්තස්ස මග්ගො අරහත්තමග්ගො. තං අරහත්තමග්ගං භාවෙන්තො. සබ්බෙන සබ්බන්ති සබ්බෙනාකාරෙන සබ්බං. සබ්බං සබ්බන්ති සබ්බජ්ජකාරෙන සබ්බං. අසෙසං නිස්සෙසන්ති නිරවසෙසං ගන්ධමත්තම්පි අට්ඨපෙත්වා. අථ වා සබ්බෙන සබ්බං මූලවසෙන. සබ්බං සබ්බං ආකාරනිජ්ජදෙසවසෙන. අසෙසං නිස්සෙසං භාවනානිජ්ජදෙසවසෙන. තථා පුරිමෙන දුට්ඨවර්තාභාවෙන. දුතියෙන පරිසුට්ඨානාභාවෙන. තතියෙන අනුසයාභාවෙන ඵවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

සප්පො චූච්චති අභිති යො කොපි සරන්තො ගච්ඡති. කෙනට්ඨෙතාති කෙන අත්ථෙත. සංසජ්ජන්තො ගච්ඡන්ති යස්මා සම්මා සංසරන්තො ගච්ඡන්ති සප්පො. භුජන්තොති වඩ්ඤ්චකො හුත්වා. පන්තසිරොති නිපන්තසිරො හුත්වා. සිරෙන සුපතීති සිසං භොගන්තරෙ කත්වා සුපනභාවෙන සිරසා සුපතීති සරිසපො. බිලෙ සයතිති බිලාසයො. “බිලසයො”තිපි පාළි, තං සුන්දරං. ගුහායං සෙතීති ගුහාසයො. දායා තස්ස ආවුධොති තස්ස සප්පස්ස දුට්ඨ දායා පහරණසත්ථසඬ්ඛානො ආවුධො. විසං තස්ස සොරන්ති තස්ස සප්පස්ස ඛ්‍යාපකසඬ්ඛානං විසං දාරුණං කක්ඛලං. ජීවිහා තස්ස දුට්ඨාති තස්ස සප්පස්ස ද්වෙධා ජීවිහා. ද්විති ජීවිහාහි රසං සායනීති දුට්ඨාහි ජීවිහාහි රසං ජානාති අස්සාදං චින්දති සාදියතීති. ජීවිතුං කාමයතීති ජීවිතුකාමො. අමරිතුං කාමයතීති අමරිතුකාමො. සුඛං කාමයතීති සුඛකාමො. දුක්ඛජ්ජිකුලොති දුක්ඛං අනිච්ඡමානො. පාදෙනාති අත්තනො පාදෙන. සප්පසිරන්ති සප්පස්ස සිසං. වජ්ජෙය්‍යාති දුරතො වජ්ජෙය්‍යා. විවජ්ජෙය්‍යාති තස්ස පමාණෙන. පරිවජ්ජෙය්‍යාති සමන්තතො. අභිතිවජ්ජෙය්‍යාති චතුත්ථප්පමාණෙන. අථ වා පුරිමෙන සිසතො. දුතියතතියෙන ද්විති පස්සෙහි. චතුත්ථෙත පච්ඡතො. “කාමෙ පන අප්පත්තස්ස පරියෙසනමූලදුක්ඛත්ථුභාවෙන වජ්ජෙය්‍යා. පත්තස්ස ආරක්ඛමූලදුක්ඛත්ථුභාවෙන විවජ්ජෙය්‍යා. අඤ්ඤාණපරිලාභදුක්ඛත්ථුභාවෙන පරිවජ්ජෙය්‍යා. විනාසමූලෙ පියවිජ්ජෙය්‍යාගදුක්ඛත්ථුභාවෙන අභිතිවජ්ජෙය්‍යා”ති ඵවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

රඤ්ජනවසෙන රාගො. බලවරඤ්ජනට්ඨෙත සාරාගො. විසයෙ සත්තානං අනු අනු නයනතො අනුනයො. අනුරුජ්ඣතීති අනුරොධො, කාමෙතිති අත්ථො. යත්ථ කත්ථවි භවෙ සත්තා ඵතාය නන්දන්තිති නන්දී, සයං වා නන්දතීති නන්දී. නන්දී ව සා රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො වාති නන්දිරාගො. තත්ථ ඵකස්මිං ආරම්මණෙ සක්ඛිං උප්පන්නා තණ්හා නන්දී, පුනස්පුනං උප්පජ්ජමානා නන්දිරාගොති චූච්චති. විත්තස්ස සාරාගොති යො හෙට්ඨා “බලවරඤ්ජනට්ඨෙත සාරාගො”ති චුත්තො, සො න සත්තස්ස, විත්තස්සෙව සාරාගොති අත්ථො.

ඉච්ඡන්ති ඵතාය ආරම්මණානීති ඉච්ඡා. බහලකිලෙසභාවෙන මුච්ඡන්ති ඵතාය පාණිනොති මුච්ඡා. ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගහණවසෙන අජ්ඣෙය්‍යානං. ඉමිනා සත්තා ගිජ්ඣන්ති ගෙධං ආපජ්ජන්තිති ගෙධො. බහලට්ඨෙත වා ගෙධො. “ගෙධං වා පන පවනසණ්ඨ”න්ති හි බහලට්ඨෙතෙව චුත්තං. අනන්තරපදං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං, සබ්බතොභාගෙන වා ගෙධොති පලිගෙධො. සජ්ජන්ති ඵතෙනාති සඬ්ඛො. ලග්ගනට්ඨෙත වා සඬ්ඛො. ඔසිදනට්ඨෙත පඬ්ඛො. ආකඬ්ඪනවසෙන ඵජා. “ඵජා ඉමං පුරිසං පරිකඬ්ඪති තස්ස තස්සෙව භවස්ස අභිනිබ්බන්තියා”ති හි චුත්තං. වඤ්චනට්ඨෙත මායා. වට්ඨස්මිං සත්තානං ජනනට්ඨෙත ජනිකා. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, විත්තමස්ස විධාවතී”ති (සං. නි. 1.55) හි චුත්තං. වට්ඨස්මිං සත්තෙ දුක්ඛෙන සංයොජ්ජමානා ජනෙතිති සඤ්ජනතී. සටනට්ඨෙත සිබ්බතී. අයඤ්ඤි වට්ඨස්මිං සත්තෙ චුතිපටිසන්ධිවසෙන සිබ්බති සටෙති තුන්තකාරො විය පිලොතිකාය පිලොතිකං, තස්මා “සටනට්ඨෙත සිබ්බතී”ති චුත්තා. අනෙකප්පකාරං විසයජාලං තණ්හාවිජ්ජන්දිතනිවෙසසඬ්ඛානං වා ජාලමස්සා අත්ථිති ජාලිතී.

ආකඬ්ඪනට්ඨෙත සිසසොතා සරිතා වියාති සරිතා. අල්ලට්ඨෙත වා සරිතා. චුත්තඤ්ඤෙන “සරිතාති සිනෙහිතාති ව සොමනස්සාති භවන්ති ජන්තුනො”ති (ධ. ප. 341). අල්ලාති වෙව සිනිද්ධාති වාති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො. අනායබ්‍යසනාපාදනට්ඨෙත කුම්මානුබන්ධසුත්තකං වියාති සුත්තං. චුත්තඤ්ඤෙන “සුත්තන්ති ඛො, හික්ඛවෙ, නන්දිරාගස්සෙන අධිවචන”න්ති (සං. නි. 2.159). රූපාදිසු විත්ථනට්ඨෙත විසතා. තස්ස තස්ස පටිලාභත්ථාය සත්තෙ ආයුහාපෙතිති ආයුහිතී. උක්කණ්ඨිතුං අපදානතො සභායට්ඨෙත දුතියා. අයඤ්ඤි සත්තානං වට්ඨස්මිං උක්කණ්ඨිතුං න දෙති, ගතගතට්ඨානෙ පියසභායො විය අභිරමාපෙති. තෙනෙව චුත්තං –

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධානසංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති”ති. (ඉතිවු. 15; අ. නි. 4.9; මහානි. 191; චූළනි.
පායායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 107);

පණ්ඩානකවසෙන පණ්ඩ. හවනෙත්තීති හවරජ්ජු. එතාය හි සත්තා රජ්ජුයා ගීවායං බද්ධා ගොණා විය ඉවිජිතිවිජිතට්ඨානං නියාන්ති. තං තං ආරම්මණං වනති හජති අල්ලියතීති වනං, වනති යාවතීති වා වනං. වනටොති බ්‍යඤ්ජනෙන පදං වඩ්ඪිතං. අනත්ථදුක්ඛානං වා සමුට්ඨාපනට්ඨෙත ගහනට්ඨෙත ව වනං වියාති වනං. බලවතණ්භායෙන නාමං. ගහනතරට්ඨෙත පන තතො බලවතරා වනටො නාම. තෙන වුත්තං -

“වනං ඡිත්ථෙට්ඨ මා රුක්ඛං, වනතො ජායතෙ භයං;
ජෙත්වා වනඤ්ච වනට්ඨෙට්ඨ, නිබ්බතා භොට භික්ඛවො”ති. (ධ. ප. 283);

සන්ථවනවසෙන සන්ථට්ඨො, සංසග්ගොති අත්ථො. සො දුට්ඨො - තණ්භාසන්ථට්ඨො මිත්තසන්ථට්ඨො ව. තෙසු ඉධ තණ්භාසන්ථට්ඨො අධිප්පෙතො. සිනෙහවසෙන ස්නෙහො. ආලයකරණවසෙන කම්පමානා අපෙක්ඛතීති අපෙක්ඛා. වුත්තම්පි වෙතං “ඉමානි තෙ දෙව චතුරාසිති නගරසහස්සාති කුසාවතීරාජධානිජ්ජමුඛානි, එත්ථ දෙව ඡන්දං ජනෙහි ජීවිතෙ අපෙක්ඛං කරොහී”ති (දී. නි. 2.266). ආලයං කරොහීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. පාටියෙක්කෙ පාටියෙක්කෙ ආරම්මණෙ බන්ධනීති පට්ඨන්තූ, ඤාතකට්ඨෙත වා පාටියෙක්කො බන්ධනීති පට්ඨන්තූ. නිව්වසන්තිස්සිතට්ඨෙතපි සත්තානං තණ්භාසමො බන්ධු නාම නත්ථී. ආරම්මණානං අසනතො ආසා. අජ්ඣොත්ථරණතො වෙව තිත්ති. අනුගන්ත්වාච පරිභුඤ්ජනතො වාති අත්ථො. ආසිසනවසෙන ආසිසනා. ආසිසිතස්ස භාවො ආසිසිතත්තං.

ඉදානි තස්සා පචත්තිට්ඨානං දස්සෙතුං “රූපාසා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආසිසනවසෙන ආසාති ආසාය අත්ථං ගහෙත්වා රූපෙ ආසා රූපාසා. එවං නවපි පදානි වෙදිතබ්බානි. එත්ථ ව පුරිමානි පඤ්ච පඤ්චකාමගුණවසෙන වුත්තානි, පරික්ඛාරලොභවසෙන ඡට්ඨං. තං විසෙසතො පබ්බජිතානං, තතො පරානි තීණි අතිත්තියවත්ථුට්ඨෙත ගහට්ඨානං. න හි තෙසං ධනපුත්තජීවිතෙහි අඤ්ඤං පියතරං අත්ථී. “ඉදං මය්හං, ඉදං මය්හ”න්ති වා “අසුකෙන මෙ ඉදං දින්නං, ඉදං දින්න”න්ති වා එවං සත්තෙ ජප්පාපෙතීති ජප්පා. පරතො ද්වෙ පදානි උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතානි, තතො පරං අඤ්ඤානාකාරෙන විහජිතුං ආරද්ධන්තා පුන “ජප්පා”ති වුත්තං. ජප්පනාකාරො ජප්පනා. ජප්පිතස්ස භාවො ජප්පිතත්තං. පුනප්පුනං විසයෙ ලුම්පති ආකඩ්ඪතීති ලොලුපො, ලොලුපස්ස භාවො ලොලුප්පං. ලොලුප්පනාකාරො ලොලුප්පායනා. ලොලුප්පසමඬ්ඛිතො භාවො ලොලුප්පාසිතත්තං.

පුච්ඡඤ්ඡිකතානි යාය තණ්භාය ලාභට්ඨානෙසු පුච්ඡං වාලයමානා සුනඛා විය කම්පමානා විවරන්ති, තං තස්සා කම්පනතණ්භාය නාමං. සාධු මනාපමනාපෙ විසයෙ කාමෙතීති සාධුකාමො, තස්ස භාවො සාධුකාමානා. මාතාමාතූච්ඡාතිආදිකෙ අයුත්තට්ඨානෙ රාගොති අධම්මරාගො. යුත්තට්ඨානෙපි බලවා හුත්වා උප්පන්නො ලොභො විසමලොභො. “රාගො විසම”න්තිආදිවචනතො (විභ. 924) වා යුත්තට්ඨානෙ වා අයුත්තට්ඨානෙ වා උප්පන්නො ඡන්දරාගො අධම්මට්ඨෙත අධම්මරාගො. විසමට්ඨෙත විසමලොභොති වෙදිතබ්බො. ආරම්මණානං නිකාමනවසෙන නිකන්ති. නිකාමනාකාරො නිකාමනා. පත්ථයනවසෙන පත්ථනා. පිභායනවසෙන පිහනා. සුට්ඨු පත්ථනා සම්පත්ථනා. පඤ්චසු කාමගුණෙසු තණ්භා කාමකණ්භා. රූපාරූපහවෙසු තණ්භා හවනණ්භා. උච්ඡෙදසඬ්ඛාතෙ විභවෙ තණ්භා විභවනණ්භා. සුද්ධෙ රූපහවස්මිංයෙව තණ්භා රූපනණ්භා. අරූපහවෙ තණ්භා අරූපනණ්භා. උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො, නිරොධෙ තණ්භා නිරොධනණ්භා. රූපෙ තණ්භා රූපනණ්භා. සද්දෙ තණ්භා සද්දනණ්භා. ගන්ධතණ්භාදියුපි එසෙව නයො. ඔසාදයො වුත්තත්ථාව.

කුසලධම්මෙ ආවරන්ති ආවරණං. ඡාදනවසෙන ඡදනං. සත්තෙ වට්ටස්මිං බන්ධනීති බන්ධනං. චිත්තං උපහන්ත්වා කිලිස්සති සංකිලිට්ඨං කරොතිති උපක්කිලෙසො. ථාමගතට්ඨෙත අනු අනු සෙතීති අනුසයො. උප්පජ්ජමානං චිත්තං පරිසුට්ඨානීති පරිසුට්ඨානං, උප්පජ්ජිතුං අපදානෙන කුසලවාරං ගණ්භාතීති අත්ථො. “වොරා මග්ගෙ පරිසුට්ඨංසු, ධුත්තා මග්ගෙ පරිසුට්ඨංසු”තිආදියු (වුළව. 430) හි මග්ගං ගණ්භිංසුති අත්ථො. එවම්ධාපි ගහණට්ඨෙත පරිසුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. පලිවෙය්නට්ඨෙත ලතා වියාති ලතා. “ලතා උප්පජ්ජ තිට්ඨතී”ති (ධ. ප. 340) ආගතට්ඨානෙපි අයං තණ්භා ලතාති වුත්තා. විවිධානි වත්ථුනි ඉවිජිතීති වෙවිච්ඡං. වට්ටදුක්ඛස්ස මූලන්ති දුක්ඛමූලං. තස්සෙව දුක්ඛස්ස නිදානන්ති දුක්ඛනිදානං. තං දුක්ඛං ඉතො පහවතීති දුක්ඛප්පහවො. බන්ධනට්ඨෙත පාසො වියාති පාසො, මාරස්ස පාසො මාරපාසො. දුරුග්ගිලනට්ඨෙත බළිසං වියාති බළිසං, මාරස්ස බළිසං මාරබළිසං. තණ්භාහිභූතා මාරස්ස විසයං නාතික්කමන්ති, තෙසං උපරි මාරො වසං වත්තෙතීති ඉමිනා පරියායෙන මාරස්ස විසයොති මාරවිසයො. සන්දනට්ඨෙත තණ්භාව නදී තණ්භානදී. අජ්ඣොත්ථරණට්ඨෙත තණ්භාව ජාලං තණ්භාජාලං. යථා සුනඛා ගද්දුලබ්බං යදිච්ඡකං නියාන්ති, එවං තණ්භාබ්බං සත්තාති දළ්භබන්ධනට්ඨෙත ගද්දුලං වියාති ගද්දුලං, තණ්භාව ගද්දුලං තණ්භාගද්දුලං. දුප්පුරණට්ඨෙත තණ්භාව සමුද්දො තණ්භාසමුද්දො. අභිජ්ඣායනට්ඨෙත අභිජ්ඣා. ලුඛනන්ති එතෙන, සයං වා ලුඛනි, ලුඛනමත්තමෙව වා තන්ති ලොභො. සම්පයුත්තකානං අකුසලානං පතිට්ඨට්ඨෙත මූලං.

විසත්තිකාතීති විසත්තිකා ඉති. කෙනට්ඨෙතාති කෙන සභාවෙන. විසතාති විත්ථටා රූපාදියු. විසාලාති විපුලා. විසටාති තෙභුමකබ්බාපකවසෙන විසටා. පුරිමවචනමෙව තකාරස්ස ටකාරං කත්වා බ්‍යඤ්ජනවිභාගං කත්වා වුත්තං. විසක්කතීති පරිසප්පති සහති වා. රත්තො හි රාගවත්ථුනා පාදෙන තාළියමානොපි සහති. ඔසක්කනං විජ්චන්දනං වා “විසක්කන”න්තිපි වදන්ති. “කුසලාකුසලානං පතී”ති කෙච්ච චණ්ණයන්ති. විසංහරන්ති තථා තථා කාමෙසු ආතිසංසං පස්සන්ති විවිධෙහි ආකාරෙහි නෙක්ඛම්මාහිමුඛප්පවත්තීතො චිත්තං සංහරති සඬ්ඛිපති, විසං වා දුක්ඛං, තං හරති,

වහනීති අත්පො. විසංවාදිකාති අනිවවාදිං නිව්වාදිතො ගණ්හන්ති විසංවාදිකා හොති. දුක්ඛනිබ්බන්තකස්ස කම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමුලා , විසං වා දුක්ඛදුක්ඛාදිභූතා වෙදනා මූලං එතිස්සාති විසමුලා. දුක්ඛසමුදයත්තා විසං එලං එතිස්සාති විසඵලා. යාය තණ්හාය රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්සෙව පරිභොගො හොති, න අමතස්සාති සා “විසපරිභොගා”ති වුත්තා. සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

තස්සා විසයං දස්සෙතුකාමො “විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ විසාලා වා පනාති මහන්ති එව තණ්හායනටියෙන තණ්හා, රූපාදයො පඤ්ච පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන වුත්තා. කුලෙ ගණෙනිආදීති එකාදස පදාති ලොලුප්පාදවසෙන වුත්තාති. කාමධාතුත්තිකො කම්මවට්ටවසෙන විහත්තො, කාමභවත්තිකො විපාකවට්ටවසෙන විහත්තො, සඤ්ඤාභවත්තිකො සඤ්ඤාවසෙන විහත්තො, එකවොකාරභවත්තිකො ඛන්ධවසෙන විහත්තො. අතීතත්තිකො කාලවසෙන, දිට්ඨවතුක්කො ආරම්මණවසෙන, අපායත්තිකො ඔකාසවසෙන, ඛන්ධත්තිකො නිස්සත්තනිජ්ජීවවසෙන විහත්තොති ඤාතබ්බං. තත්ත්වං සඬ්ඛෙපෙන අත්ථදීපනා විභාවනා ව –

“තත්ථ කතමා කාමධාතු? හෙට්ඨතො අවිචිතිරයං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො පරනිමිම්මවසවත්තිදෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්තා ඛන්ධධාතුආයතනා රූපං වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං, අයං චුච්චති කාමධාතු” (ධ. ස. 1287).

“තත්ථ කතමා රූපධාතු? හෙට්ඨතො භුග්මලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකතිටියෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්තා සමාපන්තස්ස වා උපපන්තස්ස වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරිස්ස වා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා, අයං චුච්චති රූපධාතු” (ධ. ස. 1289).

“තත්ථ කතමා අරූපධාතු? හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායතනුපගෙ දෙවෙ පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්තා සමාපන්තස්ස වා උපපන්තස්ස වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරිස්ස වා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා, අයං චුච්චති අරූපධාතු” (ධ. ස. 1291). අට්ඨකථායං පන “කාමධාතුති කාමභවො, පඤ්චක්ඛන්ධා ලබ්හන්ති. රූපධාතුති රූපභවො, පඤ්චක්ඛන්ධා ලබ්හන්ති. අරූපධාතුති අරූපභවො, වත්තාරො ඛන්ධා ලබ්හන්ති”ති වුත්තං.

අට්ඨ වා කාමරාගසඬ්ඛාතෙන කාමෙන යුත්තා ධාතු කාමධාතු, කාමසඬ්ඛාතා වා ධාතු කාමධාතු. කාමං පභාය රූපෙන යුත්තා ධාතු රූපධාතු, රූපසඬ්ඛාතා වා ධාතු රූපධාතු. කාමඤ්ච රූපඤ්ච පභාය අරූපෙන යුත්තා ධාතු අරූපධාතු, අරූපසඬ්ඛාතා වා ධාතු අරූපධාතු. තා එව ධාතුයො පුන භවපරියායෙන වුත්තා. භවන්තීති හි භවාති චුච්චන්ති. සඤ්ඤාය යුත්තො භවො, සඤ්ඤාවතං වා භවො, සඤ්ඤා වා එත්ථ භවෙ අත්ථීති සඤ්ඤාභවො. සො කාමභවො ව අසඤ්ඤාභවමුත්තො රූපභවො ව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාභවමුත්තො අරූපභවො ව හොති.

න සඤ්ඤාභවො අසඤ්ඤාභවො, සො රූපභවෙකදෙසො. ඔළාරිකත්තාභාවතො නෙවසඤ්ඤා, සුබ්බමත්තෙන සබ්භාවතො නාසඤ්ඤාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා, තාය යුත්තො භවො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාභවො. අට්ඨ වා ඔළාරිකාය සඤ්ඤාය අභාවා සුබ්බමාය ව භාවා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා අස්මිං භවෙති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාභවො, සො අරූපභවෙකදෙසො. එකෙන රූපක්ඛන්ධෙන වොකිණ්ණො භවො, එකො වා වොකාරො, අස්ස භවස්සාති එකවොකාරභවො, සො අසඤ්ඤාභවො. වතුහි අරූපක්ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො භවො, වත්තාරො වා වොකාරා අස්ස භවස්සාති වතුචොකාරභවො, සො අරූපභවො එව. පඤ්චෙහි ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො භවො, පඤ්ච වා වොකාරා අස්ස භවස්සාති පඤ්චවොකාරභවො, සො කාමභවො ව රූපභවෙකදෙසො ව හොති. අතීතත්තිකො හෙට්ඨා වුත්තනායොව. දිට්ඨන්ති වතුසමුට්ඨානිකං රූපාරම්මණං. සුතන්ති ද්විසමුට්ඨානිකං සද්දාරම්මණං. මුතන්ති ථුසිත්වා ගහෙනබ්බාති වතුසමුට්ඨානිකාති ගන්ධරසඵොට්ඨබ්බාරම්මණාති. විඤ්ඤාතබ්බං නාම මනසා ජානිතබ්බං ධම්මාරම්මණං. තෙසු දිට්ඨසුතමුත්තිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු. විසවා විත්ථතාති මහන්තා පන්ථවා.

අපායලොකෙති වඩ්ඪිසඬ්ඛාතස්ස අයස්ස අභාවෙන අපායො, තස්මිං අපායලොකෙ. ඛන්ධලොකෙති රාසටියෙන රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා එව ලොකො. ධාතුලොකෙති සුඤ්ඤතටියෙන චක්ඛුධාතුආදයො අට්ඨාරස ධාතුයො එව ලොකො. ආයතනලොකෙති ආයතනාදීහි කාරණෙහි ද්වාදසායතනාති එව ලොකො. සබ්බෙහි ලුප්ජනපලුප්ජනටියෙන ලොකො, වුත්තස්පකාරෙ ලොකෙ විසවා විත්ථතාති විසත්තිකා. සතොති සරතීති සතො, පුග්ගලෙන සති වුත්තා.

තත්ථ සරණලක්ඛණා සති. සරන්ති තාය, සයං වා සරති, සරණමත්තමෙව වා එසාති සති. සා පනෙසා අපිලාපනලක්ඛණා, අසමිමොසනරසා, ආරක්ඛපච්චිපට්ඨානා, විසයාහිමුඛභාවපච්චිපට්ඨානා වා, ටීරසඤ්ඤාපදට්ඨානා, කායාදිසතිපට්ඨානපදට්ඨානා වා. ආරම්මණෙ දළ්භපතිට්ඨිතත්තා පන එසිකා විය, චක්ඛුද්චාරාදීනං රක්ඛණතො දොවාරිකො විය ව දට්ඨබ්බා.

තස්සා පවත්තිට්ඨානං දස්සෙන්තො “කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං භාවෙන්තො සතො”තිආදීනා නායෙන වතුබ්බිධං සතිපට්ඨානමාහ. තත්ථ කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬ්ගපච්චිඬ්ගානං කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානං සමුහටියෙන හත්ථිකායරථකායාදයො විය “කායො”ති අධිජ්ජෙතො. යථා ව සමුහටියෙන, එවං කුච්ඡිතානං

ආයටියෙන. කුවේරානාඤ්ඤි පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උප්පත්තිදෙසො. තත්ත්වං වචනත්ථො – ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුවේරා කෙසාදයො. ඉති කුවේරානං කෙසාදිතං ආයොති කායො.

කායානුපස්සනාති කායස්ස අනුපස්සනා, කායං වා අනුපස්සනා, “කායෙ”ති ව වත්ථාපි පුන “කායානුපස්සනා”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචන්ථානසනවිතිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සනා චිත්තධම්මානුපස්සනා වා, අථ බො කායානුපස්සනායෙවාති කායසඬ්ඛානෙ වත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති, තථා න කායෙ අඬ්ඛපච්චඩගවිතිමුත්තථකධම්මානුපස්සනා, නාපි කෙසලොමාදිවිතිමුත්තථුප්පරිසානුපස්සනා. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භුතුපාදායසමුහසඬ්ඛානො කායො, තත්ථාපි න භුතුපාදායවිතිමුත්තථකධම්මානුපස්සනා, අථ බො රථසම්භාරානුපස්සකස්ස විය අඬ්ඛපච්චඩගසමුහානුපස්සනා, නගරාවයවානුපස්සකස්ස විය කෙසලොමාදිසමුහානුපස්සනා, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිවිතිභුජනකස්ස විය රිත්තමුට්ඨිවිතිවෙය්කස්ස විය ව භුතුපාදායසමුහානුපස්සනායෙවාති සමුහවසෙනෙව කායසඬ්ඛානස්ස වත්ථුනො නානප්පකාරතො දස්සෙත්තෙන සනවිතිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචුත්තසමුහවිතිමුත්තො කායො වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොච ධම්මො දිස්සති, යථාචුත්තධම්මසමුහමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණං –

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
අපස්සං බජ්ඣතෙ මුල්ලො, බජ්ඣමානො න මුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

සනවිතිබ්බොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන චෙත්ථ අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඤි එතස්මිං කායෙ කායානුපස්සනායෙව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සනා. යථා අනුදකභුතායපි මරිටියා උදකානුපස්සනා හොති, න එවං අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභාහුතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛත්තසුභාහානුපස්සනා, අථ බො කායානුපස්සනා අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභාකාරසමුහානුපස්සනායෙවාති චුත්තං හොති.

අථ වා ය්වායං මහාසතිපට්ඨානෙ “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107) නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිවුණ්ණිකජාතඅට්ඨකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ව පටිසම්භිදායං සතිපට්ඨානකථායං “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති. ආපොකායං. තෙජොකායං. වායොකායං. කෙසකායං. ලොමකායං. ජවිකායං. චම්මකායං. මංසකායං. රුහිරකායං. න්භාරුකායං. අට්ඨිකායං. අට්ඨිමිඤ්ජකායං”න්ති කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිංයෙව කායෙ අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සනාති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අථ වා කායෙ “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා එවං ගහෙනබ්බස්ස යස්ස කස්සචි අනුපස්සනතො තස්ස තස්සෙව පන කෙසලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමුහස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිසමුහසඬ්ඛානකායානුපස්සනාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අපි ව “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා (පටි. ම. 3.35) අනුක්කමෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිනො ආකාරසමුහසඬ්ඛානස්ස කායස්ස අනුපස්සනතොපි කායෙ කායානුපස්සනාති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො. අයං පන චතුසතිපට්ඨානසාධාරණො අත්ථො.

සතිපට්ඨානන්ති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොවරොපි, තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයච්චිත්තතාපි, සතිපි. “චතුන්නං, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථකිගමඤ්ච දෙසිස්සාමි, තං සුඤ්ඤාප සාධුකං මනසි කරොථ...පෙ.... කො ව, භික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො? ආහාරසමුදයා කායසමුදයො”තිආදිසු (සං. නි. 5.408) හි සතිගොවරො “සතිපට්ඨාන”න්ති චුච්චති. තථා “කායො උපට්ඨානං, නො සති, සති උපට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදිසු (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති අස්මිත්ති පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, පධානට්ඨානන්ති වා පට්ඨානං, සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදිති විය.

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති”ති (ම. නි. 3.304, 311) එත්ථ තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයච්චිත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තං. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙනබ්බතො පට්ඨානං, පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙනබ්බොති? සතියා, සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානන්ති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ පරිපුරෙන්නි”තිආදිසු (ම. නි. 3.147) පන සතියෙව “සතිපට්ඨාන”න්ති චුච්චති. තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති පට්ඨානං, උපට්ඨාති ඔක්කන්තිත්ථා පක්ඛන්දිත්ථා පවත්තතිති අත්ථො. සතියෙව පට්ඨානන්ති සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණටියෙන සති, උපට්ඨානටියෙන පට්ඨානං. ඉති සති ව සා පට්ඨානඤ්චාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ධ අධිප්පෙන. තං සතිපට්ඨානං. භාවෙන්තොති වඬ්ඤෙන්තො. එත්ථ ව යං තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයච්චිත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තං, තං ඉමිනා සුත්තෙන ගහෙනබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“තයෝ සතිපට්ඨානා යදරියෝ සෙවති, යදරියෝ සෙවමානෝ සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති”ති (ම. නි. 3.304, 311) ඉති බො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො භිතෙසී අනුකම්පං උපාදාය “ඉදං වො භිතාය ඉදං වො සුඛායා”ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්ති, න සොතං ඔදහන්ති, න අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ච සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පට්ඨං සතිපට්ඨානං. යදරියෝ...පෙ.... මරහති.

“පුත වපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස එකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. එකච්චෙ සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ච වොක්කම්ම සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, න ච අත්තමනො හොති, න ච අත්තමනතං පටිසංවෙදෙති. අනත්තමනතා ච අත්තමනතා ච තදුභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, දුතියං...පෙ....

“පුත වපරං...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො වෙච හොති, අත්තමනතඤ්ච පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, තතිය”න්ති (දී. නි. 3.311).

එවං පටිසානුනයෙහි අනවස්සුතතා නිවචං උපට්ඨිතසතිතාය තදුභයං චිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. බුද්ධානමෙව කිර නිවචං උපට්ඨිතසතිතා හොති, න පච්චෙකබුද්ධාදීනන්ති.

වෙදනාසු වෙදනානුපස්සනාතිආදීසු වෙදනාදීනං පුත වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං වුත්තනයෙනෙව යථායොගං යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං. අයම්පි සාධාරණත්ථො. සුඛාදීසු අනෙකප්පභෙදාසු වෙදනාසු විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකවෙදනානුපස්සනා. සරාගාදිකෙ සොළසප්පභෙදෙ චිත්තෙ විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකචිත්තානුපස්සනා. කායවෙදනාචිත්තානි යපෙත්වා සෙසතෙභුමකධම්මෙසු විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකධම්මානුපස්සනා සතිපට්ඨානසුත්තන්තෙ වුත්තනයෙන නිවරණාදිධම්මානුපස්සනාති. එත්ථ ච කායෙති එකච්චනං, සරිරස්ස එකත්තා . චිත්තෙති එකච්චනං, චිත්තස්ස සභාවභෙදාභාවතො ජාතිග්ගභණෙන කතන්ති වෙදිතබ්බං. යථා ච වෙදනාදයො අනුපස්සිතබ්බා, තථානුපස්සන්තො වෙදනාසු වෙදනානුපස්සනා, චිත්තෙ චිත්තානුපස්සනා, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනාති වෙදිතබ්බා. කථං වෙදනා අනුපස්සිතබ්බා? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ –

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අද්දක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දසො භික්ඛු, පරිජානාති වෙදනා”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙතා දුක්ඛතොපි අනුපස්සිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙන “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ච අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා, විපරිණාමදුක්ඛා. දුක්ඛා වෙදනා ධීතිදුක්ඛා, විපරිණාමසුඛා. අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ඤාණසුඛා, අඤ්ඤාණදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465). අපි ච අනිච්චාදිසත්තවිපස්සනාවසෙනාපි අනුපස්සිතබ්බා. චිත්තධම්මෙසුපි චිත්තං තාව ආරම්මණාධිපතිසභජාතභුමිකම්මවිපාකකිරියාදිනාන්තභෙදානං අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං සරාගාදිසොළසභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං සන්තාසන්තාදිනඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බා.

ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා පුබ්බභාගෙ නානාචිත්තෙසු ලබ්භන්ති. අඤ්ඤෙනෙව හි චිත්තෙන කායං පරිග්ගණ්හාති, අඤ්ඤෙන වෙදනං, අඤ්ඤෙන චිත්තං, අඤ්ඤෙන ධම්මෙ පරිග්ගණ්හාති, ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ පන එකච්චිත්තෙයෙව ලබ්භන්තිති. ආදිතො හි කායං පරිග්ගණ්හිත්වා ආගතස්ස විපස්සනාසම්පයුත්තා සති කායානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො කායානුපස්සි නාම. විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගං පත්තස්ස මග්ගක්ඛණෙ මග්ගසම්පයුත්තා සති කායානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො කායානුපස්සි නාම.

වෙදනං පරිග්ගණ්හිත්වා චිත්තං පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙ පරිග්ගණ්හිත්වා ආගතස්ස විපස්සනාසම්පයුත්තා සති ධම්මානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො ධම්මානුපස්සි නාම. විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගං පත්තස්ස මග්ගක්ඛණෙ මග්ගසම්පයුත්තා සති ධම්මානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො ධම්මානුපස්සි නාම, එවං තාව දෙසනා පුග්ගලෙ තිට්ඨති, කායෙ පන “සුභ”න්ති විපල්ලාසප්පභානා කායපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සම්ප්ඤ්ඤිති කායානුපස්සනා නාම. වෙදනාය “සුඛ”න්ති විපල්ලාසප්පභානා වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සම්ප්ඤ්ඤිති වෙදනානුපස්සනා නාම. චිත්තෙ “නිව්ච”න්ති විපල්ලාසප්පභානා චිත්තපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සම්ප්ඤ්ඤිති චිත්තානුපස්සනා නාම. ධම්මෙසු “අත්තා”ති විපල්ලාසප්පභානා ධම්මපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සම්ප්ඤ්ඤිති ධම්මානුපස්සනා නාම. ඉති එකාව මග්ගසම්පයුත්තා සති

වතුකිව්වසාධකවියෙන වත්තාරි නාමානි ලභති. තෙන චුත්තං “ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ පන එකවිත්තෙයෙව ලබ්භන්ති”ති.

පුන උපකාරවසෙන ව අපරිහීනවසෙන ව ගුණවසෙන ව අපරෙ තයො වතුක්කා චුත්තා. තත්ථ අසතිපරිවජ්ජනායාති න සති අසති, සති එත්ථ නත්ථීති වා අසති, මුට්ඨස්සතියා එතං අධිවචනං. පරිවජ්ජනායාති සමන්තතො වජ්ජනෙන. භත්තතික්ඛිත්තකාකසදිසෙ හි මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන උපට්ඨිතසතිපුග්ගලසෙවනෙන යානනිසජ්ජාදිසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතාය ව සති උප්පජ්ජති. සතිකරණියානං ධම්මානන්ති සතියා කාතබ්බානං ධම්මානං. කතත්තාති කතභාවෙන. වතුන්තං මග්ගානං කතත්තා, භාවිතත්තාති අත්ථො. සතිපරිබන්ධානං ධම්මානං භතත්තාති කාමච්ඡන්දාදිනං නාසිතභාවෙන. සතිනිමිත්තානං ධම්මානං අසම්මුට්ඨත්තාති සතියා කාරණානං කායාදිආරම්මණානං අනට්ඨභාවෙන.

සතියා සමන්තාගතත්තාති සතියා සම්මා ආගතත්තා අපරිහීනත්තා ව. වසිතත්තාති වසිභාවජ්ජත්තෙන. පාගුඤ්ඤතායාති පගුණභාවෙන. අපච්චොරොහණතායාති අනිවත්තනභාවෙන අපච්චොසක්කනභාවෙන.

සත්තත්තාති සභාවෙන විජ්ජමානත්තා. සත්තත්තාති නිබ්බුතසභාවත්තා. සම්මත්තාති කිලෙසානං වූපසම්මතභාවත්තා. සත්තධම්මසමන්තාගතත්තාති සජ්ජුරිසධම්මෙහි අපරිහීනත්තා. බුද්ධානුස්සතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තතායා එව. සරණකවසෙන සති, ඉදං සතියා සභාවපදං. පුනප්පුනං සරණතො අනුස්සරණවසෙන අනුස්සති. අභිමුඛං ගන්ත්වා විය සරණතො පටිසරණවසෙන පටිස්සති. උපසග්ගවසෙන වා වඩ්ඪිතමත්තමෙව. සරණාකාරො සරණතා. යස්මා පන සරණතාති තිණ්ණං සරණානම්පි නාමං, තස්මා තං පටිසෙධෙතුං පුන සතිග්ගහණං කතං. සතිසඬ්ඛාතා සරණතාති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො. සුතපරියත්තස්ස ධාරණභාවතො ධාරණතා. අනුපවිසනසඬ්ඛාතෙන ඔගාහනට්ඨෙන අපිලාපනභාවො අපිලාපනතා. යථා හි උදකෙ ලාබුකටාභාදිනි පලවන්ති, න අනුපවිසන්ති, න තථා ආරම්මණෙ සති. ආරම්මණඤ්ඤි එසා අනුපවිසති, තස්මා “අපිලාපනතා”ති චුත්තා. චිරකතචිරභාසිතානං න සම්මුස්සනභාවතො අසම්මුස්සනතා. උපට්ඨානලක්ඛණෙ ජොතනලක්ඛණෙ ව ඉන්ද්‍රියං කාරෙති ඉන්ද්‍රියං, සතිසඬ්ඛාතං ඉන්ද්‍රියං සතින්ද්‍රියං. පමාදෙ න කම්පතිති සතිබලං. යථාවසති නිය්‍යානසති කුසලසතිති සම්මාසති. බුජ්ඣනකස්ස අඬ්ඟොති බොජ්ඣකඬ්ඟො, පසට්ඨො සුන්දරො වා බොජ්ඣකඬ්ඟො සම්බොජ්ඣකඬ්ඟො, සතියෙව සම්බොජ්ඣකඬ්ඟො සතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඟො.

එකායනමග්ගොති එකමග්ගො, අයං මග්ගො න ද්වෙධාපභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬ්ගණිකං පභාය වූපකට්ඨෙන පවිචිත්තවිත්තෙන. අයිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බො, අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්ති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො. එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තානං සෙට්ඨොව භගවා, තස්මා “භගවතො”ති චුත්තං හොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථා “සො හි බ්‍රාහ්මණ භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා”තිආදි (සං. නි. 1.215; පටි. ම. 3.5; ම. නි. 3.79). අයතිති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්නතිති අත්ථො. එකස්මිං අයනො එකායනො. ඉමස්මිංයෙව ධම්මචිනයෙ පවත්නති, න අඤ්ඤත්ථාති චුත්තං හොති. යථා “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිනයෙ අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාභෙදොයෙව හෙසො, අත්ථතො පන එකොව. අපි ව එකං අයතිති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනානායෙන පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡන්ති චුත්තං හොති. යථා “බ්‍රහ්මා සහම්පති —

“එකායනං ජාතිධයන්තදස්සි, මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බො, තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409);

මග්ගොති කෙනට්ඨෙන මග්ගො? නිබ්බානං ගමනට්ඨෙන, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනීයට්ඨෙන ව. උපෙතොති ආසන්නං ගතො. සමුපෙතොති තතො ආසන්නතරං ගතො. උභයෙනපි සතියා අපරිහීනොති අත්ථො. උපගතොති උපගන්ත්වා යීතො. සමුපගතොති සම්පයුත්තො හුත්වා යීතො. “උපාගතො සමුපාගතො”තිපි පාළි. උභයෙනාපි සතිසම්පං ආගතොති අත්ථො. උපපන්නොති අවියොගාපන්නො. සමුපපන්නොති පරිපුණ්ණො. සමන්තාගතොති අවිකලො විජ්ජමානො. “උපෙතො සමුපෙතොති ද්විති පදෙහි පවත්තං කථිතං. උපගතො සමුපගතොති ද්විති පදෙහි පටිවෙධො. උපපන්නො සමුපපන්නො සමන්තාගතොති තිති පදෙහි පටිලාභො කථිතො”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

ලොකෙ වා සා විසත්තිකාති යා එසා අනෙකජ්ජකාරෙන චුත්තා විසත්තිකා, සා බන්ධලොකෙ එව, න අඤ්ඤතු බන්ධෙහි පවත්නතිති අත්ථො. ලොකෙ වා තං විසත්තිකන්ති බන්ධලොකෙ එව පවත්තං එතං විසත්තිකසඬ්ඛාතං තණ්හං. තරති කාමෙ පරිවජ්ජෙන්නො. උත්තරති කිලෙසෙ පජහන්නො. පතරති තෙසං පතිට්ඨාභෙතුං ඡින්දන්නො. සමතික්කමති සංසාරං අතික්කමන්නො. චිතිවත්තති පටිසන්ධිඅභිබ්බුජ්ජන්තිකං කරොන්නො. අථ වා තරති උත්තරති කායානුපස්සනෙන. පතරති වෙදනානුපස්සනෙන. සමතික්කමති විත්තානුපස්සනෙන. අථ වා තරති සිලෙන. උත්තරති සමාධිනා. පතරති විපස්සනාය. සමතික්කමති මග්ගෙන. චිතිවත්තති එලෙනාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

4. වතුන්ටගාථාය අයං සඨප්පත්තො – යො එකං සාලිකේතාදිකේතං වා සරවත්ථාදිවත්ථං වා කතාපණසඨකානං හිරක්ඛං වා ගොඅස්සාදිහෙදං ගවාස්සං වා අන්තොජාතාදිදාසෙ වා හතකාදිකම්මකරෙ වා ඉත්ථිසක්ඛේතා ථියො වා ඤාතිකන්ධවාදිකන්ධු වා අක්ඛේතො මනාපියරුපාදිකෙ පුටුකාමෙ අනුගිප්ඤ්ඤිති. සාලිකේතන්ති යත්ථ සාලියො විරුහන්ති. විහික්ඛේතාදිසු පිසෙව නයො. විහිති අවසෙසවිහයො. මොදයතිති මුග්ගො. සරවත්ථන්ති සරපතිට්ඨාපනත්ථං කතාකතභූමිභාගො. කොට්ඨකවත්ථාදිසු පිසෙව නයො. කොට්ඨකොති ද්වාරකොට්ඨාදි. පුරෙති සරස්ස පුරතො. පච්ඡාති සරස්ස පච්ඡතො. එත්ථ ආරාමෙන්ති විත්තං තොසෙන්ති ආරාමො, පුප්ඵෙනපි ඵලෙනපි ඡායායපි දකෙනපි රමන්තිති අත්ථො.

පසුකාදයොති එළකාදයො. අන්තොජාතකොති අන්තොසරදාසියා කුච්ඡිමිති ඡාතො. ධනක්කිතකොති ධනෙන කිණ්ණත්වා පරිවත්තෙන්වා ගතිතො. සාමං වාති සයං වා. දාසඛ්‍යන්ති දාසස්ස භාවො දාසඛ්‍යං, තං දාසඛ්‍යං. උපෙනීති උපගවිජ්ඣති. අකාමකො වාති අත්තතො අරුචියා වා කරමරානීතො.

තෙ වත්තාරො පුනපි දස්සෙතුං “ආමාය දාසාපි හවන්ති හෙකෙ”ති ආහ. ආමාය දාසාති අන්තොජාතදාසා. “යත්ථ දාසො ආමජාතො ධීතො ථුල්ලාති ගවිජ්ඣති”ති එත්ථාපි එතෙව චුත්තා. ධනෙන කිතාති ධනදාසා. සාමක්ඛේති සයං දාසා. හයාපණුන්තාති අකාමදාසා. හයෙන පණුන්තා බිජිතා.

හතකාති හතියා ජීවනකා. කසිකම්මාදිකම්මං කරොන්තිති කම්මකරා. උපච්චිතොති සම්මන්තනාදිනා උපගන්ත්වා නිස්සයං කත්වා ජීවන්තිති උපච්චිතො.

ඉත්ථිති ථියති එතිස්සං ගබ්භොති ඉත්ථි. පරිග්ගහොති සහායී සස්සාමිකා. මාතාපිතිකන්ධවාපි ඤාතිකන්ධු. සගොත්තො ගොත්තකන්ධු. එකාවරියකුලෙ වා එකජාතිමත්තං වා උග්ගහිතමත්තො මත්තකන්ධු. ධනුසිප්පාදිසද්ධිං උග්ගහිතකො සිප්පකන්ධු. “මිත්තකන්ධවාතිපි කන්ධු”ති කත්ථවි පොත්ථකෙ පායො දිස්සති.

ගිප්ඤ්ඤිති කිලෙසකාමෙන පත්ථෙති. අනුගිප්ඤ්ඤිති අනු අනු ගිප්ඤ්ඤිති පුනප්පුනං පත්ථෙති. පලිගිප්ඤ්ඤිති සමන්තතො පත්ථෙති. පලිබ්ඤ්ඤිති විසෙසෙන පත්ථෙති. “ඔළාරිකත්තෙන නිමිත්තග්ගාහවසෙන ගිප්ඤ්ඤිති, අනුගිප්ඤ්ඤිති, අනුඛ්‍යාඤ්ජනග්ගාහවසෙන පලිගිප්ඤ්ඤිති, පලිබ්ඤ්ඤිති”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

5. පඤ්චමගාථාය අයං සඨප්පත්තො – තං පුග්ගලං අබලඛ්‍යා කිලෙසා බලියන්ති සහන්ති මද්දන්ති. සද්ධාබලාදිවිරහෙන වා අබලං තං පුග්ගලං අබලා කිලෙසා බලියන්ති, අබලත්තා බලියන්තිති අත්ථො. අථ වා තං කාමගිද්ධං කාමරත්තං කාමපරියෙසන්තඤ්ච සිභාදයො ව පාකට්ඨපරිස්සයා, කායදුච්චරිතාදයො ව අපාකට්ඨපරිස්සයා මද්දන්ති. තතො අපාකට්ඨපරිස්සයෙහි අභිභූතං තං පුග්ගලං ජාතිආදිදුක්ඛං භින්නං නාවං උදකං විය අන්වෙති.

අබලාති තත්ථි එතෙසං බලන්ති අබලා, බලවිරහිතා. දුබ්බලාති මන්දපයොගාබලෙන කත්තබ්බකිච්චවිරහිතා . අප්පබලාති අප්පං පරිත්තං එතෙසං බලන්ති අප්පබලා, යුප්ඤ්ඤිතුං අසමත්ථා. අප්පථාමකාති අප්පො පරිත්තො ථාමො එතෙසං වායාමො උස්සාහොති අප්පථාමකා. භීතා නිභීතා පයොගහිනෙන. ඔමකා ථාමහිනෙන. ලාමකා පච්චයහිනෙන. ඡතුක්කා අප්ඤ්ඤාසයහිනෙන. පරිත්තා පත්තිහිනෙන. සහන්තිති මද්දන්ති සට්ඨනං උප්පාදෙන්ති. පරිසහන්තිති සබ්බතො මද්දන්ති. අභිභවන්ති අපරාපරං උප්පත්තිවසෙන. අප්ඤ්ඤාත්ථරන්ති පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන. පරියාදියන්ති සුස්සොසෙන්වා යානෙන. මද්දන්ති කුසලුප්පත්තිතිවාරණෙන.

සද්ධාබලන්ති සද්දහන්ති එතාය, සයං වා සද්දහති, සද්දහනමත්තමෙව වා එසාති සද්ධා. සා සද්දහනලක්ඛණා, ඔකප්පනලක්ඛණා වා, සම්පසාදනරසා උදකප්පසාදකමණි විය. පක්ඛන්දනරසා වා ඔසුත්තරණො විය. අකාලුසියපච්චුපට්ඨානා, අධිමුත්තිපච්චුපට්ඨානා වා. සද්ධෙය්‍යවත්ථුපදට්ඨානා, සොතාපත්තියධිගපදට්ඨානා වා. සා හත්ථවිත්තබ්බාති විය දට්ඨබ්බා. අසද්ධියෙ න කම්පනීති සද්ධාබලං. වීරියබලන්ති වීරස්ස භාවො වීරියං, වීරානං වා කම්මං වීරියං, විධිතා වා නයෙන උපායෙන ඊරයිතබ්බං පවත්තයිතබ්බන්ති වීරියං. තං පනෙනං උපත්ථම්භනලක්ඛණඤ්ච පග්ගහණලක්ඛණඤ්ච වීරියං, සහජාතානං උපත්ථම්භනරසං, අසංසිද්ධභාවපච්චුපට්ඨානං, “සංවිග්ගො යොනිසො පදහති”ති වචනතො (අ. නි. 4.113) සංවෙගපදට්ඨානං, වීර්‍යාරම්භවත්ථුපදට්ඨානං වා. සම්මා ආරද්ධං සබ්බසම්පත්තිනං මූලන්ති දට්ඨබ්බං. කොසප්පෙ න කම්පනීති වීරියබලං. සතියා ලක්ඛණාදීනි චුත්තානෙව.

මුට්ඨස්සච්චෙ න කම්පනීති සතිබලං. සහජාතානි සම්මා ආධියති යපෙනිති සමාධි. සො පාමොක්ඛලක්ඛණො අවික්ඛේපලක්ඛණො වා, සහජාතානං ධම්මානං ආරම්මණෙ සම්පිණ්ඩනරසො න්භානියවුණ්ණානං උදකං විය, උපසම්පච්චුපට්ඨානො, ඤාණපච්චුපට්ඨානො වා. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති පස්සති”ති හි චුත්තං. විසෙසනො සුඛපදට්ඨානො නිවානෙ පදිපච්චිතං ධීති විය වෙනසො ධීතිති දට්ඨබ්බො. උද්ධච්චෙ න කම්පනීති සමාධිබලං. පජානාතිති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා (මහාව. 15) නයෙන අරියසච්චාති. සා යථාසභාවපට්ඨෙධලක්ඛණා, අක්ඛලිතපට්ඨෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බන්තලසුපට්ඨෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදිපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා අරක්ඛ්ඤගතසුදෙසකො විය. අවිජ්ජාය න කම්පනීති පඤ්ඤාබලං. හිරිබලං ඔත්තප්පබලන්ති අහිරිකෙ න කම්පනීති හිරිබලං. අනොත්තප්පෙ න කම්පනීති ඔත්තප්පබලං. අයං උභයවසෙන

අත්ථවණ්ණනා හොති. කායදුච්චරිතාදීනි හිරියතීති හිරි, ලජ්ජායෙනං අධිවචනං. තෙනි එව ඔත්තප්පතීති ඔත්තප්පං, පාපතො උබ්බෙගස්සෙනං අධිවචනං.

තෙසං නානාකරණදීපනත්ථං – “සමුට්ඨානං අධිපති, ලජ්ජාදිලක්ඛණෙන වා”ති ඉමං මානිකං යපෙන්වා අයං විත්ථාරකථා චුත්තං – අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානා හිරි නාම, ඛේදධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං නාම. අත්තාධිපති හිරි නාම, ලොකාධිපති ඔත්තප්පං නාම. ලජ්ජාසභාවසංස්ථිතා හිරි නාම, භයසභාවසංස්ථිතං ඔත්තප්පං නාම. සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි නාම, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවලක්ඛණං ඔත්තප්පං නාම.

තත්ථ අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි – ජාතිං පච්චවෙක්ඛත්වා, වයං පච්චවෙක්ඛත්වා, සුරභාවං පච්චවෙක්ඛත්වා, බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛත්වා. කථං? “පාපකරණං නාමෙතං න ජාතිසම්පන්නානං කම්මං, භීතජච්චානං කෙට්ටාදීනං ඉදං කම්මං, මාදිසස්ස ජාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං තාව ජාතිං පච්චවෙක්ඛත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දහරෙහි කත්තබ්බං කම්මං, මාදිසස්ස වයෙ ධීතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං වයං පච්චවෙක්ඛත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං දුබ්බලජාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං සුරභාවං පච්චවෙක්ඛත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං අත්ථබ්බාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං. මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. එවං අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි. සමුට්ඨාපෙන්වා ව පන අත්තනො විත්තෙ හිරිං පච්චෙසත්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානා හිරි නාම හොති. කථං ඛේදධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං නාම? “සවෙ ත්වං පාපකම්මං කරිස්සසි, චතුසු පරිසාසු ගරහප්පත්තො භවිස්සසි –

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤා, අසුචිං නාගරිකො යථා;
වජ්ජිනො සිලවත්තෙහි, කථං භික්ඛු කරිස්සසි”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා) –

එවං පච්චවෙක්ඛත්තො හි ඛේදධාසමුට්ඨිතෙන ඔත්තප්පෙන පාපකම්මං න කරොති, එවං ඛේදධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං නාම හොති.

කථං අත්තාධිපති හිරි නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා “මාදිසස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස බහුස්සුතස්ස ධුතභිගධරස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපං න කරොති. එවං අත්තාධිපති හිරි නාම හොති. තෙනාහ භගවා “සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා; අ. නි. 3.40).

කථං ලොකාධිපති ඔත්තප්පං නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාහ –

“මහා බො පනායං ලොකසන්නිවාසො, මහත්තස්මිං බො පන ලොකසන්නිවාසෙ සන්නි සමණබ්බාහමණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුනො, තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙනසාපි විත්තං ජානන්ති. තෙපි මං එවං ජානෙය්‍යං ‘පස්සථ හො ඉමං කුලපුත්තං සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. දෙවතාපි බො සන්නි ඉද්ධිමත්තිනියො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුනියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙනසාපි විත්තං ජානන්ති. තාපි මං එවං ජානෙය්‍යං ‘පස්සථ හො ඉමං කුලපුත්තං සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘ආරද්ධං බො පන මෙ වීරියං භවිස්සති අසල්ලීනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, පස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො, සමාහිතං විත්තං එකග්ග’න්ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා; අ. නි. 3.40).

එවං ලොකාධිපති ඔත්තප්පං නාම හොති. “ලජ්ජාසභාවසංස්ථිතා හිරි, භයසභාවසංස්ථිතං ඔත්තප්ප”න්ති එත්ථ පන ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සංස්ථිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සංස්ථිතං ඔත්තප්පං. තදුභයම්පි පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං හොති. එකච්චො හි යථා නාම එකො කුලපුත්තො උච්චාරපස්සාවාදීති කරොත්තො ලජ්ජිතබ්බයුත්තකං එකං දිස්වා ලජ්ජනාකාරප්පත්තො භවෙය්‍ය හිළිතො, එවමෙව අප්ඤ්ඤානං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කම්මිත්වා පාපස්ස අකරණං, උණ්හස්ස ධාහභයෙන අගණ්හනං විය අපායභයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

තත්ත්වං ඔපම්මං – යථා හි ද්විසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍ය ගුප්තක්ඛිතො, එකො උණ්හො ආදිත්තො. තත්ථ පණ්ඩිතො සීතලං ගුප්තක්ඛිතත්තං ජිග්චිත්තො න ගණ්හාති, ඉතරං ධාහභයෙන. තත්ථ සීතලස්ස ගුප්තක්ඛිතජිග්චිජාය අගණ්හනං විය අප්ඤ්ඤානං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කම්මිත්වා පාපස්ස අකරණං, උණ්හස්ස ධාහභයෙන අගණ්හනං විය අපායභයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

“සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවලක්ඛණං ඔත්තප්ප” න්ති ඉදම්පි ද්වයං පාපපරිවජ්ජනෙ එව පාකං හොති. එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණං සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණං දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණං සමුත්ථවාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති වතුහි කාරණෙහි සප්පතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එකච්චො අත්තානුවාදභයං පරානුවාදභයං දණ්ඩභයං දුග්ගතිභයන්ති වතුභාකාරෙහි වජ්ජහිරුකභයදස්සාවලක්ඛණං ඔත්තප්පං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. තත්ථ ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාදීනි වෙව අත්තානුවාදභයාදීනි ව චිත්ථාරෙන්වා කටෙත්තිබ්බාති. එවං චුත්තං සත්තචිට්ඨං ඛලං යස්ස පුග්ගලස්ස නත්ථි, තෙ කිලෙසා තං පුග්ගලං සහන්ති...පෙ.... පරියාදියන්ති මද්දන්තිති.

ද්වෙ පරිස්සයාති පාකටාපාකටවසෙන ද්වෙ එව උපද්දවා, න එකං, න තිණි. තෙ විභාගතො දස්සෙතුං “කතමෙ පාකටපරිස්සයා”තිආදිමාහ. තත්ථ කොකාති කෙකා. අයමෙව වා පායො. වොරාති වොරියකම්මෙහි යුත්තා. මාණවාති සාහසිකකම්මෙහි යුත්තා. කතකම්මාති සන්ධිවජ්ජෙදාදිකතවොරිකකම්මා. අකතකම්මාති තං කම්මං කාතුං නික්ඛන්තා. එත්ථ අස්සුති භවෙය්‍යුත්ති අත්ථො. වක්ඛුරොගොති වක්ඛුස්මිං උප්පන්නරොගො, රුජ්ඣිති රොගො. වක්ඛුරොගොතිආදයො වත්ථුචසෙන වෙදිතබ්බා. නිබ්බන්තිතපසාදානඤ්ඤි රොගො නාම නත්ථි. කණ්ණරොගොති බහිකණ්ණරොගො. මුඛරොගොති මුඛෙ උප්පන්නරොගො. දන්තරොගොති දන්තසුලං. කාසොති බයරොගො. සාසොති ස්වාසො උග්ගාරරොගො. පිනාසොති බහිනාසිකාය රොගො. ඩාහොති අබ්භන්තරෙ උප්පජ්ජනකො උණ්හො. මුච්ඡාති සතිවිස්සජ්ජනකා. පක්ඛන්දිකාති ලොභිතපක්ඛන්දිකා අතිසාරො. සුලාති ආමසුලා කුච්ඡිවාතො. විසුචිකාති මහන්තො විරෙවනකො. කිලාසොති සබ්ලො. සොසොති සුක්ඛනකො සොසබ්බාධි. අපමාරොති අමනුස්සග්ගාහො වෙරියක්ඛාබාධො. දද්දුති දද්දුපිළකා. කණ්ඩුති බුද්දකපිළකා. කච්ඡුති මහාකච්ඡු. රබ්බාති නබෙහි විලිඛිතට්ඨානෙ රොගො. “නබ්බා”තිපි පාළි. චිතච්ඡිකාති හත්ථතලපාදතලෙසු හිරං හිරං කත්වා ඵාලෙන්තො උප්පජ්ජනකරොගො. ලොභිතපිත්තන්ති සොණිතපිත්තං, රත්තපිත්තන්ති චුත්තං හොති. මධුමෙහොති සරිරබ්භන්තරෙ උක්කට්ඨරොගො. චුත්තඤ්ඤෙහෙ “අපි ව මධුමෙහො ආබාධො උක්කට්ඨො”ති (පාටි. 15).

අංසාති අරිසරොගො. පිළකාති ලොභිතපිළකා. භගං දාලයතිති භගන්දලා, වච්චමග්ගං ඵාලෙතිති අත්ථො. පිත්තසමුට්ඨානාති පිත්තෙන සමුට්ඨානං උප්පත්ති එතෙසන්ති පිත්තසමුට්ඨානා. තෙ කිර ද්වන්තිංස හොන්ති. සෙම්භසමුට්ඨානාදිසුපි එසෙව නයො. සන්තිපාතිකාති වාතපිත්තසෙම්භානං සන්තිපාතෙන එකිභාවෙන උප්පන්නා. ආබාධට්ඨොන ආබාධා. උතුපරිණාමජාති උතුපරිණාමෙන. අච්චුණ්හාති සිතෙන උප්පජ්ජනකරොගො. විසමපරිහාරජාති අතිට්ඨානාතිසජ්ජාදිනා විසමපරිහාරෙන ජාතා. ඔපක්කම්කාති වධබන්ධනාදිනා උපක්කමෙන ජාතා. කම්මවිපාකජාති බලවකම්මවිපාකසම්භුතා. සිතං උණ්හං...පෙ.... සම්ඵස්සොති ඉමෙ පාකටා එව. ඉති වාති එවං වා. ඉමෙ චුච්චන්තිති නිගමෙන්තො ආහ.

කතමෙ පටිච්ඡන්තපරිස්සයාති අපාකටා අච්ඡාදිතඋපද්දවා කතමෙහි පුච්ඡති. තත්ථ කායදුච්චරිත්තන්ති පාණාතිපාතඅදින්නාදානම්චිඡාචාරවෙනනා වෙදිතබ්බා. වච්චුච්චරිත්තන්ති මුසාවාදපිසුණවාචාචරුසවාචාසම්ඵජ්ජලාපවෙනනා වෙදිතබ්බා. මනොදුච්චරිත්තන්ති අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදම්චිඡාදිට්ඨියො වෙදිතබ්බා. කායෙ පවත්තං, කායතො වා පවත්තං, දුට්ඨු වරිත්තං, කිලෙසසුතිකත්තා වා දුට්ඨු වරිත්තන්ති කායදුච්චරිත්තං. වච්චමනොදුච්චරිත්තසුපි එසෙව නයො.

කාමීයන්තිති කාමා, පඤ්ච කාමගුණා. කාමෙසු ඡන්දො කාමච්ඡන්දො. කාමයතිති වා කාමො, කාමො එව ඡන්දො, කාමච්ඡන්දො න කත්තුකම්‍යතාඡන්දො, න ධම්මච්ඡන්දො වා. කාමතණ්හාව එවංනාමිකා. කුසලධම්මෙ නිවරතිති නිවරණං, කාමච්ඡන්දො එව නිවරණං කාමච්ඡන්දනිවරණං. එවං සෙසෙසුපි. බ්‍යාපජ්ජති තෙන චිත්තං සුතිභාවං උපගච්ඡති, බ්‍යාපාදයති වා විනයාචාරරුපසම්පන්නිහිතසුඛාදීනි වා බ්‍යාපාදො. ටීනනතා ටීනං. මිද්ධනතා මිද්ධං, අනුස්සාහසංභනනතා අසත්තිවිසානතා වාති අත්ථො. ටීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ටීනමිද්ධං. තත්ථ ටීනං අනුස්සාහනලක්ඛණං, චීරියවිනොදනරසං, සංසිද්ධනපච්චුපට්ඨානං. මිද්ධං අකම්මඤ්ඤනාලක්ඛණං, ඔනහනරසං, ටීනභාවපච්චුපට්ඨානං, පලායිකානිද්දාපච්චුපට්ඨානං වා. උභයමිපි අරතිතන්දිව්ජමිහිනාදිසු අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානන්ති.

උද්ධතස්ස භාවො උද්ධච්චං. තං අවුපසමලක්ඛණං වාතාහිසාතවලජලං විය, අනවට්ඨානරසං වාතාහිසාතවලධජපටාකං විය, හන්තත්තපච්චුපට්ඨානං පාසාණාහිසාතසමුද්ධතභස්මං විය , වෙනසො අවුපසමො අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානං. චිත්තචික්ඛෙපොති දට්ඨබ්බං. කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං. තං පච්ඡානුතාපලක්ඛණං, කතාකතානුසොචනරසං, විජ්ජට්ඨාරපච්චුපට්ඨානං, කතාකතපදට්ඨානං දාසබ්‍යං විය දට්ඨබ්බං . උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. විගතා විකිච්ඡාති විචිකිච්ඡා, සභාවං වා විචිනන්තො එතාය කිච්ඡති කිලමතිති විචිකිච්ඡා, සා සංසයලක්ඛණා, සංසජ්ජනරසා, අතිවිජයපච්චුපට්ඨානා, අනෙකංසග්ගාහපච්චුපට්ඨානා වා, අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානා. පටිපත්තිඅන්තරායකරාති දට්ඨබ්බං.

රජ්ජනලක්ඛණො රාගො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. මුය්හනලක්ඛණො මොහො. කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, වණ්ඨිකිකලක්ඛණො වා, ආසාතකරණරසො, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො,

වෙරළපිටිනිස්සප්පතරසො, කොධානුබන්ධභාවපච්චුපට්ඨානො. චුත්තඤ්චෙන “පුබ්බකාලං කොධො, අපරකාලං උපනාහො”තිආදි (විහ. 891).

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො. තෙසං විනාසනරසො, තදවිජාදනපච්චුපට්ඨානො. යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො, පරගුණෙහි අත්තනො ගුණානං සමීකරණරසො, පරෙසං ගුණප්පමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො.

පරසම්පත්තිධියනලක්ඛණො ඉස්සා, තස්ස අක්ඛමනලක්ඛණො වා, තත්ථ අනභිරතිරසා, තනො විමුක්ඛභාවපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං, අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අක්ඛමනරසං, සඬකොවනපච්චුපට්ඨානං.

කතපාපපට්චිජාදනලක්ඛණො මායා, තස්ස නිගුහනරසා, තදාවරණපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො අවිජ්ජමානගුණප්පකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං, තෙසං සමුදාහරණරසං, සරිරාකාරෙහිපි තෙසං විභූතකරණපච්චුපට්ඨානං.

චිත්තස්ස උද්ධුමානභාවලක්ඛණො ථම්මො, අප්පතිස්සවචුත්තිරසො, අමද්දවපච්චුපට්ඨානො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො, විපච්චනිකතාරසො, අගාරවපච්චුපට්ඨානො.

උණ්ණතිලක්ඛණො මානො, අභංකාරරසො, උද්ධුමානභාවපච්චුපට්ඨානො. අඛණ්ණතිලක්ඛණො අතිමානො, අතිවිය අභංකාරරසො, අච්චුද්ධුමානභාවපච්චුපට්ඨානො.

මත්තභාවලක්ඛණො මදො, මදග්ගහණරසො, උම්මාදපච්චුපට්ඨානො . පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස චිත්තස්ස වොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, වොස්සග්ගානුප්පදනරසො, සතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානොති එවං ඉමෙසං ධම්මානං ලක්ඛණාදීනි වෙදිතබ්බානි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන “තත්ථ කතමො කොධො”තිආදිනා විහඬිගෙ (විහ. 891) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

විසෙසනො චෙත්ථ ආමිසගිද්ධො අත්තනා අලහන්තො අඤ්ඤස්ස ලාභිනො කුප්ඤ්ඤාති, තස්ස සකිං උප්පන්නො කොධො කොධොයෙව. තදුත්තරි උපනාහො. සො එවං කුද්ධො උපනාය්හන්තො ව සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස ලාභිනො ගුණං මක්ඛෙති “අහම්පි තාදියො”ති ව යුගග්ගාහං ගණ්හාති. අයමස්ස මක්ඛො ව පලාසො ව, සො එවං මක්ඛි පලාසි තස්ස ලාභසක්කාරාදිස්ස “කිං ඉමස්ස ඉමිනා”ති ඉස්සති පදුස්සති, අයමස්ස ඉස්සා. සචෙ පනස්ස කාචි සම්පත්ති හොති, තස්සා තෙන සාධාරණභාවං න සහති, ඉදමස්ස මච්ඡරං. ලාභහෙතු ඛො පන අත්තනො සන්තෙපි දොසෙ පට්චිජාදෙති, අයමස්ස මායා. අසන්තෙපි ගුණෙ පකාසෙති, ඉදමස්ස සායෙය්‍යං. සො එවං පටිපන්නො සචෙ පන යථාධිප්පායං ලාභං ලහති, තෙන ථද්ධො හොති අමුදුචිත්තො “න ඉදං එවං කාතබ්බ”න්ති ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්‍යා, අයමස්ස ථම්මො. සචෙ පන නං කොචි කිඤ්චි වදෙති “න ඉදං එවං කාතබ්බ”න්ති, තෙන සාරද්ධචිත්තො හොති, භාකුටිකමුඛො “කො මෙ ත්ව”න්ති පසස්හභාණි, අයමස්ස සාරම්මො. තනො ථම්මෙන “අහමෙව සෙය්‍යො”ති අත්තනං මඤ්ඤන්තො මානී හොති. සාරම්මෙන “කෙ ඉමෙ”ති පරෙ අතිමඤ්ඤන්තො අතිමානී, අයමස්ස මානො ව අතිමානො ව. සො තෙහි මානාතිමානෙහි ජාතිමදාදිඅනෙකරූපං මදං ජනෙති, මත්තො සමානො කාමගුණාදිභෙදෙස්ස වත්ථුස්ස පමජ්ජති, අයමස්ස මදො ව පමාදො වාති වෙදිතබ්බං.

සබ්බෙ කිලෙසාති සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා. උපතාපනට්ඨෙත විබාධනට්ඨෙත ව කිලෙසා. කිලෙසප්පතිකත්තා දුච්චරිතා. කිලෙසදර්ථකරණට්ඨෙත දර්ථා. අත්තොධානාදිකරණට්ඨෙත පරිළාහා. සදා තාපනට්ඨෙත සන්තාපා. අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත අභිසංඛරණට්ඨෙත ව සබ්බෙ අකුසලාභිසංඛාරා.

කෙනට්ඨෙතාති කෙන අත්ථෙත. අභිභවනාදිතිවිධං අත්ථං දස්සෙතුං “පරිසහන්තීති පරිස්සයා”තිආදිමාහ. පරිසහන්තීති දුක්ඛං උප්පාදෙන්නි අභිභවන්ති. පරිභානාය සංවත්තන්තීති කුසලානං ධම්මානං පරිච්චජනාය සංවත්තන්ති. තත්‍රාසයාති තස්මිං සරිරෙ අකුසලා ධම්මා ආසයන්ති නිවසන්ති උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. තෙ පරිස්සයාති කායදුච්චරිතාදියො උපද්දවා. කුසලානං ධම්මානං අත්තරායායාති උපරි වත්තබ්බානං සම්මාපටිපදාදිතො කොසල්ලසම්භූතානං ධම්මානං අත්තරධානාය අදස්සන්තථාය සංවත්තන්ති. සම්මාපටිපදායාති සුන්දරාය පසට්ඨාය වා පටිපදාය, න මිච්ඡාපටිපදාය. අනුලොමපටිපදායාති අචිරුද්ධපටිපදාය, න පටිලොමපටිපදාය. අපච්චනිකපටිපදායාති න පච්චනිකපටිපදාය, අපච්චන්ටිකපටිපදාය. අත්ථත්ථපටිපදායාති අත්ථඅනුගතාය පටිපදාය, උපරුපරි වඩ්ඪිතාය පටිපදාය. යථා අත්ථො, තථා පටිපජ්ජිතබ්බාය පටිපදායාති චුත්තං හොති. “අත්තත්ථපටිපදායා”තිපි පාළි, තං න සුන්දරං. ධම්මානුධම්මපටිපදායාති ධම්මො නාම නවලොකුත්තරධම්මො. අනුධම්මො නාම විපස්සනාදි. තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපා ධම්මපටිපදා ධම්මානුධම්මපටිපදා, තස්සා ධම්මානුධම්මපටිපදාය.

සීලෙස්ස පරිපූරිකාරිතායාති පාතිමොක්ඛසීලෙස්ස පාරිපූරිං කත්වා ඨිතතාය. ඉන්ද්‍රියෙස්ස ගුත්තද්වාරතායාති “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”තිආදිනා (දී. නි. 1.213; අ. නි. 3.16; ම. නි. 2.24; චූළනි. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 18) නයෙන

වුත්තෙසු මනව්‍යවස්ථාපිත ඉන්ද්‍රියයෙහි සුගෝචිතද්වාරභාවය. හොඳන මත්තඤ්ඤානායානි පටිග්ගහණාදීසු පමාණයුත්තතාය. අලංසාධකාදිං මුඤ්චිත්වා මිතහොජනතාය.

ජාගරියානුයොගස්සානි “දිවසං වඩ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි”ති (අ. නි. 3.16; ම. නි. 2.24) එවමාදිනා නයෙන පඤ්ච ජාගරණධම්මෙ අනුයොගස්ස. සතිසම්පජ්ඤාස්සානි සබ්බකම්මට්ඨානභාවනානුයුත්තානං සබ්බයොගීනං සබ්බදා උපකාරකස්ස සතිසම්පජ්ඤාස්ස.

සතිපට්ඨානානන්ති ආරම්මණෙසු ඔක්කන්තිත්වා පක්කන්දිත්වා උපට්ඨානතො පට්ඨානං, සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. කායවේදනාවිත්තධම්මෙසු පනස්සා අසුභද්ධන්තානිවිවානත්තාකාරගහණවසෙන සුභසුඛනිව්චත්තසඤ්ඤාපහානකිව්වසාධනවසෙන ච පවත්තිතො චතුර්ධා පහෙදො හොති, තෙසං චතුර්තං සතිපට්ඨානානං.

චතුර්තං සම්මප්පධානානන්ති පදහන්ති එතෙනානි පධානං, සොහනං පධානං සම්මප්පධානං, සම්මා චා පදහන්ති එතෙනානි සම්මප්පධානං, සොහනං චා තං කිලෙසවිරූපත්තවිරහතො, පධානඤ්ච හිතසුඛනිප්ථාදකට්ඨෙන සෙට්ඨභාවාවහනතො, පධානභාවකරණතො චාති සම්මප්පධානං, වීරියස්සෙනං අධිවචනං. උප්පන්නුප්පන්නානං අනුප්පන්නුප්පන්නානඤ්ච චතුර්තං අකුසලකුසලානං පහානානුප්පත්තිඋප්පාදට්ඨිතිකිව්වසාධනවසෙන පවත්තිතො පනස්ස චතුර්ධා පහෙදො හොති, තෙසං චතුර්තං සම්මප්පධානානං.

චතුර්තං ඉද්ධිපාදානන්ති එත්ථ ඡන්දවීරියවිත්තවිමංසාසු එකෙකො ඉප්ප්ඤ්ඤාති ඉද්ධිං, සම්ප්ප්ඤ්ඤාති නිප්ප්ප්ඤ්ඤාති අත්ථො. ඉප්ප්ඤ්ඤාති චා එතාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉද්ධිං. පට්ඨෙන අත්ථෙන ඉද්ධියෙව පාදොති ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. දුතියෙන අත්ථෙන ඉද්ධියා පාදොති ඉද්ධිපාදො, පාදොති පතිට්ඨා අධිගමුපායොති අත්ථො. තෙන හි යස්මා උපරුපරිවිසෙසසඬානං ඉද්ධිං පප්පත්ති පාපුණන්ති, තස්මා පාදොති වුවචති. තෙසං චතුර්තං ඉද්ධිපාදානං.

සත්තන්තං බොජ්ඣංගිනානන්ති බොධියා, බොධිස්ස චා අඬගාති බොජ්ඣංගිනා. ඉදං වුත්තං හොති, යා එසා ධම්මසාමග්ගී යාය ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලිනුද්ධව්වපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛත්තකිලමථානුයොගඋච්ඡේදසස්සතාහිනිවෙසාදිනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභුතාය සතිධම්මවිවයවීරියපිතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬානාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුජ්ඣන්ති කත්වා “බොධි”ති වුවචති, බුජ්ඣන්ති කිලෙසසත්තානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි චා අරියසව්වානි පටිච්ඡෙදාති, නිබ්බානමෙව චා සවිජ්ඣකරොති, තස්සා ධම්මසාමග්ගිසඬානාය බොධියා අඬගාතිපි බොජ්ඣංගිනා කුසානඬගමග්ගඬාදිනි විය. යො පනෙස යථාචුත්තප්පකාරාය එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣන්ති කත්වා අරියසාවකො “බොධි”ති වුවචති, තස්ස බොධිස්ස අඬගාතිපි බොජ්ඣංගිනා සෙනඬගරථඬගාදයො විය. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “බුජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අඬගාති බොජ්ඣංගිනා”ති. තෙසං සත්තන්තං බොජ්ඣංගිනානං.

අරියස්ස අට්ඨකිකස්ස මග්ගස්සානි අරියොති තංතංමග්ගවජ්ඣංගිකිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඋපට්ඨානකරත්තා ච අරියො. අට්ඨකිගාති අස්සානි අට්ඨකිගිකො. ස්වායං චතුර්ධිගිකා විය සෙනා, පඤ්චධිගිකං විය ච තුරියං අඬගමත්තමෙව හොති, අඬගවිනිමුත්තො නත්ථි. නිබ්බානං මග්ගති, කිලෙසෙ චා මාරොන්තො ගච්ඡතිති මග්ගො, තස්ස අරියස්ස අට්ඨකිකස්ස මග්ගස්ස භාවනානුයොගස්ස. ඉමෙසං කුසලානං ධම්මානන්ති වුත්තප්පකාරානං ලොකියලොකුත්තරකුසලධම්මානං. අන්තරායායානි ලොකුත්තරකුසලධම්මානං අන්තරායාය අන්තර්ධානාය ලොකියකුසලධම්මානං පරිව්වාගාය.

තෙසු ලොකුත්තරකුසලධම්මානං උප්පජ්ජිතුං අප්පදානට්ඨෙන පරිස්සයා නාම. තෙ හි උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣමානා උපද්දවං නාවහන්ති. තත්ථෙතෙති තස්මිං අත්තභාවෙ එතෙ. පාපකාති ලාමකා. අත්තභාවසන්තිස්සයානි අත්තභාවං උපනිස්සාය ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජන්තිති අත්තභාවසන්තිස්සයා. දකෙති උදකෙ.

වුත්තං හෙතන්ති කථිතඤ්ඤි එතං. සාන්තෙවාසිකොති අන්තෙවාසිකසඬාතෙන කිලෙසෙන සහ වසතිති සාන්තෙවාසිකො. සාවරියකොති සමුදාවරණසඬාතෙන කිලෙසෙන සහ වසතිති සාවරියකො.

වක්ඛුනා රූපං දිස්වාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන රූපං පස්සිත්වා. උපරි සොතෙන සද්දං සුත්වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. උප්පජ්ජන්තිති සමුදාවරන්ති. සරසඬකස්පානි නානාරම්මණෙ සංසරණවසෙන උප්පන්නා පරිකප්පා. සංයොජනියානි ආරම්මණභාවං උපගන්ත්වා සංයොජනසම්බන්ධතෙන සංයොජනානං හිතා. තාස්සානි තෙ පාපකා අස්ස පුග්ගලස්ස. අන්තො වසන්තිති අඬගත්තරෙ විත්තෙ නිවසන්ති. අන්වාසවන්තිති කිලෙසසත්තානං අනුගන්ත්වා භුසං සවන්ති අනුබන්ධන්ති. තෙ නන්ති තං පුග්ගලං එතෙ අකුසලා ධම්මා. සමුදාවරන්තිති සම්මා ආවරන්ති පවත්තන්තිති අත්ථො.

කිලිස්සනටියෙන මලා. සත්තුඅත්ථෙන අමිත්තා. වෙරිඅත්ථෙන සපත්තා. හනනටියෙන වධකා. පච්චාමිත්තටියෙන පච්චත්ථිකා. අථ වා මලා සූරියස්සොපක්කිලෙසවලාහකා විය. අමිත්තා සූරියස්ස දූමං විය. සපත්තා සූරියස්ස හිමං විය. වධකා සූරියස්ස රජං විය. පච්චත්ථිකා සූරියස්ස රාහු විය. “මලා සුවණ්ණස්ස මලං විය චිත්තප්පහානාසකා. අමිත්තා කාළලොහමලං විය චිත්තෙ සිනිද්ධභාවනාසකා, සපත්තා යුගනද්ධං යුජ්ඣන්තා සපත්තා විය චිත්තෙ පතිට්ඨිතධම්මධංසකා. වධකා මනුස්සසාතකා විය ධම්මසාතකා. පච්චත්ථිකා රඤ්ඤා උපගතස්ස විනාසො විය මොක්ඛමග්ගස්ස පටිසෙධකා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

අනත්ථජනනොති න අත්ථං අනත්ථං, තං අනත්ථං උප්පාදෙතීති අනත්ථජනනො. කො සො? ලොහො. චිත්තප්පකොපනොති චිත්තස්ස පකොපනො චලනො, කුසලං නිවාරෙත්වා චිත්තං රුන්ධතීති අත්ථො. භයමන්තරතො ජාතන්ති අබ්භන්තරෙ අත්තනො චිත්තෙයෙව ජාතං, අනත්ථජනනාදිභයහෙනු. තං ජනො නාවබුජ්ඣතීති තං භයං බාලමහාජනො අවගන්ත්වා ඔතරිත්වා න ජානාති. අත්ථන්ති ලුද්ධො පුග්ගලො ලොකියලොකුත්තරඅත්ථං න ජානාති. ධම්මන්ති තස්ස හෙනුං. අන්ධතමන්ති බහලන්ධකාරං. යන්ති යස්මා, යං තරං වා. සහතෙති අභිභවති.

අජ්ඣන්තන්ති සකසන්තානෙ. උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්තීති පුබ්බන්තනො උද්ධං උප්පජ්ජමානා අභිතාය උප්පජ්ජන්ති දුක්ඛාය . තදුභයෙන අභාසුචිභාරාය. අභිතායාති වෙතසිකදුක්ඛත්ථාය. දුක්ඛායාති කායිකදුක්ඛත්ථාය. අභාසුචිභාරායාති තදුභයෙන න සුඛචිභාරත්ථාය. අථ වා “උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්තීති භවචග්ගවලනතො පට්ඨාය යාව වොට්ඨබ්බතා, තාව උප්පජ්ජමානා නාම. වොට්ඨබ්බතං පන පත්වා අනිච්ඡතනභාවෙන උප්පජ්ජන්ති නාමා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

තවසාරංව සම්ඵලන්ති අත්තනො ඵලෙන නාසිතං තවසාරසඬ්ඛාතං වෙළ විය. අරතීති කුසලෙසු ධම්මෙසු උක්කණ්ඨිතතා. රතීති පඤ්චකාමගුණෙ අභිරතී. ලොමහංසොති කණ්ටකසදිසො හුත්වා උද්ධග්ගලොමො. ඉතොනිදානාති අයං අත්තභාවො නිදානං පච්චයො එතෙසන්ති ඉතොනිදානා. ඉතොජාති ඉතො අත්තභාවතො ජාතා. ඉතො සමුට්ඨාය මනොවිතක්කාති යථා දිසසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධං කාකං කුමාරකා තස්ස සුත්තස්ස පරියන්තං අඬගුලිං වෙයෙත්වා ඔස්සජ්ජන්ති, සො දුරං ගන්ත්වාපි පුන තෙසං පාදමූලෙයෙව පතති, එවමෙව ඉතො අත්තභාවතො සමුට්ඨාය පාපචිතක්කා චිත්තං ඔස්සජ්ජන්ති.

“සාන්තෙවාසිකො”තිආදිකං පට්මසුත්තං කිලෙසෙන සභවාසං සන්ධාය වුත්තං. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, අන්තරාමලා”තිආදිකං දුතියං කුසලධම්මමලීනකරණවසෙන අත්ථානත්ථස්ස අජානනවසෙන ව. “තයො බො, මහාරාජ, පුරිසස්ස ධම්මා අජ්ඣන්තං උප්පජ්ජමානා”තිආදිකං තතියං අත්තනො නිස්සයසාතනවසෙන. “රාගො ව දොසො ව ඉතොනිදානා”තිආදිකං චතුත්ථං කිලෙසානං පතිට්ඨාදස්සනවසෙන වුත්තන්ති ඤාතබ්බං.

තතො තතො පරිස්සයතොති තම්භා තම්භා උපද්දවා. තං පුග්ගලන්ති වුත්තප්පකාරකිලෙසසමඬ්ඨිපුග්ගලං. දුක්ඛං අන්වෙතීති දුක්ඛං අනු එති මාතු පච්ඡතො ධීරපිටකො විය. අනුගච්ඡතීති සමීපං ගච්ඡති වොරසාතකො විය වජ්ඣාප්පත්තස්ස . අන්වාසිකං හොතීති සම්පත්තං හොති ධම්මගන්ථිකාය පරිච්ඡෙදො විය. ජාතිදුක්ඛන්ති ජාතිසද්දස්ස තාව අනෙකෙ අත්ථා පවෙදිතා. යථා –

භවො කුලං නිකායො ව, සීලං පඤ්ඤන්ති ලක්ඛණං;
පසුති සන්ධි වෙවාති, ජාතිඅත්ථා පවෙදිතා.

තථා හිස්ස “එකමපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”තිආදිසු (පාරා. 12; දී. නි. 1.31; ම. නි. 2.257) භවො අත්ථො. “අක්ඛන්තො අනුපක්කුටියො ජාතිවාදෙනා”ති (දී. නි. 1.303) එත්ථ කුලං. “අත්ථි, විසාබෙ, නිගණ්ඨා නාම සමණජාතී”ති (අ. නි. 3.71) එත්ථ නිකායො. “යතොහං, භගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතො නාභිජානාමී”ති (ම. නි. 2.351) එත්ථ අරියසීලං. “තිරියා නාම තිණජාති නාභියා උග්ගන්ත්වා නහං ආභවිව යීතා අහොසී”ති (අ. නි. 5.196) එත්ථ පඤ්ඤන්ති. “ජාති ද්විභි ඛන්ධෙහි සඬග්ගිතා”ති (ධාතු. 71) එත්ථ සඬ්ඛතලක්ඛණං. “සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) එත්ථ පසුති. “භවපච්චයා ජාතී”ති (මහාව. 1; උදා. 1; ම. නි. 1.403; සං. නි. 2.53; විභ. 225; කථා. 450) ව, “ජාතිපි දුක්ඛා”ති (මහාව. 14; විභ. 190; දී. නි. 2.387; ම. නි. 2.373; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) ව එත්ථ පරියායතො පටිසන්ධික්ඛණො, නිප්පරියායතො පන තත්ථ තත්ථ නිබ්බන්තමානානං සත්තානං යෙ යෙ බන්ධා පාතුභවන්ති, තෙසං තෙසං පට්මපාතුභාවො ජාති නාම.

කස්මා පනෙසා ජාති දුක්ඛාති වෙ? අනෙකෙසං දුක්ඛානං වත්ථුභාවතො. අනෙකාති හි දුක්ඛාති. සෙයාටීදං – දුක්ඛදුක්ඛං විපරිණාමදුක්ඛං සඬ්ඛාරදුක්ඛං පටිච්ඡන්තදුක්ඛං අප්පට්ච්ඡන්තදුක්ඛං පරියායදුක්ඛං නිප්පරියායදුක්ඛන්ති.

තත්ථ කායිකවෙතසිකා දුක්ඛවෙදනා සභාවතො ව නාමතො ව දුක්ඛන්තා “දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති වුවවති.

සුඛවෙදනා විපරිණාමෙන දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුතො විපරිණාමදුක්ඛං. උපෙක්ඛාවෙදනා වෙව අවසෙසා ව තෙභුමකා සඬ්ඛාරා උදයබ්බයපිළිත්තා සඬ්ඛාරදුක්ඛං.

කණ්ණසූලදන්තසුලරාගජපරිලාභදොසමොභජපරිලාභාදි කායිකවෙනසිකො ආබාධො පුව්ඡිත්වා ජාතිතබ්බතො උපක්කමස්ස ව අපාකට්ඨාවතො පටිච්ඡන්තදුක්ඛං. අපාකට්ඨක්ඛන්තිපි වුවවති.

ද්වන්තිංසකම්මකාරණාදිසමුට්ඨානො ආබාධො අපුව්ඡිත්වාච ජාතිතබ්බතො උපක්කමස්ස ව පාකට්ඨාවතො අප්පට්ච්ඡන්තදුක්ඛං. පාකට්ඨක්ඛන්තිපි වුවවති.

ය්‍යෙත්වා දුක්ඛදුක්ඛං සෙසං දුක්ඛස්වච්ඡිග්ගිගෙ ආගතං ජාතිආදි සබ්බමිපි තස්ස තස්ස දුක්ඛස්ස වත්ථුභාවතො පරියායදුක්ඛං. දුක්ඛදුක්ඛං පන නිජ්ජරියායදුක්ඛන්ති වුවවති.

තත්‍රායං ජාති යං තං බාලපණ්ඩිතසුත්තාදිසු (ම. නි. 3.246 ආදයො) භගවතාපි උපමාවසෙන පකාසිතං ආපායිකං දුක්ඛං, යඤ්ච සුගතියමිපි මනුස්සලොකෙ ගබ්භොක්කන්තිමූලකාදිභෙදං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස වත්ථුභාවතො දුක්ඛා.

තත්‍රිදං ගබ්භොක්කන්තිමූලකාදිභෙදං දුක්ඛං – අයඤ්ථි සත්තො මාතුකුච්ඡිමිති නිබ්බන්තමානො න උප්පලපද්‍රව්‍යණ්ඩරිකාදිසු නිබ්බන්තති, අථ ඛො භෙට්ඨා ආමාසයස්ස උපරි පක්කාසයස්ස උදරපටලපිට්ඨිකණ්ටකානං වෙමජ්ඣෙකෙ පරමසම්බාධො නිබ්බන්ධකාරෙ නානාකුණපගන්ධපරිභාවිතෙ අසුචිපරමදුග්ගන්ධපවනවිවරිතෙ අධිමත්තජෙගුච්ඡෙ කුච්ඡිප්පදෙසෙ පුතිමච්ඡපුතිකුමමාසවන්දනිකාදිසු කිමි විය නිබ්බන්තති. සො තත්ථ නිබ්බන්තො දස මාසෙ මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන උස්මනා පුට්ඨාකං විය පච්චමානො පිට්ඨපිණ්ඩි විය සෙදියමානො සම්ඤ්ජනපසාරණාදිවිරහිතො අධිමත්තං දුක්ඛං පච්චනුභොතිති, ඉදං තාව ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛං.

යං පන සො මාතු සහසා උපක්ඛලනගමනනිසිදනවුට්ඨානපරිවත්තනාදිසු සුරාධුත්තභත්ථගතො ඵලකො විය අභිතුණ්ඩිකභත්ථගතො සප්පපොතකො විය ව ආකඩ්ඪනපරිකඩ්ඪනඔධුනනද්ධුනනාදිනා උපක්කමෙන අධිමත්තං දුක්ඛං අනුභවති, යඤ්ච මාතු සීතදකපානකාලෙ සීතනරකුපපන්නො විය උණ්භයාගුහන්තාදිඅප්ඣොභරණකාලෙ අභිගාරවුට්ඨිසම්පරිකිණ්ණො විය ලොණම්බිලාදිඅප්ඣොභරණකාලෙ බාරාපට්ච්ඡකාදිකම්මකාරණපත්තො විය නිබ්බං දුක්ඛං අනුභොති, ඉදං ගබ්භපරිහරණමූලකං දුක්ඛං.

යං පනස්ස මුල්භගබ්භාය මාතුයා මිත්තාමච්චසුභජ්ජාදිහිපි අදස්සනාරහෙ දුක්ඛුප්පත්තිට්ඨානෙ ඡෙදනඵාලනාදිහි දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං ගබ්භච්ඡන්තිමූලකං දුක්ඛං.

යං විජායමානාය මාතුයා කම්මජෙහි වාතෙහි පරිවත්තෙන්වා නරකපපාතං විය අභිභයානකං යොනිමග්ගං පටිපාතියමානස්ස පරමසම්බාධෙන ව යොනිමුඛෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන විය මහානාගස්ස නිකඩ්ඪියමානස්ස නරකසත්තස්ස විය ව සඩ්ඝාතපබ්බතෙහි විචුණ්ණියමානස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං විජායනමූලකං දුක්ඛං.

යං පන ජාතස්ස තරුණවණසදිසසුබ්‍රාලසරිරස්ස භත්ථග්ගභණන්භාපනධොවනවොළපරිමජ්ජනාදිකාලෙ සුවිමුඛබුරධාරාහි විජ්ඣනඵාලනසදිසං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං මාතුකුච්ඡිතො බහිනික්ඛමනමූලකං දුක්ඛං.

යං පන තතො පරං පවත්තියං අත්තනාව අත්තානං වධෙන්තස්ස අවෙලකවතාදිවසෙන ආනාපනපරිනාපනානුයොගමනුයුත්තස්ස කොධවසෙන අභුඤ්ජන්තස්ස උබ්බන්ධන්තස්ස ව දුක්ඛං හොති, ඉදං අත්තුපක්කමමූලකං දුක්ඛං.

යං පන පරතො වධබන්ධනාදිහි අනුභවන්තස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං පරුපක්කමමූලකං දුක්ඛන්ති.

ඉති ඉමස්ස සබ්බස්සාපි දුක්ඛස්ස අයං ජාති වත්ථුමෙව හොති, ඉදං ජාතිදුක්ඛං අන්වෙති.

ජරාදුක්ඛන්ති දුට්ඨා ජරා – සඬ්ඛතලක්ඛණඤ්ච බණ්ඩිච්චාදිසම්මතො සන්තතියං ඵකභවපරියාපන්නො බන්ධපුරාණභාවො ව, සා ඉධ අධිජ්ජෙතා. සා පනෙසා දුක්ඛා සඬ්ඛාරදුක්ඛභාවතො වෙව දුක්ඛවත්ථුතො ව. යං හිදං අඬ්ගපච්චඬ්ගසිථිලභාවතො ඉන්ද්‍රියවිකාරවිරූපනා යොබ්බනවිනාසබ්‍රූපඝාතසතිමතිවිජ්ජවාසපරපරිභවාදිඅනෙකපච්චයං කායිකවෙනසිකං දුක්ඛමුප්පජ්ජති, ජරා තස්ස වත්ථු. තෙනෙතං වුවවති –

“අඬ්ගානං සිථිලභාවා, ඉන්ද්‍රියානං විකාරතො;
යොබ්බනස්ස විනාසෙන, බලස්ස උපඝාතතො.

“විජ්ජවාසා සතාදිනං, පුත්තදාරෙහි අත්තතො;
අප්පසාදනීයතො වෙව, භියොං බාලත්තපත්තියා.

“පජ්ජොති දුක්ඛං යං මච්චො, කායිකං මානසං තථා;

සබ්බමෙතං ජරාහෙනු, යස්මා තස්මා ජරා දුබ්බං”ති. (විභ. අට්ඨ. 192; විසුද්ධි. 2.542);

ඉදං ජරාදුක්ඛං අන්වේති සම්බන්ධො. බ්‍යාධිති විවිධං දුක්ඛං ආදහති විදහති බ්‍යාධි. බ්‍යාධියති තාපයති කම්පයතිති වා බ්‍යාධි.

මරණදුක්ඛන්ති එත්ථාපි දුට්ඨං මරණං සඨ්ඛතලක්ඛණංඤ්ච, යං සන්ධාය චුත්තං “ජරාමරණං ද්විති ඛන්ධෙහි සඨගහිත”න්ති (ධාතු. 71). එකභවපරියාපන්නජීවිතින්ද්‍රියපබන්ධවිච්ඡේදො ව, යං සන්ධාය චුත්තං “නිව්චං මරණතො භය”න්ති (සු. නි. 581; ඡා. 1.11.88). තං ඉධ අධිප්පෙනං. ජාතිපච්චයා මරණං උපක්කමමරණං සරසමරණං ආයුක්ඛයමරණං පුඤ්ඤක්ඛයමරණන්තිපි තස්සෙව නාමං. පුන ඛණිකමරණං සම්මුතිමරණං සමුච්ඡේදමරණන්ති අයම්පි හෙදො වෙදිතබ්බො. පවත්තෙ රුපාරූපධම්මානං හෙදො ඛණිකමරණං නාම. තිස්සො මතො චුස්සො මතොති ඉදං පරමත්ථතො සත්තස්ස අභාවා, සස්සං මතං, රුක්ඛො මතොති ඉදම්පි ජීවිතින්ද්‍රියස්ස අභාවා සම්මුතිමරණං නාම. බිණාසවස්ස අප්පට්ඨසන්ධිකා කාලකිරියා සමුච්ඡේදමරණං නාම. බාහිරසම්මුතිමරණං ය්පෙත්වා ඉතරං සම්මුතිමරණංඤ්ච ඉධ යථාචුත්තජ්ජපබන්ධවිච්ඡේදනභාවෙන සඨගහිතං, දුක්ඛස්ස පන චත්ථුභාවතො දුක්ඛං. තෙනෙනං චුච්චති –

“පාපස්ස පාපකම්මාදි-නිමිත්තමනුපස්සතො;
භද්දස්සාපසහන්තස්ස, විශොගං පියවත්ථුකං;
මීයමානස්ස යං දුක්ඛං, මානසං අවිසෙසතො.

“සබ්බෙසඤ්චාපි යං සන්ධි-බන්ධනවිච්ඡේදනාදිකං;
චිත්තජමානමම්මානං, හොති දුක්ඛං සරිරජං.

“අසය්භමප්පතිකාරං, දුක්ඛස්සෙතස්සිදං යතො;
මරණං චත්ථු තෙනෙනං, දුක්ඛමිච්චෙව භාසිත”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 193; විසුද්ධි. 2.543);

සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසදුක්ඛන්ති එත්ථ සොකාදීසු සොකො නාම ඤාතිබ්‍යසනාදීහි චුට්ඨස්ස අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණො චිත්තසන්තාපො. දුක්ඛො පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා වෙව දුක්ඛස්ස ව චත්ථුභාවතො. තෙනෙනං චුච්චති –

“සත්තානං හදයං සොකො, සල්ලං විය චිත්තජති;
අග්ගිතත්තොව නාරාවො, භුසඤ්ච ධහතෙ පුන.

“සමාවහති ව බ්‍යාධි-ජරාමරණහෙදනං;
දුක්ඛමිති විවිධං යස්මා, තස්මා දුක්ඛොති චුච්චති”ති. (විභ. අට්ඨ. 194; විසුද්ධි. 2.544);

පරිදෙවො නාම ඤාතිබ්‍යසනාදීහි චුට්ඨස්ස වච්ඡලාපො. දුක්ඛො පනස්ස සංසාරදුක්ඛභාවතො දුක්ඛචත්ථුතො ව. තෙනෙනං චුච්චති –

“යං සොකසල්ලචිහතො පරිදෙවමානො, කණ්ඨොට්ඨතාලුතලසොසජමප්පසය්භං;
හියොයාධිමත්තමධිගච්ඡතියෙව දුක්ඛං, දුක්ඛොති තෙන භගවා පරිදෙවමාහා”ති. (විභ. අට්ඨ. 195; විසුද්ධි. 2.545);

දුක්ඛං නාම කායපිළනලක්ඛණං කායිකං දුක්ඛං. දුක්ඛං පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා වෙව මානසදුක්ඛාවහනතො ව. තෙනෙනං චුච්චති –

“පිළෙති කායිකම්ඨං, දුක්ඛං දුක්ඛඤ්ච මානසං හියොයා;
ජනයති යස්මා තස්මා, දුක්ඛන්ති විසෙසතො චුත්ත”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 196-197; විසුද්ධි. 2.546);

දොමනස්සං නාම චිත්තපිළනලක්ඛණං මානසං දුක්ඛං. දුක්ඛං පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා වෙව කායිකදුක්ඛාවහනතො ව. වෙනොදුක්ඛසමප්පිතා හි කෙසෙ පකිරිය කන්දන්ති, උරානි පතිපිසෙන්ති, ආවට්ටන්ති, විවට්ටන්ති, ඡින්නපපාතං පපතන්ති, සත්ථං ආහරන්ති, විසං බාදන්ති, රජ්ජුයා උබ්බන්ධන්ති, අග්ගිං පවිසන්ති, නානප්පකාරං දුක්ඛං අනුභවන්ති. තෙනෙනං චුච්චති –

“පිළෙති යතො චිත්තං, කායස්ස ව පිළනං සමාවහති;
දුක්ඛන්ති දොමනස්සම්පි, දොමනස්සං තතො අහු”ති. (විභ. අට්ඨ. 196-197; විසුද්ධි. 2.547);

උපායාසො නාම ඤාතිබාසනාදීහි ප්‍රටිධස්ස අධිමත්තවෙනොදුක්ඛජ්ජහාවිතො දොසොයෙව.
සඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්තො එකො ධම්මොති එකෙ. දුක්ඛො පනස්ස සඬ්ඛාරදුක්ඛභාවතො චිත්තං පරිදහනතො
කායස්ස විහනනතො ව. තෙනෙනං වුව්චති –

“චිත්තස්ස ව පරිදහනා, කායස්ස විහනනතො ව අධිමත්තං;
යං දුක්ඛමුපායාසො, ජනෙති දුක්ඛො තතො චුත්තො”ති. (විභ. අට්ඨ. 198; විසුද්ධි. 2.548);

එත්ථ ව මන්දග්ගිනා අන්තොභාජනෙ පාකො විය සොකො, තික්ඛග්ගිනා පච්චමානස්ස භාජනතො ඛහි
නික්ඛමනං විය පරිදෙවො, ඛහි නික්ඛන්තාවසෙසස්ස නික්ඛමිතුමපි අජ්ජහොන්තස්ස අන්තොභාජනයෙව යාව
පරික්ඛයා පාකො විය උපායාසො දට්ඨබ්බො.

නෙරයිකං දුක්ඛන්ති නිරයෙ පඤ්චවිධබන්ධනාදිකං දුක්ඛං අන්වෙති, තං දෙවදුතසුත්තෙන දීපෙනබ්බං. තෙනෙනං
වුව්චති –

“ජායෙථ නො වෙ නරකෙසු සත්තො, තත්ථග්ගිදාභාදිකමජ්ජස්සභං;
ලභෙථ දුක්ඛං නු කුහිං පතිට්ඨං, ඉච්චාහ දුක්ඛාති මුනිධ ජාති”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

තිරච්ඡානයොනිකං දුක්ඛන්ති තිරච්ඡානෙසු කසාපතොදනාලනවිජ්ඣනාදිකං අනෙකවිධං දුක්ඛං අන්වෙති, තං
බාලපණ්ඩිතසුත්තතො ගහෙතබ්බං. තෙනෙනං වුව්චති –

“දුක්ඛං තිරච්ඡෙසු කසාපතොදනණ්ඩාභිසාතාදිභවං අනෙකං;
යං තං කථං තත්ථ භවෙය්‍ය ජාතිං, විනා තහිං ජාති තතොපි දුක්ඛා”ති. (විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

පෙත්තිවිසයිකං දුක්ඛන්ති පෙනෙසු පන බුජ්ජිපාස වාතාතපාදිතිබ්බන්තං දුක්ඛඤ්ච ලොකන්තරෙ තිබ්බන්ධකාරෙ
අසය්‍යසිතාදිදුක්ඛඤ්ච අන්වෙති. තෙනෙනං වුව්චති –

“පෙනෙසු දුක්ඛං පන බුජ්ජිපාසවාතාතපාදිජ්ජභවං විචිත්තං;
යස්මා අජාතස්ස න තත්ථ අත්ථී, තස්මාපි දුක්ඛං මුනි ජාතිමාහ.

“තිබ්බන්ධකාරෙ ව අසය්‍යසිතෙ, ලොකන්තරෙ යං අසුරෙසු දුක්ඛං;
න තං භවෙ තත්ථ න වස්ස ජාති, යතො අයං ජාති තතොපි දුක්ඛා”ති. (විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

මානුසිකං දුක්ඛන්ති මනුස්සෙසු වධබන්ධනාදිකං දුක්ඛං. ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛන්ති “අයඤ්චි සත්තො
මාතුකුච්ඡිමිති නිබ්බන්තමානො න උජ්ජලපදුමපුණ්ඩරිකාදියු නිබ්බන්තති”තිආදිනා නයෙන යං ජාතිදුක්ඛං චුත්තං, ඉදං
තාව ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති. ගබ්භෙ ධීතිමූලකං දුක්ඛන්ති යං පන “සො මාතු සහසා
උපක්ඛලනගමනනිසිදනා”තිආදිනා නයෙන යං තිබ්බං දුක්ඛං චුත්තං, ඉදං ගබ්භෙ ධීතිමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති. ගබ්භා
වුට්ඨානමූලකං දුක්ඛන්ති “යං පනස්ස මුල්භගබ්භාය මාතුයා මිත්තාවච්චසුභජ්ජාදිහිපි අදස්සනාරහෙ
දුක්ඛජ්ජත්තිට්ඨානෙ”තිආදිනා නයෙන යං දුක්ඛං චුත්තං, ඉදං මාතුකුච්ඡිතො ඛහි නික්ඛන්තමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති.
තෙනෙනං වුව්චති –

“යඤ්චාපි ගුථනරකෙ විය මාතුගබ්භෙ,
සත්තො වසං වීරමතො ඛහි නික්ඛමනඤ්ච;
පජ්ජොති දුක්ඛමතිසොරමිදමපි නත්ථී,
ජාතිං විනා ඉතිපි ජාති අයඤ්චි දුක්ඛා.

“කිං භාසිතෙන බහුනා නනු යං කුහිඤ්චි,
අත්ථීධ කිඤ්චිරපි දුක්ඛමිදං කදාචි;
නෙවත්ථී ජාතිවිරහෙ යදනො මහෙසි,
දුක්ඛාති සබ්බපට්ඨං ඉමමාහ ජාති”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

ජාතස්සුපතිබන්ධකං දුක්ඛන්ති ජාතස්ස උපනිබන්ධනං න්භානලෙපනබාදනපිචනාදිජ්ජග්ගනදුක්ඛං අන්වෙති.
ජාතස්ස පරාධෙය්‍යකං දුක්ඛන්ති පරස්ස අඤ්ඤස්ස ආයත්තං ඉස්සරියදුක්ඛං අන්වෙති. “සබ්බං පරවසං දුක්ඛං”න්ති හි
චුත්තං. අත්තුපක්කමං දුක්ඛන්ති යං අත්තනාව අත්තානං වධෙත්තස්ස අවෙලකචතාදිවසෙන
ආතාපනපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තස්ස කොධවසෙන අභුඤ්ජත්තස්ස උබ්බන්ධන්තස්ස ව දුක්ඛං හොති, ඉදං
අත්තුපක්කමං දුක්ඛං අන්වෙති. පරුපක්කමං දුක්ඛන්ති යං පරතො වධබන්ධනාදිති අනුභවන්තස්ස උජ්ජජ්ජති, ඉදං
පරුපක්කමං දුක්ඛං අන්වෙති. දුක්ඛදුක්ඛන්ති කායිකවෙතසිකා දුක්ඛා වෙදනා සභාවතො ව නාමතො ව දුක්ඛන්තා

දුක්බදුක්බ, ඉදං දුක්බදුක්බං අන්වෙති. සඬබාරදුක්බන්ති උපෙක්ඛාවෙදනා වෙව අවසෙසා ව තෙභුමකසඬබාරා උදයබ්බයපිළිත්තනා සඬබාරදුක්බං, ඉදං සඬබාරදුක්බං අන්වෙති. විපරිණාමදුක්බන්ති සුඛවෙදනා විපරිණාමදුක්බස්ස හෙතුතො විපරිණාමදුක්බං, ඉදං විපරිණාමදුක්බං අන්වෙති.

මාතුමරණන්ති මාතුයා මරණං. පිතුමරණන්ති පිතුතො මරණං. භාතුමරණන්ති ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතුනං මරණං. හගිනිමරණන්ති ජෙට්ඨකනිට්ඨහගිනීනං මරණං. පුත්තමරණන්ති පුත්තනං මරණං. ධිතුමරණන්ති ධිතුනං මරණං. ඤාතිබ්බසනං දුක්බන්ති ඤාතීනං බ්බසනං, වොරරොගහයාදිහි ඤාතික්ඛයො, ඤාතිවිනාසොති අත්ථො. තෙන ඤාතිබ්බසනෙන චුට්ඨස්ස අප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨස්ස අභිභූතස්ස උප්පන්නං දුක්බං ඤාතිබ්බසනං දුක්බං, තං ඤාතිබ්බසනං දුක්බං අන්වෙති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – භොගානං බ්බසනං භොගබ්බසනං, රාජවොරාදිවසෙන භොගක්ඛයො, භොගවිනාසොති අත්ථො. චුත්තනයෙන තං භොගබ්බසනං දුක්බං අන්වෙති. රොගබ්බසනන්ති රොගො එව බ්බසනං රොගබ්බසනං. රොගො හි ආරොග්ගං බ්බසති විනාසෙතීති බ්බසනං, චුත්තනයෙන තං රොගබ්බසනං දුක්බං අන්වෙති. සීලබ්බසනං දුක්බන්ති සීලස්ස බ්බසනං සීලබ්බසනං, දුස්සීලාස්සෙන නාම. චුත්තනයෙන තං සීලබ්බසනං දුක්බං අන්වෙති. සම්මාදිට්ඨිං විනාසයමානා උප්පන්නා දිට්ඨියෙව බ්බසනං දිට්ඨිබ්බසනං, චුත්තනයෙන තං දිට්ඨිබ්බසනං දුක්බං අන්වෙති. එත්ථ ව පුරිමානි ද්වෙ අනිප්ඵන්නානි, පච්ඡිමානි තිණි නිප්ඵන්නානි තිලක්ඛණාහතානි. පුරිමානි ව තිණි නෙව කුසලානි නාකුසලානි. සීලදිට්ඨිබ්බසනද්වයං අකුසලං.

යථාති ඔපම්මෙ. භින්නං නාවන්ති සිලීලබන්ධනං නාවං, ජප්පරිභූතං වා පදරුග්ඝාටිමං වා. දකමෙසින්ති උදකදායං උදකජ්වෙසනිං. තතො තතො උදකං අන්වෙතීති තතො තතො භින්නට්ඨානතො උදකං පටිසති. පුරතොපීති නාවාය පුරිමභාගතොපි. පච්ඡතොපීති තස්සා පච්ඡිමභාගතොපි. හෙට්ඨතොපීති අධොභාගතොපි. පස්සතොපීති උභයපස්සතොපි. යං අත්තරත්තරා න චුත්තං, තං පාඨානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

තස්මා කායගතාසතිආදිභාවනාය ජන්තු, සදා සතො හුත්වා වික්ඛම්භනසමුවිජෙදවසෙන රුපාදීසු වත්ථුකාමෙසු සබ්බජ්ජකාරම්පි කිලෙසකාමං පරිවජ්ජෙන්නො කාමානි පරිවජ්ජෙය්‍ය. එවං තෙ කාමෙ පභාය තප්පභානකරමග්ගෙනෙව චතුබ්බධම්පි ඔසං තරෙය්‍ය තරිතුං සක්කුණෙය්‍ය. තතො යථා පුරිසො ගරුකං නාවං උදකං සිඤ්චිත්වා ලහුකාය නාවාය අප්පකසිරෙනෙව පාරගු භවෙය්‍ය පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, එවමෙවං අත්තභාවනාවං කිලෙසුදකගරුකං සිඤ්චිත්වා ලහුකෙන අත්තභාවෙන පාරගු භවෙය්‍ය. සබ්බධම්මපාරං නිබ්බානං ගතො භවෙය්‍ය, අරහත්තප්පත්තියා ගච්ඡෙය්‍ය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානෙනානි අරහත්තතිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තස්මාති යස්මා ජාතිආදිකං දුක්බං එතං පුග්ගලං අන්වෙති, තස්මා. තංකාරණං තංහෙතුතිආදීසුපි එසෙව නයො. යස්මා චුත්තප්පකාරදුක්බං එතං අන්වෙති, තංහෙතු. යස්මා අන්වෙති තප්පච්චයා, යස්මා අන්වෙති තංනිදානන්ති එවං පදයොජනා කාතබ්බා. හෙතුතිආදීති කාරණවෙවචනානි. කාරණඤ්ඤි තෙන තස්ස ඵලං හිනොති පචත්තතීති හෙතු. තං තං පටිච්ච ඵලං එති පචත්තතීති පච්චයො. “හන්ද නං ගණ්භවා”ති දස්සෙන්නං විය අත්තතො ඵලං නිදෙතීති නිදානං.

“තංකාරණානි අකාරණානික්කාරණපටිසෙධො. තංහෙතුති අහෙතුමභාභූතහෙතුපටිසෙධො. තප්පච්චයානි අප්පච්චයෙන සද්ධිං අසාධාරණපච්චයපටිසෙධො . තංනිදානානි අනිදානෙන සහ ආගමාධිගමනිදානපටිසෙධො”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. එතං ආදීනවං සම්පස්සමානොති එතං චුත්තප්පකාරං උපද්දවං විපස්සනාඤාණෙන සම්මා පස්සමානො දක්ඛමානො.

සදාති මූලපදං. පුන සදාති අත්ථපදං. සදාති සබ්බදිවසෙ. සබ්බදාති සබ්බස්මිං කාලෙ. සබ්බකාලන්ති පුබ්බණ්ඩාදිසබ්බකාලං. නිච්චකාලන්ති දිවසෙ දිවසෙ. ධූවකාලන්ති අබ්බොච්ඡින්නකාලං. සතතන්ති නිරන්තරං. සම්මතන්ති එකිභූතං. අබ්බොකිණ්ණන්ති අඤ්ඤෙන අසම්මිස්සං. පොඬබානුපොඬබන්ති පටිපාටියා සටිතං “පොඬබානුපොඬබං අවිරාධිතං උපට්ඨානි”තිආදීසු (සං. නි. 5.1115) විය. උදකුමිකජාතන්ති නිබ්බත්තඋදකඋමිතරඬිගං විය. අවිච්ඡිති අවිරලං. සත්තතීති අනුපවිජ්ජන්නං. සහිතන්ති සටිතං එකිභූතං වා “සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.202) විය. එස්සිතන්ති චුසිතං “නිවාතෙ චුසිතග්ගලෙ”තිආදීසු විය. පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තන්ති ද්වෙ පදානි දිවාකාලවිභාගවසෙන. පුරිමං යාමං මජ්ඣමං යාමං පච්ඡිමං යාමන්ති තිණි රත්තිවිභාගවසෙන. කාලෙ ජුණ්හෙති අඬසමාසවසෙන. වස්සෙ...පෙ.... ගිම්හෙති තිණි උතුටසෙන. පුරිමෙ වයොබන්ධෙ...පෙ.... පච්ඡිමෙ වයොබන්ධෙති තිණි වයොවිභාගවසෙන චුත්තානීති ඤාතබ්බං.

සතොති චතුහි කාරණෙහි සතො. “කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං භාවෙන්තො සතො”තිආදීති “එවං සමුවිජෙදතො කාමෙ පරිවජ්ජෙය්‍යා”ති පරියොසානානි චුත්තත්ථානෙව. අපි ව සත්තත්තා සතොති තීසු වත්ථුසු සත්තභාවෙන වා තයො කිලෙසෙ පටික්කමාපෙතුං සත්තිභාවෙන වා සත්තත්තා සතො. සත්තත්තානි කිලෙසොපක්කිලෙසෙ පලාපෙත්වා යානෙන ව ආරම්මණෙන ව පමොවෙත්වා සත්තත්තා සතො. සම්මතත්තානි ඉට්ඨඵලදායකපුඤ්ඤෙන ව අනිට්ඨඵලදායකපාපෙන ව සම්මතත්තා සතො. සත්තධම්මසමන්තාගතොති සප්පුරිසධම්මෙ හජනතො බුද්ධාදිඅරියපුග්ගලෙ සෙවනතො සත්තධම්මසමන්තාගතත්තා සතො.

වත්පුකාමෙ පරිජානිත්වානි එතෙ වුත්තප්පකාරෙ තෙභූමකෙ වත්පුකාමෙ තීරණපරික්ඛාය ජානිත්වා. පභායානි කිලෙසකාමෙ පභානපරික්ඛාය පරිච්චිත්වා. පජ්ඣිත්වානි ඡඩ්ඛිත්වා. කිං කච්චරං විය පිටකෙනානි? න හි, අපි ව බො නං විනොදෙත්වා තරිත්වා විජ්ඣිත්වා නිහරිත්වා. කිං බලිබද්දම්ච පතොදෙනානි? න හි, අප් බො නං බ්‍යන්තිං කරිත්වා විගතන්තං කරිත්වා. යථාස්ස අන්තොපි නාවසිස්සති, අන්තමසො හඬගමන්තම්පි, තථා නං කරිත්වා. කපං පන නං තථා කතන්ති? අනභාවං ගහෙන්වා අනු අභාවං ගමෙන්වා. සමුච්ඡෙදප්පභානෙන යථා සමුච්ඡින්නා හොති, තථා කරිත්වානි වුත්තං හොති. එස නයො කාමච්ඡන්දනීවරණාදිසු.

කාමොසන්තිආදිසු පඤ්චකාමගුණිකරාගො අවසිද්ධතාටියෙන “කාමොසො”ති වුවිච්චි. හවොසොති රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො ක්‍රිත්තනිකන්ති ව. දිට්ඨොසොති සස්සතදිට්ඨාදිසභගතා භවෙ පත්ථනායෙව, දිට්ඨොසො හවොසෙ එව සමොධානං ගච්ඡති. අවිජ්ජොසො චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. තත්ථ කාමගුණෙ අස්සාදනො මනසි කරොතො අනුප්පන්නො ව කාමොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව කාමොසො සංවඩ්ඪති. මහග්ගතධම්මෙ අස්සාදනො මනසි කරොතො අනුප්පන්නො ව හවොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව සංවඩ්ඪති. තෙභූමකධම්මෙසු චතුර්විජ්ජාසපද්ධානභාවෙන අනුප්පන්නො ව අවිජ්ජොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව සංවඩ්ඪතීති වෙදිතබ්බො. වුත්තනයපච්චනිකතො සුක්කපක්ඛො චිත්ථාරෙතබ්බො.

අප්පණිහිතවිමොක්ඛං පටිපන්නො කාමොසං, අනිමිත්තවිමොක්ඛං පටිපන්නො හවොසං, සුඤ්ඤතවිමොක්ඛං පටිපන්නො අවිජ්ජොසඤ්ඤා වරෙය්‍ය. පඨමමග්ගවසෙන තරෙය්‍ය, දුතියමග්ගවසෙන උත්තරෙය්‍ය, තතියමග්ගවසෙන පතරෙය්‍ය, චතුත්ථමග්ගවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය, එලවසෙන චිතිවත්තෙය්‍යානි. අප්ථ වා “කාමොසවසෙන තරෙය්‍ය, හවොසවසෙන උත්තරෙය්‍ය, දිට්ඨොසවසෙන පතරෙය්‍ය, අවිජ්ජොසවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය, සබ්බොසවසෙන චිතිවත්තෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති.

ගරුකන්ති න සල්ලභුකං. භාරිකන්ති භාරභණ්ඩං එත්ථ ධපයන්තිති භාරිකං. උදකං සිත්වානි උදකං සිඤ්චිත්වා. ඔසිඤ්චිත්වානි අතිරෙකං සිඤ්චිත්වා. ඡඩ්ඛිත්වානි පාතෙත්වා. ලභුකායානි සල්ලභුකාය. ඛේපන්ති සීසං. ලභුන්ති තංඛණං. අප්පකසිරෙනෙවානි නිදුක්ඛෙනෙව. පාරං වුවිච්චි අමතං නිබ්බානන්ති සක්කායඔරතො පාරභුතං පාරං. තණ්හාවානතො නික්ඛන්තං නිබ්බානං කථියති. යොසොති යො එසො. සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරවිප්ඵන්දිනානි සමන්ති වුපසමන්ති, තස්මා “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”ති වුවිච්චි. යස්මා චෙනං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බීයන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරජ්ජා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා “සබ්බප්පටිපට්ඨිස්සග්ගො, තණ්හක්ඛයො, විරාගො, නිරොධො”ති වුවිච්චි. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං චිනති සංසිබ්බතීති කත්වා වානන්ති වුවිච්චි, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. පාරං ගච්ඡෙය්‍ය නිමිත්තවසෙන එකතො වුට්ඨානගොත්‍රභුඤ්ඤාණෙන නිබ්බානපාරං පාපුණෙය්‍ය. අධිගච්ඡෙය්‍ය නිමිත්තපවත්තෙහි උභතොවුට්ඨානමග්ගඤ්ඤාණෙන නිබ්බානපාරං විසෙසෙන පාපුණෙය්‍ය. චුසෙය්‍ය නිබ්බානාරම්මණඵලචිත්තවසෙන නිබ්බානපාරං චුසෙය්‍ය. සච්ඡිකරෙය්‍ය ගුණවසෙන චුසිත්වා පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන නිබ්බානපාරං පච්චක්ඛං කරෙය්‍ය. අප්ථ වා “පඨමමග්ගෙන පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, දුතියෙන අධිගච්ඡෙය්‍ය, තතියෙන චුසෙය්‍ය, චතුත්ථෙන සච්ඡි කරෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති. යොපි පාරං ගන්තුකාමොති යො කොචි විපස්සනාඤ්ඤාණෙ ධීතො පුග්ගලො නිබ්බානපාරං ගන්තුකාමො, සොපි අවස්සං තත්ථ ගම්ස්සතිති පාරගු. වුත්තඤ්ඤෙන – “ඔතිණ්ණොම්හි ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි”තිආදි . පුබ්බභාගෙ අප්ඤ්ඤාසයවසෙන විපස්සනායොගෙන ව, සොපි පාරගු නාම. යොපි පාරං ගච්ඡතිති යොපි මග්ගසමඬ්ඪි නිබ්බානපාරං ගච්ඡති, සොපි පාරගු නාම. යොපි පාරං ගතොති යොපි මග්ගෙන කිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා එලෙ ධීතො නිබ්බානපාරධිගතො, සොපි පාරගු නාම.

තං ජිනවචනෙන දස්සෙතුං “වුත්තම්පි හෙතං හගවතා – තිණ්ණො පාරඬිගතො ඵලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”තිආදිමාහ. අභිඤ්ඤාපාරගුති අධිගතෙන ඤාණෙන ඤාතපරික්ඛාය නිබ්බානපාරං ගන්තුකාමො ගච්ඡති, ගතොති පාරගු. පරික්ඛායපාරගුති සබ්බධම්මානං තීරණපරික්ඛාය සමතික්කමිත්වා වුත්තනයෙන පාරගු. පභානපාරගුති සමුදයපක්ඛිකානං කිලෙසානං පභානපරික්ඛාය සමතික්කමිත්වා වුත්තනයෙන පාරගු. යො හි සබ්බධම්මං පරිජානානි, සො තිහි පරික්ඛායහි පරිජානානි ඤාතපරික්ඛාය තීරණපරික්ඛාය පභානපරික්ඛායානි. තත්ථ කතමා ඤාතපරික්ඛාය? සබ්බධම්මං ජානානි “ඉමෙ අප්ඤ්ඤාතිකා, ඉමෙ බාහිරා, ඉදමස්ස ලක්ඛණං, ඉමානි රසපච්චුපට්ඨානපද්ධානානි”ති, අයං ඤාතපරික්ඛාය. කතමා තීරණපරික්ඛාය? එවං ඤාතං කත්වා ලබ්භමානවසෙන සබ්බධම්මං තීරෙති “අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො”තිආදිනා (සං. නි. 3.122), අයං තීරණපරික්ඛාය. කතමා පභානපරික්ඛාය? එවං තීරසිත්වා අග්ගමග්ගෙන ධම්මෙසු ඡන්දරාගං පජ්ජති, අයං පභානපරික්ඛාය. ඉමා පරික්ඛායො සන්ධාය “සො අභිඤ්ඤාපාරගු පරික්ඛායපාරගු පභානපාරගු”ති ආහ.

භාවනාපාරගුති භාවනාය කොට්ඨං පත්වා මග්ගවසෙන නිබ්බානපාරං ගතො. සච්ඡිකිරියාපාරගුති එලනිබ්බානවසෙන සච්ඡි කිරියාඑලනිබ්බානපාරං ගතො. සමාපත්තිපාරගුති අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං පාරං පත්තො. සබ්බධම්මානන්ති පඤ්චක්ඛන්ධාදිසබ්බධම්මානං. සබ්බදුක්ඛානන්ති ජාතිදුක්ඛාදිසබ්බදුක්ඛානං. සබ්බකිලෙසානන්ති කායදුච්චරිතාදිසබ්බකිලෙසානං. අරියමග්ගානන්ති සොතාපත්තිමග්ගාදිවතුන්තං අරියමග්ගානං . නිරොධස්සානි

නිබ්බානස්ස. සබ්බසමාපත්තිනන්ති සබ්බසමපි අට්ඨන්තං රූපාරූපසමාපත්තිනං. සොති සො අරියො. වසිප්පත්තොති වසිභාවප්පත්තො. අප් වා කන්තභාවං ඉස්සරියභාවං නිප්ඵන්තභාවං පත්තො. පාරමිප්පත්තොති පාරමිති අවසානං නිට්ඨානං, උත්තමභාවං වා තං පත්තො. කත්ථ පත්තොති ආහ “අරියස්මිං සීලස්මි”න්තිආදි. තත්ථ අරියස්මිං සීලස්මිනති නිද්දොසෙ සීලස්මිං. අරියස්මිං සමාධිස්මිනති නිද්දොසෙ සමාධිස්මිං. අරියාය පඤ්ඤායාති නිද්දොසාය පඤ්ඤාය. අරියාය විමුක්තියාති නිද්දොසාය ඵලවිමුක්තියා. සුරිමෙන වාචාකම්මන්තාපීවා ගහිතා, දුතියෙන වායාමසතිසමාධියො ගහිතා, තතියෙන විතක්කසම්මාදිට්ඨියො ගහිතා, චතුත්ථෙන තංසම්පයුත්තා සෙසධම්මා ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

අන්තගතොති මග්ගෙන සඬ්ඛාරලොකන්තං ගතො. අන්තප්පත්තොති තමෙව ලොකන්තං ඵලෙන පත්තො. කොට්ඨගතොති මග්ගෙන සඬ්ඛාරකොට්ඨං ගතො. කොට්ප්පත්තොති තමෙව කොට්ඨං ඵලෙන පත්තො. පරියන්තගතොති මග්ගෙන ඛන්ධායතනාදිලොකපරියන්තං පරිච්ඡේදං පරිවට්ඨමං කත්වා ගතො. පරියන්තප්පත්තොති තමෙව ලොකං ඵලෙන පරියන්තං කත්වා පත්තො. වොසානගතොති මග්ගෙන අවසානං ගතො. වොසානප්පත්තොති ඵලෙන අවසානං පත්තො. තාණගතොති මග්ගෙන තායනං ගතො. තාණප්පත්තොති ඵලෙන තායනං පත්තො. ලෙණගතොති මග්ගෙන නිලියනං ගතො. ලෙණප්පත්තොති තං ඵලෙන නිලියනං පත්තො. සරණගතොති මග්ගෙන පතිට්ඨං ගතො. සරණප්පත්තොති ඵලෙන සරණං පත්තො. අභයගතොති මග්ගෙන නිබ්භයං ගතො. අභයප්පත්තොති ඵලෙන නිබ්භයං නිබ්බානං පත්තො. අවිචුක්තගතොති චුතිවිරහිතං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. අවිචුක්තප්පත්තොති තං ඵලෙන පත්තො. අමතගතොති මරණරහිතං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. අමතප්පත්තොති තං ඵලෙන පත්තො. නිබ්බානගතොති තණ්හාවානතො නික්ඛන්තං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. නිබ්බානප්පත්තොති තමෙව ඵලෙන පත්තො. සො වුට්ඨවාසොති සො අරහා දසසු අරියවාසෙසු වසි පරිවසි වුට්ඨො වුට්ඨාති ව වුට්ඨවාසො. විණ්ණවරණොති සීලෙන සහ අට්ඨසු සමාපත්තියු විණ්ණවසිති විණ්ණවරණො. ගතද්ධොති සංසාරද්ධානං අතික්කන්තො. ගතදිසොති සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගතො. ගතකොට්කොති අනුපාදිසෙසනිබ්බානකොට්ඨං ගතො හුත්වා ඨිතො. පාලිතබ්බුත්ථවරියොති රක්ඛිතබ්බුත්ථවරියො. උත්තමදිට්ඨිප්පත්තොති උත්තමං සම්මාදිට්ඨිං පත්තො. පටිච්චදාකුප්පොති අකුප්පං අවලනං අරහත්තඵලං පටිච්ච්ඤාත්වා ඨිතො. සච්ඡිකතනිරොධොති නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකත්වා ඨිතො.

දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතන්ති තිව්ධං දුක්ඛං තෙන සමතික්කම්ථවා පරිච්ඡින්නං. අභිඤ්ඤායන්ති සභාවලක්ඛණාවබොධවසෙන සොභනෙන ආකාරෙන ජානිතබ්බං. අභිඤ්ඤාතන්ති අධිකෙන ඤාණෙන ඤාතං. පරිඤ්ඤායන්ති සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබොධවසෙන කිව්චසමාපන්තවසෙන ව ඛ්‍යාපිත්වා පරිජානිතබ්බං. පරිඤ්ඤාතන්ති සමන්තතො ඤාතං. භාවෙනබ්බන්ති වඩ්ඪෙතබ්බං. සච්ඡිකාතබ්බන්ති පච්චක්ඛං කාතබ්බං. දුට්ඨා හි සච්ඡිකිරියා පටිලාභසච්ඡිකිරියා ආරම්මණසච්ඡිකිරියා වාති.

උක්ඛිත්තපලිසොති එත්ථ පලිසොති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා. අයඤ්ඤි දුක්ඛිපනට්ඨෙත “පලිසො”ති වුව්චති. තෙනෙස තස්සා උක්ඛිත්තත්තා “උක්ඛිත්තපලිසො”ති වුත්තො. සංකිණ්ණපරිබොති පරිබා වුව්චති පුනබ්බවදායකො හවෙසු ජායනවසෙන වෙව සංසරණවසෙන ව “ජාතිසංසාරො”ති ලද්ධනාමානං පුනබ්බවක්ඛන්ධානං පච්චයො කම්මාහිසඬ්ඛාරො. සො හි පුනප්පුනං උප්පත්තිකරණවසෙන පරික්ඛිපිත්වා ඨිතත්තා “පරිබා”ති වුව්චති. තෙනෙස තස්සා සංකිණ්ණත්තා විකිණ්ණත්තා “සංකිණ්ණපරිබො”ති වුත්තො. අබ්බුල්ලෙහසිකොති එසිකාති වට්ටමුලිකා තණ්හා. අයඤ්ඤි ගම්භීරානුගතට්ඨෙත “එසිකා”ති වුව්චති. තෙනෙස තස්සා අබ්බුල්ලත්තා ලුඤ්චිත්වා ජඩ්ඞිතත්තා “අබ්බුල්ලෙහසිකො”ති වුව්චති. නිරග්ගලොති අග්ගලං වුව්චන්ති ඔරම්භාගජනකාති කාමහවෙ උප්පත්තිපච්චයාති ඔරම්භාගියාති. එතාති හි මහාකවාටං විය නගරද්වාරං විත්තං පිදහිත්වා ඨිතත්තා “අග්ගල”න්ති වුව්චන්ති. තෙනෙස තෙසං නිරග්ගලත්තා හින්තත්තා “නිරග්ගලො”ති වුත්තො. අරියොති නික්කිලෙසො පරිසුද්ධො. පන්තද්ධපොති පාතිතමානද්ධපො. පන්තභාරොති ඛන්ධභාරකිලෙසභාරඅභිසඬ්ඛාරභාරපඤ්චකාමගුණභාරා පන්තා ඔරොපිතා අස්සාති පන්තභාරො. අපි ව ඉධ මානභාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා “පන්තභාරො”ති අධිප්පෙතො. විසංයුත්තොති චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි ව විසංයුත්තො. ඉධ පන මානයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තා “විසංයුත්තො”ති අධිප්පෙතො.

එත්තාවතා ථෙරෙන මග්ගෙන කිලෙසෙ බෙපෙත්වා නිරොධසයනවරගතස්ස බිණ්ණසවස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා විහරණකාලො දස්සිතො. යථා හි ද්වෙ නගරාති එකං වොරනගරං, එකං බෙමනගරං. අප් එකස්ස මහායොධස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය “යාවිමං වොරනගරං නිට්ඨති, තාව බෙමනගරං භයතො න මුව්චති. වොරනගරං අනගරං කරිස්සාමි”ති සන්තාහං කත්වා බග්ගං ගහෙත්වා වොරනගරං උපසඬ්ඛම්ථවා නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්භෙ බග්ගෙන ඡින්දිත්වා සද්ධිං ද්වාරබාහාහි කවාටං හින්දිත්වා පලිසං උක්ඛිපිත්වා පාකාරං හින්දන්තො පරිබං සංකිරිත්වා නගරසොභනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ පාතෙත්වා නගරං අග්ගිතා ඤාපෙත්වා බෙමනගරං පවිසිත්වා උපරිපාසාදමාරුද්ග ඤාතිගණපරිවුතො සුරසභොජනං භුඤ්ජෙය්‍ය. එවං වොරනගරං විය සක්කායො, බෙමනගරං විය නිබ්බානං, මහායොධො විය යොගාවචරො. තස්සෙවං හොති “යාව සක්කායවට්ටං වට්ටති, තාව ද්වත්තිංසකම්මකාරණෙහි අට්ඨනවුතිරොගෙහි පඤ්චවිසතිමහබ්බයෙහි ව පරිමුව්චනං තත්ථි”ති. සො මහායොධො විය සන්තාහං සීලසන්තාහං කත්වා පඤ්ඤාතිණ්හබග්ගං ගහෙත්වා බග්ගෙන එසිකත්ථම්භෙ විය අරහත්තමග්ගෙන තණ්හෙසිකං ඡින්දිත්වා, සො යොධො සද්වාරබාහකං නගරකවාටං විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනග්ගලං උග්ගොටෙත්වා, සො යොධො පලිසං විය අවිජ්ජාපලිසං උක්ඛිපිත්වා, සො යොධො පාකාරං හින්දන්තො පරිබං විය කම්මාහිසඬ්ඛාරපාකාරං හින්දන්තො ජාතිසංසාරපරිබං සංකිරිත්වා, සො

යොධො නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ විය මානද්ධජෙ පාතෙත්වා සක්කායනගරං ඤාපෙත්වා, සො යොධො බෙමනගරං පවිසිත්වා උපරිපාසාදෙ සුරසභොජනං භුඤ්ජන්තො විය නිබ්බානනගරං පවිසිත්වා අමතනිරොධාරම්මණං එලසමාපත්තිසුඛං අනුභවමානො කාලං චිත්තාමෙති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා (අ. නි. 5.71) –

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අවිජ්ජා පභීනා හොති උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුජ්ජාදධම්මො. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සංකිණ්ණපරිබො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පොනොභවිකො ජාතිසංසාරො පභීනො හොති...පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සංකිණ්ණපරිබො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අබ්බුල්ලෙහසිකො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා පභීනා හොති... පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අබ්බුල්ලෙහසිකො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරග්ගලො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පභීනානි හොන්ති...පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරග්ගලො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියො පන්නද්ධජො පන්නභාරො විසංයුත්තො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අස්මමානො පභීනො හොති උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංකතො ආයතිං අනුජ්ජාදධම්මො. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියො පන්නද්ධජො පන්නභාරො විසංයුත්තො හොති (අ. නි. 5.71).

“එවං විමුක්තචිත්තං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛුං සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා සපජාපතිකා අන්වෙසං නාධිගච්ඡන්ති ‘ඉදංනිස්සිතං තථාගතස්ස විඤ්ඤාණං’”න්ති (ම. නි. 1.246).

පඤ්චඛගච්ඡපභීනොති කාමච්ඡන්දාදිපඤ්චඛගානි විවිධෙහි උපායෙහි පජහිත්වා යීතො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්චාචුසො, භික්ඛු පඤ්චඛගච්ඡපභීනො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛුනො කාමච්ඡන්දො පභීනො හොති, ඛ්‍යාපාදො පභීනො හොති, ථිනමිද්ධං පභීනං හොති, උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීනං හොති, විචිකිච්ඡා පභීනා හොති. එවං ඛො, ආචුසො, භික්ඛු පඤ්චඛගච්ඡපභීනො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

ඡළඛගසමන්තාගතොති ඡන්තං අඛගානං පුරෙත්වා ඡසු ද්වාරෙසු රූපාදිආරම්මණෙ පටිසානුනයං චජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛාවසෙන සතො සම්පජානො හුත්වා විහරණවසෙන ඡළඛගානි පුරෙත්වා පරිපුණ්ණං කත්වා යීතත්තා “ඡළඛගසමන්තාගතො”ති චුත්තො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්චාචුසො, භික්ඛු ඡළඛගසමන්තාගතො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. සොතෙන සද්දං සුත්වා...පෙ.... සාතෙන ගන්ධං සායිත්වා, ජීවිහාය රසං සායිත්වා, කායෙන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා, මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. එවං ඛො, ආචුසො, භික්ඛු ඡළඛගසමන්තාගතො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

එකාරක්ඛොති සතිආරක්ඛෙන එකො උත්තමො ආරක්ඛො අස්සාති එකාරක්ඛො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්චාචුසො, භික්ඛු එකාරක්ඛො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු සතාරක්ඛෙන වෙනසා සමන්තාගතො විහරති. එවං ඛො, ආචුසො, භික්ඛු එකාරක්ඛො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

චතුරාපස්සෙනොති පඤ්ඤාය පටිසෙවනපරිවජ්ජනවිනොදනපජහනානං වසෙන චතුත්තං අපස්සයානං ඉතො විතො ව අපරිවත්තමානානං වසෙන චතුරාපස්සෙනො, තෙසං පාපුණ්ත්වා යීතො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්චාචුසො, භික්ඛු චතුරාපස්සෙනො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු සඛ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඛ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති. සඛ්ඛායෙකං විනොදෙති, සඛ්ඛායෙකං පජහති”තිආදිනා (දී. නි. 3.348, 360) නයෙන චිත්ථාරෙතබ්බං.

පණුන්තපච්චෙකසච්චොති “ඉදමෙව දස්සනං සච්චං, ඉදමෙව සච්චං”න්ති එවං පාටිචක්කං ගහිතත්තා පච්චෙකසඛ්ඛානානි දිට්ඨිසච්චානි පණුන්තානි නිහටානි පභීනානි අස්සාති පණුන්තපච්චෙකසච්චො.

සමවයසටියෙසනොති එත්ථ අවයාති අනුනා. සට්ඨාති විස්සට්ඨා. සමමා අවයා සට්ඨා එසනා අස්සාති සමවයසටියෙසනො. සමමා විස්සට්ඨාසබ්බඵසනොති අත්ථො. කෙවලීති පරිපුණ්ණො. වුසිතවාති වුසිතබ්බවරියො, ගරුසංවාසෙ අරියමග්ගෙයි දසසු අරියවාසෙසුපි වුසිතවන්තො. උත්තමපුරිසොති බිණ්ණකිලෙසත්තා විසෙසපුරිසො ආපඤ්ඤපුරිසො. පරමපුරිසොති උත්තමපුරිසො, පරමං වා පටිලාභං පත්තත්තා උත්තමං පත්තබ්බං අරහත්තපටිලාභං පත්තො අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛෙන්තභූතො උත්තමපුරිසො, තෙනෙවත්ථෙත පරමපුරිසො. අනුත්තරං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං අමතං පටිලාභං පත්තත්තා පරමපත්තිජපත්තො. අප්ථ වා “සරාවාසෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා සාසනපටිසනවසෙන උත්තමපුරිසො. අත්තභාවෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා විපස්සනාපටිසනවසෙන පරමපුරිසො. කිලෙසෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා අරියභූමන්තරං පටිට්ඨො පරමපත්තිජපත්තොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

නෙවාචිතතීති කුසලාකුසලානං පභිනත්තා තෙසං විපාකං න වඩ්ඪෙති. නාපචිතතීති ඵලෙ ධීතත්තා න විද්ධංසෙති. අපචිතත්වා ධීතොති පටිජපස්සද්ධිපභානෙ ධීතත්තා කිලෙසෙ විද්ධංසෙත්වා ධීතො. ඉතො පරං තිහිපි පදෙහි මග්ගඵලවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. නෙව පජහතීති පභාතබ්බාභාවෙන කිලෙසෙ න පජහති. න උපාදියතීති තණ්හාමානදිට්ඨිහි ගහෙනබ්බාභාවෙන තෙහි න ගණ්හාති. පජහිත්වා ධීතොති වජිත්වා ධීතො. නෙව සංසිබ්බතීති තණ්හාවසෙන නෙව සංසිබ්බති. න උස්සිනෙතීති මානවසෙන න උක්කංසති. විසිනිත්වා ධීතොති තණ්හාසංසිවනං අකත්වා ධීතොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. නෙව විදුපෙතීති කිලෙසග්ගිං න නිබ්බාපෙති. න සන්ධුපෙතීති කිලෙසග්ගිං න ජාලාපෙති. විදුපෙත්වා ධීතොති තං නිබ්බාපෙත්වා ධීතො.

අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙනාති සික්ඛිතබ්බාභාවෙන අසෙක්ඛෙන වාචාකම්මන්තාජීවසීලක්ඛන්ධෙන සීලරාසිනා සමන්තාගතත්තා ධීතො, අපරිහීනභාවෙන ධීතො. සමාධික්ඛන්ධෙනාති වායාමසතිහි සම්පයුත්තෙන සමාධිනා. විමුක්තික්ඛන්ධෙනාති ඵලවිමුක්තිසම්පයුත්තක්ඛන්ධෙන. විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙනාති පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන. සච්චං සම්පටිපාදිසිත්වාති චතුඅරියසච්චං සභාවවසෙන සකසත්තානෙ සම්පාදිසිත්වා පටිවිජ්ඣිත්වා ධීතො. එජං සමතික්කමිත්වාති කම්පනතණ්හං අතික්කමිත්වා. කිලෙසග්ගින්ති රාගාදිකිලෙසග්ගිං. පරියාදිසිත්වාති ඛෙපෙත්වා නිබ්බාපෙත්වා. අපරිගමනතායාති සංසාරෙ අගමනභාවෙන පුනාගමනාභාවෙනාති අත්ථො. කටං සමාදායාති ජයග්ගාහං ගහෙත්වා. මුත්තිපටිසෙවනතායාති සබ්බකිලෙසෙහි මුච්චිත්වා රූපාදිආරම්මණසෙවනවසෙන. අප්ථ වා සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තඵලසමාපත්තිසෙවනවසෙන. මෙත්තාය පාරිසුද්ධියාති උපක්කිලෙසමුත්තාය පරිසුද්ධිභාවෙ ධීතාය මෙත්තාය ධීතො. කරුණාදීසුපි එසෙව නයො.

අච්චන්තපාරිසුද්ධියාති අතික්කන්තපරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධියා අන්තං පාපුණ්ත්වා ධීතො. අතම්මයතායාති තණ්හාදිට්ඨිමානා “තම්මයා”ති වුච්චන්ති. තෙසං අභාවො අතම්මයතා, තාය තණ්හාදිට්ඨිමානවිරහිතතාය ධීතො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“සො තාදිසො ලොකවිදු සුමෙධො, සබ්බෙසු ධම්මෙසු අතම්මයො මුතී”ති (අ. නි. 3.40). එත්ථාපි තණ්හාමානදිට්ඨිවිරහිතොති අත්ථො. විමුක්තත්තාති සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තභාවෙන. සන්තුස්සිතත්තාති යථාලාභයථාබලයථාසාරුජ්ජසන්තොසවසෙන සන්තුට්ඨභාවෙන ධීතො.

බන්ධපරියන්තෙති එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධානං තිහි පරිඤ්ඤග්ගිහි ඤාපෙත්වා අන්තෙ අවසානෙ ධීතො , නත්ථි එතස්ස අන්තොති වා පරියන්තං, තස්මිං පරියන්තෙ. ධාතුපරියන්තාදීසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – ධාතුපරියන්තෙති අට්ඨාරසන්තං ධාතුනං පරියන්තෙ. ආයතනපරියන්තෙති ද්වාදසන්තං ආයතනානං. ගතිපරියන්තෙති නිරයාදිපඤ්චන්තං ගතීනං. උපපත්තිපරියන්තෙති සුගතිදුගතීසු නිබ්බන්තියා. පටිසන්ධිපරියන්තෙති කාමරූපාරූපභවෙසු පටිසන්ධියා . භවපරියන්තෙති එකචොකාරචතුපඤ්චසඤ්ඤාඅසඤ්ඤානෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාකාමරූපඅරූපභවානං. සංසාරපරියන්තෙති බන්ධධාතුආයතනානං අබ්බොවජින්නපචත්තියා. වට්ටපරියන්තෙති කම්මවිපාකකිලෙසවට්ටානං පරියන්තෙ. අන්තිමෙ භවෙති අවසානෙ උපපත්තිභවෙ. අන්තිමෙ සමුස්සයෙ ධීතොති අවසානෙ සමුස්සයෙ සරීරෙ ධීතො. අන්තිමදෙහධරොති අන්තිමං අවසානදෙහං සරීරං ධාරෙතීති අන්තිමදෙහධරො. අරභාති ආරක්කත්තා අරීනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා අරභා.

තස්සායං පච්ජිමකොති තස්ස බිණ්ණසවස්ස අයං සමුස්සයො අත්තභාවො අවසානො. වරිමොති අප්පො මන්දො වරිමො ආලොපො, වරිමං කබලං විය. පුන පටිසන්ධියා නත්ථිභාවං සන්ධාය “ජාතිමරණසංසාරො, නත්ථි තස්ස පුනඛභවො”ති ආභ. ජනනං ජාති, මරන්ති තෙනාති මරණං, බන්ධාදීනං අබ්බොවජින්නා සංසාරපචත්ති ව තස්ස බිණ්ණසවස්ස පුන නත්ථිති වුත්තං ගාථං නිගමෙන්තො ආභ තෙනාභ භගවා –

“තස්මා ජන්තු...පෙ.... නාවං සිත්ථාව පාරගු”ති.
ඉමස්මිං සුත්තෙ යං අන්තරන්තරා න වුත්තං, තං පාඨානුසාරෙන ගහෙතබ්බං.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

කාමසූත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගුහට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

7. දුතියෙ – සත්තොති ලග්ගො. ගුහායන්ති කායෙ. කායො හි රාගාදීනං වාළානං වසනොකාසනො “ගුහා”ති වුච්චති. ඛුනාභිජන්තොති ඛුනා රාගාදිකිලෙසජානෙන අභිච්ඡන්තො. එතෙන අප්ඤ්ඤාත්තඛන්ධනං චුත්තං. තිට්ඨන්ති රාගාදිවසෙන තිට්ඨන්තො. මොහනස්මිං පගාල්භොති මොහනං වුච්චති කාමගුණො. එත්ථ හි දෙවමනුස්සා මුය්හන්ති තෙසු අප්ඤ්ඤාගාල්භා හුත්වා; එතෙන බාහිරඛන්ධනං චුත්තං. දුරෙ විවෙකා හි තථාච්චො සොති සො තථාරූපො නරො තිට්ඨාපි කායවිවෙකාදිවිවෙකා දුරෙ , අනාසන්තො. කිංකාරණා? කාමා හි ලොකෙ න හි සුප්පභායාති යස්මා ලොකෙ කාමා සුප්පභායා න භොන්ති, තස්මාති චුත්තං භොති.

සත්තොති හි බො චුත්තන්ති “සත්තො, නරො, මානවො”ති එවමාදිනා නයෙන කට්ඨොයෙව. ගුහා තාව චත්තඛිබ්බාති ගුහා තාව කට්ඨඛිබ්බා. කායොති වාතිආදීසු අයං තාව පදයොජනා – කායො ඉති වා ගුහා ඉති වා...පෙ.... කුම්භො ඉති වාති. තත්ථ කායොති “කුච්ඡිතානං ආයොති කායො”තිආදිනා හෙට්ඨා සතිපට්ඨානකථායං චුත්තොයෙව. රාගාදිවාළානං වසනොකාසට්ඨෙත ගුහා, “පට්චිජාදනට්ඨෙතා”තිපි එකෙ. “දුරඬගමං එකවරං, අසරිරං ගුහාසය”න්තිආදීසු (ධ. ප. 37) විය. රාගාදීහි කුප්පනට්ඨෙත දෙහො “තෙ හිත්වා මානුසං දෙහ”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332 ටොකං විසදිසං) විය. පමත්තකරණට්ඨෙත සන්දෙහො “හිප්පති පුතිසන්දෙහො, මරණන්තඤ්ඤි ජීවිත”න්තිආදීසු (ධ. ප. 148) විය. සංසාරෙ සඤ්චරණට්ඨෙත නාවා “සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, සිත්තා තෙ ලහුමෙස්සති”තිආදීසු (ධ. ප. 369) විය. ඉරියාපට්ඨසස අත්ථිභාවට්ඨෙත රථො “රථො සිලපරික්ඛාරො, කුමානක්ඛො චක්කවරියො”තිආදීසු (සං. නි. 5.4) විය. අවිචුල්ගතට්ඨෙත ධජො “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණ”න්තිආදීසු (ජා. 2.22.1841) විය.

කිම්බුලානං ආවාසභාවෙන වම්මිකො “වම්මිකොති බො, හික්ඛු, ඉමස්සෙතං වාතුමහාභුතිකස්ස කායස්ස අධිවචන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.251) විය. යටෙව හි බාහිරකො වම්මිකො, වමති චන්තකො චන්තුස්සයො චන්තසිනෙහසම්බද්ධොති චතුති කාරණෙහි “වම්මිකො”ති වුච්චති. සො හි අභිනකුලඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානප්පකාරෙ පාණකෙ වමතිති වම්මිකො. උපචිකාහි චන්තකොති වම්මිකො. උපචිකාහි වම්මිචා මුඛතුණ්ඩකෙහි උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨප්පමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපචිකාහි චන්තබෙළසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විප්පකිරියති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහන්තවා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහො නික්ඛමති, එවං චන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොති වම්මිකො. එවමයං කායොපි “අක්ඛම්භා අග්ගිගුප්පකො”තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරං අසුචිකලිමලං වමතිති වම්මිකො. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිකාසවා ඉමස්මිං අත්තභාවෙ නිකන්තිපරියාදානෙන අත්තභාවං ඡඩ්ඛෙන්වා ගතාති අරියෙහි චන්තකොතිපි වම්මිකො. යෙහි වායං තිහි අට්ඨස්සෙනහි උස්සිතො නභාරුසම්බද්ධො මංසාවලෙපනො අල්ලවම්මපරියොනද්ධො ඡවිරඤ්ජිතො සත්තෙ වඤ්චෙති, තං සබ්බං අරියෙහි චන්තමෙවාති චන්තුස්සයොතිපි වම්මිකො. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, චිත්තමස්ස විධාවති”ති (සං. නි. 1.55-57) එවං තණ්හාය ජනිතත්තා අරියෙහි චන්තෙනෙව තණ්හාසිනෙහෙන සම්බද්ධො අයන්ති චන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොතිපි වම්මිකො. යථා ව වම්මිකස්ස අන්තො නානප්පකාරා පාණකා තත්ථෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගිලානා සයන්ති, මතා නිපතන්ති. ඉති සො තෙසං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච භොති. එවං ඛන්තියමහාසාලාදීනම්පි කායො “අයං ගොපිතරක්ඛිතො මණ්ඩිතපසාදිතො මහානුභාවානං කායො”ති අචිත්තෙන්වා ඡවිතිස්සිතා පාණා වම්මනිස්සිතා පාණා මංසනිස්සිතා පාණා නභාරුනිස්සිතා පාණා අට්ඨිනිස්සිතා පාණා අට්ඨිඤ්ජනිස්සිතා පාණාති එවං කුලගණනාය අසිතිමත්තාති කිම්බුලසහස්සාති අන්තොකායස්මිංයෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගෙලඤ්ඤෙන ආතුරිතාති සයන්ති, මතාමතා නිපතන්ති. ඉති අයම්පි තෙසං පාණානං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච භොතිති “වම්මිකො”ති සබ්බං ගතො.

මනාපාමනාපපතනට්ඨෙත නගරං “සක්කායනගර”න්තිආදීසු විය. රොගාදීනං නිලභාවෙන කුලාවකභාවෙන නිලං “රොගනිලං පහඬගුර”න්තිආදීසු (ධ. ප. 148) විය. පටිසන්ධියා නිවාසගෙහට්ඨෙත කුටි “පඤ්චද්වාරායං කුටිකායං පසක්කියා”තිආදීසු (ථෙරගා. 125) විය. පුතිභාවෙන ගණ්ඨො “රොගොති හික්ඛවෙ, ගණ්ඨොති හික්ඛවෙ, සල්ලොති හික්ඛවෙ, කායස්සෙතං අධිවචන”න්තිආදීසු (අ. නි. 9.15) විය. හිප්පනට්ඨෙත කුම්භො “කුම්භුපමං කායම්මං විදිත්වා”තිආදීසු (ධ. ප. 40) විය. කායස්සෙතං අධිවචනන්ති එතං චුත්තප්පකාරං චතුමහාභුතමයස්ස කුච්ඡිතධම්මානං ආයස්ස අධිවචනං, කථනන්ති අත්ථො. ගුහායන්ති සරිරස්මිං . සත්තොති අල්ලිනො. විසත්තොති වණ්ණරාගාදිවසෙන විවිධො අල්ලිනො. සණ්ඨානරාගවසෙන ආසත්තො. තත්ථෙව “සුභං සුඛං”න්ති ගහණවසෙන ලග්ගො. අත්තග්ගහණවසෙන ලග්ගිතො. පලිබුද්ධොති එස්සරාගවසෙන අමුඤ්චිත්වා යිතො. හිත්තිබ්බෙති හිත්තියං ආකොට්ඨබ්බාණකෙ. නාගදන්තෙති තත්ථෙව හත්ථිදන්තසදිසෙ වඩ්ඤ්ඤාණකෙ. සත්තන්ති හිත්තිබ්බෙලෙ ලග්ගං. විසත්තන්ති නාගදන්තෙ ලග්ගං. ආසත්තන්ති විවරවංසෙ ලග්ගං. ලග්ගන්ති විවරරජ්ජුයා ලග්ගං. ලග්ගිතන්ති පීඨපාදෙ ලග්ගං. පලිබුද්ධන්ති මඤ්චපාදෙ ලග්ගන්ති එවමාදිනා නයෙන යොජෙතබ්බං.

ලග්ගනාධිවචනන්ති විසෙසෙන අල්ලියනකථනං. ඡන්තොති චුත්තප්පකාරෙහි කිලෙසෙහි ඡාදිතො. පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන උපරූපරි ඡන්තොති උච්ඡන්තො. ආවුතොති ආවරිතො. නිවුතොති වාරිතො. ඔපුතොති අවන්ථරිත්වා

ඡාදිතො. පිහිතොති භාජනෙන උක්ඛලිමුඛං විය පලිගුණ්ඨිතො. පට්ඨන්තොති ආවටො. පට්ඨුප්පිතොති අධොමුඛං යපිතො. තත්ථ තිණපණ්ණාදිහි ඡාදිතං විය ඡන්තො. උච්ඡන්තො නදිං ආවරණසෙතූ විය. ආවුතො ජනසඤ්චරණමග්ගාවරණං විය.

විනිබද්ධො මානවසෙනාති නානාවිධෙන මානාතිමානවසෙන නානාවිධෙ ආරම්මණෙ බද්ධො හුත්වා තිට්ඨති. පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙනාති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිනං වසෙන පරාමට්ඨො ආමසිත්වා ගහිතො. වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙනාති ආරම්මණෙ අසන්තිට්ඨනවසෙන විත්තවික්ඛෙපං පත්තො උපගතො. අනිට්ඨගතො විචිකිච්ඡාවසෙනාති රතනත්තයාදීසු කඬ්ඛාසඬ්ඛාතාය විචිකිච්ඡාය වසෙන සන්තිට්ඨානං අප්පත්තො. ථාමගතො අනුසයවසෙනාති දුන්නිහරණඅප්පහිනානුසයවසෙන ථීරභාවං පත්තො උපගතො හුත්වා තිට්ඨති.

රුපුපයන්ති තණ්හාදිට්ඨුපයවසෙන රූපං උපගන්ත්වා ආරම්මණං කත්වා. විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨති තස්මිං ආරම්මණෙ රූපාරම්මණං විඤ්ඤාණං තිට්ඨන්තං තිට්ඨති. රූපාරම්මණං රූපපතිට්ඨන්ති රූපමෙව ආරම්මණං ආලම්බිත්වා රූපමෙව පතිට්ඨං කත්වා. නන්දුපසෙවනන්ති සප්පිතිකතණ්හොදකෙන ආසිත්තං විඤ්ඤාණං. චුද්ධිත්ති චුද්ධිභාවං. විරුළුහිත්ති ජවනවසෙන උපරිතො විරුළුහිභාවං. වෙපුල්ලන්ති තදාරම්මණවසෙන වෙපුල්ලං.

අත්ථී රාගොතිආදීති ලොභස්සෙව නාමාති. සො හි රඤ්ජනවසෙන රාගො, නන්දනවසෙන නන්දී, තණ්හායනවසෙන තණ්හාති චුච්චති. පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළුහන්ති කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඬ්ඝනසමත්ථතාය පතිට්ඨිතඤ්චෙව විරුළුහඤ්ච. යත්ථාති තෙභූමකවට්ටෙ භූමිමං. සබ්බත්ථ වා පුරිමපදෙ එතං භූමිමං. අත්ථී තත්ථ සඬ්ඛාරානං චුද්ධිති ඉදං ඉමස්මිං විපාකවට්ටෙ ධීතස්ස ආයතිං වට්ටහෙතුකෙ සඬ්ඛාරෙ සන්ධාය චුත්තං. යත්ථ අත්ථී ආයතිං පුනඛහවාහිනිබ්බත්තිති යස්මිං යානෙ ආයතිං පුනඛහවාහිනිබ්බත්ති අත්ථී. තත්ථ පුරිමසුත්තං රූපාදිආරම්මණලග්ගනවසෙන චුත්තං, දුතියසුත්තං තදෙවාරම්මණං අභිනන්දනවසෙන චුත්තං, තතියං විඤ්ඤාණපතිට්ඨානවසෙන චුත්තං, චතුත්ථං චතුබ්බිධආභාරවසෙන, කුසලාකුසලවිඤ්ඤාණපතිට්ඨානවසෙන චුත්තන්ති ඤාතබ්බං.

යෙභුයොනාති පායෙන. මුය්හන්තිති මොහං ආපජ්ජන්ති. සම්මුය්හන්තිති විසෙසෙන මුය්හන්ති. සම්පමුය්හන්තිති සබ්බාකාරෙන මුය්හන්ති. අථ වා රූපාරම්මණං පටිච්ච මුය්හන්ති, සද්දාරම්මණං පටිච්ච සම්මුය්හන්ති, මුතාරම්මණං පටිච්ච සම්පමුය්හන්ති. අවිජ්ජාය අත්ඨිකතාති අට්ඨසු යානෙසු අඤ්ඤාණාය අවිජ්ජාය අත්ඨිකතා. “ගතා”ති වා පායො, අත්ඨහාවං උපගතාති අත්ථො. පගාල්භොති පටිට්ඨො. ඔගාල්භොති හෙට්ඨාභාගං පටිට්ඨො. අජ්ඣොගාල්භොති අධිඔගාහිත්වා අවත්ථරිත්වා විසෙසෙන පටිට්ඨො නිමුග්ගොති අධොමුඛං හුත්වා පටිට්ඨො. අථ වා දස්සනසංසග්ගෙන ඔගාල්භො. සවනසංසග්ගෙන අජ්ඣොගාල්භො. වචනසංසග්ගෙන නිමුග්ගො. සප්පුරිසසංසග්ගවිරහිතො වා ඔගාල්භො. සද්ධම්මසෙවනවිරහිතො වා අජ්ඣොගාල්භො. ධම්මානුධම්මපටිපත්තිවිරහිතො වා නිමුග්ගො.

විවෙකාති විචිත්ති, විචිච්චනං වා විවෙකො. තයොති ගණනපරිච්ඡේදො. කායවිවෙකොති කායෙන විචිත්ති, විනා අපසක්කනං. විත්තවිවෙකාදීසුපි එසෙව නයො. ඉධ භික්ඛූති ඉමස්මිං සාසනෙ. සංඝාරෙ භයං ඉක්ඛන්තො භික්ඛූ. විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං, අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විහඬිගෙ “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ වෙපි සෙනාසනං හොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි, තෙන තං විචිත්ත”න්ති (විහ. 526) චුත්තං. සෙනි වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනං, මඤ්චපියාදිනමෙතමධිවචනං. තෙනාහ -

“සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පියම්පි... හිසිපි... බ්බ්බොහනම්පි... විහාරොපි... අඬ්ඬයොගොපි... පාසාදොපි... අට්ටොපි... මාළොපි... ලෙණම්පි... ගුහාපි... රුක්ඛමූලම්පි... වෙළුම්බොපි... යත්ථ වා පන භික්ඛූ පටික්කමන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසන”න්ති (විහ. 527).

අපි ව විහාරො අඬ්ඬයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහාති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. මඤ්චො පියං හිසි බ්බ්බොහනන්ති ඉදං මඤ්චපියසෙනාසනං නාම. විමිලිකා වම්මඬණ්ඩො තිණසන්ථාරො පණ්ණසන්ථාරොති ඉදං සන්ථකසෙනාසනං නාම. යත්ථ වා පන භික්ඛූ පටික්කමන්ති, ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති එවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං හොති. තං සබ්බම්පි සෙනාසනග්ගණෙන ගහිතමෙව.

ඉධ පනස්ස සකුණසද්දසස්ස වාතුද්දසස්ස භික්ඛූනො අනුච්ඡවිකසෙනාසනං දස්සෙන්තො “අරඤ්ඤං රුක්ඛමූල”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අරඤ්ඤන්ති “නික්ඛමිත්වා බ්බ්බ්බ ඉන්දබ්බො සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ඉදං භික්ඛූනිනං වසෙන ආගතං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පවිජ්ජම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස භික්ඛූනො අනුරූපං. තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬ්ඟනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.31) චුත්තං. රුක්ඛමූලන්ති යංකිඤ්ච සන්තච්ඡායං විචිත්තං රුක්ඛමූලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ හි උදකසොණ්ඩිසු උදකකිච්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛච්ඡායාය නිසින්නස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සීතෙන වාතෙන බීජියමානස්ස විත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං චුච්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන හින්තං පබ්බතපදෙසං. යං “නදිතුම්බ”න්තිපි

“නදිකුඤ්ජ” න්ති පි වදන්ති. තත්ථ හි රජතපට්ටසදිසා වාලුකා හොති, මත්ථකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහනං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. එවරුපං කන්දරං ඔරුයහ පානියං පිවිත්වා ගත්තානි සිතානි කන්වා වාලුකං උස්සාපෙන්වා පංසුකුලවිවරං පඤ්ඤාපෙන්වා නිසින්නස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරං, එකස්මිංයෙව වා උමඬගසදිසං මහාවිවරං. සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.34) චුත්තං.

වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කම්ත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති. තෙනෙවාහ “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන” න්තිආදි (විහ. 531). අබ්භොකාසන්ති අවිජන්තං. ආකාඨිකමානො පනෙන්ථ විවරකුටිං කන්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසිං. මහාපලාලපුඤ්ජතො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගව්ජගුම්බාදිනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්නා සමණධම්මං කරොන්ති. සබ්බමෙතං සන්ධාය චුත්තං “කායෙන විචිත්තො විහරති” තිආදි. එකො වඩ්ඪකමං අධිට්ඨානි පවත්තයති චුත්තං හොති. ඉරියතීති ඉරියාපථං වත්තයති. වත්තතීති ඉරියාපථචුත්තිං උප්පාදෙති. පාලෙතීති ඉරියාපථං රක්ඛති. යපෙතීති යපයති. යාපෙතීති යාපයති.

පඨමං ඤානං සමාපන්නස්සාති කුසලජ්ඣානසම්ඛිගිස්ස. නිවරණෙහි චිත්තං විචිත්තන්ති උපවාරෙන නිවරණෙහි විචිත්තම්පි සමානං අන්තොඅප්පනායං සුට්ඨු විචිත්තං නාම හොතීති දස්සෙතුං. “පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස නිවරණෙහි චිත්තං විචිත්තං හොති” ති චුත්තං. එසෙව නයො විතක්කවිචාරපීතිසුබ්බකම්බෙති දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානානි සමාපන්නානන්ති. රූපසඤ්ඤායාති කුසලවිපාකකිරියවසෙන පඤ්චදසන්තං රූපාවචරජ්ඣානානං සඤ්ඤාය. පටිසසඤ්ඤායාති වක්ඛුරූපාදිසඬ්ඨිසට්ටනෙන උප්පන්නාය කුසලාකුසලවිපාකවසෙන ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණසඬ්ඨිබානාය පටිසසඤ්ඤාය ව. නානත්තසඤ්ඤායාති නානාරම්මණෙ පවත්තාය වතුචත්තාලීසකාමාවචරසඤ්ඤාය ව චිත්තං විචිත්තං හොති සුඤ්ඤං හොති.

ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්සාති එත්ථ නාස්ස අන්තොති අනන්තං, ආකාසං අනන්තං ආකාසානන්තං, ආකාසානන්තමෙව ආකාසානඤ්චං, තං ආකාසානඤ්චං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්ස සසම්පයුත්තධම්මස්ස ඤානස්ස දෙවානං දෙවායතනම්චාති ආකාසානඤ්චායතනං, කසිණුග්ඝාටිමාකාසාරම්මණඤ්ඤායතනං අධිවචනං. තං ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස කුසලකිරියඤ්ඤානං සමාපන්නස්ස. රූපසඤ්ඤායාති සඤ්ඤාසිසෙන රූපාවචරජ්ඣානතො වෙව තදාරම්මණතො ව. රූපාවචරජ්ඣානම්පි හි “රූප” න්ති චුච්චති “රූපි රූපානි පස්සති” තිආදීසු (පටි. ම. 1.209), තස්ස ආරම්මණම්පි “බහිද්ධා රූපානි පස්සති සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි” තිආදීසු (පටි. ම. 1.209). තස්මා ඉධ රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤානි එවං සඤ්ඤාසිසෙන රූපාවචරජ්ඣානස්සෙන අධිවචනං. රූපෙ සඤ්ඤා අස්සාති රූපසඤ්ඤං, රූපමස්ස නාමන්ති චුත්තං හොති. එවං පථවිකසිණාදිභෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙන අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං. එතාය කුසලවිපාකකිරියාවසෙන පඤ්චදසවිධාය ඤානසඬ්ඨිබානාය රූපසඤ්ඤාය. එතාය ව පථවිකසිණාදිවසෙන අට්ඨවිධාය ආරම්මණසඬ්ඨිබානාය රූපසඤ්ඤාය.

පටිසසඤ්ඤායාති වක්ඛාදීනං වත්ථුනං රූපාදීනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන සමුප්පන්නා සඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා, රූපසඤ්ඤාදීනං එතං අධිවචනං. යථාහ – “තත්ථ කතමා පටිසසඤ්ඤා? රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා ඵොට්ඨබ්බසඤ්ඤා, ඉමා චුච්චන්ති පටිසසඤ්ඤායො” ති (විහ. 603). තා කුසලවිපාකා පඤ්ච අකුසලවිපාකා පඤ්චාති එතාය පටිසසඤ්ඤාය.

නානත්තසඤ්ඤායාති නානත්තෙ ගොවරෙ පවත්තාය සඤ්ඤාය, නානත්තාය වා සඤ්ඤාය. යථාහ – “තත්ථ කතමා නානත්තසඤ්ඤා? අසමාපන්නස්ස මනොධාතුසම්ඛිගිස්ස වා මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්ඛිගිස්ස වා සඤ්ඤා සඤ්ජානනා සඤ්ජානිතන්තං, ඉමා චුච්චන්ති නානත්තසඤ්ඤායො” ති (විහ. 604) එවං විහඬිගෙ විහජිත්වා චුත්තා. තා ඉධ අධිප්පෙනා. අසමාපන්නස්ස මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්ඛිගිතා සඤ්ඤා රූපසද්දාදිභෙදෙ නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොවරෙ පවත්තන්ති. යස්මා වෙසා අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා, ද්වාදස අකුසලසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා, ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකිරියසඤ්ඤානි එවං වතුචත්තාලීසම්පි සඤ්ඤා නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා, තස්මා “නානත්තසඤ්ඤා” ති චුත්තා, තාය නානත්තසඤ්ඤාය.

චිත්තං විචිත්තං හොතීති ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤාසඬ්ඨිබානාහි සඤ්ඤාහි ඤානචිත්තං විචිත්තං හොති විනා හොති අපසක්කනං හොති. විඤ්ඤාණඤ්චායතනන්ති එතදෙව විඤ්ඤාණං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්සාති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං, ආකාසෙ පවත්තවිඤ්ඤාණාරම්මණස්ස ඤානස්සෙන අධිවචනං. තං ඤානං සමාපන්නස්ස චුත්තප්පකාරාය ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤාය චිත්තං විචිත්තං හොති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති එත්ථ පන නාස්ස කිඤ්චනන්ති අකිඤ්චනං, අන්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි අස්ස අවසිට්ඨං නත්ථීති චුත්තං හොති. අකිඤ්චනස්ස භාවො ආකිඤ්චඤ්ඤං, ආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණාපගමස්සෙන අධිවචනං. තං ආකිඤ්චඤ්ඤං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්සාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, ආකාසෙ

පවත්තිතවිඤ්ඤාණාපගමාරම්මණකොන්සේනං අධිවචනං. තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස නාය විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤාය චිත්තං විචිත්තං.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති එත්ථ පන යාය සඤ්ඤාය භාවතො තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති වුවවති, යථාපටිපන්නස්ස සා සඤ්ඤා හොති, තං තාව දස්සෙතුං විහඬිගෙ (විහ. 620) “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති උද්ධරිත්වා තඤ්ඤෙව “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්නතො මනසි කරොති, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපන්නිං භාවෙති, තෙන වුවවති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති වුත්තං. තත්ථ සන්නතො මනසි කරොතිති “සන්නොවතායං සමාපන්නි, යත්ර හි නාම නත්ථිභාවමිසි ආරම්මණං කරිත්වා වසති”ති එවං සන්නාරම්මණතාය නං “සන්නා”ති මනසි කරොති. තං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අප්පෙත්වා නිසින්නස්ස නාය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාය කොන්චිත්තං සුඤ්ඤං හොති.

සොනාපන්නස්සාති සොනාපන්නිඵලං පත්තස්ස. සක්කායදිට්ඨියාති විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා. විචිකිච්ඡායාති අට්ඨසු යානෙසු කඬ්ඛාය. සීලබ්බතපරාමාසාති “සීලෙන සුද්ධි, වතෙන සුද්ධි”ති පරාමසිත්වා උප්පජ්ජනකදිට්ඨි. දිට්ඨානුසයාති අප්පහිනට්ඨෙන සන්නානෙ අනුසයකා දිට්ඨානුසයා. තථා විචිකිච්ඡානුසයා. තදෙකට්ඨෙහි වාති තෙහි සක්කායදිට්ඨිආදීහි එකතො ධීතෙහි ව. උපතාපෙන්නි විබාධෙන්ති වාති කිලෙසා, තෙහි සක්කායදිට්ඨියාදිකිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං සුඤ්ඤං හොති. එත්ථ “තදෙකට්ඨ”න්ති දුට්ඨං එකට්ඨං පහානෙකට්ඨං සහජෙකට්ඨඤ්ච. අපායගමනීයා හි කිලෙසා යාව සොනාපන්නිමග්ගෙන න පහියන්ති, තාව දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාහි සහ එකස්මිං පුග්ගලෙ ධීතාති පහානෙකට්ඨා. දසසු හි කිලෙසෙසු ඉධ දිට්ඨිවිචිකිච්ඡා එව ආගතා. අනුසයෙසු දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයා ආගතා. සෙසා පන අපායගමනීයො ලොභො දොසො මොහො මානො ථීනං උද්ධව්චං අහිරිකං අනොත්තප්පන්ති අට්ඨ කිලෙසා දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාහි සහ පහානෙකට්ඨා හුත්වා ද්විති අනුසයෙහි සද්ධිං සොනාපන්නිමග්ගෙන පහියන්ති. රාගදොසමොහපමුඛෙසු වා දියඬිඬෙසු කිලෙසසහස්සෙසු සොනාපන්නිමග්ගෙන දිට්ඨියා පහියමානාය දිට්ඨියා සහ විචිකිච්ඡා පහිනා, දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයෙහි සහ අපායගමනීයා සබ්බකිලෙසා පහානෙකට්ඨවසෙන පහියන්ති. සහජෙකට්ඨා පන දිට්ඨියා සහ විචිකිච්ඡාය ව සහ එකෙකස්මිං චිත්තෙ ධීතා අවසෙසකිලෙසා.

සොනාපන්නිමග්ගෙන හි වත්තාරි දිට්ඨිසහගතාති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්චාති පඤ්ච චිත්තාති පහියන්ති. තත්ථ ද්විසු දිට්ඨිසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙසු පහියමානෙසු තෙහි සහජාතො ලොභො මොහො උද්ධව්චං අහිරිකං අනොත්තප්පන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහියන්ති, ද්විසු දිට්ඨිසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙසු පහියමානෙසු තෙහි සහජාතො ලොභො මොහො ථීනං උද්ධව්චං අහිරිකං අනොත්තප්පන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහියන්ති, විචිකිච්ඡාසහගතචිත්තෙ පහියමානෙ තෙන සහජාතො මොහො උද්ධව්චං අහිරිකං අනොත්තප්පන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහියන්ති. තෙහි දුට්ඨෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං හොතිති මග්ගචිත්තං විචිච්චති, ඵලචිත්තං විචිත්තං වියුත්තං අපසක්කිතං සුඤ්ඤං හොතිති අත්ථො.

සකදාගාමිස්ස ඔළාරිකා කාමරාගසඤ්ඤොජනාති ඔළාරිකභූතා කායද්වාරෙ චිතික්කමස්ස පච්චයභාවෙන ථුලභූතා මෙථුනරාගසඬ්ඛාතා සඤ්ඤොජනා. සො හි කාමගවෙ සඤ්ඤොජනීති “සඤ්ඤොජන”න්ති වුවවති. පටිසසඤ්ඤොජනාති ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤොජනා. සො හි ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤාතිති “පටිස”න්ති වුවවති. තෙ එව ථාමගතට්ඨෙන සන්නානෙ අනුසෙන්නීති අනුසයා. අණුසහගතාති සුබ්බමභූතා කාමරාගසඤ්ඤොජනා පටිසසඤ්ඤොජනා අණුසහගතා කාමරාගානුසයා පටිසානුසයාති අප්පහිනට්ඨෙන සන්නානෙ අනුසයනවසෙන සුබ්බමභූතා කාමරාගපටිසානුසයා. තදෙකට්ඨෙහි වාති වුත්තත්ථෙහි දුට්ඨෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං සුඤ්ඤං හොති.

අරහතොති කිලෙසාරිනං හතත්තා “අරහ”ති ලද්ධනාමස්ස. රූපරාගාති රූපභවෙ ඡන්දරාගා . අරූපරාගාති අරූපභවෙ ඡන්දරාගා. මානාති අරහත්තමග්ගවජ්ඣා මානා එව. තථා උද්ධව්චඅවිජ්ජාමානානුසයාදයො අරහත්තමග්ගවජ්ඣා. එතෙසු උණ්ණතිලක්ඛණො මානො. අවුපසමලක්ඛණං උද්ධව්චං. අන්ධභාවලක්ඛණා අවිජ්ජා. රූපරාගඅරූපරාගවසෙන පවත්තා භවරාගානුසයා. තදෙකට්ඨෙහි වාති තෙහි එකතො ධීතෙහි ව කිලෙසෙහි. බහිද්ධා ව සබ්බනිමිත්තෙහිති අජ්ඣත්තචිත්තසන්නානෙ අකුසලක්ඛන්ධෙ උපාදාය “බහිද්ධා”ති සඬ්ඛං ගතෙහි අජ්ඣත්තං මුඤ්චිත්වා බහිද්ධා පවත්තෙහි සබ්බසඬ්ඛාරනිමිත්තෙහි මග්ගචිත්තං විචිච්චති විනා හොති අපසක්කති, ඵලචිත්තං විචිත්තං වියුත්තං අපසක්කිතං හොති.

තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියා වාති ද්විධා අනුසයානං අභාවො වෙදිතබ්බො. කිලෙසපටිපාටියා හි කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තතියමග්ගෙන අභාවො හොති, මානානුසයස්ස චතුත්ථමග්ගෙන, දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං පයමමග්ගෙන, භවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං චතුත්ථමග්ගෙනෙව. මග්ගපටිපාටියා පන පයමමග්ගෙන දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං අභාවො හොති, දුතියමග්ගෙන කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තනුභාවො, තතියමග්ගෙන සබ්බසො අභාවො, චතුත්ථමග්ගෙන මානානුසයභවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං අභාවො හොති. චිත්තවිචෙකොති මහග්ගතලොකුත්තරචිත්තානං කිලෙසෙහි සුඤ්ඤභාවො, තුච්ඡභාවොති අත්ථො.

උපධිවිවෙකොති කිලෙසක්ඛන්ධඅභිසංඛාරසංඛාරානානං උපධිනං සුඤ්ඤභාවො. උපධිං තාව දස්සෙතුං “උපධි චූච්චන්ති කිලෙසා වා”තිආදිමාහ. රාගාදයො යස්ස උප්පජ්ජන්ති, තං උපතාපෙන්ති විබාධෙන්ති කිලෙසා ව. උපාදානගොචරා රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා ව. උපාදානසම්භූතා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤආනෙඤ්ජාභිසංඛාරා ව. අමතන්ති නත්ථි එතස්ස මරණසංඛාරං මතන්ති අමතං, කිලෙසවිසප්පිපක්ඛන්තා අගදන්තිපි අමතං. සංසාරයොනිගතිඋපපත්තිවිඤ්ඤාණධර්මසත්තවාසෙසු සංසිඛන්ති විනාති තණ්හා “වාන”න්ති චූච්චති, තං තත්ථ නත්ථිති නිබ්බානං. විවෙකච්ඡායානන්ති ගණසංඛිගණකාය අපගතසරිරානං. නෙක්ඛම්මාභිරතානන්ති නෙක්ඛම්මෙ කාමාදිතො නික්ඛන්තෙ පට්ඨජ්ඣානාදිකෙ අභිරතානං තන්තින්තානං. පරමවොදානප්පත්තානන්ති උත්තමපරිසුද්ධභාවඵලං පාපුණ්ත්වා යීතානං. “උපක්කිලෙසාභාවෙන පරිසුද්ධචිත්තානං, කිලෙසෙහි මුත්තභාවෙන පරමවොදානප්පත්තානං. වික්ඛම්භනප්පභානෙන පරිසුද්ධචිත්තානං, සමුච්ඡේදප්පභානෙන පරමවොදානප්පත්තානං”න්ති ඵලමෙකෙ වණ්ණයන්ති. නිරූපයිතන්ති විගතූපයිතං. විසංඛාරගතානන්ති සංඛාරාරම්මණං වජින්වා විගතසංඛාරං නිබ්බානං ආරම්මණවසෙන උපගතානං. විසංඛාරගතං විත්තන්ති ඵත්ථපි හි නිබ්බානමෙව “විසංඛාර”න්ති චුත්තං.

විදුරෙති විවිධෙ දුරෙ. සුවිදුරෙති සුවිදුරි විදුරෙ. න සන්තිකෙති න සම්පෙ. න සාමන්තාති න එකපස්සෙ. අනාසන්තෙති අනවචන්තසම්පෙ. විවෙකච්ඡායෙති අතිදුරෙ, විගතෙති අත්ථො. තාදියොති තංසදියො. තස්සණ්ඩිතොති තෙන ආකාරෙන යීතො. තප්පකාරොති තෙන පකාරෙන යීතො. තප්පට්ඨාගොති තංකොට්ඨාසිකො. අථ වා “අත්තභාවගුණාය ලග්ගභාවෙන තාදියො. කිලෙසෙහි ඡන්තභාවෙන තස්සණ්ඩිතො. මොහනස්මිං පගාල්භාවෙන තප්පකාරො. තිහි විවෙකෙහි දුරභාවෙන තප්පට්ඨාගොති ඵලමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

දුප්පභායාති සුබ්බෙන පභාතබ්බා න භොන්ති. දුච්චජාති සුබ්බෙන ජහිතුං න සක්කා. දුප්පරිච්චජාති සබ්බාකාරෙන ජහිතුං න සක්කා. දුන්තිමමදයාති නිමමදං අමදං කාතුං න සක්කා. දුබ්බිතිවෙයයාති විනිවෙයනං මොචනං කාතුං න සක්කා. දුත්තරාති උත්තරින්වා අතික්කන්තුං න සක්කා. දුප්පතරාති විසෙසෙන්වා තරිතුං න සක්කා. දුස්සමතික්කමාති දුක්ඛෙන අතික්කමිතබ්බා. දුබ්බිතිවත්තාති නිවත්තෙතුං දුක්ඛා. අථ වා “පකතිවසෙන දුප්පරිච්චජා. ගොණපතාසං විය දුන්තිමමදයා. නාගපාසං විය දුබ්බිතිවෙයයා. ගිම්භසමයෙ මරුක්කන්තාරං විය දුත්තරා දුප්පතරා. බ්‍යග්ගපරිග්ගහිතා අට්ඨි විය දුස්සමතික්කමා. සමුද්දව්වි විය දුබ්බිතිවත්තාති ඵලමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

8. ඵලං පට්ඨගාථාය “දුරෙ විවෙකා හි තථාච්චධො”ති සාධෙන්වා පුන තථාච්චධානං සත්තානං ධම්මතං ආචි කරොන්තො “ඉච්ජානිදානා”තිආදිගාථමාහ. තත්ථ ඉච්ජානිදානාති තණ්හාහෙතුකා. භවසාතබ්බාති සුබ්බවෙදනාදිමිහි භවසාතෙන බ්බා. තෙ දුප්පමුඤ්ඤාති තෙ භවසාතවත්ථුභූතා ධම්මා. තෙ වා තත්ථ බ්බා ඉච්ජානිදානා සත්තා දුප්පමොචයා. න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති අඤ්ඤෙ ව මොචෙතුං න සක්කොන්ති. කාරණවචනං වා එතං. තෙ සත්තා දුප්පමුඤ්ඤා. කස්මා? යස්මා අඤ්ඤෙන මොචෙනබ්බා න භොන්ති. යදි සත්තා මුඤ්ඤෙය්‍යං, සකෙන ථාමෙන මුඤ්ඤෙය්‍යන්ති අයමස්ස අත්ථො. පච්ජා පුරෙ වාපි අපෙක්ඛමානාති අනාගතෙ අතීතෙ වා කාමෙ අපෙක්ඛමානා. ඉමෙ ව කාමෙ පුරිමෙ ව ජප්පන්ති ඉමෙ වා පච්චුප්පන්තෙ කාමෙ පුරිමෙ වා දුච්චධෙපි අතීතානාගතෙ බලවතණ්හාය පත්ථයමානා. ඉමෙසඤ්ඤා ද්විත්තං පදානං “තෙ දුප්පමුඤ්ඤා න හි අඤ්ඤමොක්ඛා”ති ඉමිනාව සහ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉතරථා අපෙක්ඛමානා ජප්පං කිං කරොන්ති, කිං වා කතාති න පඤ්ඤායෙය්‍යං.

භවසාතබ්බාති භවෙ සාතං භවසාතං, තෙන භවසාතෙන සුබස්සාදෙන බ්බා හුත්වා යීතා. තං භාජෙන්වා දස්සෙතුං “එකං භවසාතං – සුබා වෙදනා”තිආදිමාහ. යොබ්බනභාවො යොබ්බඤ්ඤං. අරොගභාවො ආරොග්‍යං. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තභාවො ජීවිතං. ලාභොති වතුන්තං පච්චයානං ලාභො. යසොති පරිවාරො. පසංසාති කිත්ති. සුබන්ති කායිකවෙතසිකං සුබං. මනාපිකා රූපාති මනවඩ්ඪනකා රූපා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

වක්ඛුසම්පදාති වක්ඛුස්ස සම්පදා. “මය්හං වක්ඛු සම්පන්නං මණ්ඩිමානෙ උග්ගාටිතසිහපඤ්ජරං විය බායති”ති උප්පන්නං සුබස්සාදං සන්ධාය “වක්ඛුසම්පදා”ති චුත්තං. සොතසම්පදාදීසුපි එසෙව නයො. සුබාය වෙදනාය සාතබ්බා...පෙ.... විබ්බාති විවිධාකාරෙන බ්බා. ආබ්බාති විසෙසෙන ආදිතො බ්බා. ලග්ගාති ආරම්මණෙන සද්ධිං අප්පිතා. ලග්ගිතාති නාගදන්තෙ ආණ්ඩවාරකො විය ලග්ගිතා. යමෙන්ථ ව අචුත්තං, තං සත්තො විසත්තොතිආදිමිහි චුත්තනායෙන ගහෙතබ්බං.

න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති න පරෙහි මොක්ඛා. තෙ වා භවසාතවත්ථු දුප්පමුඤ්ඤාති භවෙ සුබස්සාදවත්ථුභූතා ධම්මා තෙ මුඤ්ඤිතුං දුක්ඛා. සත්තා වා එත්තො දුම්මොචයාති සත්තා ඵල වා එතස්මා භවසාතවත්ථුතො මොචෙතුං දුක්ඛා.

දුරුද්ධරාති උද්ධරිතුං දුක්ඛා. දුස්සමුද්ධරාති සමන්තතො ඡින්තනෙට නරකාවාටෙ පතීතො විය උද්ධං කත්වා උද්ධරිතුං දුක්ඛා. දුබ්බුට්ඨාපයාති උට්ඨාපෙතුං දුක්ඛා. දුස්සමුට්ඨාපයාති සුබුමඅත්තභාවං පථවියං පතිට්ඨාපනං විය උස්සාපෙතුං අතිවිය දුක්ඛා.

තෙ අත්තනා පලිපපලිපන්නාති ගම්භීරකද්දමෙ යාව සිසතො නිමුග්ගා න සක්කොන්ති. පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිතුන්ති අපරං තථෙව නිමුග්ගං හත්ථෙ වා සිසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපෙතුං න සක්කොන්ති. සො වත චුන්දාති සොති වත්තබ්බාකාරපුග්ගලනිද්දෙසො. තස්ස “යො”ති ඉමං උද්දෙසවචනං ආහරිත්වා යො අත්තනා පලිපපලිපන්නො, සො වත , චුන්ද, පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිස්සති. එවං සෙසපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පලිපපලිපන්නොති ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො චුච්චති. යථා, චුන්ද, කොචි පුරිසො යාව සිසතො ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො, පරම්පි තථෙව නිමුග්ගං හත්ථෙ වා සිසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිස්සති නෙතං යානං විජ්ජති. න හි තං කාරණමත්ථී, යෙන සො තං උද්ධරිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යාති. අදන්නො අවිනිකො අපරිනිබ්බුතොති එත්ථ පන අනිබ්බිසෙවනත්‍යාය අදන්නො. අසික්ඛිතවිනයත්‍යාය අවිනිකො. අනිබ්බුතකිලෙසත්‍යාය අපරිනිබ්බුතොති වෙදිතබ්බො. සො තාදිසො පරං දමෙස්සති නිබ්බිසෙවනං කරිස්සති, විනෙස්සති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛාපෙස්සති. පරිනිබ්බාපෙස්සති තස්ස කිලෙසෙ නිබ්බාපෙස්සති.

නත්ථඤ්ඤො කොචිති අඤ්ඤො කොචි පුග්ගලො මොවෙතුං සමත්ථො නත්ථී. සකෙන ථාමෙනාති අත්තනො ඤාණථාමෙන. බලෙනාති ඤාණබලෙන. වීරියෙනාති ඤාණසම්පයුත්තවෙතසිකවීරියෙන. පුරිසපරක්කමෙනාති පරං පරං යානං අක්කමනෙන මහත්තවීරියෙන.

නාහං සභිස්සාමීති අහං න සභිස්සාමී න සක්කොමී, න වායමිස්සාමීති චුත්තං හොති. පමොවනායාති පමොවෙතුං. කථංකථීන්ති සකඨිබ්බං. ධොතකාති ආලපනං. තරෙසීති තරෙය්‍යාසී.

“අත්තනා හි කතං පාපං, අත්තනා සංකිලිස්සති;
අත්තනා අකතං පාපං, අත්තනාව විසුජ්ඣති;
සුද්ධි අසුද්ධි පච්චත්තං, නාඤ්ඤො අඤ්ඤං විසොධයෙ”ති. (ධ. ප. 165; කථා. 743) –

එත්ථායමත්ථො – යෙන අත්තනා අකුසලං කම්මං කතං හොති, සො වතුසු අපායෙසු දුක්ඛං අනුභවන්නො අත්තනාව සංකිලිස්සති. යෙන පන අත්තනා අකතං පාපං, සො සුගතිඤ්ඤෙව අගතිඤ්ඤෙව ගච්ඡන්නො අත්තනාව විසුජ්ඣති. කුසලකම්මසඨිබ්බානා සුද්ධි අකුසලකම්මසඨිබ්බානා ව අසුද්ධි පච්චත්තං කාරකසත්තානං අත්තනියෙව විපච්චති. අඤ්ඤො පුග්ගලො අඤ්ඤං පුග්ගලං න විසොධයෙ නෙව විසොධෙති, න කිලෙසෙති චුත්තං හොති.

තිට්ඨතෙව නිබ්බානන්ති අමතමහානිබ්බානං තිට්ඨතියෙව. නිබ්බානගාමිමග්ගොති පුබ්බභාගවිපස්සනාතො පට්ඨාය අරියමග්ගො. තිට්ඨාමහං සමාදපෙතාති අහං ගණ්භාපෙතා පතිට්ඨාපෙතා තිට්ඨාමී. එවං ඔවදියමානා එවං අනුසාසියමානාති මයා එවං ඔවදියමානා එවං අනුසාසියමානා. එත්ථ උප්පන්නෙ වත්ථුස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුප්පන්නෙ වත්ථුස්මිං අනුසාසන්නො “අයසොපි තෙ භවිස්සති”තිආදිවසෙන අනාගතං දස්සෙන්නො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තොපි ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දුතසාසනං වා පෙසෙන්නො අනුසාසති නාම. සකිං වදන්තොපි ඔවදති නාම, පුනර්පුනං වදන්තො අනුසාසති නාම. ඔවදන්තො එව වා අනුසාසති නාම. අප්පෙකච්චෙති අපි එකච්චෙ, එකෙති අත්ථො. අච්චත්තතිට්ඨං නිබ්බානං ආරාධෙත්තීති බයවයසඨිබ්බානං අත්තං අතීතන්ති අච්චත්තං, අච්චත්තඤ්ඤං නං සබ්බසඨිබ්බාරානං අප්පචත්තිට්ඨානත්තා නිට්ඨඤ්ඤාති අච්චත්තතිට්ඨං, එකත්තතිට්ඨං, සත්තතිට්ඨන්ති අත්ථො. තං අච්චත්තතිබ්බානං ආරාධෙත්ති සම්පාදෙත්ති. නාරාධෙත්තිති න සම්පාදෙත්ති, න පටිලනන්තිති අත්ථො. එත්ථ ක්‍යාහන්ති එතෙසු කිං අහං, කිං කරොමීති අත්ථො. මග්ගක්ඛායීති පටිපදාමග්ගක්ඛායී . ආචික්ඛති කථෙති. අත්තනා පටිපජ්ජමානා මුඤ්ඤෙය්‍යුන්ති පටිපජ්ජන්තා මයං මුඤ්ඤෙය්‍යුං.

අතීතං උපාදායාති අතීතං පටිච්ච. කථං පුරෙ අපෙක්ඛං කරොතීති කෙන පකාරෙන ඉක්ඛං ඔලොකනං කරොති. එවංරූපො අභොසිත්ති දීඝරස්සඅභුකපුලාදිවසෙන එවංජාතිකො එවරූපො අභවිං. තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙතිති තස්මිං රූපාරම්මණෙ තණ්හං සම්මා ආනයති උපනෙති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො.

“ඉති මෙ වක්ඛු”තිආදයො වත්ථුආරම්මණවසෙන තණ්හුප්පත්තිං දස්සෙන්නො ආහ. ඉති රූපාතීති එවං රූපා ඉති. තත්ථ ඡන්දරාගපටිබද්ධන්ති තෙසු වක්ඛුරූපෙසු දුබ්බලසඨිබ්බානො ඡන්දො ව බලවසඨිබ්බානො රාගො ව, තෙන ඡන්දරාගෙන පටිබද්ධං අල්ලිතං. විඤ්ඤාණන්ති ජවනචිත්තං. ඡන්දරාගපටිබද්ධන්තා විඤ්ඤාණස්සාති තස්ස ජවනවිඤ්ඤාණස්ස ඡන්දරාගෙන බද්ධභාවා. තදභිනන්දතීති තං ආරම්මණං තණ්භාවසෙන අභිනන්දති.

යානිස්ස තානීති යානි අස්ස තානි. පුබ්බෙති අතීතෙ. සද්ධිත්ති එකතො. හසිතලපිතකිලිතානීති දන්තවිදංසාදිහසිතානි ව, වච්චෙදං කත්වා ලපිතානි ව, කායබ්බිඛාදිකිලිතානි ව. තදස්සාදෙතීති තං අස්සාදයති අස්සාදං වින්දති සාදියති. තං නිකාමෙතීති තං නිකාමයති පච්චාසිසති. විත්තිං ආපජ්ජතීති තුට්ඨිං පාපුණාති.

සියන්ති භවෙය්‍යං. අප්පට්ඨලද්ධස්ස පටිලාභායාති අප්පත්තස්ස පාපුණනත්ථාය. විත්තං පණ්දහතීති විත්තං යපෙති. වෙතසො පණ්ඩානපච්චයාති විත්තස්ස යපනකාරණා.

සිලෙන වානි පඤ්චසිලාදිසිලෙන වා. වතෙන වානි ධුතඨගසමාදානෙන වා. තපෙන වානි චිරියසමාදානෙන වා. බ්‍රහ්මවරියෙන වානි මෙට්‍රනවිරතියා වා. දෙවො වානි මහානුභාවො දෙවරාජා වා. දෙවඤ්ඤකරො වානි තෙසං අඤ්ඤකරො වා.

ජප්පන්තානි ගුණවසෙන කට්ඨන්තා. පජ්ජපන්තානි පකාරෙන කට්ඨන්තා. අභිජප්පන්තානි විසෙසෙන කට්ඨන්තා, උපසග්ගවසෙන වා වඩ්ඪිතං.

9. එවං පටිමගාථාය “දුරෙ විවෙකා හි තථාච්ඤා”ති සාධෙත්වා දුතියගාථාය ව තථාච්ඤානං ධම්මතං ආවි කත්වා ඉදානි තෙසං පාපකරණං ආවි කරොන්තො “කාමෙසු ගිද්ධා”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – තෙ සත්තා කාමෙසු පරිභොගතණ්භාය ගිද්ධා, පරියෙසනාදිමනුයුත්තත්තා පසුතා, සම්මොහමාපන්නත්තා පමුල්භා, අවගමනතාය මච්ඡරියතාය බුද්ධාදීනං වචනං අනාදියතාය ව අවදානියා, කායවිසමාදිම්භි විසමෙ නිවිට්ඨා, අන්තකාලෙ මරණදුක්ඛපනීතා, “කිංසු භවිස්සාම ඉතො වුතාසෙ”ති පරිදෙවයන්තිති.

ගිද්ධාති කාමරාගෙන ගිද්ධා. ගධිතාති සඬකප්පරාගෙන පච්චාසිසමානා හුත්වා ගධිතා. මුච්ඡිතාති කාමතණ්භාය මුච්ඡාපරෙනා. අප්ඤ්ඤාසන්නාති කාමනන්දියා අධිමසන්නා අප්ඤ්ඤාත්ථො. ලග්ගාති කාමසිනෙහෙන අල්ලිනා. ලග්ගිතාති කාමපරිලාහෙන එකිභුතා. පලිබුද්ධාති කාමසඤ්ඤාය ආවට්ටිතා. අප්ථො “දිට්ඨිදස්සනෙ ගිද්ධා. අභිණ්භදස්සනෙ ගධිතා. සංසග්ගකිරියස්මිං මුච්ඡිතා. විස්සාසකිරියස්මිං අප්ඤ්ඤාසන්නා. සිනෙහවළඤ්ඤස්මිං ලග්ගා. ද්වයංද්වයසමාපන්නිම්භි ලග්ගිතා. අපරාපරං අමුඤ්ඤවමානා හුත්වා පලිබුද්ධා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

එසන්නිති පච්චාසිසන්ති. ගවෙසන්නිති මග්ගයන්ති. පරියෙසන්නිති සබ්බාකාරෙන ඉච්ඡන්ති පත්ථෙන්නි. අප්ථො දිට්ඨාරම්මණෙ සුභාසුභං අත්ථි, නත්ථිති එසන්නි. සුභාසුභාරම්මණෙ පච්චිකං කත්වා වළඤ්ඤත්ථාය පියං කරොන්තා ගවෙසන්ති. විත්තවසෙන එසන්නි. පයොගවසෙන ගවෙසන්ති. කරණවසෙන පරියෙසන්ති. තෙ දුට්ඨො කාමෙ පටිච්ච ඔතරිත්වා වරන්තිති තච්චරිතා. තෙ ව කාමෙ බහුලං යෙභුයොන වඩ්ඪෙන්නි පවත්තයන්තිති තබ්බහුලා. තෙ ව කාමෙ ගරුං කත්වා රහන්තිති තග්ගරුකා. තෙසු කාමෙසු නින්තා නම්තා හුත්වා වසන්නිති තන්තින්තා. තෙසු කාමෙසු සන්නින්තා හුත්වා වසන්නිති තප්පොණා. තෙසු කාමෙසු අවලම්බිතා හුත්වා තෙසුයෙව නම්තා වසන්නිති තප්පබ්භාරා. තෙසු කාමෙසු අවත්ථරිත්වා මුච්ඡාපරෙනප්පසඬිගා හුත්වා වදන්තිති තදධිමුත්තා. තෙ ව කාමෙ අධිපතීං ජෙට්ඨකං කත්වා වසන්නිති තදධිපතෙය්‍යා. අප්ථො “ආරම්මණස්ස ඉට්ඨභාවෙන තච්චරිතා. ආරම්මණස්ස කන්තභාවෙන තබ්බහුලා. ආරම්මණස්ස මනාපභාවෙන තග්ගරුකා. ආරම්මණස්ස පියභාවෙන තන්තින්තා. ආරම්මණස්ස කාමුපසංභිතභාවෙන තප්පොණා. ආරම්මණස්ස රජනියභාවෙන තප්පබ්භාරා. ආරම්මණස්ස මුච්ඡනියභාවෙන තදධිමුත්තා. ආරම්මණස්ස බන්ධනියභාවෙන තදධිපතෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

රුපෙ පරියෙසන්නිතිආදියු පරියෙසන්නිති අලද්ධස්ස ලාභාය එසනවසෙන. පටිලහන්නිති හත්ථගතවසෙන. පරිභුඤ්ඤන්තිති වළඤ්ඤනවසෙන වුත්තන්ති ඤාතබ්බං. කලහං විවාදං කරොතිති කලහකාරකො. තස්මිං නියුත්තොති කලහපසුතො. කම්මකාරකාදියුපි එසෙව නයො. ගොවරෙ වරන්තොති වෙසියාදිගොවරෙ, සනිපට්ඨානාදිගොවරෙ වා වරමානො. තෙසු නියුත්තො ගොවරපසුතො. ආරම්මණුපනිප්ඤ්ඤානවසෙන ඤානං අස්ස අත්ථිති ඤායී. තස්මිං නියුත්තො ඤානපසුතො.

අවගච්ඡන්තිති අපායං ගච්ඡන්ති. මච්ඡරිනොති සකසම්පත්තිං නිගුහන්තා. වචනන්ති කථනං. ඛාපථන්ති වාකාපථං. දෙසනන්ති විස්සජ්ජනමවාදං. අනුසිට්ඨන්ති අනුසාසනිං. නාදියන්තිති න ගණ්හන්ති න ගරුං කරොන්ති. “න පටිස්සන්ති”ති වා පාඨො, සොයෙව අත්ථො. වත්ථුතො මච්ඡරියදස්සනත්ථං “පඤ්ච මච්ඡරියානි ආවාසමච්ඡරිය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආවාසෙ මච්ඡරියං ආවාසමච්ඡරියං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

ආවාසො නාම සකලාරාමොපි පරිවෙණම්පි එකොවරකොපි රත්තිට්ඨානාදීනිපි. තෙසු වසන්නා සුඛං වසන්ති, පච්චයෙ ලහන්ති. එකො භික්ඛු වත්තසම්පන්නස්සෙව පෙසලස්ස භික්ඛුතො තත්ථ ආගමනං න ඉච්ඡති, ආගතොපි “බිජ්ජං ගච්ඡතු”ති වින්තෙසි, ඉදං ආවාසමච්ඡරියං නාම. භණ්ඩනකාරකාදීනං පන තත්ථ වාසං අනිච්ඡතො ආවාසමච්ඡරියං නාම න හොති.

කුලන්ති උපට්ඨාකකුලම්පි ඤාතිකුලම්පි. තත්ථ අඤ්ඤස්ස උපසඬකමනං අනිච්ඡතො කුලමච්ඡරියං හොති. පාපපුග්ගලස්ස පන උපසඬකමනං අනිච්ඡතොපි මච්ඡරියං නාම න හොති. සො හි තෙසං පසාදභෙදාය පටිපජ්ජති. පසාදං රක්ඛිතුං සමත්ථස්සෙව පන භික්ඛුතො තත්ථ උපසඬකමනං අනිච්ඡතො මච්ඡරියං නාම හොති.

ලාභොති වතුපච්චයලාභොව. තං අඤ්ඤස්මිං සිලවත්තෙයෙව ලහන්තෙ “මා ලහතු”ති වින්තෙත්තස්ස ලාභමච්ඡරියං හොති. යො පන සද්ධාදෙය්‍යං විනිපාතෙති, අපරිභොගදුප්පරිභොගාදිවසෙන විනාසෙති, පුනිභාවං

ගව්‍යන්තමි අඤ්ඤාස්ස න දෙනි, තං දිස්වා “සවෙ ඉමං එස න ලභෙය්‍යා, අඤ්ඤො සීලවා ලභෙය්‍යා, පරිභොගං ගව්‍යෙය්‍යා”ති චිත්තෙන්තස්ස මච්ඡරියං නාම නත්ථි.

වණ්ණො නාම සරිරවණ්ණොපි ගුණවණ්ණොපි. තත්ථ සරිරවණ්ණෙ මච්ඡරී “පරො පාසාදිකො රූපවා”ති චුත්තෙ තං න කට්ඨකාමො හොති. ගුණවණ්ණමච්ඡරී පරස්ස සීලෙන ධුතඬිගෙන පටිපදාය ආචාරෙන වණ්ණං න කට්ඨකාමො හොති.

ධම්මොති පරියත්තිධම්මො ව පටිවෙධධම්මො ව. තත්ථ අරියසාවකා පටිවෙධධම්මං න මච්ඡරායන්ති, අත්තනා පටිවිද්ධම්මෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස පටිවෙධං ඉච්ඡන්ති. තං පන පටිවෙධං “පරෙ ජානන්තු”ති ඉච්ඡන්ති, තත්තිධම්මෙයෙව පන ධම්මමච්ඡරියං නාම හොති. තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො යං ගුල්හං ගන්ථං වා කථාමග්ගං වා ජානාති, තං අඤ්ඤෙ න ජානාපෙතුකාමො හොති. යො පන පුග්ගලං උපපරික්ඛිත්වා ධම්මානුග්ගහෙන ධම්මං වා උපපරික්ඛිත්වා පුග්ගලානුග්ගහෙන න දෙනි, අයං ධම්මමච්ඡරී නාම න හොති. තත්ථ එකච්චො පුග්ගලො ලොලො හොති, කාලෙන සමණො හොති, කාලෙන බ්‍රාහ්මණො, කාලෙන නිගණ්ඨො. යො හි භික්ඛු “අයං පුග්ගලො පවෙණ්ඤාගතං තත්තිං සණ්ඨං සුබ්බමං ධම්මන්තරං භින්දිත්වා ආලුළෙස්සති”ති න දෙනි, අයං පුග්ගලං උපපරික්ඛිත්වා ධම්මානුග්ගහෙන න දෙනි නාම. යො පන “අයං ධම්මො සණ්ඨො සුබ්බමො, සවායං පුග්ගලො ගණ්ඨස්සති, අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා අත්තනං ආචි කත්වා නස්සිස්සති”ති න දෙනි, අයං ධම්මං උපපරික්ඛිත්වා පුග්ගලානුග්ගහෙන න දෙනි නාම. යො පන “සවායං ඉමං ධම්මං ගණ්ඨස්සති, අම්භාකං සමයං භින්දිතුං සමන්තො භවිස්සති”ති න දෙනි, අයං ධම්මමච්ඡරී නාම හොති.

ඉමෙසු පඤ්චසු මච්ඡරියෙසු ආවාසමච්ඡරියෙන තාව යක්ඛො වා පෙතො වා හුත්වා තස්සෙව ආවාසස්ස සඬිකාරං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා විවරති. කුලමච්ඡරියෙන තස්මිං කුලෙ අඤ්ඤෙසං දානමානනාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා “භින්තං වතිදං කුලං මමා”ති චිත්තයතො ලොභිතමි ප්‍රබ්ධො උග්ගච්ඡති, කුච්ඡිවිරොචනමි හොති, අත්තානිපි ඛණ්ඩාඛණ්ඩානි හුත්වා නික්ඛමන්ති. ලාභමච්ඡරියෙන සඬිසස්ස වා ගණස්ස වා සන්තකෙ ලාභෙ මච්ඡරායිත්වා පුග්ගලිකපරිභොගං විය පරිභුඤ්ජිත්වා යක්ඛො වා පෙතො වා මහාඅපගරො වා හුත්වා නිබ්බන්තති. සරිරවණ්ණගුණවණ්ණමච්ඡරෙන පන පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන ව අත්තනොව වණ්ණං වණ්ණොති, පරෙසං වණ්ණො “කිං වණ්ණො එසො”ති තං තං දොසං වදන්තො පරියත්තිධම්මඤ්ච කස්සචි කිඤ්ච අදෙන්තො දුබ්බණ්ණො වෙව ඵලමුගො ව හොති.

අපි ව ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති, කුලමච්ඡරියෙන අප්පලාභො හොති, ලාභමච්ඡරියෙන ගුට්ඨිරයෙ නිබ්බන්තති, වණ්ණමච්ඡරියෙන භවෙ භවෙ නිබ්බන්තස්ස වණ්ණො නාම න හොති, ධම්මමච්ඡරියෙන කුක්කුළුතිරයෙ නිබ්බන්තති.

මච්ඡරායනවසෙන මච්ඡරියං. මච්ඡරායනාකාරො මච්ඡරායනා. මච්ඡරෙන අයිතස්ස මච්ඡෙරසමඬිගිතො භාවො මච්ඡරායිතත්තං. “මය්ගමෙව හොන්තු, මා අඤ්ඤස්සා”ති සබ්බාපි අත්තනො සම්පත්තියො බ්‍යාපෙතුං න ඉච්ඡතිති විච්චිණො, විච්චිස්ස භාවො වෙච්චිණං, මුදුමච්ඡරියස්සෙතං නාමං. කදරියො වුච්චති අනාදරො, තස්ස භාවො කදරියං, ථද්ධමච්ඡරියස්සෙතං නාමං. තෙන හි සමන්තාගතො පුග්ගලො පරමිපි පරෙසං දදමානං නිචාරෙති. චුත්තමිපි වෙතං —

“කදරියො පාපසඬිකප්පො, මිච්ඡාදිට්ඨිඅනාදරො;
දදමානං නිචාරෙති, යාවමානාන භොජන”න්ති. (සං. නි. 1.132);

යාවකෙ දිස්වා කටුකභාවෙන චිත්තං අඤ්චති සඬිකොචෙතීති කටුකඤ්චුකො, තස්ස භාවො කටුකඤ්චුකතා. අපරො නයො — කටුකඤ්චුකතා වුච්චති කට්ච්ඡුග්ගහො. සමතිත්තිකපුණ්ණාය හි උක්ඛලියා භත්තං ගණ්ඨන්තො සබ්බතොභාගෙන සඬිකුට්ඨෙන අග්ගකට්ච්ඡුනා ගණ්ඨාති පුරෙත්වා ගහෙතුං න සක්කොති, එවං මච්ඡරිපුග්ගලස්ස චිත්තං සඬිකුච්චති, තස්මිං සඬිකුච්චෙන කායොපි තට්ථ සඬිකුච්චති පටිකුට්චි පටිතිවට්චති න සම්පසාරියතීති මච්ඡෙරං “කටුකඤ්චුකතා”ති චුත්තං.

අග්ගහිතත්තං චිත්තස්සාති පරෙසං උපකාරකරණෙ දානාදිනා ආකාරෙන යථා න සම්පසාරියති, එවං ආචරිත්වා ගහිතභාවො චිත්තස්ස. යස්මා පන මච්ඡරිපුග්ගලො අත්තනො සන්තකං පරෙසං අදාතුකාමො හොති, පරසන්තකං ගණ්ඨිතුකාමො. තස්මා “ඉදං අච්ඡරියං මය්ගමෙව හොතු, මා අඤ්ඤස්සා”ති පචන්තිවසෙනස්ස අත්තසම්පත්තිගුහනලක්ඛණතා පරසම්පත්තිග්ගහණලක්ඛණතා ව වෙදිතබ්බා.

බන්ධමච්ඡරියමිපි මච්ඡරියන්ති අත්තනො පඤ්චක්ඛන්ධසඬිබ්බානං උපපත්තිභවං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං “අච්ඡරියං මය්ගමෙව හොතු, මා අඤ්ඤස්සා”ති පචන්තං මච්ඡරියං බන්ධමච්ඡරියං නාම. ධාතුආයතනමච්ඡරියෙසුපි එසෙව නයො. ගාභොති ගාහනිච්ඡයවසෙන ගහණං. අවදඤ්ඤතායාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානමිපි කථිතං අජානනභාවෙන. යාවකානං අදදමානො හි තෙහි කථිතං න ජානාති නාම. ජනා පමත්තාති සතිවිප්පවාසා ජනා. වචනන්ති සඬිබ්බෙපච්චනං. බ්‍යප්පථන්ති චිත්ථාරච්චනං. දෙසනන්ති උපමං දස්සෙත්වා අත්ථසන්දස්සනච්චනං. අනුසිට්ඨන්ති පුනප්පුනං.

සංලක්ඛාපනවචනං. අථ වා දස්සෙත්වා කථනං වචනං නාම. ගණ්භාපෙත්වා කථනං බ්‍යප්පථං නාම. තොසෙත්වා කථනං දෙසනං නාම. පදස්සෙත්වා කථනං අනුසිට්ඨී නාම. අථ වා පරිනාපද්‍යක්ඛං නාසෙත්වා කථනං වචනං නාම. පරිලාභදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං බ්‍යප්පථං නාම. අපායදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං දෙසනං නාම. භවදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං අනුසිට්ඨී නාම. අථ වා දුක්ඛසච්චපරික්ඛාපට්ඨෙධයුත්තං වචනං. සමුදයසච්චපහනපට්ඨෙධයුත්තං බ්‍යප්පථං. නිරොධසච්චසච්ඡිකිරියපට්ඨෙධයුත්තං දෙසනං. මග්ගසච්චභාවනාපට්ඨෙධයුත්තං අනුසිට්ඨීති එවමාදිනා නයෙන එකෙ වණ්ණයන්ති.

න සුස්සුසන්තිති න සුණන්ති. න සොකං ඔදහන්තිති සවනත්ථං කණ්ණසොකං න යපෙන්නි. න අක්ඛං චිත්තං උපට්ඨපෙන්නිති ජානනත්ථං චිත්තං න පතිට්ඨපෙන්නි. අනස්සවානි ඔවාදං අසුණමානා. අවචනකරාති සුණමානාපි වචනං න කරොන්තිති අවචනකරා. පටිලොමවුත්තිනොති පටාණි හුත්වා පවත්තකා . අක්ඛංකෙනෙව මුඛං කරොන්තිති කරොන්තාපි මුඛං න දෙන්තිති අත්ථො.

විසමෙති කායසුචරිතාදිසම්මතස්ස සමස්ස පටිපක්ඛන්තා විසමං, තස්මිං විසමෙ. නිවිට්ඨාති පටිට්ඨා දුන්නිහරා. කායකම්මෙති කායතො පවත්තෙ, කායෙන වා පවත්තෙ කායකම්මෙ. වච්ඤාමාදියුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කායකම්මවච්ඤාමමනොකම්මානි දුච්චරිතවසෙන විහන්තානි, පාණානිපාතාදයො දසඅකුසලකම්මපථවසෙන විහන්තානි ඤාතබ්බං. අයං තාවෙන්ථ සාධාරණපදවණ්ණනා, අසාධාරණෙසු පන පාණස්ස අතිපාතො පාණානිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති වුත්තං හොති. පාණොති චෙන්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිතා කායච්චිද්දාරානං අක්ඛංකරද්දාරපවත්තා වධකචෙතනා පාණානිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදියු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය, පයොගසමත්තෙපි වත්ථුමහන්තතාය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදියු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුනාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති – පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකචිත්තං උපක්කමො තෙන මරණන්ති. ඡප්පයොගා – සාහන්ථිකො ආණන්තිකො නිස්සග්ගියො ථාවරො විජ්ජාමයො ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ චිත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො හොති, තස්මා නං න චිත්ථාරියස්සාම. අක්ඛංකරද්දාර ඵවරූපං , අත්ථිකෙහි පන සමත්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 2.172) ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බං.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස හරණං ථෙය්‍යං වොරිකාති වුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති, තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිතා ථෙය්‍යවෙතනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්තකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්ථුපණිතතාය, වත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්තකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති – පරපරිග්ගහිතං පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා ථෙය්‍යචිත්තං උපක්කමො තෙන හරණන්ති. ඡප්පයොගා සාහන්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො පසස්භාවහාරො පටිච්ඡන්තාවහාරො පරිකප්පාවහාරො කුසාවහාරොති ඉමෙසං පඤ්චන්තං අවහාරානං වසෙන පවත්තන්ති. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො. චිත්ථාරො පන සමත්තපාසාදිකායං වුත්තො.

කාමෙසුමිච්ඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුමි මෙථුනසමාවාරෙසු. මිච්ඡාවාරොති එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මසෙවනාධිප්පායෙන කායද්දාරප්පවත්තා අගමනියට්ඨානවිතික්කමවෙතනා කාමෙසුමිච්ඡාවාරො.

තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතා පිතුරක්ඛිතා මාතාපිතුරක්ඛිතා භාතුරක්ඛිතා හගිනිරක්ඛිතා ඤාතිරක්ඛිතා ගොත්තරක්ඛිතා ධම්මරක්ඛිතා සාරක්ඛා සපරිදණ්ඩාති මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්කිතා ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔහනවුම්බකා දාසී ව හරියා කම්මකාරී ව හරියා ධජාහවා මුහුත්තිකාති එතා ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථියො. ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානං දසන්තඤ්ච ධනක්කිතාදිනන්ති ද්වාදසන්තං ඉත්ථිනං අක්ඛංකර පුරිසා, ඉදං අගමනියට්ඨානං නාම.

සො පනෙස මිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනියට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා – අගමනියවත්ථු තස්මිං සෙවනචිත්තං සෙවනපයොගො මග්ගෙන මග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහන්ථිකො එව.

මුසානි විසංවාදනපුරෙක්කාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො චච්චයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායචච්චයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො – මුසානි අභුතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙනුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පනාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තනාය මහාසාවජ්ජො. අපි ච ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමනාය “නත්ථි” තිආදිනායප්පචත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදි මඤ්ඤෙ සන්දති” ති පුරණකථානායෙන පචත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – අතථං වත්ථු විසංවාදනචිත්තං තජ්ජො වායාමො පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො ච කායෙන වා කායපට්ඨද්ධෙන වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය චෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකා චෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

පිසුණවාචාතිආදිසු යාය වාචාය යස්ස තං වාවං භාසති, තස්ස භදයෙ අත්තතො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණවාචා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාවා සයම්පි ඵරුසා නෙව කණ්ණසුඛා න භදයඬගමා, අයං ඵරුසවාචා. යෙන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථජ්ජලාපො. තෙසං මූලභූතාපි චෙතනා පිසුණවාචාදිනාමමෙව ලභති, සා එව ඉධ අධිප්පෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා භෙදාය අත්තතො පියකමානාය වා කායචච්චයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණවාචා. සා යස්ස භෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණාය මහාසාවජ්ජො.

තස්සා චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – භින්දිතබ්බො පරො “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා භවිස්සන්ති” ති භෙදපුරෙක්කාරතා වා, “ඉති අභං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො” ති වියකමානා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡේදකකායචච්චයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසවාචා. මම්මච්ඡේදකොපි පයොගො චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න භොති. මාතාපිතරො හි කදාවි සුත්තකෙ ඵචම්පි වදන්ති “වොරා වො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කරොන්තු” ති, උප්පලපත්තම්පි ච නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ච කදාවි නිස්සිතකෙ ඵචං වදන්ති “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තප්පිතො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ” ති. අථ ච නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ච චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න භොති, ඵචං වචනසණ්භතාය අඵරුසවාචාපි න භොති. න හි මාරාපෙනුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා” ති වචනං අඵරුසවාචා භොති, චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසවාචාව, සා යං සන්ධාය පචත්තිතා. තස්ස අප්පගුණාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණාය මහාසාවජ්ජො. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො කුපිතචිත්තං අක්කොසනන්ති.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායචච්චයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලචෙතනා සම්ථජ්ජලාපො. සො ආසෙවනමන්දනාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තනාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – භාරතයුද්ධසිතාභරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්කාරතා තථාරූපිකථාකථනඤ්චාති.

අභිජ්ඣායතිති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තන්තින්තනාය පචත්තතිති අත්ථො. සා “අභො චත ඉදං මමාස්සා” ති එචං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – පරහණ්ඩං අත්තතො පරිණාමනඤ්චාති. පරහණ්ඩචත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො භොති, යාව “අභො චතිදං මමාස්සා” ති අත්තතො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං බ්‍යාපාදයතිති බ්‍යාපාදො, සො පරචිතාසාය මනොපදොසලක්ඛණො. ඵරුසවාචා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – පරසත්තො ච තස්ස ච විනාසචිත්තාති. පරසත්තචත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො භොති, යාව “අභො චතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා විනස්සෙය්‍යා” ති තස්ස විනාසං න චිත්තෙසි.

යථාභූච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සතිති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න” තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්ථජ්ජලාපො විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව.

සඤ්ඤී, අසඤ්ඤී, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සාමාති රූපාදිවසෙන කඩ්ඛන්ති. භවිස්සාම නු ඛො මයන්තිආදිනා අත්තානං කඩ්ඛන්ති. තත්ථ භවිස්සාම නු ඛො. න නු ඛො භවිස්සාමාති තස්ස සස්සතාකාරඤ්ච උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තානං විජ්ජමානනඤ්ච අවිජ්ජමානනඤ්ච කඩ්ඛන්ති. කිං නු ඛො භවිස්සාමාති ජාතිලිඬගුපපත්තියො නිස්සාය “බත්තියා නු ඛො භවිස්සාම, බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං

අඤ්ඤාතරා” ති කඩිබන්ති. කථං නු බො භවිස්සාමාති සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය “දීඝා නු බො භවිස්සාම, රස්සඛදාතකණ්භපමාණිකඅප්පමාණිකාදීනං අඤ්ඤාතරා” ති කඩිබන්ති. කෙවි පන “ඉස්සරනිම්මානාදීනි නිස්සාය ‘කෙන නු බො කාරණෙන භවිස්සාමා’ ති හෙතුතො කඩිබන්ති” ති වදන්ති. කිං හුත්වා කිං භවිස්සාම නු බො මයන්ති ජාතිආදීනි නිස්සාය “බත්තියා හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණා භවිස්සාම...පෙ.... දෙවා හුත්වා මනුස්සා” ති අත්තනො පරම්පරං කඩිබන්ති. සබ්බන්තො පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං.

10. යස්මා එතදෙව තස්මා හි සික්ඛෙට්ඨ...පෙ.... ආහු ධීරාති. තත්ථ සික්ඛෙට්ඨාති තිස්සො සික්ඛා ආවජ්ජෙය්‍යා. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. තත්ථ සික්ඛිතබ්බාති සික්ඛා. තිස්සොති ගණනාපරිච්ඡෙදො. අධිසීලසික්ඛාති අධිකං උත්තමං සීලන්ති අධිසීලං, අධිසීලඤ්ච තං සික්ඛිතබ්බට්ඨෙයන සික්ඛා වාති අධිසීලසික්ඛා. එස නයො අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛාසු.

කතමං පනෙත්ථ සීලං, කතමං අධිසීලං, කතමං චිත්තං, කතමං අධිචිත්තං, කතමා පඤ්ඤා, කතමා අධිපඤ්ඤාති? වුවුවනෙ - පඤ්ඤාධිගදසඬගසීලං තාව සීලමෙව . තඤ්ඤි බුද්ධෙ උප්පන්නෙපි අනුප්පන්නෙපි ලොකෙ පවත්නති . උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තස්මිං සීලෙ බුද්ධාපි සාවකාපි මහාජනං සමාදපෙන්නි, අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකබුද්ධා ව කම්මවාදිනො ව ධම්මිකා සමණ්‍යාහම්මණා ව වක්කවත්ති ව මහාරාජානො මහාබොධිසත්තා ව සමාදපෙන්නි, සාමම්පි පණ්ඩිතා සමණ්‍යාහම්මණා සමාදියන්ති. තෙ තං කුසලං ධම්මං පරිපුරෙත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පන්නිං අනුභොන්ති.

පාතිමොක්ඛසංවරසීලං පන “අධිසීල”න්ති වුවුවති. තඤ්ඤි සුරියො විය පජ්ජොතානං සිනෙරු විය පබ්බතානං සබ්බලොකියසීලානං අධිකඤ්චෙව උත්තමඤ්ච, බුද්ධුප්පාදෙයෙව ව පවත්නති, න චිනා බුද්ධුප්පාදා. න හි තං පඤ්ඤත්තිං උද්ධරිත්වා අඤ්ඤො සත්තො යපෙතුං සක්කොති. බුද්ධායෙව පන සබ්බසො කායච්චිද්ධාරඅප්ඤ්ඤාචාරසොතං ඡිත්තිත්වා තස්ස තස්ස චිතික්කමස්ස අනුවජ්ජිකං තං සීලසංවරං පඤ්ඤපෙන්නි. පාතිමොක්ඛසංවරතොපි ව මග්ගඵලසම්පයුත්තමෙව සීලං අධිසීලං.

කාමාවචරාති පන අවය කුසලචිත්තාති ලොකියඅවයසමාපන්නිචිත්තාති ව එකජ්ඣං කත්වා චිත්තමෙවාති වෙදිතබ්බාති. බුද්ධුප්පාදානුප්පාදෙ වස්ස පවත්ති, සමාදපනං සමාදානඤ්ච සීලෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

විපස්සනාපාදකං අවයසමාපන්නිචිත්තං පන “අධිචිත්ත”න්ති වුවුවති. තඤ්ඤි අධිසීලං විය සීලානං, සබ්බලොකියචිත්තානං අධිකඤ්චෙව උත්තමඤ්ච, බුද්ධුප්පාදෙයෙව ව හොති, න චිනා බුද්ධුප්පාදා. තතොපි ව මග්ගඵලචිත්තමෙව අධිචිත්තං.

“අත්ථි දින්නං අත්ථි සිට්ඨ”න්තිආදිනයප්පවත්තං (ම. නි. 2.94) පන කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං පඤ්ඤා. සා හි බුද්ධෙ උප්පන්නෙපි අනුප්පන්නෙපි ලොකෙ පවත්නති. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තස්සා පඤ්ඤාය බුද්ධාපි සාවකාපි මහාජනං සමාදපෙන්නි, අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකබුද්ධා ව කම්මවාදිනො ව ධම්මිකා සමණ්‍යාහම්මණා ව වක්කවත්ති ව මහාරාජානො මහාබොධිසත්තා ව සමාදපෙන්නි, සාමම්පි පණ්ඩිතා සත්තා සමාදියන්ති. තථා හි අඩ්ඤාතරො දසවස්සසහස්සාති මහාදානං අදාසි. චෙලාමො චෙස්සන්තරො අඤ්ඤෙ ව බහු පණ්ඩිතමනුස්සා මහාදානාති අදංසු. තෙ තං කුසලං ධම්මං පරිපුරෙත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පන්නිං අනුභවිංසු.

තිලක්ඛණාකාරපරිච්ඡෙදකං පන විපස්සනාඤ්ඤාණං “අධිපඤ්ඤා” ති වුවුවති. සා හි අධිසීලඅධිචිත්තාති විය සීලචිත්තානං, සබ්බලොකියපඤ්ඤානං අධිකා වෙව උත්තමා ව, න ව චිනා බුද්ධුප්පාදා ලොකෙ පවත්නති. තතොපි ව මග්ගඵලපඤ්ඤාව අධිපඤ්ඤා.

ඉදාති එකෙකං දස්සෙන්නො “කතමා අධිසීලසික්ඛා - ඉධ භික්ඛු සීලවා හොති, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති” තිආදිමාහ. ඉධාති වචනං පුබ්බභාගකරණියසම්පදාය සම්පන්නස්ස සබ්බපකාරසීලපරිපුරකස්ස පුග්ගලස්ස සන්නිස්සයභුතසාසනපරිදීපනං, අඤ්ඤාසාසනස්ස ව තථාභාවපටිසෙධනං. චුත්තඤ්ඤෙනං - “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි” ති (ම. නි. 1.139-140). භික්ඛුති තස්ස සීලස්ස පරිපුරකස්ස පුග්ගලස්ස පරිදීපනං. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තොති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛසංවරෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතිති ඉදමස්ස තදනුරූපවිහාරසමභිග්භාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛසංවරස්ස උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවිති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති ඉදමස්ස සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති ඉදමස්ස සික්ඛාය සමභිග්භාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති ඉදමස්ස සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

තත්ථ භික්ඛුති සංසාරෙ භයං ඉක්කන්ති භික්ඛු. සීලමස්ස අත්ථිති සීලවාති එත්ථ සීලන්ති සීලනට්ඨෙයන සීලං. කිම්දං සීලනං නාම? සමාධානං වා, කායකම්මාදිනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. උපධාරණං වා, කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. එතදෙව හි එත්ථ අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණවිදු

අනුජානනී. අඤ්ඤ පන “අධිසෙවනටියෙන ආචාරටියෙන සීලනටියෙන සිරටියෙන සිතලටියෙන සිවටියෙන සීල”න්ති වණ්ණයනී.

සීලනං ලක්ඛණං තස්ස, භින්නස්සාපි අනෙකධා;
සනිදස්සනත්තං රූපස්ස, යථා භින්නස්සනෙකධා.

යථා හි නිලපීතාදිභෙදෙනෙනෙකධා භින්නස්සාපි රූපායතනස්ස සනිදස්සනත්තං ලක්ඛණං නිලාදිභෙදෙන භින්නස්සාපි සනිදස්සනභාවානතික්කමනතො. තථා සීලස්ස චෙතනාදිභෙදෙන අනෙකධා භින්නස්සාපි යදෙනං කායකම්මාදිනං සමාධානවසෙන, කුසලානඤ්ච ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙන චූත්තං සීලනං, තදෙව ලක්ඛණං චෙතනාදිභෙදෙන භින්නස්සාපි සමාධානපතිට්ඨාභාවානතික්කමනතො. එවං ලක්ඛණස්ස පනස්ස –

දුස්සීලාචිද්ධංසනතා, අනවජ්ජගුණො තථා;
කිච්චසම්පත්තිඅත්ථෙන, රසො නාම පච්චිවති.

තස්මා ඉදං සීලං නාම කිච්චටියෙන රසෙන දුස්සීලාචිද්ධංසනරසං, සම්පත්තිඅත්ථෙන රසෙන අනවජ්ජරසන්ති වෙදිතබ්බං.

සොචෙයාපච්චුපට්ඨානං, තයිදං තස්ස විඤ්ඤුහි;
ඔත්තජ්ජඤ්ච හිරි චෙව, පදට්ඨානන්ති වණ්ණිතං.

තඤ්ඤිදං සීලං “කායසොචෙයාං චචිසොචෙයාං මනොසොචෙයාං”න්ති එවං චූත්තසොචෙයාපච්චුපට්ඨානං, සොචෙයාභාවෙන පච්චුපට්ඨානි ගහණභාවං ගච්ඡති. හිරොත්තජ්ජඤ්ච පන තස්ස විඤ්ඤුහි පදට්ඨානන්ති වණ්ණිතං, ආසන්නකාරණන්ති අත්ථො. හිරොත්තජ්ජෙ හි සති සීලං උජ්ජප්පති චෙව තිට්ඨති ව, අසති තෙව උජ්ජප්පති චෙව න තිට්ඨති වානි එවංචිධෙන සීලෙන සීලවා හොති. එතං සීලං නාම පාණානිපාතාදිහි වා විරමන්තස්ස, වත්තපට්ඨන්තිං වා පුරෙත්තස්ස චෙතනාදයො ධම්මා වෙදිතබ්බා. චූත්තඤ්ඤෙනං පටිසම්භිදායං “කිං සීලන්ති? චෙතනා සීලං, චෙතසිකං සීලං, සංවරො සීලං, අවිතික්කමො සීල”න්ති (පටි. ම. 1.39).

තත්ථ චෙතනා සීලං නාම පාණානිපාතාදිහි වා විරමන්තස්ස වත්තපට්ඨන්තිං වා පුරෙත්තස්ස චෙතනා. චෙතසිකං සීලං නාම පාණානිපාතාදිහි විරමන්තස්ස විරති. අපි ව චෙතනා සීලං නාම පාණානිපාතාදිහි පජහන්තස්ස සත්තකම්මපට්ඨෙනා. චෙතසිකං සීලං නාම “අභිජ්ඣං පභාය විගතාභිජ්ඣෙන චෙතසා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 1.217) නයෙන සංයුත්තමභාවග්ගෙ චූත්තා අනභිජ්ඣාබ්‍යාපාදසම්මාදිට්ඨිධම්මා. සංවරො සීලන්ති එත්ථ පඤ්චවිධෙන සංවරො වෙදිතබ්බො – පාතිමොක්ඛසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො චිරියසංවරො. තස්ස නානාකරණං උපරි ආවි භවිස්සති. අවිතික්කමො සීලන්ති සමාදින්නසීලස්ස කායිකවාටසිකො අවිතික්කමො. එත්ථ ව සංවරසීලං, අවිතික්කමසීලන්ති ඉදමෙව නිජ්ජරියායනො සීලං. චෙතනාසීලං, චෙතසිකං සීලන්ති පරියායනො සීලන්ති වෙදිතබ්බං.

පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසීලං. තඤ්ඤි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොචෙති ආපායිකාදිහි දුක්ඛෙති, තස්මා “පාතිමොක්ඛ”න්ති චූත්තං. පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතොති පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙන සමන්තාගතො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ආචාරෙන චෙව ගොචරෙන ව සම්පන්නො. අණුමත්තෙසුති අජ්ජමත්තකෙසු. වජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාචීති භයදස්සී. සමාදායානි සම්මා ආදියිත්වා. සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති තං තං සික්ඛාපදං සමාදියිත්වා සික්ඛති. අපි ව සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්ච සික්ඛාපදෙසු සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු සික්ඛිතබ්බං කායිකං වා චෙතසිකං වා, තං සබ්බං සමාදාය සික්ඛති.

බුද්දකො සීලක්ඛන්ධොති සඨ්ඝාදිසෙසාදිසාවසෙසො සීලක්ඛන්ධො. මහන්තොති පාරාජිකාදිනිරවසෙසො. යස්මා පන පාතිමොක්ඛසීලෙන භික්ඛු සාසනෙ පතිට්ඨානි නාම , තස්මා තං “පතිට්ඨා”ති චූත්තං. පතිට්ඨහති වා එත්ථ භික්ඛු, කුසලා ධම්මා එව වා එත්ථ පතිට්ඨහන්තීති පතිට්ඨා. අයමත්ථො “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො”ති (සං. නි. 1.23, 192) ව, “පතිට්ඨානලක්ඛණං, මහාරාජ, සීලං සබ්බෙසං කුසලානං ධම්මානං”න්ති (මි. ප. 2.1.9) ව , “සීලෙ පතිට්ඨිතො ඛො, මහාරාජ...පෙ.... සබ්බෙ කුසලා ධම්මා න පරිභායන්ති”ති (මි. ප. 2.1.9) ව ආදියුත්තවසෙන වෙදිතබ්බො.

තදෙනං පුබ්බුජ්ජත්තිඅත්ථෙන ආදි. චූත්තම්පි චෙතං “තස්මානිහ ත්වං උත්තිය ආදිමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං, සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං දිට්ඨි ව උජ්ජකා”ති (සං. නි. 5.382). යථා හි නගරවඩ්ඞකී නගරං මාපෙකුකාමො පය්මං නගරට්ඨානං සොධෙති, තතො අපරභාගෙ චීට්චකුක්කසිඨිසාටකාදිපරිච්ඡෙදෙන විහජිත්වා ව නගරං මාපෙති. එවමෙව යොගාවචරො ආදිතො සීලං විසොධෙති, තතො අපරභාගෙ සමාධිවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානානි සච්ඡිකරොති. යථා වා පන රජකො පය්මං තීහි බාරෙහි වත්ථං ධොවිත්වා පරිසුද්ධෙ වත්ථෙ යදිච්ඡකං රඬිගජානං උපනෙති, යථා වා පන ඡෙකො චිත්තකාරො රූපං ලිඛිතුකාමො ආදිතො ව

හින්තිපරිකම්මං කරොති, තතො අපරභාගෙ රූපං සමුට්ඨාපෙනි. එවමෙව යොගාවචරො ආදිතොව සීලං විසොධෙන්වා අපරභාගෙ සමට්ඨිපස්සනාදයො ධම්මෙ සවිජ්ජකරොති. තස්මා සීලං “ආදී”ති වුත්තං.

තදෙනං වරණසරික්ඛතාය වරණං. වරණාති හි පාදා වුව්චන්ති. යථා හි ඡින්නවරණස්ස පුරිසස්ස දිසං ගමනාහිසඬ්ඛාරො න ජායති, පරිපුණ්ණපාදස්සෙව ජායති, එවමෙව යස්ස සීලං හින්තං හොති ඛණ්ඩං අපරිපුණ්ණං, තස්ස නිබ්බානගමනාය ඤාණගමනං න සම්පජ්ජති. යස්ස පන තං අහින්තං හොති අඛණ්ඩං පරිපුණ්ණං, තස්ස නිබ්බානගමනාය ඤාණගමනං සම්පජ්ජති. තස්මා සීලං “වරණ”න්ති වුත්තං.

තදෙනං සංයමනවසෙන සංයමො. සංවරණවසෙන සංවරොති උභයෙනාපි සීලසංයමො වෙව සීලසංවරො ව කට්ඨො. වචනත්ථො පනෙත්ථ සංයමෙති චිතික්කමච්ඡ්ථන්දනං , පුග්ගලං වා සංයමෙති චිතික්කමවසෙන තස්ස ච්ඡ්ථන්දිතුං න දෙතිති සංයමො. චිතික්කමස්ස පවෙසනද්වාරං සංවරති පිදහතිති සංවරො.

මොක්ඛන්ති උත්තමං මුඛභුතං වා. යථා හි සත්තානං චතුබ්බිධො ආභාරො මුඛෙන පටිසිත්වා අඬ්ගමඬ්ගානි ඵරති, එවං යොගිනොපි චතුභුමකකුසලං සීලමුඛෙන පටිසිත්වා අත්ථසිද්ධිං සම්පාදෙති. තෙන “මොක්ඛ”න්ති. පමුඛෙ සාධුති පාමොක්ඛං, පුබ්බඬ්ගමං සෙට්ඨං පධානන්ති අත්ථො. කුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියානි චතුභුමකකුසලානං පටිලාභත්ථාය පාමොක්ඛං පුබ්බඬ්ගමං සෙට්ඨං පධානන්ති වෙදිතබ්බං.

විචිච්චෙව කාමෙහිති කාමෙහි විචිච්ච චිතා හුත්වා අපක්කමිත්වා. යො පනායමෙත්ථ එවකාරො, සො නියමත්ථොති වෙදිතබ්බො. යස්මා ච නියමත්ථො, තස්මා තස්මිං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරණසමයෙ අවිජ්ජමානානම්පි කාමානං තස්ස පඨමජ්ඣානස්ස පටිපක්ඛභාවං කාමපරිච්චාගෙනෙව වස්ස අධිගමං දිපෙති. කථං? “විචිච්චෙව කාමෙහි”ති එවඤ්ඤි නියමෙ කරියමානෙ ඉදං පඤ්ඤායති, නුනිමස්ස ඤානස්ස කාමා පටිපක්ඛභුතා, යෙසු සති ඉදං න පවත්තති අත්ථකාරෙ සති පදීපොභාසො විය, තෙසං පරිච්චාගෙනෙව වස්ස අධිගමො හොති ඔරිමතිරපරිච්චාගෙන පාරිමතිරස්සෙව. තස්මා නියමං කරොතිති.

තත්ථ සියා “කස්මා පනෙස පුබ්බපදෙයෙව වුත්තො න උත්තරපදෙ, කිං අකුසලෙහි ධම්මෙහි අවිචිච්චාපි ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”ති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. තංතිස්සරණතො හි පුබ්බපදෙ එව එස වුත්තො. කාමධාතුසමතික්කමනතො හි කාමරාගපටිපක්ඛතො ව ඉදං ඤානං කාමානමෙව නිස්සරණං. යථාහ – “කාමානමෙතං නිස්සරණං යදිදං නෙක්ඛම්ම”න්ති (ඉතිවු. 72). උත්තරපදෙපි පන යථා “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (ම. නි. 1.139) එත්ථ එවකාරො ආනෙත්වා වුව්චති, එවං වත්තබ්බො. න හි සක්කා ඉතො අඤ්ඤෙහිපි නීවරණසඬ්ඛානෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි අවිචිච්ච ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරිතුං. තස්මා විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්චෙව අකුසලෙහි ධම්මෙහිති එවං පදද්වයෙපි එස දට්ඨබ්බො. පදද්වයෙපි ච කිඤ්චාපි විචිච්චාති ඉමිතා සාධාරණවචනෙන තදඬ්ගවිචෙකාදයො කායවිචෙකාදයො ව සබ්බෙපි විචෙකා සඬ්ගහං ගච්ජන්ති, තථාපි පුබ්බභාගෙ කායවිචෙකචිත්තවිචෙකචික්ඛිතවිචෙකා දට්ඨබ්බා. ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ කායවිචෙකචිත්තවිචෙකසමුච්චෙදවිචෙකනිස්සරණවිචෙකා.

කාමෙහිති ඉමිතා පන පදෙන යෙ ව ඉධ “කතමෙ වත්ථුකාමා මනාපිකා රූපා”තිආදිතා නයෙන වත්ථුකාමා වුත්තා, යෙ ව ඉධෙව විහඬ්ගෙ “ජන්දො කාමො රාගො කාමො ඡන්දරාගො කාමො සඬ්කප්පො කාමො රාගො කාමො සඬ්කප්පරාගො කාමො”ති එවං කිලෙසකාමා වුත්තා, තෙ සබ්බෙපි සඬ්ගහිතා ඉව්චෙව දට්ඨබ්බා. එවඤ්ඤි සති විචිච්චෙව කාමෙහිති වත්ථුකාමෙහිපි විචිච්චෙවති අත්ථො යුජ්ජති. තෙන කායවිචෙකො වුත්තො හොති.

විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහිති කිලෙසකාමෙහි සබ්බාකුසලෙහි වා විචිච්චාති අත්ථො යුජ්ජති. තෙන චිත්තවිචෙකො වුත්තො හොති. පුරිමෙන චෙත්ථ වත්ථුකාමෙහි විචෙකවචනතො එව කාමසුඛපරිච්චාගො, දුතියෙන කිලෙසකාමෙහි විචෙකවචනතො නෙක්ඛම්මසුඛපරිග්ගහො විභාවිතො හොති . එවං වත්ථුකාමකිලෙසකාමවිචෙකවචනතොයෙව ච එතෙසං පඨමෙන සංකිලෙසවත්ථුජ්ජපහානං, දුතියෙන සංකිලෙසජ්ජපහානං. පඨමෙන ලොලභාවස්ස හෙතුපරිච්චාගො, දුතියෙන බාලභාවස්ස. පඨමෙන ච පයොගසුද්ධි, දුතියෙන ආසයපොසනං විභාවිතං හොතිති ඤාතබ්බං . එස තාව නයො “කාමෙහි”ති එත්ථ වුත්තකාමෙසු වත්ථුකාමපක්ඛෙ .

කිලෙසකාමපක්ඛෙ පන ඡන්දොති ව රාගොති ව එවමාදීහි අනෙකහෙදො කාමච්ඡන්දොව “කාමො”ති අධිජ්ජෙතො. සො ච අකුසලපරියාපන්නොපි සමානො “තත්ථ කතමො කාමච්ඡන්දො, කාමො”තිආදිතා නයෙන විහඬ්ගෙ ඤානපටිපක්ඛතො විසුං වුත්තො. කිලෙසකාමත්තා වා පුරිමපදෙ වුත්තො, අකුසලපරියාපන්නත්තා දුතියපදෙ. අනෙකහෙදතො වස්ස කාමතොති අවත්වා කාමෙහිති වුත්තං. අඤ්ඤෙසම්පි ව ධම්මානං අකුසලභාවෙ විජ්ජමානෙ “තත්ථ කතමෙ අකුසලා ධම්මා, කාමච්ඡන්දො”තිආදිතා නයෙන විහඬ්ගෙ (විහ. 564) උපරිඤානඬ්ගානං පච්චනීකපටිපක්ඛවාදස්සනතො නීවරණානෙව වුත්තානි. නීවරණානි හි ඤානඬ්ගපච්චනීකානි තෙසං ඤානඬ්ගානෙව පටිපක්ඛානි, විද්ධංසකානි විඝාතකානිති වුත්තං හොති. තථා හි “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො, පිති බ්‍යාපාදස්ස, විතක්කො ථිනම්ද්ධස්ස, සුඛං උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස, විචාරො විචිකිච්ඡායා”ති පෙට්කෙ වුත්තං.

එවමෙන්ට විවිච්චෙව කාමෙහිනි ඉමිනා කාමච්ඡන්දස්ස චික්ඛම්භනවිචෙකො චුත්තො හොති, විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහිනි ඉමිනා පඤ්චන්තමිපි නිවරණානං. අග්ගහිතග්ගහණෙන පන පයමෙන කාමච්ඡන්දස්ස, දුතියෙන සෙසනිවරණානං. තථා පයමෙන තිස්ස අකුසලමූලෙස්ස පඤ්චකාමගුණහෙදවිසයස්ස ලොභස්ස, දුතියෙන ආසාතවත්ථුහෙදාදිවිසයානං දොසමොභානං. ඔසාදීස්ස වා ධම්මෙස්ස පයමෙන කාමොසකාමයොගකාමාසවකාමපාදානඅභිජ්ඣාකායගන්ටකාමරාගසංයොජනානං, දුතියෙන අවසෙසඔසයොගාසවඋපාදානගන්ටසංයොජනානං. පයමෙන ව තණ්හාය තංසම්පයුත්තකානඤ්ච, දුතියෙන අවිජ්ජාය තංසම්පයුත්තකානඤ්ච. අපි ව පයමෙන ලොභසම්පයුත්තඅට්ඨවිත්තුප්පාදානං, දුතියෙන සෙසානං චතුත්තං අකුසලවිත්තුප්පාදානං චික්ඛම්භනවිචෙකො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා ව පයමස්ස ඤානස්ස පභානඛිගං දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයොගඛිගං දස්සෙතුං “සචිතක්කං සච්චාර”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණො චිතක්කො, ආරම්මණානුමජ්ජනලක්ඛණො විචාරො. සන්තෙපි ව නෙසං කත්ථවි අවිසොගෙ ඔළාරිකට්ඨෙන පුබ්බඛිගට්ඨෙන ව සණ්ඨාහිසාතො විය වෙනසො පයමාහිනිපාතො චිතක්කො, සුබ්බට්ඨෙන අනුමජ්ජනසභාවෙන ව සණ්ඨානුරවො විය අනුපබන්ධො විචාරො. විජ්ජාරවා වෙන්ට චිතක්කො පයමුප්පත්තිකාලෙ පරිජ්ජන්දනභූතො චිත්තස්ස, ආකාසෙ උප්පතිතුකාමස්ස පක්ඛිනො පක්ඛිචික්ඛෙපො විය, පදුමාහිමුඛපාතො විය ව ගන්ධානුබන්ධවෙනසො භමරස්ස. සන්තචුත්ති විචාරො නානිපරිජ්ජන්දනභාවො චිත්තස්ස, ආකාසෙ උප්පතිතස්ස පක්ඛිනො පක්ඛිප්පසාරණං විය, පරිබ්භමනං විය ව පදුමාහිමුඛපතිතස්ස භමරස්ස පදුමස්ස උපරිභාගෙ.

දුකනිපාතට්ඨකථායං පන “ආකාසෙ ගච්ඡතො මහාසකුණස්ස උභොහි පක්ඛෙහි වාතං ගහෙත්වා පක්ඛෙ සන්තිසීදාපෙත්වා ගමනං විය ආරම්මණෙ වෙනසො අභිනිරොපනභාවෙන පවත්තො චිතක්කො, වාතග්ගහණත්ථං පක්ඛෙ එන්ද්‍රාපයමානස්ස ගමනං විය අනුමජ්ජනභාවෙන පවත්තො විචාරො”ති චුත්තං. තං අනුප්පබන්ධෙන පවත්තියං යුජ්ජති. සො පන නෙසං විසෙසො පයමදුතියප්ඣානෙස්ස පාකටො හොති. අපි ව මලග්ගහිතං කංසභාජනං එකෙන හත්ථෙන දළ්භං ගහෙත්වා ඉතරෙන හත්ථෙන චුණ්ණතෙලවාලණ්ඩුපකෙන පරිමජ්ජන්තස්ස දළ්භග්ගහණහත්ථො විය චිතක්කො. පරිමජ්ජනහත්ථො විය විචාරො. තථා කුම්භකාරස්ස දණ්ඩප්පභාරෙන චක්කං භමයිත්වා භාජනං කරොන්තස්ස උප්පිළනහත්ථො විය චිතක්කො. ඉතො විතො ව සඤ්චරණහත්ථො විය විචාරො. තථා මණ්ඩලං කරොන්තස්ස මජ්ඣෙ සන්තිරුමිහිත්වා ධීතකණ්ටකො විය අභිනිරොපනො චිතක්කො. බහි පරිබ්භමනකණ්ටකො විය අනුමජ්ජමානො විචාරො. ඉති ඉමිනා ව චිතක්කෙන ඉමිනා ව විචාරෙන සහ චත්තති රුක්ඛො විය පුජ්ජෙන ව එලෙන වානි ඉදං ඤානං “සචිතක්කං සච්චාර”න්ති චුච්චති.

විචෙකජන්ති එත්ථ විචිත්ති විචෙකො, නිවරණවිගමොති අත්ථො. විචිත්තොති වා විචෙකො, නිවරණවිචිත්තො ඤානසම්පයුත්තධම්මරාසිති අත්ථො. තස්මා විචෙකා, තස්මිං වා විචෙකෙ ජාතන්ති විචෙකජං. පිතිසුබන්ති එත්ථ පිණයනීති පිති, සා සම්පියායනලක්ඛණා. සා පනෙසා බුද්ධිකාපිති , බණ්කාපිති, ඔක්කන්තිකාපිති, උබ්බෙගාපිති, ඵරණාපිතිති පඤ්චවිධා හොති.

තත්ථ බුද්ධිකාපිති සරීරෙ ලොමහංසමත්තමෙව කාතුං සක්කොති. බණ්කාපිති බණෙ බණෙ විජ්ජුප්පාදසදියො හොති. ඔක්කන්තිකාපිති සමුද්දතිරං විචි විය, කායං ඔක්කමිත්වා ඔක්කමිත්වා හිජ්ජති. උබ්බෙගාපිති බලවතී හොති, කායං උද්ධග්ගං කත්වා ආකාසෙ ලඛ්ඨාපනප්පමාණපත්තා.

ඵරණාපිති අතිබලවතී හොති. තාය හි උප්පන්තාය සකලසරීරං ධමිත්වා පූරිතවත්ථි විය මහතා උදකොසෙන පක්ඛන්දපබ්බතකුච්ඡි විය ව අනුපරිජ්ජුටං හොති. සා පනෙසා පඤ්චවිධා පිති ගබ්භං ගණ්හන්ති පරිපාකං ගච්ඡන්ති දුච්චං පස්සද්ධිං පරිපූරෙති කායපස්සද්ධිඤ්ච චිත්තපස්සද්ධිඤ්ච, පස්සද්ධි ගබ්භං ගණ්හන්ති පරිපාකං ගච්ඡන්ති දුච්චමපි සුබං පරිපූරෙති කායිකං වෙනසිකඤ්ච, සුබං ගබ්භං ගණ්හන්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං නිච්චං සමාධිං පරිපූරෙති බණ්කසමාධිං උපචාරසමාධිං අප්පනාසමාධිඤ්චාති. තාස්ස යා අප්පනාසමාධිස්ස මූලං හුත්වා වඩ්ඪමානා සමාධිසම්පයොගඛිගතා ඵරණාපිති, අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිජ්ජෙතා පිතිති.

ඉතරං පන සුබයනීති සුබං, යස්ස උප්පජ්ජති, තං සුබිතං කරොතීති අත්ථො. සුබනං වා සුබං, සුචුද්ධ වා බාදති බණති ව කායචිත්තාබාධන්ති සුබං, සොමනස්සවෙදනායෙනං නාමං. තං සාතලක්ඛණං. සන්තෙපි ව නෙසං කත්ථවි අවිජ්ජයොගෙ ඉට්ඨාරම්මණපටිලාභතුට්ඨි පිති, පටිලද්ධරසානුභවනං සුබං. යත්ථ පිති, තත්ථ සුබං, යත්ථ සුබං, තත්ථ න නියමතො පිති. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ගහිතා පිති, වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ගහිතං සුබං. කන්තාරබිත්තස්ස වනන්තොදකදස්සනසවනෙස්ස විය පිති, වනච්ඡායප්පවෙසනඋදකපරිභොගෙස්ස විය සුබං. තස්මිං තස්මිං සමයෙ පාකටභාවතො වෙනං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති අයඤ්ච පිති ඉදඤ්ච සුබං අස්ස ඤානස්ස, අස්මිං වා ඤානෙ අත්ථිති ඉදං ඤානං “පිතිසුබ”න්ති චුච්චති.

අථ වා පිති ව සුබඤ්ච පිතිසුබං ධම්මවිනයාදයො විය. විචෙකජං පිතිසුබං අස්ස ඤානස්ස, අස්මිං වා ඤානෙ අත්ථිති එවමිපි විචෙකජංපිතිසුබං. යටෙව හි ඤානං, එවං පිතිසුබම්පෙත්ථ විචෙකජමෙව හොති, තඤ්චස්ස අත්ථි, තස්මා අලොපසමාසං කත්වා එකපදෙනෙව “විචෙකජංපිතිසුබ”න්තිපි වත්තුං යුජ්ජති.

පයමන්ති ගණනානුපුබ්බතා පයමං, ඉදං පයමං උප්පන්නන්ති පයමං. කුමන්ති දුට්ඨං කුමානං ආරම්භණපනිජ්ඣානං ලක්ඛණපනිජ්ඣානාද්වාති. තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො පට්ඨිකසිණාදිආරම්භණං උපනිජ්ඣායන්ති ආරම්භණපනිජ්ඣානන්ති සඨංගං ගතා. විපස්සනාමග්ගඵලානි පන ලක්ඛණපනිජ්ඣානං නාම. තත්ථ විපස්සනා අනිච්චාදිලක්ඛණස්ස උපනිජ්ඣානතො ලක්ඛණපනිජ්ඣානං. විපස්සනාය කතකිච්චස්ස මග්ගෙන ඉප්ඤ්ඤානො මග්ගො ලක්ඛණපනිජ්ඣානං, ඵලං පන නිරොධසච්චං තථලක්ඛණං උපනිජ්ඣායන්ති ලක්ඛණපනිජ්ඣානං. තෙසු ඉධ පුබ්බභාගෙ ආරම්භණපනිජ්ඣානං, ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ ලක්ඛණපනිජ්ඣානං අධිප්පෙනං. තස්මා ආරම්භණපනිජ්ඣානතො ච ලක්ඛණපනිජ්ඣානතො ච පච්චනිකකුමාපනතො ච කුමානන්ති වෙදිතබ්බං.

උපසම්පජ්ජාති උපගන්ත්වා, පාපුණ්ත්වාති චුත්තං හොති. උපසම්පාදයිත්වා වා, නිප්පාදෙන්ත්වාති චුත්තං හොති. විහරන්ති තදනුරූපෙන ඉරියාපට්ඨිතාරෙන ඉරියති, චුත්තජ්ජකාරකුමානසම්චිති හුත්වා අත්තභාවස්ස ඉරියනං චුත්ති අභිනිප්පාදෙති.

තං පනෙතං පයමජ්ඣානං පඤ්චඩගච්ඡපභීතං පඤ්චඩගසමන්තාගතං තිව්ධකල්‍යාණං, දසලක්ඛණසම්පන්නං. තත්ථ කාමච්ඡන්දො බ්‍යාපාදො ටීනමිද්ධං උද්ධච්චකුක්කුච්චං විචිකිච්ඡාති ඉමෙසං පඤ්චන්තං නිවරණානං පහානවසෙන පඤ්චඩගච්ඡපභීතතා වෙදිතබ්බං. න හි එතෙසු අප්පභීතෙසු කුමානං උප්පජ්ජති. තෙනස්සෙනානි පහානඩගානිති චුච්චන්ති. කිඤ්චාපි හි කුමානක්ඛණෙ අඤ්ඤෙපි අකුසලා ධම්මා පභීයන්ති, තථාපි එතානෙව විසෙසෙන කුමානන්තරායකරානි. කාමච්ඡන්දෙන හි නානාවිසයප්පලොභිතං චිත්තං න එකත්තාරම්මණෙ සමාධියති, කාමච්ඡන්දාභිභූතං වා, තං න කාමධාතූප්පහානාය පටිපදං පටිපජ්ජති. බ්‍යාපාදෙන වා ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤාමානං න නිරන්තරං පවත්නති. ටීනමිද්ධාභිභූතං අකම්මඤ්ඤං හොති. උද්ධච්චකුක්කුච්චපරෙතං අවුපසන්තමෙව හුත්වා පරිබ්භමති. විචිකිච්ඡාය උපහතං කුමානාධිගමසාධිකං පටිපදං නාරොහති. ඉති විසෙසෙන කුමානන්තරායකරත්තා එතානෙව පහානඩගානිති චුත්තානි.

යස්මා පන විතක්කො ආරම්මණෙ චිත්තං අභිනිරොපෙති, විචාරො අනුපබන්ධති, තෙහි අවික්ඛෙපාය සම්පාදිතපයොගස්ස චෙතසො පයොගසම්පත්තිසම්භවා පීති පිණනං සුඛඤ්ච උපබුහනං කරොති. අප්පස්ස සෙසසම්පයුත්තධම්මා එතෙහි අභිනිරොපනානුබන්ධනපිණනුපබුහනෙහි අනුග්ගහිතා එකග්ගතා එකත්තාරම්මණෙ සමං සම්මා ව ආධියති. තස්මා විතක්කො විචාරො පීති සුඛං චිත්තෙකග්ගතාති ඉමෙසං පඤ්චන්තං උප්පත්තිවසෙන පඤ්චඩගසමන්තාගතතා වෙදිතබ්බං. උප්පන්නෙසු හි එතෙසු පඤ්චසු කුමානං උප්පන්නං නාම හොති. තෙනස්ස එතානි පඤ්චඩගසමන්තාගතානිති චුච්චන්ති. තස්මා න එතෙහි සමන්තාගතං අඤ්ඤාදෙව කුමානං නාම අත්ථිති ගහෙතබ්බං. යථා පන අඩගමත්තවසෙනෙව චතුරඩගිති සෙනා, පඤ්චඩගිකං තුරියං, අට්ඨකිකො ව මග්ගොති චුච්චති, එවමිදමපි අඩගමත්තවසෙනෙව පඤ්චඩගිකන්ති වා පඤ්චඩගසමන්තාගතන්ති වා චුච්චතිති වෙදිතබ්බං.

එතානි ව පඤ්චඩගානි කිඤ්චාපි උපචාරක්ඛණෙපි අත්ථි, අථ බො උපචාරෙ පකතිචිත්තතො බලවතරානි. ඉධ පන උපචාරතොපි බලවතරානි රූපාවචරලක්ඛණප්පත්තානි නිප්පන්නානි. එත්ථ හි විතක්කො සුච්චිදෙන ආකාරෙන ආරම්මණෙ චිත්තං අභිනිරොපයමානො උප්පජ්ජති. විචාරො අනිච්ච ආරම්මණං අනුමජ්ජමානො. පීතිසුඛං සබ්බාවන්තමපි කායං ඵරමානං. තෙනෙවාහ – “නාස්ස කිඤ්ච සබ්බාවතො කායස්ස විචෙකපේන පීතිසුඛෙන අප්ඵුටං හොති”ති (දී. නි. 1.226). චිත්තෙකග්ගතාපි හෙට්ඨිමමහි සමුග්ගපටලෙ උපරිමං සමුග්ගපටලං විය ආරම්මණෙසු චුසිතා හුත්වා උප්පජ්ජති, අයමෙතෙසං ඉතරෙහි විසෙසො. තත්ථ චිත්තෙකග්ගතා කිඤ්චාපි “සචිතක්කං සචිචාර”න්ති ඉමස්මිං පාඨෙ න නිද්දිට්ඨා, තථාපි විහඩගෙ (විහ. 565) “කුමානන්ති විතක්කො විචාරො පීති සුඛං චිත්තෙකග්ගතා”ති එවං චුත්තත්තා අඩගමෙව. යෙන හි අධිප්පායෙන හගවතා උද්දෙසො කතො, සොයෙව තෙන විහඩගෙ පකාසිතොති.

තිව්ධකල්‍යාණං

තිව්ධකල්‍යාණං දසලක්ඛණසම්පන්නන්ති එත්ථ පන ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනතිව්ධකල්‍යාණතා. තෙසංයෙව ච ආදිමජ්ඣපරියොසානානං ලක්ඛණවසෙන දසලක්ඛණසම්පන්නතා වෙදිතබ්බං. තත්‍රායං පාළි –

“පයමස්ස කුමානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි, උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ, සම්පහංසනා පරියොසානං, පයමස්ස කුමානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි. ආදිස්ස කති ලක්ඛණානි? ආදිස්ස තිණි ලක්ඛණානි – යො තස්ස පරිපන්ථො, තතො චිත්තං විසුජ්ඣති, විසුද්ධන්තා චිත්තං මජ්ඣමං සමප්පන්නං පටිපජ්ජති, පටිපන්නන්තා තත්ථ චිත්තං පක්ඛන්දති. යඤ්ච පරිපන්ථතො චිත්තං විසුජ්ඣති, යඤ්ච විසුද්ධන්තා චිත්තං මජ්ඣමං සමප්පන්නං පටිපජ්ජති, යඤ්ච පටිපන්නන්තා තත්ථ චිත්තං පක්ඛන්දති. පයමස්ස කුමානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි, ආදිස්ස ඉමානි තිණි ලක්ඛණානි. තෙන චුච්චති – ‘පයමං කුමානං ආදිකල්‍යාණඤ්චෙව හොති තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්චා’ති.

“පයමස්ස කුමානස්ස උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ. මජ්ඣස්ස කති ලක්ඛණානි? මජ්ඣස්ස තිණි ලක්ඛණානි – විසුද්ධං චිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, සමප්පට්ඨන්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, එකත්තූපට්ඨානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති. යඤ්ච විසුද්ධං චිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, යඤ්ච සමප්පට්ඨන්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, යඤ්ච

එකත්තුපට්ඨානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති. පට්ඨමස්ස ඤානස්ස උපෙක්ඛානුමුහනා මජ්ඣේ, මජ්ඣස්ස ඉමානි තිණි ලක්ඛණානි. තෙන වුවිච්චි – ‘පට්ඨං ඤානං මජ්ඣේකලාණංඤ්ඤාපෙව භොති තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්ඤා’ති.

“පට්ඨමස්ස ඤානස්ස සම්පහංසනා පරියොසානං. පරියොසානස්ස කති ලක්ඛණානි? පරියොසානස්ස චත්තාරි ලක්ඛණානි – තත්ථ ජාතානං ධම්මානං අනතිචත්තනාට්ඨෙන සම්පහංසනා, ඉන්ද්‍රියානං එකරාසට්ඨෙන සම්පහංසනා, තදුපගචිරියවාහනට්ඨෙන සම්පහංසනා, ආසෙවනට්ඨෙන සම්පහංසනා. පට්ඨමස්ස ඤානස්ස සම්පහංසනා පරියොසානං, පරියොසානස්ස ඉමානි චත්තාරි ලක්ඛණානි. තෙන වුවිච්චි ‘පට්ඨං ඤානං පරියොසානකලාණංඤ්ඤාපෙව භොති චතුලක්ඛණසම්පන්නඤ්ඤා’”ති (පටි. ම. 1.158).

“තත්‍ර පටිපදාවිසුද්ධි නාම සසම්භාරිකො උපවාරො. උපෙක්ඛානුමුහනා නාම අප්පනා. සම්පහංසනා නාම පච්චවෙක්ඛණා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. යස්මා පන “එකත්තගතං චිත්තං පටිපදාවිසුද්ධිපක්ඛන්දඤ්ඤාපෙව භොති උපෙක්ඛානුමුහිතඤ්ඤා ඤාණෙන ව සම්පහංසිත”න්ති පාළියං වුත්තං, තස්මා අන්තොඅප්පනායමෙව ආගමනවසෙන පටිපදාවිසුද්ධි, තත්‍රමජ්ඣත්තුපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුමුහනා, ධම්මානං අනතිචත්තනාදිභාවසාධනෙන පරියොදාපකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිප්ථත්තිවසෙන සම්පහංසනා ව වෙදිතබ්බා.

කථං ? යස්මිඤ්ඤි වාරෙ අප්පනා උප්පජ්ජති, තස්මිං යො නිවරණසංඛාතො කිලෙසගණො තස්ස ඤානස්ස පරිපත්ථො, තතො චිත්තං විසුජ්ඣති. විසුද්ධත්තා ආවරණවිරහිතං හුත්වා මජ්ඣමං සමට්ඨිමිත්තං පටිපජ්ජති. මජ්ඣමසමට්ඨිමිත්තං නාම සමප්පවත්තො අප්පනාසමාධියෙව. තදනන්තරං පන පුරිමචිත්තං එකසන්තතිපරිණාමනගෙන තථත්තං උපගච්ඡමානං මජ්ඣමං සමට්ඨිමිත්තං පටිපජ්ජති නාම, එවං පටිපන්නත්තා තථත්තුපගමනෙන තත්ථ පක්ඛන්දති නාම. එවං තාව පුරිමචිත්තෙ විජ්ජමානාකාරනිප්ථාදිකා පට්ඨමස්ස ඤානස්ස උප්පාදක්ඛණෙයෙව ආගමනවසෙන පටිපදාවිසුද්ධි වෙදිතබ්බා.

එවං විසුද්ධස්ස පන තස්ස පුන විසොධෙනබ්බාභාවතො විසොධනෙ බ්‍යාපාරං අකරොත්තො විසුද්ධං චිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති නාම. සමට්ඨාවුපගමනෙන සමට්ඨපටිපන්නස්ස පුන සමාධිනෙ බ්‍යාපාරං අකරොත්තො සමට්ඨපටිපන්නං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති නාම. සමට්ඨපටිපන්නභාවතො එව වස්ස කිලෙසසංසග්ගං පභාය එකත්තෙන උපට්ඨිතස්ස පුන එකත්තුපට්ඨානෙ බ්‍යාපාරං අකරොත්තො එකත්තුපට්ඨානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති නාම. එවං තත්‍රමජ්ඣත්තුපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුමුහනා වෙදිතබ්බා.

යෙ පනෙනෙ එවං උපෙක්ඛානුමුහිතෙ තත්ථ ජාතා සමාධිපඤ්ඤාසංඛාතා යුගනද්ධධම්මා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අනතිචත්තමානා හුත්වා පචත්තා, යානි ව සද්ධාදිනි ඉන්ද්‍රියානි නානාකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා විමුත්තිරසෙන එකරසානි හුත්වා පචත්තානි, යඤ්ඤෙස තදුපගං තෙසං අනතිචත්තනඑකරසභාවානං අනුවච්ඡවිකං චීරියං වාහයති, යා වස්ස තස්මිං ඛණෙ පචත්තා ආසෙවනා, සබ්බෙහි තෙ ආකාරා යස්මා ඤාණෙන සංකිලෙසවොදානෙසු තං තං ආදිනවඤ්ඤා ආනිසංසඤ්ඤා දිස්වා තථා තථා සම්පහංසිතත්තා විසොධිතත්තා පරියොදාපිතත්තා නිප්ථන්තාව, තස්මා “ධම්මානං අනතිචත්තනාදිභාවසාධනෙන පරියොදාපකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිප්ථත්තිවසෙන සම්පහංසනා වෙදිතබ්බා”ති වුත්තං.

චිත්තකච්චාරානං වූපසමානි චිත්තකස්ස ව චිචාරස්ස වානි ඉමෙසං ද්විත්තං වූපසමා සමතික්කමා, දුතියජ්ඣානක්ඛණෙ අපාතුභාවානි වුත්තං භොති. තත්ථ කිඤ්ඤාපි දුතියජ්ඣානෙ සබ්බෙහි පට්ඨමජ්ඣානධම්මා න සන්ති, අඤ්ඤෙයෙව හි පට්ඨමජ්ඣානෙ එස්සාදයො, අඤ්ඤෙ ඉධ. ඔළාරිකස්ස පන ඔළාරිකස්ස අභිගස්ස සමතික්කමා පට්ඨමජ්ඣානතො පරෙසං දුතියජ්ඣානාදිනං අධිගමො භොතිති දස්සන්තං “චිත්තකච්චාරානං වූපසමා”ති එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අප්ඤ්ඤාතන්ති ඉධ නියකජ්ඣාතන්තං අධිප්පෙන, චිභච්චෙ පන “අප්ඤ්ඤාතං පච්චත්ත”න්ති (චිභ. 573) එත්තකමෙව වුත්තං. යස්මා නියකජ්ඣාතන්තං අධිප්පෙන, තස්මා අත්තනි ජාතං, අත්තනො සන්නානෙ නිබ්බත්තන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

සම්පසාදනන්ති සම්පසාදනං වුවිච්චි සද්ධා. සම්පසාදනගොගතො ඤානම්පි සම්පසාදනං, නිලවණ්ණගොගතො නිලවත්ථං විය. යස්මා වා තං ඤානං සම්පසාදනසමන්තාගතත්තා චිත්තකච්චාරක්ඛොභවූපසමනෙන ව වෙතො සම්පසාදයති, තස්මාපි “සම්පසාදන”න්ති වුත්තං. ඉමස්මිඤ්ඤ අත්ථවිකප්පෙ සම්පසාදනං වෙතසොති එවං පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පුරිමස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ වෙතසොති එතං එකොදිභාවෙන සද්ධිං යොජෙතබ්බං.

තත්‍රායං අත්ථයොජනා – එකො උදෙතිති එකොදි, චිත්තකච්චාරෙහි අනප්ඤ්ඤාඋල්භත්තා අග්ගො සෙට්ඨො හුත්වා උදෙතිති අත්ථො. සෙට්ඨොපි හි ලොකෙ එකොති වුවිච්චි. චිත්තකච්චාරවිරහිතො වා එකො අසභායො හුත්වානිපි චත්තුං වට්ටති. අථ වා සම්පයුත්තධම්මෙ උදායතිති උදි, උට්ඨාපෙතිති අත්ථො. සෙට්ඨට්ඨෙන එකො ව සො උදි වානි එකොදි, සමාධිස්සෙන අධිවචනං. ඉති ඉමං එකොදිං භාවෙති වඩ්ඪෙතිති ඉදං දුතියජ්ඣානං එකොදිභාවං. සො පනායං එකොදි යස්මා වෙතසො, න සත්තස්ස, න ජීවස්ස. තස්මා එතං “වෙතසො එකොදිභාව”න්ති වුත්තං.

නත්‍ර වායං සද්ධා පට්ඨමජ්ඣානෙපි අත්ථී, අයඤ්ඤා එකොදිනාමකො සමාධි, අථ කස්මා ඉදමෙව “සම්පසාදනං වෙතසො එකොදිභාව”න්ති වුත්තන්ති? වුවිච්චෙ – අදුඤ්ඤි පට්ඨමජ්ඣානං චිත්තකච්චාරක්ඛොභෙන විචිතරඬිගසමාකුලම්භ ජලං න සුප්පසන්නං භොති, තස්මා සතියාපි සද්ධාය සම්පසාදනන්ති න වුත්තං. න

සුප්පසන්නත්තායෙව වෙන්ට සමාධිපි න සුට්ඨු පාකටො, තස්මා එකොදිභාවන්තිපි න චුත්තං. ඉමස්මිං පන ඤානෙ විතක්කවිචාරපලිබොධාභාවෙන ලද්ධොකාසා බලවති සද්ධා, බලවසද්ධාසභායපටිලාභෙනෙව ව සමාධිපි පාකටො. තස්මා ඉදමෙව එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අවිතක්කං අවිචාරන්ති භාවනාය පභීනන්තා එතස්මිං, එතස්ස වා විතක්කො නත්ථිති අවිතක්කං. ඉමිනාව නයෙන අවිචාරං. එත්ථාහ “නනු ව ‘විතක්කවිචාරානං වූපසමා’ති ඉමිනාපි අයමත්ථො සිද්ධො. අප් කස්මා පුන චුත්තං ‘අවිතක්කං අවිචාර’”න්ති? වුවවතෙ – එවමෙනං, සිද්ධොවායමත්ථො. න පනෙනං තදත්ථදීපකං, නනු අවොචුමිහ “ඔළාරිකස්ස පන ඔළාරිකස්ස අභිගස්ස සමතික්කමා පට්ඨකානතො පරෙසං දුතියජ්ඣානාදීනං සමධිගමො හොතිති දස්සන්තං ‘විතක්කවිචාරානං වූපසමා’ති එවං චුත්ත”න්ති.

අපි ව විතක්කවිචාරානං වූපසමා ඉදං සම්පසාදනං, න කිලෙසකාලස්සියස්ස. විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමා එකොදිභාවං, න උපචාරජ්ඣානම්ච නිවරණප්පභානා, න පට්ඨකානම්ච ව අභිගපාකුභාවාති එවං සම්පසාදනඑකොදිභාවානං හෙතුපරිදීපකම්ඤං වචනං. තථා විතක්කවිචාරානං වූපසමා ඉදං අවිතක්කං අවිචාරං, න තතියචතුත්ථජ්ඣානාති විය චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදීති විය ව අභාවාති, එවං අවිතක්කඅවිචාරභාවස්ස හෙතුපරිදීපකඤ්ච, න විතක්කවිචාරභාවමත්තපරිදීපකං. විතක්කවිචාරභාවමත්තපරිදීපකමෙව පන “අවිතක්කං අවිචාර”න්ති ඉදං වචනං. තස්මා පුරිමං වත්ථාපි පුන වත්තබ්බමෙවාති.

සමාධිපන්ති පට්ඨකානසමාධිතො සම්පයුත්තසමාධිතො වා ජාතන්ති අත්ථො. තත්ථ කිඤ්චාපි පට්ඨමිපි සම්පයුත්තසමාධිතො ජාතං, අප් බො අයමෙව සමාධි “සමාධි”ති වත්තබ්බතං අරහති, විතක්කවිචාරක්බොහවිරහෙන අතිවිය අවලන්තා සුප්පසන්නත්තා ව. තස්මා ඉමස්ස වණ්ණභණ්ණන්තං ඉදමෙව “සමාධිප”න්ති චුත්තං. පිතිසුඛන්ති ඉදං චුත්තනයමෙව.

දුතියන්ති ගණනානුපුබ්බතා දුතියං. ඉදං දුතියං උප්පන්නන්තිපි දුතියං.

පිතියා ව විරාගාති විරාගො නාම චුත්තප්පකාරාය පිතියා ජිගුච්ඡනං වා සමතික්කමො වා . උභින්තං පන අන්තරා ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, සො වූපසමං වා සම්පිණ්ඩෙති විතක්කවිචාරවූපසමං වා. තත්ථ යදා වූපසමමෙව සම්පිණ්ඩෙති, තදා පිතියා විරාගා ව, කිඤ්ච භියොසා වූපසමා වාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සා ව යොජනාය විරාගො ජිගුච්ඡනත්ථො හොති, තස්මා පිතියා ජිගුච්ඡනා ව සමතික්කමා වාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො. යදා පන විතක්කවිචාරවූපසමං සම්පිණ්ඩෙති, තදා පිතියා ව විරාගා, කිඤ්ච භියොසා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සා ව යොජනාය විරාගො සමතික්කමනත්ථො හොති, තස්මා පිතියා ව සමතික්කමා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො.

කාමඤ්චෙනෙ විතක්කවිචාරා දුතියජ්ඣානෙයෙව වූපසන්නා, ඉමස්ස පන ඤානස්ස මග්ගපරිදීපනත්ථං වණ්ණභණ්ණන්තංඤ්චෙනෙ චුත්තං. “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති හි චුත්තෙ ඉදං පඤ්ඤායති “නුන විතක්කවිචාරවූපසමො මග්ගො ඉමස්ස ඤානස්සා”ති. යථා ව තතියෙ අරියමග්ගෙ අප්පභීනානම්පි සක්කායදිට්ඨාදීනං “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පභානා”ති (ම. නි. 2.132-133) එවං පභානං වුවිචමානං වණ්ණභණ්ණනං හොති, තදධිගමාය උස්සුක්කානං උස්සාභජනකං, එවමෙව ඉධ අවූපසන්නානම්පි විතක්කවිචාරානං වූපසමො වුවිචමානො වණ්ණභණ්ණනං හොති, තෙනායමත්ථො චුත්තො “පිතියා ව සමතික්කමා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමා”ති.

උපෙක්ඛකො ව විහරතීති එත්ථ උපපත්තිතො ඉක්ඛතීති උපෙක්ඛා, සමං පස්සති, අපක්ඛපතිතා හුත්වා පස්සතීති අත්ථො. තාය විසදාය විපුලාය ථාමගතාය සමන්තාගතන්තා තතියජ්ඣානසමඛිති “උපෙක්ඛකො”ති වුවිචති.

උපෙක්ඛා පන දසවිධා හොති – ඡළභිගුපෙක්ඛා බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා බොජ්ඣංගභිගුපෙක්ඛා වීරියුපෙක්ඛා සභිකාරුපෙක්ඛා වෙදනුපෙක්ඛා විපස්සනුපෙක්ඛා තත්ත්වජ්ඣානුපෙක්ඛා ඤානුපෙක්ඛා පාරිසුද්ධුපෙක්ඛාති.

තත්ථ යා “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො ව විහරති සනො සම්පජානො”ති (ම. නි. 6.1) එවමාගතා ඛිණ්ණසවස්ස ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨානිට්ඨජලාරම්මණාපාටෙ පරිසුද්ධිපකතිභාවාච්ඡභනාකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං ඡළභිගුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං එරිත්වා විහරතී”ති (දී. නි. 1.556; ම. නි. 1.77) එවමාගතා සත්තෙසු මජ්ඣන්තකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිගං භාවෙති විවෙකතිස්සිත”න්ති (ම. නි. 2.247) එවමාගතා සහජානානං ධම්මානං මජ්ඣන්තකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බොජ්ඣංගභිගුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “කාලෙන කාලං උපෙක්ඛානිමිත්තං මනසි කරොති”ති (අ. නි. 3.103) එවමාගතා අනව්චාරද්ධනාතිසිට්ඨවිරියසඬ්ඛානා උපෙක්ඛා, අයං විරියුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති? අවිධි සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති (පටි. ම. 1.57) එවමාගතා නිවරණාදිපටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනාගහණෙ මජ්ඣිමනිකායෙ උපෙක්ඛා, අයං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති උපෙක්ඛාසහගත”න්ති (ධ. ස. 150) එවමාගතා අද්දක්ඛමසුඛසඬ්ඛානා උපෙක්ඛා, අයං වෙදනුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “යදන්තී යං භුතං, තං පජ්ඣති, උපෙක්ඛං පටිලභති”ති (ම. නි. 3.71-72; අ. නි. 7.55) එවමාගතා විචිතනෙ මජ්ඣිමනිකායෙ උපෙක්ඛා, අයං විපස්සනුපෙක්ඛා නාම.

යා පන ඡන්දාදිසු යෙවාපනකෙසු ආගතා සහජාතානං සමවාහිතභූතා උපෙක්ඛා, අයං තත්ත්වමජ්ඣක්ඛපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛකො ච විහරති”ති එවමාගතා අග්ගසුඛෙපි තස්මිං අපක්ඛපාතජනනී උපෙක්ඛා, අයං ක්කානුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ක්කාන”න්ති (ධ. ස. 165; දී. නි. 1.232) එවමාගතා සබ්බපච්චතිකපරිසුද්ධා පච්චතිකචූපසමනෙපි අබ්බාපාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං පාරිසුද්ධිපෙක්ඛා නාම.

තත්ථ ඡළඬ්ඛපෙක්ඛා ච බ්‍රහ්මචරාරුපෙක්ඛා ච බොජ්ඣංගපෙක්ඛා ච තත්ත්වමජ්ඣක්ඛපෙක්ඛා ච ක්කානුපෙක්ඛා ච පාරිසුද්ධිපෙක්ඛා ච අත්ථතො එකා, තත්ත්වමජ්ඣක්ඛපෙක්ඛාව හොති. තෙන තෙන අවත්ථාගෙදෙන පනස්සා අයං හෙදො . එකස්සාපි සතො සත්තස්ස කුමාරසුච්චරසෙනාපතිරාජාදිවසෙන හෙදො විය, තස්මා තාසු යත්ථ ඡළඬ්ඛපෙක්ඛා, න තත්ථ බොජ්ඣංගපෙක්ඛාදයො. යත්ථ චා පන බොජ්ඣංගපෙක්ඛා, න තත්ථ ඡළඬ්ඛපෙක්ඛාදයො හොන්තිති වෙදිතබ්බා.

යථා වෙනාසං අත්ථතො එකිභාවො, එවං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාවිපස්සනුපෙක්ඛානම්පි. පඤ්ඤා එව හි එසා, කිච්චවසෙන ද්විධා භින්නා, යථා හි පුරිසස්ස සායං ගෙහං පටිට්ඨං සප්පං අප්පදදණ්ඩං ගහෙන්වා පරියෙසමානස්ස තං ටුසකොට්ඨකෙ නිපන්නං දිස්වා “සප්පො නු බො නො”ති අවලොකෙන්තස්ස සොචත්ථිකත්තයං දිස්වා නිබ්බේමතිකස්ස “සප්පො න සප්පො”ති විචිතනෙ මජ්ඣිමනිකා උප්පජ්ජති, එවමෙව යා ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාඤාණෙන ලක්ඛණත්තයෙ දිට්ඨෙ සඬ්ඛාරානං අතිවිචාලාදිවිචිතනෙ මජ්ඣිමනිකා උප්පජ්ජති, අයං විපස්සනුපෙක්ඛා. යථා පන තස්ස පුරිසස්ස අප්පදදණ්ඩකෙන ගාල්භං සප්පං ගහෙන්වා “කිත්තාහං ඉමං සප්පං අවිහෙයේන්තො අත්තානඤ්ච ඉමිනා අඩංසාපෙන්තො මුඤ්චෙයා”න්ති මුඤ්චනාකාරමෙව පරියෙසතො ගහණෙ මජ්ඣිමනිකා හොති, එවමෙව යා ලක්ඛණත්තයස්ස දිට්ඨත්තා ආදිත්තෙ විය තයො භවෙ පස්සතො සඬ්ඛාරග්ගහණෙ මජ්ඣිමනිකා, අයං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා. ඉති විපස්සනුපෙක්ඛාය සිද්ධාය සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාපි සිද්ධාව හොති. ඉමිනා පනෙසා විචිතනග්ගහණෙසු මජ්ඣිමනිකාසඬ්ඛාතෙන කිච්චෙන ද්විධා භින්නාති. විරියුපෙක්ඛා පන වෙදනුපෙක්ඛා ච අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ච අවසෙසාහි ච අත්ථතො භින්නායෙවාති. ආහ වෙන්ථ –

“මජ්ඣිමනිකාබ්‍රහ්මචරාරුපෙක්ඛානම්පි ඡළඬ්ඛකානුපෙක්ඛාදියො;
විපස්සනා ච සඬ්ඛාරවෙදනාවිරියං ඉති.

“විත්ථාරතො දසොපෙක්ඛා-මජ්ඣිමනිකාදිතො තතො;
දූවෙ පඤ්ඤා තතො ද්විති, චතස්සොච භවන්තිමා”ති.

ඉති ඉමාසු උපෙක්ඛාසු ක්කානුපෙක්ඛා ඉධ අධිප්පෙනා. සා මජ්ඣිමනිකාලක්ඛණා, අනාභොගරසා , අබ්බාපාරපච්චුපට්ඨානා, පීතිවිරාගපද්ධානාති. එත්ථාහ – “නනු වායං අත්ථතො තත්ත්වමජ්ඣක්ඛපෙක්ඛාව හොති, සා ච පඨමදුතියජ්ඣානෙසුපි අත්ථි. තස්මා තත්ත්ව ‘උපෙක්ඛකො ච විහරති’ති එවමයං චත්තබ්බා සියා, සා කස්මා න චුත්තා”ති? අපරිබ්බත්තකිච්චතො. අපරිබ්බත්තඤ්චි තස්සා තත්ථ කිච්චං, විතක්කාදිහි අභිභූතත්තා. ඉධ පනායං විතක්කවිචාරපීතීහි අනභිභූතත්තා උක්ඛිත්තසිරා විය හුත්වා පරිබ්බත්තකිච්චා ජාතා, තස්මා චුත්තාති.

සතො ච සම්පජානොති එත්ථ සරතීති සතො. සම්පජානාතීති සම්පජානො. ඉති පුග්ගලෙන සති ච සම්පජඤ්ඤාඤ්ච චුත්තං. තත්ථ සරණලක්ඛණා සති, අසම්මුස්සනරසා ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අසම්මොහලක්ඛණං සම්පජඤ්ඤං, තීරණරසං, පටිවයපච්චුපට්ඨානං.

තත්ථ කිඤ්චාපි ඉදං සතිසම්පජඤ්ඤං පුරිමජ්ඣානෙසුපි අත්ථි, මුට්ඨස්සතිස්ස හි අසම්පජානස්ස උපචාරමත්තම්පි න සම්පජ්ජති, පගෙව අප්පනා. ඔළාරිකත්තා පන තෙසං ක්කානානං භූමියං විය පුරිසස්ස විත්තස්ස ගති සුඛා හොති,

අබ්‍යන්තර තත්ව සනිසම්පජ්ඣාකිවීම. ඔළාරිකඩගජපහානෙත පන සුබ්‍රමත්තා ඉමස්ස කුමනස්ස පුරිසස්ස බුරධාරායං විය සනිසම්පජ්ඣාකිවීමපරිග්ගතිතා එව විත්තස්ස ගති ඉච්ඡිතබ්බාති ඉධෙව චුත්තං. කිඤ්ච භියොයා - යථා ධෙනුපගො වච්ඡො ධෙනුතො අපනීතො අරක්ඛියමානො පුනදෙව ධෙනුං උපගච්ඡති, එවමිදං තතියජ්ඣානසුඛං පිනිතො අපනීතමිපි සනිසම්පජ්ඣාකාරක්ඛෙන අරක්ඛියමානං පුනදෙව පිනිං උපගච්ඡෙයා, පිනිසම්පයුත්තමෙව සියා, සුඛෙ වාපි සත්තා සාරජ්ජන්ති. ඉදඤ්ච අතිමධුරසුඛං, තතො පරං සුඛාභාවා. සනිසම්පජ්ඣානුභාවෙන පනෙත්ථ සුඛෙ අසාරජ්ජනා හොති, නො අඤ්ඤාති ඉමමිපි අත්ථවිසෙසං දස්සෙතුං ඉදමිධෙව චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති එත්ථ කිඤ්චාපි තතියජ්ඣානසමඬගිතො සුඛපටිසංවෙදනාහොගො නත්ථි, එවං සන්තෙපි යස්මා තස්ස නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං. යං වා තං නාමකායසම්පයුත්තං සුඛං, තංසමුට්ඨානෙනස්ස යස්මා අතිපණ්ණෙන රූපෙන රූපකායො ඵුට්ඨො, යස්ස ඵුට්ඨත්තා කුමානා චුට්ඨිතොපි සුඛං පටිසංවෙදෙයා, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙත්තො “සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතී”ති ආහ.

ඉදානි යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරීති එත්ථ යංකුමානහෙතු යංකුමානකාරණා තං තතියජ්ඣානසමඬගිපුග්ගලං බුද්ධාදයො අරියා ආචික්ඛන්ති දෙසෙත්ති පඤ්ඤපෙත්ති පට්ඨපෙත්ති විවරන්ති විහජන්ති උත්තානිකරොත්ති පකාසෙත්ති, පසංසන්තිති අධිප්පායො. කිත්ති? උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරීති. තං තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතීති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බං.

කස්මා පන තං තෙ එවං පසංසන්තිති? පසංසාරහතො. අයඤ්භි යස්මා අතිමධුරසුඛෙ සුඛපාරම්ප්පත්තෙපි තතියජ්ඣානෙ උපෙක්ඛකො, න තත්ථ සුඛාභිසංගිගෙන ආකඩ්ඪියති. යථා ව පිනි න උප්පජ්ජති, එවං උපට්ඨිතසතිතාය සතිමා. යස්මා ව අරියකන්තං අරියජනසෙවිතමෙව ව අසංකිලිට්ඨං සුඛං නාමකායෙන පටිසංවෙදෙති, තස්මා පසංසාරහො. ඉති පසංසාරහතො නං අරියා තෙ එවං පසංසාහෙතුහුතෙ ගුණෙ පකාසෙත්තො “උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරී”ති එවං පසංසන්තිති වෙදිතබ්බං. තතියන්ති ගණනානුසුඛබ්බතා තතියං, ඉදං තතියං උප්පන්නන්තිපි තතියං.

සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානාති කායිකසුඛස්ස ව කායිකදුක්ඛස්ස ව පහානා. පුබ්බෙවාති තඤ්ච ඛො පුබ්බෙව, න චතුත්ථජ්ඣානක්ඛණේ. සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථභිගමාති වෙතසිකසුඛස්ස ව වෙතසිකදුක්ඛස්ස වාති ඉමෙසමිපි ද්විත්තං පුබ්බෙව අත්ථභිගමා, පහානා ඉච්චෙව චුත්තං හොති.

කදා පන නෙසං පහානං හොති? චතුත්තං කුමානානං උපචාරක්ඛණේ. සොමනස්සඤ්භි චතුත්ථජ්ඣානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව පභීයති, දුක්ඛදොමනස්සසුඛාති පඨමදුතියතතියජ්ඣානානං උපචාරක්ඛණෙසු. එවමෙනෙසං පහානක්කමෙන අචුත්තානං, ඉන්ද්‍රියවිහබ්බගෙ පන ඉන්ද්‍රියානං උද්දෙසක්කමෙනෙව ඉධාපි චුත්තානං සුඛදුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සානං පහානං වෙදිතබ්බං.

යදි පනෙතාති තස්ස තස්ස කුමානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව පභීයන්ති, අථ කස්මා “කත්ථ චුප්පන්නං දුක්ඛන්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පඨමං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්ථ චුප්පන්නං දුක්ඛන්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. කත්ථ චුප්පන්නං දොමනස්සින්ද්‍රියං... සුඛින්ද්‍රියං... සොමනස්සින්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු, සුඛස්ස ව පහානා...පෙ.... චතුත්ථං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්ථ චුප්පන්නං සොමනස්සින්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”ති (සං. නි. 5.510) එවං කුමානස්සෙව නිරොධො චුත්තොති. අතිසයනිරොධත්තා. අතිසයනිරොධො හි නෙසං පඨමජ්ඣානාදීසු, න නිරොධොයෙව. නිරොධොයෙව පන උපචාරක්ඛණේ නාතිසයනිරොධො.

තථා හි නානාවජ්ජනෙ පඨමජ්ඣානුපචාරෙ නිරුද්ධස්සාපි දුක්ඛන්ද්‍රියස්ස ඩංසමකසාදිසම්ඵස්සෙන වා විසමාසනුපතාපෙන වා සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව අන්තොඅප්පනායං. උපචාරෙ වා නිරුද්ධම්පෙන න සුචුට්ඨ නිරුද්ධං හොති, පටිපක්ඛෙන අවිහතත්තා. අන්තොඅප්පනායං පන පිනිඵරණෙන සබ්බො කායො සුඛොක්කන්තො හොති, සුඛොක්කන්තකායස්ස ව සුචුට්ඨ නිරුද්ධං හොති දුක්ඛන්ද්‍රියං, පටිපක්ඛෙන විහතත්තා. නානාවජ්ජනෙයෙව ව දුතියජ්ඣානුපචාරෙ පභීනස්සාපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්ස යස්මා එතං විතක්කවිචාරපච්චයෙපි කායකිලමෙව විත්තුපසානෙ ව සති උප්පජ්ජති, විතක්කවිචාරාභාවෙ නෙව උප්පජ්ජති. යත්ථ පන උප්පජ්ජති, තත්ථ විතක්කවිචාරභාවෙ. අප්පභීනායෙව ව දුතියජ්ඣානුපචාරෙ විතක්කවිචාරාති තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව දුතියජ්ඣානෙ, පභීනප්පච්චයත්තා. තථා තතියජ්ඣානුපචාරෙ පභීනස්සාපි සුඛින්ද්‍රියස්ස පිනිසමුට්ඨානපණ්ණරූපඵුට්ඨකායස්ස සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව තතියජ්ඣානෙ. තතියජ්ඣානෙ හි සුඛස්ස පච්චයභුතා පිනි සබ්බසො නිරුද්ධාති. තථා චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ පභීනස්සාපි සොමනස්සින්ද්‍රියස්ස ආසන්නත්තා, අප්පනාපත්තාය උපෙක්ඛාය අභාවෙන සම්මා අනතික්කන්තත්තා ව සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව චතුත්ථජ්ඣානෙ. තස්මා එව ව “එත්ථුප්පන්නං දුක්ඛන්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”ති තත්ථ තත්ථ අපරිසෙසග්ගහණං කතන්ති.

එත්ථාහ - “අට්ඨං තස්ස තස්ස කුමානස්සුපචාරෙ පභීනාපි එතා වෙදනා ඉධ කස්මා සමාහරා”ති? සුඛග්ගහණත්ථං. යා හි අයං අදුක්ඛමසුඛන්ති එත්ථ අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා චුත්තා, සා සුබ්‍රමා දුබ්බඤ්ඤායා, න සක්කා සුඛෙන ගහෙතුං, තස්මා යථා නාම දුට්ඨස්ස යථා වා තථා වා උපසඩ්ධමිත්ථා ගහෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස ගොණස්ස සුඛගහණත්ථං ගොපො එකස්මිං වජෙ සබ්බා ගාවො සමාහරති, අට්ඨකෙකං නිහරන්තො පටිපාටියා ආගතං “අයං සො

ගණනට න”න්ති තම්පි ගාභාපෙනි, එවමෙව හගවා සුබග්ගණනත්ථං සබ්බා එතා සමාහරිති. එවඤ්ඤි සමාහරා එතා දස්සෙත්වා “යං තෙව සුඛං, න දුක්ඛං, න සොමනස්සං, න දොමනස්සං, අයං අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා”ති සක්කා හොති එසා ගහගිතුං.

අපි ව අදුක්ඛමසුඛාය වෙනොවිමුත්තියා පච්චයදස්සනත්ථඤ්ඤාපි එතා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. දුක්ඛප්පභානාදයො හි තස්සා පච්චයා. යථාහ – “චත්තාරො ඛො, ආවුසො, පච්චයා අදුක්ඛමසුඛාය වෙනොවිමුත්තියා සමාපත්තියා. ඉධාවුසො, හික්ඛු සුඛස්ස ව පභානා ...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙ ඛො, ආවුසො, චත්තාරො පච්චයා අදුක්ඛමසුඛාය වෙනොවිමුත්තියා සමාපත්තියා”ති (ම. නි. 1.458). යථා වා අඤ්ඤත්ථ පභිනාපි සක්කායදිට්ඨිආදයො තතියමග්ගස්ස වණ්ණහණනත්ථං “තත්ථ පභිනා”ති චුත්තා, එවං වණ්ණහණනත්ථම්පෙනස්ස ඤානස්සෙනා ඉධ චුත්තාතිපි වෙදිතබ්බා. පච්චයසාතෙන වා එත්ථ රාගදොසානං අතිදුර්භාවං දස්සෙතුම්පෙනා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. එතාසු හි සුඛං සොමනස්සස්ස පච්චයො, සොමනස්සං රාගස්ස, දුක්ඛං දොමනස්සස්ස, දොමනස්සං දොසස්ස. සුඛාදිසාතෙන ව තෙ සප්පච්චයා රාගදොසා හතාති අතිදුරෙ හොත්තිති.

අදුක්ඛමසුඛත්ති දුක්ඛාභාවෙන අදුක්ඛං, සුඛාභාවෙන අසුඛං. එතෙනත්ථ සුඛදුක්ඛපටිපක්ඛතුං තතියවෙදනං දීපෙති, න දුක්ඛසුඛාභාවමත්තං. තතියවෙදනා නාම අදුක්ඛමසුඛා, උපෙක්ඛාතිපි චුච්චති. සා ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතානුභවනලක්ඛණා, මජ්ඣන්තරසා, අවිභුතපච්චපට්ඨානා, සුඛනිරොධපදට්ඨානාති වෙදිතබ්බා.

උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධත්ති උපෙක්ඛාය ජනිතසතිපාරිසුද්ධං. ඉමස්මිඤ්ඤි ඤානෙ සුපරිසුද්ධා සති, යා ව තස්සා සතියා පාරිසුද්ධි, සා උපෙක්ඛාය කතා, න අඤ්ඤෙන. තස්මා එතං “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”න්ති චුච්චති. යාය ව උපෙක්ඛාය එත්ථ සති පාරිසුද්ධි හොති, සා අත්ථතො තත්ත්වමජ්ඣන්තරාති වෙදිතබ්බා. න කෙවලඤ්ඤත්ථ තාය සතියෙව පරිසුද්ධා, අපි ව ඛො සබ්බෙපි සම්පයුත්තධම්මා, සතිසීසෙන පන දෙසනා චුත්තා.

තත්ථ කිඤ්ඤාපි අයං උපෙක්ඛා හෙට්ඨාපි තිසු ඤානෙසු විජ්ජති, යථා පන දිවා සූරියප්පභාහිභවා සොම්මභාවෙන ව අත්තතො උපකාරකත්තෙන වා සභාගාය රත්තියා අලාභා දිවා විජ්ජමානාපි චන්දලොඛා අපරිසුද්ධා හොති අපරියොදානා, එවමයම්පි තත්ත්වමජ්ඣන්තරපෙක්ඛාවන්දලොඛා විතක්කාදිපච්චනිකධම්මතෙජාහිභවා සභාගාය ව උපෙක්ඛාවෙදනාරත්තියා අපට්ඨානා විජ්ජමානාපි පඨමජ්ඣානාදිහෙදෙසු අපරිසුද්ධා හොති. තස්මා ව අපරිසුද්ධාය දිවා අපරිසුද්ධචන්දලොඛාය පභා විය සහජානාපි සතිආදයො අපරිසුද්ධාව හොත්ති. තස්මා තෙසු එකම්පි “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”න්ති න චුත්තං. ඉධ පන විතක්කාදිපච්චනිකධම්මතෙජාහිභවාභාවා සභාගාය ව උපෙක්ඛාවෙදනාරත්තියා පට්ඨානා අයං තත්ත්වමජ්ඣන්තරපෙක්ඛාවන්දලොඛා අතිවිය පරිසුද්ධා, තස්මා පරිසුද්ධත්තා පරිසුද්ධචන්දලොඛාය පභා විය සහජානාපි සතිආදයො පරිසුද්ධා හොත්ති පරියොදානා. තස්මා ඉදමෙව “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”න්ති චුත්තත්ති වෙදිතබ්බං. චතුත්ථන්ති ගණනානුපුබ්බතා චතුත්ථං. ඉදං චතුත්ථං උප්පන්නත්තිපි චතුත්ථං.

පඤ්ඤවා හොතිති පඤ්ඤා අස්ස අත්ථිති පඤ්ඤවා. උදයත්ථගාමිනියාති උදයගාමිනියා වෙව අත්ථගාමිනියා ව. සමන්තාගතොති පරිපුණ්ණො. අරියායාති නිද්දොසාය. නිබ්බේධකායාති නිබ්බේධපක්ඛිකාය. දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති නිබ්බානගාමිනියා. සො ඉදං දුක්ඛත්ති එවමාදිසු “එත්තකං දුක්ඛං න ඉතො හියො”ති සබ්බම්පි දුක්ඛස්චචං සරසලක්ඛණපටිවෙධෙන යථාභූතං පජානාති පටිවිජ්ඣති. තස්මා ව දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිකං තණ්හං “අයං දුක්ඛස්සමුදයො”ති. තදුභයම්පි යං යානං පත්ථා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පචත්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති. තස්මා ව සම්පාපකං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති සරසලක්ඛණපටිවෙධෙන යථාභූතං පජානාති පටිවිජ්ඣතිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සරුපතො සච්චාති දස්සෙත්වා ඉදානි කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො “ඉමෙ ආසවා”තිආදිමාහ. තෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. එවං තිස්සො සික්ඛායො දස්සෙත්වා ඉදානි තාසං පාරිපුරික්කමං දස්සෙතුං “ඉමා තිස්සො සික්ඛායො ආවජ්ජන්තො සික්ඛෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තස්මත්ථො – පච්චෙකං පරිපුරෙතුං ආවජ්ජන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, ආවජ්ජන්තොපි “අයං නාම සික්ඛා”ති ජානන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, ජානන්තොපි පුනස්පුනං පස්සන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, පස්සන්තොපි යථාදිට්ඨං පච්චෙකක්ඛන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, පච්චෙකක්ඛන්තොපි තත්ථොව විත්තං අවලං කත්ථා පතිට්ඨපෙන්නොපි සික්ඛෙය්‍ය, තංතංසික්ඛාසම්පයුත්තසද්ධාවිරියසතිසමාධිපඤ්ඤාහි සකසකකිච්චං කරොන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, අභිඤ්ඤායාහිජානනකාලෙපි තං තං කිච්චං කරොන්තොපි තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍ය, අධිසීලං ආවරෙය්‍ය, අධිවිත්තං සම්මා වරෙය්‍ය, අධිපඤ්ඤං සමාදාය වත්තෙය්‍ය.

ඉධානි මූලපදං. ඉමිස්සා දිට්ඨියාතිආදිති දසහි පදෙහි සික්ඛත්තයසඬ්ඛානං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධසාසනමෙව කථිතං. තඤ්ඤි බුද්ධෙන හගවතා දිට්ඨත්තා දිට්ඨිති චුච්චති. තස්සෙව ඛමනවසෙන ඛන්ති, රුච්චනවසෙන රුචී, ගහණවසෙන ආදායො, සභාවට්ඨෙන ධම්මො, සික්ඛිතබ්බවට්ඨෙන විනයො, තදුභයෙනපි ධම්මවිනයො, පචුත්තවසෙන පාවචනං, සෙට්ඨවරියට්ඨෙන බ්‍රහ්මවරියං, අනුසිට්ඨිදානවසෙන සත්ථුසාසනත්ති චුච්චති. තස්මා “ඉමිස්සා දිට්ඨියා”තිආදිසු ඉමිස්සා බුද්ධදිට්ඨියා ඉමිස්සා බුද්ධඛන්තියා ඉමිස්සා බුද්ධරුචියා ඉමස්මිං බුද්ධආදායෙ ඉමස්මිං බුද්ධධම්මෙ ඉමස්මිං බුද්ධවිනයෙ.

“යෙ බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි ‘ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති, නො විරාගාය, සඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති, නො විසඤ්ඤාගාය, ආවයාය සංවත්තන්ති, නො අපවයාය, මහිවිජ්‍යාය සංවත්තන්ති, නො අප්පිවිජ්‍යාය, අසන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති, නො සන්තුට්ඨියා, සභිගණිකාය සංවත්තන්ති, නො පච්චෙකාය, කොසප්පාය සංවත්තන්ති, නො විරියාරම්භාය, දුඛභරතාය සංවත්තන්ති, නො සුභරතායා’ති. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසි ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’න්ති.

“යෙ ච බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි ‘ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති, නො සරාගාය... පෙ.... සුභරතාය සංවත්තන්ති, නො දුඛභරතායා’ති. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසි ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’”න්ති (අ. නි. 8.53; චූළව. 406) –

එවං චූත්තෙ ඉමස්මිං බුද්ධධම්මවිනයෙ ඉමස්මිං බුද්ධපාවචනෙ ඉමස්මිං බුද්ධබ්‍රහ්මවරියෙ ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපි වෙතං සික්ඛත්තසංඛිධානං සකලං සාසනං භගවතා දිට්ඨත්තා සම්මාදිට්ඨිපච්චයත්තා සම්මාදිට්ඨිපුබ්බගමත්තා ච දිට්ඨි. භගවතො ඛමනවසෙන ඛන්ති. රුච්චනවසෙන රුචි. ගහණවසෙන ආදායො. අත්තනො කාරකං අපායෙසු අපතමානං කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. සොච සංකිලෙසපක්ඛං විනෙතීති විනයො. ධම්මො ච සො විනයො වාති ධම්මවිනයො. කුසලධම්මෙහි වා අකුසලධම්මානං එස විනයොති ධම්මවිනයො. තෙනෙව චූත්තං –

“යෙ ච බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි ‘ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති, නො සරාගාය... පෙ.... එකංසෙන ගොතමී ධාරෙය්‍යාසි ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’”න්ති (අ. නි. 8.53; චූළව. 406).

ධම්මෙන වා විනයො, න දණ්ඩාදීහීති ධම්මවිනයො. චූත්තමපි වෙතං –

“දණ්ඩෙනෙකෙ දමයන්ති, අඬකුසෙහි කසාහි ව;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, නාගො දන්තො මහෙසිනා”ති. (චූළව. 342; ම. නි. 2.352);

තථා –

“ධම්මෙන නියමානානං, කා උසුයා විජානත”න්ති. (මහාව. 63);

ධම්මාය වා විනයො ධම්මවිනයො. අනවජ්ජධම්මත්ථඤ්ඤෙස විනයො, න භවභොගාමිසත්ථං. තෙනාහ භගවා “නයිදං, හික්ඛෙව, බ්‍රහ්මවරියං චූස්සති ජනකුභනත්ථ”න්ති (අ. නි. 4.25) විත්ථාරො. පුණ්ණත්ථෙරොපි ආහ “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං බො, ආචුසො, භගවති බ්‍රහ්මවරියං චූස්සති”ති (ම. නි. 1.259). විසිට්ඨං වා නයතීති විනයො. ධම්මතො විනයො ධම්මවිනයො. සංසාරධම්මතො හි සොකාදිධම්මතො වා එස විසිට්ඨං නිබ්බානං නයති. ධම්මස්ස වා විනයො, න තිත්ථකරානන්ති ධම්මවිනයො. ධම්මභූතො හි භගවා, තස්සෙව විනයො.

යස්මා වා ධම්මා එව අභිඤ්ඤෙය්‍යා පරිඤ්ඤෙය්‍යා පහාතබ්බා භාවෙතබ්බා සවිජ්ඣාතබ්බා ව, තස්මා එස ධම්මෙසු විනයො, න සත්තෙසු න ජීවෙසු වාති ධම්මවිනයො. සාත්ථසබ්බාඤ්ජනතාදිහි අඤ්ඤෙසං වචනතො පධානං වචනන්ති පච්චනං, පච්චනමෙව පාවචනං. සබ්බවරියාහි විසිට්ඨවරියභාවෙන බ්‍රහ්මවරියං. දෙවමනුස්සානං සත්ථුභූතස්ස භගවතො සාසනන්ති සත්ථුසාසනං. සත්ථුභූතං වා සාසනන්තිපි සත්ථුසාසනං. “සො වො මමච්චයෙන සත්ථාති (දී. නි. 2.216) හි ධම්මවිනයොව සත්ථා”ති චූත්තොති එවමෙනෙසං පදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ සබ්බජ්ජකාරජ්ඣානනිබ්බත්තකො හික්ඛු දිස්සති, න අඤ්ඤා, තස්මා තත්ථ තත්ථ “ඉමස්සා”ති ව “ඉමස්මි”න්ති ව අයං නියමො කතොති වෙදිතබ්බො.

ජීවන්ති තෙන තංසම්පයුත්තකා ධම්මාති ජීවිතං. අනුපාලනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති ඉන්ද්‍රියං. ජීවිතමෙව ඉන්ද්‍රියං ජීවිතීන්ද්‍රියං. තං පවත්තසන්තතාධිපතෙය්‍යං භොති. ලක්ඛණාදිහි පන අත්තනා අවිනිභූත්තානං ධම්මානං අනුපාලනලක්ඛණං ජීවිතීන්ද්‍රියං, තෙසං පවත්තනරසං, තෙසංයෙව යපනපච්චුපට්ඨානං, යාපයිතබ්බධම්මපදට්ඨානං. සන්තෙපි ව අනුපාලනලක්ඛණාදිමිහි විධානෙ අත්ථික්ඛණෙයෙව තං තෙ ධම්මෙ අනුපාලෙති, උදකං විය උප්පලාදීති. යථාසකං පච්චයෙහි උප්පන්නෙපි ව ධම්මෙ පාලෙති, ධාති විය කුමාරං, සයංපවත්තිතධම්මසම්බන්ධෙනෙව ව පවත්තති, නියාමකො විය නාවං. න භඬිගතො උද්ධං පවත්තයති, අත්තනො ව පවත්තයිතබ්බානඤ්ඤා අභාවා. න භඬිගක්ඛණෙ යපෙති, සයං හිජ්ජමානත්තා, බියමානො විය වට්ටිසිනෙහො පදීපසිඛං, න ව අනුපාලනපවත්තනට්ඨපනානුභාවවිරහිතං, යථාචූත්තක්ඛණෙ තස්ස තස්ස සාධනතොති දට්ඨබ්බං. ඨීතිපරිත්තතාය වාති ඨීතික්ඛණස්ස මන්දතාය ථොකතාය. අප්පකන්ති මන්දං ලාමකං. සරසපරිත්තතාය වාති අත්තනො පච්චයභූතානං කිච්චානං සම්පත්තිනං වා අප්පතාය දුබ්බලතාය.

තෙස ද්විත්තං කාරණං විභාගතො දස්සෙතුං “කථං ධීනිපරිත්තතායා”ති ආදිමාහ. තත්ථ “අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථාති එවමාදි පඤ්චවොකාරහවෙ පචත්තියං චිත්තස්ස නිරුප්ඤ්ඤානාලෙ සබ්බස්මිං රූපාරූපධම්මෙ අනිරුප්ඤ්ඤාත්තෙපි රූපතො අරූපස්ස පටිඨානභාවෙන අරූපජීවිතං සන්ධාය, චුතිචිත්තෙන වා සද්ධිං සබ්බෙසං රූපාරූපානං නිරුප්ඤ්ඤානාවෙන පඤ්චවොකාරහවෙ චුතිචිත්තං සන්ධාය, චතුරවොකාරහවෙ රූපස්ස අභාවෙන චතුරවොකාරහවං සන්ධාය කථිතං”න්ති වෙදිතබ්බං. අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙති අතීතචිත්තස්ස භඩ්ගක්ඛණසමඬ්ඨිකාලෙ තංසමඬ්ඨිගුණ්ගලො “ජීවිත්ථං” ඉති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවතීති “ජීවති”තිපි වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිස්සතීති “ජීවිස්සති”තිපි වත්තුං න ලබ්භති. අනාගතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සතීති අනාගතචිත්තස්ස අනුප්පජ්ජනක්ඛණසමඬ්ඨිකාලෙ “ජීවිස්සති”ති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවතීති “ජීවති”ති වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිත්ථාති “ජීවිත්ථං”ඉතිපි වත්තුං න ලබ්භති. පච්චුප්පන්නෙ චිත්තක්ඛණෙති පච්චුප්පන්නචිත්තක්ඛණසමඬ්ඨිකාලෙ. ජීවතීති “ඉදානි ජීවති”ති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවිත්ථාති “ජීවිත්ථං”ඉති වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිස්සතීති “ජීවිස්සති”තිපි වත්තුං න ලබ්භති.

ජීවිතං අත්තභාවො ව සුඛදුක්ඛා වාති අයං ගාථා පඤ්චවොකාරහවං අමුඤ්ඤිත්වා ලබ්භමානාය දුක්ඛාය වෙදනාය ගහිතත්තා පඤ්චවොකාරහවමෙව සන්ධාය චුත්තාති වෙදිතබ්බං. කථං? ජීවිතන්ති ජීවිතසීසෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. අත්තභාවොති රූපක්ඛන්ධො. “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමච්චෙව භාසිතා”ති (විභ. අට්ඨ. 232) චුත්තත්තා උපෙක්ඛාවෙදනා අත්තොකරිත්වා සුඛදුක්ඛා වාති වෙදනාක්ඛන්ධො, චිත්තං ඉති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො චුත්තො. ඉමෙසං චතුත්තං ඛන්ධානං කථිතත්තායෙව ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණභාවෙන ලක්ඛණාකාරවසෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධොපි කථිතොති වෙදිතබ්බං. එවං චුත්තෙසු පඤ්චසු ඛන්ධෙසු අරූපධම්මං මුඤ්ඤිත්වා කම්මසමුට්ඨානාදිරූපස්ස අප්පචත්තනභාවෙන එකචිත්තසමායුත්තාති අරූපපට්ඨානභාවො කථිතො භොති. කථං? අසඤ්ඤාසත්තෙ රූපමිපි ඉධුපචිතකම්මලං අමුඤ්ඤිත්වා පචත්තති, නිරොධසමාපන්නානං රූපමිපි පට්ඨමසමාපන්නසමාපත්තිලං අමුඤ්ඤිත්වා පචත්තති. එවං අත්තතො අප්පචත්තිට්ඨානෙපි රූපපචත්තිං අත්තතො සන්තකමෙව කත්වා පචත්තනසභාවස්ස අරූපධම්මස්ස අත්තතො පචත්තිට්ඨානෙ රූපපචත්තියා පට්ඨානකාරණභාවෙන එකචිත්තසමායුත්තාති චිත්තපට්ඨානභාවො කථිතොති වෙදිතබ්බං.

එවං පඤ්චවොකාරහවෙ පචත්තියං රූපපචත්තියා පට්ඨානභාවචිත්තනිරොධෙන රූපෙ ධරමානෙයෙව පචත්තානං නිරොධො නාම භොතීති අරූපධම්මවසෙන එව “ලහුසො චත්තතෙ ඛණො”ති චුත්තං. අථ වා පඤ්චවොකාරහවෙ චුතිචිත්තං සන්ධාය කථිතාති වෙදිතබ්බං. එවං කථියමානෙ සුඛදුක්ඛා වාති කායිකචෙතසිකසුඛවෙදනා ව කායිකචෙතසිකදුක්ඛවෙදනා ව චුතිචිත්තක්ඛණෙ අභොන්තිපි එකසන්තතිවසෙන චුතිචිත්තෙන සද්ධිං නිරුප්ඤ්ඤාති කථිතා. චතුරවොකාරහවං වා සන්ධාය කථිතාතිපි වෙදිතබ්බං. කථං? අඤ්ඤස්මිං යානෙ අත්තභාවොති සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස චුත්තභාවෙන අත්තභාවොති සඤ්ඤාක්ඛන්ධොව ගහිතො. භුග්ගලොකෙ කායිකසුඛදුක්ඛදොමනස්ස අභොන්තමිපි සුඛදුක්ඛා වාති වෙදනාසාමඤ්ඤතො ලබ්භමානො වෙදනාක්ඛන්ධො ගහිතොති වෙදිතබ්බං. සෙසං චුත්තසද්ධිසමෙව. ඉමෙසු ව තිසු විකප්පෙසු කෙවලාති ධුට්ඨසුඛසුභඅත්තා නත්ථි, කෙවලං තෙහි අවොම්ඤ්සා. ලහුසො චත්තති ඛණොති චුත්තනෙයෙන එකචිත්තක්ඛණකතාය ලහුකො අනිපරිත්තො ජීවිතාදීනං ඛණො චත්තති.

එකතො ද්විත්තං චිත්තානං අප්පචත්තිං දස්සෙන්නො “චුල්ලාසිතිසහස්සාති”ති ගාථමාහ. චුල්ලාසිතිසහස්සාති, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරුති යෙ දෙවගණා චතුරාසිති කප්පසහස්සාති ආයුං ගහෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ තිට්ඨන්ති. “යෙ නරා”තිපි පාළි. න ත්වෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විති චිත්තසමොභිතාති තෙපි දෙවා ද්විති චිත්තෙහි සමොභිතා එකතො හුත්වා යුගතද්ධෙන චිත්තෙන න තු එව ජීවන්ති, එකෙනෙකෙන චිත්තෙන ජීවන්තිති අත්ථො.

ඉදානි මරණකාලං දස්සෙන්නො “යෙ නිරුද්ධා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යෙ නිරුද්ධාති යෙ ඛන්ධා නිරුද්ධා අත්ථධිගතා. මරන්තස්සාති මතස්ස. තිට්ඨමානස්ස වාති ධරමානස්ස වා. සබ්බෙපි සද්ධිසා ඛන්ධාති චුතිතො උද්ධං නිරුද්ධක්ඛන්ධා වා පචත්තෙ නිරුද්ධක්ඛන්ධා වා පුන සංචතුං අසක්කුණෙයාට්ඨෙන සබ්බෙපි ඛන්ධා සද්ධිසා. ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකාති නිරුද්ධක්ඛන්ධානං පුන ආගන්ත්වා පට්ඨසන්ධානාභාවෙන ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකාති චුච්චන්ති.

ඉදානි තිසු කාලෙසු නිරුද්ධක්ඛන්ධානං නානත්තං නත්ථිති දස්සෙතුං “අනන්තරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අනන්තරා ව යෙ භග්ගා, යෙ ව භග්ගා අනාගතාති යෙ ඛන්ධා අනන්තරාතිතා හුත්වා භින්නා නිරුද්ධා, යෙ ව අනාගතා ඛන්ධා භිජ්ජිස්සන්ති. තදන්තරෙති තෙසං අන්තරෙ නිරුද්ධානං පච්චුප්පන්නඛන්ධානං. වෙසමං නත්ථි ලක්ඛණෙති විසමස්ස භාවො වෙසමං, තං වෙසමං නත්ථි, තෙහි නානත්තං නත්ථිති අත්ථො. ලක්ඛියතීති ලක්ඛණං, තස්මිං ලක්ඛණෙ.

ඉදානි අනාගතක්ඛන්ධානං චත්තමානක්ඛන්ධෙහි අසමිඤ්ඤාභාවං කථෙන්නො “අනිබ්බත්තෙන න ජාතො”ති ගාථමාහ. අනිබ්බත්තෙන න ජාතොති අජාතෙන අපාතුභුතෙන අනාගතක්ඛන්ධෙන න ජාතො න නිබ්බත්තො. එතෙන අනාගතක්ඛන්ධස්ස චත්තමානක්ඛන්ධෙන අසමිඤ්ඤාභාවං කථෙසි. පච්චුප්පන්නෙ ජීවතීති ඛණපච්චුප්පන්නෙන චත්තමානක්ඛන්ධෙන ජීවති. එතෙන එකක්ඛණෙ ද්විති චිත්තෙහි න ජීවතීති කථිතං. චිත්තභග්ගා මතොති ද්විති චිත්තෙහි එකක්ඛණෙ අජීවනභාවෙන චිත්තභඩ්ගෙන මතො. “උපරිතො චිත්තභඩ්ගා”තිපි පාළි, තං උජුකමෙව. පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියාති “රූපං ජීරති මච්චානං, නාමගොත්තං න ජීරති”ති (සං. නි. 1.76) වචනක්කමෙන

පණ්ණාස්සකමන්තං න ජීරණසභාවෙන පරමා ධීනි එතිස්සාති පරමන්ටියා, සභාවට්ඨිකාති අත්ථො. “දත්තො මනො, මිත්තො මනො”ති පණ්ණාස්සකමන්තමෙව හි තිට්ඨති. අප්ථ වා පරමන්ටියාති පරමන්ටිකා. පරමො අත්ථො එතිස්සාති පරමන්ටිකා. අප්ථාකාසොති පඤ්ඤාත්තියා නත්ථිධම්මං පටිච්ච කප්තං විය මනොති පඤ්ඤාත්ති නත්ථිධම්මං පටිච්ච න කටියති, ජීවිත්තදියභඩ්ගසඬ්ඛානං ධම්මං පටිච්ච කටියති.

අනිධානගතා භග්ගාති යෙ ඛන්ධා භින්නා, තෙ නිධානං නිහිතං නිවයං න ගච්ඡන්තීති අනිධානගතා. පුඤ්ජො නත්ථි අනාගතෙති අනාගතෙපි නෙසං පුඤ්ජභාවො රාසිභාවො නත්ථි. නිබ්බන්තායෙව තිට්ඨන්තීති පච්චුප්පන්නවසෙන උප්පන්නා ධීනික්ඛණෙ වයධම්මාව භුත්වා තිට්ඨන්ති. කිමිව? ආරග්ගෙ සාසපුප්පමාති සුචිමුඛෙ සාසපො විය.

ඉදානි ඛන්ධානං දස්සනභාවං දස්සෙන්නො “නිබ්බන්තාන”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ නිබ්බන්තානං ධම්මානන්ති පච්චුප්පන්නානං ඛන්ධානං. භඩ්ගො නෙසං පුරක්ඛතොති එතෙසං භෙදො පුරතො කත්වා යටිතො. පලොකධම්මාති නස්සනසභාවා. පුරාණෙහි අධිස්සිකාති පුරෙ උප්පන්නෙහි ඛන්ධෙහි න මිස්සිකා න සංසග්ගා.

ඉදානි ඛන්ධානං අදස්සනභාවං දස්සෙන්නො “අදස්සනතො ආයන්තී”ති ගාථමාහ. තත්ථ අදස්සනතො ආයන්තීති අදිස්සමානායෙව ආගච්ඡන්ති උප්පජ්ජන්ති. භඩ්ගා ගච්ඡන්තිදස්සනන්ති භෙදා භඩ්ගතො උද්ධං අදස්සනභාවං ගච්ඡන්ති. විජ්ජුප්පාදොව ආකාසෙති විවටාකාසෙ විජ්ජුලතාතිවජරණං විය. උප්පජ්ජන්ති වයන්ති වාති පුබ්බන්තතො උද්ධං උප්පජ්ජන්ති ව භිජ්ජන්ති ව, නස්සන්තීති අත්ථො. “උදෙති ආපුරති වෙති වන්දො”ති (ජා. 1.5.3) එවමාදිසු විය.

එවං ධීනිපරිත්තතං දස්සෙත්වා ඉදානි සරසපරිත්තතං දස්සෙන්නො “කප්ථං සරසපරිත්තතායා”ති ආදිමාහ. තත්ථ අස්සාසුප්පතිඛන්ධං ජීවිතන්ති අබ්භන්තරපටිසනනාසිකවාතපටිඛද්ධං ජීවිත්තදියං. පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකවාතො. අස්සාසපස්සාසොති තදුභයං. මහාභුතූප්පතිඛන්ධන්ති වතුසමුට්ඨානිකානං පථවිආපතෙජවායානං මහාභුතානං පටිඛද්ධං ජීවිතං. කබ්බිකාරාභාරූප්පතිඛන්ධන්ති අසිතපිතාදිකබ්බිකාරආභාරෙත උප්පතිඛන්ධං. උස්මුප්පතිඛන්ධන්ති කම්මජතෙජොධාතූප්පතිඛන්ධං. විඤ්ඤාණූප්පතිඛන්ධන්ති භවභිග්විඤ්ඤාණූප්පතිඛන්ධං. යං සන්ධාය චුත්තං “ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණං, යදා කායං ජහන්තිම”න්ති (සං. නි. 3.95).

ඉදානි නෙසං දුබ්බලකාරණං දස්සෙන්නො “මූලමපි ඉමෙසං දුබ්බල”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ මූලමපිති පතිට්ඨට්ඨෙත මූලභුතමපි. අස්සාසපස්සාසානඤ්ඤි කරජකායො මූලං. මහාභුතාදීනං අවිජ්ජාකම්මතණ්ණාභාරා. ඉමෙසන්ති චුත්තජ්ජකාරානං අස්සාසාදීනං ජීවිත්තදියපවත්තිකාරණවසෙන චුත්තානං. එතෙසු හි එකෙකස්මිං අසති ජීවිත්තදියං න තිට්ඨති. දුබ්බලන්ති අප්පථාමං. පුබ්බභෙතූපිති අතිතජාතියං ඉමස්ස විපාකවට්ටස්ස භෙතූභුතා කාරණසඬ්ඛානා අවිජ්ජාසඬ්ඛාරණණ්ණපාදානභවාපි. ඉමෙසං දුබ්බලා යෙ පච්චයා තෙපි දුබ්බලාති යෙ ආරම්මණාදිසාධාරණපච්චයා. පභාවිකාති පධානං භුත්වා උප්පාදිකා භවතණ්ණා. සහභූමීති සහභවිකාපි රූපාරූපධම්මා. සම්පයොගාපිති එකතො යුත්තාපි අරූපධම්මා. සහජාපිති සද්ධිං එකච්ඡිතෙ උප්පන්නාපි. යාපි පයොජිකාති චුතිපටිසන්ධිවසෙන යොජෙතුං නියුත්තාති පයොජිකා, වට්ටමූලකා තණ්ණා. චුත්තඤ්ඤෙතං “තණ්ණාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105). නිවච්ඡුබ්බලාති නිරන්තරෙත දුබ්බලා. අනවට්ඨිතාති න අවට්ඨිතා, ඔතරිත්වා න ධීතා. පරිපාතයන්ති ඉමෙති ඉමෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤා පාතයන්ති ඛෙපයන්ති. අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සාති අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස, එකො එකස්සාති අත්ථො. හි-ඉති කාරණත්ථෙ නිපාතො. නත්ථි තායිතාති තායනො රක්ඛකො නත්ථි. න වාපි යපෙන්නි අඤ්ඤාමඤ්ඤාත්ති අඤ්ඤා අඤ්ඤා යපෙතුං න සක්කොන්ති. යොපි නිබ්බන්තකො සො න විජ්ජන්ති යොපි ඉමෙසං උප්පාදකො ධම්මො, සො ඉදානි නත්ථි.

න ව කෙනවි කොචි භායතීති කොචි එකොපි කස්සචි වසෙන න පරිභායති. ගන්ධබ්බා ව ඉමෙ හි සබ්බසොති සබ්බෙ හි ඉමෙ ඛන්ධා සබ්බාකාරෙත භඩ්ගං පාපුණ්ණං යුත්තා. පුරිමෙහි පභාවිකා ඉමෙති පුබ්බභෙතූපච්චයෙහි ඉමෙ වත්තමානකා උප්පාදිකා. යෙපි පභාවිකාති යෙපි ඉමෙ වත්තමානකා උප්පාදකා පුබ්බභෙතූපච්චයා. තෙ පුරෙ මතාති තෙ චුත්තජ්ජකාරපච්චයා වත්තමානං අපාපුණ්ණත්වා පයමමෙව මරණං පත්තා. පුරිමාපි ව පච්ඡිමාපි වාති පුරිමා පුබ්බභෙතූපච්චයාපි ව පච්ඡිමා වත්තමානෙ පච්චයසමුප්පන්නා ව. අඤ්ඤාමඤ්ඤා න කදාචි මද්දසංසුති අඤ්ඤාමඤ්ඤා කිස්මිඤ්චි කාලෙ න දිට්ඨපුබ්බා. ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන චුත්තො.

වාතුමහාරාජිකානං දෙවනන්ති ධනරට්ඨවිරුළ්භකවිරූපක්ඛකූචෙරසඬ්ඛානා වතුමහාරාජා ඉස්සරා එතෙසන්ති වාතුමහාරාජිකා. රූපාදිහි දිබ්බන්ති කීළන්තීති දෙවා. තෙ සිනෙරූපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙ භොන්ති. තෙසු අත්ථි පබ්බතට්ඨකාපි, අත්ථි ආකාසට්ඨකාපි. තෙසං පරම්පරා වක්කවාළපබ්බතං පත්තා. බිඬ්ඬාපදොසිකා මනොපදොසිකා සිතවලාහකා උණ්භවලාහකා වන්දිමා දෙවපුත්තො සූරියො දෙවපුත්තොති එතෙ සබ්බෙපි වාතුමහාරාජිකදෙවලොකට්ඨා එව තෙසං වාතුමහාරාජිකානං ජීවිතං. උපාදායාති පටිච්ච. පරිත්තකන්ති චුද්ධිපටිසෙධො. ථොකන්ති මන්දකාලං, දීඝදිවසපටිසෙධො. බණ්කන්ති මන්දකාලං, කාලන්තරපටිසෙධො. ලභුකන්ති

සල්ලහුකං, අලසපට්ඨෙසෙධො. ඉතරන්ති සීසබ්ලවපට්ඨෙසෙධො . අනද්ධනියන්ති කාලවසෙන න අද්ධානක්ඛමං. නචිරට්ඨිතිකන්ති දිවසෙන චිරං න තිට්ඨති නචිරට්ඨිතිකං, දිවසපට්ඨෙසෙධො.

තාවතිංසානන්ති තෙත්තිංසජනා තත්ථ උපපන්නාති තාවතිංසා. අපි ච තාවතිංසාති තෙසං දෙවානං නාමමෙවාතිපි චුත්තං. තෙපි අත්ථි පබ්බතට්ඨකා, අත්ථි ආකාසට්ඨකා, තෙසං පරම්පරා වක්කවාළපබ්බතං පත්තා. තථා යාමාදිනං. එකදෙවලොකෙපි හි දෙවානං පරම්පරා වක්කවාළපබ්බතං අප්පත්තා නාම නත්ථි. දිබ්බසුඛං යානා පයානා සම්පත්තාති යාමා. කුට්ඨා පහට්ඨාති කුසිතා. පකතිපට්ඨන්තාරම්මණතො අතිරෙකෙන නිම්මිතුකාමකාලෙ යථාරුචිතෙ භොගෙ නිම්මිතිත්ථා රමන්තිති නිම්මානරති. විත්තාචාරං ඤත්වා පරෙහි නිම්මිතෙසු භොගෙසු වසං වත්තෙන්තිති පරනිම්මිතවසවත්ති. බ්‍රහ්මකායෙ බ්‍රහ්මසර්වය නියුත්තාති බ්‍රහ්මකායිකා. සබ්බෙපි පඤ්චවොකාරබ්‍රහ්මානො ගතිතා.

ගමනියොති ගන්ධබ්බො. සම්පරායොති පරලොකො. යො භික්ඛවෙ චිරං ජීවති, සො වස්සසත්තන්ති යො චිරං තිට්ඨමානො, සො වස්සසත්තන්තං තිට්ඨති. අප්පං වා භියොයාති වස්සසත්තො උපරි තිට්ඨමානො ද්වෙ වස්සසත්තාති තිට්ඨමානො නාම නත්ථි. භීළෙය්‍යා නන්ති නං ජීවිතං අවඤ්ඤාතං කරෙය්‍ය, ලාමකතො චිත්තෙය්‍ය. “භීළෙය්‍යාන”න්ති ච පඨන්ති. අව්චයන්තිති අතික්කමන්ති. අභොරත්තාති රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදා. උපරුජ්ඣතිති ජීවිතින්ද්‍රියං නිරුජ්ඣති, අභාවං උපගච්ඡති. ආයු ඛියාති මච්චානන්ති සත්තානං ආයුසඨිඛාරො ඛයං යාති. කුන්තදිනංව ඔදකන්ති යථා උදකච්ඡින්නාය කුන්තදියා උදකං, එවං මච්චානං ආයු ඛියාති. පරමත්ථතො හි අතිපරිත්තො සත්තානං ජීවිතක්ඛණො එකච්ඡිත්තක්ඛණකමත්තොයෙව. යථා නාම රථවක්කං පවත්තමානම්පි එකෙනෙව නෙම්පදෙසෙන පවත්තති, තිට්ඨමානම්පි එකෙනෙව තිට්ඨති, එවමෙව එකච්ඡිත්තක්ඛණකං සත්තානං ජීවිතං තස්මිං චිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙ සත්තො නිරුද්ධොති චුච්චති.

ධිරාති ධිරා ඉති. පුන ධිරාති පණ්ඩිතා. ධිතිමාති ධිති අස්ස අත්ථිති ධිතිමා. ධිතිසම්පන්නාති පණ්ඩිච්චෙන සමන්නාගතා. ධිකතපාපාති ගරහිතපාපා. තංයෙව පරියායං දස්සෙතුං “ධි චුච්චති පඤ්ඤා”තිආදිමාහ. තත්ථ පජානාතිති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා නයෙන අරියසච්චාති. අට්ඨකථායං පන “පඤ්ඤාපනවසෙන පඤ්ඤා”ති චුත්තා. කින්ති පඤ්ඤාපෙති? “අතිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති පඤ්ඤාපෙති. සාව අවිජ්ජාය අභිභවනතො අධිපතියට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියං, දස්සනලක්ඛණෙ වා ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීතිපි ඉන්ද්‍රියං, පඤ්ඤාව ඉන්ද්‍රියං පඤ්ඤින්ද්‍රියං. සා පනෙසා ඔභාසනලක්ඛණා, පජානනලක්ඛණා ව; යථා හි චතුරිත්තිකෙ ගෙහෙ රත්තිභාගෙ දීපෙ ජලිතෙ අන්ධකාරං නිරුජ්ඣති, ආලොකො පාතුහවති, එවමෙව ඔභාසනලක්ඛණා පඤ්ඤා. පඤ්ඤාභාසසමො ඔභාසො නාම නත්ථි. පඤ්ඤවතො හි එකපල්ලඬකෙන නිසින්තස්ස දසසහස්සිලොකධාතු එකාලොකා භොති. තෙනාහ ථෙරො –

“යථා, මහාරාජ, පුරිසො අන්ධකාරෙ ගෙහෙ තෙලප්පදීපං පවෙසෙය්‍ය, පච්චයො පදීපො අන්ධකාරං විද්ධංසෙති, ඔභාසං ජනෙති, ආලොකං විද්ධංසෙති, පාකටාති ච රුපාති කරොති; එවමෙව ඛො, මහාරාජ, පඤ්ඤා උප්පජ්ජමානා අවිජ්ජන්ධකාරං විද්ධංසෙති, විජ්ජොභාසං ජනෙති, ඤාණාලොකං විද්ධංසෙති, පාකටාති අරියසච්චාති කරොති. එවං ඛො, මහාරාජ, ඔභාසනලක්ඛණා පඤ්ඤා”ති (මි. ප. 2.1.15).

යථා පන ඡෙකො භිසක්කො ආතුරානං සප්පායාසප්පායාති භොජනාදීනි ජානාති, එවං පඤ්ඤා උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලෙ සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙ භීතප්පණ්ණිකණ්ණිකසප්පට්ඨාගඅප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ පජානාති. චුත්තම්පි වෙතං ධම්මසෙනාපතිනා “පජානාති පජානාතිති ඛො, ආචුසො, තස්මා පඤ්ඤවාති චුච්චති. කිඤ්ච පජානාති? ඉදං දුක්ඛන්ති පජානාති”ති (ම. නි. 1.449) විත්ථාරෙතබ්බං. එවමස්සා පජානනලක්ඛණතා වෙදිතබ්බා.

අපරො නයො – යථාසභාවපට්ඨෙවධලක්ඛණා පඤ්ඤා, අක්ඛලිතපට්ඨෙවධලක්ඛණා වා, කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපට්ඨෙවධො විය. වියයොභාසරසා, පදීපො විය. අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා, අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය.

බන්ධධිරාති පඤ්චසු බන්ධෙසුඤ්ඤාණං පවත්තෙන්තිති බන්ධධිරා. අට්ඨාරසසු ධාතුසු ඤාණං පවත්තෙන්තිති ධාතුධිරා. සෙසෙසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො නෙතබ්බො. තෙ ධිරා එවමාහංසුති එතෙ පණ්ඩිතා එවං කට්ඨිංසු. කට්ඨන්තිති “අප්පකං පරිත්තක”න්ති කට්ඨයන්ති. හණන්තිති “ථොකං බණ්ණ”න්ති භාසන්ති. දීපයන්තිති “ලහුකං ඉත්තර”න්ති පතිට්ඨපෙන්නි. වොහරන්තිති “අනද්ධනිකං නචිරට්ඨිතික”න්ති නානාවිධෙන බ්‍යවහරන්ති.

11. ඉදානි යෙ තථා න කරොන්ති, තෙසං බ්‍යසනුප්පත්තිං දස්සෙන්නො “පස්සාමි”ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමිති මංසවක්ඛුආදිහි පෙක්ඛාමි. ලොකෙති අපායාදිමිහි. පරිචන්දමානන්ති ඉතො විතො ච චන්දමානං. පජං ඉමන්ති ඉමං සත්තකායං. තණ්හාගතන්ති තණ්හාය ගතං අභිභූතං නිපාතිතන්ති අධිප්පායො. හවෙසුති කාමහවාදීසු. භීතා නරාති භීතකම්මන්තා නරා. මච්චුමුඛෙ ලපන්තිති අන්තකාලෙ සම්පත්තෙ මරණමුඛෙ පරිදෙවන්ති. අවිතතණ්හාසෙති අවිගතතණ්හා. හවාති කාමහවාදිකා. හවෙසුති කාමහවාදිකෙසු. අථ වා හවාහවෙසුති හවහවෙසු, පුනප්පුනහවෙසුති චුත්තං භොති.

පස්සාමිති මංසවක්ඛුනාපි පස්සාමිති දුට්ඨං මංසවක්ඛු - සසම්භාරවක්ඛු පසාදවක්ඛුති. තත්ථ යොයං අක්ඛිකුපකෙ පතිට්ඨිතො හෙට්ඨා අක්ඛිකුපකට්ඨිකෙන උපරි හමුකට්ඨිකෙන උභතො අක්ඛිකුටෙහි ඛනිද්ධා අක්ඛිලොමෙහි පරිච්ඡින්නො අක්ඛිකුපකමජ්ඣා නික්ඛන්තෙන න්භාරුසුත්තකෙන මත්ථලුඬගෙ ආබද්ධො සෙනකණ්ඨමණ්ඩලවිචිත්තො මංසපිණ්ඩො, ඉදං සසම්භාරවක්ඛු නාම. යො පන එත්ථ සිතො එත්ථ පටිබද්ධො චතුත්තං මහාභුතානං උපාදාය පසාදො, ඉදං පසාදවක්ඛු නාම. ඉදමධිප්පෙතං. තදෙනං තස්ස සසම්භාරවක්ඛුනො සෙනමණ්ඩලපරික්ඛිත්තස්ස කණ්ඨමණ්ඩලස්ස මජ්ඣෙ අභිමුඛෙ ධිතානං සරිරසණ්ඨානුප්පත්තිපදෙසෙ දිට්ඨමණ්ඩලෙ සත්තසු පිටුපටලෙසු ආසිත්තතෙලං පිටුපටලානි විය සත්තක්ඛිපටලානි ඛ්‍යාපෙත්වා පමාණතො උභකාසිරමත්තං චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං චත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති.

තං චක්ඛති චක්ඛු, තෙන මංසවක්ඛුනා පස්සාමි. දිබ්බවක්ඛුනාති “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධො”ති (ම. නි. 1.284) එවංචිධෙන දිබ්බවක්ඛුනා. පඤ්ඤාවක්ඛුනාති “චිරජං චිතමලං ධම්මවක්ඛුං උදපාදී”ති (ම. නි. 2.395; මහාව. 16) එවං ආගතෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා. බුද්ධවක්ඛුනාති “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො”ති (ම. නි. 1.283) එවමාගතෙන බුද්ධවක්ඛුනා. සමන්තවක්ඛුනාති “සමන්තවක්ඛු චුච්චති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති (චුළුති. ධොතකමාණවපුච්ඡාඉද්දෙස 32; මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85) එවමාගතෙන සමන්තවක්ඛුනා. පස්සාමිති මංසවක්ඛුනා හත්ථතලෙ ය්පිතාමලකං විය රූපගතං මංසවක්ඛුනා. දක්ඛාමිති සඤ්ජානාමි දිබ්බෙන චක්ඛුනා චුතුපපාතං. ඔලොකෙමිති අවලොකෙමි පඤ්ඤාවක්ඛුනා චතුසච්චං. නිජ්ඣායාමිති චිත්තෙමි බුද්ධවක්ඛුනා සද්ධාපඤ්චමකානි ඉන්ද්‍රියානි. උපපරික්ඛාමිති සමන්තතො ඉක්ඛාමි පරියෙසාමි සමන්තවක්ඛුනා පඤ්ච නෙය්‍යාපටෙ.

තණ්භාචන්දනාය චන්දමානන්ති තණ්භාවලනාය වලමානං. ඉතො පරං දිට්ඨිචන්දනාදිදිට්ඨිඛ්‍යාසනෙන දුක්ඛෙන චන්දමානපරියොසානං චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව. සම්චන්දමානන්ති පුනස්පුනං චන්දමානං. විජ්චන්දමානන්ති නානාවිධෙන වලමානං. වෙධමානන්ති කම්පමානං. පවෙධමානන්ති පධානෙන කම්පමානං. සම්පවෙධමානන්ති පුනස්පුනං කම්පමානං. උපසග්ගෙන වා පදං වඩ්ඪිතං.

තණ්භානුගතන්ති තණ්භාය අනුපට්ටිධං. තණ්භායානුසටන්ති තණ්භාය අනුපත්ථං. තණ්භායාසන්නන්ති තණ්භාය නිමුග්ගං. තණ්භාය පාතිතන්ති තණ්භාය ඛිත්තං. “පරිපාතිත”න්ති වා පායො. අභිභුතන්ති තණ්භාය මද්දිතං අජ්ඣෙත්ථං. පරියාදින්නචිත්තන්ති ඛෙපෙත්වා ගතිතචිත්තං. අථ වා ඔසෙන ගතං විය තණ්භාගතං. උපාදිණ්ණකරුපපච්චයෙහි පතිත්වා ගතං විය තණ්භානුගතං. උදකපිට්ඨි ඡාදෙත්වා පත්ථට්ඨිලිකා උදකපිට්ඨි විය තණ්භානුසටං. වච්චකුපෙ නිමුග්ගං විය තණ්භායාසන්නං. රුක්ඛග්ගතො පතිත්වා නරකෙ පතිතං විය තණ්භාපාතිතං. උපාදිණ්ණකරුපං සංයොගං විය තණ්භාය අභිභුතං. උපාදිණ්ණකරුපපරිග්ගාහකස්ස උප්පන්නවිපස්සනං විය තණ්භාය පරියාදින්නචිත්තං. අථ වා කාමච්ඡන්දෙන තණ්භාගතං. කාමපිපාසාය තණ්භානුගතං. කාමාසවෙන තණ්භානුසටං. කාමපරිලාභෙන තණ්භායාසන්නං. කාමජ්ඣෙසානෙන තණ්භාය පාතිතං. කාමොසෙන තණ්භාය අභිභුතං. කාමුපාදානෙන තණ්භාය පරියාදින්නචිත්තන්ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. කාමහවෙති කාමාවචරෙ. රූපහවෙති රූපාවචරෙ. අරූපහවෙති අරූපාවචරෙ. තෙසං නානත්තං හෙට්ඨා පකාසිතංයෙව.

භවාහවෙසුති භවාහවෙති භවොති කාමධාතු. අභවොති රූපාරූපධාතු. අථ වා භවොති කාමධාතු රූපධාතු. අභවොති අරූපධාතු. තෙසු භවාහවෙසු. කම්මහවෙති කම්මවට්ටෙ. පුනඛිහවෙති පොනොභවිකෙ විපාකවට්ටෙ. කාමහවෙති කාමධාතුයා. කම්මහවෙති කම්මවට්ටෙ. තත්ථ කම්මහවො භාවයතිති භවො. කාමහවෙ පුනඛිහවෙති කාමධාතුයා උපපත්තිහවෙ විපාකවට්ටෙ. විපාකහවො භවතිති භවො. රූපභවාදීසු පි එසෙව නයො. එත්ථ ව “කාමහවෙ රූපහවෙ අරූපහවෙ”ති ඔකාසභවං සන්ධාය චුත්තං. තිසුපි “කම්මහවෙ”ති කම්මහවං, තථා “පුනඛිහවෙ”ති උපපත්තිහවං සන්ධාය චුත්තං. පුනස්පුනඛිහවෙති අපරාපරං උප්පත්තියං. ගතියාති පඤ්චගතියා අඤ්ඤතරාය. අත්තභාවාහිතිබ්බත්තියාති අත්තභාවානං අහිනිබ්බත්තියා. අචිතතණ්භාති මූලපදං. අචිගතතණ්භාති බණ්කසමාධි විය බණ්කප්පභානාභාවෙන න විගතා තණ්භා එතෙසන්ති අචිගතතණ්භා. අචත්තතණ්භාති තද්ධිගප්පභානාභාවෙන අපරිච්චත්තතණ්භා. අචත්තතණ්භාති වික්ඛම්භනප්පභානාභාවෙන න චන්තතණ්භාති අචත්තතණ්භා. අමුත්තතණ්භාති අච්චත්තසමුච්ඡේදප්පභානාභාවෙන න මුත්තතණ්භා. අප්පභීතතණ්භාති පටිප්පස්සද්ධිප්පභානාභාවෙන න පභීතතණ්භා. අප්පට්ඨිස්සට්ඨකණ්භාති නිස්සරණප්පභානාභාවෙන හවෙ පතිට්ඨිතං අනුසයකිලෙසං අප්පට්ඨිස්සප්පිත්වා ධිත්තත්තා අප්පට්ඨිස්සට්ඨකණ්භා.

12. ඉදානි යස්මා අචිගතතණ්භා එවං චන්දන්ති ව ලපන්ති ව, තස්මා තණ්භාවිනයෙ සමාදපෙන්නො “මමායිකෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ මමායිකෙති තණ්භාදිට්ඨිමමන්තෙහි “මම”න්ති පරිග්ගහිතෙ චත්ථුස්මිං. පස්සථාති සොතාරෙ ආලපන්නො ආහ. එතම්පිති එතම්පි ආදීනවං. සෙසං පාකට්ටෙව.

ද්වෙ මමත්තාති ද්වෙ ආලයා. යාවතාති පරිච්ඡේදනියමත්ථෙ නිපාතො. තණ්භාසඬ්ඛාතෙනාති තණ්භාකොට්ඨාසෙන, සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති අත්ථතො එකං “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”තිආදීසු (සු. නි. 880) විය. සිමකතන්ති අපරිච්ඡේදදොසවරහිතං මරියාදකතං “නියොජනපරමං සිමං සම්මන්තිතු”න්ති ආදීසු (මහාව. 140)

විය. ඔබ්බකතනී වචනපරිච්ඡේදදොසවරහිනං පරිච්ඡේදකතං සීමන්තරිකරුක්ඛො විය. පරියන්තකතනී පරිච්ඡේදකතං. සීමන්තරිකරුක්ඛො පන ද්විත්තං සාධාරණං, අයං පන එකාබද්ධතාලපන්ති විය කතනී පරියන්තකතං. පරිග්ගහිතනී කාලන්තරෙපි පරායත්තං මුඤ්චිත්වා සබ්බාකාරොන ගහිතං. මමාසිතනී ආලයකතං වස්සුපගතං සෙනාසනං විය. ඉදං මමන්ති සමීපෙ යීතං. එතං මමන්ති දුරෙ යීතං. එත්තකනී පරික්ඛාරනියමනං “එත්තකමිපි නප්පට්ඨාසෙය්‍යා”ති විය. එත්තාවතානි පරිච්ඡේදන්ටෙපි නිපාතනියමනං “එත්තාවතා ඛො මහානාමා”ති විය. කෙවලමිපි මහාපට්චන්ති සකලමිපි මහාපට්චං.

අට්ඨසනං තණ්හාවිවර්තනී අට්ඨත්තරසනං තණ්හාගමනවිත්ථාරං. අට්ඨත්තරසනං කථං හොතීති වෙ? රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හානි එවං වක්ඛුද්වාරාදිසු ජවනවිටීයා පවත්තා තණ්හා “සෙට්ඨිපුත්තො, බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති එවමාදිසු පිතිතො ලද්ධනාමා විය පිතුසදිසාරම්මණෙ භුතා. එත්ථ ච රූපාරම්මණා රූපෙ තණ්හානි රූපතණ්හා. සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං නිව්චං ධූවං සස්සත”න්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා. උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං උච්ඡ්ඡන්ති විනස්සති පච්ඡේදං භවිස්සති”ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හානි එවං තිව්ධා හොති. යථා ච රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එතානි අට්ඨාරස තණ්හාවිවර්තනී හොන්ති. තානි අප්ඤ්ඤාත්තරූපාදිසු අට්ඨාරස, බහිද්ධාරූපාදිසු අට්ඨාරසානි ඡත්තිංස, ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡත්තිංසානි අට්ඨසනං. අප්ඤ්ඤාත්තිකස්ස උපාදාය “අස්මි”ති හොති, “ඉත්ථස්මි”ති හොතීති චා එවමාදීනි අප්ඤ්ඤාත්තිකරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරස, බාහිරස්සුපාදාය ඉමිනා “අස්මි”ති හොති, ඉමිනා “ඉත්ථස්මි”ති හොතීති බාහිරරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරසානි ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡත්තිංසානි එවමිපි අට්ඨසනතණ්හාවිවර්තනී හොන්ති.

විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති රූපාදිනං පඤ්චන්තං බන්ධනං එකෙකමිපි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා (පටි. ම. 1.130-131) නයෙන චතුර්ධා ගාභවසෙන පවත්තානි වත්ථුනි කත්ථා උප්පන්නා විජ්ජමානට්ඨෙන සති බන්ධපඤ්චකසඬබ්බතෙ කායෙ දිට්ඨිති සක්කායදිට්ඨි. දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨිති “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨ”න්තිආදිනායප්පවත්තා මිච්ඡාදිට්ඨි, අයාථාචදිට්ඨි විරජ්ඣන්තවා ගහණතො චා විතථා දිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨි, අනත්ථාවභන්තා පණ්ඩිතෙහි කුච්ඡිතා දිට්ඨිතිපි මිච්ඡාදිට්ඨි. සා අයොනිසො අභිනිවෙසලක්ඛණා, පරාමාසරසා, මිච්ඡාභිනිවෙසපච්චුපට්ඨානා, අරියානමදස්සනකාමතාදිපදට්ඨානා, පරමවජ්ජානි දට්ඨබ්බා. දසවත්ථුකා අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨිති සස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකො, අන්තවා ලොකො”ති ආදිනායප්පවත්තා එකෙකං කොට්ඨාසං පතිට්ඨං කත්ථා ගහණවසෙන එවං පවත්තා දිට්ඨි දසවත්ථුකා අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨි. යා එවරූපා දිට්ඨිති යා එවංජාතිකා දිට්ඨි. දිට්ඨිගතනී දිට්ඨිසු ගතං. ඉදං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅන්තොගධන්තානි දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියෙව දුරතික්කමනට්ඨෙන ගහනං දිට්ඨිගහනං තිණගහනවනගහනපබ්බතගහනානි විය. සාසඬකසප්පට්ඨිගට්ඨෙන දිට්ඨිකත්තාරං වොරකත්තාරවාළකත්තාරනිරුද්ධකත්තාරදුබ්බික්ඛන්තාරා විය. සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙන විලොමනට්ඨෙන ච දිට්ඨිවිසුකායිකං. මිච්ඡාදස්සනඤ්ඤි උප්පජ්ජමානං සම්මාදස්සනං විනිවිජ්ඣති වෙව විලොමෙති ව. කදාචි සස්සතස්ස, කදාචි උච්ඡේදස්ස ගහණතො දිට්ඨියා විරූපං එන්දිතනී දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං. දිට්ඨිගතිකො හි එකස්මිං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති. කදාචි සස්සනං අනුස්සරති, කදාචි උච්ඡේදං. දිට්ඨියෙව බන්ධනට්ඨෙන සංයොජනන්ති දිට්ඨිසංයොජනං. සුසුමාරාදයො විය පුරිසං ආරම්මණං දළ්භං ගණ්හාතීති ගාහො. පතිට්ඨගහනතො පතිට්ඨාහො. අයඤ්ඤි බලවපවත්තිභාවෙන පතිට්ඨහිත්වා ගණ්හාති. නිව්වාදිවසෙන අභිනිවිසතිති අභිනිවෙසො. ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා නිව්වාදිවසෙන පරතො ආමසතිති පරාමාසො. අනත්ථාවභන්තා කුච්ඡිතො මග්ගො, කුච්ඡිතානං චා අපායානං මග්ගොති කුම්මග්ගො. අයාථාවපට්ඨො මිච්ඡාපට්ඨො. යථා හි දිසාමුල්ලෙන “අයං අසුකගාමස්ස නාම පටො”ති ගහිතොපි තං ගාමං න සම්පාපෙති, එවං දිට්ඨිගතිකෙන “සුගතිපටො”ති ගහිතාපි දිට්ඨි සුගතිං න පාපෙතිති අයාථාවපට්ඨො මිච්ඡාපට්ඨො. මිච්ඡාසභාවතො මිච්ඡන්තං. තත්ථෙව පරිබ්භමනතො තරන්ති එත්ථ බාලානි තිත්ථං, තිත්ථඤ්ච තං අනත්ථානඤ්ච ආයතනන්ති තිත්ථායතනං, තිත්ථියානං චා සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙන නිවාසට්ඨානට්ඨෙන ච ආයතනන්තිපි තිත්ථායතනං. විපරියෙසභුතො ගාහො, විපරියෙසතො චා ගාහොති විපරියෙසග්ගාහො. අසභාවගාහොති විපරිතග්ගාහො. “අනිව්චෙ නිව්ච”න්ති ආදිනායප්පවත්තවසෙන පරිවත්තෙන්වා ගාහො විපල්ලාසග්ගාහො. අනුපායගාහො මිච්ඡාගාහො. අයාථාවකස්මිං වත්ථුස්මිං න සභාවස්මිං වත්ථුස්මිං තථං යාථාවකං සභාවන්ති ගාහො “අයාථාවකස්මිං යාථාවක”න්ති ගාහො. යාවතානි යත්තකා. ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානීති බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.29 ආදයො) ආගතානි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි.

අච්ඡේදසංකිනොපි එන්දන්තීති අච්ඡන්දන්තවා පසස්භ බලක්කාරොන ගණ්හිස්සන්තීති උප්පන්නසංකිනොපි වලන්ති. අච්ඡන්දන්තෙපිති චුත්තනායෙන අච්ඡ්ඡ්ඡන්තෙපි. අච්ඡන්තෙපිති චුත්තනායෙන අච්ඡන්දන්තවා ගහිතෙපි. විපරිණාමසංකිනොපිති පරිවත්තෙන්වා අඤ්ඤාභාවෙන ආසංකිනොපි. විපරිණාමන්තෙපිති විපරිවත්තනකාලෙපි. විපරිණතෙපිති විපරිවත්තීතෙපි. එන්දන්තීති වලන්ති. සම්එන්දන්තීති සබ්බාකාරොන වලන්ති. විජ්ජන්දන්තීති විවිධාකාරොන එන්දන්ති. වෙධන්තීති හයං දිස්වා කම්පන්ති. පවෙධන්තීති ඡම්භිතත්තා හයෙන විසෙසෙන කම්පන්ති. සම්පවෙධන්තීති ලොමහංසනහයෙන සබ්බාකාරොන කම්පන්ති. එන්දමානෙති උපයොගබ්‍රව්වනං. අප්පොදකෙති මන්දොදකෙ. පරිත්තොදකෙති ලුළිතොදකෙ. උදකපරියාදානෙති බිණොදකෙ. බලාකාහි වානි චුත්තාවසෙසාහි පක්ඛිජාතීහි. පරිපාතියමානානි විහිංසියමානා සට්ඨියමානා. උක්ඛිජියමානානි කද්දමන්තරතො නිහරියමානා ගිලියමානා

වා. බජ්ජමානාති බාදියමානා. එන්දන්ති කාකෙහි. සම්මන්දන්ති කුලලෙහි. විජ්ජන්දන්ති බලාකාහි. වෙධන්ති තුණ්ඩෙන ගහිතකාලෙ මරණවසෙන. පවෙධන්ති විජ්ඣනකාලෙ. සම්පවෙධන්ති මරණසමීපෙ.

පස්සිත්වාති අගුණං පස්සිත්වා. තුලයිත්වාති ගුණාගුණං තුලයිත්වා. තීරයිත්වාති ගුණාගුණං විත්ථාරෙන්වා. විභාවයිත්වාති වත්ථුභානභාගිං මුඤ්චිත්වා වජ්ජෙන්වා. විභූතං කත්වාති නිජ්ජන්තිං පාපෙන්වා ආවේණිකං කත්වා. අථ වා සංකිණ්ණදොසං මොවෙන්වා වත්ථු විභාගකරණෙන පස්සිත්වා. අපරිවිජේදදොසං මොවෙන්වා පමාණකරණවසෙන තුලයිත්වා. වත්ථුදොසං මොවෙන්වා විභාගකරණවසෙන තීරයිත්වා. සම්මොහදොසං මොවයිත්වා අග්ගවිභාගකරණවසෙන විභාවයිත්වා. සනදොසං මොවෙන්වා පකතිවිභාගකරණෙන විභූතං කත්වා. පභායාති පජහිත්වා. පටිනිස්සජ්ජිත්වාති නිස්සජ්ජිත්වා. අමමායන්තොති තණ්හාදිට්ඨිති ආලයං අකරොන්තො. අගණන්තොති දිට්ඨියා පුබ්බභාගෙ පඤ්ඤාය තං න ගණන්තො. අපරාමසන්තොති විතක්කෙන උභහනං අකරොන්තො. අනභිනිවෙසන්තොති නියාමොක්කන්තිදිට්ඨිවසෙන නප්පවිසන්තො.

අකුබ්බමානොති පරිග්ගාහතණ්හාවසෙන අකරොන්තො. අජනයමානොති පොනොභවිකතණ්හාවසෙන අජනයමානො. අසඤ්ජනයමානොති විසෙසෙන අසඤ්ජනයමානො. අනිබ්බත්තයමානොති පත්ථනාතණ්හාවසෙන න නිබ්බත්තයමානො. අනභිනිබ්බත්තයමානොති සබ්බාකාරෙන න අභිනිබ්බත්තයමානො. උපසග්ගවසෙන වා එතාති පදාති වඩ්ඪිතාති. එවමෙන්ථ පයමගාපාය අස්සාදං.

13. තතො පරාගි චතුහි ගාථාහි ආදිනවඤ්ච දස්සෙන්වා ඉදාති සඋපායං නිස්සරණං නිස්සරණානිසංසඤ්ච දස්සෙන්වා, සබ්බාහි වා එතාහි කාමානං ආදිනවං ඔකාරං සංකිලෙසඤ්ච දස්සෙන්වා ඉදාති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං දස්සෙන්වා “උභොසු අන්තෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ උභොසු අන්තෙසුති එස්සඵස්සසමුදයාදිසු ද්විසු, ද්විසු පරිවිජේදෙසු. විනෙයා ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං විනෙන්වා. එස්සං පරිඤ්ඤායාති වක්ඛුසම්මස්සාදිඑස්සං, එස්සානුසාරෙන වා තංසම්පයුත්තෙ සබ්බෙයි අරුපධම්මෙ, තෙසං වත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන රුපධම්මෙ වාති සකලම්පි නාමරූපං තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අනානුගිද්ධොති රූපාදිසු සබ්බධම්මෙසු අගිද්ධො. යදන්තගරහි තදකුබ්බමානොති යං අත්තනා ගරහති, තං අකුරුමානො. න ලිම්පනී දිට්ඨසුතෙසු ධිරොති සො එවරූපො ධිතිසම්පන්නො ධිරො දිට්ඨෙසු ව සුතෙසු ව ධම්මෙසු ද්විත්තං ලෙපානං එකෙනාපි ලෙපෙන න ලිම්පති, ආකාසම්ච නිරූපලිත්තො අවචන්තවොදානප්පත්තො හොති.

එස්සො එකො අන්තොති එස්සො එකපරිවිජේදො. චුසතිති එස්සො. ස්වායං චුසනලක්ඛණො, සඬ්ඝට්ටනරසො, සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො, ආපාඨගතවිසයපදට්ඨානො. අයඤ්චි අරුපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ චුසනාකාරෙනෙව පවත්තතිති චුසනලක්ඛණො. එකදෙසෙනෙව අනල්ලියමානොපි රූපං විය වක්ඛුං, සද්දො විය ව සොතං විත්තං ආරම්මණඤ්ච සඬ්ඝට්ටෙතිති සඬ්ඝට්ටනරසො, වත්ථාරම්මණසඬ්ඝට්ටනතො වා උප්පන්නත්තා සම්පත්තිඅත්ථෙතපි රසෙන “සඬ්ඝට්ටනරසො”ති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං අට්ඨකථායං –

“චතුහුමකඑස්සො නො චුසනලක්ඛණො නාම නත්ථී, සඬ්ඝට්ටනරසො පන පඤ්චද්වාරිකොව හොති. පඤ්චද්වාරිකස්ස හි චුසනලක්ඛණොතිපි සඬ්ඝට්ටනරසොතිපි නාමං. මනොද්වාරිකස්ස චුසනලක්ඛණොත්ථෙව නාමං, න සඬ්ඝට්ටනරසො”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1, කාමාවචරකුසල, ධම්මුද්දෙසකථා).

ඉදඤ්ච වත්වා ඉදං සුත්තං (මි. ප. 2.3.8) ආහනං –

“යථා, මහාරාජ, ද්වෙ මෙණ්ඩා යුජ්ඣෙය්‍යාං, යථා එකො මෙණ්ඩො, එවං වක්ඛු දට්ඨබ්බං. යථා දුතියො මෙණ්ඩො, එවං රූපං දට්ඨබ්බං. යථා තෙසං සන්තිපාතො, එවං එස්සො දට්ඨබ්බො. එවං චුසනලක්ඛණො ච එස්සො සඬ්ඝට්ටනරසො ව. යථා, මහාරාජ, ද්වෙ සම්මා වජ්ජෙය්‍යාං, ද්වෙ පාණි වජ්ජෙය්‍යාං. යථා එකො පාණි, එවං වක්ඛු දට්ඨබ්බං. යථා දුතියො පාණි, එවං රූපං දට්ඨබ්බං. යථා තෙසං සන්තිපාතො, එවං එස්සො දට්ඨබ්බො. එවං චුසනලක්ඛණො ච එස්සො සඬ්ඝට්ටනරසො වා”ති විත්ථාරො.

යථා වා “වක්ඛුනා රූපං දිස්වා”තිආදිසු (ධ. ස. 1352, 1354) වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනි වක්ඛුආදිනාමෙන චුත්තාති, එවම්ධාපි තාති වක්ඛුආදිනාමෙනෙව චුත්තාතිති වෙදිතබ්බාති. තස්මා “එවං වක්ඛු දට්ඨබ්බං”න්තිආදිසු එවං වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බත්ති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං සන්තෙ විත්තාරම්මණසඬ්ඝට්ටනතො ඉමස්මිම්පි සුත්තෙ කිව්චට්ඨෙතෙව රසෙන “සඬ්ඝට්ටනරසො”ති සිද්ධො හොති. තිණ්ණං සන්තිපාතසඬ්ඛාතස්ස පන අත්තනො කාරණස්ස වසෙන පවෙදිතත්තා සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො. අයඤ්චි තත්ථ තත්ථ “තිණ්ණං සඬ්ඛති එස්සො”ති එවං කාරණස්සෙව වසෙන පවෙදිතොති. ඉමස්ස ව සුත්තපදස්ස තිණ්ණං සඬ්ඛතියා එස්සොති අයමත්ථො, න සඬ්ඛතිමත්තමෙව එස්සො.

එවං පවෙදිතත්තා පන තෙනෙවාකාරෙන පච්චුපට්ඨාතිති “සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති චුත්තො. ඵලට්ඨෙන පන පච්චුපට්ඨානෙනෙස වෙදනාපච්චුපට්ඨානො නාම හොති. වෙදනං හෙස පච්චුපට්ඨාපෙති, උප්පාදෙතිති අත්ථො. උප්පාදයමානො ව යථා බග්ගිද්ධා උණ්හපච්චියාපි සමානා ලාබාසඬ්ඛාතධාතුනිස්සිතා උස්මා අත්තනො නිස්සයෙ

මුද්‍රණවකාරී හොඳින්, න අත්තනො පව්වයහුනෙපි බහිද්ධා විතච්චිතභිගාරසඬ්ඛානෙ උණ්හහාවෙ. එවං
වත්ථාරම්මණසඬ්ඛානඅඤ්ඤපච්චයොපි සමානො විත්තනිස්සිතත්තා අත්තනො නිස්සයහුනෙ විත්තෙ එව එස
වෙදනුප්පාදකො හොති, න අත්තනො පව්වයහුනෙපි වත්ථුම්භි ආරම්මණොවාති වෙදිතබ්බො. තථේන
සමන්තාභාරොන පන ඉන්ද්‍රියෙන ව පරික්ඛතෙ විසයෙ අනන්තරායෙන උප්පජ්ජනතො එස
“ආපාටගතවිසයපදට්ඨානො”ති වුවවති.

එස්සො යනො සමුදෙති උප්පජ්ජති, සො “එස්සසමුදයො”ති වුවවති. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සළායතනපච්චයා
එස්සො”ති (මහාව. 1; විහ. 225). අතීතදුකො කාලවසෙන චුත්තො. වෙදනාදුකො “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා,
සුඛම්චෙව භාසිතා”ති (විහ. අට්ඨ. 232) චුත්තත්තා උපෙක්ඛාවෙදනං සුඛමෙව කත්වා සුඛදුක්ඛවසෙන,
නාමරූපදුකො රූපාරූපවසෙන, ආයතනදුකො සංසාරපච්චිතවසෙන, සක්කායදුකො පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන චුත්තොති
වෙදිතබ්බො. තත්ථ සුඛයතිති සුඛා. වෙදයතිති වෙදනා. දුක්ඛයතිති දුක්ඛා. නාමනලක්ඛණං නාමං. රූපනලක්ඛණං
රූපං. වක්ඛායතනාදීනි ඡ අප්ඤ්ඤාතිකානි. රූපායතනාදීනි ඡ බාහිරානි. රූපක්ඛන්ධාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා
විජ්ජමානට්ඨෙන සක්කායො. අවිජ්ජාකම්මනණ්භාආභාරඑස්සනාමරූපා සක්කායසමුදයො.

වක්ඛුසම්ඵස්සොති වක්ඛතිති වක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති විභාවෙති වාති අත්ථො. වක්ඛුතො පචත්තො සම්ඵස්සො
වක්ඛුසම්ඵස්සො. සො පන අත්තනා සම්පයුත්තාය වෙදනාය
සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආභාරසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන අට්ඨධා පච්චයො හොති. සුණාතිති සොනං.
තං සසම්භාරසොතබ්ලස්ස අත්තො තනුතම්බලොමාවිතෙ අභිගුලිවෙධකසණ්ඨානෙ පදෙසෙ සොතවිඤ්ඤාණාදීනං
යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. සොතනො පචත්තො සම්ඵස්සො සොතසම්ඵස්සො. ඝාතසම්ඵස්සාදීසුපි
එසෙව නයො. ඝායතිති ඝාතං . තං සසම්භාරබ්ලස්ස අත්තො අප්පදසණ්ඨානෙ පදෙසෙ ඝාතවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං
වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. ජීවිතමවිභායතිති ජීවිතා, සායනට්ඨෙන වා ජීවිතා. සා සසම්භාරජීවිතාය
අතිඅග්ගමූලපස්සානි වජ්ජෙත්වා උපරිමතලමජ්ඣෙ භින්නඋප්පලදග්ගසණ්ඨානෙ පදෙසෙ ජීවිතවිඤ්ඤාණාදීනං
යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානා තිට්ඨති. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයොති කායො. ආයොති
උප්පත්තිදෙසො. යාවතා ඉමස්මිං කායෙ උපාදිණ්ණපචත්ති නාම අත්ථි, තත්ථ යෙහුයොන කායප්පසාදො
කායවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානො තිට්ඨති. මුනාතිති මනො, විජානාතිති අත්ථො. මනොති
සභාවජ්ජනභවඬ්ගං; මනතො පචත්තො සම්ඵස්සො මනොසම්ඵස්සො.

ඡබ්බිධම්පි එස්සං දුට්ඨමෙව හොතිති දස්සෙතුං “අධිවචනසම්ඵස්සො පටිසසම්ඵස්සො”ති ආහ . මනොද්වාරිකො
අධිවචනසම්ඵස්සො. පඤ්චද්වාරිකො වත්ථාරම්මණාදිපටිසෙන උප්පජ්ජනතො පටිසසම්ඵස්සො.

සුඛවෙදනාය ආරම්මණෙ සුඛවෙදනීයො. දුක්ඛවෙදනාය ආරම්මණෙ දුක්ඛවෙදනීයො. අදුක්ඛමසුඛවෙදනාය
ආරම්මණෙ අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො. තත්ථ සුඛයතිති සුඛං, යස්සුප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො. සුට්ඨු වා
බනති, බාදති ව කායවිත්තාබාධන්ති සුඛං. දුක්ඛයතිති දුක්ඛං, යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති අත්ථො. න දුක්ඛං
න සුඛන්ති අදුක්ඛමසුඛං, ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන චුත්තො.

කුසලොතිආදයො ජාතිවසෙන චුත්තා. තත්ථ කුසලොති එකවිසතිකුසලචිත්තසම්පයුත්තො. අකුසලොති
ද්වාදසාකුසලචිත්තසම්පයුත්තො. අබ්‍යාකතොති අවසෙසවිපාකකිරියාබ්‍යාකතචිත්තසම්පයුත්තො.

පුන භවජ්ජනෙදවසෙන නිද්දිසන්තො “කාමාවචරො”තිආදිමාහ. චතුපඤ්ඤාසකාමාවචරචිත්තසම්පයුත්තො
කාමාවචරො. කාමං පභාය රූපෙ අවචරතිති රූපාවචරො, කුසලාබ්‍යාකතවසෙන පඤ්චදසරූපාවචරචිත්තසම්පයුත්තො.
කාමඤ්ච රූපඤ්ච පභාය අරූපෙ අවචරතිති අරූපාවචරො, කුසලාබ්‍යාකතවසෙන ද්වාදසාරූපාවචරචිත්තසම්පයුත්තො.

ඉදානි අභිනිවෙසවසෙන දස්සෙත්තො “සුඤ්ඤතො”තිආදිමාහ. තත්ථ සුඤ්ඤතොති රාගදොසමොහෙහි
සුඤ්ඤත්තා සුඤ්ඤතො. රාගදොසමොහනිමිත්තෙහි අනිමිත්තත්තා අනිමිත්තො. රාගදොසමොහපණ්ඩිතං අභාවතො
අප්පණ්ණිතොති වුවවති.

ඉදානි වට්ටපරියාපන්නඅපරියාපන්නවසෙන දස්සෙත්තො “ලොකියො”තිආදිමාහ. ලොකො වුවවති
ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන වට්ටං , තස්මිං පරියාපන්නභාවෙන ලොකෙ නියුත්තොති ලොකියො. උත්තිණ්ණොති
උත්තරො, ලොකෙ අපරියාපන්නභාවෙන ලොකතො උත්තරොති ලොකුත්තරො. චුසනාති චුසනාකාරො. සම්චුසනා
සම්චුසිතත්තන්ති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං.

එවං ඤාතං කත්වාති එවං පාකටං කත්වා ජානන්තො තීරෙති තීරයති, උපරි වත්තබ්බාකාරොන විත්තෙති.
අනිවචන්තිකතාය ආදිඅත්තවත්තතාය ව අනිවචනො තීරෙති. උප්පාදවයපටිපිළනතාය දුක්ඛවත්ථුතාය ව දුක්ඛතො.
පච්චයයාපනීයතාය රොගමූලතාය ව රොගතො. දුක්ඛතාසුලයොගිතාය කිලෙසාසුචිපග්ගරතාය උප්පාදජරාහඬ්ගෙහි
උද්ධුමානපරිපක්කපහින්තතාය ව ගණ්ඨතො. පිළාජනකතාය අත්තොතුදනතාය දුන්නිගරණීයතාය ව සල්ලතො.

විගරහණියතාය අවඩ්ඪිආවහනතාය අසවත්ථුතාය ව අසනො. අසෙරිභාවජනකතාය ආබාධපදට්ඨානතාය ව ආබාධනො. අවසනාය අවිධෙය්‍යතාය ව පරනො. බ්‍යාධිජරාමරණෙහි ලුප්පනපලුප්පනතාය පලොකනො. අනෙකබ්‍යසනාවහනතාය ඊතීනො. අවිදිතානංයෙව විපුලානං අනත්ථානං ආවහනතො සබ්බපද්දවචත්ථුතාය ව උපද්දවනො. සබ්බහයානං ආකරතාය ව දුක්ඛවූපසමසඬ්ඛාතස්ස පරමස්සාසස්ස පටිපක්ඛභුතතාය ව භයනො. අනෙකෙහි අනත්ථෙහි අනුබද්ධතාය දොසුපසට්ඨතාය, උපසග්ගො විය අනධිවාසනාරහතාය ව උපසග්ගනො. බ්‍යාධිජරාමරණෙහි වෙව ලාභාදීහි ව ලොකධම්මෙහි පවලිතතාය වලනො. උපක්කමෙන වෙව සරසෙන ව පහඬිගුපගමනසීලතාය පහඬිගුනො. සබ්බාවත්ථාවිනිපාතිතාය, ටීරභාවස්ස ව අභාවතාය අධුවනො. අත්‍යයනතාය වෙව අලබ්භනෙය්‍යාබෙමතාය ව අත්‍යාණනො. අල්ලීයිතුං අනරහතාය, අල්ලීනානම්පි ව ලෙණකිව්වාකාරිතාය අලෙණනො. නිස්සිතානං භයසාරකත්තාභාවෙන අසරණනො. යථාපරිකප්පිතෙහි ධූවසුභසුඛත්තභාවෙහි රිත්තතාය රිත්තනො. රිත්තතායෙව තුව්ඡනො, අප්පකත්තා වා. අප්පකම්පි හි ලොකෙ “තුව්ඡ”න්ති වුවචති. සාමිනිවාසිවෙදක කාරකාධිට්ඨායකචිරහිතතාය සුඤ්ඤනො.

සසඤ්ච අසාමිකභාවාදිතාය අනත්තනො. පවත්තිදුක්ඛතාය, දුක්ඛස්ස ව ආදීනවතාය ආදීනවනො. අථ වා ආදීනං වාති ගච්ඡති පවත්තතිති ආදීනවො, කපණමනුස්සස්සෙන අධිවචනං. බන්ධාපි ව කපණායෙවාති ආදීනවසදිසතාය ආදීනවනො. ජරාය වෙව මරණෙන වාති ද්වෙධා පරිණාමපකතිතාය විපරිණාමධම්මනො. දුබ්බලතාය, ඵෙග්ගු විය සුඛභඤ්ජනීයතාය ව අසාරකනො. අසහෙතුතාය අසමුලනො. මිත්තමුඛසපත්තො විය විස්සාසසාතිතාය වධකනො. විගතභවතාය විභවසම්භුතතාය ව විභවනො. ආසවපදට්ඨානතාය සාසවනො. හෙතුපච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතතාය සඬ්ඛතනො. මච්චුමාරකිලෙසමාරානං ආමිසභුතතාය මාරාමිසනො. ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණපකතිතාය ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණධම්මනො. සොකපරිදෙවඋපායාසහෙතුතාය සොකපරිදෙවඋපායාසධම්මනො. තණ්හාදිට්ඨිච්චරිතසංකිලෙසානං විසයධම්මතාය සංකිලෙසධම්මනො. අවිජ්ජාකම්මතණ්හාසලායතනවසෙන උප්පත්තිතො සමුදයනො. තෙසං අභාවෙන අත්ථඬිගමනො. එස්සෙ ඡන්දරාගවසෙන මධුරස්සාදෙන අස්සාදනො. එස්සස්ස විපරිණාමෙන ආදීනවනො. උභින්නං නිස්සරණෙන නිස්සරණෙන තීරෙතීති සබ්බෙසු ව ඉමෙසු “තීරෙතී”ති පාඨසෙසො දට්ඨබ්බො.

පජ්ඣතීති සකසන්තානතො නිහරති. විනොදෙතීති තුදති. බ්‍යන්තිං කරොතීති විගතන්තං කරොති. අනභාවං ගමෙතීති අනු අනු අභාවං ගමෙති. අරියමග්ගසත්ථෙත උච්ඡින්නං තණ්හාඅවිජ්ජාමයං මූලමෙනෙසන්ති උච්ඡින්නමූලා. තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති තාලාවත්ථුකතා. යථා හි තාලරුක්ඛං සමූලං උද්ධරිත්වා තස්ස වත්ථුමත්තෙ තස්මිං පදෙසෙ කතෙ න පුන තස්ස තාලස්ස උප්පත්ති පඤ්ඤායති, එවං අරියමග්ගසත්ථෙත සමූලෙ රුපාදිරසෙ උද්ධරිත්වා තෙසං පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බභාවෙන වත්ථුමත්තෙ විත්තසන්තානෙ කතෙ සබ්බෙපි තෙ “තාලාවත්ථුකතා”ති වුවචන්ති. යස්සෙසොති යස්ස පුග්ගලස්ස එසො ගෙධො. සමුව්ඡින්නොති උච්ඡින්නො. වූපසන්තොති එලෙන වූපසන්තො. පටිපස්සද්ධොති පටිපස්සද්ධිප්පභානෙන පටිපස්සම්භිතො. උපසග්ගෙන වා පදං වඩ්ඪිතං. අභබ්බුජ්ජත්තිකොති පුන උප්පජ්ජිතුං අභබ්බො. ඤාණග්ගිනා දඩ්ඪොති මග්ගඤාණග්ගිනා ඤාපිනො. අථ වා විසනික්ඛිත්තං භාජනෙන සහ ඡඩ්ඪිතං විය වත්ථුතා සහ පභීනො. මූලව්ඡින්නවිසවල්ලි විය සමූලව්ඡින්නොති සමුව්ඡින්නො. උද්ධතෙ උදකං සිඤ්චිත්වා නිබ්බාපිතඅඬිගාරං විය වූපසන්තො. නිබ්බාපිතඅඬිගාරෙ පතිතඋදකචුස්සිතං විය පටිපස්සද්ධො. අඬිකුරුප්පත්තියා හෙතුච්ඡින්නබ්ඡං විය අභබ්බුජ්ජත්තිකො. අසනිපාතවිසරුක්ඛො විය ඤාණග්ගිනා දඩ්ඪොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

චිතගෙධොති ඉදං සකභාවපරිච්චජනවසෙන වුත්තං. විගතගෙධොති ඉදං ආරම්මණෙ සාලයභාවපරිච්චජනවසෙන. වත්තගෙධොති ඉදං පුන අනාදියනභාවදස්සනවසෙන. මුත්තගෙධොති ඉදං සන්තතිතො විනිමොචනවසෙන. පභීනගෙධොති ඉදං මුත්තස්සාපි ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙන. පටිනිස්සට්ඨගෙධොති ඉදං ආදින්නපුබ්බස්ස නිස්සග්ගදස්සනවසෙන වුත්තං. චිතරාගො විගතරාගො වත්තරාගොති වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. තත්ථ ගිජ්ඣුතවසෙන ගෙධො. රඤ්ජනවසෙන රාගො. නිච්ජානොති නිත්තණ්හො. “නිච්ඡදො”තිපි පාඨො, තණ්හාජදනචිරහිතොති අත්ථො. නිබ්බුතොති නිබ්බුතසභාවො. සිතිභුතොති සිතසභාවො. සුඛපටිසංවෙදීති කායිකවෙතසිකසුඛං අනුභවනසභාවො. බ්‍රහ්මභුතෙනාති උත්තමසභාවෙන. අත්තනාති විත්තෙන.

කතත්තා වාති පාපකම්මානං කතභාවෙන ව. අකතත්තා වාති කුසලානං අකතභාවෙන ව. කතං මෙ කායදූවචරිතං, අකතං මෙ කායසුචරිතන්තිආදයො ද්වාරවසෙන අචරතිචරිතිවසෙන කම්මපථවසෙන ව වුත්තා. සීලෙසුම්භි න පරිපුරකාරීතිආදයො වතුපාරිසුද්ධිසීලවසෙන. ජාගරියමනනුසුත්තොති පඤ්චජාගරණවසෙන. සතිසම්පජඤ්ඤානාති සාත්ථකාදිසම්පජඤ්ඤවසෙන . වත්තාරො සතිපට්ඨානාතිආදයො බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකියලොකුත්තරවසෙන. දුක්ඛං මෙ අපරිඤ්ඤාතන්තිආදයො වත්තාරො අරියසච්චවසෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බං. තෙ අත්ථතො තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා පාකට්ඨායෙව.

ධිරො පණ්ඩිතොති සත්ත පදා වුත්තත්ථායෙව. අපි ව දුක්ඛෙ අකම්පියට්ඨෙත ධිරො. සුබ්බෙ අනුප්පිලවට්ඨෙත පණ්ඩිතො. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථෙ කතපරිවයට්ඨෙත පඤ්ඤවා. අත්තත්ථපරත්ථෙ නිච්චලට්ඨෙත බුද්ධිමා. ගම්භීරඋත්තානත්ථෙ අපච්චොසක්කතට්ඨෙත ඤාණි. ගුල්භපටිච්ඡන්තත්ථෙ ඔභාසනට්ඨෙත විභාවී.

නික්කිලෙසබාවදානටියෙන තුලාසදිසොනි මෙධාවි. න ලිම්පනීති සජානියා න ලිම්පනි ආකාසෙ ලෙබා විය. න පලිම්පනීති විසෙසෙන න ලිම්පනි. න උපලිම්පනීති සඤ්ඤාගො හුත්වාපි න ලිම්පනි හත්ථනලෙ ලෙබා විය. අලිත්තොති සඤ්ඤාගො හුත්වාපි න කිලිස්සති කාසිකවත්ථෙ යපිතමණ්ණරතනං විය. අපලිත්තොති විසෙසෙන න කිලිස්සති මණ්ණරතනෙ පලිවෙය්ගකාසිකවත්ථං විය. අනුපලිත්තොති උපගන්ත්වාපි න අල්ලියති පොක්ඛරපත්තෙ උදකඛන්දු විය. නික්ඛන්තොති බහි නික්ඛන්තො බන්ධනාගාරතො පලාතො විය. නිස්සටොති පාපපභීතො අමිත්තස්ස පටිච්ඡාපිතකිලිටියවත්ථු විය. විජ්ජමුත්තොති සුට්ඨු මුත්තො ගස්භුපගෙ වත්ථුමිති රතිං නාසෙත්වා පුන නාගමනං විය. විසඤ්ඤුත්තොති කිලෙසෙහි එකතො න යුත්තො බ්‍යාධිනා මුත්තගිලාතො විය. විමර්ශාදිකතෙන වෙනසාති විගතමරියාදකතෙන විත්තෙන, සබ්බහවෙන සබ්බාරම්මණෙන සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තවිත්තෙනාති අත්ථො.

14. සඤ්ඤං පරිඤ්ඤාති ගාථාය පන අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – න කෙවලඤ්ච එස්සමෙව, අපි ව බො පන කාමසඤ්ඤාදිහෙදං සඤ්ඤං, සඤ්ඤානුසාරෙන වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නාමරූපං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා ඉමාය පටිපදාය චතුබ්බිධම්පි විතරෙය්‍ය ඔසං, තතො සො තිණ්ණොසො තණ්හාදිට්ඨිපරිග්ගහෙසු තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසප්පහානෙන අනුපලිත්තො බිණාසවමුනි රාගාදිසල්ලානං අබ්බුල්භත්තා අබ්බුල්භසල්ලො, සතිවෙසුල්ලප්පත්තියා අප්පමත්තො වරං, පුබ්බහාගෙ වා අප්පමත්තො වරන්තො තෙන අප්පමාදවාරෙන අබ්බුල්භසල්ලො හුත්වා සකපරත්තභාවාදිහෙදං නාසිසති ලොකම්මං පරඤ්ච, අඤ්ඤදත්ථු වරිච්චිත්තනිරොධා නිරූපාදානොව ජාතවෙදො පරිනිබ්බානීති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, ධම්මනෙත්තිධ්වපනමෙව කරොන්තො; න තු ඉමාය දෙසනාය මග්ගං වා ඵලං වා උප්පාදෙසි, බිණාසවස්ස දෙසිතත්තාති.

නිලාදිහෙදං ආරම්මණං සඤ්ජානාතීති සඤ්ඤා. සා සඤ්ජානනලක්ඛණා පච්චාහිඤ්ඤාණරසා. චතුභුමිකසඤ්ඤා හි නොසඤ්ජානනලක්ඛණා නාම නත්ථි, සබ්බා සඤ්ජානනලක්ඛණාව. යා පනෙත්ථ අභිඤ්ඤාණෙන සඤ්ජානාති, සා පච්චාහිඤ්ඤාණරසා නාම හොති. තස්සා වඩ්ඪකිස්ස දාරුමිති අභිඤ්ඤාණං කත්වා පුන තෙන අභිඤ්ඤාණෙන තං පච්චාහිජානනකාලෙ, පුරිසස්ස කාළතිලකාදිඅභිඤ්ඤාණං සල්ලක්ඛෙත්වා පුන තෙන අභිඤ්ඤාණෙන “අසුකො නාම එසො”ති තස්ස පච්චාහිජානනකාලෙ, රඤ්ඤො පිළන්ධනගොපකභණ්ඩාගාරිකස්ස තස්මිං තස්මිං පිළන්ධනෙ නාමපණ්ණකං බන්ධිත්වා “අසුකං පිළන්ධනං නාම ආහරා”ති චුත්තෙ දීපං ජාලෙත්වා සාරගබ්භං පටිසිත්වා පණ්ණං වාවෙත්වා තස්ස තස්සෙව පිළන්ධනස්ස ආහරණකාලෙ ව පවත්ති වෙදිතබ්බා.

අපරො නයො – සබ්බසඬ්ඛාහිකවසෙන හි සඤ්ජානනලක්ඛණා සඤ්ඤා, පුනසඤ්ජානනපච්චයනිමිත්තකරණරසා දාරුආදිසු තච්ඡකාදයො විය, යථාගතිතනිමිත්තවසෙන අභිනිවෙසකරණපච්චුපට්ඨානා හත්ථිදස්සකඅන්ධො විය, ආරම්මණෙ අනොගාල්භවුත්තිතාය අචිරට්ඨානපච්චුපට්ඨානා වා විජ්ජු විය, යථාඋපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා තිණපුරිසකෙසු මිගපොතකානං පුරිසාති උප්පන්නසඤ්ඤා විය. යා පනෙත්ථ ඤාණසම්පයුත්තා හොති, සා ඤාණමෙව අනුවත්තති, සසම්භාරපට්ඨිආදිසු සෙසධම්මා පට්ඨිආදිති වියාති වෙදිතබ්බා.

කාමපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා කාමසඤ්ඤා. බ්‍යාපාදපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා බ්‍යාපාදසඤ්ඤා. විහිංසාපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා විහිංසාසඤ්ඤා. තෙසු ද්වෙ සත්තෙසුපි සඬ්ඛාරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති. කාමසඤ්ඤා හි පියෙ මනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා විතක්කෙන්තස්ස උප්පජ්ජති. බ්‍යාපාදසඤ්ඤා අප්පියෙ අමනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා කුප්ඤ්ඤිත්වා ඔලොකනකාලතො පට්ඨාය යාව විනාසනා උප්පජ්ජති. විහිංසාසඤ්ඤා සඬ්ඛාරෙසු න උප්පජ්ජති. සඬ්ඛාරො හි දුක්ඛාපෙතබ්බො නාම නත්ථි. “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු වා, උච්ඡිජ්ජන්තු වා, විනස්සන්තු වා, මා වා අහෙසු”න්ති විත්තනකාලෙ පන සත්තෙසු උප්පජ්ජති. නෙක්ඛම්මපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා, සා අසුහපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා හොති, අසුහකුමානෙ රූපාවචරා, තං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. අබ්‍යාපාදපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා අබ්‍යාපාදසඤ්ඤා, සා මෙත්තාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා හොති, මෙත්තාකුමානෙ රූපාවචරා, තං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. අවිහිංසාපටිසඤ්ඤුත්තා සඤ්ඤා අවිහිංසාසඤ්ඤා, සා කරුණාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා, කරුණාකුමානෙ රූපාවචරා, තං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. යදා අලොහො සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. යදා මෙත්තා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. යදා කරුණා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. රූපාරම්මණං ආරබ්භ උප්පන්නා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා. සද්දසඤ්ඤාදිසුපි එසෙව නයො. ඉදං තස්සායෙව ආරම්මණතො නාමං. ආරම්මණානං චුත්තත්තා වක්ඛුසම්ඵස්සජාදිවත්ථුනිපි චුත්තානෙව හොන්ති.

යා ඵවරූපා සඤ්ඤාති අඤ්ඤාපි “පටිසසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා”ති ඵවමාදිකා වෙදිතබ්බා. තත්ථ අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤාතිපි පරියායෙන ඡද්ධාරිකායෙව. තයො හි අරුපිනො බන්ධා සයං පිට්ඨිවට්ටකා හුත්වා අත්තනා සහජාතසඤ්ඤාය “අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා”ති නාමං කරොන්ති, නිජ්ජපරියායෙන පන පටිසසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා නාම පඤ්චද්ධාරිකා සඤ්ඤා, අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා නාම මනොද්ධාරිකා සඤ්ඤා. එතා අතිරෙකසඤ්ඤා පරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

සඤ්ඤාති සභාවනාමං. සඤ්ජානනාති සඤ්ජානනාකාරො. සඤ්ජානිතත්තන්ති සඤ්ජානිතභාවො.

අවිජ්ජාසත්ති පුරෙතො අයුත්තට්ඨෙත කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො. තං අවින්දියං වින්දති අවිජ්ජා. තබ්බපරිත්තො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න වින්දති අවිජ්ජා. බන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං, සම්මානං තට්ඨං අවිදිතං කරොතිනිපි අවිජ්ජා. දුක්ඛාදිනං පිළිනාදිවසෙන වුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතිනිපි අවිජ්ජා. අත්තවිරහිතෙ සංසාරෙ යොනිගතිභවච්ඤ්ඤාණධර්මසත්තාවාසෙසු සත්තෙ ජවාපෙතිනි අවිජ්ජා. පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙසු ඉත්ථිපුරිසාදිසු ජවති, විජ්ජමානෙසු බන්ධාදිසු න ජවතිනි අවිජ්ජා. අපි ව චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනං චත්ථාරම්මණානං පටිච්චසම්ප්පාදපටිච්චසම්ප්පන්නානාඤ්ච ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා, තං අවිජ්ජාසං. කාමොසවසෙන උත්තරෙය්‍ය. භවොසවසෙන පතරෙය්‍ය. දිට්ඨොසවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය. අවිජ්ජාසවසෙන චිතිවත්තෙය්‍ය. අථ වා සොතාපත්තිමග්ගෙන පහනවසෙන උත්තරෙය්‍ය. සකදාගාමිමග්ගෙන පහනවසෙන පතරෙය්‍ය. අනාගාමිමග්ගෙන පහනවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය. අරහත්තමග්ගෙන පහනවසෙන චිතිවත්තෙය්‍ය. අථ වා “තරෙය්‍යාදිපඤ්චපදං තද්ධිගාදිපඤ්චපහනෙන යොජෙතබ්බ”න්ති කෙච්ච වදන්ති.

“මොහං වුච්චති ඤාණං”න්ති වත්ථා තං පහෙදතො දස්සෙතුං “යා පඤ්ඤා පජානනා”තිආදිමාහ. තං වුත්තනයමෙව යපෙත්ථා “අමොහො ධම්මච්චියො”ති පදං. අමොහො කුසලෙසු ධම්මෙසු අභාවනාය පටිපක්ඛො භාවනාහෙතු. අමොහෙන අවිජ්ජිතං ගණ්හාති මුල්ලභස්ස විජ්ජිතග්ගහණතො. අමොහෙන යාථාචං යාථාචතො ධාරන්තො යථාසභාවෙ පවත්නති. මුල්ලො හි “තච්ඡං අතච්ඡං, අතච්ඡඤ්ච තච්ඡ”න්ති ගණ්හාති; තථ ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛං න හොති. අමුල්ලභස්ස “තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති එවමාදිපච්චවෙක්ඛණසම්භවතො මරණදුක්ඛං න හොති. සම්මොහමරණඤ්චි දුක්ඛං, න ව තං අමුල්ලභස්ස හොති. පබ්බජිතානං සුඛසංවාසො හොති, තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බන්ති න හොති. මොහෙන හි නිව්චසම්මුල්ලභා තිරච්ඡානායොනිං උපපජ්ජන්ති. මොහපටිපක්ඛො ව අමොහො මොහවසෙන අමජ්ඣක්කභාවස්ස අභාවකරො. අමොහෙන අවිහිංසාසඤ්ඤා ධාතුසඤ්ඤා මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පටිපජ්ජනං, පච්ඡිමගන්ථද්වයස්ස පහෙදනඤ්ච හොති. පච්ඡිමානි ද්වෙ සතිපට්ඨානානි තස්සෙව ආනුභාවෙන ඉජ්ඣන්ති. අමොහො දිසායුක්කාය පච්චයො හොති. අමුල්ලො හි හිතාහිතං ඤත්ථා අහිතං පරිවජ්ජෙත්තො හිතඤ්ච පටිසෙවමානො දිසායුක්කො හොති, අත්තසම්පත්තියා අපරිහිතො හොති. අමුල්ලො හි අත්තනො හිතමෙව කරොන්තො අත්තානං සම්පාදෙති. අරියච්චාරස්ස පච්චයො හොති, උදාසීනපක්ඛෙසු නිබ්බුතො හොති අමුල්ලභස්ස සබ්බාහිසංඝගතාය අභාවතො. අමොහෙන අනත්තදස්සනං හොති. අසම්මුල්ලො හි යාථාචගහණකුසලො අපරිණායකං බන්ධපඤ්චකං අපරිණායකතො බුජ්ඣති. යථා ව එතෙන අනත්තදස්සනං, එවං අත්තදස්සනං මොහෙන. කො හි නාම අත්තසුඤ්ඤානං බුජ්ඣත්ථා පුන සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යාති.

තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතොති එතෙන වුත්තප්පකාරෙන ඤාණෙන සමඬ්භිභූතො සෙක්ඛාදයො මුනි. මොනප්පත්තොති පටිලද්ධඤාණො මුනිභාවං පත්තො. තිණිති ගණනපරිච්ඡෙදො. මොනෙය්‍යානීති මුනිභාවකරා මොනෙය්‍යකරා පටිපදා ධම්මා. කායමොනෙය්‍යන්තිආදිසු විඤ්ඤත්තිකායරූපකායවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං කායමොනෙය්‍යං. විඤ්ඤත්තිවාසද්දවාචාවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං වච්චමොනෙය්‍යං. මනොද්වාරිකචිත්තාදිවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං මනොමොනෙය්‍යං. තිව්ධකායදුච්චරිතානං පහනන්ති පාණාතිපාතාදිවිධානං කායතො පවත්තානං දුට්ඨු වරිතානං පජහනං. කායසුචරිතන්ති කායතො පවත්තං සුට්ඨු වරිතං. කායාරම්මණෙ ඤාණන්ති කායං ආරම්මණං කත්ථා අනිච්චාදිවසෙන පවත්තං කායාරම්මණෙ ඤාණං. කායපරිඤ්ඤාති කායං ඤාතනිර්ණයප්පහනපරිඤ්ඤාහි ජානනවසෙන පවත්තං ඤාණං. පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගොති අප්ඣක්කතිකං කායං සම්මසිත්ථා උප්පාදිතමග්ගො පරිඤ්ඤාසහගතො. කායෙ ඡන්දරාගස්ස පහනන්ති කායෙ තණ්හාඡන්දරාගස්ස පජහනං. කායසංඛාරනිරොධොති අස්සාසපස්සාසානං නිරොධො ආවරණො, චතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තිසමාපජ්ජනං. වච්ඡසංඛාරනිරොධොති විතක්කච්චාරානං නිරොධො ආවරණො, දුතියජ්ඣානසමාපත්තිසමාපජ්ජනං. චිත්තසංඛාරනිරොධොති සඤ්ඤාවෙදනානං නිරොධො ආවරණො, සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනං.

පට්ඨගාථාය කායමුනිත්තිආදිසු කායදුච්චරිතප්පහනවසෙන කායමුනි. වච්ඡව්චරිතප්පහනවසෙන වාචාමුනි. මනොදුච්චරිතප්පහනවසෙන මනොමුනි. සබ්බාකුසලප්පහනවසෙන අනාසවමුනි. මොනෙය්‍යසම්පන්නන්ති ජානිතබ්බං ජානිත්ථා එලෙ ඨිතත්තා මොනෙය්‍යසම්පන්නං. ආහු සබ්බප්පහායිනන්ති සබ්බකිලෙසෙ පජහිත්ථා ඨිතත්තා සබ්බප්පහායිනං කථයන්ති.

දුතියගාථාය නින්හාතපාපකන්ති යො අප්ඣක්කත්තබ්බිද්ධසංඛාරානෙ සබ්බස්මිම්පි ආයතනෙ අප්ඣක්කත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන උප්පත්තිරහාති සබ්බපාපකානි මග්ගඤාණෙන නින්හාය ධොවිත්ථා ඨිතත්තා නින්හාතපාපකං ආහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අගාරමජ්ඣෙ වසන්තා අගාරමුනිනො. පබ්බජ්ජුපගතා අනගාරමුනිනො. තත්ථ සෙක්ඛා සෙක්ඛමුනිනො. අරහන්තො අසෙක්ඛමුනිනො. පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකමුනිනො. සම්මාසම්බුද්ධා මුනිමුනිනො.

පුන කට්ඨකමාසපුච්ඡාවසෙන “කතමෙ අගාරමුනිනො”ති ආහ. අගාරිකානි කසිගොරක්ඛාදිඅගාරිකකම්මෙ නියුත්තා. දිට්ඨපදානි දිට්ඨනිබ්බානා. විඤ්ඤාතසාසනානි විඤ්ඤාතං සික්ඛත්තයසාසනං. එතෙසන්ති විඤ්ඤාතසාසනා. අනගාරානි කසිගොරක්ඛාදිඅගාරියකම්මං එතෙසං නත්ථිති පබ්බජිතා “අනගාරා”ති වුච්චන්ති. සත්ත සෙක්ඛාති

සෞභාග්‍යාදියෝ සත්ත. තිසු සික්ඛාසු සික්ඛන්තිති සෙක්ඛා. අරහන්තෝ න සික්ඛන්තිති අසෙක්ඛා. තං තං කාරණං පටිච්ච එකකාච අනාවරියකාච චතුසච්චං බුද්ධිකචන්තොති පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකමුනිතො.

මුනිමුනිතො වුවචන්ති තථාගතාති එත්ථ අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථධම්මෙ යාථාචතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථදස්සිතාය තථාගතො, තථවාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා. කිං චුත්තං හොති? යෙනාභිනිභාරෙන පුරිමකා භගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. අථ වා යථා පුරිමකා භගවන්තො දානසිලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියකන්තිසච්චාධිට්ඨානමෙත්තුපෙක්ඛාසඬ්ඛාතා දස පාරමියෝ දස උපපාරමියෝ දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංසපාරමියෝ පූරෙත්වා අඬගපරිච්චාගං නයනධනරජප්පුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදියෝ පූරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. යථා ච පුරිමකා භගවන්තො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, චත්තාරො සම්මජ්ජධානෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා පූරෙත්වා ආගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

“යථා ච දීපඬ්ඤාබුද්ධිපාදයො, සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනිපි ආගතො, තථාගතො වුවචති තෙන චක්ඛුමා”ති.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතා පුරිමකා භගවන්තො ගතා. කථංඤ්ච තෙ ගතා? තෙ හි සම්පතිජාතා සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාභිමුඛා සත්තපදච්චිතිභාරෙන ගතා. යථාහ –

“සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨන්තිවා උත්තරාභිමුඛො සත්තපදච්චිතිභාරෙන ගච්ඡති, සෙතම්හි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා ච දිසා අනුවිලෝකෙති, ආසභිඤ්ච වාචං භාසති – ‘අග්ගොභමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛභවො’”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්ථි සො සම්පතිජාතො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨාති, ඉදමස්ස චතුර්ද්ධිපාදපටිලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං. උත්තරමුඛභාවො පනස්ස සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදච්චිතිභාරො සත්තබොජ්ඣංගරතනපටිලාභස්ස. “සුවණ්ණදණ්ඩා චිතිපතන්ති වාමරා”ති (සු. නි. 693) එත්ථ චුත්තවාමරුක්ඛෙපො පන සබ්බතිත්ථියනිම්මදනස්ස. සෙතච්ඡත්තධාරණං අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙතච්ඡත්තපටිලාභස්ස. සබ්බදිසානුවිලෝකනං සබ්බඤ්ඤානාචාරණඤාණපටිලාභස්ස. ආසභිවාචාභාසනං පන අප්පටිචන්තියවරධම්මචක්කපචත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං භගවාපි ගතො. තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං තෙසංයෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පතී යථා, සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො චික්කම් සත්ත පදානි ගොතමො, සෙතඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

“ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො, දිසා විලෝකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨංගිගුපෙතං ගිරමබ්භුදිරයි, සිහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති. (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37; ඉතිවු. අට්ඨ. 38);

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා පුරිමකා භගවන්තො, අයම්පි භගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං...පෙ.... පට්ඨජ්ඣානෙන නිවරණෙ...පෙ.... අනිච්චානුපස්සනාය නිව්චසඤ්ඤං...පෙ.... අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ පහාය ගතො, එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පට්ඨිධාතුයා කක්ඛලත්තලක්ඛණං තථං අවිතථං, ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං, තෙජොධාතුයා උණ්භත්තලක්ඛණං, වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං, ආකාසධාතුයා අසම්ප්‍රට්ඨලක්ඛණං, විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

විතක්කස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, විචාරස්ස අනුමජ්ජනලක්ඛණං, පීතියා ඵරණලක්ඛණං, සුඛස්ස සානලක්ඛණං, චිත්තෙකග්ගතය අවික්ඛෙපලක්ඛණං, එස්සස්ස චුසනලක්ඛණං.

සද්ධිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං, චිරිශිත්ථියස්ස පග්ගහලක්ඛණං, සතිත්ථියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, සමාධිත්ථියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, පඤ්ඤාත්ථියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං, චිරියබලස්ස කොසජ්ජෙ, සතිබලස්ස මුට්ඨස්සච්චෙ, සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පච්චයලක්ඛණං, චිරියසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පග්ගහලක්ඛණං, පීතිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස ඵරණලක්ඛණං, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස උපසමලක්ඛණං, සමාධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං, සම්මාසඬ්ඛප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, සම්මාචාචාය පරිග්ගහලක්ඛණං, සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං, සම්මාචායාමස්ස පග්ගහලක්ඛණං, සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං, නාමස්ස නමනලක්ඛණං, රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, සලායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං, එස්සස්ස චුසනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං, උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං, භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං, ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං, ජරාය ජීරණලක්ඛණං, මරණස්ස චුතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතලක්ඛණං, ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං, සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මජ්ජධානානං පදහනලක්ඛණං, ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං, බලානං අකම්පියලක්ඛණං, බොජ්ඣංගානං නියානලක්ඛණං, මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථ්ථලක්ඛණං, සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං, සමථවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං, යුගනද්ධානං අනතිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරණලක්ඛණං, චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං, දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං, ඛයෙ ඤාණස්ස සමුච්ඡෙදලක්ඛණං, අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං, ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණං.

මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං, වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං, සමාධිස්ස පමුබලක්ඛණං, සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං, පඤ්ඤාය තතුන්තරියලක්ඛණං, විමුත්තියා සාරලක්ඛණං, අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං තථං අවිතථං, එතං තථ්ථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො. එවං තථ්ථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථ්ථම්මෙ යාථාචතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථ්ථම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ –

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති, භික්ඛවෙ, තථ්මෙන අවිතථ්මෙන අනඤ්ඤථ්මෙන”න්ති චිත්ථාරො (සං. නි. 5.1090).

තානි ච හගවා අභිසම්බුද්ධොති තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති චුච්චති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතස්සද්දො.

අපි ව ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තං සබ්බං හගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්සාපි තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. එවං තථ්ථම්මෙ යාථාචතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථ්ථස්සිකාය තථාගතො? හගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං සබ්බාකාරොන ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුත්තවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථ්මෙව හොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසුපි ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තම්පි වෙතං හගවතා –

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, තමහං ජානාමි...පෙ.... තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං. තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නො චතුන්නං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමොධියම්පි මජ්ඣිමනෙට්ඨියම්පි පච්ඡිමනෙට්ඨියම්පි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං. සබ්බං තං අත්ථතො බාඤ්ජනතො ච අනුපවජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිම්මදනං දොසමොහමදනිම්මදනං, නත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තම්පි පක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ච තථමෙව හොති අවිතථං අනඤ්ඤථං. යථාහ -

“යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එකස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති නො අඤ්ඤථා, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188).

ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො.

අපි ව ආගදානං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සාපි වාචා. තස්මා යථාවාදි තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදි ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා , කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තොති තථාගතො. තෙනෙවාහ - “යථාවාදි, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදි. ඉති යථාවාදි තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදි. ‘තස්මා තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අථ බො අතුලො අප්පමෙයොහ අනුත්තරො රාජාතිරාජා දෙව්‍යානං අනිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ -

“සදෙවකෙ , භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථුදයො වසවත්ති, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

තත්ථෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො - අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවනෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤමයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපි ව තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො. තත්ථ සකලං ලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො, ලොකසමුදයං පහනපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො, ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො, ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන යං චුත්තං භගවතා -

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීතො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... අනුවචරිතං මනසා, සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

තස්ස එවම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදම්පි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපෙන මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙයා. යස්මා පන සබ්බබුද්ධා තථාගතගුණෙනාපි සමසමා, තස්මා සබ්බෙසං වසෙන “තථාගතා”ති ආහ.

අරහන්තොති කිලෙසෙහි ආරක්කත්තා, අරීනං අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා නථාගතො අරහං. ආරකා හි සො සබ්බකිලෙසෙහි සුචිදුරවිදුරෙ යීතො මග්ගෙන සවාසනානං කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තාති ආරක්කත්තා අරහං.

“සො තතො ආරකා නාම, යස්ස යෙනාසමඬ්ඛිතා;
අසමඬ්ඛි ව දොසෙහි, නාටො තෙනාරහං මතො”.

තෙ වානෙන කිලෙසාරයො මග්ගෙන භතාති අරීනං භතත්තාපි අරහං.

“යස්මා රාගාදිසඬ්ඛාතා, සබ්බෙපි අරයො භතා;
පඤ්ඤාසත්ථෙන නාටෙන, තස්මාපි අරහං මතො”.

යඤ්චෙනං අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහිං පුඤ්ඤාදිඅභිසංඛාරානං ජරාමරණනෙමිං ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා තිභවරටෙ සමායොජිතං අනාදිකාලජපචත්තං සංසාරවක්කං, තස්සානෙන බොධිමණ්ඩෙ වීරියපාදෙහි සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාභතත්ථෙන කම්මක්කයකරං ඤාණඵරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙ අරා භතාති අරහං.

“අරා සංසාරවක්කස්ස, භතා ඤාණාසිතා යතො;
ලොකනාටෙන තෙනෙස, ‘අරහ’න්ති පවුච්චති”.

අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා ව විචරාදිපච්චයෙ අරහති පුජාවිසෙසඤ්ච, තෙනෙව ව උජ්ජන්තෙ තථාගතෙ යෙ කෙචි මහෙසක්ඛා දෙවමනුස්සා, න තෙ අඤ්ඤත්ථ පුජං කරොන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති සිනෙරුමත්තෙන රතනදාමෙන තථාගතං පුජෙසි, යථාබලඤ්ච අඤ්ඤෙ දෙවා ව මනුස්සා ව බ්‍රහ්මාසාරකොසලරාජාදයො. පරිනිබ්බුතම්පි ව භගවත්තං උද්දිස්ස ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා අසොකමහාරාජා සකලජම්බුදීපෙ චතුරාසීතිවිහාරසභස්සාති පතිට්ඨාපෙසි. කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං පුජාවිසෙසානන්ති පච්චයාදීනං අරහත්තාපි අරහං.

“පුජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි, යස්මා අයං අරහති ලොකනාටො;
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ, තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙතං”.

යථා ව ලොකෙ යෙ කෙචි පණ්ඩිතමානිනො බාලා අසිලොකභයෙන රහො පාපං කරොන්ති, එවමෙස න කදාවි පාපං කරොතිති පාපකරණෙ රහාභාවතොපි අරහං.

“යස්මා නත්ථි රහො නාම, පාපකම්මෙසු තාදිනො;
රහාභාවෙන තෙනෙස, අරහං ඉති විස්සුතො”.

එවං සබ්බථාපි —

“ආරක්කත්තා භතත්තා ව, කිලෙසාරීන සො මුති;
භතසංසාරවක්කාරො, පච්චයාදීන වාරහො;
න රහො කරොති පාපාති, අරහං තෙන වුච්චති”ති.

යස්මා පන සබ්බෙ බුද්ධා අරහත්තගුණෙනාපි සමසමා, තස්මා සබ්බෙසම්පි වසෙන “අරහන්තො”ති ආහ. සම්මාසම්බුද්ධාති සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො. තථා හෙස සබ්බධම්මෙ සම්මාසම්බුද්ධො, අභිඤ්ඤෙය්‍යො ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යානො, පරිඤ්ඤෙය්‍යො ධම්මෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යානො, පහාතබ්බෙ ධම්මෙ පහාතබ්බෙනො, සච්ඡිකාතබ්බෙ ධම්මෙ සච්ඡිකාතබ්බෙනො, භාවෙනබ්බෙ ධම්මෙ භාවෙනබ්බෙනො. තෙනෙවාහ —

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤානං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පහීනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. (සු. නි. 563; ම. නි. 2.399);

අථ වා චක්ඛු දුක්ඛසච්චං, තස්ස මූලකාරණභාවෙන සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පචත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චන්ති එවං එකෙකපද්දධාරෙනාපි සබ්බධම්මෙ සම්මා සාමඤ්ච බුද්ධො. එස නයො සොතසානජීවිහාකායමනෙසු. එතෙනෙව ව නයෙන රූපාදීනි ඡ ආයතනානි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදයො ඡ විඤ්ඤාණකායා, චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො ඡ එස්සා, චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාදයො ඡ වෙදනා, රූපසඤ්ඤාදයො ඡ සඤ්ඤා, රූපසඤ්චෙනනාදයො ඡ වෙනනා, රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා, රූපචිතක්කාදයො ඡ චිතක්කා, රූපචිචාරාදයො ඡ චිචාරා, රූපක්ඛන්ධාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා, දස කසිණානි, දස අනුස්සතියො, උද්ධුමාතකසඤ්ඤාදිවසෙන දස සඤ්ඤා, කෙසාදයො ද්වන්තිංසාකාරා, ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, කාමභවාදයො නව භවා, පට්ඨාදීනි චත්තාරි ඤානානි, මෙත්තාභාවනාදයො චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො, චතස්සො

අරූපසමාපත්තියො, පටිලොමනො ජරාමරණාදීනි, අනුලොමනො අවිජ්ජාදීනි පටිච්චසමුප්පාදධගානි ච යොජෙතබ්බානි.

තත්‍රායං එකපදයොජනා - ජරාමරණං දුක්ඛසච්චං, ජාති සමුදයසච්චං, උභින්නං නිස්සරණං නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චන්ති එවං එකෙකපද්ධාරෙන සබ්බධම්මෙ සම්මා සාමඤ්ච බුද්ධො අනුබුද්ධො පටිවිද්ධො. යං චා පන කිඤ්චි අත්ථි නෙය්‍යාං නාම, සබ්බස්ස සම්මා සම්බුද්ධත්තා විමොක්ඛන්තිකඤ්ඤාණවසෙන සම්මාසම්බුද්ධො. තෙසං පන විභාගො උපරි ආවි හවිස්සති. යස්මා පන සබ්බබුද්ධා සම්මාසම්බුද්ධගුණෙනාපි සමස්මා, තස්මා සබ්බෙසම්පි වසෙන “සම්මාසම්බුද්ධා”ති ආහ.

මොනෙනාති කාමඤ්ඤි මොනෙය්‍යපටිපදාසඬිබානෙන මග්ගඤ්ඤාණමොනෙන මුනි නාම හොති, ඉධ පන තුණ්හිභාවං සන්ධාය “න මොනෙනා”ති වුත්තං. මුල්භරූපොති තුව්ඡරූපො. අවිද්දසුති අවිඤ්ඤා. එවරූපො හි තුණ්හිභුතොපි මුනි නාම න හොති. අප්චා මොනෙය්‍යමුනි නාම න හොති, තුව්ඡභාවො ච පන අඤ්ඤාණං ච හොතිති අත්ථො. යො ච තුලංච පග්ගස්භාති යථා හි තුලං ගහෙත්වා යීතො අතිරෙකං වෙ හොති, හරති, ඌනං වෙ හොති, පක්ඛිපති; එවමෙව යො අතිරෙකං හරන්තො විය පාපං හරති පරිවජ්ජෙති, ඌනකෙ පක්ඛිපන්තො විය කුසලං පරිපුරෙති. එවඤ්ච පන කරොන්තො සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසඬිබාතං වරං උත්තමමෙව ආදාය පාපානි අකුසලකම්මානි පරිවජ්ජෙති ස මුනි නාමාති අත්ථො. තෙන සො මුනීති කස්මා පන සො මුනීති වෙ? යං හෙට්ඨා වුත්තකාරණං, තෙන සො මුනීති අත්ථො. යො මුනාති උභො ලොකෙති යො පුග්ගලො ඉමස්මිං බන්ධාදිලොකෙ තුලං ආරොපෙත්වා මිනන්තො විය “ඉමෙ අජ්ඣන්තිකා බන්ධා, ඉමෙ බාහිරා”තිආදිනා නයෙන ඉමෙ උභො අත්ථෙ මුනාති. මුනි තෙන පච්චවතීති තෙන පන කාරණෙන “මුනි”ති වුච්චතියෙවාති අත්ථො.

අසතඤ්චාති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො - ය්වායං අකුසලකුසලජ්ජහෙදො, අසතඤ්ච සතඤ්ච ධම්මො, තං “අජ්ඣන්තං බග්ගිද්ධා”ති ඉමස්මිං සබ්බලොකෙ පටිච්චසංඥාණෙන අසතඤ්ච සතඤ්ච ඤාත්වා ධම්මං. තස්ස ඤාත්ත්වා එව, රාගාදිභෙදතො සත්තවිධං සඬගං තණ්හාදිට්ඨිභෙදතො දුට්ඨං ජාලඤ්ච අතිච්ච අනික්කමිත්වා යීතො, සො තෙන මොනසඬිබානෙන පටිච්චසංඥාණෙන සමන්තාගතත්තා මුනි. දෙවමනුස්සෙහි පුජිතොති ඉදං පනස්ස ථුතිවචනං. සො හි බිණාසවමුනිත්තා දෙවමනුස්සානං පූජාරහො හොති, තස්මා එවං වුත්තොති.

සල්ලන්ති මූලපදං. සත්ත සල්ලානීති ගණනපරිච්ඡෙදො. රාගසල්ලන්ති රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො ච පිළාජනකතාය අන්තොතුදනතාය දුන්නිහරණතාය සල්ලඤ්චාති රාගසල්ලං. දොසසල්ලාදිසුපි එසෙව නයො. අබ්බුල්භසල්ලොති මූලපදං. අබ්බුල්භසල්ලොති නිහටසල්ලො. උද්ධතසල්ලොති උද්ධං හටසල්ලො උද්ධරිතසල්ලො. සමුද්ධතසල්ලොති උපසග්ගවසෙන වුත්තො. උප්පාටිතසල්ලොති ලුඤ්චිතසල්ලො. සමුප්පාටිතසල්ලොති උපසග්ගවසෙනෙව.

සක්කච්චකාරීති දානාදීනං කුසලධම්මානං භාවනාය පුග්ගලස්ස චා දෙය්‍යධම්මස්ස චා සක්කච්චකරණවසෙන සක්කච්චකාරී. සතතභාවකරණෙන සාතච්චකාරී. අට්ඨිතකරණෙන අට්ඨිතකාරී. යථා නාම කකණ්ටකො ථොකං ගන්ත්වා ථොකං නිට්ඨති, න නිරන්තරං ගච්ඡති; එවමෙව යො පුග්ගලො එකදිවසං දානං දත්වා පූජං චා කත්වා ධම්මං චා සුත්වා සමණධම්මං චා කත්වා පුන විරස්සං කරොති, තං න නිරන්තරං පවත්තෙති. සො “අසාතච්චකාරී, අනට්ඨිතකාරී”ති වුච්චති. අයං එවං න කරොතිති අට්ඨිතකාරී. අනොලීනවුත්තිකොති නිරන්තරකරණසඬිබාතස්ස විජ්ජාරස්ස භාවෙන න ලීනවුත්තිකොති අනොලීනවුත්තිකො. අනික්ඛිත්තවිජ්ජන්දොති කුසලකරණෙ විරියවිජ්ජන්දස්ස අනික්ඛිත්තභාවෙන අනික්ඛිත්තවිජ්ජන්දො. අනික්ඛිත්තධුරොති විරියධුරස්ස අනොරොපනෙන අනික්ඛිත්තධුරො, අනොසක්කිතමානසොති අත්ථො. යො තත්ථ ඡන්දො ච වායාමො වාති යො තෙසු කුසලධම්මෙසු කත්තුකම්‍යතාධම්මවිජ්ජන්දො ච පයත්තසඬිබාතො වායාමො ච. උස්සහනවසෙන උස්සාහො ච. අධිමත්තුස්සහනවසෙන උස්සොල්භී ච. වායාමො වෙසො පාරං ගමනට්ඨෙත. උස්සාහො වෙසො පුබ්බධිගමනට්ඨෙත. උස්සොල්භී වෙසො අධිමත්තට්ඨෙත. අප්පට්ඨානි වාති අනිවත්තනා ච. සති ච සම්පජ්ඤාන්ති සරතීති සති. සම්පජානාතීති සම්පජ්ඤාං, සමන්තතො පකාරෙහි ජානාතීති අත්ථො. සාත්ථකසම්පජ්ඤාං සප්පායසම්පජ්ඤාං ගොවරසම්පජ්ඤාං අසම්මොහසම්පජ්ඤාන්ති ඉමස්ස සම්පජානස්ස වසෙන හෙදො වෙදිතබ්බො. ආතප්පන්ති කිලෙසතාපනවීරියං. පධානන්ති උත්තමවීරියං. අධිට්ඨානන්ති කුසලකරණෙ පතිට්ඨාභාවො. අනුයොගොති අනුයුඤ්ජනං. අප්පමාදොති නප්පමජ්ජනං, සතියා අවිජ්ජවාසො.

ඉමං ලොකං නාසිසතීති මූලපදං. සකත්තභාවන්ති අත්තනො අත්තභාවං. පරත්තභාවන්ති පරලොකෙ අත්තභාවං. සකරූපවෙදනාදයො අත්තනො පඤ්චක්ඛන්ධෙ, පරරූපවෙදනාදයො ච පරලොකෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ. කාමධාතුන්ති කාමභවං. රූපධාතුන්ති රූපභවං. අරූපධාතුන්ති අරූපභවං. පුන රූපාරූපවසෙන දුකං දස්සෙතුං කාමධාතුං රූපධාතුං එකං කත්වා, අරූපධාතුං එකං කත්වා වුත්තං. ගතීං වාති පතිට්ඨානවසෙන පඤ්චගති වුත්තා. උපපත්තිං වාති නිබ්බත්තිවසෙන චතුර්‍යොනි වුත්තා. පටිසන්ධිං වාති තිණ්ණං භවානං සටනවසෙන පටිසන්ධි වුත්තා. භවං වාති කම්මභවවසෙන. සංසාරං වාති බන්ධාදීනං අබ්බොච්ඡින්නවසෙන. චට්ටං වාති තෙභුමකචට්ටං නාසිසතීති.

ගුහටයක සුත්තනිද්දෙ සවණේ ණනා නිව්ඨිතා.

3. දුට්ඨට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

15. දුට්ඨට්ඨකෙ පට්ඨගාථායං තාව තත්ථ වදන්තීති භගවන්තං භික්ඛුසඤ්ඤා උපවදන්ති. දුට්ඨමනාපි එකෙ, අපොපි වෙ සච්චමනාති එකච්චෙ දුට්ඨචිත්තා, එකච්චෙ තථසඤ්ඤානොපි හුත්වා තිත්ථියා තුට්ඨචිත්තා, යෙ තෙසං සුත්වා සද්දහිංසු, තෙ සච්චමනාති අධිප්පායො. වාදඤ්ඤා ජාතන්ති එතං අක්කොසවාදං උප්පන්නං. මුනි නො උපෙතීති අකාරකතාය ව අකුප්පතතාය ව බුද්ධමුනි න උපෙති. තස්මා මුනි නත්ථි ඛිලො කුහිඤ්චිති තෙන කාරණෙන අයං මුනි, රාගාදිඛිලෙහි නත්ථි ඛිලො කුහිඤ්චිති වෙදිතඛිබ්බො.

දුට්ඨමනාති උප්පන්නෙහි දොසෙහි දුෂිතචිත්තා. විරුද්ධමනාති තෙහි කිලෙසෙහි කුසලස්ස ද්වාරං අදත්වා ආවරිතචිත්තා. පටිවිරුද්ධමනාති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. ආහතමනාති පටිසෙන ආහතං චිත්තං එතෙසන්ති ආහතමනා. පච්චාහතමනාති උපසග්ගවසෙනෙව. ආසාතිතමනාති විහිංසාවසෙන ආසාතිතං මනං එතෙසන්ති ආසාතිතමනා. පච්චාසාතිතමනාති උපසග්ගවසෙනෙව. අප් වා “කොධවසෙන දුට්ඨමනා, උපනාහවසෙන පදුට්ඨමනා, මක්ඛවසෙන විරුද්ධමනා, පළාසවසෙන පටිවිරුද්ධමනා, දොසවසෙන ආහතපච්චාහතමනා, ඛ්‍යාපාදවසෙන ආසාතිතපච්චාසාතිතමනා. පච්චයානං අලාභෙන දුට්ඨමනා පදුට්ඨමනා, අයසෙන විරුද්ධමනා පටිවිරුද්ධමනා, ගරහෙන ආහතපච්චාහතමනා, දුක්ඛවෙදනාසමඛිගිභාවෙන ආසාතිතපච්චාසාතිතමනා”ති එවමාදිනා නයෙන එකෙ වණ්ණයන්ති. උපවදන්තීති ගරහං උප්පාදෙන්ති. අභුතෙතනාති අසංවිජ්ජමානෙන.

සද්දහන්තාති පසාදවසෙන සද්ධං උප්පාදෙන්තා. ඔකප්පෙන්තාති ගුණවසෙන ඔතරිත්වා අවකප්පයන්තා. අධිමුච්චන්තාති සම්පසාදනවසෙන සන්තිට්ඨානං කත්වා තෙසං කථං අධිවාසෙන්තා. සච්චමනාති තච්ඡමනා. සච්චසඤ්ඤානොති තච්ඡසඤ්ඤානො. තථමනාති අවිපරිතමනා. භූතමනාති භූතත්ථමනා. යාථාවමනාති නිව්චලමනා. අවිපරිතමනාති නිව්චයමනා. තත්ථ “සච්චමනා සච්චසඤ්ඤානො”ති සච්චවාදිගුණං, “තථමනා තථසඤ්ඤානො”ති සච්චසද්ධාගුණං, “භූතමනා භූතසඤ්ඤානො”ති ධීතගුණං, “යාථාවමනා යාථාවසඤ්ඤානො”ති පච්චයිකගුණං, “අවිපරිතමනා අවිපරිතසඤ්ඤානො”ති අවිසංවාදගුණං කථිතන්ති ඤාතඛිබ්බො.

පරතොසොසොති අඤ්ඤෙසං සන්තිකා උප්පන්නසද්දො. අක්කොසොති ජාතිආදීසු දසසු අක්කොසෙසු අඤ්ඤතරො. යො වාදං උපෙතීති යො පුග්ගලො උපවාදං උපගච්ඡති. කාරකො වාති කතදොසො වා. කාරකතායාති දොසස්ස කතභාවෙන වූච්චමානොති කථියමානො. උපවදියමානොති දොසං උපවජ්ජමානො. කුප්පතීති කොපං කරොති.

ඛිලජාතතාපි නත්ථිති චිත්තඛන්ධභාවචිත්තකච්චරභාවසඤ්ඤානං පටිසඛිලං ජාතං අස්සාති ඛිලජාතො, තස්ස භාවො ඛිලජාතතා, තාපි නත්ථි ත සන්ති. පඤ්චපි වෙතොඛිලාති කාමෙ අච්චරාගො, කායෙ අච්චරාගො, රූපෙ අච්චරාගො, යාවදත්ථං උදරාවදෙනකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවතිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති “ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි, දෙවඤ්ඤතරො වා”ති (ම. නි. 1.186) එවරූපා පඤ්චපි චිත්තස්ස ඛන්ධභාවකච්චරභාවසඤ්ඤානා වෙතොඛිලා නත්ථි.

16. ඉමඤ්ඤා ගාථං වත්වා භගවා ආනන්දත්ථෙරං පුච්ඡි – “එවං බුංසෙත්වා වම්භෙත්වා වූච්චමානා භික්ඛු, ආනන්ද, කිං වදන්ති”ති, “න කිඤ්චි භගවා”ති. “න, ආනන්ද, ‘අහං සිලවා’ති සඛිබ්බත්ථ තුණ්හි භවිතඛිබ්බං. ලොකෙ හි නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති (සං. නි. 2.241) වත්වා “භික්ඛු, ආනන්ද, තෙ මනුස්සෙ එවං පටිච්චොදෙන්තු”ති ධම්මදෙසනත්ථාය “අභුතවාදී නිරයං උපෙතී”ති (ධ. ප. 306; උදා. 38; ඉතිවු. 48; සු. නි. 666) ඉමං ගාථං අභාසී. ථෙරො තං උග්ගහෙත්වා භික්ඛු ආහ – “මනුස්සා තුම්භෙහි ඉමාය ගාථාය පටිච්චොදෙන්තිබ්බා”ති. භික්ඛු තථා අකංසු. පණ්ඩිතමනුස්සා තුණ්හි අහෙසු. රාජාපි රාජපුරිසෙ සඛිබ්බත්ථ පෙසෙත්වා යෙසං ධුත්තානං ලඤ්ඤං දත්වා තිත්ථියා තං මාරාපෙසුං, තෙ ගහෙත්වා නිග්ගස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා තිත්ථියෙ පරිභාසී. මනුස්සාපි තිත්ථියෙ දිස්වා ලෙඬ්ඬුනා භනන්ති, පංසුනා ඔකිරන්ති “භගවතො අයසං උප්පාදෙසු”න්ති. ආනන්දත්ථෙරො තං දිස්වා භගවතො ආරොවෙසී, භගවා ථෙරස්ස ඉමං ගාථමභාසී “සකඤ්ඤි දිට්ඨිං...පෙ.... වදෙය්‍යා”ති.

තස්ස අත්ථො – යායං දිට්ඨි තිත්ථියජනස්ස “සුන්දරිං මාරත්ථවා සමණානං සකාපුත්තියානං අවණ්ණං පකාසෙත්වා එතෙනුපායෙන ලද්ධං සක්කාරං සාදිසිස්සාමා”ති සො තං දිට්ඨිං කථං අතික්කමෙය්‍ය? අප් බො සො අයසො තමෙව තිත්ථියජනං පච්චාගතො තං දිට්ඨිං අච්චෙතුං අසක්කොන්තං. යො වා සස්සතාදිවාදී, සොපි සකං දිට්ඨිං කථමච්චයෙය්‍ය, තෙන දිට්ඨිජන්දෙන අනුනිතො තාය ව දිට්ඨිරූචියා නිව්චයො, අපි ව බො පන සයං සමත්තාති පකුඛිබ්බානො අත්තනාව පරිපුණ්ණාති තාති දිට්ඨිගතාති කරොන්තො යථා ජානෙය්‍ය, තථෙව වදෙය්‍යාති.

අවණ්ණං පකාසයිත්වාති අගුණං පාකටං කත්වා. සක්කාරන්ති චතුන්නං පච්චයානං සක්කච්චකරණං. සම්මානන්ති චිත්තෙන බහුමානනං. පච්චාහරිස්සාමාති එතං ලාභාදිං නිබ්බන්තෙස්සාම. එවංදිට්ඨිකාති එවංලද්ධිකා. යථා තං “ලාභාදිං නිබ්බන්තෙස්සාමා”ති එවං අයං ලද්ධි තෙසං අත්ථි, තථා “අත්ථි මෙ වුත්තප්පකාරො ධම්මො”ති

එතෙසං බමනි වෙව රුවවති ව, එවංසභාවමෙව වා තෙසං චිත්තං “අත්ථි මෙ චිත්ත”න්ති. තදා තෙසං දිට්ඨි වා, දිට්ඨියා සහ බන්ති වා, දිට්ඨිබන්තීහි සද්ධිං රුවි වා, දිට්ඨිබන්තිරුවිහි සද්ධිං ලද්ධි වා, දිට්ඨිබන්තිරුවිලද්ධිහි සද්ධිං අප්ඤ්ඤාසයො වා, දිට්ඨිබන්තිරුවිලද්ධිඅප්ඤ්ඤාසයෙහි සද්ධිං අධිප්පායො වා භොතිති දස්සෙන්තො “එවංදිට්ඨිකා...පෙ.... එවංඅධිප්පායා”ති ආහ. සකං දිට්ඨින්නි අත්තනො දස්සනං. සකං බන්තින්නි අත්තනො සහනං. සකං රුවින්නි අත්තනො රුවිං. සකං ලද්ධින්නි අත්තනො ලද්ධිං. සකං අප්ඤ්ඤාසයන්නි අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයං. සකං අධිප්පායන්නි අත්තනො භාවං. අතික්කම්මන්ති සමතික්කම්මං. අප්ඨං බො ස්වෙව අයසොති සො එව අයසො එකංසෙන. තෙ පච්චාගතොති තෙසං පතිආගතො. තෙති සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං.

අප්ඨ වාති අත්ථන්තරදස්සනං. සස්සතොති නිව්චො ධුවො. ලොකොති අත්තභාවො. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්නි ඉදං එව තච්ඡං තථං, අඤ්ඤං තුච්ඡං. සමත්තාති සම්පුණ්ණො. සමාදින්නාති සම්මා ආදින්නා. ගහිතාති උපගන්ත්වා ගහිතා.

පරාමට්ඨාති සබ්බාකාරෙන පරාමසිත්වා ගහිතා. අභිනිව්ට්ඨාති විසෙසෙන ලද්ධප්පතිට්ඨා. අසස්සතොති චුත්තච්චරියායෙන වෙදිතබ්බො.

අත්තවාති සඅත්තො. අනත්තවාති වුද්ධිඅනත්තවා. තං ජීවන්ති සො ජීවො, ලිඛිගව්පල්ලාසො කතො. ජීවොති ව අත්තායෙව. තථාගතොති සත්තො, “අරහ”න්ති එකෙ. පරං මරණාති මරණතො උද්ධං, පරලොකෙති අත්ථො. න භොති තථාගතො පරං මරණාති මරණතො උද්ධං න භොති. භොති ව න ව භොති තථාගතො පරං මරණාති මරණතො උද්ධං භොති ව න භොති ව. නෙව භොති න න භොති තථාගතො පරං මරණාති උච්ඡේදවසෙන නෙව භොති, තක්කිකවසෙන න න භොති.

සකාය දිට්ඨියාතිආදයො කරණවචනං. අල්ලිතොති එකීභූතො.

සයං සමත්තං කරොතිති අත්තනා උනභාවං මොචෙත්වා සම්මා අත්තං සමත්තං කරොති. පරිපුණ්ණන්නි අතිරෙකදොසං මොචෙත්වා සම්පුණ්ණං. අනොමන්ති භීතදොසං මොචෙත්වා අලාමකං. අග්ගන්ති ආදිං. සෙට්ඨන්ති පධානං නිද්දොසං. විසෙසන්ති ජෙට්ඨකං. පාමොක්ඛන්ති අධිකං. උත්තමන්ති විසෙසං න භෙට්ඨිමං. පචරං කරොතිති අතිරෙකෙන උත්තමං කරොති. අප්ඨ වා “ආසයදොසමොචනෙන අග්ගං, සංකිලෙසදොසමොචනෙන සෙට්ඨං, උපක්කිලෙසදොසමොචනෙන විසෙසං, පමත්තදොසමොචනෙන පාමොක්ඛං, මජ්ඣිමදොසමොචනෙන උත්තමං, උත්තමමජ්ඣිමදොසමොචනෙන පචරං කරොති”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. අයං සත්ථා සබ්බඤ්ඤාති අයං අම්භාකං සත්ථා සබ්බජානනවසෙන සබ්බඤ්ඤා. අයං ධම්මො ස්වාක්ඛාතොති අයං අම්භාකං ධම්මො සුට්ඨු අක්ඛාතො. අයං ගණො සුප්පට්ඨපන්නොති අයං අම්භාකං ගණො සුට්ඨු පටිපන්නො. අයං දිට්ඨි භද්දිකාති අයං අම්භාකං ලද්ධි සුන්දරා. අයං පටිපදා සුපඤ්ඤත්තාති අයං අම්භාකං පුබ්බභාගා අත්තන්ත පාදිපටිපදා සුට්ඨු පඤ්ඤත්තා. අයං මග්ගො නිය්‍යානිකොති අයං අම්භාකං නිය්‍යාමොක්කන්තිකො මග්ගො නිය්‍යානිකොති සයං සමත්තං කරොති.

කට්ඨයා “සස්සතො ලොකො”ති. භණ්ණයා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති. දීපෙයා “අත්තවා ලොකො”ති. වොහරෙයා නානාවිධෙන ගණ්භාපෙයා “භොති ව න ව භොති”ති.

17. අප්ඨ රාජා සත්තාභව්වයෙන තං කුණපං ඡඩ්ඛාපෙත්වා සායන්භසමයං විහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ආහ – “නනු, භන්තෙ, ඊදිසෙ අයසෙ උප්පන්නෙ මය්හම්පි ආරොචෙතබ්බං සියා”ති? එවං චුත්තෙ භගවා “න, මහාරාජ, ‘අහං සීලවා ගුණසම්පන්නො’ති පරෙසං ආරොචෙතුං අරියානං පට්ඨාප”න්ති වත්වා තස්සා අට්ඨුප්පත්තියා “යො අත්තනො සීලවතානීති අවසෙසගාථායො අභාසි.

තත්ථ සීලවතානීති පාතිමොක්ඛාදිති සීලානි, ආරඤ්ඤිකාදිති ධූතභිගවතානි ව. අනානුපුට්ඨොති අපුච්ඡිතො. පාචාති වදති. අනරියධම්මං කුසලා තමාහු, යො ආතුමානං සයමෙව පාචාති යො එවං අත්තානං සයමෙව වදති, තස්ස තං වාදං “අනරියධම්මො එසො”ති කුසලා එවං කට්ඨන්ති.

අත්ථි සීලඤ්ඤෙව වතඤ්ඤාති සීලනට්ඨෙයන සීලඤ්ඤෙව අත්ථි, සමාදානට්ඨෙයන වතඤ්ඤෙව අත්ථි, වතං න සීලන්ති චුත්තත්ථෙයන වතං අත්ථි, තං න සීලං. කතමන්ති කට්ඨකමානාපුච්ඡා. ඉධ භික්ඛු සීලවාතිආදයො චුත්තනායා එව. සංවරට්ඨෙයනාති සංවරණට්ඨෙයන, චිතික්කමද්වාරං පිදහනට්ඨෙයන. සමාදානට්ඨෙයනාති තං තං සික්ඛාපදං සම්මා ආදානට්ඨෙයන. ආරඤ්ඤිකභිගන්ති අරඤ්ඤෙ නිවාසො සීලං අස්සාති ආරඤ්ඤිකො, තස්ස අභිගං ආරඤ්ඤිකභිගං. පිණ්ඩපාතිකභිගන්ති භික්ඛාසඛිකානානං පරආමිසපිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩපාතො, පරෙහි දින්නානං පිණ්ඩානං පත්තෙ නිපතනන්ති චුත්තං භොති. තං පිණ්ඩපාතං උඤ්ඡති තං තං කුලං උපසඬකමන්තො ගවෙසතිති පිණ්ඩපාතිකො, පිණ්ඩාය වා පතිතුං වතමෙතස්සාති පිණ්ඩපාති. පතිතුන්ති වරිතුං. පිණ්ඩපාති එව පිණ්ඩපාතිකො, තස්ස අභිගං පිණ්ඩපාතිකභිගං. අභිගන්ති කාරණං චුවිචති. තස්මා යෙන සමාදානෙන සො පිණ්ඩපාතිකො භොති, තස්සෙන අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං. එතෙනෙව නයෙන රට්ඨිකාසුසානසඬකාරකුටාදිනං යත්ථ කත්ථවි පංසුනං උපරි ධීතත්තා

අබ්‍යුත්තරවශයෙන් තෙසු පංසුකුලමිවානි පංසුකුලං. අප් වා පංසු විය කුච්ඡිතභාවං උලභිති පංසුකුලං, කුච්ඡිතභාවං ගච්ඡති චූත්තං හොති. එවං ලද්ධනිබ්බවනස්ස පංසුකුලස්ස ධාරණං පංසුකුලං, පංසුකුලං සීලමස්සාති පංසුකුලිකො, පංසුකුලිකස්ස අභිගං පංසුකුලිකභිගං. සඨසාට්ඨත්තරාසභිගඅත්තරවාසකසඨබ්බානං තිච්චරං සීලමස්සාති තෙච්චරිකො, තෙච්චරිකස්ස අභිගං තෙච්චරිකභිගං. සපදානවාරිකභිගන්ති දානං චූච්චති අවබ්බන්ධනං, අපෙතං දානතො අපදානං, අනවබ්බන්ධනන්ති අත්ථො. සහ අපදානෙන සපදානං, අවබ්බන්ධනවිරහිතං, අනුසරන්ති චූත්තං හොති. සපදානං වරිතුං ඉදමස්ස සීලන්ති සපදානවාරි, සපදානවාරියෙව සපදානවාරිකො, තස්ස අභිගං සපදානවාරිකභිගං.

බලපවිජාහත්තිකභිගන්ති බලුති පටිසෙධනත්ථෙ නිපාතො. පවාරිතෙන සතා පවිජා ලද්ධං හත්තං පවිජාහත්තං නාම, තස්ස පවිජාහත්තස්ස භොජනං පවිජාහත්තභොජනං, තස්මිං පවිජාහත්තභොජනෙ පවිජාහත්තසඤ්ඤං කත්වා පවිජාහත්තං සීලමස්සාති පවිජාහත්තිකො, න පවිජාහත්තිකො බලපවිජාහත්තිකො, සමාදානවසෙන පටික්ඛිත්තාතිරිත්තභොජනස්සෙතං නාමං, තස්ස අභිගං බලපවිජාහත්තිකභිගං. නෙසප්පිකභිගන්ති සයනං පටික්ඛිතිත්වා නිසප්පියා විහරිතුං සීලමස්සාති නෙසප්පිකො, තස්ස අභිගං නෙසප්පිකභිගං. යථාසන්ථතිකභිගන්ති යදෙව සන්ථතං යථාසන්ථතං, “ඉදං තුය්හං පාපුණාති”ති එවං පයමං උද්දිට්ඨසෙනාසනස්සෙතං අධිවචනං. තස්මිං යථාසන්ථතෙ විහරිතුං සීලමස්සාති යථාසන්ථතිකො, තස්ස අභිගං යථාසන්ථතිකභිගං. සබ්බානෙව පනෙතාති තෙන තෙන සමාදානෙන ධූතකිලෙසත්තා ධූතස්ස භික්ඛුනො අභිගාති, කිලෙසධූතනතො වා ධූතන්ති ලද්ධවොහාරං ඤාණං අභිගං එතෙසන්ති ධූතභිගාති. අප් වා ධූතාති ව තාති පටිපක්ඛානං ධූතනතො අභිගාති ව පටිපත්තියාතිපි ධූතභිගාති. එවං තාවෙන්ථ අත්ථතො විඤ්ඤාතබ්බො විනිච්ඡයො. සබ්බානෙව චෙතාති සමාදානචෙතනාලක්ඛණාති. චූත්තමිපි චෙතං –

“යො සමාදියති, සො පුග්ගලො. යෙන සමාදියති, චිත්තචෙතසිකා එතෙ ධම්මා. යා සමාදානචෙතනා, තං ධූතභිගං. යං පටික්ඛිපති, තං චන්ද්‍ර”න්ති (විසුද්ධි. 1.23).

සබ්බානෙව ව ලොලුප්පවිද්ධංසනරසාති, නිල්ලොලුප්පභාවපච්චුපට්ඨානාති, අප්පිච්ඡතාදිඅරියධම්මපදට්ඨානාති. එවමෙන්ථ ලක්ඛණාදිහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

විරියසමාදානමිපිති විරියග්ගහණමිපි. කාමන්ති එකංසත්ථෙ නිපාතො. තවො ව න්භාරු වානි ඡචි ව න්භාරුචල්ලියො ව. අට්ඨි වානි සබ්බා අට්ඨියො ව. අවසිස්සතුති තිට්ඨතු. උපසුස්සතු මංසලොහිතන්ති සබ්බං මංසඤ්ච ලොහිතඤ්ච සුක්ඛතු. “තවො”ති එකං අභිගං, “න්භාරු”ති එකං, “අට්ඨි”ති එකං, “උපසුස්සතු මංසලොහිත”න්ති එකං අභිගං. යං තන්ති උපරි වත්තබ්බපදෙන සම්බන්ධො. පුරිසපාමෙනාති පුරිසස්ස කායිකෙන බලෙන, බලෙනාති ඤාණබලෙන. විරියෙනාති චෙතසිකඤාණවිරියතෙජෙන. පරක්කමෙනාති පරං පරං යානං අක්කමෙනෙ උස්සාහප්පත්තවිරියෙන. පත්තබ්බන්ති යං තං පාපුණ්තබ්බං. න තං අපාපුණ්තවානි තං පත්තබ්බං අප්පත්වා. විරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සති චූත්තප්පකාරස්ස විරියස්ස සිට්ඨත්තං ඔසිදනං න භවිස්සති. “පට්ඨාන”න්තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. චිත්තං පග්ගණ්භාතිති චිත්තං උස්සාහං ගණ්භාපෙනි. පදහතිති පතිට්ඨාපෙනි.

නාසිස්සන්ති න බාදිස්සාමි න භුඤ්ජිස්සාමි. න පිච්ඡිස්සාමිති යාගුපානාදිනි න පිච්ඡිස්සාමි. විහාරතො න නික්ඛමෙති සෙනාසනතො බහි න නික්ඛමෙයාං. නපි පස්සං නිපාතෙස්සන්ති පස්සං මඤ්චෙ වා පියෙ වා භූමියං වා කට්ඨන්ථරකෙ වා පාතනං යපනං න කරිස්සාමි. තණ්හාසල්ලෙ අනුහතෙති තණ්හාසඨබ්බාතෙ කණ්ඨෙ අනුද්ධට්ඨෙ, අවිගතෙති අත්ථො.

ඉමං පල්ලභිකන්ති සමන්තතො ආභූජිතං ඌරුබද්ධාසනං. න භිත්තිස්සාමිති න විජ්ඣිස්සාමි. යාව මෙ න අනුපාදායාති වතුහි උපාදානෙහි ගහණං අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහිති කාමාසවාදිහි වතුහි ආසවෙහි. විමුච්ඡිස්සතිති සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා න මුච්චිස්සති. න තාවාහං ඉමම්භා ආසනා වුට්ඨතිස්සාමිති ආදිං කත්වා යාව රුක්ඛමූලා නික්ඛමිස්සාමිති ඔකාසවසෙන චූත්තා. ඉමස්මිඤ්ඤෙව පුබ්බණ්ණසමයං අරියධම්මං ආහරිස්සාමිති ආදිං කත්වා යාව ගිම්භෙහි කාලවසෙන චූත්තා. පුරිමෙ වයොබන්ධෙතිආදයො වයවසෙන චූත්තා. තත්ථ ආසනා න වුට්ඨතිස්සාමිති නිසින්තාසනා න උට්ඨතිස්සාමි. අභිසංයොගාති නිකුණ්ඩගෙහා. පාසාදාති දිසපාසාදා. හම්මියාති මුණ්ඩවිජදනගෙහා. ගුහායාති පංසුගුහාය. ලෙණාති මරියාදජින්තවිජ්දදා පබ්බතලෙණා. කුටියාති උල්ලිත්තාදිකුටියා. කුටාගාරාති කණ්ණිකං ආරොපෙත්වා කතගෙහතො. අට්ඨාති ද්වාරට්ඨාලකා. මාළාති වට්ඨගෙහා. උද්දණ්ඨො නාම එකො පතිස්සයවිසෙසො. “නිජදනගෙහො”තිපි එකෙ. උපට්ඨානසාලාති සන්තිපාතසාලා භොජනසාලා වා. මණ්ඩපාදයො පාකට්ඨායෙව. අරියධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං, අරියානං වා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං ධම්මං. ආහරිස්සාමිති මම චිත්තසම්පං ආනයිස්සාමි සීලෙන. සමාහරිස්සාමිති විසෙසෙන ආනයිස්සාමි සමාධිනා. අධිගච්ඡිස්සාමිති පටිලාභවසෙන ගම්භිස්සාමි තද්ධිගෙන. එස්සයිස්සාමිති පුස්සිස්සාමි මග්ගෙන. සච්ඡිකරිස්සාමිති පච්චක්ඛං කරිස්සාමි එලෙන. අප් වා සොතාපත්තිමග්ගෙන ආහරිස්සාමි. සකදාගාමිමග්ගෙන සමාහරිස්සාමි, අනාගාමිමග්ගෙන අධිගච්ඡිස්සාමි, අරහත්තමග්ගෙන එස්සයිස්සාමි, පච්චචෙක්ඛණෙන සච්ඡිකරිස්සාමි. ද්විසුප්පි නයෙසු එස්සයිස්සාමිති නාමකායෙන නිබ්බානං පුස්සිස්සාමිති අත්ථො.

අපුට්ඨොති මූලපදං, තස්ස අපුච්ඡිතොති අත්ථො. අපුච්ඡිතොති අජානාපිතො. අයාවිතොති අනායාවිතො. අනාප්කෙසිතොති අනාණාපිතො, “න ඉච්ඡිතො”ති එකෙ. අපසාදිතොති න පසාදාපිතො. පාවද්ධිති කට්ඨති.

අභමස්මිති අභං අස්මි භවාමි. ජාතියා වාති ඛත්තියබ්බාභ්මණජාතියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමාදිගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති කුලපුත්තභාවෙන වා. චණ්ණපොක්ඛරතාය වාති සරිරසුන්දරතාය වා. ධනෙන වාති ධනසම්පත්තියා වා. අප්ඤ්ඤානෙන වාති අප්ඤ්ඤායකරණෙන වා. කම්මායතනෙන වාති කම්මමෙව කම්මායතනං, තෙන කම්මායතනෙන, කසිගොරක්ඛකම්මාදිනා වා. සිප්පායතනෙන වාති ධනුසිප්පාදිනා වා. විප්පාටියානෙන වාති අට්ඨාරසවිප්පාටියානෙන වා. සුතෙන වාති බහුස්සුතගුණෙන වා. පටිභානෙන වාති කාරණාකාරණපටිභානසංඛ්ඛාතඤ්ඤානෙන වා. අඤ්ඤාතරඤ්ඤාතරෙන වා වත්ථුනාති ජාතිආදීනං එකෙකෙන වත්ථුනා වා.

උච්චා කුලාති ඛත්තියබ්බාභ්මණකුලා, එතෙන ජාතිගොත්තමහත්තං දීපෙති. මහාභොගකුලාති ගහපතිමහාසාලකුලා, එතෙන අභිසම්මහත්තං දීපෙති. උළාරභොගකුලාති අවසෙසවෙස්සාදිකුලා, එතෙන පහුතජාතරූපරජතාදිං දීපෙති. චණ්ඩාලාපි හි උළාරභොගා භොන්ති. ඤාතොති පාකටො. යස්සස්සිති පරිවාරසම්පන්නො. සුත්තන්තිකොති සුත්තන්තෙ නියුත්තො. විනයධරොති විනයපිටකධරො. ධම්මකථිකොති ආභිධම්මිකො. ආරඤ්ඤිකොතිආදයො ධුතඨගපුබ්බධගමපටිපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තා. පට්ඨප්ප සානස්ස ලාභීතිආදයො රූපාරූපඅට්ඨසමාපත්තියො දස්සෙත්වා පටිවෙධදස්සනවසෙන වුත්තා. පාවදතීති මූලපදං. කටෙතීති “පිටකාවරියොස්මි”ති කථයති. භණ්තිති “ධුතඨගිකොමහි”ති පාකටං කරොති. දීපයතීති “රූපස්සානං ලාභීමහි”ති පරිදීපයති. වොහරතීති “අරූපස්සානං ලාභීමහි”ති වාක්‍යාහෙදං කරොති.

ඛන්ධකුසලාති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණෙසු ඡෙකා, ඤාතතිරණපභානවසෙන කුසලාති අත්ථො. ධාතුආයතනපටිච්චසමුප්පාදාදියුපි එසෙව නයො. නිබ්බානකුසලාති නිබ්බානෙ ඡෙකා. අනරියානන්ති න අරියානං. එසො ධම්මොති එසො සභාවො. බාලානන්ති අපණ්ඩිතානං. අසප්පුරිසානන්ති න සොභනපුරිසානං. අත්තාති අත්තානං.

18. සන්තොති රාගාදිකිලෙසුපසමෙන සන්තො. තථා අභිනිබ්බුතත්තො. ඉති’හන්ති සීලෙසු අකත්ථමානොති “අභමස්මි සීලසම්පන්නො”තිආදිනා නයෙන ඉති සීලෙසු අකත්ථමානො, සීලනිමිත්තං අත්තපනායිකං වාවං අභාසමානොති වුත්තං භොති. තමරියධම්මං කුසලා වදන්තීති තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති බුද්ධාදයො ඛන්ධාදිකුසලා වදන්ති. යස්සස්සදා නත්ථි කුභිඤ්චි ලොකෙති යස්ස ඛිණාසවස්ස රාගාදයො සත්තස්සදා කුභිඤ්චි ලොකෙ නත්ථි. තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති එවං කුසලා වදන්තීති සම්බන්ධො.

සන්තොති මූලපදං. රාගස්ස සම්මතත්තාති රඤ්ජනලක්ඛණස්ස රාගස්ස සම්මතභාවෙන. දොසාදියුපි එසෙව නයො. විප්ඤ්ඤාතත්තාති සබ්බපරිලාභානං ඤාපිතත්තා. නිබ්බුතත්තාති සබ්බසන්තාපානං නිබ්බාපිතභාවෙන. විගතත්තාති සබ්බාකුසලාභිසංඛාරානං විගතභාවෙන දුරභාවෙන. පටිපස්සද්ධත්තාති සබ්බාකාරෙන අභබ්බුප්පත්තිකභාවෙන. සත්තන්තං ධම්මානං භින්නත්තා භික්ඛුති උපරි වත්තබ්බානං සත්තධම්මානං භින්නත්වා ධීතභාවෙන භික්ඛු. සක්කායදිට්ඨිවිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසොති ඉමෙ තයො කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගෙන භින්නා, රාගො දොසොති ඉමෙ ද්වෙ කිලෙසා ඕළාරිකා සකදාගාමීමග්ගෙන භින්නා, තෙ එව අණුසහගතා අනාගාමීමග්ගෙන භින්නා, මොහො මානොති ඉමෙ ද්වෙ කිලෙසා අරහත්තමග්ගෙන භින්නා. අවසෙසෙ කිලෙසෙ දස්සෙතුං “භින්නාස්ස භොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”ති ආහ. සංකිලෙසිකාති කිලෙසපච්චයා. පොනොභවිකාති පුනබ්බවදායිකා. සදරාති කිලෙසදරථා එත්ථ සන්තිති සදරා. “සද්දරා”තිපි පායො, සහදරථාති අත්ථො. දුක්ඛවිපාකාති ඵලකාලෙ දුක්ඛදායිකා. ආයතිං ජාතිජරාමරණයාති අනාගතෙ ජාතිජරාමරණස්ස පච්චයා.

පජ්ජෙන කතෙන අත්තනාති ගාථාය අයං පිණ්ඩත්ථො — යො අත්තනා භාවිතෙන මග්ගෙන පරිනිබ්බානං ගතො, කිලෙසපරිනිබ්බානං පත්තො, පරිනිබ්බානගතත්තා එව ව විනිශ්ඤ්ඤකඨබ්බො, විපත්තිසම්පත්තිභානිවුද්ධිඋච්ඡේදසස්සතපුඤ්ඤපුඤ්ඤප්පහෙදං භවඤ්ච විභවඤ්ච විප්පභාය මග්ගවාසං වුසිතවා ඛිණපුනබ්බවොති එතෙසං පුත්තිවචනානං අරහො සො භික්ඛුති.

ඉතිහන්ති , ඉදහන්තිති දුට්ඨො පායො. ඉතීති පදසන්ධිආදයො සන්ධාය “ඉදහ”න්ති පායං න රොවෙත්ති. තත්ථ ඉතීති යං වුත්තං. පදසන්ධිති පදානං සන්ධි පදසන්ධි, පදසටනන්ති අත්ථො. පදසංසග්ගොති පදානං එකිභාවො. පදපාරිපූරිති පදානං පරිපූරණං ද්විත්තං පදානං එකිභාවො. අක්ඛරසමවායොති එකිභූතොපි අපරිපුණ්ණොපි භොති, අයං න එවං. අක්ඛරානං සමවායො සන්තිපාතො භොතිති දස්සනත්ථං “අක්ඛරසමවායො”ති ආහ. බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාති බ්‍යඤ්ජනසමුච්චයො පදමිති වුත්තානං බ්‍යඤ්ජනානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං අත්ථබ්‍යත්තිකාරණානං වා මධුරභාවත්තා පායස්ස මුදුභාවො. පදානුපුබ්බතා මෙතන්ති පදානං අනුපුබ්බතාවො පදානුපුබ්බතා, පදපටිපාටිභාවොති අත්ථො. මෙතන්ති එතං. කතමන්ති වෙ? ඉතීති ඉදං. මෙතන්ති එත්ථ ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන වුත්තො. කත්ථි භොතිති “අභමස්මි සීලසම්පන්නො”ති අත්තානං උක්කංසෙත්වා කථනසීලො භොති. කත්ථතීති වුත්තනයෙන කථයති. විකත්ථතීති විවිධා කථයති. කත්ථනාති කථනා. ආරතොති දුරතො රතො. වීරතොති යානසඨකන්තිවසෙන විගතභාවෙන රතො. පටිවීරතොති තතො නිවත්තිත්වා සබ්බාකාරෙන වියුත්තො හුත්වා රතො.

තත්ප් පිසාවං විය දිස්වා පලාතො ආරතො. හත්ථිමිහි මද්දන්තෙ විය පරිධාවන්වා ගතො වරතො. යොධසම්පහාරං විය පොථෙත්වා මද්දන්තො ගතො පටිවරතො.

බිණාසවස්සාති බිණකිලෙසාසවස්ස. කම්මුස්සදොති

පුඤ්ඤාභිසම්බාරඤ්ඤාභිසම්බාරආනෙඤ්ජාභිසම්බාරසම්බාතානං කම්මානං උස්සදො උස්සන්තො. යස්සිමෙති යස්ස බිණාසවස්ස ඉමෙ උස්සදා.

19. එවං බිණාසවපට්ඨපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි දිට්ඨිගතිකානං තිත්ථියානං පට්ඨපත්තිඤ්ච දස්සෙත්තො ආහ “පකප්පිතා සම්බතා”ති. තත්ප් පකප්පිතාති පරිකප්පිතා. සම්බතාති පච්චයාභිසම්බතා. යස්සාති යස්ස කස්සච දිට්ඨිගතිකස්ස. ධම්මාති දිට්ඨියො. පුරක්ඛතාති පුරතො කතා. සන්තිති සංවිජ්ජන්ති. අච්චදාතාති අවොදාතා. යදත්තති පස්සති ආනිසංසං, තං නිස්සිතො කුප්පපට්ච්චසන්තින්ති යස්සෙතෙ දිට්ඨිධම්මා ‘පුරක්ඛතා අවොදාතා සන්ති, සො එවංවිධො යස්මා අත්තති තස්සා දිට්ඨියා දිට්ඨධම්මිකඤ්ච සක්කාරාදිං, සම්පරායිකඤ්ච ගතිවිසෙසාදිං ආනිසංසං සම්පස්සති, තස්මා තඤ්ච ආනිසංසං, තඤ්ච කුප්පතාය ච පට්ච්චසමුප්පන්නතාය ච සම්මුතිසන්තිතාය ච කුප්පපට්ච්චසන්තිසම්බතං දිට්ඨිං නිස්සිතො ච හොති. සො තං නිස්සිතන්තා අත්තානං වා උක්කංසෙය්‍ය, පරෙ වා වම්හෙය්‍ය අභුතෙහිපි ගුණදොසෙහි.

සම්බතාති මූලපදං. සම්බතාති පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතා. උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. අභිසම්බතාති පච්චයෙහි අභිකතා. සංස්ථිතාති පච්චයවසෙනෙව සම්මා යපිතා. අනිච්චාති හුත්වා අභාවෙන. පට්ච්චසමුප්පන්නාති වත්ථාරම්මණං පට්ච්ච උප්පන්නා. ධයධම්මාති කමෙන ධයසභාවා. වයධම්මාති පවත්තිවසෙන පරිභායනසභාවා. විරාගධම්මාති අනිවත්ති හුත්වා විගච්ජනසභාවා. නිරොධධම්මාති නිරුප්කුන්තසභාවා, අනුප්පත්තිධම්මා හුත්වා නිරුප්කුන්තසභාවාති අත්ථො. දිට්ඨිගතිකස්සාති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො ගහෙත්වා ධීතපුග්ගලස්ස.

පුරෙක්ඛාරාති පුරෙ කතා. තණ්හාධපොති උස්සාපිතට්ඨෙත තණ්හාධපො, තණ්හාපටාකා අස්ස අත්ථිති තණ්හාධපො. පුරෙචාරිකට්ඨෙත තණ්හා එව කෙතු අස්සාති තණ්හාකෙතු. තණ්හාධිපතෙය්‍යාති ඡන්දාධිපතිවසෙන, තණ්හා අධිපතීතො ආගතාති වා තණ්හාධිපතෙය්‍යා, තණ්හාධිපති වා එතස්ස අත්ථිති තණ්හාධිපතෙය්‍යා. දිට්ඨිධජාදිසුපි එසෙව නයො. අවොදාතාති අපරිසුද්ධා. සංකිලිට්ඨාති සයං කිලිට්ඨා. සංකිලෙසිකාති තපනියා.

ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සතිති ද්වෙ ගුණෙ දක්ඛති. දිට්ඨධම්මිකඤ්ච ආනිසංසන්ති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ පච්චක්ඛධම්මානිසංසඤ්ච. සම්පරායිකන්ති පරලොකෙ පත්තබ්බං ආනිසංසඤ්ච. යංදිට්ඨිකො සත්ථා හොතීති සත්ථා යථාලද්ධිකො භවති. තංදිට්ඨිකා සාවකා හොන්තිති තස්ස වචනං සුණන්තා සාවකාපි තථාලද්ධිකා හොන්ති. සක්කරොන්තිති සක්කාරප්පත්තං කරොන්ති. ගරුං කරොන්තිති ගරුකාරප්පත්තං කරොන්ති. මානෙන්තිති මනසා පියායන්ති. පුප්පෙන්නීති චතුපච්චයාභිහාරපුජාය පුප්පෙන්නී. අපචිතිං කරොන්තිති අපචිතිප්පත්තං කරොන්ති. තත්ප් යස්ස වත්තාරො පච්චයෙ සක්කරිත්වා සුඤ්ඤාසම්බන්තෙ පණිතෙ කත්වා දෙන්ති, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පට්ඨපෙත්වා දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති, සො මානිතො. යස්ස සබ්බම්පෙතං කරොන්ති, සො පුප්පිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුපට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චිකාරං කරොන්ති, සො අපචිතො. කෙචි “සක්කරොන්ති කායෙන, ගරුං කරොන්ති වාචාය, මානෙන්නි විත්තෙන, පුප්පෙන්නි ලාභෙනා”ති වණ්ණෙයන්ති. අලං නාගත්තාය වාති නාගභාවාය නාගරාජභාවාය වා අලං පරියත්තං. සුපණ්ණත්තාය වාති සුපණ්ණරාජභාවාය. යක්ඛත්තාය වාති යක්ඛසෙනාපතිභාවාය. අසුරත්තාය වාති අසුරභාවාය. ගන්ධබ්බත්තාය වාති ගන්ධබ්බදෙවසට්ඨෙ නිබ්බත්තභාවාය. මහාරාජත්තාය වාති චතුත්තං මහාරාජානං අඤ්ඤතරභාවාය. ඉන්ද්‍රත්තාය වාති සක්කභාවාය. බ්‍රහ්මත්තාය වාති බ්‍රහ්මකායිකාදීනං අඤ්ඤතරභාවාය. දෙවත්තාය වාති සම්මුතිදෙවාදීනං අඤ්ඤතරභාවාය. සුද්ධියාති පරිසුද්ධභාවාය අලං පරියත්තං. විසුද්ධියාති සබ්බමලරහිතඅච්චන්තපරිසුද්ධභාවාය. පරිසුද්ධියාති සබ්බාකාරෙන පරිසුද්ධභාවාය.

තත්ප් තිරච්ඡානයොනියං අධිපච්චන්තං සුද්ධියා. දෙවලොකෙ අධිපච්චන්තං විසුද්ධියා. බ්‍රහ්මලොකෙ අධිපච්චන්තං පරිසුද්ධියා. චතුරාර්ථිකප්පසහස්සාති අතික්කමිත්වා මුච්චන්තං මුත්තියා. අන්තරායාභාවෙන මුච්චන්තං විමුත්තියා. සබ්බාකාරෙන මුත්තියා පරිමුත්තියා. සුප්ඤ්ඤාතිති තස්මිං සමයෙ පබ්බජිතභාවෙන සුද්ධිං පාපුණන්ති. විසුප්ඤ්ඤාතිති පබ්බජ්ජං ගහෙත්වා පට්ඨපත්තියා යුත්තභාවෙන විවිධෙන සුප්ඤ්ඤාති. පරිසුප්ඤ්ඤාතිති නිප්පත්තිං පාපෙත්වා සබ්බාකාරෙන සුප්ඤ්ඤාති. මුච්චන්ති තෙසං සමයන්තරධම්මෙන. විමුච්චන්ති එතස්ස සත්ථුනො ඔවාදෙන. පරිමුච්චන්ති එතස්ස සත්ථුනො අනුසාසනෙන. සුප්ඤ්ඤාමිතිආදයො අනාගතවසෙන චුත්තා. ආයතිං ඵලපාටිකඩ්ඪිති අනාගතෙ විපාකඵලමාකඩ්ඪමානො. ඉදං දිට්ඨිගතිකානං ඉච්ඡාමත්තං. දිට්ඨිගතඤ්ච ඉප්ඤ්ඤානං නිරයං වා තිරච්ඡානයොනිං වා නිප්ථාදෙති.

අච්චන්තසන්තිති අතිඅත්තනිස්සරණසන්ති. තදබ්බගසන්තිති පට්ඨමප්ඤ්ඤානාදිගුණධ්මගෙන නිවරණාදිඅගුණධ්මං සමෙතිති ඤානං තදබ්බගසන්ති. සම්මුතිසන්තිති සමාහාරවසෙන දිට්ඨිසන්ති. තා විභාගතො දස්සෙතුං “කතමා අච්චන්තසන්ති”තිආදිමාහ. අමතං නිබ්බානන්ති එවමාදයො භෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව. පට්ඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස නිවරණා සන්තා හොන්තිති එවමාදයො අත්තො අප්පනායං අතිසයවසෙන චුත්තා. අපි ච සම්මුතිසන්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ

අධිප්‍රේමය, සන්තීති ඉතරේ ද්වේ සන්තියෝ පටික්ඛිපිත්වා සම්මුතිසන්තිමෙව දීපෙති. කුප්පසන්තින්ති විපාකජනකවසෙන පරිවත්තනවසෙන වලසන්තිං. පකුප්පසන්තින්ති විසෙසෙන වලසන්තිං. ඵරිතසන්තින්ති කම්පනසන්තිං. සමෙරිතසන්තින්ති විසෙසෙන කම්පිතසන්තිං. වලිතසන්තින්ති තස්සෙව වෙවචනං. සට්ඨිතසන්තින්ති පිළිතසන්තිං. සන්තිං නිස්සිකොති දිට්ඨිසඬ්ඛාතං සන්තිං නිස්සිකො. අස්සිකොති ආසිකො විසෙසෙන නිස්සිකො. අල්ලිතොති එකිභුතො.

20. එවං නිස්සිකෙ තාව “දිට්ඨිනිවෙසා...පෙ.... ආදියති ව ධම්ම”න්ති තත්ථ දිට්ඨිනිවෙසාති ඉදංසච්චාභිනිවෙසසඬ්ඛාතාති දිට්ඨිනිවෙසනාති. න හි ස්වාතිවත්තාති සුඛෙන අතිවත්තිතඛිබ්බා න භොන්ති. ධම්මෙසු නිව්ඡේය්‍ය සමුත්භූතන්ති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතෙසු තං තං සමුත්භූතං අභිනිවිට්ඨධම්මං නිව්ඡිනිත්වා පචත්තා දිට්ඨිනිවෙසා න හි ස්වාතිවත්තාති චුත්තං භොති. තස්මා නරො තෙසු නිවෙසනෙසු, නිරස්සති ආදියති ව ධම්මන්ති යස්මා න හි ස්වාතිවත්තා, තස්මා නරො තෙසුයෙව දිට්ඨිනිවෙසනෙසු අප්පිලගොසිලකුක්කුරසිලපඤ්චාතපමරුප්පපානඋක්කුටිකප්පධානකණ්ටකාපස්සයාදිභෙදං සත්ථාරං ධම්මක්ඛානං ගණාදිභෙදඤ්ච තං තං ධම්මං නිරස්සති ව ආදියති ව ජහති ව ගණ්හාති ව වනමක්කටො විය තං තං සාබන්ති චුත්තං භොති.

එවං නිරස්සන්තො ව ආදියන්තො ව අනවට්ඨිතචිත්තන්තා අසන්තෙහිපි ගුණදොසෙහි අත්තනො වා පරස්ස වා යසායසං උප්පාදෙය්‍ය. දුර්තිවත්තාති අතික්කම්මං දුක්ඛං. දුක්තරාති දුඋත්තරං. දුප්පතරා දුස්සමතික්කමා දුඛිනිවත්තාති උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතා.

නිව්ඡිනිත්වාති සස්සතවසෙන නිව්ඡයං කත්වා. විනිව්ඡිනිත්වාති අත්තවසෙන නානාවිධෙන විනිව්ඡයං කත්වා. විචිනිත්වාති පරියෙසිත්වා. පච්චිනිත්වාති අත්තනියවසෙන සබ්බාකාරෙන පරියෙසිත්වා. “නිව්ඡිනිත්වා විචිනිත්වා”තිපි පාඨො. ඔධිග්ගාභොති අවධිසිත්වා ගාභො. බ්ලග්ගාභොති කොට්ඨාසවසෙන ගාභො “බ්ලසො විහජිත්වා”තිආදියු (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.111) විය. වරග්ගාභොති උත්තමගාභො. කොට්ඨාසග්ගාභොති අවයවවසෙන ගාභො. උච්චයග්ගාභොති රාසිවසෙන ගාභො. සමුච්චයග්ගාභොති කොට්ඨාසවසෙන රාසිවසෙන ව ගාභො. ඉදං සච්චන්ති ඉදමෙව සභාවං. තච්ඡන්ති තථභාවං අවිපරිතසභාවං. තථන්ති විපරිණාමරහිතං. භූතන්ති විජ්ජමානං. යාථාවන්ති යාථාසභාවං. අවිපරිතන්ති න විපරිතං.

නිරස්සතිති නිඅස්සති වික්ඛිපති. පරවිච්ඡින්නද්‍යාය වාති පරෙහි විස්සජ්ජාපනෙන. අනභිසම්භුණන්තො වාති අසම්පාපුණන්තො වා අසක්කොන්තො වා විස්සජ්ජෙති. පරො විච්ඡින්නදෙතිති අඤ්ඤො වියොගං කරොති. තත්ථෙත්ථාති තත්ථි එත්ථ. සීලං අනභිසම්භුණන්තොති සීලං අසම්පාදෙන්තො. සීලං නිරස්සතිති සීලං විස්සජ්ජෙති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො.

21. යො පනායං සබ්බදිට්ඨිගතාදිදොසධුනනාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා ධොනො, තස්ස ධොනස්ස හි...පෙ. ... අනුපයො සො. කිං චුත්තං භොති? ධොනධම්මසමන්තාගමා ධොනස්ස ධුතසබ්බපාපස්ස අරහතො කත්ථවි ලොකෙ තෙසු තෙසු භවෙසු සංකප්පනා දිට්ඨි තත්ථි. සො තස්සා දිට්ඨියා අභාවා, යාය ව අත්තනා කතං පාපකම්මං පටිච්ඡාදෙන්තා තිත්ථියා මායාය වා මානෙන වා එවං අගතිං ගච්ඡන්ති, තම්පි මායඤ්ච මානඤ්ච පහාය ධොනො රාගාදීනං දොසානං කෙන ගච්ඡේය්‍ය, දිට්ඨධම්මෙ සම්පරායෙ වා නිරයාදියු ගතිවිසෙසෙසු කෙන සඬ්ඛං ගච්ඡේය්‍ය, අනුපයො සො, සො හි තණ්හාදිට්ඨිඋපයානං ද්වින්නං අභාවෙන අනුපයොති.

කිං කාරණාති කෙන කාරණෙන. ධොනා චුච්චති පඤ්ඤාති ධොනා ඉති කිංකාරණා පඤ්ඤා කථියති. තාය පඤ්ඤාය කායදුච්චරිතන්ති තාය චුත්තජ්ජකාරාය පඤ්ඤාය කායතො පචත්තං දුට්ඨු කිලෙසපුතිකත්තා වා වරිතන්ති කායදුච්චරිතං. ධුතඤ්ච ධොතඤ්චාති කම්පිතඤ්ච ධොචිතඤ්ච. සන්ධොතඤ්චාති සම්මා ධොචිතඤ්ච. නිද්ධොතඤ්චාති විසෙසෙන සුට්ඨු නිද්ධොතඤ්ච. රාගො ධුතො වාතිආදයො චතුන්නං මග්ගානං වසෙන යොජෙතඛිබ්බා.

සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨි ධුතා වාති මග්ගසම්පයුත්තාය සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨි කම්පිතා වලිතා ධොචිතා. සම්මාසඬ්ඛකප්පාදියුපි එසෙව නයො. චුත්තඤ්ඤෙන “සම්මාදිට්ඨිකස්ස, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා භොති”ති සුත්තං (අ. නි. 10.106; දී. නි. 3.360) විත්ථාරෙතඛිබ්බං. සම්මාඤ්ඤාණෙනාති මග්ගසම්පයුත්තඤ්ඤාණෙන, පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන වා. මිච්ඡාඤ්ඤාණන්ති විපරිතඤ්ඤාණං අයාථාවඤ්ඤාණං, පාපකිරියාසු උපචිත්තාවසෙන පාපං කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛණාකාරෙන ව උප්පන්නො මොභො. සම්මාවිමුත්තියා මිච්ඡාවිමුත්තිති සමුච්ඡේදවිමුත්තියා විපරිතා අයාථාවිමුත්තියෙව වෙතොවිමුත්තිසඤ්ඤිතා.

අරහා ඉමෙහි ධොනෙය්‍යෙහි ධම්මෙහිති රාගාදීහි කිලෙසෙහි දුරෙ යිතො අරහා ඉමෙහි චුත්තජ්ජකාරෙහි කිලෙසධොවනෙහි ධම්මෙහි උපෙතො භොති. ධොනොති ධොනො පුග්ගලො, තෙනෙව “සො ධුතරාගො”තිආදයො ආභ.

මායා වුවවති වඤ්චනිකාවරියානි වඤ්චනකිරියං වඤ්චනකරණං අස්සා අත්ථිති වඤ්චනිකාවරියා. තස්ස පටිච්ඡාදනහෙතුති තෙසං දුච්චරිතානං අප්පකාසනකාරණං. පාපිකං ඉච්ඡං පණ්දහනීති ලාමකං පත්ථනං පතිට්ඨාපෙනි. “මා මං ජඤ්ඤා”ති ඉච්ඡතීති “මය්හං කතං පාපං පරෙ මා ජානිංසු”ති පච්චාසීයති. සඬකප්පෙනීති විතක්කං උප්පාදෙති. වාචං භාසනීති ජානංයෙව පණ්ණත්තිං විනික්කමන්තො හික්ඛු භාරියං කරොති. “අම්භාකං විනික්කමට්ඨානං නාම නත්ථි”ති උපසන්නො විය භාසති. කායෙන පරක්කමතීති “මයා කතං ඉදං පාපකම්මං මා කෙවි ජානිංසු”ති කායෙන වත්තං කරොති. විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනතො වක්ඛුමොහනමායා අස්සානි මායාවි, මායාවිතො භාවො මායාවිතා. කත්වා පාපං පුන පටිච්ඡාදනතො අතිවිච අස්සරති එතාය සත්තොති අවිචසරා. කායවාචාකිරියාහි අඤ්ඤා දස්සනතො වඤ්චෙනීති වඤ්චනා . එතාය සත්තා නිකරොන්තීති නිකති, මිච්ඡා කරොන්තීති අත්ථො. “නාහං එවං කරොමි”ති පාපානං වික්ඛිපනතො නිකිරණා. “නාහං එවං කරොමි”ති පරිවජ්ජනතො පරිහරණා. කායාදිහි සංහරණතො ගුහනා. සමභාගෙන ගුහනා පරිගුහනා. තිණපණ්ණෙනි විය ගුථං කායවචිකම්මෙහි පාපං ජාදෙතීති ජාදනා. සබ්බතො භාගෙන ජාදනා පරිච්ඡාදනා. න උත්තානිං කත්වා දස්සෙතීති අනුත්තානිකම්මං. න පාකටං කත්වා දස්සෙතීති අනාවිකම්මං. සුට්ඨු ජාදනා වොච්ඡාදනා. කතපටිච්ඡාදනවසෙන පුනපි පාපස්ස කරණතො පාපකිරියා. අයං වුවවතීති අයං කතපටිච්ඡාදනලක්ඛණා මායා නාම වුවවති, යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො හස්මපටිච්ඡන්තො විය අඬිගාරො, උදකපටිච්ඡන්තො විය බාණු, පිලොතිකපලිවෙධීතං විය ව සත්ථං හොති.

එකවිධෙන මානොති එකපරිච්ඡෙදෙන එකකොට්ඨාසෙන මානො. යා විත්තස්ස උන්නතීති යා විත්තස්ස අබ්භුස්සාපනා, අයං මානොති අත්ථො. එත්ථ පුග්ගලං අනාමසිත්වා නිබ්බන්තිතමානොව චුත්තො.

අත්තුක්කංසනමානොති අත්තානං උපරි යපනමානො. පරවම්භනමානොති පරෙ ලාමකකරණමානො. ඉමෙ ද්වෙ මානා යෙභුයොන තථා පචත්තාකාරවසෙන චුත්තා.

“සෙය්‍යොහමස්මි”ති මානොති ජාතිආදීනි නිස්සාය “අහමස්මි සෙය්‍යො”ති උප්පන්නො මානො. සදිසමානාදිසුපි එසෙව නයො. එවම්මෙපි තයො මානා පුග්ගලවිසෙසං අනිස්සාය තථා පචත්තාකාරවසෙන චුත්තා. තෙසු එකෙකො තිණ්ණම්පි සෙය්‍යාසදිසහිනානං උප්පජ්ජති. තත්ථ “සෙය්‍යොහමස්මි”ති මානො සෙය්‍යාස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො. “සදිසොහමස්මි”ති මානො සදිසස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො. “භීනොහමස්මි”ති මානො භීනස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො.

චතුබ්බිධෙන මානො ලොකධම්මවසෙන චුත්තො. පඤ්චවිධෙන මානො පඤ්චකාමගුණවසෙන චුත්තො. ඡබ්බිධෙන මානො වක්ඛාදිසම්පත්තිවසෙන චුත්තො. තත්ථ මානං ජනෙතීති මානං උප්පාදෙති.

සත්තවිධෙන මානනිද්දෙසෙ මානොති උන්නමො. අතිමානොති “ජාතිආදීහි මයා සදිසො නත්ථි”ති අතික්කම්ත්වා මඤ්ඤනවසෙන උප්පන්නො මානො. මානානිමානොති “අයං පුබ්බෙ මයා සදිසො, ඉදානි අහං සෙට්ඨො, අයං භීනතරො”ති උප්පන්නො මානො. අයං භාරාතිභාරො විය පුරිමං සදිසමානං උපාදාය මානානිමානො නාමාති දස්සෙතුං “මානානිමානො”ති ආහ. ඔමානොති භීනමානො. යො “භීනොහමස්මි”ති මානො නාම චුත්තො, අයං ඔමානො නාම. අපි වෙන්ථ “ත්වං ජාතිමා, කාකජාති විය තෙ ජාති. ත්වං ගොත්තවා, වණ්ඩාලගොත්තං විය තෙ ගොත්තං. තුය්හං සරො අත්ථි, කාකසරො විය තෙ සරො”ති එවං අත්තානං හෙට්ඨා කත්වා පචත්තනවසෙන අයං “ඔමානො”ති වෙදිතබ්බො.

අධිමානොති වත්තාරි සච්චානි අප්පත්වා පත්තසඤ්ඤස්ස, චතුහි මග්ගෙහි කත්තබ්බෙ කිච්චෙ අකතෙයෙව කතසඤ්ඤස්ස, චතුසච්චධම්මෙ අනධිගතෙ අධිගතසඤ්ඤස්ස , අරහත්තෙ අසච්ඡිකතෙ සච්ඡිකතසඤ්ඤස්ස උප්පන්නො අධිගතමානො අධිමානො නාම. අයං පන කස්ස උප්පජ්ජති, කස්ස න උප්පජ්ජතිති? අරියසාවකස්ස තාව න උප්පජ්ජති. සො හි මග්ගඵලනිබ්බානපහීනකිලෙසාවසිට්ඨකිලෙසපච්චෙවක්ඛණෙන සඤ්ජාතසොමනස්සො අරියගුණපටිවෙධෙ නික්කඬ්ඛො, තස්මා සොතාපන්නාදීනං “අහං සකදාගාමි”තිආදිවසෙන මානො න උප්පජ්ජති, දුස්සීලස්ස ව න උප්පජ්ජති. සො හි අරියගුණාධිගමෙ නිරාසොව. සීලවතොපි පරිච්චන්තකම්මට්ඨානස්ස නිද්දාරාමතාදිමනුයුත්තස්ස න උප්පජ්ජති , පරිසුද්ධසීලස්ස පන කම්මට්ඨානෙ අප්පමත්තස්ස නාමරූපං වචන්ථපෙන්වා පච්චයපරිග්ගහෙන විනිණ්ණකඬ්ඛස්ස තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස උප්පජ්ජති, උප්පන්නෙ ව සුද්ධසමථලාහි සුද්ධවිපස්සනාලාහි වා අත්තරා යපෙනි. සො හි දසපි වස්සානි විසම්පි වස්සානි නිංසම්පි වස්සානි අසීතිපි වස්සානි කිලෙසසමුදාවාරං අපස්සන්තො “අහං සොතාපන්නො”ති වා “සකදාගාමි”ති වා “අනාගාමි”ති වා මඤ්ඤති, සමථවිපස්සනාලාහි පන අරහත්තෙයෙව යපෙනි. තස්ස හි සමාධිබලෙන කිලෙසා වික්ඛම්භිතා, විපස්සනාබලෙන සඬ්ඛාරා සුපරිග්ගහිතා, තස්මා සට්ඨිපි වස්සානි අසීතිපි වස්සානි වස්සසත්ථිපි කිලෙසා න සමුදාවරන්ති, බිණාසවස්සෙව විත්තාවාරො හොති. සො එවං දීඝරත්තං කිලෙසසමුදාවාරං අපස්සන්තො අත්තරා අට්ඨන්වා “අරහා අහ”න්ති මඤ්ඤති.

අස්මිමානොති රූපෙ අස්මිතිආදිනා නයෙන පඤ්චසු බන්ධෙසු “අහං රූපාදයො”ති උප්පන්නො මානො. මිච්ඡාමානොති පාපකෙහි කම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානසුතපටිභානසීලබ්බතෙහි, පාපිකාය ව දිට්ඨියා උප්පන්නො මානො. තත්ථ පාපකං කම්මායතනං නාම කෙට්ටිට්ඨව්ජ්ඣන්ධනෙසාදානං කම්මං. පාපකං සිප්පායතනං

නාම මව්පියාලබ්‍යකුමනකරණෙසු වෙව පාසමධ්වනසුලාරොපනාදියු ව ජෙකතා. පාපකං විජ්ජාට්ඨානං නාම යා කාවි පරුපසානවිජ්ජා. පාපකං සුතං නාම භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිපටිසංයුත්තං. පාපකං පටිභානං නාම දුබ්භාසිතයුත්තං කප්පනාටකවිලප්පනාදිපටිභානං . පාපකං සීලං නාම අපසීලං ගොසීලං. වතම්පි අප්පවතගොවතමෙව. පාපිකා දිට්ඨි පන ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු යාකාවි දිට්ඨි. අට්ඨවිධමානො උත්තානත්ථොයෙව.

නවවිධෙන මානනිද්දෙසෙ සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති ආදයො නව මානා පුග්ගලං නිස්සාය වුත්තා. එත්ථ පන සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො රාජානස්සද්ධෙව පබ්බජිතානස්සද්ධෙව උප්පජ්ජති. රාජා හි “රට්ඨෙන වා ධනවාහනෙනි වා කො මයා සදිසො අත්ථි”ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි “සීලධුතඬ්ඨිගාදිහි කො මයා සදිසො අත්ථි”ති එතං මානං කරොති.

සෙය්‍යස්ස “සදිසොහමස්මි”ති මානොපි එතෙසංයෙව උප්පජ්ජති. රාජා හි “රට්ඨෙන වා ධනවාහනෙනි වා අස්සද්ධරාජුහි සද්ධිං මය්‍හං කිං නානාකරණං”න්ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි “සීලධුතඬ්ඨිගාදිහි අස්සද්ධො නික්ඛුනා මය්‍හං කිං නානාකරණං”න්ති එතං මානං කරොති.

සෙය්‍යස්ස “භීතොහමස්මි”ති මානොපි එතෙසංයෙව උප්පජ්ජති. යස්ස හි රස්සද්ධො රට්ඨං වා ධනවාහනාදිහි වා නාතිසම්පන්නානි හොන්ති, සො “මය්‍හං රාජානි වොහාරසුඛමත්තකමෙව, කිං රාජා නාම අහ”න්ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි අප්පලාභසක්කාරො “අහං ධම්මකට්ඨකො, ඛුස්සුතො, මහාපෙරොති කපාමත්තමෙව, කිං ධම්මකට්ඨකො නාමාහං, කිං ඛුස්සුතො නාමාහං, කිං මහාපෙරො නාමාහං, යස්ස මෙ ලාභසක්කාරො නත්ථි”ති එතං මානං කරොති.

සදිසස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානාදයො අමච්චාදිනං උප්පජ්ජන්ති. අමච්චො වා හි රට්ඨියො වා “භොගයානවාහනාදිහි කො මයා සදිසො අස්සද්ධො රාජපුරිසො අත්ථි”ති වා, “මය්‍හං අස්සද්ධො සද්ධිං කිං නානාකරණං”න්ති වා, “අමච්චොති නාමමෙව මය්‍හං, සාසවිජාදනමත්තම්පි මෙ නත්ථි, කිං අමච්චො නාමාහ”න්ති වා එතෙ මානෙ කරොති.

භීතස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානාදයො දාසාදිනං උප්පජ්ජන්ති. දාසො හි “මානිතො වා පිනිතො වා කො මයා සදිසො අස්සද්ධො දාසො නාම අත්ථි, අස්සද්ධො ජීවිතුං අසක්කොන්තා කුච්ඡිහෙතු දාසා නාම ජාතා, අහං පන පචෙණ්ණාගතත්තා සෙය්‍යො”ති වා, “පචෙණ්ණාගතභාවෙන උභතොසුද්ධිකදාසත්තෙන අසුකදාසෙන නාම සද්ධිං කි මය්‍හං නානාකරණං”න්ති වා, “කුච්ඡිවසෙනාහං දාසඛ්‍යං උපගතො, මානාපිතුකොටියා පන මෙ දාසට්ඨානං නත්ථි , කිං දාසො නාම අහ”න්ති වා එතෙ මානෙ කරොති. යථා ව දාසො, එවං පුක්කුසවණ්ඩාලාදයොපි එතෙ මානෙ කරොන්තියෙව.

එත්ථ ව සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති උප්පන්නමානොව යාථාවමානො, ඉතරෙ ද්වෙ අයාථාවමානා. තථා සදිසස්ස “සදිසොහමස්මි”ති, භීතස්ස “භීතොහමස්මි”ති උප්පන්නමානොව යාථාවමානො, ඉතරෙ ද්වෙ අයාථාවමානා. තත්ථ යාථාවමානා අරහත්තමග්ගවජ්ඣා, අයාථාවමානා සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා.

එත්ථ ව සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස උත්තමට්ඨෙන “අහං සෙය්‍යො”ති එවං උප්පන්නමානො, සෙය්‍යස්ස “සදිසොහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස සමට්ඨෙන “අහං සදිසො”ති එවං උප්පන්නමානො. සෙය්‍යස්ස “භීතොහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස ලාමකට්ඨෙන “අහං භීතො”ති එවං උප්පන්නමානො. එවං සෙය්‍යමානො සදිසමානො භීතමානොති ඉමෙ තයො මානා සෙය්‍යස්ස උප්පජ්ජන්ති. සදිසස්සාපි අහං සෙය්‍යො, සදිසො, භීතොති තයො මානා උප්පජ්ජන්ති. භීතස්සාපි අහං භීතො, සදිසො, සෙය්‍යොති තයො මානා උප්පජ්ජන්ති.

දසවිධමානනිද්දෙසෙ ඉධෙකච්චො මානං ජනෙති එකච්චො පුග්ගලො මානං ජනයති. ජාතියා වාති ඛත්තියභාවාදිජාතිසම්පත්තියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමගොත්තාදිනා උක්කට්ඨගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති මහාකුලභාවෙන වා. වණ්ණපොක්ඛරතාය වාති වණ්ණසම්පන්නසරීරතාය වා. සරීරස්සද්ධි “පොක්ඛර”න්ති වුවවති, තස්ස වණ්ණසම්පත්තියා අභිරුපභාවෙනාති අත්ථො. ධනෙන වාති ධනසම්පන්නභාවෙන වා, මය්‍හං නිධානගතස්ස ධනස්ස පමාණං නත්ථිති අත්ථො. අප්පකුසෙන වාති අප්පකුසයනවසෙන වා. කම්මායතනෙන වාති “අවසෙසා සත්තා ඡීන්තපක්ඛකාසදිසා, අහං පන මහිද්ධිකො මහානුභාවො”ති වා, “අහං යං යං කම්මං කරොමි, තං තං සම්ප්පාදිමි”ති වා එවමාදිනසප්පවත්තෙන කම්මායතනෙන වා. සිප්පායතනෙන වාති “අවසෙසා සත්තා නිසිප්පා, අහං සිප්පවා”ති එවමාදිනසප්පවත්තෙන සිප්පායතනෙන වා. විජ්ජාට්ඨානෙන වාති ඉදං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. සුතෙන වාති “අවසෙසා සත්තා අප්පස්සුතා, අහං පන ඛුස්සුතො”ති එවමාදිසුතෙන වා. පටිභානෙන වාති “අවසෙසා සත්තා අප්පටිභානා, මය්‍හං පන පටිභානප්පමාණං නත්ථි”ති එවමාදිපටිභානෙන වා. අස්සද්ධතරස්සද්ධතරෙන වා වත්ථුනාති අවුත්තෙන අස්සද්ධො වත්ථුනා වා. යො එවරුපො මානොති මානකරණවසෙන මානො. මස්සද්ධතා මස්සද්ධතත්තන්ති ආකාරභාවනිද්දෙසො. උස්සිතට්ඨෙන උන්නති. යස්සුප්පජ්ජති, තං පුග්ගලං උන්නාමෙති උක්ඛිපිත්ථා යපෙතිති උන්නාමො. සමුස්සිතට්ඨෙන ධජො. උක්ඛිපනට්ඨෙන විත්තං සම්පග්ගණ්භාතිති සම්පග්ගාහො.

කෙතු වුවවනි බහුසු ධර්මය අවිච්ඡින්නධර්මය . මානෝපි පුනර්පුනං උප්පජ්ජමානො අපරාපරෙ උපාදාය අවිච්ඡින්නධර්මය කෙතු වියාති කෙතු, තං කෙතුං ඉච්ඡති කෙතුකමාං, තස්ස භාවො කෙතුකමානා. සා පන චිත්තස්ස, න අත්තනො. තෙන චුත්තං “කෙතුකමානා චිත්තස්සා”ති. මානසමිපයුත්තස්ස චිත්තං කෙතුං ඉච්ඡති, තස්ස භාවො, කෙතුසංඛාරො මානෝති. ධොනො මායස්ස මානස්ස පභාස පජ්ඣිත්වා යො සො ධොනො අරහා භෙට්ඨා චුත්තනයෙන විනොදනායත්තිකරණාදිවසෙන කිලෙසෙ පජ්ඣිත්වා යිතො, සො තෙන රාගාදිනා කිලෙසෙන ගවිජ්ජයා.

නෙරයිකොති වාති නිරයෙ නිබ්බත්තකසත්තොති වා. තිරච්ඡානයොනිකාදියුපි එසෙව නයො. සො හෙතු නත්ථිති යෙන ජනකහෙතුනා ගතියාදියු නිබ්බත්තෙයා, සො හෙතු නත්ථි. පච්චයොති තස්සෙව වෙච්චනං. කාරණත්ති යානං. කාරණස්ස තදායත්තචුත්තියා අත්තනො ඵලස්ස යානත්ති වුවවනි. තස්මා යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ගතියාදියු නිබ්බත්තෙයා, තං කාරණං නත්ථි.

22. යො පන නෙසං ද්විත්තං උපයානං භාවෙන උපයො භොති, සො උපයො හි...පෙ.... දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. තත්ථ උපයොති තණ්හාදිට්ඨිතිස්සිතො. ධම්මෙසු උපෙති වාදන්ති “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා එවං තෙසු තෙසු ධම්මෙසු උපෙති වාදං. අනුපයං කෙන කථං වදෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨිප්පභානෙන පන අනුපයං ඛිණ්ණසංඝං කෙන රාගෙන වා දොසෙන වා කථං “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා වදෙය්‍ය. එවං අනුපවජ්ජො ව සො කිං තිත්ථියා විය කතපට්ඨිඡාදකො භවිස්සති අධිප්පායො. අත්තා නිරත්තා න හි තස්ස අත්ථිති තස්ස හි අත්තදිට්ඨි වා උච්ඡේදදිට්ඨි වා නත්ථි, ගහණමුඤ්චනං වාපි අත්තනිරත්තසස්සදිතං නත්ථි. කිං කාරණා නත්ථිති වෙ? අධොසි සො දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. යස්මා සො ඉධෙව අත්තභාවෙ ඤාණමිඤ්චනා සබ්බදිට්ඨිගතං අධොසි පජ්ඣි විනොදෙසිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා රාජා අත්තමනො භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පක්කාමීති.

රත්තොති වාති රාගෙන රත්තොති වා. දුට්ඨොති වාතිආදියුපි එසෙව නයො. තෙ අභිසංඛාරා අප්පභීනාති යෙ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙස්සාභිසංඛාරා, තෙ අප්පභීනා. අභිසංඛාරානං අප්පභීනත්තාති තෙසං චුත්තප්පකාරානං කම්මාභිසංඛාරානං න පභීනභාවෙන. ගතියා වාදං උපෙති පඤ්චන්තං ගතීනං අඤ්ඤතරාය කථනං උපගච්ඡති. තෙනෙවාහ – “නෙරයිකොති වා...පෙ.... වාදං උපෙති උපගච්ඡති”ති. වදෙය්‍යාති කථෙය්‍ය. ගහිතං නත්ථිති ගහෙනබ්බං නත්ථි. මුඤ්චිතබ්බං නත්ථිති මුඤ්චිත්වා යිතත්තා මොචෙනබ්බං නත්ථි.

යස්සත්ථි ගහිතත්ති යස්ස පුග්ගලස්ස “අහං මමා”ති ගහිතං අත්ථි. තස්සත්ථි මුඤ්චිතබ්බන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස මොචෙනබ්බං අත්ථි. උපරි පදාති පරිවත්තෙන්වා යොජෙතබ්බාති. ගහණං මුඤ්චනා සමතික්කන්තොති ගහණමොචනා අරහා අතික්කන්තො. බුද්ධිපරිහානිච්චිත්තොති වඩ්ඪිස්සව පරිහානිස්සව අතික්කමිත්වා පවත්තො. සො වුට්ඨවාසොනිආදිං කත්වා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨානීති පරියොසානං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. අධොසිති කන්තෙසි. ධුනි සන්ධුනි නිද්ධුනිති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං.

සද්ධම්මප්පජ්ජොනිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

දුට්ඨට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සුද්ධවිද්‍යාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

23. චතුත්ථෙ සුද්ධවිද්‍යාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා – න, භික්ඛවෙ, එවරුපෙන දස්සනෙන සුද්ධි හොති, අපි ව බො කිලෙසමලීනත්තා අසුද්ධං, කිලෙසරොගානං අධිගමා සරොගමෙව චන්දාහං බ්‍රාහ්මණං, අඤ්ඤං වා එවරුපං දිස්වා දිට්ඨිගතිකො බාලො අභිජානාති “පස්සාමි සුද්ධං පරමං අරොගං, තෙන ව දිට්ඨිසංඛිතානෙන දස්සනෙන සංසුද්ධි නරස්ස හොති”ති, සො එවං අභිජානන්තො තං දස්සනං “පරම”න්ති ඤාත්වා තස්මිං දස්සනෙ සුද්ධානුපස්සී සමානො තං දස්සනං “මග්ගඤ්ඤාණ”න්ති පච්චෙති. තං පන මග්ගඤ්ඤාණං න හොති.

පරමං ආරොග්‍යප්පත්තන්ති උත්තමං නිබ්‍යාධිං පාපුණ්ත්වා යීතං. තාණප්පත්තන්ති තථා පාලනප්පත්තං. ලෙණප්පත්තන්ති නිලියනප්පත්තං. සරණප්පත්තන්ති පතිට්ඨාපත්තං, දුක්ඛනාසනං වා පත්තං. අභයප්පත්තන්ති නිබ්‍රහ්මභාවප්පත්තං. අච්චුතප්පත්තන්ති නිච්චලභාවං පත්තං. අමතප්පත්තන්ති අමතං මහානිබ්බානං පත්තං. නිබ්බානප්පත්තන්ති වානචරහිතං පත්තං.

අභිජානන්තොති විසෙසෙන ජානන්තො. ආජානන්තොති ආජානමානො. විජානන්තොති අනෙකවිධෙන ජානමානො. පටිච්චානන්තොති තං තං පටිච්ච විජානමානො. පටිච්ච්ඤාත්තොති හදයෙ කුරුමානො.

චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං රූපදස්සනෙනාති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං. ඤාණන්ති පච්චෙතිති පඤ්ඤා ඉති සද්දහති. මග්ගොති පච්චෙතිති “උපායො”ති සද්දහති. පථොති සඤ්චාරො. නියානන්ති ගහෙත්වා යාතිති නියානං. “නියාන”න්ති වා පායො.

24. “දිට්ඨෙත වෙ සුද්ධි”ති දුතියගාථා. තස්සත්ථො – තෙන රූපදස්සනසංඛිතානෙන දිට්ඨෙත යදි කිලෙසසුද්ධි නරස්ස හොති, තෙන වා ඤාණෙන සො යදි ජාතිආදිදුක්ඛං පජ්භාති, එවං සන්තෙ අරියමග්ගතො අඤ්ඤෙන අසුද්ධිමග්ගෙනෙව සො සුප්ඤ්ඤාති, රාගාදිහි උපධිහි සඋපධිකො එව සමානො සුප්ඤ්ඤාතිති චන්තබ්බතං ආපන්නො හොති, න ව එවංවිධො සුප්ඤ්ඤාති. තස්මා දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදානං, සා නං දිට්ඨියෙව “මිච්ඡාදිට්ඨිකො අය”න්ති කථෙති, දිට්ඨිඅනුරූපං “සස්සතො ලොකො”තිආදිනා නයෙන තථා තථා වදන්ති.

රාගෙන සහ චන්තනීති සරාගො, රාගවාති අත්ථො. සදොසොතිආදියුපි එසෙව නයො.

25. න බ්‍රාහ්මණොති තතියගාථා. තස්සත්ථො – යො පන බාහිනපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො හොති, සො මග්ගෙන අධිගතාසවක්ඛයො ඛිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණො අරියමග්ගඤ්ඤාණෙනො අඤ්ඤෙන අභිමඬිගලසම්මතරූපසංඛිතානෙන දිට්ඨෙ, තථාච්චිධසද්දසංඛිතානෙන සුතෙ, අවිතික්කමසංඛිතානෙන සීලෙ, හත්ථිච්චාදිහෙදෙ වතෙ, පථවිආදිහෙදෙ මුතෙ ව උප්පන්නෙන මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන සුද්ධිං න ආහාති. සෙසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණහණනාය වුත්තං. සො හි තෙධාතුකපුඤ්ඤෙ සබ්බස්මිඤ්ච පාපෙ අනුපලිත්තො, කස්මා? තස්ස පහිනත්තා තස්ස අත්තදිට්ඨියා, යස්ස කස්සවි වා ගහණස්ස පහිනත්තා අත්තඤ්ජහො, පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදිනං අකරණතො “නයිධ පකුබ්බමානො”ති වුච්චති. තස්මා නං එවං පසංසන්නො ආහ. සබ්බස්සෙව වස්ස පුරිවපාදෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – පුඤ්ඤෙ ව පාපෙ ව අනුපලිත්තො අත්තඤ්ජහො නයිධ පකුබ්බමානො න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතො සුද්ධිමාහාති. නාති පටික්ඛෙපොති න ඉති පටිසෙධො.

බාහිත්වා සබ්බපාපකානීති ගාථායත්ථො – යො චතුත්ථමග්ගෙන බාහිත්වා සබ්බපාපකානි යීතන්තො යීතොඉච්චෙව වුත්තං හොති. බාහිනපාපත්තා එව ව විමලො විමලභාවං බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො, පටිනිස්සට්ඨසමාධිවික්ඛෙපකරකිලෙසමලෙන අග්ගමග්ගඵලසමාධිනා සාධුසමාහිතො, සංසාරහෙතුසමතික්කමෙන සංසාරමතිච්ච පරිනිට්ඨිතකිච්චතාය කෙවලිති ව, තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතත්තා අනිස්සිතොති ව, ලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරත්තා තාදීති ව පවුච්චති. එවං ථුතිරහො ස බ්‍රහ්මා සො බ්‍රාහ්මණොති.

අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානෙහිති චන්තාරො සතිපට්ඨානෙ මුඤ්චිත්වා. සම්මප්පධානාදියුපි එසෙව නයො.

සන්තෙකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාති එකච්චෙ ලොකසංඛිතෙන “සමණබ්‍රාහ්මණා”ති ලද්ධවොහාරා සංවිජ්ජන්ති. දිට්ඨසුද්ධිකාති දිට්ඨෙත සුද්ධිං ඉච්ඡමානා. තෙ එකච්චානං රූපානං දස්සනන්ති එතෙ දිට්ඨසුද්ධිකා එතෙසං රූපාරම්මණානං ඔලොකනං. මඬිගලං පච්චෙන්නීති ඉද්ධිකාරණං බුද්ධිකාරණං සබ්බසම්පත්තිකාරණං පතිට්ඨාපෙන්නි. අමඬිගලං පච්චෙන්නීති අනිද්ධිකාරණං න බුද්ධිකාරණං න සම්පත්තිකාරණං පතිට්ඨාපෙන්නි. තෙ කාලතො වුට්ඨහිත්වාති එතෙ දිට්ඨාදිමඬිගලිකා පුරෙතරමෙව උට්ඨහිත්වා. අභිමඬිගලගතානීති විසෙසෙන වුඩ්ඪිකාරණගතානි. රූපානි පස්සන්නීති නානාවිධානි රූපාරම්මණානි දක්ඛන්ති. වාටකසකුණන්ති එවංනාමකං. චුස්සවෙච්චලට්ඨිත්ති චුස්සනක්ඛන්තෙන උප්පන්නං තරුණබෙච්චලට්ඨිං. ගබ්භිනිත්ථිත්ති සගබ්භං ඉන්ථිං. කුමාරකං බන්ධෙ ආරොපෙත්වා ගච්ඡන්තන්ති තරුණදාරකං අංසෙ උස්සාපෙත්වා ගච්ඡමානං. පුණ්ණසට්ඨන්ති උදකපුණ්ණසට්ඨං.

රොහිතමච්ඡන්ති රත්තරොහිතමච්ඡං. ආජඤ්ඤරථන්ති සින්ධවයුත්තරථං. උසහන්ති මඬගලඋසහං. ගොකපිලන්ති කපිලගාවිං.

පලාලපුඤ්ජන්ති ථුසරාසිං. තක්කසටන්ති ගොතක්කාදිපුරිතවාටිං. රිත්තසටන්ති තුව්ඡසටං. නටන්ති නටකාදිං. “ධුත්තකිරිය”න්ති එකෙ. නග්ගසමණකන්ති නිව්වොලසමණං. බරන්ති ගුහං. බරයානන්ති ගුහයුත්තං වය්භාදිකං. එකයුත්තයානන්ති එකෙන වාහනෙන සංයුත්තං යානං. කාණන්ති එකක්ඛිඋභයක්ඛිකාණං. කුණන්ති හත්ථකුණං. බඤ්ජන්ති බඤ්ජපාදං තිරියගහපාදං. පක්ඛහනන්ති පියසප්පිං. ජිණ්ණකන්ති ජරාජිණ්ණං. බ්‍යාධිකන්ති බ්‍යාධිපිළිතං. මතන්ති කාලඬිකතං.

සුතසුද්ධිකාති සොතවිඤ්ඤාණෙන සුතෙන සුද්ධිං ඉච්ඡමානා. සද්දානං සවනන්ති සද්දාරම්මණානං සවනං. වඩ්ඪාති වාතිආදයො ලොකෙ පවත්තසද්දමත්තාති ගහෙත්වා චුත්තා. අමඬගලං පන “කාණො”තිආදිනා තෙන තෙන නාමෙන චුත්තසද්දායෙව. “ජිත්ද”න්ති වාති හත්ථපාදාදිච්ඡින්නන්ති වා. “හිත්ද”න්ති වාති සිසාදිහින්නන්ති වා. “දඩ්ඪ”න්ති වාති අග්ගිනා ක්‍යාපිතන්ති වා. “නට්ඨ”න්ති වාති වොරාදිහි විනාසිතන්ති වා. “තත්ථි”ති වාති න විජ්ජතිති වා.

සීලසුද්ධිකාති සීලෙන විසුද්ධිං ඉච්ඡනකා. සීලමත්තෙනාති සංවරණමත්තෙන. සංයමමත්තෙනාති උපරමමත්තෙන. සංවරමත්තෙනාති ද්වාරථකනමත්තෙන. අවිතික්කමමත්තෙනාති න අතික්කමිතමත්තෙන. සමණො මුණ්ඩිකාපුත්තොති මාතිතො ලද්ධනාමං. සම්පන්නකුසලන්ති පරිපුණ්ණකුසලං. පරමකුසලන්ති උත්තමකුසලං. උත්තමපත්තිජපත්තන්ති උත්තමං අරහත්තං පාපුණ්ණබ්බතං පත්වා ධීතං. අයොජ්ජන්ති පරාජෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං සමණං.

වතසුද්ධිකාති සමාදානෙන වතෙන සුද්ධිං ඉච්ඡනකා. හත්ථිවතිකා වාති සමාදින්නං හත්ථිවතං එතෙසං අත්ථිති හත්ථිවතිකා, සබ්බහත්ථිකිරියං කරොන්තිති අත්ථො. කථං? “අජ්ජ පට්ඨාය හත්ථිහි කාතබ්බං කර්ස්සාමි”ති එවං උජ්ජන්තවිත්තා හත්ථිනං ගමනාකාරං තිට්ඨනාකාරං නිසීදනාකාරං සයනාකාරං උච්චාරපස්සාවකරණාකාරං, අඤ්ඤෙ හත්ථි දිස්වා සොණ්ඩං උස්සාපෙත්වා ගමනාකාරඤ්ච සබ්බං කරොන්තිති හත්ථිවතිකා. අස්සවතිකාදිසුපි ලබ්භමානවසෙන යථායොගං යොජෙතබ්බං. තෙසු අවසානෙ දිසාවතිකා වාති පුරත්ථිමාදිදිසානං නමස්සනවසෙන සමාදින්නදිසාවතිකා, එතෙසං චුත්තජ්ජකාරානං සමණබ්‍රාහ්මණානං වතසමාදානං සම්පජ්ජමානං හත්ථිආදිනං සහබ්‍යතං උපනෙති. සවෙ බො පනස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි හොති “ඉමිනාහං සීලවතසමාදානබ්‍රහ්මචරියෙන දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා හොමි”ති චිත්තයන්තස්ස නිරයතිරච්ඡානායොනීනං අඤ්ඤතරො හොතිති ඤාතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා (ම. නි. 2.79) –

“ඉධ , පුණ්ණ, එකච්චො කුක්කුරවතං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරචිත්තං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරාකප්පං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං. සො කුක්කුරවතං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරචිත්තං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරාකප්පං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං කායස්ස භෙදා පරං මරණා කුක්කුරානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති. සවෙ බො පනස්ස එවංදිට්ඨි හොති ‘ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා’ති, සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස බො අහං, පුණ්ණ, ද්වින්නං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතීං වදාමි නිරයං වා තිරච්ඡානායොනීනං වා. ඉති බො, පුණ්ණ, සම්පජ්ජමානං කුක්කුරවතං කුක්කුරානං සහබ්‍යතං උපනෙති, විපජ්ජමානං නිරය”න්ති.

ගන්ධබ්බවතිකාදයො ගන්ධබ්බාදිනං සහබ්‍යතං උපගච්ඡන්තිති අත්ථො න ගහෙතබ්බො, මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහිතත්තා නිරයතිරච්ඡානායොනීමෙව උපගච්ඡන්තිති ගහෙතබ්බො.

මුතසුද්ධිකාති ථුසිතෙන සුද්ධිකා. පථවිං ආමසන්තිති සසම්භාරිකං මහාපථවිං කායෙන ථුසන්ති. හරිතන්ති අල්ලනීලසද්දලං. ගොමයන්ති ගවාදිගොමයං. කච්ඡපන්ති අට්ඨිකච්ඡපාදිඅනෙකවිධං. ඵාලං අක්කමන්තිති අයඵාලං මද්දන්ති. තිලවාහන්ති තිලසකටං තිලරාසිං වා. ථුස්සතිලං බාදන්තිති මඬගලපටිසංයුත්තං තිලං බාදන්ති. ථුස්සතෙලං මක්ඛෙන්තිති තථාරූපං තිලතෙලං සරිරබ්භඤ්ජනං කරොන්ති. දන්තකට්ඨන්ති දන්තපොණං. මත්තිකාය න්භායන්තිති කුඬිකුට්ඨාදිකාය සණ්භමත්තිකාය සරිරං උබ්බට්ටෙන්වා න්භායන්ති. සාටකං නිවාසෙන්නීති මඬගලපටිසංයුත්තං වත්ථං පරිදහන්ති. වෙය්‍යං වෙය්‍යන්තිති සිසවෙය්‍යං පත්තුණ්ණාදිපටං සිසෙ ය්‍යපෙන්ති පටිමුච්චන්ති.

තෙධාතුකං කුසලාභිසඬ්ඛාරන්ති කාමධාතුරූපධාතුඅරූපධාතුසු පටිසන්ධිදායකං කොසල්ලසම්භූතං පච්චයාභිසඬ්ඛාරං. සබ්බං අකුසලන්ති ද්වාදසවිධං අකොසල්ලසම්භූතං අකුසලං. යතොති යදා. තෙ දසවිධො පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො ව, ද්වාදසවිධො අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො ව, චතුබ්බිධො ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො ව යථානුරූපං සමුච්ඡෙදජ්ජහානෙන පහීනා හොන්ති. අත්තදිට්ඨිජහොති “එසො මෙ අත්තා”ති ගහිතදිට්ඨි ජහො. ගාහං ජහොති “එසොහමස්මි”ති මානසම්පයුත්තගහණං ජහො. පුන අත්තඤ්ජහොති “එතං මමා”ති තණ්හාගහණවසෙන ව

දිට්ඨිගතභවසෙන ව පරාමසිත්වා ගතිනං, පරතො ආමට්ඨස්සව, තස්මි අභිනිවිට්ඨස්සව, ඛලවතණ්භාවසෙන ගිලිත්වා අප්ඤ්ඤාසිතස්සව, ඛලවමුච්ඡිතස්සව. සබ්බං තං චත්තං භොතීතිආදයො චුත්තනායායෙව.

26. එවං “න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතො සුද්ධිමාහා”ති චත්වා ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අඤ්ඤතො සුද්ධිං බ්‍රුවන්ති, තෙසං තස්සා දිට්ඨියා අනිබ්බාහකභාවං දස්සෙන්තො “පුරිමං පභායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙහි අඤ්ඤතො සුද්ධිවාදා සමානාපි යස්සා දිට්ඨියා අප්පභින්නතා ගතභවුස්සවනං භොති, තාය පුරිමං සත්ථාරාදිං පභාය අපරං නිස්සිතා, එජාසඬ්ඛානාය තණ්හාය අනුගතා අභිභූතා රාගාදිභෙදං න තරන්ති සඬ්ඛං, තස්සව අතරන්තා තං තං ධම්මං උග්ගණ්හන්ති ච නිරස්සජන්ති ච මක්කටොව සාබන්ති.

පුරිමං සත්ථාරං පභායාති පුරිමගතිනං සත්ථුපටිස්සවං චජ්ජෙන්වා. පරං සත්ථාරං නිස්සිතාති අඤ්ඤං සත්ථුපටිස්සවං නිස්සිතා අල්ලිනා. පුරිමං ධම්මක්ඛානං පභායාතිආදියුපි එසෙව නයො.

එජානුගාති තණ්හාය අනුගා. එජානුගතාති තණ්හාය අනුගතා. එජානුසටාති තණ්හාය අනුසටා පක්ඛන්දා වා. එජාය පන්තා පතිතාති තණ්හාය නිමුග්ගා ච නික්ඛිපිතා ව.

මක්කටොති වානරො. අරඤ්ඤෙති විපිනෙ. පවනෙති මහාවනෙ. වරමානොති ගච්ඡමානො. එවමෙවාති ඔපම්මසංසන්දනං. පුපුති නානා. පුපුදිට්ඨිගතානීති නානාවිධානි දිට්ඨිගතානි. ගණ්හන්ති ච මුඤ්චන්ති වාති ගතභවසෙන ගණ්හන්ති ච වජ්ජවසෙන මුඤ්චන්ති ව. ආදියන්ති ච නිරස්සජන්ති වාති පලිබොධං කරොන්ති ච විස්සජ්ජෙන්ති ච බිපන්ති ව.

27. පඤ්චමගාථාය ව සම්බන්ධො – යො ව සො “දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදාන”න්ති චුත්තො, සො සයං සමාදායාති. තත්ථ සයන්ති සාමං . සමාදායාති ගහෙන්වා. වතානීති හත්ථිවතාදීනි. උච්චාවචන්ති අපරාපරං, භීතපණීතං වා සත්ථාරතො සත්ථාරාදිං. සඤ්ඤසත්තොති කාමසඤ්ඤාදියු උග්ගො. විද්වා ව වෙදෙහි සමෙච්ච ධම්මන්ති පරමත්ථවිද්වා ව අරහා චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි චතුසච්චධම්මං අභිසමෙච්චාති. සෙසං පාකටමෙව.

සාමං සමාදායාති සයමෙව ගහෙන්වා. ආදායාති ආදියිත්වා ගණ්හිත්වා. සමාදායාති සම්මා ආදාය. ආදියිත්වාති පලිබොධං කත්වා. සමාදියිත්වාති සම්මා පලිබොධං කත්වා. ගණ්හිත්වාති අවිස්සජ්ජෙන්වා. පරාමසිත්වාති දස්සිත්වා. අභිනිවිසිත්වාති පතිට්ඨහිත්වා. කාමසඤ්ඤාදයො චුත්තනායා එව.

විද්වාති මෙධාවි. විජ්ජාගතොති විජානනභාවං ගතො. ඤාණීති පඤ්ඤාසම්පන්නො. විභාවිති ඤාණෙන විමංසකො. මෙධාවිති අනිච්චාදිහි තුලිතඤාණො. පඤ්ඤාතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනායායෙව. චතුසච්චධම්මං විචිනානීති ධම්මච්චයසම්බොධස්සඬ්ඛිගො. බොධස්සඬ්ඛිගත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොව. විමංසාති චතුසච්චධම්මච්චිනනා පඤ්ඤාව. “විමංසා ධම්මචිත්තනා”ති හි චුත්තා. විපස්සනාති මග්ගසම්පයුත්තා විචිධාකාරෙන පස්සනා පඤ්ඤාව. සම්මාදිට්ඨීති සොහනා පසට්ඨා සුන්දරා මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨී. තෙහි වෙදෙහිති එතෙහෙව චතුහි මග්ගඤ්ඤාණෙහි. අන්තගතොති ජාතිජරාමරණස්ස පරියොසානං ගතො. කොට්ඨතොතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනායාව. වෙදානං වා අන්තගතොති ජාතිතබ්බානං අවසානප්පන්නො. වෙදෙහි වා අන්තගතොති චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි වට්ටදුක්ඛස්ස පරියන්තභාවෙන අන්තසඬ්ඛානං නිබ්බානං ගතො. විදිතත්තාති විදිතභාවෙන ජාතිතභාවෙන.

වෙදානි විවෙය්‍ය කෙවලානීති ගාථාය අයමත්ථො – යො චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි කිලෙසක්ඛයං කරොන්තො ගතො, සො පරමත්ථතො වෙදගු නාම භොති. සොව සබ්බසමණ්‍යාග්ගමණානං සත්ථසඤ්ඤිතාති වෙදානි නායෙව මග්ගභාවනාය කිච්චතො අනිච්චාදිවසෙන විවෙය්‍ය. තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන තමෙව සබ්බං වෙදමතිච්ච යාපි වෙදපච්චයා, අඤ්ඤථා වා උප්පජ්ජන්ති වෙදනා, තාසු සබ්බවෙදනාසු චීතරාගො භොති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “කිං පත්තිනමාහු වෙදගු”න්ති (සු. නි. 533) පුට්ඨො “ඉදං පත්තින”න්ති අචත්වා “වෙදානි විවෙය්‍ය...පෙ.... වෙදගු සො”ති ආහ. යස්මා වා යො පච්චයපඤ්ඤාය වෙදානි විවෙය්‍ය, තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන සබ්බං වෙදමතිච්ච චත්තති. සො සත්ථසඤ්ඤිතාති වෙදානි ගතො ඤාතො අතික්කන්තොව භොති. යො වෙදනාසු චීතරාගො, සොපි වෙදනාසඤ්ඤිතාති වෙදානි ගතො අතික්කන්තො , අනිවෙදනං ගතොතිපි වෙදගු. තස්මා තමපි අත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අචත්වා “වෙදානි විවෙය්‍ය...පෙ.... වෙදගු සො”ති ආහ.

සමෙච්චාති ඤාණෙන සමාගන්ත්වා. අභිසමෙච්චාති ඤාණෙන පටිවිජ්ඣිත්වා. ධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං. සබ්බෙ සඬ්ඛාරාති සබ්බෙ සප්පච්චයා ධම්මා. තෙ හි සඬ්ඛතසඬ්ඛාරා නාම. පච්චයෙහි සඬ්ඛමම කරීයන්තීති සඬ්ඛාරා, තෙ එවං පච්චයෙහි සඬ්ඛමම කතත්තා “සඬ්ඛතා”ති විසෙසෙන්වා චුත්තා. “කම්මනිබ්බත්තා තෙභුමකරුපාරුපධම්මා අභිසඬ්ඛතසඬ්ඛාරා”ති (විසුද්ධි. 2.587) අට්ඨකථාසු චුත්තා. තෙපි “අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”තිආදියු (දී. නි. 2.221, 272; සං. නි. 1.186) සඬ්ඛතසඬ්ඛාරෙසු සඬ්ඛගං ගච්ඡන්ති. “අවිජ්ජාගතොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤස්සවෙ සඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති”තිආදියු (සං. නි. 2.51) අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාව ආගතා. තෙභුමිකකුසලාකුසලවෙනනා අභිසඬ්ඛරණකසඬ්ඛාරා නාම. “යාවතිකා අභිසඬ්ඛාරස්ස ගති, තාවතිකං ගන්ත්වා අක්ඛාහනං මඤ්ඤෙ

අටියාසි” නිදාදිය (අ. නි. 3.15) ආගත කායිකවෛතසිකවීරියං පයොගාභිසංඛාරො නාම. “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නස්ස ඛො, ආවුසො විසාඛ, භික්ඛුනො පඨමං නිරුජ්ඣති වට්ඨසංඛාරො, තතො කායසංඛාරො, තතො චිත්තසංඛාරො” නිදාදිය (ම. නි. 1.464) ආගතා චිත්තස්ස චාචං සංඛාරොත්තීති වට්ඨසංඛාරො, අස්සාසපස්සාසා කායෙන සංඛාරියන්තීති කායසංඛාරො, සඤ්ඤා ව වෙදනා ව චිත්තෙන සංඛාරියන්තීති චිත්තසංඛාරො. ඉධ පන සංඛාරසංඛාරො අධිප්පෙනා. අනිච්චා හුත්වා අභාවටියෙන. දුක්ඛං පටිපිළනටියෙන. සබ්බෙ ධම්මාති නිබ්බානම්පි අන්තොක්ඛා වුත්තා. අනත්තා අවසවත්තනටියෙන. අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරාති එත්ථ යං පටිච්ච ඵලමෙති, සො පච්චයො. පටිච්චාති න චිතා, අපච්චක්ඛිත්වාති අත්ථො. එතීති උප්පජ්ජති වෙච පවත්තති වාති අත්ථො. අපිච උපකාරකටියො පච්චයටියො. අවිජ්ජා ව සා පච්චයො වාති අවිජ්ජාපච්චයො, තස්මා අවිජ්ජාපච්චයො. සංඛාරො සම්භවන්තීති නිබ්බන්තන්ති, එවං සම්භවන්තිසද්දස්ස සෙසපදෙහිපි යොජනා කාතබ්බා.

තත්ථ කතමා අවිජ්ජා? දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං, පුබ්බන්තෙ අඤ්ඤාණං, අපරන්තෙ අඤ්ඤාණං, පුබ්බන්තාපරන්තෙ අඤ්ඤාණං, ඉදප්ඵව්වයනාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං. කතමෙ සංඛාරො? පුඤ්ඤාභිසංඛාරො අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, කායසංඛාරො වට්ඨසංඛාරො චිත්තසංඛාරො, අට්ඨ කාමාවචරකුසලවෙනනා, පඤ්ච රූපාවචරකුසලවෙනනා පුඤ්ඤාභිසංඛාරො, ද්වාදස අකුසලවෙනනා අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො, වතස්සො අරූපාවචරකුසලවෙනනා ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, කායසංඤ්චෙනනා කායසංඛාරො, වට්ඨසංඤ්චෙනනා වට්ඨසංඛාරො, මනොසංඤ්චෙනනා චිත්තසංඛාරො.

තත්ථ සියා – කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “ඉමෙ සංඛාරො අවිජ්ජාපච්චයා හොන්ති” ති? අවිජ්ජාභාවෙ භාවතො. යස්ස හි දුක්ඛාදියු අවිජ්ජාසංඛාරානං අඤ්ඤාණං අප්පභීතං හොති, සො දුක්ඛෙ තාව පුබ්බන්තාදියු ව අඤ්ඤාණෙන සංසාරදුක්ඛං සුඛසංඤ්ඤාය ගහෙත්වා තස්සෙව හෙතුභූතෙ තිවිධෙපි සංඛාරෙ ආරභති. සමුදයෙ අඤ්ඤාණෙන දුක්ඛහෙතුභූතෙපි තණ්හාපරික්ඛාරෙ සංඛාරෙ සුඛහෙතුතො මඤ්ඤමානො ආරභති. නිරොධෙ පන මග්ගෙ ව අඤ්ඤාණෙන දුක්ඛස්ස අනිරොධභූතෙපි ගතිවිසෙසෙ දුක්ඛනිරොධසංඤ්ඤා හුත්වා නිරොධස්ස ව අමග්ගභූතෙසුපි යඤ්ඤාමරතපාදියු නිරොධමග්ගසංඤ්ඤා හුත්වා දුක්ඛනිරොධං පත්ථයමානො යඤ්ඤාමරතපාදිමුඛෙන තිවිධෙපි සංඛාරෙ ආරභති.

අපි ව සො තාය වතුසු සච්චෙසු අප්පභීතාවිජ්ජනාය විසෙසතො ජාතිජරාරොගමරණාදිඅනෙකාදීනාවචොකිණ්ණම්පි පුඤ්ඤඵලසංඛාරානං දුක්ඛං දුක්ඛතො අජානන්තො තස්ස අධිගමාය කායච්චිචිත්තසංඛාරාදිපදං පුඤ්ඤාභිසංඛාරං ආරභති දෙවච්ඡරකාමකො විය මරුප්පපාතං. සුඛසම්මතස්සාපි ව තස්ස පුඤ්ඤඵලස්ස අන්තෙ මහාපරිලාභජනිකං විපරිණාමදුක්ඛතං අප්පස්සාදතඤ්ච අපස්සන්තොපි තප්පච්චයං වුත්තප්පකාරමෙව පුඤ්ඤාභිසංඛාරං ආරභති සලහො විය දීපසිංහානිජාතං, මධුබිත්තද්විද්ධො විය ව මධුලිත්තසත්ථධාරාලෙනං.

කාමුපසෙවනාදියු ව සච්චාකෙසු ආදීනවං අපස්සන්තො සුඛසංඤ්ඤාය වෙච කිලෙසාභිභූතතාය ව ද්වාරත්තයප්පවත්තම්පි අපුඤ්ඤාභිසංඛාරං ආරභති ඛාලො විය ගුථකීළනං, මරිතුකාමො විය ව විසංඛතං. ආරුප්පච්චාකෙසු වාපි සංඛාරවිපරිණාමදුක්ඛතං අනවුච්ඡිකමානො සස්සතාදිවිපල්ලාසෙන චිත්තසංඛාරභූතං ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරං ආරභති දිසාමුල්ලො විය පිසාවනගරාභිමුඛමග්ගගගනං. එවං යස්මා අවිජ්ජාභාවතො ව සංඛාරභාවො, න අභාවතො. තස්මා ජානිතබ්බමෙනං “ඉමෙ සංඛාරො අවිජ්ජාපච්චයා හොන්ති” ති.

එත්ථාහ – ගණ්හාම තාව එතං “අවිජ්ජා සංඛාරානං පච්චයො” ති, කිං පනායමෙකාව අවිජ්ජා සංඛාරානං පච්චයො, උදාහු අඤ්ඤෙපි පච්චයා සන්තීති? කිං පනෙත්ථ යදි තාව එකාව, එකකාරණවාදො ආපජ්ජති. අථ අඤ්ඤෙපි සන්තීති, “අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරො” ති එකකාරණනිද්දෙසො නුපපජ්ජති? න නුපපජ්ජති. කස්මා? යස්මා –

“එකං න එකතො ඉධ, නානෙකමනෙකතොපි නො එකං;
ඵලමත්ථි අත්ථි පන එක-හෙතුඵලදීපනෙ අත්ථො”. (විභ. අට්ඨ. 226, සංඛාරපදනිද්දෙස; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.105; වීසුද්ධි. 2.617);

භගවා හි කත්ථවි පධානත්තා, කත්ථවි පාකටත්තා, කත්ථවි අසාධාරණත්තා දෙසනාවිලාසස්ස ව වෙනෙය්නානඤ්ච අනුරූපතො එකමෙව හෙතුං වා ඵලං වා දීපෙති. තස්මා අයම්ඨ අවිජ්ජා විජ්ජමානෙසුපි අඤ්ඤෙසු වත්ථාරම්මණසහජාතධම්මාදියු සංඛාරකාරණෙසු “අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පච්චස්සති” ති (සං. නි. 2.52) ව, “අවිජ්ජාසමුදයා ආසවසමුදයො” ති (ම. නි. 1.104) ව වචනතො අඤ්ඤෙසම්පි තණ්හාදීනං සංඛාරහෙතුං හෙතුති පධානත්තා, “අවිද්වා, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාගතො පුඤ්ඤාභිසංඛාරම්පි අභිසංඛාරොති” ති පාකටත්තා, අසාධාරණත්තා ව සංඛාරානං හෙතුභාවෙන දීපිතාති වෙදිතබ්බා. එතෙනෙව ව එකෙකහෙතුඵලදීපනපරිහාරවචනෙන සබ්බත්ථ එකෙකහෙතුඵලදීපනෙ පයොජනං වෙදිතබ්බන්ති.

එත්ථාහ – එවං සන්තෙපි එකත්තානිට්ඨඵලාය සාවජ්ජාය අවිජ්ජාය කථං පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසංඛාරපච්චයත්තං යුජ්ජති? න හි නිම්බනිජතො උච්ඡු උප්පජ්ජති. කථං න යුජ්ජස්සති? ලොකස්මිඤ්භි –

“විරුද්ධෝ වා විරුද්ධෝ ව, සදිසාසදිසෝ තථා;
ධම්මානං පච්චයෝ සිද්ධෝ, විපාකා ඵච තෙ ව න”.

ඉති අයං අවිජ්ජා විපාකවසෙන එකන්තානිට්ඨඵලා, සභාවවසෙන ව සාවජ්ජාපි සමානා සබ්බෙසම්පි එතෙසං පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදීනං යථානුරූපං යානාකිච්චසභාවවිරුද්ධාවිරුද්ධපච්චයවසෙන, සදිසාසදිසපච්චයවසෙන ව පච්චයෝ හොතිති වෙදිතබ්බො. අපි ව අයං අඤ්ඤොපි පරියායො –

“චුතුපපාතෙ සංසාරෙ, සංඛාරානඤ්ච ලක්ඛණෙ;
යො පටිච්චසම්ප්පන්න-ධම්මෙසු ව විමුක්ඛති.

“අභිසංඛාරොති සො එතෙ, සංඛාරෙ තිව්ධෙ යතො;
අවිජ්ජා පච්චයො තෙසං, තිව්ධානම්පයං තතො.

“යථාපි නාම ජච්චන්ධො, නරො අපරිණායකො;
එකදා යාති මග්ගෙන, උම්මග්ගෙනාපි එකදා.

“සංසාරෙ සංසරං බාලො, තථා අපරිණායකො;
කරොති එකදා පුඤ්ඤං, අපුඤ්ඤමපි එකදා.

“යදා ව ඤාත්වා සො ධම්මං, සච්චාති අභිසමෙස්සති;
තදා අවිජ්ජපසමා, උපසන්නො වරිස්සති”ති.

සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ජවිඤ්ඤාණකායා වක්ඛවිඤ්ඤාණං සොතවිඤ්ඤාණං සානවිඤ්ඤාණං ජීවිභාවිඤ්ඤාණං කායවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණං. තත්ථ වක්ඛවිඤ්ඤාණං කුසලවිපාකං අකුසලවිපාකන්ති දුට්ඨං. තථා සොතසානජීවිභාකායවිඤ්ඤාණාති. මනෝවිඤ්ඤාණං පන ද්වෙ විපාකමනෝධාතුයො, තිස්සො අහෙතුකවිපාකමනෝවිඤ්ඤාණධාතුයො, අට්ඨ සහෙතුකවිපාකචිත්තාති, පඤ්ච රූපාවචරවිපාකචිත්තාති, චත්තාරි අරූපාවචරවිපාකචිත්තාතිති බාවිසතිට්ඨං. ඉති සබ්බාති බාත්තිංසලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණාති.

තත්ථ සියා – කථං පනෙතං ජාතිතබ්බං “ඉදං චුත්තජපකාරං විඤ්ඤාණං සංඛාරපච්චයා හොති”ති? උපචිතකම්මාභාවෙ විපාකාභාවතො, විපාකඤ්ඤෙන, විපාකඤ්ච න උපචිතකම්මාභාවෙ උජ්ජප්පති, යදි උජ්ජප්පෙය්‍යා, සබ්බෙසං සබ්බවිපාකාති උජ්ජප්පෙය්‍යං, න ව උජ්ජප්පන්නීති ජාතිතබ්බමෙන “සංඛාරපච්චයා ඉදං විඤ්ඤාණං හොති”ති. සබ්බමෙව හි ඉදං පචත්තිපටිසන්ධිවසෙන ද්වෙධා පචත්තති. තත්ථ ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණාති, ද්වෙ මනෝධාතුයො, සොමනස්සසහගතා අහෙතුකමනෝවිඤ්ඤාණධාතුති ඉමාති තෙරස පඤ්චවොකාරභවෙ පචත්තිංසෙව පචත්තන්ති. සෙසාති එකුතවිසති තිසු භවෙසු යථානුරූපං පචත්තිංසම්පි පටිසන්ධියම්පි පචත්තන්ති.

“ලද්ධජපච්චයම්පි ධම්ම-මත්තමෙන භවන්තරමුපෙති;
නාස්ස තතො සංඛිකන්ති, න තතො හෙතුං විනා හොති”.

ඉති හෙතං ලද්ධජපච්චයං රූපාරූපධම්මමත්තං උජ්ජප්පමානං “භවන්තරමුපෙති”ති චුච්චති, න සත්තො න ජීවො. තස්ස ව නාපි අතීතභවතො ඉධ සංඛිකන්ති අත්ථී, නාපි තතො හෙතුං විනා ඉධ පාතුභාවො. එත්ථ ව පුරිමං වචනතො චුති, පච්ඡිමං භවන්තරාදිපටිසන්ධානතො පටිසන්ධිති චුච්චති.

එත්ථාහ – නනු එවං අසංඛිකන්තිපාතුභාවෙ සති යෙ ඉමස්මිං මනුස්සත්තභාවෙ බන්ධා, තෙසං නිරුද්ධත්තා, ඵලපච්චයස්ස ව කම්මස්ස තත්ථ අගමනතො, අඤ්ඤස්ස අඤ්ඤතො ව තං ඵලං සියා, උපභුඤ්ජකෙ ව අසති කස්ස තං ඵලං සියා, තස්මා න සුන්දරමිදං විධානන්ති? තත්ථ චුච්චති –

“සන්තාතො යං ඵලං එතං, නාඤ්ඤස්ස න ව අඤ්ඤතො;
බිජානං අභිසංඛාරො, එතස්සත්ථස්ස සාධකො.

“ඵලස්සුජ්ජපත්තියා ඵච, සිද්ධා භුඤ්ජකසම්මුති;
ඵලජපාදෙන රුක්ඛස්ස, යථා ඵලති සම්මුති”ති.

යොපි වදෙය්‍ය “එවං සන්තෙපි එතෙ සංඛාරා විජ්ජමානා වා ඵලස්ස පච්චයා සිද්ධං, අවිජ්ජමානා වා. යදි ව විජ්ජමානා, පචත්තික්ඛණෙයෙව තෙසං විපාකෙන භවිතබ්බං. අථ අවිජ්ජමානා, පචත්තිතො පුබ්බෙ පච්ඡා ව නිච්චං ඵලාවහා සිද්ධ”න්ති. සො එවං චත්තබ්බො –

“කතත්තා පච්චයා එතෙ, න ව නිච්චං ඵලාවහා;

පාටිභොගාදිකං තත්ථ, වෙදිතබ්බං නිදස්සන්”න්ති.

විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති ඉධ වෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරක්ඛන්ධා නාම, චත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායරූපං රූපං. අභාවකගබ්භසෙය්‍යාකානං අණ්ඩජානඤ්ච පටිසන්ධික්ඛණේ චත්ථුදස්සකං කායදස්සකන්ති වීසති රූපරූපානි, තයො ච අරූපිනො ඛන්ධානි එතෙ තෙවීසති ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතබ්බා. සභාවකානං භාවදස්සකං පක්ඛිපිත්වා තෙත්තිංස, ඔපපාතිකසත්තෙසු බ්‍රහ්මකායිකාදීනං පටිසන්ධික්ඛණේ චක්ඛුසොතචත්ථුදස්සකානි ජීවිතින්ද්‍රියනවකඤ්චානි එකුනචත්තාලීස රූපරූපානි, තයො ච අරූපිනො ඛන්ධානි එතෙ ඛාවත්තාලීස ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතබ්බා. කාමහවෙ පන සෙසඔපපාතිකානං, සංසෙදජානං වා සභාවකපරිපුණ්ණායනනානං පටිසන්ධික්ඛණේ චක්ඛුසොතසානජීවිතාකායචත්ථුභාවදස්සකානිති සත්තති රූපරූපානි, තයො ච අරූපිනො ඛන්ධානි එතෙ තෙසත්තති ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතබ්බා. එස උක්කංසො, අවකංසෙන පන තංතංදස්සකවිකලානං තස්ස තස්ස වසෙන භාපෙත්වා භාපෙත්වා පටිසන්ධියං විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපසංඛාරා වෙදිතබ්බා. අරූපීනං පන තයොව අරූපිනො ඛන්ධා. අසඤ්ඤීනං රූපතො ජීවිතින්ද්‍රියනවකමෙවානි. එස තාව පටිසන්ධියං නයො.

පවත්තෙ පන සබ්බත්ථ රූපපචත්තිදෙසෙ පටිසන්ධිචිත්තස්ස ධීතික්ඛණේ පටිසන්ධිචිත්තෙන සහ පවත්තඋතුතො උතුසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකං පාතුහවති. පඨමහවච්ඡගතො පභූති චිත්තසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකං, සද්දපාතුභාවකාලෙ උතුතො වෙච චිත්තතො ව සද්දනවකං, කබලීකාරාභාරූපජීවීනං ආභාරසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකන්ති එවං ආභාරසමුට්ඨානස්ස, සුද්ධට්ඨකස්ස, උතුචිත්තසමුට්ඨානානඤ්ච ද්විත්තං නවකානං වසෙන ඡබ්බිසතිවිධං, එකෙකචිත්තෙ තික්ඛත්තුං උප්පජ්ජමානං චුත්තකම්මසමුට්ඨානඤ්ච සත්තතිවිධන්ති ඡන්තචුතිවිධං රූපං, තයො ච අරූපිනො ඛන්ධානි නවනචුතිධම්මා යථාසම්භවං “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ සීයා – කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “පටිසන්ධිනාමරූපං විඤ්ඤාණපච්චයා භොති”ති? සුත්තතො යුත්තිතො ව. සුත්තෙ හි “චිත්තානුපරිචත්තිතො ධම්මා”තිආදිනා (ධ. ස. දුකමානිකා 62) නයෙන බහුධා වෙදනාදීනං විඤ්ඤාණපච්චයනා සිද්ධා. යුත්තිතො පන –

“චිත්තපේන හි රූපෙන, ඉධ දිට්ඨොන සිජ්ඣති;
අදිට්ඨස්සාපි රූපස්ස, විඤ්ඤාණං පච්චයො ඉති”ති.

නාමරූපපච්චයා සලායතනන්ති නාම චුත්තමෙව. ඉධ පන රූපං නියමතො චත්තාරි මහාභූතානි, ඡ චත්ථුනි, ජීවිතින්ද්‍රියන්ති එකාදස්සවිධං. සලායතනං පන චක්ඛායතනං සොතසානජීවිතාකායමනායතනං.

තත්ථ සීයා – කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “නාමරූපං සලායතනස්ස පච්චයො”ති? නාමරූපභාවෙ භාවතො. තස්ස තස්ස හි නාමස්ස රූපස්ස ව භාවෙ තං තං ආයතනං භොති, න අඤ්ඤාපාති.

සලායතනපච්චයා එස්සොති –

“ඡලෙව එස්සා සඬ්ඛෙපා, චක්ඛුසම්මස්සආදයො;
විඤ්ඤාණම්ච ඛාත්තිංස, චිත්ථාරොන භවන්ති තෙ”.

එස්සපච්චයා වෙදනානි –

“ද්වාරතො වෙදනා චුත්තා, චක්ඛුසම්මස්සජාදිකා;
ඡලෙව තා පහෙදෙන, ඉධ ඛාත්තිංස වෙදනා”.

වෙදනාපච්චයා තණ්හානි –

“රූපතණ්හාදිහෙදෙන, ඡ තණ්හා ඉධ දීපිතා;
එකෙකා තිවිධා තත්ථ, පවත්තාකාරතො මතා.

“දුක්ඛී සුඛං පත්ථයති, සුඛී හියොපි ඉච්ඡති;
උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛම්චිවෙව භාසිතා.

“තණ්හාය පච්චයා තස්මා, භොන්ති තිස්සොපි වෙදනා;
වෙදනාපච්චයා තණ්හා, ඉති චුත්තා මහෙසිනා”ති.

තණ්හාපව්වයා උපාදානන්ති වත්තාරි උපාදානානි කාමුපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. උපාදානපව්වයා හවොති ඉධ කම්මහවො අධිප්පෙතො, උපපත්තිහවො පන පදුද්ධාරවසෙන චුත්තො. හවපව්වයා ජාතීති කම්මහවපව්වයා ජාති පටිසන්ධිබන්ධානං පාතුහවො.

තත්ථ සීයා – කථං පනෙතං ජාතිතබ්බං “හවො ජාතියා පව්වයො”ති වෙ? බාහිරපව්වයසමත්තෙපි භීනපණ්ණිකතාදිවිසෙසදස්සනතො. බාහිරානාඤ්ඤි ජනකජනනිසුක්කසොණිකාභාරාදීනං පව්වයානං සමත්තෙපි සත්තානං යමකානම්පි සතං භීනපණ්ණිකතාදිවිසෙසො දිස්සති. සො ව න අහෙතුකො සබ්බදා ව සබ්බෙසඤ්ඤි අභාවතො, න කම්මහවතො අඤ්ඤාහෙතුකො තදභිනිබ්බන්තකසත්තානං අප්ඤ්ඤාසත්තානො අඤ්ඤාස්ස කාරණස්ස අභාවතොති කම්මහවහෙතුකොව. කම්මඤ්ඤි සත්තානං භීනපණ්ණිකතාදිවිසෙසස්ස හෙතු. තෙනාහ හගවා – “කම්මං සත්තෙ විහජති යදිදං භීනපණ්ණිකතායා”ති (ම. නි. 3.289). තස්මා ජාතිතබ්බමෙතං “හවො ජාතියා පව්වයො”ති.

ජාතිපව්වයා ජරාමරණන්තිආදීසු යස්මා අසති ජාතියා ජරාමරණඤ්ඤිවෙව සොකාදයො ව ධම්මා න භොන්ති, ජාතියා පන සති ජරාමරණඤ්ඤිවෙව ජරාමරණසංඛ්ඛාතදුක්ඛධම්මචුට්ඨස්ස බාලස්ස ජරාමරණාදිසම්බන්ධා වා තෙන තෙන දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨස්ස අනභිසම්බන්ධා වා සොකාදයො ව ධම්මා භොන්ති. තස්මා ජාතිපව්වයා ජරාමරණන්ති. සමෙව්ව අභිසමෙව්ව ධම්මන්ති ඤාණෙන සමාගන්ත්වා වතුසව්වධම්මං පටිච්ඡික්ඛන්වා.

එවං ද්වාදසපදිකං පව්වයාකාරප්පවත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටවසෙන අවිජ්ජාදීනං නිරොධදස්සනත්ථං “අවිජ්ජානිරොධා සංඛාරනිරොධොති සමෙව්ව අභිසමෙව්ව ධම්ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අවිජ්ජානිරොධාති අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධා පුන අප්පවත්තිනිරොධෙන. සංඛාරනිරොධොති සංඛාරානං අනුප්පාදනිරොධො භොති. එවං සෙසපදෙසුපි. ඉදං දුක්ඛන්තිආදයො පුබ්බෙ චුත්තතයා එව. ඉමෙ ධම්මා අභිඤ්ඤායානි ඉමෙ තෙභුමකා ධම්මා සභාවලක්ඛණාවබොධවසෙන සොහනාකාරෙන, අධිකෙන ඤාණෙන වා සභාවතො ජාතිතබ්බා. පරිඤ්ඤායානි සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබොධවසෙන, කිච්චසමාපනවසෙන ව බ්‍යාපිත්වා ජාතිතබ්බා. ඉමෙ ධම්මා පහාතබ්බාති ඉමෙ සමුදයපක්ඛිකා ධම්මා තෙන තෙන ගුණධිගෙන පහාතබ්බා. භාවෙනබ්බාති වඩ්ඪෙතබ්බා. සවිජ්ජාතබ්බාති පව්වක්ඛං කාතබ්බා. දුට්ඨා සවිජ්ජිතරියා පටිලාභසවිජ්ජිතරියා ව ආරම්මණසවිජ්ජිතරියා ව. ඡන්තං එස්සායතනානන්ති වක්ඛාදීනං ඡන්තං ආයතනානං. සමුදයඤ්ඤි අත්ථඨගමඤ්ඤිවාති උප්පාදඤ්ඤි නිරොධඤ්ඤි.

භූරිපඤ්ඤාති භූරි වියාති භූරි, තාය භූරිපඤ්ඤාය සමන්තාගතො භූරිපඤ්ඤො. මහාපඤ්ඤාතිආදීසු මහාපඤ්ඤාදිහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

තත්ථිදං මහාපඤ්ඤාදීනං නානත්තං – කතමා මහාපඤ්ඤා? මහත්තෙ අත්ථෙ පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ ධම්මෙ...පෙ.... මහත්තා නිරුත්තියො... මහත්තානි පටිභානානි පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ සමාධික්ඛන්ධෙ...පෙ.... පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ... විමුත්තික්ඛන්ධෙ... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තානි ධානාධානානි...පෙ.... මහාවිහාරසමාපත්තියො... මහත්තානි අරියසව්වානි... මහත්තෙ සතිපට්ඨානෙ... සම්මප්පධානෙ... ඉද්ධිපාදෙ... මහත්තානි ඉන්ද්‍රියානි ... බලානි... බොජ්ඣංගිනි... මහත්තෙ අරියමග්ගෙ... මහත්තානි සාමඤ්ඤඵලානි... මහාඅභිඤ්ඤායො... මහත්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා.

කතමා පුට්ඨපඤ්ඤා? පුට්ඨානාබන්ධෙසු ඤාණං පවත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා. පුට්ඨානාධාතුසු...පෙ.... පුට්ඨානාආයතනෙසු... පුට්ඨානාපටිච්චසමුප්පාදෙසු... පුට්ඨානාසුඤ්ඤාතමනුපලබ්භෙසු... පුට්ඨානාඅත්ථෙසු... ධම්මෙසු... නිරුත්තියු... පටිභානෙසු... පුට්ඨානාසීලක්ඛන්ධෙසු... පුට්ඨානාසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙසු... පුට්ඨානාධානාධානෙසු... පුට්ඨානාවිහාරසමාපත්තියු... පුට්ඨානාඅරියසව්වෙසු... පුට්ඨානාසතිපට්ඨානෙසු... සම්මප්පධානෙසු... ඉද්ධිපාදෙසු... ඉන්ද්‍රියෙසු... බලෙසු... බොජ්ඣංගිනෙසු... පුට්ඨානාඅරියමග්ගෙසු... සාමඤ්ඤඵලෙසු... අභිඤ්ඤාසු... පුට්ඨානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්ම පරමත්ථෙ නිබ්බානෙ ඤාණං පවත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා.

කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකවිවො භාසබ්භුලො වෙදබ්භුලො තුට්ඨිබ්භුලො පාමොජ්ජබ්භුලො සීලං පරිපුරෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙති. භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතං...පෙ.... ජාගරියානුයොගං... සීලක්ඛන්ධං... සමාධික්ඛන්ධං... පඤ්ඤාක්ඛන්ධං... විමුත්තික්ඛන්ධං... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධං පරිපුරෙතිහි භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො ධානාධානං පටිච්ඡික්ඛනීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙතිහි භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො අරියසව්වානි පටිච්ඡික්ඛනීති භාසපඤ්ඤා. සතිපට්ඨානෙ භාවෙති සම්මප්පධානෙ... ඉද්ධිපාදෙ... ඉන්ද්‍රියානි... බලානි... බොජ්ඣංගිනෙ... අරියමග්ගං භාවෙතිහි භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො සාමඤ්ඤඵලානි සවිජ්ජකරොතිහි භාසපඤ්ඤා, අභිඤ්ඤායො පටිච්ඡික්ඛනීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො පරමත්ථං නිබ්බානං සවිජ්ජකරොතිහි භාසපඤ්ඤා.

කතමා ජවනපඤ්ඤා? යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අප්ඤ්ඤාතං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුමුමං වා භීතං වා පණ්ණං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා. දුක්ඛතො,

යතො චතුහි අරියමග්ගෙහීති යදා චතුහි නිද්දොසනිබ්බානමග්ගනසංඛාතෙහි මග්ගෙහි. මාරසෙනාති මාරස්ස සෙනා චචනකරා කිලෙසා. පටිසෙනිකරාති පටිපක්ඛකරා. ජිනා චාති පරාජයමානා හනිතා ච. පරාජිනා චාති නිග්ගහිතා

ව. හග්ගානි හින්නා. විජ්ජුග්ගානි වුණ්ණවුණ්ණා. පරමමුඛානි විමුඛභාවං පාපිතා. විසෙනිභුතොති නික්කිලෙසො හුත්වා යීතො.

වොදානදස්සින්ති ඛ්‍යවදානදස්සිං. තානි ඡදනානීති එතානි තණ්හාදිකිලෙසඡදනානි. විවටානීති පාකට්ඨකානි. විද්ධංසිතානීති යීතට්ඨානතො අපහතානි. උග්ගාට්ඨානීති උප්පාට්ඨානි. සමුග්ගාට්ඨානීති විසෙසෙන උප්පාට්ඨානි.

29. න කප්පයන්තීති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – කිඤ්ච භියොයා? තෙ හි තාදිසා සන්තො ද්වින්තං කප්පානං පුරෙක්ඛාරානඤ්ච කෙනචි න කප්පයන්ති, න පුරෙක්ඛරොන්ති. පරමත්ථං අච්චන්තසුද්ධිං අධිගතත්තා අනච්චන්තසුද්ධියෙව අකිරියසස්සතදිට්ඨිං “අච්චන්තසුද්ධි”ති න තෙ වදන්ති. ආදානගත්ථං ගතිතං විසජ්ජාති චතුබ්බිධම්පි රූපාදිනං ආදායකත්තා ආදානගත්ථං අත්තතො චිත්තසන්තානො ගථිතං බද්ධං අරියමග්ගසත්ථොන විස්සජ්ජ ඡිත්තීන්වා. සෙසං පාකට්ඨෙව.

අච්චන්තසුද්ධින්ති අච්චන්තං පරමත්ථං සුද්ධිං. සංසාරසුද්ධින්ති සංසාරතො සුද්ධිං. අකිරියදිට්ඨින්ති කරොතො න කරියති පාපන්ති අකිරියදිට්ඨිං. සස්සතවාදන්ති “නිච්චො ධුවො සස්සතො”ති වචනං. න වදන්ති න කට්ඨන්ති.

ගන්ථානි නාමකායං ගන්ථොන්ති, වුත්තිපට්ඨසන්ධිවසෙන වට්ඨස්මිං සට්ඨන්තීති ගන්ථා. අභිජ්ඣා ව සා නාමකායසට්ඨවසෙන ගන්ථො වානි අභිජ්ඣාකායගන්ථො. භිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයතිති ඛ්‍යාපාදො. ඛ්‍යාපාදො ව සො වුත්තනයෙන ගන්ථො වානි ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො. සීලබ්බතපරාමාසොති “ඉතො බහිද්ධා සමණුක්ඛාමණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති (ධ. ස. 1143, 1222) පරතො ආමාසො. ඉදංසච්චාභිනිවෙසොති සබ්බඤ්ඤාභාසිතම්පි පට්ඨිකිච්චිතා “සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ධ. ස. 1144) ඉමිනා ආකාරෙන අභිනිවෙසො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො. අත්තතො දිට්ඨියා රාගොති අත්තතා අභිනිවිසිත්වා ගහිතාය දිට්ඨියා ඡන්දරාගො. පරවාදෙසු ආසාතොති පරස්ස වචනෙසු කොපො. අප්පච්චයොති අනුට්ඨාකාරො. අත්තතො සීලං වානි අත්තතා සමාදින්නං ගොසීලාදිසීලං වා. අත්තතො දිට්ඨිති අත්තතා ගහිතා පරාමට්ඨා දිට්ඨි. තෙහි ගන්ථොන්ති එතෙහි වුත්තෙහි නාමකායසට්ඨෙහි. රූපං ආදියන්තීති චතුසමුට්ඨානිකං රූපාරම්මණං ආදියන්ති ගණ්හන්ති. උපාදියන්තීති උපගන්ත්වා ගණ්හන්ති තණ්හාගහණෙන. පරාමසන්ති දිට්ඨිගහණෙන. අභිනිවිසන්ති මානගහණෙන. වට්ඨන්ති තෙභූමකවට්ඨං. ගන්ථොන්ති බන්ධනෙ.

වොසජ්ජිත්වා වානි සම්මා විස්සජ්ජිත්වා වා. ගථිතෙති බන්ධනෙ. ගන්ථිතෙති ගන්ථනෙන ගන්ථිතෙ. විබන්ධෙති විසෙසෙන බන්ධෙ. ආබන්ධෙති අනෙකවධෙන බන්ධෙ. පලිබුද්ධෙති අමුඤ්චිතෙ. බන්ධනෙ පොට්ඨිත්වානි තණ්හාමානදිට්ඨිබන්ධනානි පජ්ජොට්ඨිත්වා. විසජ්ජාති වජ්ජිත්වා.

ඉමෙ පන චත්තාරො ගන්ථො කිලෙසපට්ඨාපාටියාපි ආහරිතුං වට්ඨති, මග්ගපට්ඨාපාටියාපි – කිලෙසපට්ඨාපාටියා අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙන පභියති, ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන, සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්ථො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො කායගන්ථො සොතාපත්තිමග්ගෙන. මග්ගපට්ඨාපාටියා සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්ථො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො කායගන්ථො සොතාපත්තිමග්ගෙන, ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන, අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙනානි. එතෙ චත්තාරො ගන්ථා යස්ස සංවිජ්ජන්ති, තං වුත්තිපට්ඨසන්ධිවසෙන වට්ඨස්මිං ගන්ථොන්ති සට්ඨන්තීති ගන්ථා. තෙ චතුප්පභෙදා අභිජ්ඣායන්ති එතාය, සයං වා අභිජ්ඣායති, අභිජ්ඣායනමත්තමෙව වා එසානි අභිජ්ඣා. ලොභොයෙව නාමකායං ගන්ථොන්ති වුත්තිපට්ඨසන්ධිවසෙන වට්ඨස්මිං සට්ඨන්ති කායගන්ථො. ඛ්‍යාපජ්ජති තෙන චිත්තං පුත්භාවං ගච්ඡති, ඛ්‍යාපාදයති වා විනයාචාරරූපසම්පත්තිභිතසුඛාදීනිති ඛ්‍යාපාදො. “ඉතො බහිද්ධා සමණුක්ඛාමණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති පරාමසනං සීලබ්බතපරාමාසො, සබ්බඤ්ඤාභාසිතම්පි පට්ඨිකිච්චිතා “සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්තිආදිනා ආකාරෙන අභිනිවිසන්ති ඉදංසච්චාභිනිවෙසො. යථා වය්හං වානිආදිං වය්හාදිවිසඬ්ඛරණං ගන්ථානං වියොගකරණෙ උපමං දස්සෙන්නො ආහ.

න ඡනෙන්තීති න උප්පාදෙන්ති. න සඤ්ජනෙන්තීති න නිබ්බත්තෙන්ති. නාභිනිබ්බත්තෙන්තීති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. න සඤ්ජනෙන්තීති උප්පාදක්ඛණං. න නිබ්බත්තෙන්ති නාභිනිබ්බත්තෙන්තීති පචන්තික්ඛණං සන්ධාය වුත්තං.

30. සිමාතිගොති ගාථා එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය වුත්තා. පුබ්බසදිසො එව පනස්සා සම්බන්ධො, සො එවං අත්ථවණ්ණනාය සද්ධිං වෙදිතබ්බො – කිඤ්ච භියොයා? සො ඊදිසො භූරිපඤ්ඤො චතුත්තං කිලෙසසිමානං අතිත්තා සිමාතිගො, බාහිතපාපත්තා ව බ්‍රාහ්මණො, ඉත්ථම්භුතස්ස ව තස්ස තත්ථි, පරචිත්තපුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙහි ඤත්වා වා මංසදිබ්බවක්ඛුති දිස්වා වා කිඤ්චි සමුග්ගහීතං, අභිනිවිට්ඨන්ති වුත්තං හොති. සො ව කාමරාගාභාවතො න රාගරාගී රූපාරූපරාගාභාවතො න විරාගරත්තො, යතො එවංවිධස්ස තස්ස “ඉදං පරම”න්ති කිඤ්චි ඉධ උග්ගහීතං නත්ථිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

වතස්සෝ සීමායෝති වත්තාරො පරිච්ඡේදා. දිට්ඨානුසයෝති දිට්ඨි ව සා අප්පභිනට්ඨෙන අනුසයො වාති දිට්ඨානුසයො. විචිකිච්ඡානුසයාදිසුපි එසෙව නයො. කෙනට්ඨෙන අනුසයා? අනුසයනට්ඨෙන. කො එස අනුසයට්ඨො නාමාති? අප්පභිනට්ඨො. එතෙ හි අප්පභිනට්ඨෙන තස්ස තස්ස සන්තානෙ අනුසෙන්ති නාම, තස්මා “අනුසයා”ති වුච්චන්ති. අනුසෙන්ති අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. අපාපි සියා – අනුසයට්ඨො නාම අප්පභිනාකාරො, අප්පභිනාකාරො ව “උප්පජ්ජති”ති වත්තුං න යුජ්ජති, තස්මා න අනුසයා උප්පජ්ජන්තිති. තත්ත්වං පටිච්චනං – අප්පභිනාකාරො අනුසයො, අනුසයොති පන අප්පභිනට්ඨෙන ථාමගතා කිලෙසා වුච්චන්ති. සො චිත්තසම්පයුත්තො සාරම්මණො සප්පච්චයට්ඨෙන සහෙතුකො එකන්තාකුසලො අතීතොපි හොති අනාගතොපි පච්චුප්පන්තොපි, තස්මා “උප්පජ්ජති”ති වත්තුං යුජ්ජති.

තත්ත්වං පමාණං – පටිසම්භිදායං තාව අභිසම්මසකථායං (පටි. ම. 3.21) “පච්චුප්පන්තෙ කිලෙසෙ පජ්ජති”ති සුච්ඡිත්වා අනුසයානං පච්චුප්පන්තභාවස්ස අත්ථිතාය “ථාමගතො අනුසයං පජ්ජති”ති වුත්තං. ධම්මසභගණිකායං මොහස්ස පදභාෂනෙ (ධ. ස. 390) “අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරිසුට්ඨානං, අවිජ්ජාලභිගී මොහො අකුසලමූලං, අයං තස්මිං සමයෙ මොහො හොති”ති අකුසලචිත්තෙන සද්ධිං අවිජ්ජානුසයස්ස උප්පන්තභාවො වුත්තො. කථාවත්ථුස්මිං “අනුසයා අඛ්‍යාකතා අනුසයා අහෙතුකා අනුසයා චිත්තවිප්පයුත්තා”ති (කථා. 605) සබ්බෙ වාදා පටිසෙධිතා. අනුසයයමකෙ සත්තන්තං මහාවාරානං අඤ්ඤතරස්මිං උප්පජ්ජනවාලං “යස්ස කාමරාගානුසයො උප්පජ්ජති තස්ස පටිසානුසයො උප්පජ්ජති”තිආදි වුත්තං. තස්මා “අනුසෙන්ති අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්ති”ති යං වුත්තං, තං ඉමිනා තන්තිප්පමාණෙන සුචුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. යම්පි “චිත්තසම්පයුත්තො සාරම්මණො”තිආදි වුත්තං, තම්පි සුචුත්තමෙව. අනුසයො හි නාමෙස පරිනිප්පන්තො චිත්තසම්පයුත්තො අකුසලධම්මොති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං.

තත්ථ දිට්ඨානුසයො චතුසු දිට්ඨිසම්පයුත්තෙසු, විචිකිච්ඡානුසයො විචිකිච්ඡාසහගතෙ, අවිජ්ජානුසයො ද්වාදසසු අකුසලචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව; තයොපි අවසෙසතෙභුමකධම්මෙසු ආරම්මණවසෙන දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමොහා. කාමරාගානුසයො චෙත්ථ ලොභසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, මනාපෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු ආරම්මණවසෙන උප්පජ්ජමානො ලොභො. පටිසානුසයො දොමනස්සසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, අමනාපෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු ආරම්මණවසෙනෙව උප්පජ්ජමානො දොසො. මානානුසයො දිට්ඨිවිප්පයුත්තලොභසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, දුක්ඛවේදනාවජ්ජෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු රූපාරූපාවචරධම්මෙසු ව ආරම්මණවසෙනෙව උප්පජ්ජමානො මානො. භවරාගානුසයො චතුසු දිට්ඨිවිප්පයුත්තෙසු උප්පජ්ජමානොපි සහජාතවසෙන වුත්තො. ආරම්මණවසෙනෙව පන රූපාරූපාවචරධම්මෙසු උප්පජ්ජමානො ලොභො වුත්තො.

තත්ථ දිට්ඨානුසයොති ද්වාසට්ඨිවිධා දිට්ඨි. විචිකිච්ඡානුසයොති අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා. තදෙකට්ඨා ව කිලෙසාති සහජෙකට්ඨවසෙන දිට්ඨියා විචිකිච්ඡාය, සහජෙකට්ඨවසෙන එකතො ධීතා. මානානුසයොති නවවිධමානො. පරමත්ථඤාණෙන වා ඤාත්වාති පරෙසං චිත්තාවාරජානනපඤ්ඤාය ජානිත්වා, වෙතොපරියඤාණෙන ජානිත්වාති වුත්තං හොති. පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණෙන වාති අතීතෙ නිවුට්ඨක්ඛන්ධානුස්සරණඤාණෙන ජානිත්වා. මංසචක්ඛුනා වාති පකතිචක්ඛුනා. දිබ්බචක්ඛුනා වාති දිබ්බසදිසෙන දිබ්බචිහාරසන්තිස්සිතෙන වා දිබ්බචක්ඛුනා පස්සිත්වා. රාගරත්තාති රාගෙන රඤ්ජිතා. යෙ පඤ්චසු කාමගුණෙසුති යෙ පඤ්චසු රූපාදිවත්ථුකාමකොට්ඨාසෙසු. විරාගරත්තාති විරාගසඬ්ඛාතාසු රූපාරූපසමාපත්තිසු අතිරත්තා අල්ලිතා. යතො කාමරාගො වාති යදා කාමහවෙ රාගො ව. රූපාරූපරාගෙසුපි එසෙව නයො.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

සුද්ධට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පරමට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

31. පඤ්චමෙ පරමට්ඨකසුත්තෙ පරමන්ති දිට්ඨිසු පරිබ්බසානොති ඉදං පරමන්ති ගහෙන්වා සකාය සකාය දිට්ඨියා වසමානො. යද්දත්තරිං කුරුතෙති යං අත්තනො සත්ථාරාදිං සෙට්ඨං කරොති. භීනාති අඤ්ඤෙ තතො සබ්බමාහාති තං අත්තනො සත්ථාරාදිං යපෙත්වා තතො අඤ්ඤෙ සබ්බෙ “භීනා ඉමෙ”ති ආහ. තස්මා විවාදානි අවිනිවත්තොති තෙන කාරණෙන සො දිට්ඨිකලහෙ අවිනිවත්තොව හොති.

වසන්තීති පයමුප්පන්නදිට්ඨිවසෙන වසන්ති. පවසන්තීති පටිසිත්වා වසන්ති. ආවසන්තීති විසෙසෙන වසන්ති. පරිවසන්තීති සබ්බභාගෙන වසන්ති. තං උපමාය සාධෙත්තො “යථා ආගාරිකා වා”තිආදිමාහ. ආගාරිකා වාති සරසාමිකා. සරෙසු වසන්තීති අත්තනො සරෙසු ආසඩ්ඤාචරිතා හුත්වා නිවසන්ති. සාපත්තිකා වාති ආපත්තිබහුලා. සකිලෙසා වාති රාගාදිකිලෙසබහුලා. උත්තරිං කරොතීති අතිරෙකං කරොති. අයං සත්ථා සබ්බඤ්ඤාති ‘අයං අමිභාකං සත්ථා සබ්බං ජානාති’.

සබ්බෙ පරප්පවාදෙ බ්වතීති සබ්බා පරලද්ධියො ඡඩ්ඬෙති. උක්ඛ්වතීති නිහරති. පරික්ඛ්වතීති පරමිමුඛෙ කරොති. දිට්ඨිමෙධගානීති දිට්ඨිවිභෙසකානි.

32. දුතියගාථායත්ථො – එවං අවිනිවත්තො ව යං දිට්ඨෙ සුතෙ සීලවතෙ මුතෙති එතෙසු චතුසු වත්ථුසු උප්පන්නදිට්ඨිසඩ්ධාතෙ අත්තනි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං ආනිසංසං පස්සති, තදෙව සො තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ආනිසංසං “ඉදං සෙට්ඨ”න්ති අභිනිවිසිත්වා අඤ්ඤං සබ්බං පරසත්ථාරාදිකං නිභීනතො පස්සති.

ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සතීති ද්වෙ ගුණෙ ඔලොකෙති. දිට්ඨධම්මිකඤ්ඤාති දිට්ඨෙ පච්චක්ඛෙ අත්තභාවෙ විපච්චනකරණං. සම්පරායිකඤ්ඤාති පරලොකෙ පටිලභිතබ්බගුණඤ්ඤා. යංදිට්ඨිකො සත්ථාති යංලද්ධිකො තිත්ථායතනසාමිකො. අලං නාගත්තාය වාති නාගරාජභාවාය වා පරියත්තං. සුපණ්ණත්තාදීසුපි එසෙව නයො. දෙවත්තාය වාති සම්මුතිදෙවාදිභාවාය. ආයතිං එලපාටිකඩ්ඨි හොතීති අනාගතෙ විපාකඵලං පත්ථයානො හොති. දිට්ඨසුද්ධියාපි ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සතීති වක්ඛ්විඤ්ඤාණෙන දිට්ඨරූපායතනස්ස වසෙන සුද්ධියා හෙතුත්තාපි අත්තනො ගහිතගහණෙන ද්වෙ ගුණෙ ඔලොකෙති. සුතසුද්ධියාදීසුපි එසෙව නයො.

33. තතියගාථායත්ථො – එවං පස්සතො ව යං අත්තනො සත්ථාරාදිං නිස්සිතො අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීනං පස්සති, තං පන දස්සනං ගන්ථමෙව කුසලා වදන්ති, බන්ධනන්ති චුත්තං හොති. යස්මා එතදෙව, තස්මා හි දිට්ඨං ව සුතං මුතං වා, සීලබ්බතං භික්ඛු න නිස්සයෙය්‍ය, නාභිනිවෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

කුසලාති බන්ධාදිජානනෙ ඡෙකා. බන්ධකුසලාති රූපාදීසු පඤ්චසු බන්ධෙසු කුසලා. ධාතුආයතනපටිච්චසමුප්පාදසතිපට්ඨානසම්මප්පධානඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣාදිගම්ගප්පලනිබ්බානෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ මග්ගකුසලාති චතුසු මග්ගෙසු. එලකුසලාති චතුසු එලෙසු. නිබ්බානකුසලාති දුට්ඨෙ නිබ්බානෙ ඡෙකා. තෙ කුසලාති තෙ එතෙසු චුත්තප්පකාරෙසු ඡෙකා. එවං වදන්තීති එවං කපෙන්නි. ගන්ථො එසොති පස්සතො ව අත්තනො සත්ථාරාදිනිස්සිතඤ්ඤා අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීනතො දස්සනඤ්ඤා ගන්ථො බන්ධනො එසොති වදන්ති. ලග්ගනං එතන්ති එතං චුත්තප්පකාරං නාගදන්තෙ ලග්ගිතං විය අධොලම්බනං. බන්ධනං එතන්ති නිව්ඡන්දිතුං දුක්ඛට්ඨෙත සඩ්ධිලිකාදිබන්ධනං විය එතං බන්ධනං. පලිබොධො එසොති සංසාරතො නික්ඛම්තුං අප්පදානට්ඨෙත එසො පලිබොධො.

34. චතුත්ථගාථායත්ථො – න කෙවලං දිට්ඨසුතාදීසු න නිස්සයෙය්‍ය, අපිව බො පන අසඤ්ජානං උපරුපරි දිට්ඨිමිපි ලොකස්මිං න කප්පයෙය්‍ය, න ජනෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කිදිසං? ඤාණෙන වා සීලවතෙන වාපි, සමාපත්තිඤ්ඤාඤාඤාණෙන වා සීලවතෙන වා යා කප්පියති, එතං දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ඤා දිට්ඨිං න කප්පයෙය්‍ය, අපිව බො පන මානෙනපි ජාතිආදිහි වත්ථුහි සමොති අත්තානමනුපනෙය්‍ය, භීනො න මඤ්ඤෙට්ඨිසෙසි වාපිති.

අට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණෙන වාති පට්ඨමජ්ඣානාදිනං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං සම්පයුත්තපඤ්ඤාය වා. පඤ්චාභිඤ්ඤාඤාණෙන වාති ලොකියානං පඤ්චන්තං අභිඤ්ඤානං සම්පයුත්තපඤ්ඤාය වා. මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන වාති විපරිතසභාවෙන පවත්තාය පඤ්ඤාය අමුත්තෙ මුත්තං පස්සාති එවං උප්පන්නෙන මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන වා.

35. පඤ්චමගාථායත්ථො – එවඤ්ඤි දිට්ඨිං අකප්පෙත්තො අමඤ්ඤමානො ව අත්තං පභාය අනුපාදියානො යං පුබ්බෙ ගහිතං, තං පභාය පරං අග්ගණ්හන්තො තස්මිමිපි චුත්තප්පකාරෙ ඤාණෙ දුට්ඨං නිස්සයං නො කරොති, අකරොත්තො ව ස වෙ වියත්තෙසු නානාදිට්ඨිවසෙන හින්තෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරි ඡන්දාදිවසෙන අගච්ඡනධම්මො හුත්වා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කිඤ්චි දිට්ඨිං න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡතීති චුත්තං හොති.

චතුර්නි උපාදානෙහි කාමුපාදානාදීහි චතුර්නි භූසං ගහණෙහි ස වෙ වියත්තෙසුති සො පුග්ගලො නිව්ඡිතෙසු.
හින්තෙසුති ද්විධා හින්තෙසු.

36. ඉදානි යො සො ඉමාය ගාථාය චුත්තො ඛිණාසවො, තස්ස චණ්ණහණනත්ථං “යස්සුභයන්තෙ”ති ආදිකා
තිස්සො ගාථායො ආහ. තත්ථ පඨමගාථාය යස්සුභයන්තෙති පුබ්බෙ චුත්තෙ එස්සාදිහෙදෙ. පණ්ඩිති තණ්හා.
භවාභවායාති පුනප්පුනභවාය . ඉධ වා හුරං වාති සකත්තභාවාදිහෙදෙ ඉධ වා පරත්තභාවාදිහෙදෙ පරත්ථ වා.

එස්සො එකො අන්තොති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො එකො කොට්ඨාසො. එස්සසමුදයොති චත්ථාරම්මණො. යතො
සමුදෙති උප්පජ්ජති, සො සමුදයො. දුතියො අන්තොති දුතියො කොට්ඨාසො. අතීතන්ති අති ඉතං අතීතං,
අතික්කන්තන්ති චුත්තං හොති. අනාගතන්ති න ආගතං, අනුප්පන්නන්ති චුත්තං හොති. සුඛා වෙදනාදයො
විසභාගවසෙන. නාමරූපදුකං නමනරූප්පනවසෙන. අප්ඤ්ඤාතිකාදයො අප්ඤ්ඤාතිකාභිවර්ධනවසෙන. සක්කායාදයො
බන්ධපඤ්ඤානං පවත්තිසමුදයවසෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බා.

සකත්තභාවොති අත්තනො අත්තභාවො. පරත්තභාවොති පරස්ස අත්තභාවො.

37. දුතියගාථාය දිට්ඨෙ වාති දිට්ඨසුද්ධියා වා. එස නයො සුතාදීසු. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසමුට්ඨාපිකා දිට්ඨි.

අපරාමසන්නන්ති තණ්හාමානදිට්ඨිති න පරාමසන්නං. අනභිනිවෙසන්නන්ති තෙහෙව අනභිනිවසන්නං.

“චිතිබද්ධො”ති වාති මානෙන චිතිබද්ධොති වා. “පරාමට්ඨො”ති වාති පරතො නිව්චසුඛසුභාදීහි පරාමට්ඨොති
වා. චිත්තෙපගතොති උද්ධච්චවසෙන. අනිට්ඨිගතොති විචිකිච්ඡාවසෙන. ථාමගතොති අනුසයවසෙන. ගතියාති
ගන්තබ්බවසෙන.

38. තතියගාථාය ධම්මාපි තෙසං න පට්ඨිකාසෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මාපි තෙසං “ඉදමෙව සච්චං,
මොසමඤ්ඤ”න්ති (උදා. 54) එවං න පට්ඨිකා. පාරභිගතො න පච්චෙති තාදීති නිබ්බානපාරං ගතො තෙන තෙන
මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ පුන නාගච්ඡති පඤ්චති ව ආකාරෙහි තාදී හොතිති. සෙසං පාකට්මෙව.

විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති ආදිනා (පටි. ම. 1.132) නයෙන එකෙකස්මිං
බන්ධෙ චතුර්නි චතුර්නි ආකාරෙහි පඤ්චක්ඛන්ධෙ පතිට්ඨං කත්වා පවත්තා විජ්ජමානො කායෙ දිට්ඨි. දසවත්ථුකා
මිච්ඡාදිට්ඨිති “නත්ථි දිත්ත”න්ති ආදිනායප්පවත්තා (ධ. ස. 1221) දිට්ඨි. අන්තග්ගාහිකාදිට්ඨිති “සස්සතො ලොකො
ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති ආදිනායප්පවත්තා (ම. නි. 3.27) එකෙකං අත්තං අත්ථිති ගහෙත්වා පවත්තා දිට්ඨි.
යා එවරූපා දිට්ඨිති ඉදානි චුච්චමානානං එකුනවිසපදානං සාධාරණං මූලපදං. යා දිට්ඨි, තදෙව දිට්ඨිගතං; යා දිට්ඨි,
තදෙව දිට්ඨිගතන්ති සබ්බෙසං සම්බන්ධො කාතබ්බො. යා අයාථාචදස්සනට්ඨොති දිට්ඨි, තදෙව දිට්ඨිසු ගතං දස්සනං
ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියා අන්තොගතත්තාති දිට්ඨිගතං. හෙට්ඨාපිස්ස අත්ථො චුත්තොයෙව.

ද්විත්තං අත්තානං එකන්තගතත්තාතිපි දිට්ඨිගතං. තත්ථ සස්සතොති නිව්චො. ලොකොති අත්තා. “ඉධ
සරිරංයෙව නස්සති, අත්තා පන ඉධ පරත්ථ ව සොයෙවා”ති මඤ්ඤන්ති. සො හි සාමඤ්ඤෙව ආලොකෙතිති කත්වා
ලොකොති මඤ්ඤති. අසස්සතොති අනිව්චො. අත්තා සරිරෙනෙව සහ නස්සතිති මඤ්ඤන්ති. අත්තවාති පරිත්තෙ
කසිණෙ කුඛානං උප්පාදෙත්වා තං පරිත්තකසිණාරම්මණං වෙනනං “සපරියන්තො අත්තා”ති මඤ්ඤන්ති. අනන්ත
වාති න අත්තවා අප්පමාණෙ කසිණෙ කුඛානං උප්පාදෙත්වා තං අප්පමාණකසිණාරම්මණං වෙනනං “අපරියන්තො
අත්තා”ති මඤ්ඤන්ති. තං ජීවං තං සරිරන්ති ජීවො ව සරිරඤ්ච තංයෙව. ජීවොති අත්තා, ලිඛිගව්පල්ලාසෙන
නපුංසකවචනං කතං. සරිරන්ති රාසට්ඨොති බන්ධපඤ්ඤාකං. අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති අඤ්ඤො ජීවො අඤ්ඤං
බන්ධපඤ්ඤාකං . හොති තථාගතො පරං මරණාති බන්ධා ඉධෙව විනස්සන්ති, සත්තො මරණතො පරං හොති විජ්ජති න
නස්සති, තථාගතොති වෙනං සත්තාධිවචනන්ති. කෙච්චි පන “තථාගතොති අරහා”ති වදන්ති. ඉමෙ න හොතීති පක්ඛෙ
දොසං දිස්වා එවං ගණ්හන්ති. න හොති තථාගතො පරං මරණාති බන්ධාපි ඉධෙව නස්සන්ති , තථාගතො ව මරණතො
පරං න හොති උච්ඡිජ්ජති. ඉමෙ හොතීති පක්ඛෙ දොසං දිස්වා එවං ගණ්හන්ති. හොති ව න ව හොතීති ඉමෙ
එකෙකපක්ඛපරිග්ගහෙ දොසං දිස්වා උභයපක්ඛං ගණ්හන්ති. නෙව හොති න න හොතීති ඉමෙ උභයපක්ඛපරිග්ගහෙ
උභයදොසාපත්තිං දිස්වා “හොති ව න හොති”ති ව “නෙව හොති න න හොති”ති ව අමරාවික්ඛෙපපක්ඛං ගණ්හන්ති.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථානායො (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.113) – “සස්සතො ලොකො”ති වාති ආදීහි දසභාකාරෙහි
දිට්ඨිපහෙදොව චුත්තො. තත්ථ සස්සතො ලොකොති ව බන්ධපඤ්ඤාකං ලොකොති ගහෙත්වා “අයං ලොකො නිව්චො
ධුවො සබ්බකාලිකො”ති ගණ්හන්තස්ස සස්සතන්ති ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. අසස්සතොති තමෙව ලොකං
“උච්ඡිජ්ජති විනස්සති”ති ගණ්හන්තස්ස උච්ඡෙදග්ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. අත්තවාති පරිත්තකසිණලාභිනො
සුප්පමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා කසිණෙ සමාපන්නස්ස අන්තොසමාපන්නියං පවත්තිතරූපාරූපධම්මෙ “ලොකො”ති
ව කසිණපරිච්ඡෙදන්තෙන “අත්තවා”ති ව ගණ්හන්තස්ස “අත්තවා ලොකො”ති ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. සා

සස්සතදිට්ඨිපි හොති උච්ඡේදදිට්ඨිපි. විපුලකසිණලාභිනො පන තස්මිං කසිණෙ සමාපන්නස්ස අන්තොසමාපන්නියං පවත්තිතරුපාරුපධම්මෙ “ලොකො”ති ව කසිණපරිච්ඡේදන්තෙන ව “අනන්තො”ති ගණ්හන්තස්ස “අනන්තවා ලොකො”ති ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. සා සස්සතදිට්ඨි හොති, උච්ඡේදදිට්ඨිපි. තං ජීවං තං සරීරන්ති හෙදනාධම්මස්ස සරීරස්සෙව “ජීව”න්ති ගහිතත්තා “සරීරෙ උච්ඡිජ්ජමානෙ ජීවම්පි උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡේදග්ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. දුතියපදෙන සරීරතො අඤ්ඤස්ස ජීවස්ස ගහිතත්තා “සරීරෙ ව උච්ඡිජ්ජමානෙපි ජීවං න උච්ඡිජ්ජති”ති සස්සතග්ගහණාකාරප්පවත්තා දිට්ඨි. හොති තථාගතොතිආදියු “සත්තො තථාගතො නාම, සො පරං මරණා හොති”ති ගණ්හතො පට්ඨා සස්සතදිට්ඨි. “න හොති”ති ගණ්හතො දුතියා උච්ඡේදදිට්ඨි. “හොති ව න ව හොති”ති ගණ්හතො තතියා එකච්චසස්සතදිට්ඨි. “නෙව හොති න න හොති”ති ගණ්හතො චතුත්ථා අමරාවික්ඛෙපදිට්ඨිති චුත්තජ්ජකාරා දසවිධා දිට්ඨි. යථායොගං භවදිට්ඨි ව විභවදිට්ඨි වාති ද්විධා හොති. තාසු එකාපි තෙසං බිණාසවානං න පටිච්ඡිතාති අත්ථො.

යෙ කිලෙසාති යෙ කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගෙන පහිනා, තෙ කිලෙසෙ . න පුනෙතීති න පුන එති . න පච්චෙතීති පුන නිබ්බන්තෙත්වා න පටිච්ඡති, න පච්චාගච්ඡතීති පච්චහවෙ නාගච්ඡති. පඤ්චභාකාරෙහි තාදීති පඤ්චහි කාරණෙහි කොට්ඨාසෙහි වා සදිසො. ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදීති ඉට්ඨාරම්මණෙ ව අනිට්ඨාරම්මණෙ ව අනුනයපටිසං මුඤ්චිත්වා යිතත්තා ද්වියු සදිසො. චත්තාවතී කිලෙසෙ චජිතවා. තිණ්ණාවතී සංසාරං අතික්කම්තවා. මුත්තාවතී රාගාදිතො මුත්තවා. තංතිද්දෙසා තාදීති තෙන තෙන සිලසද්ධාදිනා නිද්දිසිත්වා නිද්දිසිත්වා කථෙතබ්බතො සදිසො.

තං පඤ්චවිධං විත්ථාරෙත්වා කථෙතුකාමො “කථං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී”තිආදිමාහ. තත්ථ ලාභෙහිති චතුත්තං පච්චයානං ලාභෙහි. අලාභෙහිති තෙසං අලාභෙහි. යසෙහිති පරිවාරෙහි. අයසෙහිති පරිවාරවිපත්තියාපි. පසංසායහිති චණ්ණහණනායපි. නින්දායහිති ගරභායපි. සුඛෙහිති කායිකසුඛෙහි. දුක්ඛෙහිති කායිකදුක්ඛෙහි. එකඤ්චෙ බාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යුන්ති සවෙ එකං බාහං චතුජාතියගන්ධෙන ලෙපං උපරුපරි දදෙය්‍යුං. වාසියා තච්ඡෙය්‍යුන්ති යදි එකං බාහං වඩ්ඪකී වාසියා තච්ඡෙත්වා තච්ඡෙත්වා තනුං කරෙය්‍යුං. අමුස්මිං නත්ථී රාගොති අමුස්මිං ගන්ධලෙපනෙ සිනෙහො නත්ථී න සංවිජ්ජති. අමුස්මිං නත්ථී පටිසන්ති අමුස්මිං වාසියා තච්ඡෙන පටිහනනසඬ්ඛාතං පටිසං කොපං නත්ථී න සංවිජ්ජති. අනුනයපටිසවිජ්ජනොති සිනෙහඤ්ච කොපඤ්ච පජහිත්වා යිතො. උග්ගාතිනිසාතිච්ඡිත්තොති අනුනයවසෙන අනුග්ගහඤ්ච පටිසවසෙන නිග්ගහඤ්ච අතික්කම්තවා යිතො. අනුරොධවිරොධසමතික්කන්තොති අනුනයඤ්ච පටිසඤ්ච සම්මා අතික්කන්තො.

සිලෙ සතීති සිලෙ සංවිජ්ජමානෙ. සිලවාති සිලසම්පන්නො. තෙන නිද්දෙසං කථනං ලහතීති තාදී. සද්ධාය සති සද්ධොති එවමාදියුපි එසෙව නයො.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පරමට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජරාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

39. ඡට්ඨෙ ජරාසුත්තෙ අප්පං වත ජීවිතං ඉදන්ති ඉදං වත මනුස්සානං ජීවිතං අප්පකං පරිත්තං ධීනිපරිත්තනාය සරසපරිත්තනායාති ගුහට්ඨකසුත්තෙපි චුත්තනයමෙතං. ඔරං වස්සසකාපි මියාතීති වස්සසකා ඔරං කලලාදිකාලෙපි මියාති. අනිච්චාති වස්සසකං අනික්කමිත්වා. ජරසාපි මියාතීති ජරාය මියාති. ඉතො පරං ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනාය චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං.

අප්පන්ති මන්දං. ගමනියො සම්පරායොති පරලොකො ගන්තබ්බො. කලලකාලෙපිති එත්ථ කලලකාලං නාම පටිසන්ධික්ඛණෙ තිහි ජාතිඋණ්ණංසුහි කතසුත්තග්ගෙ ධීතතෙලබ්න්දුප්පමාණං අවුෂං විප්පසන්නකලලං හොති. යං සන්ධාය චුත්තං –

“තිලතෙලස්ස යථා බිත්දු, සප්පිමණ්ඩො අනාවිලො;
එවං වණ්ණප්පටිභාගං, කලලං සම්පවුච්චති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235; විහ. අට්ඨ. 26 පකිණ්ණකකථා);

තස්මිං කලලකාලෙපි. වචනීති ජීවිතං ගළුති. මරනීති ජීවිතවියොගං ආපජ්ජති. අන්තරධායතීති අදස්සනං පාපුණාති. විප්පලුප්පතීති ඡිජ්ජති. “අණ්ඩපයොනියා වචනි. ජලාබුජයොනියා මරනි. සංසෙදපයොනියා අන්තරධායති. ඔපපාතිකයොනියා විප්පලුප්පතී”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. අබ්බුදකාලෙපිති අබ්බුදං නාම කලලතො සත්තාභව්වයෙන මංසධොවනඋදකවණ්ණං හොති, කලලන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමපි වෙතං –

“සත්තාහං කලලං හොති, පරිපක්කං සමුහතං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, අබ්බුදං නාම ජායති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං අබ්බුදකාලෙපි. පෙසිකාලෙපිති තස්මාපි අබ්බුදා සත්තාභව්වයෙන විලීනනිපුසදිසා පෙසි නාම සඤ්ජායති. සා මරිච්චාණ්ණෙන දීපෙනබ්බො. ගාමදාරිකා හි සුපක්කානි මරිචානි ගහෙත්වා සාටකන්තෙ භණ්ඩිකං කත්වා පිළෙත්වා මණ්ඩං ආදාය කපාලෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ ය්පෙන්ති, තං සුක්ඛමානං සබ්බභාගෙහි මුච්චති. එවරුපා පෙසි හොති, අබ්බුදන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමපි වෙතං –

“සත්තාහං අබ්බුදං හොති, පරිපක්කං සමුහතං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, පෙසි නාම පජායති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං පෙසිකාලෙපි. සනකාලෙපිති තතොපි පෙසිතො සත්තාභව්වයෙන කුක්කුටණ්ඩසණ්ඨානො සනො නාම මංසපිණ්ඩො නිබ්බත්තති, පෙසිති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමපි වෙතං –

“සත්තාහං පෙසි භවති, පරිපක්කං සමුහතං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, සනොති නාම ජායති.

“යථා කුක්කුටියා අණ්ඩං, සමන්තා පරිමණ්ඩලං;
එවං සනස්ස සණ්ඨානං, නිබ්බත්තං කම්මපච්චයා”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං සනකාලෙපි. පසාඛකාලෙපිති පඤ්චමෙ සත්තාහෙ ද්විත්තං ද්විත්තං භත්ථපාදානං සීසස්ස වත්ථාය පඤ්ච පිළකා ජායන්ති, යං සන්ධාය චුත්තං – “පඤ්චමෙ, හික්ඛවෙ, සත්තාහෙ පඤ්ච පිළකා සණ්ඨහන්ති කම්මතො”ති. තස්මිං පසාඛකාලෙපි. තතො පරං ඡට්ඨසත්තමාදීනි සත්තාහානි අනික්කම්ම දෙසනං සඬ්ඛිපිත්වා ද්වාචත්තාලිසසත්තාහෙ පරිණතකාලෙ කෙසලොමනබ්බාදීනං උප්පත්තිකාලඤ්ච. තස්ස ව නාහිතො උට්ඨිතො නාළො මාතු උදරපටලෙන එකාබද්ධො හොති, සො උප්පලදණ්ඩකො විය ඡිද්දො, තෙන ආභාරරසො සංසරිත්වා ආභාරසමුට්ඨානරුපං සමුට්ඨාපෙති. එවං සො දසමාසෙ යාපෙති, තං සබ්බං අවත්වා “සුතිසරෙ”ති ආහ. යං සන්ධාය චුත්තං –

“කෙසා ලොමා නබානි ව”;
“යඤ්චස්ස භුඤ්ජතී මාතා, අන්තං පානඤ්ච භොජනං;
තෙන සො තත්ථ යාපෙති, මාතුකුච්ඡිගතො නරො”ති. (සං. නි. 1.235; කථා. 692);

තත්ථ සුතිසරෙති සුතිකසරෙ, විජායනසරෙති අත්ථො. “සුතිකාසරෙ”ති වා පාඨො, සුතිකායාති පදවිජෙදො. අද්ධමාසිකොපිති ජාතදිවසතො පට්ඨාය අද්ධමාසො එතස්ස අත්ථීති අද්ධමාසිකො. ද්වෙමාසිකාදීසුපි එසෙව නයො. ජාතදිවසතො පට්ඨාය එකං සංවච්ඡරං එතස්ස අත්ථීති සංවච්ඡරිකො. උපරි ද්වෙවස්සිකාදීසුපි එසෙව නයො.

යදා ජිණ්ණො හොතිති යස්මිං කාලෙ ජරාජිණ්ණො භවති ජප්පරිභූතො. වුද්ධොති වයොවුද්ධො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති තයො අද්ධෙ අතික්කන්තො. වයොඅනුප්පත්තොති තතියං වයං අනුප්පත්තො. ඛණ්ඩදත්තොති අන්තරන්තරා පතිතා දන්තා ඵාලිතා ව ජරානුභාවෙන ඛණ්ඩා දන්තා ජාතා අස්සාති ඛණ්ඩදත්තො. පලිතකෙසොති පණ්ඩරකෙසො. විලුනන්ති ලුඤ්චිත්වා ගහිතකෙසා විය බල්ලාටසීසො . බලිතසිරොති මහාබල්ලාටසීසො. වලිනන්ති සඤ්ජාතවලි. තිලකාභතගත්තොති සෙනතිලකකාළතිලකෙහි විකිණ්ණසරිරො. හොග්ගොති භග්ගො, ඉමිනාපිස්ස වඩ්ඤ්භාවං දීපෙති. දණ්ඩපරායණොති දණ්ඩපටිස්සරණො දණ්ඩදුතියො. සො ජරායපීති සො පුග්ගලො ජරායපි අභිභූතො මරති. නත්ථි මරණමිභා මොක්ඛොති මරණතො මුඤ්චනුපායො නත්ථි නුපලබ්භති.

එලානම්ච පක්කානං, පාතො පතනතො භයන්ති පරිපාකගතානං සිථිලවණ්ඨානං පනසඵලාදිපක්කානං පච්චුසකාලෙ අවස්සං පතිස්සන්තිති එලසාමිකානං භායමානානං විය. එවං ජාතාන මච්චානං, නිච්චං මරණතො භයන්ති එවමෙව උප්පන්නානං සත්තානං මච්චුසඬ්ඛාතමරණතො සතතං කාලං භයං.

යථාපි කුම්භකාරස්සාති යථා නාම මත්තිකාභාජනං කරොන්තස්ස. කතං මත්තිකභාජනන්ති (සු. නි. 582) තෙන නිට්ඨාපිතභාජනං. සබ්බං හෙදනපරියන්තන්ති පක්කාපක්කං සබ්බං හෙදනං හිප්පරියන්තං අවසානං අස්සාති හෙදනපරියන්තං. එවං මච්චාන ජීවිතන්ති එවමෙව සත්තානං ආයුසඬ්ඛාරං.

දහරා ව මහන්තා වාති තරුණා ව මහල්ලකා ව. යෙ බාලා යෙ ව පණ්ඩිතාති යෙ ව අස්සාසපස්සාසායන්තා ජීවිතා බාලා යෙ ව පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතා බුද්ධාදයො. සබ්බෙ මච්චවුසං යන්තිති එතෙ වුත්තප්පකාරා දහරාදයො සබ්බෙ මච්චුනො ඉස්සරියං උපගච්ඡන්ති.

තෙසං මච්චුපරෙතානන්ති එතෙසං මච්චුනා පරිවාරිතානං. ගච්ඡතං පරලොකතොති ඉතො මනුස්සලොකතො පරලොකං ගච්ඡන්තානං. න පිතා තායතෙ පුත්තන්ති පිතා පුත්තං න රක්ඛති. ඤාතී වා පත ඤාතකෙති මාතාපිතිපක්ඛිකා ඤාතී වා තෙයෙව ඤාතකෙ රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති.

පෙක්ඛකඤ්ඤෙව ඤාතීනන්ති වුත්තවිධානංයෙව ඤාතීනං පෙක්ඛන්තානංයෙව ඔලොකෙන්තානංයෙව. පස්ස ලාලප්පතං පුට්ඨති පස්සාති ආලපතං. ලාලපන්තානං විලපන්තානං පුට්ඨතං නානප්පකාරානං. එකමෙකොව මච්චානං, ගොවජ්ඣො විය නියාතීති සත්තානං එකමෙකො වධාය නියාමානගොණො විය මරණාය නියාති පාපුණියති. එවමඬ්ඛාභතො ලොකොති එවමෙව සත්තලොකො භුසං ආභතො. මච්චුනා ව ජරාය වාති මරණෙන ව ජරාය ව අභිභූතො.

40. මමායිතෙති මමායිතවත්ථුකාරණා. විනාභාවං සත්තමෙවිදන්ති සත්තං විජ්ජමානං විනාභාවමෙව ඉදං, න සක්කා අවිනාභාවෙන භවිතුන්ති වුත්තං හොති.

සොචන්තිති විත්තෙන සොචනං කරොන්ති. කිලමන්තිති කායෙන කිලමටං පාපුණන්ති. පරිදෙවන්තිති නානාවිධං වාචාවිලාපං භණන්ති. උරත්තාළිං කන්දන්තිති උරං තාලෙත්වා තාලෙත්වා කන්දන්ති. සම්මොභං ආපජ්ජන්තිති සම්මොභභාවං පාපුණන්ති.

අනිච්චොති හුත්වා අභාවට්ඨෙත. සඬ්ඛතොති පච්චයෙහි සඬ්ගම්ම කතො. පට්ච්චසමුප්පන්නොති පච්චයසාමග්ගිං පට්ච්ච න පච්චක්ඛාය සහ සම්මා ව උප්පන්නො. බයධම්මොති බයං ගමනසභාවො. වයධම්මොති වයං ගමනසභාවො, භඩ්ගවසෙන භඩ්ගගමනසභාවොති අත්ථො. විරාගධම්මොති විරජ්ජනසභාවො. නිරොධධම්මොති නිරුජ්ඣනසභාවො. ය්වායං පරිග්ගහොති යො අයං පරිග්ගහො. “යාය පරිග්ගහො”තිපි පාඨො, අයමෙව පදවිජ්ජෙදො. නිච්චොති සතතකාලිකො. ධූවොති ථීරො. සස්සතොති අවචනො. අවිපරිණාමධම්මොති පකතිඅප්භතසභාවො. සස්සති සමං තථෙව යස්සතිති වන්දසුරියසිනෙරුමභාසමුද්දපථවිපබ්බතාදයො විය තිට්ඨෙය්ස.

නානාභාවොති ජාතියා නානාභාවො. විනාභාවොති මරණෙන වියොගභාවො. අඤ්ඤාභාවොති සබ්භාවතො අඤ්ඤාභාවො. පුරිමානං පුරිමානං ඛන්ධානන්ති අනන්තරෙ පුරෙ උප්පන්නානං ඛන්ධානං. විපරිණාමඤ්ඤාභාවොති පකතිභාවං ජහිත්වා අඤ්ඤාභාවෙන. පච්ඡිමා පච්ඡිමා ඛන්ධාදයො පවත්තන්ති උප්පජ්ජන්තිති සම්බන්ධො.

සබ්බං සරාවාසපලිබොධන්ති සකලං ගිහිභාවජටං. ඤාතිමිත්තාමච්චපලිබොධන්ති මාතාපිතුපක්ඛිකා ඤාතී, මිත්තා සභායා, අමච්චා භව්වා. සන්තිධිපලිබොධන්ති නිධානජටං ඡිත්තදිත්වා. කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වාති කෙසෙ ව මස්සුති ව ඔරොපයිත්වා. කාසායාති වත්ථාතීති කසායරසපීතාති වත්ථාති.

41. මාමකොති මම උපාසකො හික්ඛු වාති සඬ්ඛං ගතො, බුද්ධාදීති වා වත්ථුති මමායමානො.

තෙසං තෙසං සත්තානන්ති අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො. “යඤ්ඤදත්තස්ස මරණං, සොමදත්තස්ස මරණං”න්ති එවඤ්ඤි දිවසම්පි කපියමානෙ නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති, න සබ්බං අපරත්තදීපනං සිජ්ඣති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොච්ඡි සත්තො අපරියාදිත්තො භොති, න කිඤ්චි අපරත්තදීපනං න සිජ්ඣති. තම්භා තම්භාති අයං ගතිවසෙන අනෙකෙසං නිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායාති සත්තානං නිකායා, සත්තසථා සත්තසමුහාති අත්ථො. චුක්ඛි වචනවසෙන චුත්තං. එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධාය චුතියා සාමඤ්ඤවචනමෙතං. වචනතාති භාවවචනෙන ලක්ඛණනිදස්සනං. භෙදොති චුතික්ඛන්ධානං භඬගුප්පත්තිපරිදීපනං. අත්තරධානන්ති සටස්ස විය භින්නස්ස භින්නානං ඛන්ධානං යෙන කෙනච්චි පරියායෙන ධානාභාවපරිදීපනං. මච්චුමරණන්ති මච්චුසඬ්ඛානං මරණං, න ඛණිකමරණං. කාලො නාම අත්තකො, තස්ස කිරියාති කාලංකිරියා. එත්තාවතා සම්මුතිමරණං දීපිතං. ඉදාති පරමත්ථෙත දීපෙතුං “ඛන්ධානං භෙදො”තිආදිමාභ. පරමත්ථෙත හි ඛන්ධායෙව භිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොච්චි මරති. ඛන්ධෙසු පන භිජ්ජමානෙසු සත්තො මරති, භින්නෙසු “මතො”ති වොභාරො භොති.

එත්ථ ව චතුචොකාරපඤ්චවොකාරවසෙන ඛන්ධානං භෙදො, එකචොකාරවසෙන කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන වා ඛන්ධානං භෙදො, සෙසද්වයවසෙන කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. කස්මා? කාමරූපභවද්වයෙපි රූපකායසඬ්ඛාතස්ස කළෙවරස්ස සබ්භාවතො. යස්මා වා චාතුමහාරාජිකාදීසු ඛන්ධා භිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපන්ති, තස්මා තෙසං වසෙන ඛන්ධානං භෙදො, මනුස්සාදීසු කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ථ ව කළෙවරස්ස නික්ඛෙපකරණතො මරණං “කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො”ති චුත්තං. ජීවිතින්ද්‍රියස්සුපච්ඡෙදොති ඉමිනා ඉන්ද්‍රියබද්ධස්සෙව මරණං නාම භොති, අනින්ද්‍රියබද්ධස්ස මරණං නාම නත්ථිති දස්සෙති. “සස්සං මතං, රුක්ඛො මතො”ති ඉදං පන වොභාරමත්තමෙව. අත්ථතො පන එවරූපාති වචනාති සස්සාදීනං බයවයභාවමෙව දීපෙන්නි. රූපගතන්ති රූපමෙව රූපගතං. වෙදනාගතන්තිආදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ පුබ්බෙව මච්චන්ති මච්චං වා භොගා පුබ්බෙව පඨමතරඤ්ඤෙව විජ්ඣන්ති. මච්චො වා තෙ භොගෙ පුබ්බතරං ජහති. කාමකාමීති වොරරාජානං ආලපති. අම්භො කාමෙ කාමයමාන කාමකාමී භොගිනො නාම ලොකෙ අසස්සතා, භොගෙසු වා නට්ඨෙසු ජීවමානා ව අභොගිනො භොන්ති. භොගෙ වා පභාය සයං නස්සන්ති, තස්මා අභං මහාජනස්ස සොකකාලෙපි න සොවාමීති අත්ථො.

විදිතා මයා සත්තුක ලොකධම්මාති වොරරාජානං ආලපන්තො ආභ. අම්භො සත්තුක මයා ලාභො අලාභො යසො අයසොතිආදයො ලොකධම්මා විදිතා. යථෙව හි වන්දො උදෙති ව පුරති ව පුන ව බියති, යථා ව සුරියො අන්ධකාරං විධමෙන්නො මහත්තං ලොකප්පදෙසං තපිත්වාන පුන සායං අත්ථං පලෙති අත්ථං ගච්ඡති න දිස්සති, එවමෙව භොගා උප්පජ්ජන්ති ව විනස්සන්ති ව, තත්ථ කිං සොකෙන, තස්මා න සොවාමීති අත්ථො.

තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති තණ්හාය ජනිතමානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. මානං කරොති දිට්ඨිමඤ්ඤනායාති දිට්ඨිං උපනිස්සයං කත්වා උප්පන්නාය මඤ්ඤනාය. මානමඤ්ඤනායාති සහජාතමානමඤ්ඤනාය. කිලෙසමඤ්ඤනායාති චුත්තජප්පකාරාය උපතාපනට්ඨෙත කිලෙසමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

කුභාති විම්භාපකා. ථද්ධාති බාණු විය ථද්ධා. ලපාති පච්චයනිමිත්තෙන ලපනකා.

42. සඬ්ඛතන්ති සමාගතං, දිට්ඨං පුට්ඨං වා. පියාසිතන්ති පියකතං.

සඬ්ඛතන්ති සම්මුඛිභූතං. සමාගතන්ති සමීපං ආගතං. සමාහිතන්ති එකිභූතං. සන්නිපතිතන්ති පිණ්ඩිතං. සුපිනගතොති සුපිනං පට්ටියො. සෙනාබ්‍රහ්මං පස්සතිති සෙනාසන්නිවෙසං දක්ඛති. ආරාමරාමණෙයාකන්ති පුජ්චාරාමාදීනං රමණීයභාවං. වනරාමණෙයාකාදීසුපි එසෙව නයො. පෙතන්ති ඉතො පරලොකං ගතං. කාලඬ්ඛකතන්ති මතං.

43. නාමංයෙවාචස්සති , අක්ඛෙයාන්ති සබ්බං රූපාදිධම්මජානං පභීයති, නාමමත්තමෙව තු අචස්සිසති “බුද්ධරක්ඛිතො ධම්මරක්ඛිතො”ති එවං අක්ඛාතුං කථෙතුං.

යෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාභිසම්භූතාති යෙ සයං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන අභිසම්භූතා රාසිකතා දිට්ඨා චතුසමුට්ඨානිකා රූපා. සොතච්ඤ්ඤාණාභිසම්භූතාති පරතොසොසෙන සොතච්ඤ්ඤාණෙන රාසිකතා සුතා ද්විසමුට්ඨානිකා සද්දා.

44. මුනයොති බිණ්ණසවමුනයො. බෙමදස්සිනොති නිබ්බානදස්සිනො.

සොකොති සොකනිද්දෙසෙ – බාසනීති බාසනං, හිතසුඛං බිපති විද්ධංසෙතිති අත්ථො. ඤාතීනං බාසනං ඤාතිබාසනං, වොරරොගහයාදීහි ඤාතික්ඛයො ඤාතිවිනාසොති අත්ථො. තෙන ඤාතිබාසනෙන. පුට්ඨස්සාති අජ්ඣෙත්තත්ථස්ස, අභිභූතස්ස සමන්නාගතස්සාති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – භොගානං බාසනං භොගබාසනං, රාජවොරාදිවසෙන භොගක්ඛයො භොගවිනාසොති අත්ථො. රොගොයෙව බාසනං

රොගබ්‍යසනං. රොගො හි ආරොග්‍යං බ්‍යසනි විනාසෙතීති බ්‍යසනං. සීලස්ස බ්‍යසනං සීලබ්‍යසනං, දුස්සීලාස්සෙනං නාමං. සම්මාදිට්ඨිං විනාසයමානා උප්පන්නා දිට්ඨියෙව බ්‍යසනං දිට්ඨිබ්‍යසනං. එත්ථ ච පුරිමානි ද්වෙ අනිප්ඵන්නානි, පච්ඡිමානි තිණි නිප්ඵන්නානි තිලක්ඛණබ්‍යාහතානි. පුරිමානි ච තිණි නෙව කුසලානි නාකුසලානි, සීලදිට්ඨිබ්‍යසනද්වයං අකුසලං.

අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොනානි ගභිතෙසු වා යෙන කෙනවි අග්ගභිතෙසු වා මිත්තාමච්චබ්‍යසනාදීසු යෙන කෙනවි. සමන්තාගතස්සානි සමනුබන්ධස්ස අපරිමුච්චමානස්ස. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොන දුක්ඛධම්මෙනානි යෙන කෙනවි සොකදුක්ඛස්ස උප්පත්තිහෙතුනා. සොකොති සොචනකවසෙන සොකො. ඉදං තෙහි කාරණෙහි උප්පජ්ජනකසොකස්ස සභාවපච්චත්තං. සොචනානි සොචනාකාරො. සොචිතත්තන්ති සොචිතභාවො. අන්තොසොකොති අබ්‍හන්තරසොකො. දුතියපදං උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතං. සො හි අබ්‍හන්තරං සුක්ඛාපෙන්නො විය පරිසුක්ඛාපෙන්නො විය උප්පජ්ජතිති “අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකො”ති වුවිති. අන්තොදාහොති අබ්‍හන්තරදාහො. දුතියපදං උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතං. චෙතසො පරිජ්ඣායනානි චිත්තස්ස ඤානනාකාරො. සොකො හි උප්පජ්ජමානො අග්ගි විය චිත්තං ඤාපෙති දහති, “චිත්තං මෙ ඤාමං, න මෙ කිඤ්චි පටිභාති”ති වදාපෙති. දුක්ඛිතො මනො දුම්මනො, තස්ස භාවො දොමනස්සං. අනුපට්ඨාපිට්ඨෙයන සොකොව සල්ලන්ති සොකසල්ලං.

පරිදෙවනිද්දෙසෙ – “මය්හං ධිතා, මය්හං පුත්තො”ති එවං ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති රොදන්ති එතෙනානි ආදෙවො. තං තං වණ්ණං පරිකිත්තෙන්වා පරිකිත්තෙන්වා දෙවන්ති එතෙනානි පරිදෙවො. තතො පරානි ද්වෙ ද්වෙ පදානි පුරිමද්වයස්සෙව ආකාරභාවනිද්දෙසවසෙන වුත්තානි. වාචානි වචනං. පලාපොති තුව්ඡං නිරත්ථකවචනං. උප්පඩ්ඨහණිතඅඤ්ඤහණිතාදිවසෙන විරූපො පලාපො විජ්ජලාපො. ලාලජ්ජොති පුනජ්ජුනං ලපනං. ලාලජ්ජනාකාරො ලාලජ්ජනා. ලාලජ්ජිතස්ස භාවො ලාලජ්ජිතත්තං. මච්ඡරියාදීනි වුත්තත්ථානෙව.

45. සත්තමගාථා එවං මරණබ්‍යාහතෙ ලොකෙ අනුරූපපටිපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තා. තත්ථ පතිලීනවරස්සානි තතො තතො පතිලීනං චිත්තං කත්වා වරන්තස්ස. භික්ඛුනොති කල්‍යාණපුපුජ්ජනස්ස වා සෙක්ඛස්ස වා. සාමග්ගියමාහු තස්ස තං, යො අත්තානං භවනෙ න දස්සයෙති තස්සෙනං පතිරූපමාහු, යො එවංපටිපන්නො නිරයාදිහෙදෙ භවනෙ අත්තානං න දස්සයෙ. එවඤ්ඤි සො ඉමම්භා මරණා මුච්චෙය්‍යානි අධිප්පායො.

පතිලීනවරා වුවිචන්ති තතො තතො ලීනචිත්තාවාරා කට්ඨෙත්ති. සත්ත සෙක්ඛානි අධිසීලාදීසු තිසු සික්ඛාසු සික්ඛන්තිති සොතාපත්තිමග්ගට්ඨං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තමග්ගට්ඨා සත්ත සෙක්ඛා. අරහානි ඵලට්ඨො. සො නිට්ඨිතචිත්තත්තා පතිලීනො. සෙක්ඛානං පතිලීනවරණභාවෙ කාරණං දස්සෙන්නො “කිං කාරණා”තිආදිමාහ. තෙ තතො තතොති තෙ සත්ත සෙක්ඛා තෙහි තෙහි ආරම්මණෙහි චිත්තං පතිලීනෙන්තානි අත්තනො චිත්තං නිලීනෙන්තා. පතිකුටෙන්තානි සඬිකොචෙන්තා. පතිවට්ටෙන්තානි කටසාරකං විය ආභූෂෙන්තා. සන්තිරුද්ධන්තානි සන්තිරුජ්ඣන්තා. සන්තිගණ්හන්තානි නිග්ගහං කුරුමානා. සන්තිවාරෙන්තානි වාරයමානා. රක්ඛන්තානි රක්ඛං කුරුමානා. ගොපෙන්තානි චිත්තමඤ්ජුසාය ගොපයමානා.

ඉදානි ද්වාරවසෙන දස්සෙන්නො “චක්ඛුද්ධාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛුද්ධාරෙති චක්ඛුවිඤ්ඤාණද්ධාරො. සොතද්ධාරාදීසුපි එසෙව නයො. භික්ඛුනොති පුපුජ්ජනකල්‍යාණකස්ස වා භික්ඛුනො, සෙක්ඛස්ස වා භික්ඛුනොති භික්ඛුසද්දස්ස වචනත්ථං අචත්වා ඉධාධිප්පෙතභික්ඛුයෙව දස්සිතො. තත්ථ පුපුජ්ජනො ච සො කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නත්තා, කල්‍යාණො ච සීලාදිපටිපත්තියුත්තත්තානි පුපුජ්ජනකල්‍යාණොව පුපුජ්ජනකල්‍යාණකො, තස්ස පුපුජ්ජනකල්‍යාණකස්ස. අධිසීලාදීනි සික්ඛන්ති සෙක්ඛො, තස්ස සෙක්ඛස්ස වා සොතාපන්නස්ස වා සකදාගාමිනො වා අනාගාමිනො වා.

ආසන්නි නිසිදන්ති එත්ථානි ආසනං. යත්ථානි යෙසු මඤ්චපීඨාදීසු. මඤ්චොතිආදීනි ආසනස්ස පහෙදවචනානි. මඤ්චොපි හි නිසජ්ජායපි ඔකාසත්තා ඉධ ආසනෙසු වුත්තො, සො පන මසාරකඛුන්දිකාබද්ධකුලීරපාදකආභව්වපාදකානං අඤ්ඤතරො. පීඨමිපි තෙසං අඤ්ඤතරමෙව. භිසිති උණ්ණභිසි වොළභිසි වාකභිසි තිණභිසි පණ්ණභිසිනං අඤ්ඤතරා. තට්ටිකානි තාලපණ්ණාදීහි විනිත්වා කතා. වම්මබණ්ඩොති නිසජ්ජාරහො යො කොචි වම්මබණ්ඩො. තිණසන්ථාරාදයො තිණාදීනි ගුම්බෙන්වා කතා. අසප්පායරූපදස්සනෙනානි අසප්පායානං ඉට්ඨරූපානං ඔලොකනෙන. ඊත්තන්ති අබ්‍හන්තරතො තුව්ඡං. විචිත්තන්ති බහිද්ධාපවෙසනෙන සුඤ්ඤං. පච්චිත්තන්ති කොචි ගහට්ඨො තත්ථ නත්ථිති අතිරෙකෙන සුඤ්ඤං. අසප්පායසද්දස්සවනෙපි එසෙව නයො. පඤ්චභි කාමගුණෙහීති ඉන්ටීරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බෙහි පඤ්චභි කාමකොට්ඨාසෙහි. වුත්තමිපි චෙනං –

“රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ථොට්ඨබ්බා ච මනොරමා;
පඤ්ච කාමගුණා ලොකෙ, ඉන්ටීරූපස්මිං දිස්සරෙ”ති. (අ. නි. 5.55);

භජතොති චිත්තෙන සෙවනං කරොන්තස්ස. සම්භජතොති සම්මා සෙවන්තස්ස. සෙවතොති උපසඩ්ධකමන්තස්ස. නිසෙවතොති නිස්සයං කත්වා සෙවන්තස්ස. සංසෙවතොති සුට්ඨු සෙවන්තස්ස. පටිසෙවතොති පුනජ්ජුනං

උපසඬකමන්තස්ස.

ගණසාමග්ගීති සමණානං එකිභාවො සමග්ගභාවො. ධම්මසාමග්ගීති සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මානං සමුභවා. අනභිනිබ්බත්තිසාමග්ගීති අනිබ්බත්තමානානං අනුප්පජ්ජමානානං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතානං අරහත්තානං සමුභො. සමග්ගාති කායෙන අවියොගා. සම්මොදමානාති චිත්තෙන සුට්ඨු මොදමානා තුස්සමානා. අවිච්ඡේදමානාති වාචාය විවාදං අකුරුමානා. ඛිරොදකිභූතාති ඛිරෙන සංසට්ඨඋදකසදිසා.

තෙ එකතො පක්ඛන්දන්තීති තෙ බ්බොධිපක්ඛියධම්මා එකං ආරම්මණං පවිසන්ති. පසීදන්තීති තස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පසාදමාපජ්ජන්ති. අනුපාදිසෙසායාති උපාදිවරහිතාය.

නිබ්බානධාතුයාති අමතමහානිබ්බානධාතුයා. ඌනත්තං වාති එත්ථ උනභාවො ඌනත්තං, අපරිපුණ්ණභාවොති අත්ථො. පුණ්ණත්තං වාති පරිපුණ්ණභාවො පුණ්ණත්තං, පුණ්ණභාවො වා න පඤ්ඤායති නත්ථීති අත්ථො.

නෙරයිකානන්ති නිරයෙ නිබ්බත්තනකකම්මානං අත්ථිභාවෙන. නිරයං අරහත්තීති නෙරයිකා, තෙසං නෙරයිකානං. නිරයො භවනන්ති නිරයො එව තෙසං වසනට්ඨානං සරං. තිරච්ඡානයොනිකානන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. තස්සෙසා සාමග්ගීති තස්ස ඛිණ්ණසවස්ස එසා නිබ්බානසාමග්ගී. එතං ඡන්තන්ති එතං අනුච්ඡවිකං. පතිරූපන්ති සදිසං පටිභාගං, අසදිසං අප්පටිභාගං න භොති. අනුච්ඡවිකන්ති එතං සමණාමග්ගණානං වා ධම්මානං, මග්ගඵලනිබ්බානසාසනධම්මානං වා අනුච්ඡවිකං. තෙසං ඡවිං ඡායං සුන්දරභාවං අන්වෙති අනුගච්ඡති, අප්ථ බො සන්තිකාව තෙහි ධම්මෙහි අනුච්ඡවිකත්තා එව ච අනුලොමං. තෙසඤ්ච අනුලොමෙති, අප්ථ බො න විලොමං න පච්චනිකභාවෙ යීතං.

46. ඉදානි “යො අත්තානං භවතො න දස්සයෙ”ති එවං ඛිණ්ණසවො විභාවිතො, තස්ස වණ්ණභණ්ණන්ථං ඉතො පරා තිස්සො ගාථායො ආභ. තත්ථ පට්ඨගාථාය සබ්බත්ථාති ද්වාදසසු ආයතනෙසු. න පියං කුබ්බති නොපි අප්පියන්ති නිද්දෙසෙ පියාති චිත්තෙ පිතිකරා. තෙ විභාගතො දස්සෙන්තො “කතමෙ සත්තා පියා, ඉධ යස්ස තෙ භොන්ති”ති ආභ. තත්ථ යස්ස තෙති යෙ අස්ස තෙ. භොන්තීති භවන්ති. අත්ථකාමාති වඩ්ඪිකාමා. භිතකාමාති සුබකාමා. ඵාසුකාමාති සුබවිභාරකාමා. යොගක්ඛෙමකාමාති චතුරි යොගෙහි ඛෙමං නිබ්භයං කාමා. මමායතීති මාතා. පියායතීති පිතා. භජතීති භාතා. භගිනීති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුං තායති රක්ඛතීති පුත්තො. කුලවංසං ධාරෙතීති ධිතා. මිත්තා සභායා. අමච්චා භව්වා. ඤාතී පිතුපක්ඛිකා. සාලොභිතා මාතිපක්ඛිකා. ඉමෙ සත්තා පියාති ඉමෙ සත්තා පිතිජනකා. චුත්තවිපරියායෙන අප්පියා වෙදිතබ්බො.

47. යදිදං දිට්ඨසුතමුතෙසු වාති එත්ථ පන යදිදං දිට්ඨසුතං, එත්ථ වා මුතෙසු වා ධම්මෙසු; එවං මුනි න උපලම්පනීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

උදකථෙවොති උදකස්ස ථෙවො. “උදකත්ථෙවකො”තිපි පායො. පදුමපත්තෙති පදුමිනිපත්තෙ.

48. ධොනො න හි තෙන මඤ්ඤති, යදිදං දිට්ඨසුතමුතෙසු වාති අනුපි යදිදං දිට්ඨසුතං, තෙන වත්ථුනා න මඤ්ඤති, මුතෙසු වා ධම්මෙසු න මඤ්ඤතීති එවමෙව සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. න හි සො රජ්ජති, නො විරජ්ජතීති බාලපුපුර්ජනො විය න රජ්ජති, කල්‍යාණපුපුර්ජනසෙක්ඛා විය න විරජ්ජති, රාගස්ස ඛිණ්ණත්තා “විරත්තො”ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. සෙසං පාකට්ඨෙවාති.

තාය පඤ්ඤාය කායදුච්චරිතන්ති සම්පයුත්තාය පුබ්බභාගායෙව වා පඤ්ඤාය පරිග්ගහෙනබ්බෙ පරිග්ගණන්තො යොගී තිවිධං කායදුච්චරිතං සමුච්ඡේදවසෙන ධුනාති. අයඤ්ච පුරිගලො විපන්නධම්මං දෙසනාධම්මෙසු ධුනන්තෙසු තංධම්මසමඬිච්ඡුර්ගලොපි ධුනාති නාම. තෙ ව ධම්මෙ පඤ්ඤාය අත්තනො පවත්තික්ඛණෙ ධුනිතුමාරද්ධො ධුනාති චුච්චති, යථා භුඤ්ජිතුමාරද්ධො භුත්තොති චුච්චති. ලක්ඛණං පනෙත්ථ සද්දසත්ථතො වෙදිතබ්බං. ධුතන්ති කත්තුසාධනං. ධුතං පට්ඨමග්ගෙන. ධොතං දුතියමග්ගෙන. සන්ධොතං තතියමග්ගෙන. නිද්ධොතං චතුත්ථමග්ගෙන.

ධොනො දිට්ඨං න මඤ්ඤතීති අරභා මංසවක්ඛුනා දිට්ඨං දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨං රූපායතනං න මඤ්ඤති තිහි මඤ්ඤනාහි, කථං? රූපායතනං සුභසඤ්ඤාය සුභසඤ්ඤාය ව පස්සන්තො න තත්ථ ඡන්දරාගං ජනෙති න තං අස්සාදෙති නාභිනන්දති, එවං දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. “ඉති මෙ රූපං සියා අනාගතමද්ධාන”න්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං න සමන්තානෙති. රූපසම්පදං වා ආකඬ්ඛමානො දානං න දෙති, සීලං න සමාදියති, උපොසඨකම්මං න කරොති. එවමිපි දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති, අත්තනො පන පරස්ස ව රූපසම්පත්තිවිපත්තිං නිස්සාය මානං න ජනෙති. “ඉමිනාහං සෙයොසස්මිති වා, සදිසොසස්මිති වා, භිනොසස්මිති වා”ති එවං දිට්ඨං මානමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. රූපායතනං පන “නිච්චං ධූවං සස්සන”න්ති න මඤ්ඤති. අත්තානං “අත්තනිය”න්ති න මඤ්ඤති. මඬිගලං “අමඬිගල”න්ති න මඤ්ඤති. එවං දිට්ඨං දිට්ඨමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤතීති රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනනායෙන අමඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. යථා වා ථනෙ ථඤ්ඤං, එවං රූපස්මිං රාගාදයොති අමඤ්ඤන්තොපි දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨමඤ්ඤනාය අමඤ්ඤතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං.

මානඤ්ච න උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි නත්ථිති වෙදිතබ්බො. එවං දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. දිට්ඨතො න මඤ්ඤතීති එත්ථ පන දිට්ඨතොති නිස්සක්කවචනං. තස්මා සඋපකාරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස වා යථාචුත්තප්පහෙදතො දිට්ඨතො උපපත්ති වා නිග්ගමනං වා දිට්ඨතො වා අඤ්ඤො අත්තාති අමඤ්ඤමානො දිට්ඨතො න මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො. අයමස්ස න දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය අමඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච න උප්පාදයතො න තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨා මෙති න මඤ්ඤතීති එත්ථ පන “එතං මමා”ති තණ්හාවසෙන අමමායමානො දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. සුතන්ති මංසසොතෙනපි සුතං, දිබ්බසොතෙනපි සුතං, සද්දායතනස්සෙතං අධිවචනං. මුතන්ති මුත්ථා මුත්තිත්ථා ව ගහිතං ආභව්ව උපගන්ත්වාති අත්ථො. ඉන්ද්‍රියානං ආරම්මණානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංකිලෙසෙ විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති. ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනානං එතං අධිවචනං. විඤ්ඤාතන්ති මනසා විඤ්ඤාතං, සෙසානං සත්තානං ආයතනානමෙතං අධිවචනං, ධම්මාරම්මණස්ස වා, ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්භති. විත්ථාරො පනෙත්ථ දිට්ඨවාරෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

ඉදානි භගවතා චුත්තසුත්තවසෙන දස්සෙන්නො “අස්මිති භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අස්මිති භවාමි, නිව්වස්සෙතං අධිවචනං. මඤ්ඤිතමෙතන්ති දිට්ඨිකප්පනං එතං. අයමහමස්මිති අයං අහං අස්මි භවාමි.

අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානෙහිති යපෙත්ථා චතුසතිපට්ඨානෙ.

සබ්බෙ බාලපුටුප්පනා රජ්ජන්තීති සකලා අන්ධබාලා නානාජනා ලග්ගන්ති. සත්ත සෙක්ඛා විරජ්ජන්තීති සොතාපන්නාදයො සත්ත අරියජනා විරාගං ආපජ්ජන්ති . අරහා නෙව රජ්ජති නො විරජ්ජතීති කිලෙසානං පරිනිබ්බාපිතත්තා උභයමිපි න කරොති. ඛයා රාගස්සාතිආදයො තිව්ධාපි නිබ්බානමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

ජරාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

49. සත්තමෙ තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තෙ මෙටුනමනුයුත්තස්සාති මෙටුනධම්මං සමායුත්තස්ස. ඉතීති එවමාහ. ආයස්මාති පියවචනමෙතං. තිස්සොති නාමං තස්ස ථෙරස්ස. සොපි හි තිස්සොති නාමෙන. මෙත්තෙයොති ගොත්තං, ගොත්තවසෙනෙව එස පාකටො අහොසි. තස්මා අට්ඨුප්පත්තියං (සු. නි. අට්ඨ. 2.821) චුත්තං – “තිස්සමෙත්තෙයා නාම ද්වෙ සභායා”ති. විසාතන්ති උපසාතං. ඔභීති ආචික්ඛ. මාරිසාති පියවචනමෙතං, නිද්දුක්ඛාති චුත්තං හොති. සුත්වාන තව සාසනන්ති තව වචනං සුත්වා. විවෙකෙ සික්ඛිස්සාමසෙති සභායං ආරබ්භ ධම්මදෙසනං යාවන්තො භණ්ති, සො පන සික්ඛිතසික්ඛොයෙව.

මෙටුනධම්මො නාමාති ඉදං නිද්දිසිතබ්බස්ස මෙටුනධම්මස්ස උපදෙසපදං. අසද්ධම්මොති අසතං නිවජනානං ධම්මො. ගාමධම්මොති ගාමවාසීනං සෙවනධම්මො. වසලධම්මොති වසලානං ධම්මො, කිලෙසවස්සනතො වා සයමෙව වසලො ධම්මොති වසලධම්මො. දුට්ඨුල්ලොති දුට්ඨො ව කිලෙසෙහි දුට්ඨත්තා, ථුලො ව අනිපුණභාවතොති දුට්ඨුල්ලො. යස්මා ව තස්ස ධම්මස්ස පරිවාරභූතං දස්සනම්පි ගහණම්පි ආමසනම්පි ථුසනම්පි සට්ඨනම්පි දුට්ඨුල්ලං, තස්මාපි දුට්ඨුල්ලො සො මෙටුනධම්මො. ඔදකන්තිකොති උදකං අස්ස අන්තෙ සුද්ධත්ථං ආදියති උදකන්තො, උදකන්තොයෙව ඔදකන්තිකො. රහො පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ කත්තබ්බතාය රහස්සො. විනයෙ පන “දුට්ඨුල්ලං ඔදකන්තිකං රහස්ස”න්ති (පාරා. 39) පායො. තත්ථ තිසු පදෙසු යො සොති පදං පරිවත්තෙන්වා යං තන්ති කත්වා යොජෙතබ්බං “යං තං දුට්ඨුල්ලං, සො මෙටුනධම්මො, යං තං ඔදකන්තිකං සො මෙටුනධම්මො, යං තං රහස්සං, සො මෙටුනධම්මො”ති. ඉධ පන “යො සො අසද්ධම්මො, සො මෙටුනධම්මො...පෙ... යො සො රහස්සො, සො මෙටුනධම්මො”ති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. ද්වයෙන ද්වයෙන සමාපජ්ජිතබ්බතො ද්වයංද්වයසමාපත්ති. තත්ථ යොජනා – යා සා ද්වයංද්වයසමාපත්ති, සො මෙටුනධම්මො නාමාති. කිංකාරණා චුච්චති මෙටුනධම්මොති කෙන කාරණෙන කෙන පරියායෙන මෙටුනධම්මොති කටීයති. තං කාරණං දස්සෙන්තො “උභින්තං රත්තාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ උභින්තං රත්තානන්ති ද්වින්තං ඉත්ථිපුරිසානං රාගෙන රඤ්ජිතානං. සාරත්තානන්ති විසෙසෙන සුට්ඨු රඤ්ජිතානං. අවස්සුතානන්ති කිලෙසෙන තින්තානං. පරිසුට්ඨිතානන්ති කුසලාචාරං පරියාදිශිත්වා මද්දිත්වා ඨිතානං “මග්ගෙ වොරා පරිසුට්ඨිතා”තිආදිසු විය. පරියාදිත්තවිත්තානන්ති කුසලවිත්තං පරියාදිශිත්වා බෙපෙන්වා ඨිතවිත්තානං. උභින්තං සදිසානන්ති ද්වින්තං කිලෙසෙන සදිසානං. ධම්මොති සභාවො. තං කාරණාති තෙන කාරණෙන. තං උපමාය සාධෙන්තො “උභො කලහකාරකා”තිආදිමාහ. තත්ථ උභො කලහකාරකාති සුබ්බභාගෙ කලහකාරකා ද්වෙ. මෙටුනකාති චුච්චන්ති සදිසාති චුච්චන්ති. භණ්ඩනකාරකාති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා භණ්ඩනං කරොන්තා. භස්සකාරකාති වාචාකලහං කරොන්තා. විවාදකාරකාති නානාවචනං කරොන්තා. අධිකරණකාරකාති විනිවිජයපාපුණනවිසෙසකාරණං කරොන්තා. වාදිනොති වාදපටිවාදිනො. සල්ලාපකාති වාචං කටෙන්තා එවමෙවන්ති උපමාසංසන්දනං.

යුත්තස්සාති සඤ්ඤාත්තස්ස. පයුත්තස්සාති ආදරෙන යුත්තස්ස. ආයුත්තස්සාති විසෙසෙන යුත්තස්ස. සමායුත්තස්සාති එකතො යුත්තස්ස. තච්චරිතස්සාති තංචරිතං කරොන්තස්ස. තබ්බහුලස්සාති තංබහුලං කරොන්තස්ස. තග්ගරුකස්සාති තංගරුං කරොන්තස්ස. තන්තින්තස්සාති තස්මිං නතවිත්තස්ස. තප්පොණස්සාති තස්මිං නතකායස්ස. තප්පබ්බාරස්සාති තස්මිං අභිමුඛකායස්ස. තද්ධිමුත්තස්සාති තස්මිං අධිගිරිතස්ස. තද්ධිපතෙයාස්සාති තං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පවත්තස්ස.

විසාතන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසවචනං. විසාතන්ති පිළනං. උපසාතන්ති සමීපං කත්වා පිළනං. පිළනන්ති සට්ඨනං. සට්ඨනන්ති පිළනං. සබ්බං අඤ්ඤාමඤ්ඤාදෙවචනං. උපද්දවන්ති හිංසනං. උපසග්ගන්ති තත්ථ තත්ථ උපගන්ත්වා පිළනාකාරං. ඔභීති කටෙහි. ආචික්ඛාති විස්සජ්ජෙහි. දෙසෙහිති දස්සෙහි. පඤ්ඤාපෙහිති ඤාපෙහි. පට්ඨපෙහිති ධ්වපෙහි. විවරාති පාකටං කරොහි. විභජාති භාජෙහි. උත්තානිකරොහිති තීරං පාජෙහි. පකාසෙහිති පාකටං කරොහි.

තුය්හං වචනන්ති තව වාචං. බ්‍යප්පථන්ති වචනං. දෙසනන්ති ආචික්ඛනං. අනුසාසනන්ති ඔවාදං. අනුසිට්ඨන්ති අනුසාසනං. සුත්වාති සොතෙන සුත්වා. සුණිත්වාති තස්සෙව වෙවචනං. උග්ගහෙන්වාති සමිමා ගහෙන්වා. උපධාරයිත්වාති අනාසෙන්වා. උපලක්ඛයිත්වාති සල්ලක්ඛෙන්වා.

50. මුස්සතෙ වාපි සාසනන්ති පරියත්තිපටිපත්තිතො දුට්ඨම්පි සාසනං නස්සති. වාපිති පදපුරණමත්තං. එතං තස්මිං අනරියන්ති තස්මිං පුග්ගලෙ එතං අනරියං, යදිදං මිච්ඡාපටිපදා. ගාරවාධිවචනන්ති ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනං. තෙනාහු පොරාණා –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන චුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 1.142);

වතුබිබිධං වා නාමං ආවත්ථිකං, ලිඛිතිකං, නෙමිත්තිකං, අධිවචසමුප්පන්නන්ති. අධිවචසමුප්පන්නං නාම ලොකියවොහාරෙන “යදිච්ඡක”න්ති චුත්තං හොති. තත්ථ චච්ඡො, දම්මො, බලිඛද්ධොති ඵවමාදි ආවත්ථිකං, දණ්ඨි, ඡත්ති, සිබ්බි, කර්ති ඵවමාදි ලිඛිතිකං, තෙවිජ්ජො, ඡළහිඤ්ඤොති ඵවමාදි නෙමිත්තිකං, සිරිවඩ්ඪකො, ධනවඩ්ඪකොති ඵවමාදි වචනත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා පවත්තං අධිවචසමුප්පන්නං. ඉදං පන භගවාති නාමං නෙමිත්තිකං, න මහාමායාය, න සුද්ධොදනමහාරාජෙන, න අසිනියා ඤාතිසහස්සෙහි කතං, න සක්කසන්තුසිතාදීහි දෙවතාවිසෙසෙහි කතං. වක්ඛති ච “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කතං...පෙ... පටිලාහා සච්ඡිකා පඤ්ඤන්ති යදිදං භගවා”ති (මහානි. 84).

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විභත්තවා;
භත්තවා චන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. (විසුද්ධි. 1.144);

තත්ථ –

“වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො, ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො, තදුවචනෙ පඤ්චවිධං නිරුත්ති”න්ති. –

ඵවං චුත්තනිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා පද්ධිද්ධි වෙදිතබ්බං. තත්ථ “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති ඵත්ථ රකාරාගමො විය අවිජ්ජමානස්ස අක්ඛරස්ස ආගමො වණ්ණාගමො නාම. “භිංසනා, භිංසො”ති වත්තබ්බෙ “සිහො”ති විය විජ්ජමානක්ඛරානං හෙට්ඨුපරියවසෙන පරිවත්තනං වණ්ණවිපරියායො නාම. “නවෙ ඡන්නකෙ දානං දියාති”ති ඵත්ථ අකාරස්ස ඵකාරාපජ්ජනතා විය අඤ්ඤක්ඛරස්ස අඤ්ඤක්ඛරාපජ්ජනතා වණ්ණවිකාරො නාම. “ජීවනස්ස මුතො ජීවනමුතො”ති වත්තබ්බෙ “ජීමුතො”ති වකාරනකාරානං විනාසො විය විජ්ජමානක්ඛරවිනාසො වණ්ණවිනාසො නාම. “ඵරුසාහි වාචාහි පක්ඛබ්බමානො ආසජ්ජ මං ත්වං වදසි කුමාරා”ති ඵත්ථ පක්ඛබ්බමානොති පදස්ස අභිභවමානොති අත්ථපටිපාදනං විය තත්ථ තත්ථ යථායොගං විසෙසත්ථයොගො ධාතුනං අත්ථාතිසයෙන යොගො නාම.

ඵවං නිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා සද්දනායෙන වා පිසොදරාදිනිස්සිතො පතිට්ඨානීති පිසොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා යස්මා ලොකියලොකුත්තරසුඛාහිනිබ්බත්තකං දානසීලාදිපාරජ්ජත්තං භාග්‍යමස්ස අත්ථි, තස්මා “භාග්‍යවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති චූච්චති ඤාතබ්බං.

යස්මා පන ලොභදොසමොභවිපරිත්තමනසිකාරඅභිරිකානොත්තජ්ජකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සා- මච්ඡරියමායාසාධෙයාථමිහසාරමිහමානාතිමානමදපමාදනණ්භාඅවිජ්ජාතිවිධාකුසලමූලදූවචරිත- සංකිලෙසමලවිසමසඤ්ඤාවිතක්කපපඤ්චවතුබිබිධවිපරියෙසආසවගන්ථඔසයොගඅගති- තණ්හුප්පාදුපාදානපඤ්චවෙතොබ්ලවිනිබන්ධනීවරණාහිනන්දනඡවිවාදමූලතණ්භාකායසත්තානුසය- අට්ඨමිච්ඡත්තනවතණ්භාමූලකදසාකුසලකම්මපට්ඨ්ථාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසත්තණ්භාවිචරිතජ්ජහෙසබ්බදරථ- පරිලාභකිලෙසසතභස්සානි, සඬ්ඛෙපතො වා පඤ්ච කිලෙසබන්ධඅභිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමච්චුමාරෙ අභඤ්ඡී, තස්මා භග්ගත්තා ඵතෙසං පරිස්සයානං “භග්ගවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති චූච්චති. ආහ වෙත්ථ –

“භග්ගරාගො භග්ගදොසො, භග්ගමොහො අනාසවො;
භග්ගාස්ස පාපකා ධම්මා, භගවා තෙන චූච්චති”ති. (පාරා. අට්ඨ. 1.96; විසුද්ධි. 1.144);

භාග්‍යවත්තතාය වස්ස සත්‍යඤ්ඤාඡලක්ඛණවරස්ස රූපකායසම්පත්ති දීපිතා හොති. භග්ගදොසතාය ධම්මකායසම්පත්ති. තථා ලොකියසරික්ඛකානං බහුමතභාවො , ගහට්ඨපබ්බජ්ජෙනහි අභිගමනීයතා, අභිගතානඤ්ච නෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනායෙන පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා, ලොකියලොකුත්තරසුඛෙහි ච සඤ්ඤාඡනසමත්ථතා දීපිතා හොති.

යස්මා ච ලොකෙ ඉස්සරියධම්මයසසිරිකාමපයත්තෙසු ඡසු ධම්මෙසු භගසද්දො පවත්තති, පරමඤ්චස්ස සකචිත්තෙ ඉස්සරියං, අණ්මාලසිසිමාදිකං වා ලොකියසම්මතං සබ්බාකාරපරිපූරං අත්ථි, තථා ලොකුත්තරො ධම්මො, ලොකත්තයඛ්‍යාපකො යථාභූවචගුණාධිගතො අතිවිය පරිසුද්ධො යසො, රූපකායදස්සනඛ්‍යාවට්ඡනනායනජ්ජසාදජනනසමත්ථා සබ්බාකාරපරිපූරා සබ්බභිගපච්චඩ්ගසිරි, යං යං ඵතෙන ඉච්ඡිතං පත්ථිතං අත්තහිතං පරහිතං වා, තස්ස තස්ස තට්ථ අභිනිජ්ජන්නත්තා ඉච්ඡිතිච්ඡිතත්ථනිජ්ජත්තිසඤ්ඤිතො කාමො, සබ්බලොකගරුභාවජ්ජත්තිහෙතුභූතො සම්මාචායාමසඬ්ඛාතො පයත්තො ච අත්ථි, තස්මා ඉමෙහි භගෙහි යුත්තත්තාපි භගා අස්ස සන්තීති ඉමිතා අත්ථෙත “භගවා”ති චූච්චති.

යස්මා පන කුසලාදීහි හෙදෙහි සබ්බධම්මෙ, බන්ධායතනධාතුසච්චඉන්ද්‍රියපට්චවසමුප්පාදාදීහි වා කුසලාදිධම්මෙ, පිළනසඬ්ඛතසත්තාපවිපරිණාමට්ඨෙත වා දුක්ඛමරියසච්චං, ආයුහනනිදානසංයොගපලිබොධට්ඨෙත සමුදයං, නිස්සරණවිවෙකාසඬ්ඛතඅමතට්ඨෙත නිරොධං, නියානිකහෙතුදස්සනාධිපතෙයාට්ඨෙත මග්ගං විභත්තවා, විභජිත්වා විචරිත්වා දෙසිතවාති චුත්තං හොති, තස්මා “විභත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති චූච්චති.

යස්මා ව එස දිබ්බබ්‍රහ්ම අරියවිහාරෙ කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙ සුඤ්ඤාප්පණිතානිමිත්තවිමොක්ඛෙ අඤ්ඤා ව ලොකියලොකුත්තරෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ හපි සෙවි බහුලමකාසි, තස්මා “හත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුවවති.

යස්මා පන තිසු හවෙසු තණ්හාසංඛාතං ගමනං අනෙත වත්තං, තස්මා “හවෙසු වත්තගමනො”ති වත්තබ්බෙ හවසද්දෙනො හකාරං ගමනසද්දෙනො ගකාරං වත්තසද්දෙනො වකාරඤ්ච දිසං කත්වා ආදාය “හගවා”ති වුවවති, යථා ලොකෙ “මෙහනස්ස බස්ස මාලා”ති වත්තබ්බෙ “මෙබලා”ති වුවවති.

පුන අපරමපි පරියායං නිද්දිසන්තො “අපි ව හග්ගරාගොති හගවා”ති ආදිමාහ. තත්ථ හග්ගො රාගො අස්සාති හග්ගරාගො. හග්ගදොසාදිසුපි එසෙව නයො. කණ්ඩකොති විනිවිජ්ඣනට්ඨෙන කිලෙසා ඵව. හපීති උද්දෙසවසෙන විහාගං කත්වා භාජෙසි. විහපීති නිද්දෙසවසෙන විවිධා භාජෙසි. පවිහපීති පටිනිද්දෙසවසෙන පකාරෙන විහපී. උග්ගට්ඨකඤ්ඤානං වසෙන හපී. විපඤ්චිතඤ්ඤානං වසෙන විහපී. නෙය්‍යානං වසෙන පවිහපී.

ධම්මරතනන්ති –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලහදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුවවති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33) –

එවං වණ්ණිතං ධම්මරතනං තිව්ධෙන භාජෙසි. හවානං අත්තකරොති කාමහවාදීනං නවත්තං හවානං පරිච්ඡේදං පරියන්තං පරිවට්ඨමං කාරකො. භාවිතකායොති වඩ්ඪිතකායො. තථා ඉතරෙසුපි. හපීති සෙවි. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති ගාමස්ස වා නගරස්ස වා ඉන්ද්‍රියලතො බහි අරඤ්ඤං. වනපත්ථානී මනුස්සපචාරාතික්කත්තාති වනසණ්ඩාති. පත්තානීති යත්ථ මනුස්සා න කසන්ති න වපන්ති දුරාති සෙනාසනාති. කෙච් පන “වනපත්තානීති යස්මා යත්ථ බාග්ගාදයො අත්ථී, තං වනං තෙ පාලයන්ති රක්ඛන්ති, තස්මා තෙහි රක්ඛිතත්තා වනපත්තානී”ති වදන්ති. සෙනාසනානීති සෙති වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනාති. අප්පසද්දානීති වචනසද්දෙන අප්පසද්දාති. අප්පනිග්ගොසානීති ගාමනගරනිග්ගොසසද්දෙන අප්පනිග්ගොසාති. විජනවාතානීති අත්තොසඤ්චරණපනස්ස සරිරවාතෙන විරහිතාති. “විජනවාදානී”තිපි පාඨො, “අත්තොජනවාදෙන විරහිතානී”ති අත්ථො. “විජනපාතානී”තිපි පාඨො, “ජනසඤ්චරවිරහිතානී”ති අත්ථො. මනුස්සරාහස්සෙය්‍යකානීති මනුස්සානං රහස්සකරණට්ඨානාති. පටිසල්ලානසාරුප්පානීති විවෙකානුරූපාති. භාගී වාති “භාගො විවරාදිකොට්ඨාසො අස්ස අත්ථී”ති භාගී. “පටිලාභවසෙන අත්ථරසාදිභාගො අස්ස අත්ථී”ති භාගී. අත්ථරසස්සාති හෙතුඵලසම්පත්තිසංඛාතස්ස අත්ථරසස්ස. ධම්මරසස්සාති හෙතුසම්පත්තිසංඛාතස්ස ධම්මරසස්ස. චුත්තඤ්ඤෙනං “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති (විහ. 720). විමුත්තිරසස්සාති ඵලසම්පත්තිසංඛාතස්ස විමුත්තිරසස්ස. චුත්තමිපි වෙනං “කිව්වසම්පත්තිඅත්ථොන, රසො නාම පවුවවති”ති (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.2 මාතිකාවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.8).

චතුත්තං ඤානානන්ති පඨමජ්ඣානාදීනං චතුත්තං ඤානානං. චතුත්තං අප්පමඤ්ඤානන්ති මෙත්තාදීනං ඵරණප්පමාණවිරහිතානං චතුත්තං බ්‍රහ්මවිහාරානං. චතුත්තං අරූපසමාපත්තීනන්ති ආකාශානඤ්චායතනාදීනං චතුත්තං අරූපජ්ඣානානං. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති “රූපී රූපානි පස්සති”ති ආදිනා (ධ. ස. 248) නයෙන චුත්තානං ආරම්මණවිමුත්තානං අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං. අභිභායතනානන්ති එත්ථ අභිභූතාති ආයතනානි එතෙසං ඤානානන්ති අභිභායතනානි, ඤානානි. ආයතනානීති අධිට්ඨානට්ඨෙන ආයතනසංඛාතානි කසිණාරම්මණානි. ඤාණුත්තරිකො හි පුග්ගලො විසදඤ්ඤාණොති කිං එත්ථ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං, න මයි චිත්තකන්ග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථීති තානි ආරම්මණානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති. සහ නිමිත්තූපදාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං නිබ්බත්තෙතිති අත්ථො. එවං උප්පාදිතාති ඤානානි අභිභායතනානීති වුවවන්ති, තෙසං අට්ඨන්තං අභිභායතනානං. නවත්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තීනන්ති පුබ්බං පුබ්බං අනු අනුපුබ්බං, අනුපුබ්බං විහරිතබ්බතො සමාපජ්ජිතබ්බතො අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්ති, අනුපටිපාටියා සමාපජ්ජිතබ්බාති අත්ථො, තාසං නවත්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තීනං. දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානන්ති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ. නි. 10.60) ආගතානං අනිව්වසඤ්ඤාදීනං දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං. දසන්තං කසිණසමාපත්තීනන්ති සකලට්ඨෙන කසිණසංඛාතානං පට්ඨකසිණජ්ඣානාදීනං දසන්තං ඤානානං. ආනාපානස්සතිසමාධිස්සාති ආනාපානස්සතිසම්පයුත්තසමාධිස්ස . අසුභසමාපත්තියාති අසුභජ්ඣානසමාපත්තියා. දසන්තං තථාගතබලානන්ති දසබලබලානං දසන්තං. චතුත්තං වෙසාරජ්ජානන්ති විසාරදභාවානං චතුත්තං වෙසාරජ්ජානං. චතුත්තං පටිසම්භිදානන්ති පටිසම්භිදාඤාණානං චතුත්තං. ඡන්තං අභිඤ්ඤාණානන්ති ඉද්ධිවිධාදීනං ඡන්තං අභිඤ්ඤාණානං. ඡන්තං බුද්ධධම්මානන්ති “සබ්බං කායකම්මං ඤාණානුපරිවත්ති”ති ආදිනා (චූළනි. මොසරාපමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; නෙත්ති. 15) නයෙන උපරි ආගතානං ඡන්තං බුද්ධධම්මානං.

තත්ථ විවරාදයො භාග්‍යසම්පත්තිවසෙන චුත්තා. අත්ථරසතිකො පටිවෙධවසෙන චුත්තො. අධිසීලතිකො පටිපත්තිවසෙන. ඤානත්තිකො රූපාරූපජ්ඣානවසෙන. විමොක්ඛත්තිකො සමාපත්තිවසෙන. සඤ්ඤාවතුක්කො උපචාරජ්ජනාවසෙන. සතිපට්ඨානාදයො සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මවසෙන. තථාගතබලානන්ති ආදයො ආවෙණිකධම්මවසෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බා.

ඉතො පරං භගවාති නෙතං නාමන්තිආදි “අත්ථමනුගතා අයං පඤ්ඤත්ති”ති ඤාපනත්ථං වුත්තං. තත්ථ සමණා පබ්බජිපුපගතා. බ්‍රාහ්මණා භොවාදිතො සමිත්තපාසකාහිතපාසා වා. දෙවතා සක්කාදයො බ්‍රහ්මානො ව. විමොක්ඛන්තිකන්ති විමොක්ඛො අරහත්තමග්ගො, විමොක්ඛස්ස අන්තො අරහත්තඵලං, තස්මිං විමොක්ඛන්තෙ භවං විමොක්ඛන්තිකං නාමං. සබ්බඤ්ඤාභාවො හි අරහත්තමග්ගෙන සිජ්ඣති, අරහත්තඵලාධිගමෙන සිද්ධො භොති. තස්මා සබ්බඤ්ඤාභාවො විමොක්ඛන්තෙ භවො භොති. තං නෙමිත්තිකම්පි නාමං විමොක්ඛන්තෙ භවං නාම භොති. තෙන වුත්තං – “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තාන”න්ති. බොධියා මුලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභාති මහාබොධිරුක්ඛමුලෙ යථාචුත්තක්ඛණෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභෙන සහ. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සබ්බධම්මසච්ඡිකිරියාය වා ජාතා පඤ්ඤත්ති. යදිදං භගවාති යා අයං භගවාති පඤ්ඤත්ති.

ද්විති කාරණෙහිති ද්විති කොට්ඨාසෙහි. පරියත්තිසාසනන්ති තෙපිටකං බුද්ධවචනං. පටිපත්තිති පටිපජ්ජති එතායාති පටිපත්ති. යං තස්ස පරියාපුටන්ති තෙන පුග්ගලෙන යං පරියාපුටං සජ්ඣායිතං කරණත්ථෙ සාමිච්චනං. “පරියාපුටං”න්තිපි පායො. සුත්තන්ති උභතොවිභවගතිද්දෙසඛන්ධකපරිවාරා, සුත්තනිපාතෙ මඬගලසුත්ත- (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) රතනසුත්ත- (බු. පා. 6.1 ආදයො) තුවටකසුත්තානි (සු. නි. 921 ආදයො), අඤ්ඤම්පි ව සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ගෙයාන්ති සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙයාන්ති වෙදිතබ්බං, විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථාවග්ගො. වෙය්‍යාකරණන්ති සකලං අභිධම්මපිටකං නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨති අඬගෙහි අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං “වෙය්‍යාකරණ”න්ති වෙදිතබ්බං. ගාථානි ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ව “ගාථා”ති වෙදිතබ්බා. උදානන්ති සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා ද්වෙඅසිති සුත්තන්තා “උදාන”න්ති වෙදිතබ්බං. ඉතිචුත්තකන්ති “චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා”තිආදිනායප්පවත්තා (ඉතිචු. 1 ආදයො) දසුත්තරසතසුත්තන්තා “ඉතිචුත්තක”න්ති වෙදිතබ්බං. ජාතකන්ති අපණ්ණකජාතකාදිති (ජා. 1.1.1) පණ්ණාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි “ජාතක”න්ති වෙදිතබ්බං. අබ්භුතධම්මන්ති “වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අවිජරියා අබ්භුතධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනායප්පවත්තා (දී. නි. 2.209; අ. නි. 4.129) සබ්බෙහි අවිජරියඅබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තා සුත්තන්තා “අබ්භුතධම්ම”න්ති වෙදිතබ්බං. වෙදල්ලන්ති චූළවෙදල්ල- (ම. නි. 1.460 ආදයො) මහාවෙදල්ල- (ම. නි. 1.449 ආදයො) සම්මාදිට්ඨි- (ම. නි. 1.89 ආදයො) සක්කපඤ්ඤ- (දී. නි. 2.344 ආදයො) සඬබාරභාජනියමහාපුණ්ණමසුත්තාදයො (ම. නි. 3.85 ආදයො) සබ්බෙහි වෙදඤ්ච තුවධිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා “වෙදල්ල”න්ති වෙදිතබ්බං. ඉදං පරියත්තිසාසනන්ති ඉදං චුත්තජපකාරං තෙපිටකං බුද්ධවචනං පරියාපුණ්ණබ්බට්ඨෙන පරියත්ති, අනුසාසනට්ඨෙන සාසනන්ති කත්වා පරියත්තිසාසනං. තම්පි මුස්සතීති තම්පි පරියත්තිසාසනං නස්සති. සම්මුස්සතීති ආදිතො නස්සති. පරිබාහිරො භොතිති පරම්මුබො භොති.

කතමං පටිපත්තිසාසනන්ති ලොකුත්තරධම්මතො පුබ්බභාගො තදත්ථං පටිපජ්ජියතීති පටිපත්ති. සාසියන්ති එත්ථ වෙනෙය්‍යාති සාසනං. සම්මාපටිපදානිආදයො චුත්තනායා එව.

පාණම්පි හනතීති ජීවිතින්ද්‍රියම්පි සාතෙති. අදිත්තම්පි ආදියතීති පරපරිග්ගහිතම්පි වත්ථුං ගණ්හාති. සන්ධිම්පි ඡිත්තදතීති සරසන්ධිම්පි ඡිත්තදතී. නිල්ලොපම්පි හරතීති ගාමෙ පහරිත්වා මහාවිලොපම්පි කරොති. එකාගාරිකම්පි කරොතීති පණ්ණාසමත්තෙහිපි සට්ඨිමත්තෙහිපි පරිවාරෙන්වා ජීවග්ගාහං ගහෙන්වාපි ධනං ආහරාපෙති. පරිපන්ථෙපි තිට්ඨතීති පන්ථදුහනකම්මං කරොති. පරදාරම්පි ගච්ඡතීති පරදාරෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජති. මුසාපි හණතීති අත්ථහඤ්ජනකං මුසාපි වදති. අනරියධම්මොති අනරියසභාවො.

51. එකො පුබ්බෙ වරිත්වානාති පබ්බජ්ජාසඬබාතෙන වා ගණාවචස්සග්ගට්ඨෙන වා පුබ්බෙ ලොකෙ විහරිත්වා. යානං හන්තංව තං ලොකෙ, භීතමාහු පුටුජ්ජනන්ති තං විබ්භන්තකං පුග්ගලං යථා හත්ථියානාදියානං අදන්තං විසමම්පි ආරොහති, ආරොහනකම්පි හඤ්ජති, පපාතෙපි පපතති, එවං කායදුච්චරිතාදිවිසමාරොහනෙන නිරයාදිසු, අත්ථහඤ්ජනෙන ජාතිපපාතාදිසු පපතනෙන ව යානං හන්තංව භීතං පුටුජ්ජනඤ්ච ආහුති.

පබ්බජ්ජාසඬබාතෙන වාති පබ්බජ්ජාකොට්ඨාසෙන වා “පබ්බජිතො සමණො”ති ගණනාරොපනෙන වා. ගණාවචස්සග්ගට්ඨෙන වාති ගණසඬගණිකාරාමතං විස්සජ්ජෙන්වා වස්සග්ගට්ඨෙන වා.

එකො පටික්කමතීති එකකොව ගාමතො නිවත්තති. යො නිසෙවතීති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. අපරෙන සමයෙනාති අඤ්ඤස්මිං කාලෙ අපරභාගෙ. බුද්ධන්ති සබ්බඤ්ඤාබුද්ධං. ධම්මන්ති ස්වාක්ඛාතනාදිගුණයුත්තං ධම්මං. සඬසන්ති සුප්පටිපන්නාදිගුණයුත්තං සඬසං. සික්ඛන්ති අධිසිලාදිසික්ඛිතබ්බං සික්ඛං. පච්චක්ඛායාති බුද්ධාදිං පටික්ඛිපිත්වා. භීතායාති භීතත්ථාය ගිහිභායා. ආවත්තිත්වාති නිවත්තිත්වා. සෙවති එකවාරං සෙවති. නිසෙවති අනෙකවිධෙන සෙවති. සංසෙවති අල්ලියිත්වා සෙවති. පටිසෙවති පුනජ්ජනං සෙවති.

හන්තන්ති විබ්භන්තං. අදන්තන්ති දන්තභාවං අනුපනිතං. අකාරිතන්ති සුසික්ඛිතකිරියං අසික්ඛාපිතං. අවිනිතන්ති න විනිතං. ආවාරසම්පත්තියා අසික්ඛිතං. උප්පථං ගණ්හාතීති චුත්තජපකාරං යානං අදන්තානියුත්තං හන්තං විසමමග්ගං උපෙති. විසමං බාණුම්පි පාසාණම්පි අභිරුහතීති විසමං හුත්වා යීතං බරබාණුම්පි තථා පබ්බතපාසාණම්පි ආරොහති.

යානම්පි ආරොහනකම්පි හඤ්ජනීති වශ්වාදියානං ආරොහන්තස්ස පාඨෙත්තස්ස හත්ථපාදාදිම්පි හින්දති. පපානෙපි පපතනීති එකතොවිජ්ජන්තපබ්බාරපපානෙපි පානෙති. සො විබ්භන්තකොති සො පටික්කන්තකො. හන්තයානපටිභාගොති අනවට්ඨිතයානසදිසො. උප්පථං ගණ්හානීති කුසලකම්මපට්තො පටික්කම්මිවා අපායපට්භුතං උප්පථං මිච්ඡාමග්ගං උපෙති. විසමං කායකම්මං අභිරුහනීති සමස්ස පටිපක්ඛං කායදුච්චරිතසඬ්ඛාතං විසමං කායකම්මං ආරොහති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. නිරයෙ අත්තානං හඤ්ජනීති නිරස්සාදසඬ්ඛාතෙ නිරයෙ අත්තභාවං චුණ්ණවිචුණ්ණං කරොති. මනුස්සලොකෙ අත්තානං හඤ්ජනීති විවිධකම්මකාරණවසෙන හඤ්ජනී. දෙවලොකෙ අත්තානං හඤ්ජනීති පියවිජ්ජයොගාදිදුක්ඛවසෙන. ජාතිපපානම්පි පපතනීති ජාතිපපානෙපි පානෙති. ජරාපපානාදිසුපි එසෙව නයො. මනුස්සලොකෙති ඉධ අධිප්පෙතලොකමෙව දස්සෙති.

පුටුප්පනාති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. තත්ථ පුටුප්පනාති –

පුටුනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුටුප්පනො;
පුටුප්පනන්තොගධත්තා, පුටුවායං ජනො ඉති.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදිනං ජනනාදිහිපි කාරණෙහි පුටුප්පනො. තං විභාගතො දස්සෙතුං “පුටු කිලෙසෙ ජනෙත්ති”තිආදිමාහ. තත්ථ බහුනං නානප්පකාරානං සක්කායදිට්ඨිනං අවිහතත්තා වා තා ජනෙත්ති, තාහි ජනිතාති වා පුටුප්පනා. අවිහතමෙවත්ථං ජනසද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුඛුල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු නානාජනා සත්ථුපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනාති වචනත්ථො. පුටු සබ්බගතිහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බා ජනයන්ති එත්ථාති ජනා, ගතියො. පුටු ජනා එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහිති ජනා, අභිසඬ්ඛාරාදයො. තෙ එතෙසං විජ්ජන්තිති පුටුප්පනා. අභිසඬ්ඛරණාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. නානාසත්තාපෙහි සත්තපන්තිති රාගගිඤ්ඤාදයො සත්තාපා. තෙ එව වා සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිළාභා. පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙසුති එත්ථ ජායන්ති ජනො, රාගො ගෙධොති එවමාදිකො, පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා. පුටු ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. පලිබුද්ධාති සම්බද්ධා. ආවුතාති ආවරිතා. නිවුතාති වාරිතා. ඔවුතාති උපරිතො පිහිතා. පිහිතාති හෙට්ඨාභාගෙන පිහිතා. පටිච්ඡන්තාති අපාකටා. පටිකුප්පිතාති අධොමුඛගතා.

අථ වා පුටුනං වා ගණනපට්මතීතානං අරියධම්මපරම්මුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුටුප්පනා. පුටු වා අයං විසුංයෙව සඬ්ඛං ගතො, විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි ජනොතිපි පුටුප්පනො.

එවං යෙ තෙ –

“දුවෙ පුටුප්පනා චුත්තා, බුද්ධෙනාදිච්චබන්ධුතා;
අන්ධො පුටුප්පනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුප්පනො”ති. –

ද්වෙව පුටුප්පනා චුත්තා, තෙසු අන්ධපුටුප්පනො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො.

52. යසො කිත්ති වාති ලාභසක්කාරො පසංසා ව. පුබ්බෙති පබ්බජිතභාවෙ. භායතෙ වාපි තස්ස සාති තස්ස විබ්භන්තකස්ස සතො සො ව යසො සා ව කිත්ති භායති. එතම්පි දිස්වාති එතම්පි පුබ්බෙ යසකිත්තිනං ලාභං පච්ඡා ව භානිං දිස්වා. සික්ඛෙට් මෙටුනං විජ්ජභාතවෙති තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙට්. කිං කාරණා? මෙටුනං විජ්ජභාතවෙ, මෙටුනප්පභානත්ථායාති චුත්තං හොති.

කිත්තිවණ්ණගතොති හගවා කිත්තිවණ්ණො, කිත්තිසද්දඤ්චෙව ගුණඤ්ච උක්ඛිපිත්වා වදන්තො හොතිති අත්ථො. විත්තං නානාතයෙන කථනං අස්ස අත්ථීති විත්තකථී. කල්‍යාණපටිභානොති සුන්දරපඤ්ඤො.

භායනීති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. පරිභායනීති සමන්තතො භායති. පරිධංසනීති අධොපට්ඨං පතති. පරිපතනීති සමන්තතො අපගච්ඡති. අන්තරධායනීති අදස්සනං යාති. විජ්ජලුප්පනීති උච්ඡිජ්ජති.

බුද්දකො සීලක්ඛන්ධොති පුල්ලච්චයාදි. මහන්තො සීලක්ඛන්ධොති පාරාජිකසංඛිසාදිසෙසො.

මෙටුනධම්මස්ස පභානායාති තදඬ්ඛාදිපභානෙන පජහනත්ථාය. චූපසමායාති මලානං චූපසමනත්ථාය. පටිනිස්සග්ගායාති පක්ඛන්දනපරිච්චාගපටිනිස්සග්ගත්ථාය. පටිපස්සද්ධියාති පටිපස්සද්ධිසඬ්ඛාතස්ස ඵලස්ස අත්ථාය.

53. යො හි මෙටුනං න විජ්ජපහති සඬ්ඛප්පෙහි...පෙ.... තථාච්චිධො. තත්ථ පරෙතොති සමන්තාගතො. පරෙසං නිග්ඝොසන්ති උපජ්ඣායාදිනං නින්දාවචනං. මඬ්ඤ හොතිති දුම්මතො හොති.

කාමසඬකප්පෙනාති කාමපටිසංයුත්තෙන විතක්කෙන. උපරිට්ඨෙපි එසෙව නයො. චුට්ඨොති විතක්කෙහි චුසිතො. පරෙතොති අපරිහිතො. සමොහිතොති සම්මා ඔහිතො අන්තො පටිට්ඨො. කපණො වියාති දුග්ගතමනුස්සො විය. මන්දො වියාති අක්කොති විය. මොමුහො වියාති සම්මොහභූතො විය. ක්කායතීති වින්තෙති. පජ්ක්කායතීති භූසං වින්තෙති. නිජ්ක්කායතීති අනෙකවිධෙන වින්තෙති. අපජ්ක්කායතීති තතො අපගන්ත්වා වින්තෙති. උලුකොති උලුකසකුණො. රුක්ඛසාධායන්ති රුක්ඛෙ උට්ඨිතසාධාය, විටපෙ වා. මුසිකං මගයමානොති මුසිකං ගවෙසමානො, “මග්ගයමානො” තිපි පටන්ති. කොත්ථුති සිඬගාලො. බ්ලාරොති බබ්බු. සන්ධිසමලසඬකටරෙති ද්වින්තං සරානං අන්තරෙ ව උදකතිද්ධමනවික්ඛල්ලකවචරනික්ඛිපනට්ඨානෙ ව ටණ්ඩිලෙ ව. වහවිජිත්තොති පිට්ඨිගිවමංසවිජිත්තො. ඉතො පරා ගාථා පාකට්ඨමන්ධා එව.

54. තාසු සත්ථානීති කායදුච්චරිතාදීති. තානි හි අත්තනො පරෙසඤ්ච ඡෙදනට්ඨෙන “සත්ථානී” ති වුවුවන්ති. තෙසු වායං විසෙසෙන තාව ආදිතො මුසාවචනසත්ථානෙව කරොති, “ඉමිනා කාරණෙනාහං විබ්භන්තො” ති භණන්තො. තෙනෙවාහ – “එස ඛිවස්ස මහාගෙධො , මොසවජ්ජං පගාහති” ති. තත්ථ එස ඛිවස්සාති එස ඛො අස්ස. මහාගෙධොති මහාබන්ධනං. කතමොති චෙ? යදිදං මොසවජ්ජං පගාහති, ස්වායං මුසාවාදජ්ජෙකොගාහො “මහාගෙධො” ති වෙදිතබ්බො.

තීණි සත්ථානීති තයො ඡෙදකා. කායදුච්චරිතං කායසත්ථං. වච්චසත්ථාදීසුපි එසෙව නයො. තං විභාගතො දස්සෙතුං “තිවිධං කායදුච්චරිතං කායසත්ථං” න්ති ආහ. සම්පජානමුසා භාසනීති ජානන්තො තුවජං වාවං භාසති. අභිරතො අහං භන්තෙ අහොසිං පබ්බජ්ජායාති සාසනෙ පබ්බජ්ජාය අනභිරතචිරිතො අහං ආසිං. මාතා මෙ පොසෙතබ්බාති මාතා මයා පොසෙතබ්බා. තෙනමිති විබ්භන්තොති භණනීති තෙන කාරණෙන පටික්කන්තො අස්මීතිපි කට්ඨෙති. පිතා මෙ පොසෙතබ්බොති ආදීසුපි එසෙව නයො.

එසො තස්ස මහාගෙධොති තස්ස පුග්ගලස්ස එසො මහාබන්ධො. මහාවනන්ති මහත්තං දුට්ඨවනං. ගහනන්ති දුරතික්කමං. කන්තාරොති චොරකන්තාරාදිසදිසො. විසමොති කණ්ටකවිසමො. කුටිලොති වඩ්ඪකකටකසදිසො. පඬිකොති පල්ලලසදිසො. පලිපොති කද්දමසදිසො. පලිබොධොති මහාදුක්ඛො. මහාබන්ධනන්ති මහත්තං දුමොචයබන්ධනං. යදිදං සම්පජානමුසාවාදොති යො අයං සම්පජානමුසාවාදො.

සභග්ගතො වාති සභායං ධීතො වා. පරිසග්ගතො වාති ගාමපරිසායං ධීතො වා. ඤාතිමජ්ඣගතො වාති දායාදානං මජ්ඣෙ ධීතො වා. පුගමජ්ඣගතො වාති සෙනිනං මජ්ඣෙ ධීතො වා. රාජකුලමජ්ඣගතො වාති රාජකුලස්ස මජ්ඣෙ මහාවිනිවජ්ජෙ ධීතො වා. අභිනීතොති පුච්ඡනත්ථාය නිතො. සක්ඛිපුට්ඨොති සක්ඛිං කත්වා පුච්ඡතො. එභම්හො පුරිසාති ආලපනමෙන. අත්තහෙතු වා පරහෙතු වාති අත්තනො වා පරස්ස වා හත්ථපාදාදිහෙතු වා ධනහෙතු වා. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වාති එත්ථ ආමිසන්ති ලාභො අධිප්පෙනො. කිඤ්චික්ඛන්ති යං වා තං වා අප්පමත්තකං, අත්තමසො තිත්තිරට්ටකසප්පිපිණ්ඩනවනිතපිණ්ඩාදිමත්තකස්සපි ලාභස්ස හෙතුති අත්ථො. සම්පජානමුසා භාසනීති ජානන්තොයෙව මුසාවාදං කරොති.

පුත අක්කං පරියායං දස්සෙන්තො “අපි ව තිභාකාරෙහි මුසාවාදො හොති, පුබ්බෙවස්ස හොති” ති ආදිමාහ. තත්ථ තිභාකාරෙහිති සම්පජානමුසාවාදස්ස අඩගභූතෙහි තීහි කාරණෙහි. පුබ්බෙවස්ස හොතිති පුබ්බභාගෙයෙව අස්ස පුග්ගලස්ස එවං හොති “මුසා භණ්ස්ස” න්ති. භණන්තස්ස හොතිති භණමානස්ස හොති. භණ්තස්ස හොතිති භණිතෙ අස්ස හොති. යං වත්තබ්බං තස්මිං චුත්තෙ හොතිති අත්ථො. අථ වා භණ්තස්සාති චුත්තවතො නිට්ඨිතවචනස්ස හොතිති. යො එවං පුබ්බභාගෙපි ජානාති, භණන්තොපි ජානාති, පච්ඡාපි ජානාති “මුසා මයා භණිත” න්ති, සො එවං වදන්තො මුසාවාදකම්මුතා බජ්ඣනීති අයමෙන්ථ අත්ථො දස්සිතො. කිඤ්චාපි දස්සිතො, අථ ඛො අයමෙන්ථ විසෙසො – පුච්ඡා තාව හොති, “මුසා භණ්ස්ස” න්ති පුබ්බභාගො අත්ථි, “මුසා මයා භණිත” න්ති පච්ඡාභාගො නත්ථි. චුත්තමත්තමෙව හි කොච්ඡ පමුස්සති කිං තස්ස මුසාවාදො හොති, න හොතිති? සා එවං අට්ඨකථාසු විස්සජ්ජිතා – පුබ්බභාගෙ “මුසා භණ්ස්ස” න්ති ව, භණන්තස්ස “මුසා භණාමි” ති ව ජානතො පච්ඡාභාගෙ “මුසා මයා භණිත” න්ති න සක්කා න භවිතුං, සවෙපි න හොති, මුසාවාදොයෙව. පුරිමමෙව හි අඩගද්වයං පමාණං. යස්සාපි පුබ්බභාගෙ “මුසා භණ්ස්ස” න්ති ආභොගො නත්ථි, භණන්තො පන “මුසා භණාමි” ති ජානාති. භණිතෙපි “මුසා මයා භණිත” න්ති ජානාති. සො මුසාවාදෙන න කාරෙතබ්බො. පුබ්බභාගො හි පමාණතරො. තස්මිං අසති දවා භණිතං වා, රවා භණිතං වා හොතිති.

එත්ථ ව තංඤාණතා ව ඤාණසමොධානඤ්ච පරිච්චජිතබ්බං. තංඤාණතා පරිච්චජිතබ්බාති යෙන විත්තෙන “මුසා භණ්ස්ස” න්ති ජානාති, තෙනෙව “මුසා භණාමි” ති ව, “මුසා මයා භණිත” න්ති ව ජානාතිති එවං එකචිත්තෙනෙව තිසු බණෙසු ජානාතිති අයං තංඤාණතා පරිච්චජිතබ්බා. න හි සක්කා තෙනෙව විත්තෙන තං විත්තං ජානිතුං, යථා න සක්කා තෙනෙව අසිනා සො අසි ඡින්දිතුන්ති. පුරිමං පුරිමං පන විත්තං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස විත්තස්ස තථා උප්පත්තියා පටිච්චයො හුත්වා නිරුජ්ඣති. තෙනෙතං වුවුවති –

“පමාණං පුබ්බභාගොව, තස්මිං සති න හෙස්සති;
සෙසද්වයන්ති නත්ථෙත, මිති වාවා තිවඬිගිකා” ති. (පාරා. අට්ඨ. 2.200);

ඥාණසමාධානං පරිච්ඡිකම්බනන්ති එතානි තිණි විත්තානි එකක්ඛණේ උප්පජ්ජන්තිති න ගහෙනම්බානි. ඉද්දං විත්තං නාම -

“අනිරුද්ධම්හි පට්ඨමෙ, න උප්පජ්ජති පච්ඡිමං;
නිරන්තරුප්පජ්ජනතො, එකං විය පකාසති”ති. (පාරා. අට්ඨ. 2.200);

ඉතො පරං පන ය්වායං අජානංයෙව “ජානාමි”ති ආදිනා නයෙන සම්පජානමුසා භණති, යස්මා සො “ඉදං අභුත”න්ති එවං දිට්ඨිකො හොති, තස්ස හි අත්තේව අයං ලද්ධි. තථා “ඉදං අභුත”න්ති එවමස්ස ඛමති වෙව රුච්චති ව. එවමස්ස සඤ්ඤා, එවං සභාවමෙව වස්ස විත්තං “ඉදං අභුත”න්ති. යදා පන මුසා වත්තුකාමො හොති, තදා තං දිට්ඨිං වා දිට්ඨියා සහ ඛන්තිං වා දිට්ඨිඛන්තිහි සද්ධිං රුචිං වා දිට්ඨිඛන්තිරුචිහි සද්ධිං සඤ්ඤං වා දිට්ඨිඛන්තිරුචිසඤ්ඤාහි සද්ධිං භාවං වා විනිධාය නික්ඛිපිත්වා පටිච්ඡාදෙන්වා අභුතං කත්වා භණති. තස්මා තෙසම්පිවසෙන අභිගහෙදං දස්සෙතුං “අපි ව චතුභාකාරෙහි”ති ආදි වුත්තං.

එත්ථ ව විනිධාය දිට්ඨිත්ති ඛලවධම්මවිනිධානවසෙනෙතං වුත්තං. විනිධාය ඛන්තිත්ති ආදිති තතො දුබ්බලදුබ්බලානං විනිධානවසෙන. විනිධාය සඤ්ඤන්ති ඉදං පනෙත්ථ සබ්බදුබ්බලධම්මවිනිධානවසෙන. සඤ්ඤාමත්තම්පි නාම අවිනිධාය සම්පජානමුසා භාසිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති.

55. මන්දොව පරික්ඛිස්සතිති පාණවධාදිති කරොන්තො තතොති ආනඤ්ඤං දුක්ඛමනුභොන්තො භොගපරියෙසනාරක්ඛණානි ව කරොන්තො මොමුභො විය පරික්ඛිස්සති.

තමෙනං රාජානො ගහෙන්වා විවිධා කම්මකාරණා කාරෙත්තිති න රාජානො කරොන්ති, රාජාධිපාසුරියා නානාවිධානි කම්මකාරණානි කරොන්ති. කසාහිපි තාලෙන්තිති කසාදණ්ඩකෙහිපි විතජ්ජෙන්ති. වෙන්තෙහිති වෙන්තලතාහි. අද්ධදණ්ඩකෙහිති මුග්ගරෙහි, පහාරසාධනත්ථං වා චතුරත්ථදණ්ඩං ද්වෙධා ඡෙත්වා ගහිතදණ්ඩකෙහි. බිලභිගථාලිකන්ති කඤ්ජියඋක්ඛලිකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා සිසකපාලං උප්පාටෙන්වා තත්තං අයොගුලං සණ්ඩාසෙන ගහෙන්වා තත්ථ පක්ඛිපන්ති, තෙන මත්ථලුභිගං පක්ඛුට්ඨිත්වා උපරි උත්තරති. සඬබමුණ්ඩකන්ති සඬබමුණ්ඩකම්මකාරණං. තං කරොන්තා උත්තරොට්ඨඋහතොකණ්ණචුළිකගලවාටකපරිච්ඡේදෙන වම්මං ඡිත්දිත්වා සබ්බකෙසෙ එකතො ගණ්ඨිං කත්වා දණ්ඩකෙන වෙයෙන්වා උප්පාටෙන්ති, සහ කෙසෙහි වම්මං උට්ඨහති. තතො සිසකථාහං ථුලසක්ඛරාහි සංසිත්වා ධොවන්තා සඬබවණ්ණං කරොන්ති. රාහුමුඛන්ති රාහුමුඛකම්මකාරණං. තං කරොන්තා සඬකුනා මුඛං විචරිත්වා අත්තොමුඛෙ දීපං ජාලෙන්ති, කණ්ණචුළිකාහි වා පටියාය මුඛං නිබාදනෙන ඛනන්ති, ලොහිතං පග්ගරිත්වා මුඛං පුරෙති.

ජොතිමාලිකන්ති සකලසරිරං තෙලපිලොතිකාය වෙයෙන්වා ආලිම්පෙන්ති. භත්ථපජ්ජොතිකන්ති භත්තේ තෙලපිලොතිකාය වෙයෙන්වා දීපං විය පජ්ජාලෙන්ති. එරකවත්තිකන්ති එරකවත්තකම්මකාරණං. තං කරොන්තා හෙට්ඨාගීවතො පටියාය වම්මවට්ටෙ කන්තිත්වා ගොප්ඵකෙ පානෙන්ති. අථ නං යොත්තෙහි ඛන්තිත්වා කඩ්ඞන්ති. සො අත්තතො වම්මවට්ටෙ අක්කම්මිත්වා අක්කම්මිත්වා පනති. විරකවාසිකන්ති විරකවාසිකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා තත්තේ වම්මවට්ටෙ කන්තිත්වා කටියං යපෙන්ති, කටිතො පටියාය කන්තිත්වා ගොප්ඵකෙසු යපෙන්ති, උපරිමෙහි හෙට්ඨිමසරිරං විරකතිවාසනානිත්ථං විය හොති. එණෙයාකන්ති එණෙයාකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා උභොසු කප්පරෙසු ව උභොසු ජණ්ණකෙසු ව අයවලයානි දත්වා අයසුලානි කොට්ටෙන්ති, සො චතුර් අයසුලෙහි භූමියං පතිට්ඨහති. අථ නං පරිවාරෙන්වා අග්ගිං කරොන්ති. “එණෙයාකො ජොතිපරිග්ගහො යථා”ති ආගතට්ඨානෙපි ඉදමෙව වුත්තං. තං සන්ධිතො සන්ධිතො සුලානි අපනෙන්වා චතුර් අට්ඨිකොට්ඨිගෙව යපෙන්ති. එවරුපා කම්මකාරණා නාම නත්ථි.

බළිසමංසිකන්ති උභොසුබලෙහි බළිසෙහි පහරිත්වා වම්මමංසන්භාරුනි උප්පාටෙන්ති. කභාපණ්ණිකන්ති සකලසරිරං තිණ්ණාහි වාසිහි කොට්ටො පටියාය කභාපණ්ණිකන්තං කභාපණ්ණිකන්තං පානෙන්තා කොට්ටෙන්ති. බාරාපතච්ඡිකන්ති සරිරං තත්ථ තත්ථ ආවුධෙහි පහරිත්වා කොච්ඡෙහි බාරං සංසෙන්ති, වම්මමංසන්භාරුනි පග්ගරිත්වා පසවන්ති, අට්ඨිකසඬබලිකාව තිට්ඨති. පලිසපරිවත්තිකන්ති එකෙන පස්සෙන නිපජ්ජාපෙන්වා කණ්ණච්ඡිද්දෙන අයසුලං කොට්ටෙන්වා පට්ඨියා එකාබද්ධං කරොන්ති. අථ නං පාදෙ ගහෙන්වා ආවිඤ්ජන්ති. පලාලපීඨකන්ති ඡෙකා කාරණිකා ඡවිචම්මං අච්ඡිත්දිත්වා නිසදපොතකාහි අට්ඨිති ඡිත්දිත්වා කෙසෙසු ගහෙන්වා උක්ඛිපන්ති, මංසරාසියෙව හොති. අථ නං කෙසෙහෙව පරියොනන්තිත්වා ගණ්ණන්ති, පලාලපීඨං විය කත්වා පලිවෙයෙන්ති. සුනබෙහිපීති කතිපයානි දිවසානි ආහාරං අදත්වා ජාතසුනබෙහි බාදාපෙන්ති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිසඬබලිකමෙව කරොන්ති. එවම්පි කිස්සතිති එවම්පි විසාතං පාපුණාති. පරික්ඛිස්සතිති සබ්බභාගෙන විසාතං පාපුණාති. පරික්ඛිස්සතිති උපතාපං පාපුණාති.

පුන අඤ්ඤං කාරණං දස්සෙන්තො “අථ වා කාමතණ්ණාය අභිභූතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ කාමතණ්ණායානි පඤ්චකාමගුණිකලොභෙන. අභිභූතොති තෙන මද්දිතො. පරියාදින්නවිත්තොති කුසලාචාරං ඛෙපෙන්වා ගහිතවිත්තො. භොගෙ පරියෙසන්තොති ධනං ගවෙසමානො. නාවාය මහාසමුද්දං පක්ඛන්දනීති තරණිසඬබාතාය නාවාය මහන්තං ලොණසාගරං පටිසති. සීතස්ස පුරක්ඛතොති සීතං පුරතො කත්වා. උණ්ණස්ස පුරක්ඛතොති උණ්ණං පුරතො කත්වා.

ඩංසාති පිඩිගලමක්ඛිකා, මකසාති මකසා ඵව, පිළියමානොති ඩංසාදිසම්ඵස්සෙහි විහෙසියමානො, බුජ්ජිපාසාය ථියාමානොති බුද්දාපිපාසාය මරමානො, කිගුම්ඛං ගච්ඡතිතිආදීනි මූලපදං ගච්ඡතිතිපරියොසානානි චතුර්විසති පදානි රට්ඨනාමෙන චුත්තානි, මරුකන්තාරං ගච්ඡතිති වාලුකකන්තාරං තාරකසඤ්ඤාය ගච්ඡති . ජණ්ණුපටන්ති ජාණ්ණි ගන්තබ්බමග්ගං, අජපටන්ති අජෙහි ගන්තබ්බමග්ගං, මෙණ්ඩපටෙපි ඵසෙව නයො.

සඬකුපටන්ති බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා තෙහි උග්ගමිතබ්බං බාණුමග්ගං, තං ගච්ඡන්තො පබ්බතපාදෙ යන්වා අයසිඬසාටකං යොත්තෙන බන්ධන්වා උද්ධං බිපිත්වා පබ්බතෙ ලග්ගාපෙත්වා යොත්තෙනාරුය්හ වජිරග්ගෙන ලොහදණ්ඩෙන පබ්බතං විජ්ඣන්වා බාණුකං කොට්ටෙන්වා තත්ථ යන්වා සිඬසාටකං ආකඩ්ඪිත්වා පුන උපරි ලග්ගාපෙත්වා තත්ථ යිතො වම්මයොත්තං ඔලම්බෙන්වා තං ආදාය ඔතරිත්වා හෙට්ඨිමබාණුකෙ බන්ධන්වා වාමහත්ථෙන යොත්තං ගහෙන්වා දක්ඛිණහත්ථෙන මුග්ගරං ආදාය යොත්තං පහරිත්වා බාණුකං නිහරිත්වා පුන අභිරුහති. එතෙනුපායෙන පබ්බතමත්ථකං අභිරුය්හ පරතො ඔතරන්තො පුරිමනයෙනෙව පයිමං පබ්බතමත්ථකෙ බාණුකං කොට්ටෙන්වා වම්මපසිබ්බකෙ යොත්තං බන්ධන්වා බාණුකෙ වෙයේත්වා සයං අන්තොපසිබ්බකෙ නිසිදිත්වා මක්කටකානං සුත්තවිස්සජ්ජනාකාරෙන යොත්තං විනිවෙයේත්වා ඔතරති. තෙන චුත්තං – “බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා තෙහි උග්ගමිතබ්බං බාණුමග්ග”න්ති. ඡත්තපටන්ති වම්මජත්තෙන වාතං ගාහාපෙත්වා සකුණෙහි විය ඔතරිතබ්බං මග්ගං, වංසපටන්ති වෙණුගුම්බජෙදනසත්ථෙන ඡිත්දිත්වා රුක්ඛං ඵරසුනා කොට්ටෙන්වා මග්ගං කරොන්තො වෙළුවනෙ නිස්සෙණං කත්වා වෙළුගුම්බෙ ආරුය්හ වෙළුමං ඡිත්දිත්වා අපරස්ස වෙළුගුම්බස්ස උපරි පාතෙන්වා වෙළුගුම්බමත්ථකෙනෙව ගන්තබ්බං මග්ගං සන්ධාය “වංසපටං ගච්ඡති”ති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ගවෙසන්තො න වින්දති, අලාහමූලකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙතිති අවින්දනමූලකම්පි කායිකවෙතසිකං දුක්ඛං පටිලභති.

ලද්ධාති ලභිත්වා. ආරක්ඛමූලකන්ති රක්ඛණමූලකම්පි. කිත්ති මෙ භොගෙහි කෙන උපායෙන මම භොගෙ. නෙව රාජානො හරෙය්සුං...පෙ.... න අජ්ජියා දායාදා හරෙය්සුන්ති. ගොපයතොති මඤ්ජුසාදිහි ගොපයන්තස්ස. විජ්ජලුජ්ජන්තිති විනස්සන්ති.

56. එතමාදීනවං ඤත්වා, මුනි පුබ්බාපරෙ ඉධාති එතං “යසො කිත්ති ව යා පුබ්බෙ, භායතෙ වාපි තස්ස සා”ති ඉතො පහුති චුත්තෙ පුබ්බාපරෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බතො අපරෙ සමණභාවතො විබහන්තකභාවෙ ආදීනවං මුනි ඤත්වා.

දළ්භං කරෙය්සාති නිද්දෙසපදස්ස උද්දෙසපදං. ථීරං කරෙය්සාති අසිථිලං කරෙය්ස. දළ්භං සමාදානො අස්සාති ථීරපටිඤ්ඤො භවෙය්ස. අවට්ඨිතසමාදානොති සන්තිට්ඨානපටිඤ්ඤො.

57. එතං අරියානමුත්තමන්ති යදිදං විවෙකවරියා, එතං බුද්ධාදීනං අරියානං උත්තමං. තස්මා විවෙකංයෙව සික්ඛෙට්ඨාති අධිජ්ජායො. න තෙන සෙට්ඨො මඤ්ඤෙට්ඨාති තෙන ච විවෙකෙන අත්තානං “සෙට්ඨො අහ”න්ති න මඤ්ඤෙය්ස, තෙන මානට්ඨෙට්ඨො න භවෙය්සාති චුත්තං භොති.

උන්නතින්ති උස්සාපනං. උන්නමන්ති උග්ගන්ත්වා පට්ඨපනං. මානන්ති අභංකාරං. ථාමන්ති බලක්කාරං. ථම්හන්ති ථද්ධකරණං. ථද්ධොති අමද්දවො. පත්ථද්ධොති විසෙසෙන අමද්දවො. පග්ගහිතසිරොති උට්ඨිතසිසො. සාමන්තාති න ආරකා. ආසන්නෙති න දුරෙ. අවිදුරෙති සමීපෙ. උපකට්ඨෙති සන්තිකෙ.

58. රිත්තස්සාති විචිත්තස්ස, කායදුච්චරිතාදිහි චිරහිතස්ස. ඔසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති, කාමෙසු ගධිතා පජාති වත්ථුකාමෙසු ලග්ගා සත්තා තස්ස චතුරොසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති ඉණායිකා විය ආණණාස්සාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

රිත්තස්සාති සබ්බකිලෙසෙහි තුව්ඡස්ස. විචිත්තස්සාති සුඤ්ඤස්ස. පච්චිත්තස්සාති එකකස්ස. ඉදානි යෙහි රිත්තො භොති, තෙ දස්සෙන්තො “කායදුච්චරිතෙන රිත්තස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියාති ද්විධා රිත්තතා වෙදිතබ්බා. කිලෙසපටිපාටියා තාව රාගො මොහො ථම්මො සාරම්මො මානො මදොති, ඉමෙහි ඡති කිලෙසෙහි අරහත්තමග්ගෙන රිත්තො භොති; දොසො කොධො උපනාහො පමාදොති, ඉමෙහි චතුර්ති කිලෙසෙහි අනාගාමිමග්ගෙන රිත්තො භොති; අතිමානො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙය්සාති, ඉමෙහි සත්තහි සොතාපත්තිමග්ගෙන රිත්තො භොති.

මග්ගපටිපාටියා පන සොතාපත්තිමග්ගෙන අතිමානො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙය්සාති; ඉමෙහි සත්තහි රිත්තො භොති, අනාගාමිමග්ගෙන දොසො කොධො උපනාහො පමාදොති, ඉමෙහි චතුර්ති රිත්තො භොති; අරහත්තමග්ගෙන රාගො මොහො ථම්මො සාරම්මො මානො මදොති, ඉමෙහි ඡති රිත්තො භොති. තිණ් දුච්චරිතාති සබ්බකිලෙසෙහිතිආදිනා නයෙන අවසෙසාපි යථායොගං යොජෙතබ්බා.

වත්ථුකාමෙ පරිජානිත්වානි තෙභුමකෙ වත්ථුකාමෙ ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාහි සමාපනවසෙන ජානිත්වා.
කිලෙසකාමෙ පභායානි ඡන්දාදයො කිලෙසකාමෙ පභානපරිඤ්ඤාය ජහිත්වා. බ්‍යන්තිං කරිත්වානි විගතන්තං
විගතකොටිං කරිත්වා.

කාමොසං තිණ්ණස්සානි අනාගාමිමග්ගෙන අවසානසඬ්ඛානං කාමොසං තරිත්වා ධීතස්ස. භවොසන්ති
අරහත්තමග්ගෙන. දිට්ඨොසන්ති සොතාපත්තිමග්ගෙන. අවිජ්ජොසන්ති අරහත්තමග්ගෙන. සබ්බං සංසාරපථන්ති
සබ්බන්ධධාතුආයතනපටිපාටිසඬ්ඛානං පථං අරහත්තමග්ගෙනෙව තරිත්වා ධීතස්ස. සොතාපත්තිමග්ගෙන
උත්තිණ්ණස්ස. සකදාගාමිමග්ගෙන නිත්තිණ්ණස්ස. අනාගාමිමග්ගෙන කාමධාතුං අතික්කන්තස්ස. අරහත්තමග්ගෙන
සබ්බභවං සමතික්කන්තස්ස. ඵලසමාපත්තිවසෙන චිතිවත්තස්ස. පාරංගතස්සානිආදීනි නිබ්බානවසෙන චුත්තානි. යථා
ඉණ්ඩායකා ආණ්ණාන්ති පවඨ්ඨකඉණ්ණං ආදාය විවරන්තා ආණ්ණාං. පත්ථෙත්තීති පත්ථනං උප්පාදෙන්ති. ආබාධිකා
ආරොග්‍යන්ති පිත්තාදිරොගාතුරො හෙසජ්ජකිරියාය තංරොගච්ඡසමන්තං ආරොග්‍යං. යථා බන්ධනබද්ධානි
නක්ඛන්තදිවසෙ බන්ධනාගාරෙ බද්ධපුරිසා. යථා දාසා භුජීස්සන්ති යස්මා භුජීස්සා පුරිසා යං ඉච්ඡන්ති, තං කරොන්ති,
න නං කොචි බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති, තස්මා දාසා භුජීස්සභාවං පත්ථෙත්තීති. යථා කන්තාරද්ධානපක්ඛන්දානි
යස්මා බලවත්තො පුරිසා හත්ථභාරං ගභෙන්වා සජ්ජාචුධා සපරිවාරා කන්තාරං පටිපජ්ජන්ති, තෙ වොරා දුරතොව
දිස්වා පලායන්ති. තෙ සොත්ථිතා කන්තාරං නිත්ථරිත්වා ඛෙමන්තං පත්වා හට්ඨතුට්ඨා භොන්ති. තස්මා
කන්තාරපක්ඛන්දා ඛෙමන්තභූමිං පත්ථෙත්තීති. දෙසනාපරියොසානෙ තිස්සො සොතාපත්තිඵලං පත්වා පච්ඡා
පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡාකාසී.

සද්ධම්මපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පසුරසුන්තනිද්දෙසවණ්ණනා

59. අට්ඨමෙ පසුරසුන්තනිද්දෙසෙ පට්ඨගාඨාය තාව සඬ්ඛෙපො – ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තනො දිට්ඨිං සන්ධාය “ඉධෙව සුද්ධි”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙසු පන ධම්මෙසු විසුද්ධිං නාහු, එවං යං අත්තනො සන්ථාරාදිං නිස්සිතා, තත්ථෙව “එස වාදො සුභො”ති එවං සුභවාදා හුත්වා පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො”තිආදියු පච්චෙකසව්වෙසු නිව්විදා.

සඬ්ඛෙ පරවාදෙ ඛිපන්තීති සඬ්ඛා පරලද්ධියො ඡඩ්ඛෙන්ති. උක්ඛිපන්තීති දුරතො ඛිපන්ති. පරික්ඛිපන්තීති සමන්තතො ඛිපන්ති. සුභවාදාති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. සොහනවාදාති “එතං සුන්දර”න්ති කථෙන්නා. පණ්ඩිතවාදාති “පණ්ඩිතා මය”න්ති එවං කථෙන්නා. ථීරවාදාති “නිද්දොසවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. ඤායවාදාති “යුත්තවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. හෙතුවාදාති “කාරණසහිතං වදාමා”ති කථෙන්නා. ලක්ඛණවාදාති “සල්ලක්ඛෙනඛිං වදාමා”ති වදන්තා. කාරණවාදාති “උදාහරණයුත්තවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. යානවාදාති “පක්කමිතුං අසක්කුණෙය්‍යවාදං වදාමා”ති වදන්තා.

නිව්විදාති අත්තොපව්විදා. පතිට්ඨිතාති තත්ථෙව ඨිතා.

60. එවං නිව්විදා ව “තෙ වාදකාමා”ති දුතියගාථා. තත්ථ බාලං දහන්තී මිටු අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති “අයං බාලො, අයං බාලො”ති එවං ද්වෙපි ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං බාලං දහන්ති, බාලතො පස්සන්ති. වදන්ති තෙ අඤ්ඤසිතා කථොජ්ජන්ති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤසන්ථාරාදිනිස්සිතා කලහං වදන්ති. පසංසකාමා කුසලාවදානාති පසංසන්තීකා උභොපි “මයං කුසලාවදානා පණ්ඩිතවාදා”ති එවං සඤ්ඤිතො හුත්වා.

වාදන්තීකාති වාදෙන අත්තීකා. වාදාධිජ්ජායාති වාදජ්ඣාසයා. වාදපුරෙක්ඛාරාති වාදමෙව පුරතො කත්වා වරමානා . වාදපරියෙසනං වරන්තාති වාදමෙව ගවෙසනං වරමානා. විගය්හාති පවිසිත්වා. ඔගය්හාති ඔතරිත්වා. අජ්ඣොගාහෙන්වාති නිමුජ්ජිත්වා. පවිසිත්වාති අත්තොකත්වා.

අනොපවන්තීති නිහිනඔපවති, තෙපචිරහිතාති අත්ථො. සා කථාති එසා වාචා. කථොජ්ජං වදන්තීති නිත්තෙජං භණන්ති. එවං වදානෙසු ව තෙසු එකො නියමතො එව.

61. යුත්තො කථායන්ති ගාථා. තත්ථ යුත්තො කථායන්ති වාදකථාය උස්සුක්කො. පසංසම්චිජං විනිසාති හොතීති අත්තනො පසංසං ඉච්ඡන්තො “කථං නු ඛො නිග්ගහෙස්සාමි”තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙව වාදා කථංකථී විනිසාති හොති. අපාහනස්මීන්ති පඤ්ඤවිමංසකෙහි “අත්ථාපගතං තෙ භණිතං, බ්‍යඤ්ජනාපගතං තෙ භණිතං”න්තිආදිනා නයෙන අපහරිතෙ වාදෙ. නින්දාය සො කුප්පතීති එවං අපාහනස්මිඤ්ච වාදෙ උප්පන්නාය නින්දාය සො කුප්පති. රන්ධමෙසීති යස්ස රන්ධමෙව ගවෙසන්තො.

ථොමනන්ති වණ්ණභණනං. කිත්තින්ති පාකටකරණං. වණ්ණභාරියන්ති ගුණවඩ්ඪනං. පුබ්බෙව සල්ලාපාති සල්ලාපතො පුරෙතරමෙව. “කථමිදං කථමිද”න්ති කථංකථා අස්ස අත්තීති කථංකථී. ජයො නු ඛො මෙති මම ජයො. කථං නිග්ගහන්ති කෙන පකාරෙන නිග්ගහණනං. පටිකම්මං කරිස්සාමිති මම ලද්ධිං පරිසුද්ධිං කරිස්සාමි. විසෙසන්ති අතිරෙකං. පටිවිසෙසන්ති පුනස්පුනං විසෙසං. ආවෙධීයං කරිස්සාමිති පරිචෙදනං කරිස්සාමි. නිබ්බෙධීයන්ති මම නිබ්බෙධනං මොචනං නික්ඛමනං. ඡෙදන්ති වාදජිත්දනං. මණ්ඩලන්ති වාදසඩ්ඝනං. පාරිසජ්ජාති පරිවාරිකා. පාසාරිකාති කාරණිකා. අපහරන්තීති පටිබාහන්ති.

අත්ථාපගතන්ති අත්ථතො අපගතං , අත්ථො නත්තීති. අත්ථතො අපහරන්තීති අත්ථම්භා පටිබාහන්ති. අත්ථො තෙ දුන්නිතොති තව අත්ථො න සම්මා උපනිතො. බ්‍යඤ්ජනං තෙ දුරොපිතන්ති තව බ්‍යඤ්ජනං දුප්පතිට්ඨාපිතං. නිග්ගහො තෙ අකතොති තයා නිග්ගහො න කතො. පටිකම්මං තෙ දුක්කටන්ති තයා අත්තනො ලද්ධිපතිට්ඨාපනං දුට්ඨු කතං. විසමකථං දුක්කථිතන්ති න සම්මා කථිතං. දුබ්භණිතන්ති භණන්තෙනපි දුට්ඨු භණිතං. දුල්ලපිතන්ති න සම්මා විස්සජ්ජිතං. දුරුත්තන්ති අඤ්ඤථා භණිතං. දුබ්භාසිතන්ති විරූපං භාසිතං.

නින්දායාති ගරහණෙන. ගරහායාති දොසකථනෙන. අකිත්තියාති අගුණකථනෙන. අවණ්ණභාරිකායාති අගුණවඩ්ඪනෙන.

කුප්පතීති පකතිභාවං ජහෙන්වා වලති. බ්‍යාපජ්ජතීති දොසවසෙන පුතිභාවං ආපජ්ජති. පතිට්ඨියතීති කොධවසෙන ගුණභාවං ගච්ඡති. කොපඤ්චාති කුපිතභාවං. දොසඤ්චාති දුසනං. අපච්චයඤ්චාති අනුට්ඨාකාරඤ්ච. පාතුකරොතීති පාකටං කරොති. රන්ධමෙසීති අන්තරගවෙසී. විරන්ධමෙසීති ඡිද්දගවෙසී. අපරද්ධමෙසීති ගුණං අපනෙන්වා දොසමෙව

ගවෙසී. බලිතමෙසීනි පක්බලනගවෙසී. ගළිතමෙසීනි පතනගවෙසී. “සට්ටිතමෙසී”නිපි පායො, තස්ස පිළනගවෙසීනි අත්ථො. විවරමෙසීනි දොසගවෙසී.

62. න කෙවලඤ්ච සො කුප්පති, අපිච ඛො පන “යමස්ස වාද”න්ති ගාථා. තත්ථ පරිහීනමාහු, අපාහතන්ති අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිතො අපාහනං පරිහීනං වදන්ති. පරිදෙවතීති තතොනිමිත්තං සො “අඤ්ඤං මයා ආවජ්ජිත”න්තිආදීහි විජ්ජලපති. සොවතීති “තස්ස ජයො”තිආදීනි ආරබ්භ සොවති. “උපව්වගා ම”න්ති අනුත්ථුනාතීති “සො මං වාදෙන වාදං අතික්කන්තො”තිආදීනා නයෙන සුට්ඨුතරං විජ්ජලපති.

පරිහාපිතන්ති න වඩ්ඪිතං. අඤ්ඤං මයා ආවජ්ජිතන්ති අඤ්ඤං කාරණං මයා අවනමිතං. විත්තිතන්ති විමංසිතං. මහාපක්ඛොති මහන්තො ඤාතිපක්ඛො එතස්සාති මහාපක්ඛො. මහාපරිසොති මහාපරිවාරිකපරිසො. මහාපරිවාරොති මහාදාසදාසිපරිවාරො. පරිසා වායං වග්ගාති අයඤ්ච පරිසා වග්ගා, න එකා. පුන හඤ්ජිස්සාමිති පුන හින්දිස්සාමි.

63. එතෙ විවාදා සමඤ්ඤාති එත්ථ පන සමඤ්ඤා වුච්චන්ති බාහිරපරිබ්බාජකා. එතෙසු උග්ගාතිනිසාති හොතීති එතෙසු වාදෙසු ජයපරාජයාදිවසෙන විත්තඋග්ගාතිනිසාතං වා පාපුණන්තො උග්ගාති ව නිසාති ව හොති. විරමෙ කථොජ්ජන්ති පජභෙය්‍යා කලහං. න හඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභාති න හි එත්ථ පසංසලාභතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථි. උත්තානො වාති න ගම්භිරොති අත්ථො “පඤ්චිමෙ කාමගුණා”තිආදීසු (අ. නි. 6.63) විය.

ගම්භිරො වාති දුජ්ජවෙසො අප්පතිට්ඨො පටිච්චසමුප්පාදො විය. ගුල්ලො වාති පටිච්ඡන්තො හුත්වා ධීතො “අහිරම නන්ද අභං තෙ පාටිභොගො”තිආදීසු (උදා. 22) විය. පටිච්ඡන්තො වාති අපාකටො “මාතරං පිතරං හන්ත්වා”තිආදීසු (ධ. ප. 294; නෙත්ති. 113) විය. නෙය්‍යො වාති නිහරිත්වා කථෙතබ්බො “අසද්ධො අකතඤ්ඤා වා”තිආදීසු (ධ. ප. 97) විය. නීතො වාති පාළියා ධීතනියාමෙන කථෙතබ්බො “වත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අරියවංසා”තිආදීසු (අ. නි. 4.28) විය. අනවජ්ජො වාති නිද්දොසත්ථො “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 1) විය. නික්කිලෙසො වාති කිලෙසවිරහිතො විපස්සනා විය. වොදානො වාති පරිසුද්ධො ලොකුත්තරං විය. පරමත්ථො වාති උත්තමත්ථො උත්තමත්ථභූතො අත්ථො ඛන්ධධාතුආයතනනිබ්බානාති විය.

64. ඡට්ඨගාථායත්ථො – යස්මා ච න හඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභා, තස්මා පරමං ලාභං ලභන්තොපි “සුන්දරො අය”න්ති තත්ථ දිට්ඨියා පසංසිකො වා පන හොතීති තං වාදං පරිසාය මජ්ඣෙ දීපෙත්වා තතො සො තෙන ජයත්ථො තුට්ඨිං වා දන්තවිදංසකං වා ආපජ්ජන්තො හස්සති, මානෙන ච උත්තමති. කිං කාරණං? යස්මා තං ජයත්ථං පජ්ජුය්‍ය යාමතො ජාතො.

ථම්මසිත්වාති පුරෙත්වා. බුහසිත්වාති වඩ්ඪෙත්වා. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො.

65. එවං උත්තමතො ච “යා උත්තති”ති ගාථා. තත්ථ මානාතිමානං වදනෙ පනෙසොති එසො පන තං උත්තති. “විසාතභූමි”ති අබුජ්ඣමානො මානඤ්ච අතිමානඤ්ච වදති. එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො.

66. එවං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස වාදං අසම්පට්චින්නො “සුරො”ති ගාථමාහ. තත්ථ රාජබාදායාති රාජබාදතීයෙන, හත්තවෙතනෙනාති චුත්තං හොති. අභිගජ්ජමෙති පටිසුරම්චින්නති යථා සො පටිසුරං ඉච්ඡන්තො අභිගජ්ජන්තො එති, එවං දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිගතිකන්ති දස්සෙති. යෙනෙව සො තෙන පලෙභීති යෙන සො තුය්භං පටිසුරො, තෙන ගච්ඡ. පුබ්බෙව නත්ථි යදිදං යුධායාති යං පන කිලෙසජාතං යුද්ධාය සියා, තං ඉධ පුබ්බෙව නත්ථි, බොධිමුලෙයෙවස්ස පහීනන්ති දස්සෙති.

සුරොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. සුට්ඨු උරො සුරො, විස්සට්ඨඋරො නින්තඋරොති අත්ථො. වීරොති පරක්කමවන්තො. වික්කන්තොති සඬිගාමං පවිසන්තො. අභිරුතිආදයො චුත්තනායා එව. පුට්ඨොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. පොසිතොති ථුලකතො. ආපාදිතොති උපඩ්ඪබලිතො පටිපාදිතො. වඩ්ඪිතොති තතො තතො භාවිතො.

ගජ්ජන්තොති අබ්‍යන්තසරෙන ගජ්ජන්තො. උග්ගජ්ජන්තොති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො. අභිගජ්ජන්තොති සිහනාදං කරොන්තො. එතීති ආගච්ඡති. උපෙතීති තතො සමීපං ගච්ඡති. උපගච්ඡතීති තතො සමීපං ගන්ත්වා න නිවත්තති. පටිසුරන්ති නිබ්භයං. පටිපුරිසන්ති සත්තුපුරිසං. පටිසත්තුන්ති සත්තු හුත්වා අභිමුඛෙ ධීතං. පටිමල්ලන්ති පටිසෙධං හුත්වා යුජ්ඣන්තං. ඉච්ඡන්තොති ආකඬ්ඛමානො.

පලෙභීති ගච්ඡ. වජාති මා තිට්ඨ. ගච්ඡාති සමීපං උපසඬකම. අභික්කමාති පරක්කමං කරොහි.

බොධියා මූලෙති මහාබොධිරුක්ඛස්ස සමීපෙ. යෙ පටිසෙනිකරා කිලෙසාති යෙ කිලෙසා පටිපක්ඛකරා. පටිලොමකරාති පටාණිකරා. පටිකණ්ටකකරාති විනිවිජ්ඣනකරා. පටිපක්ඛකරාති සත්තුකරා.

67. ඉතො පරං සෙසගාථා පාකට්ඨසම්බන්ධා ඵල. තත්ථ විවාදයන්ති විවදන්ති. පටිසෙනිකත්තානි පටිලොමකාරකා. “න ත්වං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසී”ති ආදිනා නයෙන විරුද්ධවචනං විවාදො.

සහිතං මෙනි මම වචනං අත්ථසංහිතං. අසහිතං තෙනි තව වචනං අනත්ථසංහිතං. අධිවිණිණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තං අධිවිණිණං විරකාලසෙවනවසෙන පගුණං, තං මම වාදං ආගම්ම නිවත්තං. ආරොපිතො තෙ වාදොති තුය්හං උපරි මයා දොසො ආරොපිතො. වර වාදප්පමොක්ඛායාති හත්තපුටං ආදාය තං තං උපසඩ්ධම්මිත්වා වාදා පමොක්ඛත්ථාය උත්තරං පරියෙසමානො විවර. නිබ්බේධෙහි වාති අප් වා මයා ආරොපිතදොසතො අත්තානං මොවෙහි. සවෙ පහොසිති සවෙ සක්කොසි.

ආවෙධීයාය ආවෙධීයන්ති ආවෙධෙත්වා නිවත්තනෙන නිවත්තනං. නිබ්බේධීයාය නිබ්බේධීයන්ති දොසතො මොවනෙන මොවනං. ඡෙදෙන ඡෙදන්ති ඵලමාදි හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා යථායොගං යොජෙතබ්බං.

68. විසෙනිකත්වාති කිලෙසසෙනං විනාසෙත්වා. කිං ලභෙථාති පටිමල්ලං කිං ලභිස්සසි. පසුරාති තං පරිබ්බාජකං ආලපති. යෙසිධ නත්ථීති යෙසං ඉධ නත්ථී. ඉමායපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

69. පචිතක්කන්ති “ජයො නු බො මෙ භවිස්සති”ති ආදීනි විතක්කෙන්තො. ධොනෙන යුගං සමාගමාති ධුතකිලෙසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං යුගග්ගාහං සමාපන්නො. න හි ත්වං සක්ඛසි සම්පයාතවෙති කොත්ථුආදයො විය සීහාදීහි ධොනෙන සහ යුගං ගහෙන්වා එකපදම්පි සම්පයාතුං යුගග්ගාහමෙව වා සම්පාදෙතුං න සක්ඛිස්සසිති.

මනොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. විත්තන්ති විත්තතාය විත්තං. “ආරම්මණං මිනමානං ජානාති”ති මනො. මානසන්ති මනො ඵල. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) හි එත්ථ පන සම්පයුත්තකධම්මො මානසොති චුත්තො.

“කප්ඤ්චි හගවා තුය්හං, සාවකො සාසනෙ රතො;
අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලංකයිරා ජනෙසුතා”ති. (සං. නි. 1.159) –

එත්ථ අරහත්තං මානසන්ති චුත්තං. ඉධ පන මනොව මානසං, ඛාඤ්ජනවසෙන හෙතං පදං වඩ්ඪිතං.

හදයන්ති විත්තං. “විත්තං වා තෙ බිපිස්සාමි, හදයං වා තෙ ථාලෙස්සාමි”ති (සු. නි. ආලවකසුත්ත; සං. නි. 1.237) එත්ථ උරො හදයන්ති චුත්තං. “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡති”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ විත්තං. “වක්කං හදය”න්ති (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; බු. පා. 3.ද්වන්තිංසාකාර) එත්ථ හදයවත්ථු. ඉධ පන විත්තමෙව අබ්භන්තරට්ඨෙත “හදය”න්ති චුත්තං. තමෙව පරිසුද්ධට්ඨෙත පණ්ඩරං, භවඬ්ගං සන්ධායෙන චුත්තං. යථාහ “පහස්සරම්ඨං, භික්ඛවෙ, විත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49). තතො නික්ඛන්තත්තා පන අකුසලම්පි ගඬ්ගාය නික්ඛන්තා නදී ගඬ්ගා විය ගොඨාවරිතො නික්ඛන්තා ගොඨාවරි විය ව “පණ්ඩර”න්ත්වෙව චුත්තං.

මනො මනායතනන්ති ඉධ පන මනොගහණං මනස්සෙව ආයතනභාවදීපනත්ථං. තෙනෙනං දීපෙති “නයිදං දෙවායතනං විය මනස්ස ආයතනත්තා මනායතනං, අප් බො මනො ඵල ආයතනං මනායතන”න්ති. තත්ථ නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ව ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්ති ආදීසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති චුට්චති. “සුවණිණායතනං රජතායතන”න්ති ආදීසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬ්ගමා”ති ආදීසු (අ. නි. 5.38) සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්ති ආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සති ආයතනෙ”ති ආදීසු (අ. නි. 3.102; ම. නි. 3.158) කාරණං. ඉධ පන සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත කාරණට්ඨෙතාති තිධාපි වට්ටති.

ඵස්සාදයො හි ධම්මා එත්ථ සඤ්ජායන්තිති සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙතපි එතං ආයතනං. බහිද්ධා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා ආරම්මණභාවෙනත්ථ ඔසරන්තිති සමොසරණට්ඨානට්ඨෙතපි ආයතනං. ඵස්සාදීනං පන සහජාතාදිපච්චයට්ඨෙත කාරණත්තා කාරණට්ඨෙතාපි ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. මනින්ද්‍රියං චුත්තත්ථමෙව.

විජානාතිති විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණමෙව බන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. තස්ස රාසිආදිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති (අ. නි. 4.51) එත්ථ හි රාසට්ඨෙත බන්ධො චුත්තො. “සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”ති ආදීසු (දී. නි. 3.355) ගුණට්ඨෙත. “අද්දස බො හගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධ”න්ති (සං. නි. 4.241) එත්ථ පණිණත්තිමත්තට්ඨෙත. ඉධ පන රුළුහිතො බන්ධො චුත්තො. රාසට්ඨෙත හි විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසො එකං විඤ්ඤාණං. තස්මා යථා රුක්ඛස්ස එකදෙසං ඡින්දන්තො රුක්ඛං ඡින්දතිති චුට්චති, ඵලමෙව විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසභූතං එකම්පි විඤ්ඤාණං රුළුහිතො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධොති චුත්තං.

තජ්ජා මනෝවිඤ්ඤාණධාතුනි තෙසං එස්සාදිනං ධම්මානං අනුච්ඡවිකා මනෝවිඤ්ඤාණධාතු. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙ එකමෙව චිත්තං මිත්තනටියෙන මනෝ, විජානනටියෙන විඤ්ඤාණං, සභාවටියෙන නිස්සන්තටියෙන වා ධාතුනි තීනි නාමෙහි වුත්තං.

සද්ධිං යුගං සමාගමන්ති එකප්පභාරෙන සද්ධිං. සම්මාගන්ත්වානි පාපුණ්ත්වා. යුගග්ගාහං ගණ්ඨිත්වානි යුගපටිභාගං ගහෙත්වා. සාකච්ඡෙතුන්ති සද්ධිං කථෙතුං. සල්ලපිතුන්ති අල්ලාපසල්ලාපං කාතුං. සාකච්ඡං සමාපජ්ජිතුන්ති සද්ධිං කථනං පටිපජ්ජිතුං. න පටිබලභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං “තං කිස්සහෙතු, පසුරො පරිබ්බාජකො හීනෝ”ති ආදිමාහ. සො හි භගවා අග්ගො වානි අසද්දසදානඅග්ගත්තා අසමානපඤ්ඤත්තා අග්ගො ව. සෙට්ඨො වානි සබ්බගුණෙහි අප්පටිසම්ථියෙන සෙට්ඨො ව. මොක්ඛො වානි සවාසනෙහි කිලෙසෙහි මුත්තත්තා මොක්ඛො ව. උත්තමො වානි අත්තනො උත්තරිතරවිරහිතත්තා උත්තමො ව. පවරො වානි සබ්බලොකෙන අභිපත්ථනීයත්තා පවරො ව. මත්තෙන මාතඨගෙනානි පහින්නමදෙන හත්ථිනා.

කොත්ථුකොති ජීරණසිඬ්ගාලො. සීහෙන මිගරඤ්ඤා සද්ධිත්ති කෙසරසීහෙන මිගරාජෙන සහ. තරුණකොති ජාපකො. ධෙත්තූපකොති බීරපකො. උසහෙනානි මඬිගලසම්මතෙන උසහෙන. වලකකුනා සද්ධිත්ති වලමානකකුනා සද්ධිං. ධම්මකොති කාකො. ගරුළෙන වෙනතෙයොන සද්ධිත්ති එත්ථ ගරුළෙනානි ජාතිවසෙන නාමං. වෙනතෙයොනානි ගොත්තවසෙන. වණ්ඩාලොති ජවවණ්ඩාලො. රඤ්ඤා වක්කවත්තිනානි වාතුද්දිපිකවක්කවත්තිනා. පංසුපිසාවකොති කවචරජඩ්ඞ්ඞනටියානෙ නිබ්බත්තකො යක්ඛො. ඉන්දෙන දෙවරඤ්ඤා සද්ධිත්ති සක්කෙන දෙවරාජෙන සහ. සො හි භගවා මහාපඤ්ඤානිආදිති ජප්පදානි හෙට්ඨා චිත්ථාරිතානි. තත්ථ පඤ්ඤාපහෙදකුසලොති අත්තනො අනන්තවිකප්පෙ පඤ්ඤාහෙදෙ ජෙකො. පහින්නඤ්ඤාණොති අනන්තප්පහෙදපත්තඤ්ඤාණො. එතෙන පඤ්ඤාපහෙදකුසලත්තෙපි සති තාසං පඤ්ඤානං අනන්තහෙදත්තං දස්සෙති. අධිගතපටිසම්භිදොති පටිලද්ධඅග්ගවතුපටිසම්භිදඤ්ඤාණො. වතුචෙසාරජ්ජප්පත්තොති වත්තාරි විසාරදභාවසඬ්ඞාතානි ඤ්ඤාණානි පත්තො. යථාහ -

“සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා’ති, තත්ත වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි වා ලොකස්මිං සහධම්මෙන පටිචොදෙස්සතිති නිමිත්තමෙතං, භික්ඛවෙ, න සමනුපස්සාමි, එතමහං, භික්ඛවෙ, නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො චෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමි.

“බිණ්ණාසවස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ති...පෙ.... ‘යෙ ඛො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’ති...පෙ.... යස්ස ඛො පන තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, සො න නියයාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති, තත්ත වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි වා ලොකස්මිං සහධම්මෙන පටිචොදෙස්සතිති නිමිත්තමෙතං, භික්ඛවෙ, න සමනුපස්සාමි, එතමහං, භික්ඛවෙ, නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො චෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමි”ති (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150).

දසබලබලධාරීති දස බලානි එතෙසන්ති දසබලා, දසබලානං බලානි දසබලබලානි, තානි දසබලබලානි ධාරයතිති දසබලබලධාරී, දසබලඤ්ඤාණබලධාරීති අත්ථො. එතෙහි තීනි වචනෙහි අනන්තප්පහෙදානං නෙයානං පහෙදමුඛමත්තං දස්සිතං. සොයෙව පඤ්ඤාපයොගවසෙන අභිමඬිගලසම්මතටියෙන පුරිසාසභො. අසන්තාසටියෙන පුරිසසීභො. මහන්තටියෙන පුරිසනාගො. පජානනටියෙන පුරිසාජඤ්ඤො. ලොකකිච්චධුරවහනටියෙන පුරිසධොරස්භො.

අථ තෙජාදිකං අනන්තඤ්ඤාණතො ලද්ධං ගුණවිසෙසං දස්සෙතුකාමො තෙසං තෙජාදිනං අනන්තඤ්ඤාණමූලභාවං දස්සෙන්නො “අනන්තඤ්ඤාණො”ති වත්වා “අනන්තතෙජො”ති ආදිමාහ. තත්ථ අනන්තඤ්ඤාණොති ගණනවසෙන ව පභාවවසෙන ව අන්තවිරහිතඤ්ඤාණො. අනන්තතෙජොති වෙනෙයාසන්තානෙ මොහනමට්ඨමනෙන අනන්තඤ්ඤාණතෙජො. අනන්තයසොති පඤ්ඤාගුණෙහෙව ලොකත්තයචිත්ථතානන්තකිත්තිසොසො. අඩ්ඨොති පඤ්ඤාධනසම්භිද්ධියා සම්භිද්ධො. මහද්ධනොති පඤ්ඤාධනවඩ්ඞ්ඞත්තෙපි පභාවමහත්තෙන මහන්තං පවත්තපඤ්ඤාධනමස්සාති මහද්ධනො. “මහාධනො”ති වා පායො. ධනවානි පසංසිතබ්බපඤ්ඤාධනවත්තා නිච්චයුත්තපඤ්ඤාධනවත්තා අතිසයභාවෙන පඤ්ඤාධනවත්තා ධනවා. එතෙසුපි හි තීසු අත්ථෙසු ඉදං වචනං සද්දවිදු ඉච්ඡන්ති.

එවං පඤ්ඤාගුණෙන භගවතො අත්තසම්පත්තිසිද්ධිං දස්සෙත්වා පුන පඤ්ඤාගුණෙනෙව ලොකහිතසම්පත්තිසිද්ධිං දස්සෙන්නො “නෙතා”ති ආදිමාහ. තත්ථ වෙනෙයො සංසාරසඬ්ඞාතභයටියානතො නිබ්බානසඬ්ඞාතං ඛෙමටියානං නෙතා . තත්ථ නයනකාලෙ එව සංවරචිතයපභානචිතයවසෙන වෙනෙයො විනෙතා. ධම්මදෙසනාකාලෙ එව සංසයවිජේදනෙන අනුනෙතා. සංසයං ඡින්දිත්වා සඤ්ඤාපෙනබ්බං අත්ථං පඤ්ඤාපෙතා. තථා පඤ්ඤාපිතානං නිච්ඡයකරණෙන නිජ්ඣාපෙතා. තථා නිජ්ඣාපිතස්ස අත්ථස්ස පටිපත්තිපයොජනවසෙන පෙක්ඛෙනා. තථාපටිපත්තෙ පටිපත්තිබලෙන පසාදෙනා. සො හි භගවානි එත්ථ හි-කාරො අනන්තරං වුත්තස්ස අත්ථස්ස කාරණොපදෙසෙ නිපාතො.

අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතානි සකසන්නානෙ නඋප්පන්නපුබ්බස්ස ඡද්දාසාරණඤාණහෙතුභූතස්ස අරියමග්ගස්ස බොධිමුලෙ ලොකහිතත්ථං සකසන්නානෙ උප්පාදෙතා. අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙතානි වෙනෙය්‍යසන්නානෙ අසඤ්ජාතපුබ්බස්ස සාවකපාරමිඤාණහෙතුභූතස්ස අරියමග්ගස්ස ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පභූති යාවජ්ජකාලා වෙනෙය්‍යසන්නානෙ සඤ්ජනෙතා. සාවකවෙනෙය්‍යානම්පි හි සන්නානෙ හගවතා චුත්තවචනෙනෙව අරියමග්ගස්ස සඤ්ජනනතො හගවා සඤ්ජනෙතා නාම හොති. අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතානි අට්ඨධම්මසමන්නාගතානං බුද්ධභාවාය කථාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං බුද්ධභාවාය බ්‍යාකරණං දත්වා අනක්ඛාතපුබ්බස්ස පාරමිතාමග්ගස්ස “බුද්ධො භවිස්සති” ති බ්‍යාකරණමත්තෙනෙව බොධිමුලෙ උප්පජ්ජිතබ්බස්ස අරියමග්ගස්ස අක්ඛාතා. අයං නයො පච්චෙකබොධිසත්තබ්‍යාකරණෙපි ලබ්භතියෙව. මග්ගඤ්ඤුති පච්චෙකක්ඛණාවසෙන අත්තනො උප්පාදිතස්ස අරියමග්ගස්ස ඤාතා. මග්ගවිදුති වෙනෙය්‍යසන්නානෙ ජනෙතබ්බස්ස අරියමග්ගස්ස කුසලො. මග්ගකොවිදොති බොධිසත්තානං අක්ඛාතබ්බමග්ගෙ විවක්ඛණො. අථ වා අභිසම්බොධිපටිපත්ති මග්ගඤ්ඤු, පච්චෙකබොධිපටිපත්ති මග්ගවිදු, සාවකබොධිපටිපත්ති මග්ගකොවිදො. අථ වා –

“එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.409) –

වචනතො යථායොගං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං මග්ගවසෙන ව සුඤ්ඤතානිමිත්තඅප්පණිහිතමග්ගවසෙන ව උග්ගිකඤ්ඤුච්චසඤ්චිතඤ්ඤුනෙය්‍යපුග්ගලානං මග්ගවසෙන ව යථාක්කමෙනෙත්ථ යොජනං කරොන්ති . මග්ගානුගා ව පනස්සාති හගවතො ගතමග්ගානුගාමිනො හුත්වා. එත්ථ ව-සද්දො හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, එතෙන ව හගවතා මග්ගඋප්පාදනාදිගුණාධිගමාය හෙතු චුත්තො හොති. පන-සද්දො කතත්ථෙ නිපාතො, තෙන හගවතා කතමග්ගකරණං චුත්තං හොති. පච්ඡා සමන්නාගතානි පඨමං ගතස්ස හගවතො පච්ඡා සීලාදිගුණෙන සමන්නාගතා. ඉති ථෙරො “අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා” තිආදිහි යස්මා සබ්බෙපි හගවතො සීලාදයො ගුණා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ආගතා, තස්මා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ගුණං කථෙසි.

ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බං ජානාති, සබ්බඤ්ඤාය යංකිඤ්චි පඤ්ඤාය ජානිතබ්බං නාම අත්ථි, තං සබ්බං පඤ්චනෙය්‍යපථභූතං පඤ්ඤාය ජානාතීති අත්ථො. පස්සං පස්සතිති පස්සිතබ්බං පස්සති, සබ්බදස්සාවිතාය තංයෙව නෙය්‍යපථං වක්ඛුනා දිට්ඨං විය කරොන්තො පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සතිති අත්ථො. යථා වා එකච්චො විපරිතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවං හගවා. හගවා පන යථාසභාවං ගණ්හන්තො ජානන්තො ජානාතියෙව, පස්සන්තො පස්සතියෙව. ස්වායං නයන පරිණායකට්ඨෙන වක්ඛුභූතො. විදිතනාදිඅත්ථෙත ඤාණභූතො. අවිපරිතසභාවට්ඨෙන වා පරියන්තිධම්මපවත්තනතො හදයෙන චිත්තෙන්වා වාචාය නිච්ඡාරිතධම්මමයොති වා ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතො. අථ වා වක්ඛු විය භූතොති වක්ඛුභූතො. ඤාණං විය භූතොති ඤාණභූතො. අවිපරිතධම්මො විය භූතොති ධම්මභූතො. බ්‍රහ්මා විය භූතොති බ්‍රහ්මභූතො. ය්වායං ධම්මස්ස වචනතො වත්තනතො වා වත්තා. නානප්පකාරෙහි වචනතො වත්තනතො වා පවත්තා. අත්ථං නිහරිත්වා දස්සනතො අත්ථස්ස නින්තො. අමතාධිගමාය පටිපත්තිදෙසනතො, අමතප්පකාසනාය වා ධම්මදෙසනාය අමතස්ස අධිගමාපනතො අමතස්ස දාතා. ලොකුත්තරස්ස ධම්මස්ස උප්පාදිතත්තා වෙනෙය්‍යානුරූපෙන යථාසුඛං ලොකුත්තරධම්මස්ස දානෙන ව ධම්මෙසු ඉස්සරොති ධම්මස්සාමි. තථාගතපදං හෙට්ඨා චුත්තත්ථං.

ඉදානි “ජානං ජානාතී” තිආදිහි චුත්තගුණං සබ්බඤ්ඤාය විසෙසෙන්වා දස්සෙතුකාමො සබ්බඤ්ඤානං සාධෙන්නො “නත්ථි” තිආදිභාග. එවංභූතස්ස හි තස්ස හගවතො පාරමිතාපුඤ්ඤඵලප්පභාවනිජ්ජන්නෙන අරහත්තමග්ගඤාණෙන සබ්බධම්මෙසු සවාසනස්ස සම්මොහස්ස විහතත්තා අසම්මොහතො සබ්බධම්මානං ඤාතත්තා අඤ්ඤාතං නාම නත්ථි. තථෙව ව සබ්බධම්මානං වක්ඛුනා විය ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨත්තා අදිට්ඨං නාම නත්ථි. ඤාණෙන පත්තත්තා අවිදිතං නාම නත්ථි. අසම්මොහසම්මානිකරියාය සම්මානත්තා අසම්මානං නාම නත්ථි. අසම්මොහපඤ්ඤාය ප්‍රිට්ඨත්තා පඤ්ඤාය අථස්සිතං නාම නත්ථි.

පච්චුප්පන්නන්ති පච්චුප්පන්නං කාලං වා ධම්මං වා. උපාදායානි ආදාය, අන්තොකත්ථානි අත්ථො. උපාදායවචනෙනෙව කාලචිතිමුත්තං නිබ්බානම්පි ගතිතමෙව හොති. “අතීතා” දිවචනානි ව “නත්ථි” තිආදිවචනෙනෙව සට්ඨන්ති, “සබ්බෙ” තිආදිවචනෙන වා. සබ්බෙ ධම්මානි සබ්බසම්බතාසම්බතධම්මපරියාදානං. සබ්බාකාරොනාති සබ්බධම්මෙසු එකෙකස්සෙව ධම්මස්ස අනිච්චාකාරාදිසබ්බාකාරපරියාදානං. ඤාණමුඛෙති ඤාණාහිමුඛෙ. ආපාථං ආගච්ඡන්තිති ඔසරණං උපෙන්නි. ජානිතබ්බන්ති පදං නෙය්‍යන්ති පදස්ස අත්ථවිවරණත්ථං චුත්තං.

අත්තත්ථො වානිආදිසු වා-සද්දො සමුච්චයත්ථො. අත්තත්ථොති අත්තනො අත්ථො. පරත්ථොති පරෙසං තිණ්ණං ලොකානං අත්ථො. උභයත්ථොති අත්තනො ව පරෙසඤ්චාති සකිංයෙව උභින්නං අත්ථො. දිට්ඨධම්මිකොති දිට්ඨධම්මෙ නියුත්තො, දිට්ඨධම්මප්පයොජනො වා අත්ථො. සම්පරායෙ නියුත්තො, සම්පරායප්පයොජනො වා සම්පරායිකො. උත්තානොතිආදිසු වොහාරවසෙන වත්තබ්බො සුඛපතිට්ඨත්තා උත්තානො . වොහාරං අතික්කමිත්වා වත්තබ්බො සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තො දුක්ඛපතිට්ඨත්තා ගම්භීරො. ලොකුත්තරො අවිචන්තිරොක්ඛත්තා ගුළ්හො.

අනිවච්ඡාදිකො සනාදීහි පටිච්ඡන්තත්තා පටිච්ඡන්තො. අපචුරවොහාරෙන චත්තබ්බො යථාරුතං අග්ගහෙත්වා අධිප්පායස්ස නෙතබ්බතො නෙයො. පචුරවොහාරෙන චත්තබ්බො වචනමත්තෙනෙව අධිප්පායස්ස නීතත්තා නීතො. සුපරිසුද්ධසීලසමාධිවිපස්සනත්ථො තදභිගච්ඡිකම්මනවසෙන චජ්ජවරහිතත්තා අනවජ්ජො. කිලෙසසමුච්ඡේදනතො අරියමග්ගත්ථො නක්කිලෙසො. කිලෙසපටිප්පස්සද්ධත්තා අරියඵලත්ථො වොදානො. සඨ්ඨතාසඨ්ඨතෙසු අග්ගධම්මත්තා නිබ්බානං පරමත්ථො. පරිවත්තනීති බුද්ධඤ්ඤාණස්ස විසයභාවතො අබහිභූතත්තා අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ ඛ්‍යාපිත්වා වා සමන්තා වා අලඬකරිත්වා වා විසෙසෙන වා චත්තති.

“සබ්බං කායකම්ම”න්තිආදීහි භගවතො ඤාණවිසයනං දස්සෙති. ඤාණානුපරිවත්තීති ඤාණං අනුපරිවත්ති, ඤාණවරහිතං න භොතීති අත්ථො. අජ්ජට්ඨනන්ති නිරාවරණනං දස්සෙති. පුන සබ්බඤ්ඤානං උපමාය සාධෙතුකාමො “යාවතක”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිතබ්බන්ති නෙයාං. නෙයාපරියන්තො නෙයායාවසානමස්ස අත්ථීති නෙයාපරියන්තිකං. අසබ්බඤ්ඤානං පන නෙයායාවසානමෙව නත්ථී. ඤාණපරියන්තිකෙපි ඵසෙව නයො. පුරිමයමකෙ චුත්තත්ථමෙව ඉමිනා යමකෙන විසෙසෙත්වා දස්සෙති, තතියයමකෙන පටිසෙධවසෙන නියමෙත්වා දස්සෙති. එත්ථ ව නෙයාං ඤාණස්ස පටත්තා නෙයාපථො. අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනොති නෙයාඤ්ඤව ඤාණඤ්ඤව බෙපෙත්වා යානතො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පරියන්තෙ යානසීලා.

ආවජ්ජනපටිබද්ධාති මනොද්වාරාවජ්ජනායත්තා, ආවජ්ජනානන්තරමෙව ජානාතීති අත්ථො. ආකඨ්ඨපටිබද්ධාති රුචිආයත්තා, ආවජ්ජනානන්තරං ජවනඤාණෙන ජානාතීති අත්ථො. ඉතරානි ද්වෙ පදානි ඉමෙසං ද්විත්තං පදානං යථාක්කමෙන අත්ථප්පකාසනත්ථං චුත්තාති. ආසයං ජානාතීති එත්ථ ආසයන්ති නිස්සයන්ති එත්ථාති ආසයො, මිච්ඡාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨියා කාමාදීහි නෙක්ඛම්මාදීහි වා පරිභාවිතස්ස සන්තානස්සෙනං අධිවචනං. සත්තසන්තානං අනුසෙත්ති අනුපවත්තෙත්තීති අනුසයා, ථාමගතානං කාමරාගාදීනංව එතං අධිවචනං. අනුසයං ජානාතීති අනුසයකථා භෙට්ඨා චුත්තායෙව.

වරිතන්ති පුබ්බෙ කතකුසලාකුසලකම්මං. අධිමුත්තින්ති සම්පති කුසලෙ අකුසලෙ වා විත්තවොසග්ගො. අජ්ජරජක්ඛෙති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිති අජ්ජං රාගාදිරජො එතෙසන්ති අජ්ජරජක්ඛා. අජ්ජං රාගාදිරජො එතෙසන්ති වා අජ්ජරජක්ඛා, තෙ අජ්ජරජක්ඛෙ. මහාරජක්ඛෙති ඤාණමයෙ අක්ඛිමිති මහන්තං රාගාදිරජො එතෙසන්ති මහාරජක්ඛා. මහන්තං රාගාදිරජො එතෙසන්ති වා මහාරජක්ඛා, තෙ මහාරජක්ඛෙ. තික්ඛිත්ථියෙ මුදිත්ථියෙති තික්ඛාති සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියානි එතෙසන්ති තික්ඛිත්ථියා. මුදුති සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියානි එතෙසන්ති මුදිත්ථියා. ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙති සුන්දරා සද්ධාදයො ආකාරා කොට්ඨාසා එතෙසන්ති ස්වාකාරා. කුච්ඡිතා ගරහිතා අසද්ධාදයො ආකාරා කොට්ඨාසා එතෙසන්ති ද්වාකාරා. සුවිඤ්ඤාපයෙ දුච්ඤ්ඤාපයෙති යෙ කථිතං කාරණං සල්ලක්ඛෙත්ති සුබෙන සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙනුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. තබ්බිපරිතා දුච්ඤ්ඤාපයා. භබ්බාභබ්බෙති භබ්බෙ ව අභබ්බෙ ව. අරියාය ජාතියා භවන්ති ජායන්තීති භබ්බා. චත්තමානසමීපෙ චත්තමානවචනං. භවිස්සන්ති ජායිස්සන්ති වාති භබ්බා, භාජනභූතාති අත්ථො. යෙ අරියමග්ගපටිච්චෙධස්ස අනුච්ඡවිකා උපනිස්සයසම්පන්නා, තෙ භබ්බා. චුත්තපටිපක්ඛා අභබ්බා.

සත්තෙ පජානාතීති රුපාදිකෙ ආරම්මණෙ ලග්ගෙ ලග්ගිතෙ සත්තෙ පජානාති. සදෙවකො ලොකොති සහ දෙවෙහි සදෙවකො. සහ මාරෙන සමාරකො. සහ බ්‍රහ්මිනා සබ්‍රහ්මකො. සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණී. පජාතත්තා පජා. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සා. “පජා”ති සත්තලොකස්ස පරියායවචනමෙනං. තත්ථ සදෙවකවචනෙන පඤ්ඤාමාවචරදෙවග්ගණං, සමාරකවචනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං. සබ්‍රහ්මකවචනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණීවචනෙන සාසනස්ස පටිච්චිකපටිචාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණං. සමිතපාසබාහිතපාසසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණඤ්ඤව. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණං. සදෙවමනුස්සවචනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගණං. එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකො. ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකො ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – සදෙවකග්ගණණෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො, සමාරකග්ගණණෙන ඡකාමාවචරලොකො, සබ්‍රහ්මකග්ගණණෙන රුපාවචරබ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගණණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා. අපි චෙත්ථ සදෙවකවචනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදනො සබ්බස්සපි ලොකස්ස අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තනභාවං සාධෙති. තතො යෙසං සියා “මාරො මහානුභාවො ඡකාමාවචරස්සරො වසවත්තී, කිං සොපි අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සමාරකො”ති ආහ. යෙසං පන සියා “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො, එකභිගුලියා එකස්මිං වක්කවාළසහස්සෙ ආලොකං ඵරති. ද්විති...පෙ.... දසහි අභිගුලීහි දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, අනුත්තරඤ්ඤව කුන්තසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සබ්‍රහ්මකො”ති ආහ. තතො යෙසං සියා “පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා සාසනපටිච්චිකා, කිං තෙපි අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සස්සමණබ්‍රාහ්මණී පජා”ති ආහ.

එවං උක්කට්ඨානං අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තනභාවං පකාසෙත්වා අප් සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස අන්තොබුද්ධඤ්ඤාණෙ පරිවත්තනභාවං පකාසෙත්තො “සදෙවමනුස්සා”ති ආහ. අයමෙත්ථ අනුසන්ධික්කමො. පොරාණා පනාහු “සදෙවකොති දෙවතාහි සද්ධිං

අවසෙසලොකො. සමාරකොති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකො. සමුත්තොති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකො. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිහාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විහාකාරෙහි පරියාදාතුං ‘සස්සමණ්‍යාමණී පජා සදෙවමනුස්සා’ති වුත්තං. එවං පඤ්චහි පදෙහි තෙන තෙන ආකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදිත්තං හොති”ති.

අත්තමසොති උපරිමන්තෙන. තිමිතිමිඛිගලන්ති එත්ථ තිමි නාම එකා මච්ඡජාති, තිමිං ගිලිතුං සමත්ථා තතො මහත්තසරිරා තිමිඛිගලා නාම එකා මච්ඡජාති, තිමිඛිගලමිපි ගිලිතුං සමත්ථා පඤ්චයොජනසතිකසරිරා තිමිතිමිඛිගලා නාම එකා මච්ඡජාති. ඉධ ජාතිග්ගහණෙන එකවචනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. ගරුලං වෙනතෙය්‍යන්ති එත්ථ ගරුලොති ජාතිවසෙන නාමං. වෙනතෙය්‍යාති ගොත්තවසෙන. පදෙසෙති එකදෙසෙ. සාරිපුත්තසමාති සබ්බබුද්ධානං ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරෙ ගහෙත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සෙසසාවකා හි පඤ්ඤාය ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරෙන සමා නාම නත්ථි. යථාහ – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188-189). අට්ඨකථායඤ්ච (විසුද්ධි. 1.171; පටි. ම. අට්ඨ. 2.3.5) වුත්තං –

“ලොකනාථං යපෙත්වාන, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති පාණිනො;
පඤ්ඤාය සාරිපුත්තස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති.

එරිත්ථාති බුද්ධඤ්ඤාණං සබ්බදෙවමනුස්සානමිපි පඤ්ඤං පාපුණිත්වා යානතො තෙසං පඤ්ඤං එරිත්ථා බ්‍යාපිත්වා තිට්ඨති. අභිභවිත්ථාති සබ්බදෙවමනුස්සානමිපි පඤ්ඤං අතික්කමිත්වා, තෙසං අවිසයභූතමිපි සබ්බං නෙය්‍යං අභිභවිත්ථා තිට්ඨතිති අත්ථො.

පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.5) පන “අතිසංසිත්ථා”ති පායො, සංසිත්ථා තුදිත්ථාති අත්ථො. යෙපි තෙතිආදිහි එවං එරිත්ථා අභිභවිත්ථා යානස්ස පච්චක්ඛකාරණං දස්සෙති. තත්ථ පණ්ඩිතාති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා . නිපුණාති සණ්භසුබ්බමබුද්ධිනො සුබ්බමෙ අත්ථන්තරෙ පටිච්ඡේදකසමත්ථා. කතපරප්පවාදාහි විඤ්ඤාතපරප්පවාදා වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිවයා ව. වාලවෙධිරූපාහි වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසා. වො භින්දන්තා මඤ්ඤෙ වරන්ති පඤ්ඤාගතෙන දිට්ඨිගතානිති වාලවෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගමනාති අත්තනො පඤ්ඤාගමනෙන භින්දන්තා විය වරන්තිති අත්ථො. අථ වා “ගුථගතං මුත්තගත”න්තිආදිසු (අ. නි. 9.11) විය පඤ්ඤා එව පඤ්ඤාගතං. දිට්ඨියො එව දිට්ඨිගතාති. පඤ්ඤෙ අභිසංඛරිත්ථා අභිසංඛරිත්ථාති ද්විපදමිපි තිපදමිපි චතුපදමිපි පුච්ඡං රචයිත්ථා තෙසං පඤ්ඤානං අතිබහුකත්තා සබ්බසංඛගත්ථං ද්වික්ඛන්තං වුත්තං. ගුල්හාති ව පටිච්ඡන්තාති ව අත්ථජාතානිති පායසෙසො. තෙසං තථා විනයං දිස්වා අත්තනා අභිසංඛරං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තිති එවං භගවතා අධිප්පෙතත්තා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. අඤ්ඤෙසං පන පුච්ඡාය ඕකාසමෙව අදන්වා භගවා උපසංඝකමන්තානං ධම්මං දෙසෙති. යථාහ –

“තෙ පඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති ‘ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගොතමං උපසංඝකමිත්වා පුච්ඡස්සාම, සවෙ නො සමණො ගොතමො එවං පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාම, එවං වෙපි නො පුට්ඨො එවං බ්‍යාකරිස්සති, එවමිපිස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාමා’ති. තෙ සුණන්ති ‘සමණො බලු හො ගොතමො අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඔසටො’ති. තෙ යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසංඝකමන්ති. තෙ සමණො ගොතමො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙජෙති සම්පහංසෙති. තෙ සමණෙන ගොතමෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තෙජිතා සම්පහංසිතා න වෙව සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, කුතොස්ස වාදං ආරොපෙස්සන්ති, අඤ්ඤදන්ථු සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකා සම්පජ්ජන්ති”ති (ම. නි. 1.289).

කස්මා පඤ්ඤෙ න පුච්ඡන්තිති වෙ? භගවා කිර පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්නො පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙති, තතො පස්සති “ඉමෙ පණ්ඩිතා ගුල්හං රහස්සං පඤ්ඤං ඔච්චිකසාරං කත්වා ආගතා”ති. සො තෙහි අපුට්ඨොයෙව “පඤ්ඤපුච්ඡාය එත්තකා දොසා, විස්සජ්ජෙන එත්තකා, අත්ථෙ, පදෙ, අක්ඛරෙ එත්තකාති; ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො එවං පුච්ඡෙය්‍යා, විස්සජ්ජෙන්නො එවං විස්සජ්ජෙය්‍යා”ති; ඉති ඔච්චිකසාරං කත්වා ආනිතෙ පඤ්ඤෙ ධම්මකථාය අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා දස්සෙති. තෙ පණ්ඩිතා “සෙය්‍යා වත නො, යෙ මයං ඉමෙ පඤ්ඤෙ න පුච්ඡමිහා. සවෙපි මයං පුච්ඡෙය්‍යාම, අප්පතිට්ඨිතෙ නො කත්වා සමණො ගොතමො බිපෙය්‍යා”ති අත්තමනා භවන්ති.

අපි ව බුද්ධා නාම ධම්මං දෙසෙන්නා පරිසං මෙත්තාය එරන්ති. මෙත්තාචරණෙන දසබලෙසු මහාජනස්ස චිත්තං පසිදති. බුද්ධා නාම රූපග්ගප්පත්තා හොන්ති දස්සනසම්පන්නා මධුරස්සරා මුදුජිවිහා සුචුසිතදන්තාවරණා, අමතෙන හදයං සිඤ්චන්තා විය ධම්මං කටෙන්නි. තත්‍ර නෙසං මෙත්තාචරණෙන පසන්නචිත්තානං එවං හොති – “එවරූපං අද්වෙජ්ඣකථං අමොසකථං නිය්‍යානිකකථං කටෙන්නෙන භගවතා සද්ධිං න සක්ඛිස්සාම පච්චනිකග්ගාහං ගණ්හිතු”න්ති අත්තනො පසන්නභාවෙනෙව පඤ්ඤෙ න පුච්ඡන්තිති.

කථිතා විස්සජ්ජිතා වාති “එවං කුම්භෙ පුච්ඡථා”ති අපුච්ඡිතපඤ්ඤානං උච්චාරණෙන තෙ පඤ්ඤා භගවතා කථිතා එව හොන්ති. යථා ව තෙ විස්සජ්ජෙතබ්බා, තථා විස්සජ්ජිතා එව හොන්ති. නිද්දිට්ඨකාරණාති ඉමිනා කාරණෙන ඉමිනා හෙතුනා එවං හොන්තිති එවං සහෙතුකං කත්වා විස්සජ්ජෙන භගවතා නිද්දිට්ඨකාරණා එව හොන්ති තෙ පඤ්ඤා.

උපක්ඛිත්තකා ව තෙ හගවතො සම්පජ්ජන්තිති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො හගවතො පඤ්භවිස්සජ්ජනෙනෙව හගවතො සම්පෙ ඛිත්තකා පක්ඛිත්තකා සම්පජ්ජන්ති; සාවකා වා සම්පජ්ජන්ති, උපාසකා වාති අත්ථො; සාවකසම්පත්තිං වා පාපුණන්ති, උපාසකසම්පත්තිං වාති චුත්තං හොති. අථාති අනන්තරත්ථෙ, තෙසං උපක්ඛිත්තකසම්පත්තිසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං යානෙ, තස්මිං අධිකාරෙ වා. අතිරොච්ඡිති අතිවිය ජොතති පකාසති. යදිදං පඤ්ඤායාති යායං හගවතො පඤ්ඤා, තාය පඤ්ඤාය හගවාච අතිරොච්ඡිති අත්ථො. ඉති-සද්දො කාරණත්ථො, ඉමිනා කාරණෙනාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙවාති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පසුරසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මාගණ්ඩියසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

70. නවමෙ මාගණ්ඩියසුත්තනිද්දෙසෙ පටමගාථාය තාව අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නානාරූපානි නිමිතින්වා අභිකාමං ආගතං මාරධිතරං දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච ඡන්දමත්තම්පි මෙටුනස්මිං නාහොසි, කිමෙවිදං ඉමිස්සා දාරිකාය මුත්තකරිසපුණ්ණං රූපං දිස්වා භවිස්සති, සබ්බථා පාදාපි නං සම්ප්‍රසිතුං න ඉච්ඡෙ, කුතොනෙන සංවසිතුන්ති.

මුත්තපුණ්ණන්ති ආහාරඋතුවසෙන වත්ථිපුටන්තරං පුරෙත්වා ධීතමුත්තෙන පුරිතං. කරිසපුණ්ණන්ති පක්කාසයසඬ්ඛානෙ හෙට්ඨානාභිපිට්ඨිකණ්ටකමුලානං අන්තරෙ උබ්බෙධෙන අට්ඨභිගුලමත්තෙ අන්තාවසානෙ ධීතවච්චෙන පුණ්ණං. සෙම්භපුණ්ණන්ති උදරපටලෙ ධීතඵකපත්තප්පමාණෙන සෙම්භෙන පුරිතං. රුහිරපුණ්ණන්ති යකනස්ස හෙට්ඨාභාගං පුරෙත්වා හදයවක්කපප්පාසානං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරන්තෙන වක්කහදයයකනපප්පාසෙ තෙමයමානෙන ධීතෙන ඵකපත්තස්ස පුරණමත්තෙන සන්තිචිතලොභිතසඬ්ඛානෙන ව කෙසලොමනබ්දන්තානං මංසවිනිමුත්තට්ඨානඤ්චෙව ථද්ධසුක්ඛමමඤ්ච යපෙත්වා ධමනිජාලානුසාරෙන සබ්බං උපාදිණ්ණකසරිරං ඵරිත්වා ධීතසංසරණලොභිතසඬ්ඛානෙන ව දුට්ඨෙන රුහිරෙන පුණ්ණං.

අට්ඨිසඬ්ඛානන්ති සකලසරිරෙ හෙට්ඨා අට්ඨිතං උපරිට්ඨිතානි සාධිකානි තිණි අට්ඨිසතානි, තෙහි අට්ඨිහි සට්ඨං. න්හාරුසම්බන්ධන්ති සකලසරිරෙ අට්ඨිති ආබන්ධිත්වා ධීතානි නව න්හාරුසතානි, තෙහි න්හාරුහි සම්බන්ධං ආබන්ධං. රුධිරමංසාවලෙපනන්ති සංසරණලොභිතෙන ව සාධිකානි තිණි අට්ඨිසතානි අනුලිම්පෙත්වා ධීතෙන නවමංසපෙසිසතෙන ව අනුලිත්තං සරිරං. වම්මචිතද්ධන්ති සකලසරිරං පරියොනන්ධිත්වා පාකට්ඨිලොමකස්ස උපරි ඡවියා හෙට්ඨා ධීතං වම්මං, තෙන වම්මෙන චිතද්ධං පරියොනද්ධං. “වම්මාවනද්ධ”න්තිපි පාළි. ඡවියා පට්චජන්තන්ති අතිසුබ්බඡවියා පට්චජන්තං ඡාදෙත්වා ධීතං. ඡීද්දාවඡීද්දන්ති අනෙකඡීද්දං. උග්ගරන්තන්ති අක්ඛිමුඛාදිහි උග්ගරන්තං. පග්ගරන්තන්ති අධොභාගෙන පග්ගරන්තං. කම්මසඬ්ඛනිසෙචිතන්ති සුචිමුඛාදිහි නානාපාණකුලසමුහෙහි ආසෙචිතං. නානාකලිමලපරිපූරන්ති අනෙකච්චෙහි අසුචිකොට්ඨාසෙහි පුරිතං.

71. තතො මාගණ්ඩියො “පබ්බජිතා නාම මානුසකෙ කාමෙ පභාය දිබ්බකාමත්ථාය පබ්බජන්ති, අයඤ්ච දිබ්බෙපි කාමෙ න ඉච්ඡති, ඉදම්පි ඉත්ථීරතනං, කා නු අස්ස දිට්ඨි”ති පුච්ඡිතුං දුතියං ගාමමාහ. තත්ථ ඵකාදිසං චෙ රතනන්ති දිබ්බිත්ථීරතනං සන්ධාය භණ්ති. නාරිත්ති අත්තනො ධිතරං සන්ධාය. දිට්ඨිගතං සීලවතං නු ජීවිතන්ති දිට්ඨිඤ්ච සීලඤ්ච වතඤ්ච ජීවිතඤ්ච. හවුපපත්තිඤ්ච වදෙසි කිදිසන්ති අත්තනො හවුපපත්තිං වා තුවං කිදිසං වදෙසි.

72. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා විස්සජ්ජනපුච්ඡානයෙන පවත්තත්තා පාකට්ඨසම්බන්ධායෙව. තාසු පටමගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – තස්ස මය්හං මාගණ්ඩිය ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මෙසු නිච්ඡිනිත්වා “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 3.27, 301) ඵලං ඉදං වදාමිති සමුග්ගහීතං න භොති නත්ථි න විජ්ජති, කිං කාරණා? අහඤ්චි පස්සන්තො දිට්ඨිසු ආදීනවං කඤ්චි දිට්ඨිං අග්ගහෙත්වා සච්චානි පච්චිනන්තො අජ්ඣන්තං රාගාදීනං සන්තිභාවෙන අජ්ඣන්තසන්තිසඬ්ඛානං නිබ්බානමෙව අද්දසන්ති.

ආදීනවන්ති උපද්දවං. සදුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛෙන සදුක්ඛං. සච්චානන්ති වෙනසිකදුක්ඛෙන සච්චං. සඋපායාසන්ති උපායාසහිතං. සපරිලාභන්ති සදරථං. න නිබ්බිදායානි න වට්ටෙ නිබ්බිත්තන්තථාය. න විරාගායානි න වට්ටෙ විරාගත්ථාය. න නිරොධායානි න වට්ටස්ස නිරොධත්ථාය. න උපසමායානි න වට්ටස්ස උපසමත්ථාය. න අභිඤ්ඤායානි න වට්ටස්ස අභිජානන්තථාය. න සම්බොධායානි න කිලෙසනිද්දාවිගමෙන වට්ටතො සම්බුද්ධිකත්තථාය. න නිබ්බානායානි න අමනනිබ්බානත්තථාය. ඵත්ථ පන “නිබ්බිදායා”ති විපස්සනා. “විරාගායා”ති මග්ගො. “නිරොධාය උපසමායා”ති නිබ්බානං. “අභිඤ්ඤාය සම්බොධායා”ති මග්ගො. “නිබ්බානායා”ති නිබ්බානමෙව. ඵලං ඵකස්මිං යානෙ විපස්සනා, තිසු මග්ගො, තිසු නිබ්බානං චුත්තන්ති ඵලං වචන්තාකථා චෙදිතබ්බා. පරියායෙන පන සබ්බානිපෙතානි මග්ගචෙවචනානිපි නිබ්බානචෙවචනානිපි භොන්තියෙව.

අජ්ඣන්තං රාගස්ස සන්තින්ති අජ්ඣන්තරාගස්ස සන්තභාවෙන නිබ්බුතභාවෙන අජ්ඣන්තසන්තිසඬ්ඛානං නිබ්බානං ඔලොකෙසිං. දොසස්ස සන්තින්තිආදීසුපි ඵසෙව නයො. පච්චිනන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. චිචිනන්තොති සච්චානි වඩ්ඪෙන්නො විභාවෙන්තො. පච්චිනන්තොති තානෙව පච්චෙකං විභාවෙන්තො. කෙචි “ගචෙසන්තො”ති වණ්ණයන්ති. අදස්සන්ති ඔලොකෙසිං. අදක්ඛන්ති චිතිවිජ්ඣං. අඵස්සින්ති පඤ්ඤාය පුස්සිං. පට්චිජ්ඣන්ති ඤාණෙන පච්චක්ඛං අකාසිං.

73. දුතියගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – යානිමානි දිට්ඨිගතානි තෙහි තෙහි සත්තෙහි විනිච්ඡිනිත්වා ගහිතත්තා “චිනිච්ඡයා”ති ව අත්තනො පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛනභාවාදිනා නයෙන “පකප්පිතානි”ති ව චුච්චන්ති, තෙ වෙ මුනි දිට්ඨිගතධම්මෙ අග්ගහෙත්වා අජ්ඣන්තසන්තිති යමෙතමත්ථං බුසි, ආචික්ඛ මෙ, කථං නු ධිරෙහි පචෙදිතං තං කථං පකාසිතං ධිරෙහිති වදති.

ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො යපෙත්වා පරමත්ථපදං. තත්ථ යං පරමත්ථන්ති යං උත්තමං නිබ්බානං.

74. අට්ඨස්ස භගවා යථා යෙන උපායෙන තං පදං ධිරෙහි පකාසිතං, තං උපායං සපට්ඨස්සන්තො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ. තත්ථ න දිට්ඨියාතිආදීහි දිට්ඨිසුතිඅට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණබාහිරසිලබ්බතාති පටික්ඛිපති. “සුද්ධිමාහ”ති එත්ථ චූත්තං ආහ-සද්දං සබ්බත්ථ නකාරෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පුරිමපදත්තයං නෙත්වා “දිට්ඨියා සුද්ධිං නාහ න කපෙමි”ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා වෙත්ථ, එවං උත්තරපදෙසුපි. තත්ථ ච අදිට්ඨියා නාහාති දසවත්ථුකං සම්මාදිට්ඨිං විනා න කපෙමි. තථා අස්සුතියාති නවධිගං සවනං විනා. අඤ්ඤාණාති කම්මස්සකතසව්වානුලොමිකඤ්ඤාණං විනා. අසීලතාති පාතිමොක්ඛසංවරං විනා. අබ්බතාති ධූතඛිගවනං විනා. නොපි තෙනාති තෙසු එකමෙකෙන දිට්ඨිආදිමත්තෙනාපි න කපෙමිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එතෙ ච නිස්සප්ප අනුග්ගහායාති එතෙ ච පුරිමදිට්ඨිආදිහෙදෙ කණ්භපක්ඛිකෙ ධම්මෙ සමුග්ගසාතකරණෙන නිස්සප්ප, පච්ඡිමෙ අදිට්ඨිආදිහෙදෙ සුක්කපක්ඛිකෙපි අතම්මයනාපච්ඡනෙන අනුග්ගහාය. සන්තො අනිස්සාය භවං න ජප්පෙති ඉමාය පටිපත්තියා රාගාදිවූපසමෙන සන්තො වක්ඛාදිසු කඤ්චි ධම්මං අනිස්සාය එකම්පි භවං න ජප්පෙ, අපිහෙතුං අපත්ථෙතුං සමත්ථො සියා, අයමස්ස අප්ඤ්ඤාත්තසන්තිති අධිප්පායො.

සවනම්පි ඉච්ඡිතබ්බන්ති සුත්තාදිවසෙන සුඤ්ඤාමිපි ආකඛිබ්බන්ති. සම්භාරා ඉමෙ ධම්මාති සම්මාදිට්ඨිආදිකා ඉමෙ ධම්මා උපකාරට්ඨෙයන සම්භාරා හොන්ති. කණ්භපක්ඛිකානන්ති අකුසලපක්ඛිකෙ භවානං. සමුග්ගසාතතො පහානං ඉච්ඡිතබ්බන්ති සම්මා භනනතො සමුච්ඡේදතො පහානං ආකඛිබ්බන්ති. තෙධාතුකෙසු කුසලෙසු ධම්මෙසුති කාමරූපාරූපසඛිබාතෙසු තෙභූමකෙසු කොසල්ලසම්භූතෙසු. අතම්මයතාති නිත්තණ්භවාපො.

75. එවං චූත්තෙ වචනත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො මාගණ්ඨියො “නො වෙ කිරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨාදීති චූත්තනායානෙව. කණ්භපක්ඛිකාතියෙව පන සන්ධාය උභයත්‍රාපි ආහ. ආහ-සද්දං පන “නො වෙ”ති සද්දෙන යොජෙත්වා නො වෙ කිර ආහ නො වෙ කිර කපෙසිති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. මොමුහන්ති අතිමුළ්භං, මොහනං වා. පච්චෙන්තිති ජානන්ති. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

76. අට්ඨස්ස භගවා තං දිට්ඨිං නිස්සාය පුච්ඡං පටික්ඛිපන්තො “දිට්ඨිඤ්ච නිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ත්ථං මාගණ්ඨිය දිට්ඨිං නිස්සාය පුනස්සුතං පුච්ඡමානො යාති තෙ දිට්ඨිගතාති සමුග්ගහිතාති, තෙස්වෙව සමුග්ගහිතෙසු පමොහං ආගතො ත්ථං ඉතො ච මයා චූත්තඅප්ඤ්ඤාත්තසන්තිතො පටිපත්තිතො ධම්මදෙසනතො වා අණුමිපි යුත්තසඤ්ඤං න පස්සසි, තෙන කාරණෙන ත්ථං ඉමං ධම්මං මොමුහතො පස්සසිති.

ලග්ගනං නිස්සාය ලග්ගනන්ති දිට්ඨිලග්ගනං අල්ලිසිත්වා දිට්ඨිලග්ගනං. බන්ධනන්ති දිට්ඨිබන්ධනං. පලිබොධන්ති දිට්ඨිපලිබොධං.

අත්ඨකාරං පක්ඛන්දොසිති බහලන්ධකාරං පට්ටියොසි. යුත්තසඤ්ඤන්ති සමණධම්මෙ යුත්තසඤ්ඤං. පත්තසඤ්ඤන්ති සමණධම්මෙ පටිලද්ධසඤ්ඤං. ලග්ගනසඤ්ඤන්ති සඤ්ජානිතසඤ්ඤං. කාරණසඤ්ඤන්ති හෙතුසඤ්ඤං. ධානසඤ්ඤන්ති කාරණසඤ්ඤං. න පටිලභසිති න වින්දසි. කුතො ඤ්ඤාණන්ති මග්ගඤ්ඤාණං පන කෙන කාරණෙන ලභිස්සසි. අනිච්චං වාති හුත්වා අභාවට්ඨෙයන පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චං. අනිච්චසඤ්ඤානුලොමං වාති “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා”ති උප්පන්නා සඤ්ඤා අනිච්චසඤ්ඤා, තාය සඤ්ඤාය අනුලොමං අප්පටික්කුලං අනිච්චසඤ්ඤානුලොමං. කිං තං? විපස්සනාඤ්ඤාණං. ද්විත්තං විපස්සනාඤ්ඤාණානං දුක්ඛානත්තසඤ්ඤානුලොමානම්පි එසෙව නයො.

77. එවං සමුග්ගහිතෙසු පමොහෙන මාගණ්ඨියස්ස විවාදාපත්තිං දස්සෙන්වා ඉදාති තෙසු අඤ්ඤෙසු ච ධම්මෙසු විගතජ්ජමොහස්ස අත්තතො නිබ්බිවාදනං දස්සෙන්තො “සමො විසෙසී”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො එවං තිධා මානෙන වා දිට්ඨියා වා පුග්ගලෙන වා මඤ්ඤති, සො තෙන මානෙන තාය වා දිට්ඨියා තෙන වා පුග්ගලෙන විවදෙයා. යො පන අම්භාදිසො ඉමාසු තීසු විධාසු අවිකම්පමානො, සමො විසෙසිති න තස්ස හොති, න ච හීනොති පාඨසෙසො. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොව.

78. කිඤ්ච භියො – “සච්චන්ති සො”ති ගාථා. තස්සත්ථො – සො එවරූපො පහිනමානදිට්ඨිකො “මාදිසො ‘බාහිතපාපත්තා’දිනා නයෙන බ්‍රාහ්මණො, ඉදමෙව සච්ච”න්ති කිං වදෙයා කිං වත්ථුං භණෙයා, කෙන වා කාරණෙන භණෙයා, “මය්හං සච්චං, කුය්හං මුසා”ති වා කෙන මානෙන දිට්ඨියා පුග්ගලෙන වා විවදෙයා. යස්මිං මාදිසෙ බිණ්ණසවෙ “සදිසොහමස්මි”ති පවත්තියා සමං වා, ඉතරද්වයභාවෙන පවත්තියා විසමං වා මඤ්ඤිතං නත්ථි, සමානාදිසු කෙන වාදං පටිසංයුජෙයා පටිප්ථරෙයාති. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

79. නනු එකංසෙනෙව එවරූපො පුග්ගලො? “ඔකං පහායා”ති ගාථා. තත්ථ ඔකං පහායාති රූපධාත්වාදිවිඤ්ඤාණස්සොකාසං තනු ඡන්දරාගප්පහානෙන ඡඩ්ඛෙන්වා. අනිකෙතසාරීති රූපනිමිත්තනිකෙතාදීති

තණ්හාවසෙන අසරන්නො. ගාමෙ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානීති ගාමෙ ගිහිසන්ථවානි අකරොන්නො. කාමෙහි රික්තොති කාමෙසු ඡන්දරාගාභාවෙන සබ්බකාමෙහි පුට්භුතො. අපුරක්ඛරානොති ආයතිං අත්තභාවං අනභිනිබ්බත්තෙන්තො. කථං න විග්ග්ග්හ ජනෙන කසිරාති ජනෙන සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කට්ඨයා.

භාලිද්දකානීති එවංනාමකො ගහපති. යෙනායස්මා මහාකච්චානො තෙනුපසඬකමීති යෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. තස්මා යත්ථ මහාකච්චානො, තත්ථ උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන මහාකච්චානො දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමීතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන මහාකච්චානො උපසඬකමීතබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුප්ලුපභොගාධිප්පායෙන දිප්ඵගණෙහි නිව්ච්චිතමහාරුක්ඛො විය. උපසඬකමීති ව ගතොති චූත්තං හොති. උපසඬකමීත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතො තතො ආසන්නතරං යානං මහාකච්චානස්ස සමීපසඬබාතං ගන්ත්වාතිපි චූත්තං හොති.

අභිවාදෙත්වාති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා. ඉදානි යෙනත්ථෙත මහාකච්චානස්ස උපට්ඨානං ආගතො, තං පුච්ඡිතුකාමො දසනබ්බසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පතිට්ඨාපෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.7) විය. තස්මා යථා නිසින්නො එකමන්තං නිසින්නො හොති, එවං නිසීදිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං. නිසීදිති නිසප්පං කප්පෙසි. පණ්ඩිතා හි දෙවමනුස්සා ගරුට්ඨානියං උපසඬකමීත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසීදන්ති. අයඤ්ච ගහපති තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං නිසීදි.

කථං නිසින්නො ව පන එකමන්තං නිසින්නො හොතිති? ඡ නිසප්පදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං? අතිදුරං අච්චාසන්නං උපරිවාතං උන්නතප්පදෙසං අතිසම්මුඛං අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්නො හි සචෙ කට්ඨකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කට්ඨකබ්බං හොති. අච්චාසන්නෙ නිසින්නො සඬ්ඝට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්නො සරිරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්නො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්නො සචෙ දට්ඨකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභවිව දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්නො සචෙ දට්ඨකාමො හොති, ගිවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි එතෙ ඡ නිසප්පදොසෙ වජ්ජෙත්වා නිසීදි. තෙන චූත්තං – “එකමන්තං නිසීදි”ති.

එතදවොචාති එතං අවොච. චූත්තමිදං භන්තෙ කච්චාන භගවතා අට්ඨකවග්ගියෙ මාගණ්ඩියපඤ්ඤෙහි අට්ඨකවග්ගියමිති මාගණ්ඩියපඤ්ඤො නාම අත්ථි, තස්මිං පඤ්ඤෙහි.

රූපධාතුති රූපක්ඛන්ධො අධිප්පෙතො. රූපධාතුරාගච්චිතිබන්ධන්ති රූපධාතූමිති රාගෙන විනිබ්බදං. විඤ්ඤාණන්ති කම්මවිඤ්ඤාණං. ඔකසාරීති ගෙහසාරි ආලයසාරි. කස්මා පනෙත්ථ “විඤ්ඤාණධාතු ඛො ගහපති”ති න චූත්තන්ති? සම්මොභවිසාතත්ථං. “ඔකො”ති හි අත්ථතො පච්චයො චූච්චති, පුරෙජාතඤ්ච කම්මවිඤ්ඤාණං පච්ඡාජාතස්ස කම්මවිඤ්ඤාණස්සපි විපාකවිඤ්ඤාණස්සපි, විපාකවිඤ්ඤාණඤ්ච විපාකවිඤ්ඤාණස්සපි කම්මවිඤ්ඤාණස්සපි පච්චයො හොති, තස්මා “කතරං නු ඛො ඉධ විඤ්ඤාණ”න්ති සම්මොභො භවෙය්‍යා. තස්ස විසාතත්ථං තං අග්ගභෙත්වා අසම්භින්නාව දෙසනා කතාති. අපිව විපාකආරම්මණවසෙන වතස්සො අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණට්ඨිතියොති චූත්තාති තා දස්සෙතුමිපි ඉධ විඤ්ඤාණං න ගහිතං.

උපසුපාදානාති තණ්හුපයදිට්ඨුපයවසෙන ද්වෙ උපයා, කාමුපාදානාදීති වත්තාරි උපාදානාති ව. චෙතසො අධිට්ඨානාහිනිවෙසානුසයාති අකුසලචිත්තස්ස අධිට්ඨානභූතා චෙව අභිනිවෙසභූතා ව අනුසයභූතා ව. තථාගතස්සාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස. සබ්බෙසමිපි හි බිණාසවානං එතෙ පහිනාව, සත්ථු පන බිණාසවභාවො ලොකෙ අතිපාකටොති උපරිමකොටියා එවං චූත්තං. විඤ්ඤාණධාතූයාති ඉධ විඤ්ඤාණං කස්මා ගහිතං? කිලෙසප්පහානදස්සනත්ථං. කිලෙසා හි න කෙවලං වතුසුයෙව බන්ධෙසු පහිනා පහියන්ති, පඤ්චසුපි පහියන්තියෙවාති කිලෙසප්පහානදස්සනත්ථං ගහිතං. එවං ඛො ගහපති අනොකසාරි හොතිති එවං කම්මවිඤ්ඤාණෙන ඔකං අසරන්නෙන අනොකසාරි නාම හොති.

රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිනිබන්ධාති රූපමෙව කිලෙසානං පච්චයට්ඨෙන නිමිත්තං, ආරම්මණකිරියසඬ්ඛාතෙන නිවාසට්ඨෙන නිකෙතන්ති රූපනිමිත්තනිකෙතං. විසාරො ව විනිබන්ධො ව විසාරවිනිබන්ධා. උභයෙනපි හි කිලෙසානං පත්ථවභාවො ව විනිබන්ධනභාවො ව චූත්තො, රූපනිමිත්තනිකෙතෙ විසාරවිනිබන්ධාති රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිනිබන්ධා, තස්මා රූපනිමිත්තනිකෙතමිති උප්පන්නෙන කිලෙසවිසාරෙන චෙව කිලෙසවිනිබන්ධනෙන වාති අත්ථො. නිකෙතසාරීති චූච්චතීති ආරම්මණකරණවසෙන නිවාසට්ඨානට්ඨෙන නිකෙතසාරීති චූච්චති. පහිනාති තෙ රූපනිමිත්තනිකෙතෙ කිලෙසවිසාරවිනිබන්ධා පහිනා.

කස්මා පනෙත්ථ පඤ්චක්ඛන්ධා ව “ඔකා”ති චූත්තා, ඡ ආරම්මණාති “නිකෙත”න්ති? ඡන්දරාගස්ස බලවද්ධබලතාය. සමානෙපි හි එතෙසං ආලයට්ඨෙන විසයභාවෙ ඔකොති නිප්පරියායෙන සුද්ධං ගෙහමෙව චූච්චති, නිකෙතන්ති “අප්ප අසුකට්ඨානෙ කිලිස්සාමා”ති කතසඬ්ඛෙතානං නිවාසනට්ඨානං උය්‍යානාදි. තත්ථ යථා චූත්තදාරධනධඤ්ඤපුණ්ණගෙහෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති, එවං අප්ඤ්ඤාතිකෙසු බන්ධෙසු. යථා පන

උයානට්ඨානාදීසු තතො දුබ්බලතරො හොති, එවං බාහිරෙසු ඡසු ආරම්මණෙසු ඡන්දරාගස්ස බලවදුබ්බලතාය එවං දෙසනා කතාති වෙදිතබ්බා.

සුබ්බෙසු සුබ්බොති උපට්ඨාකෙසු ධනධක්ඛ්‍යාභාදිවසෙන සුබ්බෙසු “ඉදානාහං මනාපං චිවරං මනාපං භොජනං ලභිස්සාමි”ති ගෙහස්සිතසුබ්බෙන සුබ්බො හොති, තෙහි පත්තසම්පත්තිං අත්තනා අනුභවමානො විය වරති. දුක්ඛිකෙසු දුක්ඛිකොති තෙසං කෙනවිදෙව කාරණෙන දුක්ඛෙ උප්පන්නෙ සයං ද්විගුණෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිකො හොති. කිච්චකරණීයෙසුති කිච්චසඬ්ඛාතෙසු කරණීයෙසු. වොයොගං ආපජ්ජතිති උපයොගං සයං තෙසං කිච්චානං කත්තබ්බතං ආපජ්ජති.

කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. එවං බො ගහපති කාමෙහි අරිත්තො හොතිති එවං කිලෙසකාමෙහි අරිත්තො හොති.

අත්තො කාමානං භාවෙන අතුච්ඡො. සුක්කපක්ඛො තෙසං අභාවෙන රිත්තො තුච්ඡොති වෙදිතබ්බො.

පුරක්ඛරානොති වට්ටං පුරතො කුරුමානො. එවංරූපො සියන්තිආදීසු දීඝරස්සකාලොදානාදීසු රූපෙසු එවංරූපො නාම භවෙයාන්ති පත්ථෙති. සුබාදීසු වෙදනාසු එවංවෙදනො නාම. නිලසක්ඛ්‍යාදීසු සක්ඛ්‍යාසු එවංසක්ඛ්‍යො නාම. පුක්ඛ්‍යාහිසඬ්ඛාරාදීසු සඬ්ඛාරෙසු එවංසඬ්ඛාරො නාම. වක්ඛුච්ඡාදීසු ච්ඡාදීසු එවංච්ඡාදීසු නාම භවෙයාන්ති පත්ථෙති.

අපුරක්ඛරානොති වට්ටං පුරතො අකුරුමානො. සහිතං මෙ, අසහිතං තෙති තුය්හං වචනං අසහිතං අසිලිට්ඨං, මය්හං සහිතං සිලිට්ඨං මධුරං මධුරපානසදිසං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තුය්හං දීඝෙන කාලෙන පරිචිතං සුප්පගුණං, තං මම වාදං ආගම්මි සබ්බං බණෙන විපරාවත්තං නිවත්තං. ආරොපිතො තෙ වාදොති තුය්හං දොසො මයා ආරොපිතො. වර වාදප්පමොක්ඛායාති තං තං ආවරියං උපසඬ්ඛිකම්ථා උත්තරං පරියෙසන්තො ඉමස්ස වාදස්ස මොක්ඛාය වර ආහිණ්ඨ. නිබ්බේධෙහි වා සචෙ පහොසිති අප් සයමෙව පහොසි, ඉධෙව නිබ්බේධෙහිති.

80. සො එවරූපො “යෙහි විචිත්තො”ති ගාථා. තත්ථ යෙහිති යෙහි දිට්ඨිගතාදිහි. විචිත්තො විචරෙය්‍යාති රිත්තො චරෙය්‍ය. න තාති උග්ගය්හ වදෙය්‍ය නාගොති “ආගුං න කරොති”තිආදිනා (චූළති. හද්‍රාචුඩමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 70; පාරායනානුගිතිනිද්දෙස 102) නයෙන නාගො තාති දිට්ඨිගතාති උග්ගහෙත්වා න චරෙය්‍ය. එලම්බුජන්ති එලසක්ඛ්‍යාදිතෙ අම්බුමිහි ජාතං කණ්ටකනාලං වාරිජං, පදුමන්ති චුත්තං හොති. යථා ජලෙන පඬ්ඛෙන වනුපලිත්තන්ති තං පදුමං යථා ජලෙන ව පඬ්ඛෙන ව අනුපලිත්තං හොති. එවං මුනි සන්තිවාදො අගිද්ධොති එවං අජ්ඣන්තසන්තිවාදො මුනි ගෙධාභාවෙන අගිද්ධො. කාමෙ ව ලොකෙ ව අනුපලිත්තොති දුට්ඨෙපි කාමෙ අපායාදිකෙ ව ලොකෙ ද්විති සිලෙසෙහි අනුපලිත්තො හොති.

ආගුං න කරොතිති අකුසලාදිදොසං න කරොති. න ගච්ඡතිති අගතිවසෙන න ගච්ඡති. නාගච්ඡතිති පහිනකිලෙසෙ න උපෙති. පාපකාති ලාමකා. අකුසලාති අකොසල්ලසම්භූතා. තෙ කිලෙසෙ න පුනෙතිති යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ පුන න එති. න පච්චෙතිති පටි න උපෙති. න පච්චාගච්ඡතිති පුන න නිවත්තති.

බරදණ්ඩොති බරපත්තදණ්ඩො ඵරුසදණ්ඩො. වත්තගෙධොති විස්සට්ඨගෙධො. වත්තගෙධොති වමිතගෙධො. මුත්තගෙධොති ඡින්නබන්ධනගෙධො. පහිනගෙධොති පජ්හිතගෙධො. පටිනිස්සට්ඨගෙධොති යථා න පුන විත්තං ආරුහති, එවං පටිවිස්සජ්ජිතගෙධො. උපරි චිතරාගාදීසුපි එසෙව නයො. සබ්බානෙව තාති ගහිතග්ගහණස්ස විස්සට්ඨභාවචෙවචනාති.

81. කික්ඛු භියො – “න වෙදගු”ති ගාථා. තත්ථ න වෙදගු දිට්ඨියායකොති වතුමග්ගවෙදගු මාදිසො දිට්ඨියායකො න හොති, දිට්ඨියා ගච්ඡන්තො වා, තං සාරතො පච්චෙන්තො වා න හොති. තත්ථ වචනත්ථො – යායතිති යායකො. කරණවචනෙන දිට්ඨියා යායතිති දිට්ඨියායකො. උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනෙනපි දිට්ඨියා යායතිති දිට්ඨියායකො. න මුනියා ස මානමෙහිති මුතරූපාදිහෙදාය මුනියාපි සො මානං න එති. න හි තම්මයො සොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන තම්මයො හොති තප්පරායණො, අයං පන න තාදිසො. න කම්මුනා නොපි සුතෙන නෙයොයාති පුක්ඛ්‍යාහිසඬ්ඛාරාදිනා කම්මුනා වා, සුතසුද්ධිආදිනා සුතෙන වා සො නෙතබ්බො න හොති. අනුපනීතො ස නිවෙසනෙසුති සො ද්වින්නම්පි උපයානං පහිනත්තා සබ්බෙසු තණ්හාදිට්ඨිනිවෙසනෙසු අනුපනීතො.

මුතරූපෙන වාති එත්ථ මුතරූපං නාම ගන්ධරසථොට්ඨබ්බාති. මානං නෙහිති අස්මිමානං න එති. න උපෙතිති සම්පං න එති. න උපගච්ඡතිති උපගන්ත්වා න තිට්ඨති. තම්මයොති තප්පකතො.

82. තස්ස ව එවංවිධස්ස “සක්ඛ්‍යාචරත්තස්සා”ති ගාථා. තත්ථ සක්ඛ්‍යාචරත්තස්සාති නෙක්ඛම්මසක්ඛ්‍යාපුබ්බඬ්ඛගාය භාවනාය පහිනකාමාදිසක්ඛ්‍යස්ස. ඉමිනා පදෙන උභතොභාගවිමුත්තො සමට්ඨානිකො අධිප්පෙනො. පක්ඛ්‍යාචරත්තස්සාති විපස්සනාපුබ්බඬ්ඛගාය භාවනාය සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තස්ස.

ඉමිනා සුක්ඛවිපස්සකො අධිප්පෙනො. සඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිඤ්ච යෙ අග්ගහෙසුං, තෙ සට්ඨමානා විවරන්ති ලොකෙති යෙ පන කාමසඤ්ඤාදිකං සඤ්ඤං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසනො ගහට්ඨා කාමාධිකරණං, යෙ ච දිට්ඨිං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසනො පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සට්ඨෙන්තා විවරන්තිති.

යො සමථපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙතීති යො පුග්ගලො සමථපුබ්බභිගමං පුරෙවාරිකං කත්වා සහවිපස්සනං අරියමග්ගං භාවෙති, පඨමං සමාධිං උප්පාදෙන්වා පච්ඡා සහවිපස්සනං අරියමග්ගං උප්පාදෙතීති අත්ථො. තස්ස ආදිතොති තස්ස පුග්ගලස්ස පඨමජ්ඣානාදිතො. උපාදායාති පටිච්ච ආගම්ම. ගන්ථා වික්ඛම්භිතා භොන්තිති ගන්ථා දුරිකතා භවන්ති. අරහත්තෙ පත්තෙති අරහත්තඵලං පත්තෙ. අරහතොති අරහත්තඵලෙ ධීතස්ස. ගන්ථා ච මොහා වානිආදයො සබ්බෙ කිලෙසා පහිනා භොන්ති.

යො විපස්සනාපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙතීති යො පුග්ගලො විපස්සනං පුබ්බභිගමං පුරෙවාරිකං කත්වා අරියමග්ගං භාවෙති, පඨමං විපස්සනං උප්පාදෙන්වා පච්ඡා අරියමග්ගසම්පයුත්තං සමාධිං භාවෙතීති අත්ථො. තස්ස ආදිතො උපාදායාති තස්ස පුග්ගලස්ස විපස්සනතො පට්ඨාය විපස්සනං පටිච්ච. මොහා වික්ඛම්භිතා භොන්තිති එත්ථ වික්ඛම්භිතාති දුරං පාපිතා සඤ්ඤාවසෙන. සට්ඨෙන්තිති යෙ කාමසඤ්ඤාදිං ගණ්හන්ති, තෙ සඤ්ඤාවසෙන පිළෙන්නි. සඬ්ඝට්ඨෙන්තිති තතො තතො පිළෙන්නි . ඉදානි සට්ඨෙන්තෙ දස්සෙතුං “රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති”තිආදිනා නයෙන විත්ථාරො වුත්තො. අඤ්ඤාමඤ්ඤං පාණිහිපි උපක්කමන්තිති එත්ථ අඤ්ඤාමඤ්ඤං භත්ථෙහි පහරන්ති. ලෙඩ්චුහිති කපාලබණ්ඩෙහි. දණ්ඩෙහිති අඩ්ඬදණ්ඩකෙහි. සත්ථෙහිති උභතොධාරෙහි සත්ථෙහි.

අභිසම්බාරානං අප්පහිනත්තාති පුඤ්ඤාදිඅභිසම්බාරානං අප්පහිනභාවෙන. ගතියා සට්ඨෙන්තිති ගන්තබ්බාය පතිට්ඨාභූතාය ගතියා පිළෙන්නි සට්ඨං ආපජ්ජන්ති. නිරයාදිසුපි ඵසෙව නයො. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

මාගණ්ඩියසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පුරාතෙදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

83. දසමෙ පුරාතෙදසුත්තනිද්දෙසෙ කථංදස්සීති ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉතො පරෙසඤ්ච පඤ්චන්තං කලහවිවාදවුළුබ්බුහමහාබ්බුහතුවටකඅත්තදණ්ඩසුත්තනාං සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තවණ්ණනායං (සු. නි. අට්ඨ. 2.362 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව සාමඤ්ඤතො උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. විසෙසනො පන යටෙව තස්මිං මහාසමයෙ රාගවරිතදෙවතානං සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙතුං නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තනාං පුච්ඡාපෙත්වා සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තන්ත- (සු. නි. 361 ආදයො) මහාසි, එවං තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු බො පුරා සරිරහෙදා කත්තබ්බ”න්ති උප්පන්නවිත්තනාං දෙවතානං විත්තං ඤත්වා තාසං අනුග්ගහත්ථං අඩ්ඨතෙළසහික්ඛුසතපරිවාරං නිමිත්තබුද්ධං ආකාසෙන ආනෙත්වා තෙන අත්තනාං පුච්ඡාපෙත්වා ඉමං සුත්තමහාසි.

කථං? බුද්ධා නාම මහත්තා එතෙ සත්තවිසෙසා, යං සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා න කිඤ්චි කත්ථවි නිලාදිවසෙන විහත්තරුපාරම්මණෙසු විහත්තරුපාරම්මණං වා, හෙරිසද්දාදිවසෙන විහත්තසද්දාරම්මණාදිසු සද්දාදිආරම්මණං වා අත්ථී, යං එතෙසං ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡති. යථාහ - “යං, හික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි තමහං අබිහඤ්ඤාසි”න්ති (අ. නි. 4.24). එවං සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණො හගවා සබ්බාපි තා දෙවතා හබ්බාහබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. “කම්මාවරණෙන වා සමන්තාගතා”තිආදිනා (සු. ප. 12) හි නයෙන චුත්තා සත්තා අහබ්බා නාම. තෙ එකච්ඡාරෙ වසන්තෙපි බුද්ධා න ඔලොකෙත්ති. විපරිතා පන හබ්බා නාම. තෙ දුරෙ වසන්තෙපි ගත්ත්වා සඬගණ්හන්ති. තස්මිං දෙවතාසන්නිපාතෙ යෙ අහබ්බා, තෙ පහාය හබ්බෙ පරිග්ගහෙසි. පරිග්ගහෙත්වා “එත්තකා එත්ථ රාගවරිතා, එත්තකා දොසාදිවරිතා”ති වරියවසෙන ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. අථ තෙසං සප්පායධම්මදෙසනං උපධාරෙන්නො “රාගවරිතානං දෙවතානං සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං (සු. නි. 361 ආදයො) කථෙස්සාමි, දොසවරිතානං කලහවිවාදසුත්තං (සු. නි. 868 ආදයො), මොහවරිතානං මහාබ්බුහසුත්තං (සු. නි. 901 ආදයො), විතක්කවරිතානං වුළුබ්බුහසුත්තං (සු. නි. 884 ආදයො), සද්ධාවරිතානං තුවටකසුත්තං (සු. නි. 921 ආදයො), බුද්ධිවරිතානං පුරාතෙදසුත්තං (සු. නි. 854 ආදයො) කථෙස්සාමි”ති දෙසනං වචන්ථාපෙත්වා පුන තං පරිසං මනසාකාසි “අත්තජ්ඣාසයෙන නු බො ජානෙය්‍යා, පරජ්ඣාසයෙන, අට්ඨුප්පත්තිකෙන, පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො “පුච්ඡාවසෙන ජානෙය්‍යා”ති ඤත්වා “අත්ථී නු බො කොචි දෙවතානං අජ්ඣාසයං ගහෙත්වා වරියවසෙන පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං සමත්ථො”ති “තෙසු පඤ්චසතෙසු හික්ඛුසු එකොපි න සක්කොති”ති අද්දස. තතො අසීතිමහාසාවකෙ, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ව සමන්තාගරිත්වා “තෙපි න සක්කොත්ති”ති දිස්වා වින්තෙසි - “සවෙ පච්චෙකබුද්ධො හවෙය්‍යා, සක්කුණෙය්‍යා නු බො”ති. “සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති ඤත්වා “සක්කසුයාමාදිසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා”ති සමන්තාගරි. සවෙ හි තෙසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා, තං පුච්ඡාපෙත්වා අත්තනා විස්සජ්ජෙය්‍යා. න පන තෙසුපි කොචි සක්කොති. අථස්ස එතදහොසි - “මාදිසො බුද්ධොයෙව සක්කුණෙය්‍යා, අත්ථී පන කත්ථවි අඤ්ඤො බුද්ධො”ති අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා ලොකං ඔලොකෙත්තො න අඤ්ඤං බුද්ධං අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, ඉදානි අත්තනා සමං න පස්සෙය්‍යා, යො ජාතදිවසෙපි බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන අත්තනා සමං අපස්සන්තො “අග්ගොහමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31) අප්පට්ඨත්තියං සීහනාදං නදි. එවං අඤ්ඤං අත්තනා සමං අපස්සිත්වා වින්තෙසි “සවෙ අහං පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යාං, එවං තා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පටිච්ඡික්ඛිතුං. අඤ්ඤස්මිං පන බුද්ධොයෙව පුච්ඡන්තෙ මයි ව විස්සජ්ජන්තෙ අච්ඡෙරකං හවිස්සති, සක්ඛිස්සන්ති ව දෙවතා පටිච්ඡික්ඛිතුං, තස්මා නිමිත්තබුද්ධං මාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “පත්තවිචරග්ගහණං ආලොකිතං විලොකිතං සම්ඤ්ජිතං පසාරිතඤ්ච මම සදිසංයෙව හොතු”ති කාමාවචරවිත්තෙහි පරිකම්මං කත්වා “පාචීනායුගන්ධරපරික්ඛෙපතො උල්ලඬසයමානං වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා නික්ඛමන්තො විය ආගච්ඡතු”ති රුපාවචරවිත්තෙන අධිට්ඨාසි. දෙවසඬිසො තං දිස්වා “අඤ්ඤොපි නු බො හො, වන්දො උග්ගතො”ති ආහ. අථ වන්දං ඔහාය ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න වන්දො, සුරියො උග්ගතො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න සුරියො, දෙවච්ඡිමානං එත”න්ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවච්ඡිමානං, දෙවපුත්තො එසො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා එසො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න මහාබ්‍රහ්මා, අපරොපි හො බුද්ධො ආගතො”ති ආහ.

තත්ථ පුච්ඡජ්ජනදෙවතා වින්තයිංසු - “එකබුද්ධස්ස තාව අයං දෙවතාසන්නිපාතො. ද්වින්තං කීවමහන්තො හවිස්සති”ති. අරියදෙවතා වින්තයිංසු - “එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා නාම නත්ථී, අද්ධා හගවා අත්තනා සදිසං අඤ්ඤං එකං බුද්ධං නිමිතී”ති. අථස්ස දෙවසඬිසස්ස පස්සන්තස්සෙව නිමිත්තබුද්ධො ආගන්ත්වා දසබලං අවන්දිත්වා සම්මුඛට්ඨානෙ සමසමං කත්වා මාපිතෙ ආසනෙ නිසීදි. හගවතො බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි, නිමිත්තස්සාපි, හගවතො සරිරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමන්ති, නිමිත්තස්සාපි, හගවතො සරිරරස්මියො නිමිත්තසරිරෙ පටිහඤ්ඤන්ති, නිමිත්තස්ස රස්මියො හගවතො කායෙ පටිහඤ්ඤන්ති. තා ද්වින්තමයි බුද්ධානං සරිරතො උග්ගම්ම හවග්ගං ආහව්ව තතො තතො පටිනිවත්තිත්වා දෙවතානං මත්ථකමත්ථකපරියන්තෙන ඔතරිත්වා වක්කවාළමුඛවට්ටියං පතිට්ඨහිංසු. සකලවක්කවාළගබ්භං සුචණ්ණමයවඩ්ඤගොපානසිවිනද්ධම්ච වෙතියසරං විරොචිත්ථං. දසසහස්සවක්කවාළදෙවතා එකවක්කවාළෙ රාසිභූතා ද්වින්තං බුද්ධානං රස්මිඅබ්භන්තරං පටිසිත්වා අට්ඨංසු. නිමිතො නිසීදන්තොයෙව “කථංදස්සී කථංසීලො, උපසන්නොති වුව්චති”තිආදිනා නයෙන අධිපඤ්ඤාදිකං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ.

තත්ථ පුච්ඡාය තාව සො නිමිත්තො කථංදස්සිති අධිපඤ්ඤං, කථංසිලොති අධිසිලං, උපසන්නොති අධිවිත්තං පුච්ඡති. සෙසං පාකට්ඨෙව.

නිමිත්තබුද්ධාදිවිභාවනත්ථං පෙටකෙ –

“උපෙති ධම්මං පරිපුච්ඡමානො, කුසලං අත්ථුපසඤ්ඡිතං;
න ජීවති න නිබ්බුතො න මනො, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා. (පරි. 479);

“සංසාරබ්බො න ව චන්තරාගො, න වාපි සෙක්ඛො න ව දිට්ඨධම්මො;
අබ්බොසවො අන්තිමදෙහධාරි, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා.

“න දුක්ඛසච්චෙන සමඬ්භිභූතො, න මග්ගසච්චෙන කුතො නිරොධො;
සමුදයසච්චතො පුට්ඨරවිදුරො, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා.

“අභෙතුකො නොපි ව රූපනිස්සිකො, අපච්චයො නොපි ව සො අසඬ්ඛනො;
අසඬ්ඛනාරම්මණො නොපි ව රූපී, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා”ති. –

වුත්තං.

තත්ථ පයමගාථා නිමිත්තබුද්ධං සන්ධාය, දුතියගාථා පච්ඡිමභවිකබොධිසත්තං සන්ධාය, තතියගාථා අරහත්තථලට්ඨං සන්ධාය, චතුත්ථගාථා අරූපෙ නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණමනොද්වාරපුරෙචාරිකවිත්තසමඬ්භිං සන්ධාය වුත්තාති ඤාතබ්බා. කිදිසෙන දස්සනෙනාති කිදිසවසෙන දස්සනෙන. කිංසණ්ඨිතෙනාති කිංසරික්ඛෙන. කිංපකාරෙනාති කිංවිධෙන. කිංපට්ඨාගෙනාති කිංආකාරෙන.

යං පුච්ඡාමිති යං පුග්ගලං පුච්ඡාමි, තං මය්හං වියාකරොති. යාවාමිති ආයාවාමි. අජ්ඣෙසාමිති ආණාපෙමි. පසාදෙමිති තව සත්තානෙ සොමනස්සං උප්පාදෙමි. බුහිති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. ආචික්ඛාති දෙසෙනබ්බානං “ඉමාති නාමාති”ති නාමවසෙන කථෙහි. දෙසෙහිති දස්සෙහි. පඤ්ඤාපෙහිති ඡානාපෙහි. ඤාණමුඛවසෙන හි අප්පනං යපෙන්නො “පඤ්ඤාපෙහි”ති වුවවති. පට්ඨපෙහිති පඤ්ඤාපෙහි, පවත්තාපෙහිති අත්ථො. ඤාණමුඛෙ යපෙහිති වා. විවරාති විවටං කරොති, විවරිත්වා දස්සෙහිති අත්ථො. විභජාති විභාගකිරියාය විභාවෙන්තො දස්සෙහිති අත්ථො. උත්තානිකරොහිති පාකට්ඨාවං කරොති.

අථ වා ආචික්ඛාති දෙසනාදිනං ඡන්තං පදානං මූලපදං. දෙසනාදිති ඡ පදාති එතස්ස අත්ථස්ස විවරණත්ථං වුත්තාති. තත්ථ දෙසෙහිති උග්ගට්ඨකඤ්ඤානං වසෙන සඬ්ඛෙපතො පයමං උද්දෙසවසෙන දෙසෙහි. උග්ගට්ඨකඤ්ඤා හි සඬ්ඛෙපෙන වුත්තං පයමං වුත්තඤ්ච පටිච්ඡික්ඛන්ති. පඤ්ඤාපෙහිති විපඤ්චිතඤ්ඤානං වසෙන තෙසං විත්තතොසනෙන බුද්ධිතිසානෙන ව පයමං සංඛිත්තස්ස විත්ථාරතො නිද්දෙසවසෙනෙව පඤ්ඤාපෙහි. පට්ඨපෙහිති තෙසංයෙව නිද්දිට්ඨස්ස නිද්දෙසස්ස පටිනිද්දෙසවසෙන විත්ථාරිතවසෙන යපෙති පට්ඨපෙහි. විවරාති නිද්දිට්ඨස්සපි පුනස්පුනං වචනෙන විවරාති. විභජාති පුනස්පුනං වුත්තස්සාපි විභාගකරණෙන විභජාති. උත්තානිකරොහිති විවටස්ස විත්ථාරතරවචනෙන විභත්තස්ස ව නිදස්සනවචනෙන උත්තානිං කරොති. අයං දෙසනා නෙය්‍යානම්පි පටිච්චෙධාය භොතිති.

84. විස්සජ්ජනෙ පන භගවා සරූපෙන අධිපඤ්ඤාදිති අවිස්සජ්ජෙන්වාච අධිපඤ්ඤාදිප්පභාවෙන යෙසං කිලෙසානං උපසමා “උපසන්නො”ති වුවවති, නානාදෙවතානං ආසයානුලොමෙන තෙසං උපසමමෙව දීපෙන්තො “චිත්තණ්ණො”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ ආදිතො අට්ඨන්තං ගාථානං “තං බුමි උපසන්නො”ති ඉමාය ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, තතො පරාසං “ස වෙ සන්නොති වුවවති”ති ඉමිනා සබ්බපච්ඡිමෙන පදෙන.

අනුපදවණ්ණනානායො – චිත්තණ්ණො පුරාභෙදාති යො සරිරභෙදා පුබ්බමෙව පහිනතණ්ණො. පුබ්බමන්තමනිස්සිකොති අතීතද්ධාදිභෙදං පුබ්බඅත්තං අනිස්සිකො. වෙමජ්ඣෙකු පුපසඬ්ඛෙයොනාති පච්චුප්පන්නෙපි අද්ධති “රත්තො”තිආදිනා නයෙන න උපසබ්බාතබ්බො. තස්ස නත්ථි පුරක්ඛතන්ති තස්ස අරහතො ද්විත්තං පුරෙක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධති පුරක්ඛතමපි නත්ථි, තං බුමි උපසන්නොති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා. එස නයො සබ්බත්ථ.

පුරා කායස්ස භෙදාති කරජකායස්ස භෙදතො පුබ්බෙයෙව. අත්තභාවස්සාති සකලත්තභාවස්ස. කලෙවරස්ස නික්ඛෙපාති කලෙවරස්ස නික්ඛෙපතො සරිරස්ස යපනතො. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදාති දුට්ඨස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදතො පුබ්බමෙව.

පුබ්බන්තො වුවවති අතීතො අද්ධාති පුබ්බසඬ්ඛාතො අත්තො කොට්ඨාසො “අතීතො අද්ධාති, අතික්කන්තො කාලො”ති කථියති. අතීතං අද්ධානං ආරබ්භාති අතීතකාලං පටිච්ච තණ්හා පහිනා.

අපරමපි හද්දෙකරත්තපරියායං (ම. නි. 3.272 ආදයො) දස්සෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එවංරූපො අහොසින්නි කාලොපි සමානො ඉන්ද්‍රියීලමණිවණ්ණො අහොසින්නි එවං මනුස්සරූපවසෙනෙව එවංරූපො අහොසිං. කුසලසුඛසොමනස්සවෙදනාවසෙනෙව එවංවෙදනො. තං සම්පයුත්තානංයෙව සඤ්ඤාදීනං වසෙන එවංසඤ්ඤො. එවංසඛ්ඛාරො. එවංවිඤ්ඤාණො අහොසිං අතීතමද්ධානානි තත්ථ නන්දිං න සමන්තානෙතීති තෙසු රූපාදීසු තණ්හං වා තණ්හාසම්පයුත්තදිට්ඨිං වා නානුපවත්තයති. අපරෙන පරියායෙන මහාකච්චානහද්දෙකරත්තපරියායං දස්සෙන්නො “අථ වා ඉති මෙ චක්ඛු අහොසි”තිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛුති චක්ඛුපසාදො. රූපාති චතුසමුට්ඨානිකරූපා. ඉමිනා නයෙන සෙසායනනානිපි වෙදිතඛ්ඛානි. විඤ්ඤාණානි නිස්සයවිඤ්ඤාණං. න තදභිතන්දතීති තං චක්ඛුඤ්ඤෙව රූපඤ්ඤෙව තණ්හාදිට්ඨිවසෙන නාභිතන්දති. ඉති මෙ මනො අහොසි ඉති ධම්මාති එත්ථ පන මනොති භවධිගචිත්තං. ධම්මාති තෙභුමකධම්මාරම්මණං. භසිතලපිතකිළිතානීති දන්තවිදංසකභසිතඤ්ඤෙව වාචාලපිතඤ්ඤෙව කායකිලාදිකිළිතඤ්ඤෙව භසිතලපිතකිළිතානි. න තදස්සාදෙතීති තානි භසිතාදීනි නාභිතන්දති. න තං නිකාමෙතීති කන්තං න කරොති. න ව තෙන චිත්තිං ආපජ්ජතිති තෙන ව තුට්ඨිං න පාපුණාති.

තං තං පච්චයං පටිච්ච උප්පන්නොති පච්චුප්පන්නො. රත්තොති නුපසඬ්ඛෙය්‍යොති රාගෙන රත්තොති ගණනං න උපනෙතඛ්ඛො. උපරිපි එසෙව නයො. එවරූපො සියන්තිආදීසු පණිතමනුස්සරූපාදිවසෙනෙව තණ්හාදිට්ඨිපවත්තසඬ්ඛානා නන්දි සමන්තානායනා වෙදිතඛ්ඛා. න පණිදහතීති පත්ථනාවසෙන න ය්‍යෙති. අප්පණිධානපච්චයාති න පත්ථනාය්‍යපනකාරණෙන.

85. අසන්තාසිති තෙන තෙන අලාභතො අසන්තසන්නො. අවිකත්ථිති සිලාදිහි අවිකත්ථනසිලො. අකුක්කුචොති හත්ථකුක්කුචවාදිවර්ගිතො. මන්තභාණීති මන්තාය පරිග්ගහෙත්වා වාචං භාසිතා. අනුද්ධතොති උද්ධවච්චර්ගිතො. ස වෙ වාචායතොති සො වාචාය යතො සංයතො චතුදොසවර්ගිතං වාචං භාසිතා හොති.

අක්කොධනොති යඤ්චි බො චුත්තන්ති “න කොධනො අකොධනො කොධවර්ගිතො”ති යං කථිතං, තං පයමං තාව කොධං කපේතුකාමො “අපිව කොධො තාව චත්තඛ්ඛො”ති ආහ. කොධො තාව චත්තඛ්ඛොති පයමං කොධො කපේතඛ්ඛො. දසභාකාරෙහි කොධො ජායතීති දසහි කාරණෙහි කොධො උප්පජ්ජති. අනත්ථං මෙ අවරීති අවධිසීං මෙ අකාසී, ඉමිනා උපායෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. අට්ඨානෙ වා පන කොධො ජායතීති අකාරණෙ කොධො උප්පජ්ජති. එකච්චො හි “දෙවො අතිවස්සති”ති කුප්පති, “න වස්සති”ති කුප්පති, “සුරියො තප්පති”ති කුප්පති, “න තප්පති”ති කුප්පති, වාතෙ වායන්තෙපි කුප්පති, අවායන්තෙපි කුප්පති, සම්මජ්ජිතුං අසක්කොන්තො බොධිපණ්ණානං කුප්පති, විචරං පාරුපිතුං අසක්කොන්තො වාතස්ස කුප්පති, උපක්ඛලිත්වා බාණුකස්ස කුප්පති. ඉදං සන්ධාය චුත්තං – “අට්ඨානෙ වා පන කොධො ජායතී”ති. තත්ථ භෙට්ඨා නවසු යානෙසු සත්තෙ ආරබ්භ උප්පන්නන්තා කම්මපථභෙදො හොති.

අට්ඨානසාතො පන සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නො කම්මපථභෙදො න කරොති. චිත්තං ආසාතෙන්තො උප්පන්නොති චිත්තස්ස ආසාතො. තතො බලවතරො පටිසාතො. පටිහඤ්ඤනවසෙන පටිසං. පටිච්චරුජ්ඣානිති පටිච්චරොධො. කුප්පනවසෙන කොපො. පකොපො සම්පකොපොති උපසග්ගවසෙන පදං වධිසීතං. දුස්සනවසෙන දොසො. පදොසො සම්පදොසොති උපසග්ගවසෙන පදං වධිසීතං. චිත්තස්ස බ්‍යාපත්තීති චිත්තස්ස විපන්නතා විපරිචත්තනාකාරො. මනං පදුසයමානො උප්පජ්ජතිති මනොපදොසො. කුප්ඤ්ඤනවසෙන කොධො. කුප්ඤ්ඤානාකාරො කුප්ඤ්ඤානා. කුප්ඤ්ඤිතස්ස භාවො කුප්ඤ්ඤිතත්තං. දුස්සතීති දොසො. දුස්සනාති දුස්සනාකාරො. දුස්සිතත්තන්ති දුස්සිතභාවො. පකතිභාවච්චහනට්ඨෙන බ්‍යාපජ්ජනං බ්‍යාපත්ති. බ්‍යාපජ්ජනාති බ්‍යාපජ්ජනාකාරො. විරුජ්ඣානිති විරොධො. පුනප්පුනං විරුජ්ඣානිති පටිච්චරොධො. විරුද්ධාකාරපටිච්චරුද්ධාකාරවසෙන වා ඉදං චුත්තං. චණ්ඩිකො චුච්චති චණ්ඩො, ථද්ධපුග්ගලො, තස්ස භාවො චණ්ඩික්කං. න එතෙන සුරොපිතං වචනං හොති, දුරුත්තං අපරිපුණ්ණමෙව හොතිති අසුරොපො. කුද්ධකාලෙ හි පරිපුණ්ණවචනං නාම නත්ථි, සවෙපි කස්සචි හොති, තං අප්පමාණං. අපරෙ පන “අස්සුප්පනනට්ඨෙන අස්සුරොපනතො අස්සුරොපො”ති වදන්ති, තං අකාරණං සොමනස්සස්සාපි අස්සුප්පනනතො. භෙට්ඨාචුත්තඅත්තමනතාපටිපක්ඛතො න අත්තමනතාති අනත්තමනතා. සා පන යස්මා චිත්තස්සෙව, න සත්තස්ස, තස්මා “චිත්තස්සා”ති චුත්තං.

අධිමත්තපරිත්තතා වෙදිතඛ්ඛාති අධිමත්තභාවො පරිත්තභාවො ව, බලවභාවො මන්දභාවොති අත්ථො. කඤ්චි කාලෙති එකදා. “කඤ්චි කාල”න්තිපි පායො. චිත්තාවිලකරණමත්තො හොතීති චිත්තස්ස ආවිලකරණප්පමාණො, චිත්තකිලිට්ඨකරණප්පමාණොති අත්ථො. “චිත්තාලසකරණමත්තො”තිපි පායො, තං න සුන්දරං. තස්ස චිත්තකිලිමථකරණමත්තොති අත්ථො. න ව තාව මුඛකුලානවිකුලානො හොතීති මුඛස්ස සඬ්ඛොවනවිසඬ්ඛොවනො න ව තාව හොති. න ව තාව හනුසඤ්ඤෙවොපනො හොතීති ද්විත්තං හනුනං අපරාපරං වලනො න ව තාව හොති. න ව තාව එරුසවාචං නිව්ඡාරණො හොතීති පරෙසං මම්මවිජෙදකං එරුසවාචං මුඛතො නිහරණෙන බහි නික්ඛමනො න ව තාව හොති. න ව තාව දිසාවිදිසානුචිලොකනො හොතීති පරස්ස අබ්භුක්කිරණත්ථං දණ්ඩාදිඅත්ථාය දිසඤ්ඤෙව අනුදිසඤ්ඤෙව පුනප්පුනං චිලොකනො න ව තාව හොති.

න ව තාව දණ්ඩසත්පරාමසනො හොතීති ආසානනත්ථං දණ්ඩඤ්ච එකතොධාරාදිසත්පඤ්ච ආදියනො න ව තාව හොති. න ව තාව දණ්ඩසත්පඤ්චභුක්කිරණො හොතීති චුත්තප්පකාරං දණ්ඩසත්ථං උක්ඛිපිත්වා පහරණො න ව තාව හොති. න ව තාව දණ්ඩසත්පභිනිපාතනො හොතීති එතං දුට්ඨං පරස්ස පහරණත්ථං න ව තාව ඛිපනො හොති. න ව තාව ඡිත්තචිච්ඡිත්තකරණො හොතීති දණ්ඩසත්ථාදිඛිපනෙන පරසරීරං ද්විධාකරණො ව විවිධාකාරෙන වණකරණො ව න තාව හොති. “ඡිද්දච්චිඡිද්දකරණො”තිපි පායො. න ව තාව සම්භඤ්ජනපලිභඤ්ජනො හොතීති සරීරං භඤ්ජිත්වා චුණ්ණච්චුණ්ණකරණො න ව තාව හොති. න ව තාව අභිගමභිගප්පකඩ්ඨනො හොතීති අභිගප්චිභිගං සම්පග්ගහෙත්වා අපනෙත්වා කඩ්ඨනො න ව තාව හොති. න ව තාව ජීවිතා වොරොපනො හොතීති ජීවිතින්ද්‍රියතො වොරොපනො න ව තාව හොති. න ව තාව සබ්බවාගපරිච්චාගාය සණ්ඨිතො හොතීති සබ්බං පරස්ස ජීවිතං නාසෙත්වා අත්තනො ජීවිතනාසනත්ථාය සණ්ඨිතො න ව තාව හොති. ඉදං චුත්තං හොති – යදා අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙත්වා අත්තනං ජීවිතා වොරොපනත්ථාය ඨිතො, තදා සබ්බවාගපරිච්චාගා නාම හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොචති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ;
වධං අරියා පසංසන්ති, තඤ්ඤි ඡෙත්වා න සොචති”ති. (සං. නි. 1.187, 267);

යතොති යදා. පරපුග්ගලං සාටෙත්වාති පරපුග්ගලං නාසෙත්වා. අත්තනං සාටෙතීති අත්තනං මාරෙති. පරමුස්සදගතොති අතිබලවහාවං ගතො. පරමවෙසුල්ලප්පත්තොති අතිවිපුලභාවං පත්තො. කොධස්ස පභීනත්තාති අනාගාමිමග්ගෙන චුත්තප්පකාරස්ස කොධස්ස පභීනභාවෙන. කොධවත්ථුස්ස පරිඤ්ඤාතත්තාති කොධස්ස පතිට්ඨාභුතස්ස කාරණභුතස්ස පියාපියඅට්ඨානසඬ්ඨානස්ස වත්ථුස්ස ඤාතතිරණපරිඤ්ඤාහි බ්‍යාපෙත්වා ඤාතභාවෙන. කොධහෙතුස්ස උපච්ඡින්නත්තාති කොධස්ස ජනකහෙතුනො දොමනස්සසහගතචිත්තූප්පාදස්ස උච්ඡින්නභාවෙන.

තාසීති භායනසීලො හොති. උත්තාසීති අතිභායනසීලො. පරිත්තාසීති සමන්තතො භායනසීලො. භායතීති භයං උප්පජ්ජති. සත්තාසං ආපජ්ජතීති විරූපභාවං පාපුණාති. කත්ථී හොතීති අත්තනො වණ්ණභණ්ණනසීලො හොති. විකත්ථීති විවිධා නානප්පකාරතො වණ්ණභණ්ණනසීලො. ජාතියා වාති ඛත්තිසභාවාදිජාතිසම්පත්තියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමගොත්තාදිනා උක්කට්ඨගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති මහාකුලභාවෙන වා. වණ්ණපොක්ඛරතාය වාති වණ්ණසම්පන්නසරීරතාය වා. සරීරඤ්ඤි “පොක්ඛර”න්ති චුච්චති, තස්ස වණ්ණසම්පත්තියා අභිරූපභාවෙනාති අත්ථො. ධනෙන වාතිආදීති උත්තානත්ථානෙව.

කුක්කුච්චන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. තත්ථ කුක්කුච්චන්ති කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං. තං පච්ඡානුතාපලක්ඛණං, කතාකතානුසොචනරසං, විජ්ජිසාරපච්චිපට්ඨානං, කතාකතපදට්ඨානං, දාසබ්‍යං විය දට්ඨබ්බං. හත්ථකුක්කුච්චමිපිති හත්ථෙහි කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො හත්ථකුක්කුච්චං. පාදකුක්කුච්චාදිසුපි එසෙව නයො.

අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතාති අච්ඡමංසං සුකරමංසන්ති බාදති, දීපිමංසං මිගමංසන්ති බාදති, අකප්පියභොජනං කප්පියභොජනන්ති භුඤ්ජති, විකාලෙ කාලසඤ්ඤිතාය භුඤ්ජති, අකප්පියපානකං කප්පියපානකන්ති පිචති. අයං අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතා. කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතාති සුකරමංසං අච්ඡමංසන්ති බාදති, මිගමංසං දීපිමංසන්ති බාදති, කප්පියභොජනං අකප්පියභොජනන්ති භුඤ්ජති, කාලෙ විකාලසඤ්ඤිතාය භුඤ්ජති, කප්පියපානකං අකප්පියපානකන්ති පිචති. අයං කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතා. අච්ඡෙ වජ්ජසඤ්ඤිතාති නිද්දොසෙ දොසසඤ්ඤිතා. වජ්ජෙ අච්ඡසඤ්ඤිතාති සදොසෙ නිද්දොසසඤ්ඤිතා. කුක්කුච්චායනාති කුක්කුච්චායනාකාරො. කුක්කුච්චායනත්තන්ති කුක්කුච්චායනභාවො. චෙතසො විජ්ජිසාරොති චිත්තස්ස විරූපො පටිසරණභාවො. මනොවිලෙඛොති චිත්තස්ස විලෙඛො.

කතත්තා ව අකතත්තා වාති කායදුච්චරිතාදීනං කතභාවෙන ව කායසුචරිතාදීනං අකතභාවෙන ව. කතං මෙ කායදුච්චරිතන්ති මයා කායෙන කිලෙසපුත්තිකත්තා දුට්ඨු වරිතං කායෙන කතං. අකතං මෙ කායසුචරිතන්ති මයා කායෙන සුට්ඨු වරිතං න කතං. වච්චුච්චරිතවච්චුච්චරිතාදිසුපි එසෙව නයො නිරොධපරියොසානෙසු .

චිත්තස්සාති න සත්තස්ස න පොසස්ස. උද්ධච්චන්ති උද්ධතාකාරො. අවුපසමොති න වුපසමො. චෙතො වික්ඛිපතීති චෙතසො වික්ඛෙපො, හන්තත්තං චිත්තස්සාති චිත්තස්ස හන්තභාවො හන්තයානහන්තගොණාදීනං විය. ඉමිනා එකාරම්මණස්මිංයෙව විජ්ජන්දනං කමීතං. උද්ධච්චඤ්ඤි එකාරම්මණෙ විජ්ජන්දති, විචිතිච්ඡා නානාරම්මණෙති. ඉදං චුච්චති උද්ධච්චන්ති අයං උද්ධතභාවො කමීයති.

මුසාවාදං පභායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථභඤ්ජකො වච්චයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්චයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො.

අපරො නයො – මුසාති අභුතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුච්ඡායිකා වෙනනා මුසාවාදො, තං මුසාවාදං. පභායාති ඉමං මුසාවාදවෙනනාසඬ්ඛනං දුස්සීලාං පජ්ඣිත්වා . පටිච්චිකොති පභිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලාතො ඔරතො චිරතොව. නත්ථි තස්ස චිත්තිකම්මස්සාමිති වක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා, පගෙව කායවිඤ්ඤෙය්‍යාති ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසුපි ඵවරුපෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සච්චං වදන්ති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨන්ති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදන්ති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිතන්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨන්ති, තස්මා සො න සච්චසන්ධො, අයං පන න තාදිසො, ජීවිතභෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහතියෙවාති සච්චසන්ධො.

ථෙකොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හදිද්දිරාගො විය, ථුසරාසිමිති නිධාතබ්බාණු විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩමිච්ච ව න ථීරකථො භොති, එකො පාසාණලෙඛා විය, ඉන්දබ්බිලා විය ව ථීරකථො භොති, අසිනා සිසං ඡින්නන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති, අයං වුවච්චි ථෙකො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහමා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදාති උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, ඵවමෙව ඉද”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුවච්චි පච්චයිකො.

අච්ඡංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතිති අත්ථො.

පිසුණං වාචං පභායාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තතො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාචා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාචා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬ්ඛමා, අයං ඵරුසා වාචා. යෙන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථස්පලාපො. යා තෙසං මූලභූතා වෙනනාපි පිසුණවාචාදිනාමමෙව ලභති, සා ඵව ව ඉධ අධිස්පෙතා.

ඉමෙසං භෙදායාති යෙසං ඉතො වුත්තානං සන්තිකෙ සුත්තං, තෙසං භෙදාය. භින්නානං වා සන්ධාතාති ද්වින්නං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භින්නානං එකමෙකං උපසඬ්ඛමිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං ඵවං ඛුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීති වත්වා සන්ධානං කත්තා අනුකත්තා.

අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා. ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා “තුම්භාකං ඵවරුපෙ කුලෙ ජාතානං ඵවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතානං අනුච්ඡවිකමෙත”න්තිආදීති වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො, යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡන්ති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤාගු ගන්තුම්පි න ඉච්ඡන්ති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දන්ති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණං වාචං භාසිතාති යා වාචා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙව වාචං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුච්ඡායිකා එකන්තඵරුසවෙනනා ඵරුසා වාචා, නෙලාති ඵලං වුවච්චි දොසො, නස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො “නෙලඬ්ඛො සෙනපච්ඡාදො”ති එත්ථ (උදා. 65; පෙටකො. 25) වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති බාඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුවිච්ඡිකුන්තං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරිරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතිති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති අපට්ඨඤ්ඤාමානා සුබෙන චිත්තං පටිසන්ති හදයඬ්ඛමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ භවාති පොරී, පුරෙ සංවඩ්ඪනාරී විය සුකුමාරාතිපි පොරී, පුරස්ස එසාතිපි පොරී, නගරවාසීනං කථාති අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. ඵවරුපි කථා ඛුන්තො ජනස්ස කත්තා භොතිති ඛුප්පනකත්තා. කත්තභාවෙනෙව ඛුන්තො ජනස්ස මනාපා චිත්තවුඩ්ඪිකරාති ඛුප්පනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවච්ඡයොගසමුච්ඡායිකා අකුසලවෙනනා සම්ථස්පලාපො. කාලෙන වදන්ති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තථං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී . දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්නිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී. සංවරචිතායපභානචිතායසන්නිස්සිතං කත්වා වදන්ති චිතායවාදී.

නිධානං වුවච්චි යපනොකාසො, නිධානමස්ස අත්ථිති නිධානවතී, හදයෙ නිධානබ්බයුත්තකං වාචං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති ඵවරුපිං භාසමානොපි ව “අභං නිධානවතීං වාචං භාසිස්සාමි”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්වාච භාසතිති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තච්ඡින්නි පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, ඵවං භාසතිති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි

විභජනතෙත පරියාදාතුං අසක්කුණෙයානාය අත්ථසම්පන්නං භාසති. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථොන සහිත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසති චුත්තං හොති. වතුද්දොසාපගතං වාවං භාසති මුසාවාදාදීහි වතුහි දොසෙහි අපගතං වාවං භාසති. ද්වත්තිංසාය තිරච්ඡානකථායානි ද්වත්තිංසාය සග්ගමොක්ඛානං තිරච්ඡානභූතාය කථාය.

දස කථාවත්ථුනීති අප්පිච්ඡතාදීනි දස විච්චිනිස්සිතාය කථාය වත්ථුභූතානි කාරණානි. අප්පිච්ඡකථන්ති එත්ථ අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවර්හිතො අනිච්ඡො නිත්තණ්හො. එත්ථ හි බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි බිණාසවස්ස අණුමත්තාපි ඉච්ඡා නාම අත්ථි.

අපිච්චත්ථ අත්තිව්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිව්ඡතා අප්පිච්ඡතානි අයං භෙදො වෙදිතබ්බො – තත්ථ සකලාභෙ අතිත්තස්ස පරලාභපත්ථනා අත්තිව්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතස්ස එකභාජනෙ පක්කපුට්ඨෙ අත්තනො පත්තෙ පතීතෙ න සුපක්කො විය බුද්දකො විය ව බායති, ස්වෙව පන පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහන්තො විය ව බායති. අසන්තගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා පාපිච්ඡතා නාම, සා “ඉධෙකච්චො අසද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති ආදිනා (විහ. 851) නයෙන අත්තෙව ආගතායෙව. තාය ව සමන්තාගතො පුග්ගලො කොහඤ්ඤෙ පතිට්ඨාති. සන්තගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා මහිව්ඡතා නාම, සාපි “ඉධෙකච්චො අසද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු”ති (විහ. 851) ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව. තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො හොති, විජාතමානාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙතං වුවිච්ඡි –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිව්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයෙ දෙනු, තයොපෙනෙ අතප්පයා”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.252; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.63; උදා. අට්ඨ. 31);

සන්තගුණනිගුනනතා පන පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤතා අප්පිච්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තනි විජ්ජමානමපි ගුණං පටිච්ඡාදෙනුකාමතාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති. සීලවා... පච්චිත්තො... බහුස්සුතො... ආරද්ධවීරියො... සමාධිසම්පන්නො... පඤ්ඤවා... බිණාසවො සමානො “බිණාසවොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති සෙයාපාපි මජ්ඣන්තිකත්ථෙරො. එවං අප්පිච්ඡො ව පන හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති, යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිච්ඡතාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස චත්තෙ පසන්නා මනුස්සා බහු දෙන්ති.

අපරොපි වතුබ්බිධො අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො බුත්තභගඅප්පිච්ඡො පරියත්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමඅප්පිච්ඡොති . තත්ථ වතුසු පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො. සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙයාධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙයාධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙයාධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මොපි බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

බුත්තභගසමාදානස්ස අත්තනි අත්ථිභාවං න ජානාපෙනුකාමො බුත්තභගඅප්පිච්ඡො නාම. යො පන බහුස්සුතභාවං න ජානාපෙනුකාමො, අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො නාම. යො පන සොනාපන්නාදිසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සොනාපන්නාදිභාවං ජානාපෙනුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමඅප්පිච්ඡො නාම. බිණාසවො පන අත්තිව්ඡතං පාපිච්ඡතං මහිව්ඡතං පභාය සබ්බසො ඉච්ඡාපටිපක්ඛනාය අලොභසම්බාතාය පරිසුද්ධාය අප්පිච්ඡතාය සමන්තාගතත්තා අප්පිච්ඡො නාම. “ආවුසො, අත්තිව්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිව්ඡතානි, ඉමෙ ධම්මා පභාතබ්බාති, තෙසු ආදීනවං දස්සෙත්වා එවරූපං අප්පිච්ඡතං සමාදාය වත්තිතබ්බ”න්ති වදන්තො අප්පිච්ඡකථං කටෙති නාම.

සන්තුට්ඨිකථන්ති ආදිසු විසෙසත්ථමෙව දීපයිස්සාම, යොජනා පන චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. සන්තුට්ඨිකථන්ති ඉතරිතරපච්චයසන්නොසං නිස්සිතං කථං. සො පනෙස සන්නොසො ද්වාදසවිධො හොති. සෙයාපීදං – විචරෙ යථාලාභසන්නොසො, යථාබලසන්නොසො, යථාසාරූප්පසන්නොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදිසුපි.

තස්සායං පභෙදවණ්ණනා – ඉධ හික්ඛු විචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ පන යො පකතිදුබ්බලො වා හොති, ආබාධපරාහිභූතො වා, ගරුච්චරං පාරුපන්නො කිලමති. සො සභාගෙන හික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙත්වා ලභුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො පණ්ණපච්චයලාභී හොති. සො පත්තුණ්ණවිචාරාදිනං අඤ්ඤතරං මහග්ගවිචරං, බහුනි වා පන විචරානි ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං වීරපබ්බිත්තානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අප්පලාහිනං හොතු”ති දත්වා තෙසං පුරාණවිචරං වා සඬිකාරකූපාදිතො වා නන්තකානි උච්චිතිත්වා තෙහි සඬිසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාසාරූප්පසන්නොසො.

ඉඳ පන හික්බු පිණ්ඩපාතං ලහනි ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙනි, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලහති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස හික්බුතො දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණිතං පිණ්ඩපාතං ලහති, සො තං චීවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරින්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉඳ පන හික්බු සෙනාසනං ලහති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන තෙව සොමනස්සං න දොමනස්සං උප්පාදෙති, අත්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලහති, යත්ථස්ස වසතො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස හික්බුතො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුනි පණිතසෙනාසනානි ලහති, සො තං චීවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්නස්ස ථිනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභුතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො පාපවිතක්කා පාතුභවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්ඨති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදිසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉඳ පන හික්බු භෙසජ්ජං ලහති ලුඛං වා පණිතං වා, සො යං ලහති, තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ආණිතං ලහති, සො තං සභාගස්ස හික්බුතො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤාදෙව වා පරියෙසිත්වා භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුආණිතාදිපණිතභෙසජ්ජං ලහති, සො තං චීවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං ආභතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ චතුමධුරං ධපෙත්වා එකස්මිං මුත්තහරිතකං “ගණ්හ, හත්තෙ, යදිච්ඡි”ති වුච්චමානො “සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරොන්ති රොගො වුපසම්මති, අථ මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණිත”න්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. ඉමෙසං පන පච්චෙකපච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගො. අරහා එකෙකස්මිං පච්චයෙ ඉමෙහි තිහිපි සන්තුට්ඨොව.

පච්චෙකකථන්ති පච්චෙකනිස්සිතං කථං. තයො හි ච්චෙකා කායච්චෙකො චිත්තච්චෙකො උපධිච්චෙකොති. තත්ථ එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො අභික්කමති, එකො වඩ්ඤමං අධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතිති අයං කායච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිච්චෙකො නාම.

වුත්තම්පි හෙතං – “කායච්චෙකො ච ච්චෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං. චිත්තච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං. උපධිච්චෙකො ච නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඬ්ඛාගතාන”න්ති (මහානි. 57).

අසංසග්ගකථන්ති එත්ථ පන සචනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තෙසු ඉඳ හික්බු සුඤ්ඤාති “අමුක්කස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා කුමාරි වා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා”ති, සො තං සුත්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මචරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භිනායාවත්තති. එවං පරෙහි කටීයමානරුපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා හසිතලපිතගීතසද්දං සුඤ්ඤාත්තස්ස සොතවිඤ්ඤාණචිට්ඨසෙන උප්පන්නො රාගො සචනසංසග්ගො නාම.

“ඉඳ හික්බු න හෙව බො සුඤ්ඤාති, අපි ව බො සාමං පස්සති ඉත්ථිං වා කුමාරිං වා අභිරුපං දස්සනීයං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං, සො තං දිස්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මචරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භිනායාවත්තති. එවං විසභාගරුපං ඔලොකෙන්තස්ස පන වක්ඛුච්ඤ්ඤාණචිට්ඨසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම.

අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අල්ලාපසල්ලාපවසෙන උප්පත්තරාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුනො භික්ඛුනියා සන්තකං භික්ඛුනියා වා භික්ඛුස්ස සන්තකං ගහෙන්වා පරිභොගකරණවසෙන උප්පත්තරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. හත්ථග්ගාභාදිවසෙන උප්පත්තරාගො පන කායසංසග්ගො නාම. අරහා ඉමෙහි පඤ්චභි සංසග්ගෙහි චතුභිපි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො, ගාහමුත්තකො වෙව සංසග්ගමුත්තකො ව. අසංසග්ගස්ස වණ්ණං භණන්තො අසංසග්ගකථං කථෙති නාම.

විරියාරම්භකථන්ති එත්ථ යො පග්ගහිතවිරියො පරිපුණ්ණකායිකවෙතසිකවිරියො හොති, ගමනෙ උප්පත්තං කිලෙසං යානං පාපුණ්ණං න දෙනි, යානෙ උප්පත්තං කිලෙසං නිසප්පං, නිසප්පාය උප්පත්තං කිලෙසං සයනං පාපුණ්ණං න දෙනි, දණ්ඨෙන කණ්ඨසප්පං උප්පිළෙත්වා ගණ්ඨන්තො විය අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ව විවරති, තාදිසස්ස ආරද්ධවිරියස්ස වණ්ණං භණන්තො විරියාරම්භකථං කථෙති නාම.

සීලකථන්තිආදියු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සමාධිති විපස්සනාපාදකා අට්ඨ සමාපත්තියො. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාණං. විමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්ති. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනන්ති එකුනවිසතිවිධං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. සීලාදීනං ගුණං පකාසෙන්තො සීලාදිකථං කථෙති නාම.

සතිපට්ඨානකථන්තිආදීති සඨගජාලමතිවච සො මුනීතිපරියොසානාති පුබ්බෙ චුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බාති.

86. නිරාසත්තීති නිත්තණ්හො. විවෙකදස්සි එස්සෙසුති පච්චුප්පත්තෙසු චක්ඛුසම්ඵස්සාදියු අත්තාදිභාවවිවෙකං පස්සති. දිට්ඨිසු ව න නියතීති ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කායවි දිට්ඨියා න නියති.

විපරිණතං වා චත්ථං න සොචතීති පකතිභාවං ජහිත්වා නට්ඨෙ කිස්මිඤ්ච චත්ථස්මිං න සොකං ආපජ්ජති. විපරිණතස්මිං වාති විතස්සමානෙ චත්ථමිති.

චක්ඛුසම්ඵස්සොති චක්ඛුං චත්ථං කත්වා චක්ඛුවිඤ්ඤාණසහජාතො එස්සො චක්ඛුසම්ඵස්සො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව පුරිමා චක්ඛුසසාදාදිචත්ථකාව, මනොසම්ඵස්සො හදයචත්ථකොපි අචත්ථකොපි සබ්බො චතුහුමකො එස්සො. අධිවචනසම්ඵස්සොති පරියායෙන එතස්ස නාමං හොතියෙව . තයො හි අරුපිනො බත්ඨා සයං පිට්ඨිවට්ටකා හුත්වා අත්තනො සහජාතසම්ඵස්සස්ස අධිවචනසම්ඵස්සොති නාමං කරොන්ති. පටිසසම්ඵස්සොති නිප්පරියායෙන පන පටිසසම්ඵස්සො නාම පඤ්චද්වාරිකඑස්සො. අධිවචනසම්ඵස්සො නාම මනොද්වාරිකඑස්සො. සුඛවෙදනියො එස්සොති සුඛවෙදනාය හිතො උප්පාදකො එස්සො. ඉතරද්වයෙපි එසෙව නයො. කුසලො එස්සොති එකච්ඡතිකුසලචිත්තසහජාතො එස්සො. අකුසලොති ද්වාදසඅකුසලසහජාතො එස්සො. අබ්‍යාකතොති ඡප්පඤ්ඤාසඅබ්‍යාකතසහජාතො එස්සො. කාමාවචරොති චතුපඤ්ඤාසකාමාවචරසහජාතො එස්සො. රූපාවචරොති කුසලාදිපඤ්චදසරූපාවචරසම්පයුත්තො . අරූපාවචරොති කුසලාබ්‍යාකතවසෙන ද්වාදසඅරූපාවචරසම්පයුත්තො.

සුඤ්ඤාතොති අනත්තානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො සුඤ්ඤාතො, තෙන සහජාතො එස්සො සුඤ්ඤාතො එස්සො. ඉතරද්වයෙපි එසෙව නයො. අනිමිත්තොති එත්ථ අනිච්චානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො අනිමිත්තො. අප්පණ්ණිතොති දුක්ඛානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො අප්පණ්ණිතො. ලොකියොති ලොකො චූච්චති ලුප්ප්පනපලුප්පනට්ඨෙන වට්ටො, තස්මිං පරියාපන්නභාවෙන ලොකෙ නියුත්තොති ලොකියො, තෙහුමකො ධම්මො. ලොකුත්තරොති ලොකතො උත්තරො උත්තිණ්ණොති ලොකුත්තරො, ලොකෙ අපරියාපන්නභාවෙනපි ලොකුත්තරො. අත්තෙන වාති අත්තභාවෙන වා. අත්තතියෙන වාති අත්තායත්තෙන වා.

87. පතිලිනොති රාගාදීනං පහිනත්තා තතො අපගතො. අකුහකොති අවිම්භාපකො තීහි කුහනචත්ථුහි. අපිහාලුති අපිහනසීලො, පත්ථනාතණ්භාය රහිතොති චුත්තං හොති. අමච්ඡරීති පඤ්චමච්ඡෙරවිරහිතො. අප්පගබ්භොති කායපාගබ්භියාදිවිරහිතො. අපෙගුච්ඡොති සම්පන්නසීලාදිතාය අපෙගුච්ඡනියො අසෙවනකො මනාපො. පෙසුණෙයො ව නො යුතොති ද්විති ආකාරෙහි උපසංහරිතබ්බෙ පිසුණකම්මෙ අයුත්තො.

රාගස්ස පහිනත්තාති අරහත්තමග්ගෙන රාගකිලෙසස්ස පහිනභාවෙන. අස්මිමානො පහිනො හොතීති අස්මිති උන්නතිමානො සමුච්ඡෙදවසෙන පහිනො හොති.

තීණි කුහනචත්ථුහිති තීණි විම්භාපනකාරණාති. පච්චයපටිසෙවනසඨ්ඨාතං කුහනචත්ථුතිආදියු විවරාදිහි නිමන්තිතස්ස තදත්ථිකස්සෙව සතො පාපිච්ඡතං නිස්සාය පටික්ඛිපනෙන තෙ ව ගහපතිකෙ අත්තති සුප්පතිට්ඨිතපසාදෙ ඤත්වා පුන තෙසං “අහො අයොහා අප්පිච්ඡො, න කිඤ්ච පටිග්ගණ්හිතුං ඉච්ඡති, සුලද්ධං වත නො අස්ස, සවෙ අප්පමත්තකම්පි කිඤ්ච පටිග්ගණ්හෙයා” ති නානාවිධෙහි උපායෙහි පණිතාති විවරාදීති උපනෙන්නානං තදනුග්ගහකාමතංයෙව අවිකත්වා පටිග්ගහණෙන ව තතො පහුති අපි සකටභාරෙහි උපනාමනහෙතුහුතං විම්භාපනං පච්චයපටිසෙවනසඨ්ඨාතං කුහනචත්ථුහි වෙදිතබ්බං. පාපිච්ඡස්සෙව පන සතො සම්භාවනාධිප්පායෙන කතෙන

ඉරියාපටෙන විමහාපනං ඉරියාපට්ඨානං කුහනවත්ථුති වෙදිතබ්බං. පාපිච්ඡස්සෙව පන සතො
උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමපරිදීපනවාචාය තථා තථා විමහාපනං සාමන්තප්ප්පනසඬ්ඛානං කුහනවත්ථුති වෙදිතබ්බං.

කතමං පච්චයපටිසෙවනසඬ්ඛානන්ති එත්ථ පච්චයපටිසෙවනන්ති එවං සඬ්ඛානං පච්චයපටිසෙවනසඬ්ඛානං.
නිමන්තෙන්ති ඉධ ගහපතිකා “භික්ඛං ගණ්හවා”ති භික්ඛු නිමන්තෙන්ති. අයමෙව වා පාඨො. “නිමන්තෙති”ති වා
“වදන්ති”ති වා කෙච්ඡි පටන්ති. තාදිසෙ නිමන්තාපෙන්ති. නිමන්තෙන්ති පාඨස්ස සමභවො දට්ඨබ්බො. චීවරං
පච්චක්ඛාතීති චීවරං පටික්ඛිපති. එතං සාරුප්පං, යං සමණොති යං චීවරධාරණං සමණො කරොති, එතං සාරුප්පං
අනුච්ඡිකං. පාපණිකා වා නන්තකාතීති ආපණද්වාරෙ පතිකාති අන්තවිරහිතාති පිලොතිකාති. උච්චිතිත්වාති
සංකඩ්ඪිත්වා. උඤ්ජාවරියායාති භික්ඛාවරණෙන. පිණ්ඩියාලොපෙනාති පිණ්ඩං කත්වා ලද්ධආලොපෙන.
පුතිමුත්තෙන වාති ගොමුත්තෙන වා. ඔසධං කරෙය්‍යාති භෙසජ්ජකිච්චං කරෙය්‍ය. තදුපාදායාති තතො පටියාය.
ධුතවාදොති ධුතගුණවාදී. භියො භියො නිමන්තෙන්ති උපරුපරි නිමන්තෙන්ති. සම්මුඛිභාවාති සම්මුඛිභාවෙන,
ච්ඡ්ඡමානායාති අත්ථො. පසවතීති පටිලහති. සද්ධාය සම්මුඛිභාවෙන සක්කා කාතුන්ති “සද්ධාය
සම්මුඛිභාවා”තිආදිමාහ. දෙය්‍යධම්මා සුලභා දක්ඛිණෙය්‍යා ව, සද්ධා පන දුල්ලභා. පුපුජ්ජනස්ස භි සද්ධා අථාචරා,
පදවාරෙ පදවාරෙ නානා හොති. තෙනෙවස්ස මහාමොග්ගල්ලානසදිසොපි අග්ගසාවකො පාටිභොගො භවිතුං
අසක්කොන්තො ආහ “ද්වින්නං බො තෙසං ආවුසො ධම්මානං පාටිභොගො භොගානඤ්ච ජීවිතස්ස ව, සද්ධාය පන
ත්ථං පාටිභොගො”ති.

එවං තුමහෙ පුඤ්ඤෙන පරිබාහිරා භවිස්සවාති එත්ථ පුඤ්ඤනාති නිස්සක්කත්ථෙ කරණවචනං. පුඤ්ඤතො
පරිහිතා පරමමුඛා භවිස්සට්. භාකුටිකාති මුඛානං පධානපුරිමට්ඨිතභාවදස්සනෙන භාකුටිකරණං, මුඛසඬ්ඛකොවොති
චුත්තං හොති. භාකුටිකරණං සිලමස්සාති භාකුටිකො, භාකුටිකස්ස භාවො භාකුටියං. කුහනාති විමහාපනා. කුහස්ස
ආයනා කුහායනා. කුහිතස්ස භාවො කුහිතත්තං.

පාපිච්ඡොති අසන්තගුණදීපනකාමො. ඉච්ඡාපකතොති ඉච්ඡාය අපකතො, උපද්දුතොති අත්ථො.
සම්භාවනාධිප්පායොති බහුමානජ්ඣාසයො. ගමනං සණ්ඨපෙතීති අභික්කමාදිගමනං අභිසඬ්ඛරොති, පාසාදිකභාවං
කරොතිති චුත්තං හොති. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. පණ්ඩාය ගච්ඡතීති පත්ථනං යපෙත්වා ගච්ඡති. සෙසෙසුපි එසෙව
නයො. සමාහිතො විය ගච්ඡතීති උපචාරජ්ජත්තො විය ගච්ඡති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

ආපාට්ඨකස්සාධිව හොතීති සම්මුඛා ආගතානං මනුස්සානං ඤානං සමාපජ්ජත්තො විය සන්තභාවං දස්සෙති.
ඉරියාපට්ඨස්සාති චතුර්ඉරියාපට්ඨස්ස. ආයපනාති ආදිට්ඨපනා, ආදරෙන වා යපනා. යපනාති යපනාකාරො. සණ්ඨපනාති
අභිසඬ්ඛරණං, පාසාදිකභාවකරණන්ති චුත්තං හොති. අරියධම්මසන්නිස්සිතන්ති ලොකුත්තරධම්මපටිබද්ධං.
කුඤ්චිකන්ති අවාපුරණං. මිත්තාති සිනෙහවත්තො. සන්දිට්ඨාති දිට්ඨමත්තා. සම්භත්තාති දල්භමිත්තා. උද්දණ්ඨෙති
එකො පතිස්සයවිසෙසො.

කොරජ්ඣකොරජිකොති සඬ්ඛකොවසඬ්ඛකොවකො, අතිසඬ්ඛකොවකොති චුත්තං හොති.
“කොරවකකොරවකො”ති වා පාඨො. භාකුටිකභාකුටිකොති අතිවිය මුඛසඬ්ඛකොවනසිලො. කුහකකුහකොති අතිවිය
විමහාපකො. ලපකලපකොති අතිවිය සල්ලාපකො. මුඛසම්භාවිකොති අත්තතො මුඛවසෙන අඤ්ඤෙහි සහ
සම්භාවිකො, අප්පිතචිත්තොති එකෙ. සන්තානන්ති කිලෙසසන්තතාය සන්තානං. සමාපත්තිනන්ති සමාපජ්ජිතබ්බානං.
ගම්භීරන්ති නින්තපතිට්ඨානං. ගුල්හන්ති දස්සෙතුං දුක්ඛං. නිපුණන්ති සුබ්බමං. පටිච්ඡන්තන්ති පදත්ථෙන
දුප්පට්ඨිජ්ඣාධිප්පායං. ලොකුත්තරන්ති ධම්මදීපකං. සුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤත්තන්ති නිබ්බානපටිසඤ්ඤත්තං. අට්ඨ වා
ලොකුත්තරසුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤත්තන්ති ලොකුත්තරධම්මභූතනිබ්බානපටිසඤ්ඤත්තං.

කායිකං පාගබ්භියන්ති කායෙ භවං කායිකං. වාචසිකවෙතසිකෙසුපි එසෙව නයො. අචිත්තීකාරකතොති
බහුමානකිරියරහිතො. අනුපාහනානං වඬ්කමන්තානන්ති උපාහනවිරහිතානං වඬ්කමන්තානං සමීපෙ, අනාදරෙ වා
සාමීවචනං. සඋපාහනොති උපාහනාරුල්ලො හුත්වා වඬ්කමති. නීවෙ වඬ්කමෙ වඬ්කමන්තානන්ති අකතපරිච්ඡේදාය
භූමියා වඬ්කමන්තෙ පරිච්ඡේදං කත්වා වාලුකං ආකිරිත්වා ආලම්බනං යොජෙත්වා කතවඬ්කමෙ නීවෙපි වඬ්කමෙ
වඬ්කමන්තෙ. උච්චෙ වඬ්කමෙ වඬ්කමතීති ඉට්ඨකවයනසමීපන්තෙ වෙදිකාපරික්ඛිත්තෙ උච්චෙ වඬ්කමෙ වඬ්කමති.
සවෙ පාකාරපරික්ඛිත්තො හොති ද්වාරකොට්ඨකයුත්තො, පබ්බතන්තරවනන්තරභූමන්තරස්ස වා සුප්පටිච්ඡන්තො,
තාදිසෙ වඬ්කමෙ වඬ්කමිතුං වට්ටති, අප්පටිච්ඡන්තෙපි උපචාරං මුඤ්චිත්වා වට්ටති. සට්ඨයන්තොපි තිට්ඨතීති
අතිසමීපෙ තිට්ඨති. පුරතොපි තිට්ඨතීති පුරත්ථිමතොපි තිට්ඨති. ධීතකොපි භණ්ඨතීති බාණුකො විය අනොනමිත්වා
භණ්ඨති. බාහාචික්ඛෙපකොති බාහුං ඛිපිත්වා ඛිපිත්වා භණ්ඨති.

අනුපබ්ජාති සබ්බෙසං නිසින්තට්ඨානං පටිසිත්වා. නවෙපි භික්ඛු ආසනෙන පටිබාහතීති අත්තතො පත්තාසනෙ
අතිසිද්ධිත්වා පුරෙ වා පච්ඡා වා පටිසන්තො ආසනෙන පටිබාහති නාම.

අනාප්‍රවෘත්ති කටයං පක්ඛිපතීති අනාප්‍රවෘත්තවා අනප්‍රලෝකෙන්වා අග්ගිමිති දාරුං බිපති. ද්වාරං පිදහතීති ජන්තාසරෙ පිදහති.

ඔතරතීති උදකතිත්ථං පවිසති. න්භායතීති සරීරං සිනෙහෙති. උත්තරතීති උදකතිත්ථතො තීරං උග්ගවිජති.

වොක්කම්මාපීති අතික්කම්මිත්වාපි. ඔවරකානීති ගබ්භෙ පතිට්ඨිතසයනසරානි.

ගුළ්භානීති පට්ච්ඡන්තානි. පට්ච්ඡන්තානීති අඤ්ඤෙහි පට්ච්ඡාදිතානි.

අනප්ඤ්චියො වානි ථෙරෙහි “ධම්මං භණ්ණාහී”ති අනාණන්තො අනායාපිතො ව.

පාපධම්මොති ලාමකධම්මො. අසුචිසඬකසරසමාවාරොති අඤ්ඤෙහි “අයං දුස්සිලො”ති සඬකාය සරිතබ්බො ආචාරො සංයොගො එතස්සාති අසුචිසඬකසරසමාවාරො. සඬකස්සරසමාවාරොති සකාරං සංයොගං කත්වාපි පට්ඨන්ති. පට්ච්ඡන්තකම්මන්තොති පට්ච්ඡාදිතකායවචිකම්මන්තො. අස්සමඤ්ඤාති න සමඤ්ඤා. සමඤ්ඤාපට්ඤ්ඤාති “අභං සමඤ්ඤා”ති පටිජානන්තො. අබ්‍රහ්මචාරීති සෙට්ඨවරියා විරහිතො. බ්‍රහ්මචාරිපට්ඤ්ඤාති චුත්තපටිපක්ඛො. අන්තොප්පතීති අබ්‍රහ්මචාරෙ කුසලධම්මවිරහිතත්තා අන්තොප්පතිභාවමාපන්නො. අවස්සුතොති රාගෙන තිත්තො. කසම්බුජාතොති සඬකාරසභාවො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති එත්ථ භික්ඛු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලෝකිතෙන විලෝකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපට්ඨපන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා ජාගරියමනුසුත්තො සතිසම්පජ්ඤාදෙන සමන්තාගතො අප්පිවිජො සන්තුට්ඨො ආරද්ධවිරියො ආභිසමාවාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුචිත්තිකාරබහුලො විහරති, අයං චුච්චති ආචාරො. එවං තාව ආචාරො වෙදිතබ්බො.

ගොචරො පන තිව්ධො උපනිස්සයගොචරො ආරක්ඛගොචරො උපනිඤ්ඤගොචරොති. තත්ථ කතමො උපනිස්සයගොචරො? දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අස්සුතං සුඤ්ඤාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, චිත්තං පසාදෙති; යස්ස වා පන අනුසික්ඛමානො සද්ධාය වඩ්ඪති, සිලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති. අයං චුච්චති උපනිස්සයගොචරො.

කතමො ආරක්ඛගොචරො? ඉධ භික්ඛු අන්තරසරං පට්ටියො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවි සුසංවුතො ගච්ඡති, න භත්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං උල්ලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසං පෙක්ඛමානො ගච්ඡති. අයං චුච්චති ආරක්ඛගොචරො.

කතමො උපනිඤ්ඤගොචරො? චත්තාරො සතිපට්ඨානා යත්ථ චිත්තං උපනිඤ්ඤති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො? යදිදං චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372), අයං චුච්චති උපනිඤ්ඤගොචරොති. ඉති ඉමිනා ව ආචාරෙන ඉමිනා ව ගොචරෙන උපෙනො...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙනපි චුච්චති ආචාරගොචරසම්පන්නොති.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවිති අණුප්පමාණෙසු අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙඛියඅකුසලචිත්තූප්පාදාදිභෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසිලො. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බං සම්මා ආදාය සික්ඛති. එත්ථ ව “පානිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති එත්තාවතා ව පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය පානිමොක්ඛසංවරසිලං දස්සිතං. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි පන සබ්බං යථාපටිපන්නස්ස තං සිලං සම්පජ්ජති, තං පටිපත්තිං දස්සෙතුං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

88. සාතිසෙසු අනස්සාවිති සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු තණ්හාසන්ථවවිරහිතො. සණ්භොති සණ්භෙහි කායකම්මාදිහි සමන්තාගතො. පටිභානවානි පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගමපටිභානෙහි සමන්තාගතො. න සද්ධොති සාමං අධිගතධම්මං න කස්සචි සද්දහති. න විරජ්ජතීති බයා රාගස්ස විරත්තත්තා ඉදානි න විරජ්ජති.

සෙසං එසාති සෙසං පුග්ගලානං සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු ඉච්ඡා තණ්හා. අප්පහීනාති සන්ථවසම්පයුත්තා තණ්හා අරහත්තමග්ගෙන අප්පහීනා. තෙසං චක්ඛුතො රූපතණ්හා සවතීති එතෙසං චක්ඛුද්වාරතො පවත්තප්පනවිට්ඨිසම්පයුත්තා රූපාරම්මණා තණ්හා උප්පජ්ජති. ආසවතීති ඔකාසතො යාව භවග්ගා ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූ සවති. සන්දතීති නදිසොතං විය අධොමුඛං සන්දති. පවත්තතීති පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන පවත්තති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. සුක්කපක්ඛෙ චුත්තවිපරියායෙන තණ්හා අරහත්තමග්ගෙන සුප්පහීනා. තෙසං චක්ඛුතො රූපතණ්හා න සවති.

සශ්භෙන කායකම්මෙන සමන්තාගතොති අඵරුසෙන මුදුනා කායකම්මෙන සමඛිභිහුතො ඵකිහුතො. වචිකම්මාදිසුපි ඵසෙව නයො. සශ්භෙහි සතිපට්ඨානෙනීතිආදිසු සතිපට්ඨානාදයො ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා. පරියාපුණනඅත්ථාදිපරිපුච්ඡාලොකියලොකුත්තරධම්මාධිගම්මවසෙන සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථා තිස්සො පටිභානප්පහෙදසඬ්ඛානා පඤ්ඤා යස්ස අත්ථි, සො පටිභානවා. තස්ස පරියත්තිං නිස්සාය පටිභායතීති තස්ස පුග්ගලස්ස පරියාපුණනං අල්ලීයිත්වා ඤාණං ජායති ඤාණං අභිමුඛං හොති. චත්තාරො සතිපට්ඨානාති සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකවසෙන වුත්තා. මග්ගඵලාති නිබ්බන්තිතලොකුත්තරවසෙන. චතස්සො පටිසම්භිදායො ඡ ව අභිඤ්ඤායො විමොක්ඛන්තිකවසෙන වුත්තාති ඤාතබ්බා.

තත්ථ චතස්සො පටිසම්භිදායොති චත්තාරො ඤාණප්පහෙදාති අත්ථො. ඉද්ධිධාදිආසවක්ඛියපරියොසානාති අධිකාති ඡ ඤාණාති. තස්සාති පරස්ස, අත්ථො පටිභායතීති සම්බන්ධො. අත්ථොති සඬ්ඛෙපතො හෙතුඵලං. තඤ්ඤි යස්මා හෙතුඅනුසාරෙන අරියති අධිගමීයති පාපුණීයති, තස්මා අත්ථොති වුවිචති. පහෙදතො පන යංකිඤ්චි පච්චස්පන්නං නිබ්බානං භාසිතත්ථො විපාකො කිරියාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථොති වෙදිතබ්බා, තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සො අත්ථො පහෙදතො ඤාතො පාකටො හොති. ධම්මොති සඬ්ඛෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං විදහති පවත්තෙති වෙව පාපෙති ව, තස්මා ධම්මොති වුවිචති. පහෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බන්තකො හෙතු අරියමග්ගො භාසිතං කුසලං අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මොති වෙදිතබ්බා, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සො ධම්මො පහෙදතො ඤාතො පාකටො හොති, තස්මිං අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව යා සභාවනිරුත්ති අබ්‍යභිචාරී වොහාරො, තස්ස අභිලාපෙ භාසනෙ උදිරණෙ තං ලපිතං භාසිතං උදිරිතං සභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සා නිරුත්ති ඤාතා පාකටා හොති.

ඵත්ථ අත්ථෙ ඤාතෙ අත්ථො පටිභායතීති ඉදාති තස්ස සද්දං ආහරිත්වා වුත්තප්පහෙදෙ අත්ථෙ පාකටිහුතෙ වුත්තප්පහෙදො අත්ථො තස්ස පුග්ගලස්ස පටිභායති ඤාණාභිමුඛො හොති. ධම්මෙ ඤාතෙ ධම්මො පටිභායතීති වුත්තප්පහෙදෙ ධම්මෙ පාකටිහුතෙ වුත්තප්පහෙදො ධම්මො පටිභායති. නිරුත්තියා ඤාතාය නිරුත්ති පටිභායතීති වුත්තප්පහෙදාය නිරුත්තියා පාකටාය වුත්තප්පහෙදා නිරුත්ති පටිභායති. ඉමෙසු තිසු ඤාණෙසු ඤාණන්ති අත්ථධම්මනිරුත්තිසු ඉමෙසු තිසු සබ්බත්ථකඤාණමාරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තෙසු තිසු ඤාණෙසු පහෙදගතං ඤාණං, යථාවුත්තෙසු වා තෙසු තිසු ඤාණෙසු ගොචරකිච්චාදිවසෙන විත්ථාරගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. ඉමාය පටිභානපටිසම්භිදායාති ඉමාය වුත්තප්පකාරාය යථාවුත්තවිත්ථාරපඤ්ඤාය උපෙතො හොති. සො වුවිචති පටිභානවාති නිගමෙන්තො ආහ. යස්ස පරියත්ති නත්ථිති පරියත්ති නාම බුද්ධවචනං. තඤ්ඤි උග්ගණ්හන්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොන්ති. යස්ස පුග්ගලස්ස ඵවරුපා පරියත්ති නත්ථි. පරිපුච්ඡා නත්ථිති පරිපුච්ඡා නාම පාළිඅට්ඨකථාදිසු ගණ්ඨිපදඅත්ථපදවිනිච්ඡයකථා. උග්ගහිතපාළිආදිසු හි අත්ථං කට්ඨන්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොන්ති. අධිගමො නත්ථිති අධිගමො නාම අරහත්තප්පත්ති. අරහත්තඤ්ඤි පත්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොන්ති. යස්ස වුත්තප්පකාරා තිවිධා සම්පත්ති නත්ථි. කිං තස්ස පටිභායිස්සතීති කෙන කාරණෙන තස්ස පුග්ගලස්ස පහෙදගතං ඤාණං උපට්ඨතිස්සති.

සාමන්ති සයමෙව. සයං අභිඤ්ඤාතන්ති සයමෙව තෙන ඤාණෙන අවගමිතං. අත්තපච්චක්ඛං ධම්මන්ති අත්තනා පටිච්ඡක්ඛිතං පච්චවෙක්ඛිතං ධම්මං. න කස්සචි සද්දහතීති අත්තපච්චක්ඛනාය පරෙසං න සද්දහති, සද්ධාය න ගච්ඡති. අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාතිආදිකං ද්වාදසපදිකපච්චයාකාරදස්සනවසෙන වුත්තං. අවිජ්ජානිරොධාතිආදයො සංසාරනිවත්තිං සන්ධාය වුත්තා. ඉදං දුක්ඛන්තිආදි සච්චදස්සනවසෙන. ඉමෙ ආසවාතිආදයො අපරෙන පරියායෙන කිලෙසවසෙන පච්චයදස්සනවසෙන. ඉමෙ ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යාතිආදයො අභිඤ්ඤෙය්‍යපරිඤ්ඤෙය්‍යපහාතබ්බහාවෙනබ්බසවිජ්ජාතබ්බධම්මානං දස්සනවසෙන. ඡන්තං ඵස්සායතනානන්තිආදයො ඵස්සායතනානං උප්පත්තිඤ්ච අත්ථඬිගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච උපද්දවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච දස්සනවසෙන. පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං පඤ්චවිසතිවිධෙන උදයඤ්ච වයඤ්ච, තෙසු ඡන්දරාගවසෙන අස්සාදඤ්ච, තෙසං විපරිණාමං ආදීනවඤ්ච, නිස්සරණසඬ්ඛානං නිබ්බානඤ්ච. චතුන්තං මහාභුතානං අවිජ්ජාදිසමුදයඤ්ච, අවිජ්ජාදිනිරොධෙ අත්ථඬිගමඤ්ච ඵවමාදිදස්සනවසෙන වුත්තා. ඵතෙ ධම්මා තත්ථ තත්ථ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා.

අමනොගධන්ති නත්ථි ඵතස්ස මරණසඬ්ඛානං මතන්ති අමතං. කිලෙසවිසපටිපක්ඛන්තා අගදන්තිපි අමතං. තස්මිං නින්තනය අමනොගධං. අමතපරායනන්ති වුත්තප්පකාරං අමතං පරං අයනං ගති පතිට්ඨා අස්සාති අමතපරායනං. අමතපරියොසානන්ති තං අමතං සංසාරස්ස නිට්ඨාභුතන්තා පරියොසානමස්සාති අමතපරියොසානං.

89. ලාභකමායා න සික්ඛතීති ලාභපත්ථනාය සුත්තන්තාදීති න සික්ඛති. අවිරුද්ධො ව තණ්හාය, රසෙසු නානුභිජ්ඣතීති විරොධාභාවෙන ව අවිරුද්ධො හුත්වා තණ්හාය මූලරසාදිසු ගෙධං නාපජ්ජති.

කෙන නු බොති ලාභපත්ථනාය කාරණවිත්තෙන පිහස්ස පරියෙසනෙ නිපාතො. ලාභාහිනිබ්බන්තියාති චතුන්තං පච්චයානං විසෙසෙන උප්පත්තියා. ලාභං පරිපාවෙන්තොති පච්චයෙ පරිපාවයන්තො.

අත්තදමත්ථායානි විපස්සනාසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය අත්තනො දමනත්ථාය. අත්තසමත්ථායානි සමාධිසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය අත්තනො සමාධානත්ථාය. අත්තපරිනිබ්බාපනත්ථායානි දුට්ඨොපි ඤාණෙන අත්තනො අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථාය. චුත්තඤ්ඤානං “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං බො ආවුසො භගවති බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති”ති (ම. නි. 1.259). අප්පිව්ඡඤ්ඤෙව නිස්සායානි එත්ථ පච්චයඅප්පිව්ඡො අධගමඅප්පිව්ඡො පරියත්තිඅප්පිව්ඡො ධුතභගඅප්පිව්ඡොති වත්තාරො අප්පිව්ඡා, තෙසං නානත්ථං හෙට්ඨා චිත්ථාරිතං එව, තං අප්පිව්ඡං අල්ලීයිත්වා. සන්තුට්ඨිඤ්ඤෙවති වතුසු පච්චයෙසු ව තිට්ඨං සන්තොසං අල්ලීයිත්වා, එතෙසං විභාගො හෙට්ඨා චිත්ථාරිතොයෙව. සල්ලෙඛඤ්ඤෙවති කිලෙසලෙඛනං. ඉදමත්ථිතඤ්ඤෙවති ඉමෙහි කුසලධම්මෙහි අත්ථි ඉදමත්ථි, තස්ස භාවො ඉදමත්ථිතා, තං ඉදමත්ථිතංයෙව නිස්සාය අල්ලීයිත්වා.

රසොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. මූලරසොති යංකිඤ්චි මූලං පටිච්ච නිබ්බත්තරසො. ඛන්ධරසාදීසුපි එසෙව නයො. අම්බිලන්ති තක්කම්බිලාදි. මධුරන්ති එකන්තතො ගොසප්පිආදි. මධු පන කසාවයුත්තං වීරනික්ඛිත්තං කසාවං හොති, ථාණිතං ඛාරියුත්තං වීරනික්ඛිත්තං ඛාරියං හොති. සප්පි පන වීරනික්ඛිත්තං වණ්ණගන්ධෙ ජහන්තම්පි රසං න ජහන්ති තදෙව එකන්තමධුරං. තිත්තකන්ති නිම්බපණ්ණාදි. කටුකන්ති සිඬගිවෙරමරිවාදි. ලොණිකන්ති සාමුද්දිකලොණාදි. ඛාරිකන්ති වාතිභගණකළිරාදි. ලම්බිකන්ති බදරාමලකකපිට්ඨසාලවාදි. කසාවන්ති හරිතකාදි. ඉමෙ සබ්බෙපි රසා වත්ථුවසෙන චුත්තා. තංතංවත්ථුකො පනෙත්ථ රසො ව අම්බිලාදීනි නාමෙහි චුත්තොති වෙදිතබ්බො. සාදුති ඉට්ඨරසො. අසාදුති අනිට්ඨරසො. ඉමිනා පද්ද්වයෙන සබ්බොපි රසො පරියාදිත්තො. සීතන්ති සීතරසො. උණ්හන්ති උණ්හරසො. එවමයං මූලරසාදිනා හෙදෙන භිත්තොපි රසො ලක්ඛණාදිහි අභිත්තොයෙව. සබ්බොපි හෙස ජිව්හාපටිහනනලක්ඛණො, ජිව්හාවිඤ්ඤාණස්ස විසයභාවරසො, තස්සෙව ගොවරපච්චුපට්ඨානො. තෙ ජිව්හග්ගෙන රසග්ගානීති එතෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පසාදජිව්හග්ගෙන උත්තමරසානි. පරියෙසන්තානි ගවෙසමානා. ආභිණ්ඩන්තීති තත්ථ තත්ථ විවරන්ති. තෙ අම්බිලං ලභිත්වා අනම්බිලං පරියෙසන්තීති තක්කාදිඅම්බිලං ලද්ධා අනම්බිලං ගවෙසන්ති. එවං සබ්බං පරිවත්තෙත්වා පරිවත්තෙත්වා යොජිතං.

පටිසඬ්ඛා යොනියො ආභාරං ආභාරෙතීති පටිසඬ්ඛානපඤ්ඤාය ජානිත්වා උපායෙන ආභාරං ආභාරෙති. ඉදානි උපායං දස්සෙතුං “නෙව දවායා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ නෙව දවායානි දවත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ නටලඬ්ඛකාදයො දවත්ථාය ආභාරෙත්ති නාම. යඤ්චි හොජනං භුත්තස්ස නව්වගීතකබ්බසිලොකසඬ්ඛානො දවො අතිරෙකතරෙන පටිභානි, තං හොජනං අධම්මෙන විසමෙන පරියෙසිත්වා තෙ ආභාරෙත්ති. අයං පන භික්ඛු න එවමාභාරෙති.

න මදායානි මානමදපුරිසමදානං වඩ්ඪනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ රාජරාජමහාමත්තා මදත්ථාය ආභාරෙත්ති නාම. තෙ හි අත්තනො මානමදපුරිසමදානං වඩ්ඪනත්ථාය පිණ්ඩරසභොජනාදීනි පණිතභොජනානි භුඤ්ජන්ති. අයං පන භික්ඛු එවං නාභාරෙති.

න මණ්ඩනායානි සරිරමණ්ඩනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ රූපුපජීවිනියො මාතුගාමා අන්තෙපුරිකාදයො ව සප්පිථාණිකාදීනි පිවන්ති, සිනිද්ධමුදුමද්දවභොජනං ආභාරෙත්ති. එවං නො අභිගලට්ඨී සුසණ්ඨිතා හවිස්සති, සරිරෙ ඡව්වණ්ණො පසන්තො හවිස්සති. අයං පන භික්ඛු එවං න ආභාරෙති.

න විභූසනායානි සරිරෙ මංසවිභූසනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ නිබ්බුද්ධමල්ලමුට්ඨිකමල්ලවෙට්ඨකාදයො සුසිනිද්ධෙහි මච්ඡමංසාදිහි සරිරං පිණෙත්ති “එවං නො මංසං උස්සදං හවිස්සති පහාරසහනත්ථායා”ති. අයං පන භික්ඛු එවං සරිරෙ මංසවිභූසනත්ථාය න ආභාරෙති.

යාවදෙවති ආභාරාහරණපයොජනස්ස පරිච්ඡෙදනියමදස්සනං. ඉමස්ස කායස්ස ධීතියානි ඉමස්ස වතුමහාභුතිකස්ස කරජකායස්ස ධ්වනත්ථාය ආභාරෙති, ඉදමස්ස ආභාරාහරණෙ පයොජනන්ති අත්ථො. යාපනායානි ජීවිතින්ද්‍රියයාපනත්ථාය ආභාරෙති. විභිංසුපරතියානි විභිංසා නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකබුද්දා, තස්සා උපරතියා වූපසමනත්ථාය ආභාරෙති. බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායානි බ්‍රහ්මවරියං නාම තිස්සො සික්ඛා සකලසාසනං, තස්ස අනුග්ගණත්ථාය ආභාරෙති.

ඉතීති උපායනිදස්සනං, ඉමිනා උපායෙනානි අත්ථො. පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිභඩ්ධාමීති පුරාණවෙදනං නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා, තං පටිහනිස්සාමීති ආභාරෙති. නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමීති නවවෙදනා නාම අතිභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා, න තං උප්පාදෙස්සාමීති ආභාරෙති. අථ වා නවවෙදනා නාම භුත්තපච්චයා න උප්පජ්ජනකවෙදනා, තස්සා අනුප්පන්තාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව ආභාරෙති.

යාත්‍රා ව මෙ හවිස්සතීති යාපනා ව මෙ හවිස්සති. අනවජ්ජනා වානි එත්ථ අත්ථි සාවජ්ජං, අත්ථි අනවජ්ජං. තත්ථ අධම්මිකපරියෙසනා අධම්මිකපටිග්ගහණං අධම්මෙන පරිභොගොති ඉදං සාවජ්ජං නාම. ධම්මෙන පන පරියෙසිත්වා ධම්මෙන පටිග්ගහෙත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනං අනවජ්ජං නාම. එකච්චො අනවජ්ජෙයෙව සාවජ්ජං කරොති, “ලද්ධං මෙ”ති කත්වා පමාණාතික්කන්තං භුඤ්ජති, තං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො උද්ධංවිරොවනඅධොවිරොවනාදීහි

කිලමති, සකලවිභාලෙ භික්ඛු තස්ස සරිපට්ඨගනභෙසජ්ජපරියෙසනාදිසු උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති, “කිං ඉදං”න්ති චුත්තෙ “අසුකස්ස නාම උදරං උද්ධුමාන”න්තිආදිං වදන්ති. “එස නිව්වකාලමිපි එවං පකතිකොයෙව, අත්තනො කුච්ඡිජ්ජමාණං නාම න ජානාති”ති නින්දන්ති ගරහන්ති. අයං අනවජ්ජෙයෙව සාවජ්ජං කරොති නාම. එවං අකත්වා “අනවජ්ජනා ව මෙ භවිස්සති”ති ආභාරෙති.

එාසුචිභාරො වාති එත්ථාපි අත්ථි එාසුචිභාරො, අත්ථි න එාසුචිභාරො. තත්ථ ආහරහත්ථකො අලංසාටකො තත්ථවටකො කාකමාසකො භුත්තවමිතකොති ඉමෙසං පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණානං භොජනං න එාසුචිභාරො නාම. එතෙසු හි ආහරහත්ථකො නාම බහුං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො ධම්මතාය උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො “ආහර හත්ථ”න්ති වදති. අලංසාටකො නාම අවිචුද්ධුමානකුච්ඡිතාය උට්ඨිතොපි සාටකං නිවාසෙතුං න සක්කොති. තත්ථවටකො නාම උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො තත්ථව පරිවට්ඨති. කාකමාසකො නාම යථා කාකෙහි ආමසිතුං සක්කොති, එවං යාව මුඛද්වාරා ආභාරෙති. භුත්තවමිතකො නාම මුඛෙන සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව වමති. එවං අකත්වා “එාසුචිභාරො ව මෙ භවිස්සති”ති ආභාරෙති. එාසුචිභාරො නාම වතුහි පඤ්චති ආලොපෙති උභුදරතා. එත්තකඤ්චි භුඤ්ජිත්වා පානියං පිවතො චත්තාරො ඉරියාපථා සුඛෙන පචත්තන්ති. තස්මා ධම්මසෙනාපති එවමාහ –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එාසුචිභාරාය, පතිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983; මි. ප. 6.5.10);

ඉමස්මිං පන යානෙ අඬගාති සමොධානෙනබ්බාති. නෙව දවායාති හි එකං අඬගං, න මදායාති එකං, න මණ්ඩනායාති එකං, න විභුසනායාති එකං, යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනායාති එකං, විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායාති එකං, ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි නවඤ්ච වෙදනං න උජ්ජාදෙස්සාමිති එකං, යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතිති එකං අඬගං, අනවජ්ජනා ව එාසුචිභාරො වාති අයමෙත්ථ භොජනානිසංසො.

මහාසිවත්ථෙරො පනාහ – “හෙට්ඨා චත්තාරි අඬගාති පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨංඬගාති සමොධානෙනබ්බාති”ති. තත්ථ යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියාති එකං අඬගං, යාපනායාති එකං, විහිංසුපරතියාති එකං, බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායාති එකං, ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමිති එකං, නවඤ්ච වෙදනං න උජ්ජාදෙස්සාමිති එකං, යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතිති එකං, අනවජ්ජනා වාති එකං, එාසුචිභාරො පන භොජනානිසංසොති. එවං අට්ඨංඬගසමන්තාගතං ආභාරං ආභාරෙති.

90. උපෙක්ඛකොති ඡළඬගුපෙක්ඛාය සමන්තාගතො. සතොති කායානුපස්සනාදිසතිසුත්තො.

උපෙක්ඛකොති ඡළඬගුපෙක්ඛාය සමන්තාගතොති එත්ථ ඡළඬගුපෙක්ඛාධම්මො නාම කොති? ඤාණාදයො. “ඤාණ”න්ති චුත්තෙ කිරියතො චත්තාරි ඤාණසම්පයුත්තාති ලබ්භන්ති, “සත්තවිභාරො”ති චුත්තෙ අට්ඨ මහාවිත්තාති ලබ්භන්ති, “රජ්ජනදුස්සනං නත්ථි”ති චුත්තෙ දස විත්තාති ලබ්භන්ති. සොමනස්සං ආසෙවනවසෙන ලබ්භති. වක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන වක්ඛුති ලද්ධවොභාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු – වක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා, විත්තමිපි න පස්සති අවක්ඛුකත්තා. ද්වාරාරම්මණසධිසට්ටනෙන පන පසාදවත්ථුකෙන විත්තෙන පස්සති. ඊදිසෙසු පන යානෙසු “ධනුනා විජ්ඣති”තිආදිසු විය සසම්භාරකථා නාම භොති. තස්මා වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො.

නෙව සුමනො භොතීති ලොභුජ්ජන්තිවසෙන ඡන්දරාගුජ්ජන්තිවසෙන සොමනස්සො න භොති. න දුම්මනොති පටිසුජ්ජන්තිවසෙන දුට්ඨවිත්තො න භොති. උපෙක්ඛකොති උපපත්තිතො ඉක්ඛකො භොති, අපක්ඛපතිතො හුත්වා ඉරියාපථං පචත්තෙති. සතො සම්පජානොති සතිමා ඤාණසම්පත්තො. මනාපං නාභිගිජ්ඣතිති මනවඩ්ඨනකං ඉට්ඨාරම්මණං නාභිගිජ්ඣති න පත්ථෙති. නාභිහංසතීති න තුස්සති. න රාගං ජනෙතීති තත්ථ තත්ථ රඤ්ජනං න උජ්ජාදෙති. තස්ස ධීතොව කායො භොතීති තස්ස බිණාසවස්ස වක්ඛාදිකායො කම්පාරහිතත්තා ධීතො නිව්වලො භොති. අමනාපන්ති අනිට්ඨාරම්මණං . න මඬකු භොතීති දොමනස්සිතො න භොති. අජ්ජතිට්ඨිතවිත්තොති කොධවසෙන ධීතමනො න භොති. අලීනමනසොති අලීනවිත්තො. අඛ්‍යාපන්තවෙනසොති ඛ්‍යාපාදරහිතවිත්තො.

රජ්ජයෙ න රජ්ජතීති රජ්ජයස්මිං වත්ථුස්මිං න රාගං උජ්ජාදෙති. දුස්සතීයෙ න දුස්සතීති දොසුජ්ජාදෙ වත්ථුස්මිං න දොසං උජ්ජාදෙති. මොහතීයෙ න මුය්හතීති මොහතීයස්මිං වත්ථුස්මිං න මොහං උජ්ජාදෙති. කොපතීයෙ න කුප්පතීති කොධතීයස්මිං වත්ථුස්මිං න වලති. මදතීයෙ න මජ්ජතීති මදතීයස්මිං වත්ථුස්මිං න සංසිදති. කිලෙසතීයෙ න කිලිස්සතීති උපතපතීයස්මිං වත්ථුස්මිං න උපතප්පති. දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තොති රූපාරම්මණෙ වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තො. සුතෙ සුතමත්තොති සද්දායතනෙ සොතවිඤ්ඤාණෙන සුතෙ සුතමත්තො. මුතෙ මුතමත්තොති සානජිභාකායවිඤ්ඤාණෙන පාපුණත්වා ගහිතෙ ගහිතමත්තො. විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තොති මනොවිඤ්ඤාණෙන ඤාතෙ ඤාතමත්තො. දිට්ඨෙ න ලිම්පතීති වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨෙ රූපාරම්මණෙ තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙන න ලිම්පති. දිට්ඨෙ අනුපයොති රූපාරම්මණෙ නිත්තණ්හො භොති. අනපායොති අපදුට්ඨවිත්තො.

සංවිජ්ජනීති ලබ්භති. පස්සනීති ඔලොකෙති. ඡන්දරාගොති සිනෙහො. රූපාරාමන්ති රූපං ආරාමං අස්සාති රූපාරාමං. රූපෙ රතන්ති රූපරතං. රූපෙ සන්තුට්ඨීති රූපසම්මුද්ධං.

දන්තං නයන්ති සමීතින්ති උය්‍යානකීළාමණ්ඩලාදීසු මහාජනමජ්ඣං ගච්ඡන්තා දන්තමෙව ගොණුජාතිං වා අස්සජාතිං වා යානෙ යොජෙත්වා නයන්ති. රාජාති තපාරූපානෙව යානාති ගච්ඡන්තො රාජාපි දන්තමෙව අභිරුහති. මනුස්සෙසුති මනුස්සෙසුපි චතුහි අරියමග්ගෙහි දන්තො නිබ්බිසෙවනොව සෙට්ඨො. යොතිවාක්‍යන්ති යො ඵවරූපං අතික්කමච්චනං පුනප්පුනං වුවචමානමපි තිතික්කති න පටිප්ඵන්දති න විහඤ්ඤති, ඵවරූපො දන්තො සෙට්ඨොති අත්ථො.

අස්සතරාති වළවාය ගදුහෙන ජාතා. ආජානීයාති යං අස්සදම්මසාරථී කාරණං කාරෙති, තස්ස ඛිජ්ජං ජානනසමත්ථා. සින්ධවාති සින්ධවරට්ඨෙය ජාතා අස්සා. මහානාගාති කුඤ්ජරසඬ්ඛාතා මහාහත්ථීනො. අත්තදන්තොති එතෙ අස්සතරා වා ආජානීයා වා සින්ධවා වා කුඤ්ජරා වා වරා දන්තා, න අදන්තා. යො පන චතුමග්ගසඬ්ඛාතෙන අත්තදන්තෙන දන්තතාය අත්තදන්තො නිබ්බිසෙවනො, අයං තතොපි වරං, සබ්බෙහිපි එතෙහි උත්තරිතරොති අත්ථො.

න හි එතෙහි යානෙහීති යාති එතාති හත්ථීයානාදියානාති, න හි එතෙහි යානෙහි කොච්ඡි පුග්ගලො සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බත්තා “අගත”න්ති සඬ්ඛාතං නිබ්බානදිසං, තං යානං ගච්ඡෙය්‍ය. යථා පුබ්බහාගෙ ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තෙන අපරහාගෙ අරියමග්ගභාවනාය සුදන්තෙන දන්තො නිබ්බිසෙවනො සප්පඤ්ඤො පුග්ගලො තං අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡති, දන්තභූමීං පාපුණාති. තස්මා අත්තදමනමෙව වරන්ති අත්ථො.

විධාසු න විකම්පන්තීති සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යාහමස්මීතිආදීසු මානවිධාසු න චලන්ති නප්පවෙධන්ති. විජ්ජමුත්තා පුනඛහවාති පුනඛහවපටිසන්ධියා පුනප්පුනං උප්පත්තිතො සුට්ඨු මුත්තා මුඤ්චිත්වා යීතා. දන්තභූමිමනුජපත්තාති එකන්තදමනං අරහත්තඵලභූමීං පාපුණිත්වා යීතා. තෙ ලොකෙ විජ්ජාවිනොති තෙ අරහන්තො සත්තලොකෙ විජ්ජවිජ්ජා විජ්ජවන්තො නාම භොන්ති.

යස්මා ච භාවිතින්ද්‍රියො නිබ්භයො නිබ්බිකාරො දන්තො භොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “යස්සින්ද්‍රියානී”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස වක්ඛාදීති ඡළින්ද්‍රියාති ගොවරභාවනාය අනිච්චාදීතිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා වාසනාභාවනාය සතිසම්පජ්ඤ්ඤගන්ධං ගාහාපෙත්වා භාවිතාති, තාති ච බො අප්ඤ්ඤාතගොවරභාවනාය, ඵවං පන බහිද්ධා ච සබ්බලොකෙති යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියානං වෙකල්ලතා වෙකල්ලතො වා සම්භවො, තත්ථ නාහිජ්ඣාදිවසෙන භාවිතානීති ඵවං නිබ්බිජ්ඣා ඤාත්වා පටිවිජ්ඣිත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං සකසන්තතිඛන්ධලොකං පරසන්තතිඛන්ධලොකඤ්ච දන්තමරණං මරිතුකාමො කාලං කඬ්ඛති, ජීවිතක්ඛයකාලං ආගමෙති පතිමානෙති, න භායති මරණස්ස. යථාහ –

“මරණෙ මෙ භයං නත්ථී, නිකන්ති නත්ථී ජීවිතෙ”. (ථෙරගා. 20);

“නාහිකඬ්ඛාමි මරණං, නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පතිමානෙමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606, 654, 1002; මි. ප. 2.2.4 ථොකං විසදිසං);

භාවිතො ස දන්තොති ඵවං භාවිතින්ද්‍රියො සො දන්තො.

91. නිස්සයතාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයා. ඤාත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදීහි ආකාරෙහි ධම්මං ජානිත්වා. අනිස්සිතොති ඵවං තෙහි නිස්සයෙහි අනිස්සිතො. තෙන අඤ්ඤාත්‍ර ධම්මඤ්ඤාණා නත්ථී නිස්සයානං අභාවොති දීපෙති. භවාය විභවාය වාති සස්සතාය උච්ඡෙදාය වා. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

92. තං බුමි උපසන්තොති තං ඵවරූපං එකෙකගාථාය වුත්තං උපසන්තොති කථෙමි. අතරි සො විසත්තිකන්ති සො ඉමං විසතාදිභාවෙන විසත්තිකාසඬ්ඛාතං මහාතණ්හං අතරි.

අත්තනො දිට්ඨියා රාගො අභිජ්ඣාකායගන්ථොති සයං ගහිතදිට්ඨියා රඤ්ජනසඬ්ඛාතො රාගො අභිජ්ඣාකායගන්ථො. පරවාදෙසු ආසාතො අප්පච්චයොති පරෙසං වාදපට්ඨාදෙසු කොපො ච අතුට්ඨාකාරො ච ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො. අත්තනො සීලං වා චතං වාති සයං ගහිතමෙට්ඨනවර්තසඬ්ඛාතං සීලං වා ගොචතාදිචතං වා. සීලබ්බතං වාති තදුභයං වා. පරාමාසොති ඉමිනා සුද්ධිතිආදිවසෙන පරතො ආමසති. අත්තනො දිට්ඨි ඉදංසච්චාහිනිවෙසො කායගන්ථොති සයං ගහිතදිට්ඨිං “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (උදා. 54; ම. නි. 3.27, 301) අයොනිසො අහිනිවෙසො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො කායගන්ථො. ගන්ථා තස්ස න විජ්ජන්තීති තස්ස ඛිණාසවස්ස ද්වෙ දිට්ඨිගන්ථා සොතාපත්තිමග්ගෙන න සන්ති. ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන. අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙන.

93. ඉදානි තමෙව උපසන්නං පසංසන්නො ආහ “න තස්ස පුත්තා”ති එවමාදි. තත්ථ පුත්තා අනුජාදයො වත්තාරො. එත්ථ ව පුත්තපරිග්ගහාදයො පුත්තාදිනාමෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බා. තෙ හිස්ස න විජ්ජන්ති, තෙසං වා අභාවෙන පුත්තාදයො න විජ්ජන්ති. අත්තාති “අත්තා අත්ථි”ති ගහිතා සස්සතදිට්ඨිං නත්ථි. නිරත්තාති “උච්ඡිජ්ජති”ති ගහිතා උච්ඡෙදදිට්ඨිං.

නත්ථිති ගහෙතබ්බං නත්ථි. මුඤ්චිතබ්බං නත්ථිති මොවෙතබ්බං නත්ථි. යස්ස නත්ථි ගහිතන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස තණ්හාදිට්ඨිවසෙන ගහිතං න විජ්ජති. තස්ස නත්ථි මුඤ්චිතබ්බන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස මුඤ්චිතබ්බං න විජ්ජති. ගාහමුඤ්චනසමතික්කන්තොති ගහණඤ්ච මොවනඤ්ච චිතිවත්තො. වුද්ධිපරිහානිචිතිවත්තොති වුඩ්ඪිඤ්ච හානිඤ්ච අතික්කන්තො.

94. යෙන නං වජ්ජුං පුට්ඨජ්ජනා, අපො සමණබ්‍රාහ්මණාති යෙන තං රාගාදිනා වජ්ජෙන පුට්ඨජ්ජනා සබ්බෙපි දෙවමනුස්සා ඉතොව බහිද්ධා සමණබ්‍රාහ්මණා ව රත්තොති වා දුට්ඨොති වා වදෙය්‍යුං. තං තස්ස අපුරක්කන්ති තං රාගාදිවජ්ජං තස්ස අරහතො අපුරක්කන්තං. තස්මා වාදෙසු නෙජ්ජිති තංකාරණා නින්දාවවනෙසු න කම්පති.

නෙජ්ජිති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. න ඉඤ්ජ්ජිති චලනං න කරොති. න චලිති න තත්ථ නමති. න වෙධිති කම්පෙතුං අසක්කුණෙය්‍යාතාය න එන්ද්‍රි. නජ්ජවෙධිති න කම්පති. න සම්පවෙධිති න පරිවත්තති.

95. න උස්සෙසු වදතෙති විසිට්ඨෙසු අත්තානං අන්තොකත්වා “අහං විසිට්ඨො”ති අතිමානවසෙන න වදති. එස නයො ඉතරෙසු ද්විසු. කජ්ජං නෙති අකජ්ජියොති සො එවරුපො දුට්ඨමිපි කජ්ජං න එති. කස්මා? යස්මා අකජ්ජියො, පහිනකජ්ජොති වුත්තං හොති. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොව.

96. සකන්ති මය්හන්ති පරිග්ගහිතං. අසතා ව න සොවතිති අවිජ්ජමානාදිනා අසතා ව න සොවති. ධම්මෙසු ව න ගච්ඡතිති සබ්බධම්මෙසු ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. ස වෙ සන්නොති වුච්චතිති සො එවරුපො නරුත්තමො “සන්නො”ති වුච්චති. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොව. අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කොට්ඨසතසහස්සදෙවතානං අරහත්තජ්ජන්ති අහොසි, සොතාපන්නාදිනං ගණනා නත්ථිති.

සද්ධම්මජ්ජප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පුරාහෙදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

97. එකාදසමෙ කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසෙ කුතොපහුතා කලහා විවාදාති කලහො ව තස්ස පුබ්බභාගො විවාදො වාති ඉමෙ කුතො ජාතා. පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වාති පරිදෙවසොකා ව සහමච්ඡරා ව කුතො පහුතා. මානාතිමානා සහපෙසුණා වාති මානා ව අතිමානා ව පෙසුණා ව කුතො පහුතා. තෙති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ කිලෙසධම්මා. තදිඬ්ඝ බ්‍රහ්මීති තං මයා පුච්ඡිතමත්ථං බුහි, යාවාමි තං අහන්ති. යාවනත්ථො හි ඉඬ්ඝාති නිපාතො.

එකෙන ආකාරෙනාති එකෙන කාරණෙන. අපරෙන ආකාරෙනාති අපරෙන කාරණෙන. ආගාරිකා දණ්ඩපසුතාති ගහපනිතො විහෙසමානා. පබ්බජිතා ආපත්තිං ආපජ්ජන්තාති අනගාරිකා සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු අඤ්ඤතරං ආපජ්ජමානා.

කුතොපහුතාති කුතොභූතා. කුතොජාතාති කුතො පටිලද්ධභාවා. කුතොසඤ්ජාතාති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං. කුතොනිබ්බන්තාති කුතො නිබ්බන්තලක්ඛණං පත්තා. උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා “කුතොඅභිනිබ්බන්තා”ති වුත්තං. කුතොපාකුභූතාති කුතොපාකට්භූතා. කිං නිදානාතිආදීසු අත්තනො ඵලං නිදෙතිති නිදානං. එතස්මා ඵලං සමුදෙතිති සමුදයො. එතස්මා ඵලං ජායතිති ජාති. එතස්මා ඵලං පහවතිති පහවො. මූලං පුච්ඡතිති කලහස්ස කාරණං පුච්ඡති. කාරණඤ්ඤි පතිට්ඨට්ඨෙන මූලං. අත්තනො ඵලනිජ්ජාදනත්ථං හිනොති පවත්තතිති හෙතු. “හන්ද නං ගණ්හටා”ති දස්සෙන්තං විය අත්තනො ඵලං නිදෙතිති නිදානං. එතස්මා ඵලං සම්භවතිති සම්භවො. පහවති ඵලං එතස්මාති පහවො. සමුට්ඨාති එත්ථ ඵලං, එතෙන වා සමුට්ඨාතිති සමුට්ඨානං. අත්තනො ඵලං ආහරතිති ආහාරො. අපට්ඨිකපිතබ්බට්ඨෙන අත්තනො ඵලං ආරමෙතිති ආරම්මණං. එතං පටිච්ච අපට්ඨිකපිත්වා ඵලං එති පවත්තතිති පච්චයො. එතස්මා ඵලං සමුදෙතිති සමුදයොති එවමෙනෙසං පදානං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. තං සන්ධාය “කලහස්ස ව විවාදස්ස ව මූලං පුච්ඡති”තිආදිනා නයෙන දෙසනා වුත්තා.

98. පියප්පහුතාති පියවත්ථුතො ජාතා. මච්ඡෙරසුත්තා කලහා විවාදාති ඉමිනා කලහවිවාදාදීනං න කෙවලං පියවත්ථුමෙව, මච්ඡරියමිපි පච්චයං දස්සෙති. කලහවිවාදසීසෙන වෙන්ථ සබ්බෙපි තෙ ධම්මා වුත්තාති වෙදිතබ්බො. යටා ව එතෙසං මච්ඡරියං, තටා පෙසුණානඤ්ච විවාදං. තෙනාහ “විවාදජාතෙසු ව පෙසුණාති”ති. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

99. පියා සු ලොකස්මිං කුතොනිදානා, යෙ වාපි ලොහා විවරන්ති ලොකෙති “පියප්පහුතා කලහා”ති යෙ එත්ථ වුත්තා, තෙ පියා ලොකස්මිං කුතොනිදානා, න කෙවලඤ්ච පියා, යෙ වාපි බත්තියාදයො ලොකෙ විවරන්ති ලොහහෙතු ලොහෙනාභිභූතා විවරන්ති, තෙසං සො ලොහො ව කුතොනිදානොති ද්වෙ අත්ථෙ එකාය පුච්ඡාය පුච්ඡති. කුතොනිදානාති වෙන්ථ කිංනිදානා කිංහෙතුකාති පච්චන්තවචනස්ස තොආදෙසො වෙදිතබ්බො, සමාසෙ වස්ස ලොපාහාවො. අථ වා නිදානාති ජාතා, උජ්ජන්තාති අත්ථො. තස්මා කුතො ජාතා කුතො උජ්ජන්තාති වුත්තං හොති. ආසා ව නිට්ඨා වාති ආසා ව තස්සා ආසාය සමිද්ධි ව. යෙ සම්පරායාය නරස්ස හොන්තිති යෙ නරස්ස සම්පරායාය හොන්ති, පරායනා හොන්තිති වුත්තං හොති. එකා එවායමිපි පුච්ඡා.

දීපා හොන්තිති පතිට්ඨා භවන්ති. සරණා හොන්තිති දුක්ඛනාසනා හොන්ති. නිට්ඨාපරායනා හොන්තිති සමිද්ධිපරායනා හොන්ති.

100. ඡන්දානිදානාති කාමච්ඡන්දාදිඡන්දානාති. යෙ වාපි ලොහා විවරන්තිති යෙ වාපි බත්තියාදයො ලොහා විවරන්ති, තෙසං ලොහොපි ඡන්දානිදානොති ද්වෙපි අත්ථෙ එකතො විස්සජ්ජෙති. ඉතොනිදානාති ඡන්දානා එවාති වුත්තං හොති. “ඉතොනිදානා”ති හි ඡන්දං සන්ධායාහ. ඡන්දානා හි ලොහාදයො. “ඉතොනිදානා”ති සද්දසිද්ධි වෙන්ථ “කුතොනිදානා”ති එත්ථ වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බො. ආසාය සමිද්ධි වුවවති නිට්ඨාති අජ්ඣාසයනිබ්බන්තිපට්ටලාහො කථියති.

101. විනිව්ඡයාති තණ්හාදිට්ඨිවිනිව්ඡයා. යෙ වාපි ධම්මා සමණෙන වුත්තාති යෙ ව අඤ්ඤෙපි කොධාදීහි සම්පයුත්තා, තටාරූපා වා අකුසලා ධම්මා බුද්ධසමණෙන වුත්තා, තෙ කුතොපහුතාති.

අඤ්ඤජාතිකාති අඤ්ඤසභාවා. අඤ්ඤවිහිතකාති අඤ්ඤනාකාරෙන ධීතා. සම්තපාපෙනාති නිබ්බාපිතපාපෙන. බාහිතපාපධම්මෙනාති පභීතලාමකධම්මෙන. භින්නකිලෙසමූලෙනාති කිලෙසමූලාති භින්නත්වා ධීතෙන. සබ්බාකුසලමූලබන්ධනා පමුත්තෙනාති ද්වාදසඅකුසලබන්ධනං මොවෙන්වා ධීතෙන. වුත්තාති කථිතා. පවුත්තාති පකාරෙන කථිතා.

102. තමුපනිස්සාය පහොති ඡන්දොති තං සුබදුක්ඛවෙදනං තදුභයවත්ථුසඬ්ඛාතං සාතාසාතං උපනිස්සාය සංයොගවියොගපත්ථනාවසෙන ඡන්දො පහොති. එත්තාවතා “ඡන්දො නු ලොකස්මිං කුතොනිදානො”ති අයං

104. සාතං අසාතඤ්ච කුතොනිදානාති එත්ථ සාතාසාතන්ති සුබදුක්ඛවෙදනා එව අධිප්පෙතා . න භවන්ති හෙතෙති න භවන්ති එතෙ. විභවං භවඤ්චාපි යමෙතමත්ථං, එතං මෙ පබ්බුති යතොනිදානන්ති සාතාසාතානං විභවං භවඤ්ච එතමපි යං අත්ථං. ලිඛිතග්ගත්තයො එත්ථ කතො. ඉදං පන චුත්තං හොති – සාතාසාතානං විභවො භවො වාති යො එස අත්ථො, එතං මෙ පබ්බුති යතොනිදානන්ති. එත්ථ ව සාතාසාතානං විභවභවචත්ථුකා විභවභවදිට්ඨියො එව විභවභවාති අත්ථතො වෙදිතබ්බා. තථා හි ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස විස්සජ්ජනපක්කෙ “භවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා, විභවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා”ති උපරි නිද්දෙසෙ (මහාති. 105) වක්ඛති. ඉමාය ගාථාය නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

105. ඉතොනිදානන්ති එස්සනිදානං. ඉමායපි චත්තබ්බං නත්ථි.

106. කිස්මිං විභූතෙ න චූසන්ති එස්සාති කිස්මිං චිතිචත්තෙ චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො පඤ්ච එස්සා න චූසන්ති. ඉමායපි චත්තබ්බං නත්ථි.

107. නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්චාති සම්පයුත්තකනාමඤ්ච චත්ථාරම්මණරූපඤ්ච පටිච්ච. රූපෙ විභූතෙ න චූසන්ති එස්සාති රූපෙ චිතිචත්තෙ පඤ්ච එස්සා න චූසන්ති.

තිණ්ණං සඬගති එස්සොති චක්ඛුරූපවිඤ්ඤාණානං තිණ්ණන්තං සඬගතියා එස්සො ජායති. චක්ඛු ව රූපා ව රූපස්මිත්ති පසාදචක්ඛුඤ්ච රූපාරම්මණාති ව රූපභාගෙ රූපකොට්ඨාසෙ කත්වා. චක්ඛුසම්ඵස්සං යපෙත්වාති තිණ්ණං සඬගතියා උප්පන්නඑස්සං මුඤ්චිත්වා. සම්පයුත්තකා ධම්මා නාමස්මිත්ති අවසෙසා වෙදනාදයො එස්සෙන සහජානා ධම්මා නාමභාගෙ. සොතඤ්ච පටිච්චාතිආදියුපි එසෙව නයො.

චතුභාකාරෙහි රූපං විභූතං භොතීති චතුහි කාරණෙහි රූපං චිතිචත්තං භොති. ඤාතවිභූතෙනාති පාකටං කත්වා චිතිචත්තෙන. තීරණවිභූතෙනාති අනිච්චාදිතො තීරයිත්වා චිතිචත්තෙන. පභාතවිභූතෙනාති ඡන්ද්‍රාගපභානතො චිතිචත්තෙන. සමතික්කමවිභූතෙනාති චතුන්තං අරූපසමාපත්තිතං පටිලාභවසෙන චිතිචත්තෙන.

108. කථං සමෙතස්සාති කථං පටිපන්නස්ස. විභොති රූපන්ති රූපං විභවති, න භවෙය්‍ය වා. සුඛං දුඛඤ්චාති ඉට්ඨානිට්ඨරූපමෙව පුච්ඡති.

ජානෙය්‍යාමාති ජානිස්සාම. ආජානෙය්‍යාමාති විසෙසෙන ජානිස්සාම. විජානෙය්‍යාමාති අනෙකවිධෙන ජානිස්සාම. පටිවිජානෙය්‍යාමාති සම්මා ජානිස්සාම. පටිවිජ්ඣෙය්‍යාමාති චිත්තෙන ඛුජ්ඣිස්සාම.

109. න සඤ්ඤසඤ්ඤීති යථා සමෙතස්ස විභොති රූපං, සො පකතිසඤ්ඤාය සඤ්ඤීති න භොති. න විසඤ්ඤසඤ්ඤීති විසඤ්ඤායපි විරූපාය සඤ්ඤාය විසඤ්ඤී න භොති උම්මත්තකො වා බිත්තචිත්තො වා. නොපි අසඤ්ඤීති සඤ්ඤාවිරහිතොපි න භොති නිරොධසමාපන්නො වා අසඤ්ඤසත්තො වා. න විභූතසඤ්ඤීති “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා (විභ. 508) නයෙන සමතික්කන්තසඤ්ඤීති න භොති අරූපජ්ඣානලාභී. එවං සමෙතස්ස විභොති රූපන්ති එතස්මිං සඤ්ඤසඤ්ඤීතාදිභාවෙ අට්ඨන්තවා යදෙනං චුත්තං “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ.... ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය චිත්තං අභිනිහරති”ති, එවං සමෙතස්ස අරූපමග්ගසමඬ්ඛිතො විභොති රූපං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛාති එවං පටිපන්නස්සාපි ව යා සඤ්ඤා, තංනිදානා තණ්හාදිට්ඨිපපඤ්චාස්ස අප්පභිනාව භොන්තිති දස්සෙති.

අසඤ්ඤීතො චූච්චන්ති නිරොධසමාපන්නාති සඤ්ඤාවෙදනා නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපන්නා සඤ්ඤාභාවෙන අසඤ්ඤීතොති කට්ඨෙත්ති. අසඤ්ඤසත්තාති සබ්බෙන සබ්බං සඤ්ඤාභාවෙන අසඤ්ඤභවෙ නිබ්බන්තා.

සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙති තත්ථ සොති සො හික්ඛු. එවන්ති චතුත්ථජ්ඣානක්කමනිදස්සනමෙතං, ඉමිනා කමෙන චතුත්ථජ්ඣානං පටිලභිත්වාති චුත්තං භොති. සමාහිතෙති ඉමිනා චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතෙ. පරිසුද්ධෙතිආදියු පන උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධෙ. පරිසුද්ධත්තායෙව පරියොදානෙ, පහස්සරෙති චුත්තං භොති. සුඛාදීනං පච්චයානං සාතෙන විභතරාගාදිඅඬගණත්තා අනඬගණෙ. අනඬගණත්තා එව ව විගතුපක්කිලෙසෙ. අඬගණෙන හි චිත්තං උපක්කිලිස්සති. සුභාවිතත්තා මුදුභූතෙ, වසිභාවප්පත්තෙති චුත්තං භොති. වසෙ චත්තමානඤ්චි චිත්තං මුදුති චූච්චති. මුදුත්තායෙව ව කම්මනියෙ, කම්මක්ඛමෙ කම්මයොග්ගෙති චුත්තං භොති. මුදු හි චිත්තං කම්මනියං භොති සුද්ධත්තම්ච සුචණ්ණං. තදුභයම්පි ව සුභාවිතත්තායෙව. යථාහ “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං භාවිතං කම්මනියං භොති යථයිදං, හික්ඛවෙ, චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.22).

එතෙසු හි පරිසුද්ධභාවාදියු ධීතත්තා ධීතෙ. ධීතත්තායෙව ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ අවලෙ නිරිඤ්ජනෙති චුත්තං භොති. මුදුකම්මඤ්ඤභාවෙන වා අත්තතො වසෙ ධීතත්තා ධීතෙ. සද්ධාදිති පරිග්ගහිතත්තා ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ. සද්ධාපරිග්ගහිතඤ්ච චිත්තං අස්සද්ධියෙන න ඉඤ්ජති, වීරියපරිග්ගහිතං කොසප්පෙන න ඉඤ්ජති, සතිපරිග්ගහිතං පමාදෙන න ඉඤ්ජති, සමාධිපරිග්ගහිතං උද්ධච්චෙන න ඉඤ්ජති, පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං අවිජ්ජාය න ඉඤ්ජති, ඔභාසගතං කිලෙසන්ධකාරෙන න ඉඤ්ජති. ඉමෙහි ඡති ධම්මෙහි පරිග්ගහිතුං ආනෙඤ්ජප්පත්තං භොති. එවං අට්ඨඬගසමන්තාගතං චිත්තං අභිනිහාරක්ඛමං භොති ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය.

අපරො නයො – චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතෙ. නිවරණදුර්භාවෙන පරිසුද්ධෙ. චිත්තකාදිසමතික්කමෙන පරියොදානෙ. ඤානපටිලාභච්චිනිකානං පාපකානං ඉච්ඡාවචරානඤ්ච අභාවෙන අනඬගණෙ. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අච්චරානං, ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පචත්තානං නානප්පකාරානං කොපඅප්පච්චයානන්ති අත්ථො. අභිජ්ඣාදීනං චිත්තුපක්කිලෙසානං විගමෙන විගතුපක්කිලෙසෙ. උභයම්පි වෙතං.

අධිගණසුත්තවත්ථසුත්තානුසාරෙනෙව (ම. නි. 1.57 ආදයො, 70 ආදයො) වෙදිතබ්බං. වසිප්පත්තියා මුදුහුතෙ. ඉද්ධිපාදභාවුපගමනෙන කම්මනියෙ. භාවනාපාරිපුරියා පණිතභාවුපගමෙන ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ, යථා ආනෙඤ්ජභාවං ආනෙඤ්ජප්පත්තං හොති, එවං ධීතෙති අත්ථො. එවම්පි අට්ඨඨිගසමන්තාගමෙන චිත්තං අභිනිහාරක්ඛමං හොති ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපට්ලාහත්ථාය පාදකං පදට්ඨානභූතං.

ආරුප්පමග්ගසමඨගීති අරුපසමාපත්තියා ගමනමග්ගෙන අපරිහීනො. පපඤ්චායෙව පපඤ්චසඬ්ඛාති තණ්හාදිපපඤ්චායෙව පපඤ්චසඬ්ඛා.

110. එත්තාවතග්ගං නු වදන්ති හෙකෙ, යක්ඛස්ස සුද්ධිං ඉධ පණ්ඩිතාසෙ. උදාහු අඤ්ඤම්පි වදන්ති එත්තොති එත්තාවතා නු ඉධ පණ්ඩිතා සමණුභ්මණා අග්ගං සුද්ධිං සත්තස්ස වදන්ති, උදාහු අඤ්ඤම්පි එත්තො අරුපසමාපත්තියො අධිකඤ්ච වදන්තිති පුච්ඡති.

එත්තො අරුපසමාපත්තියොති එත්තස්මා අරුපසමාපත්තියො.

111. එත්තාවතග්ගම්පි වදන්ති හෙකෙති එකෙ සස්සතවාදා සමණුභ්මණා පණ්ඩිතමානිතො එත්තාවතාපි අග්ගං සුද්ධිං වදන්ති. තෙසං පනෙකෙ සමයං වදන්තිති තෙසඤ්ඤෙව එකෙ උච්ඡේදවාදා සමයං උච්ඡේදං වදන්ති. අනුපාදිසෙසෙ කුසලාවදානාති අනුපාදිසෙසෙ කුසලවාදා සමානා.

භවතප්පිතාති භවතො භීතා. විභවං අභිනන්දන්තිති උච්ඡේදං පටිච්ච තුස්සන්ති. තෙ සත්තස්ස සමන්ති තෙ උච්ඡේදවාදිතො පුග්ගලස්ස සමං අනුප්පත්තිං වදන්ති. උපසමන්ති අතිව සමං. වූපසමන්ති සන්තං. නිරොධන්ති අනුප්පාදං. පටිපස්සද්ධිත්ති අපුනුප්පත්තිං.

112. එතෙ ව ඤත්වා උපනිස්සිතාති එතෙ ව දිට්ඨිගතිකෙ සස්සතච්ඡේදදිට්ඨියො නිස්සිතාති ඤත්වා. ඤත්වා මුනී නිස්සයෙ සො විමංසිති නිස්සයෙ ව ඤත්වා සො විමංසි පණ්ඩිතො බුද්ධමුනි. ඤත්වා විමුක්තොති දුක්ඛානිච්චාදිතො ධම්මෙ ඤත්වා විමුක්තො. භවාභවාය න සමෙතීති පුනප්පුනං උපපත්තියා න සමාගච්ඡති. අපරාමසන්ති අපරාමසන්තො. පරාමාසං නාපප්පන්තොති අත්ථො.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

කලභවිවාදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මූලධර්මයන්හිදී දෙසවනේ ණය

ද්විතීයික මූලධර්මයන්හිදී දෙසවනේ සංකීර්ණ දිවයිනෙහි සිදුවන ස්වභාවය මහාසමය “සබ්බෙසමෙ දිවයිනෙහි” සාධාරණත්වය” හි භාවය, කිං හු බො සාධාරණත්වය ඉමෙ අත්තනො ඵල දිවයින පතිට්ඨානති, උදාහරණයක් ලෙස දිවයිනෙහි ගණනාවක්” හි උපදේශනාත්මකය. එකඟත්වය දෙවනාං තමත්ථං පකාසෙත්තු පුරිමනායෙනෙව නිමිත්තබ්බද්ධෙන අත්තනාං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

113. තත්ථ ආදිනො ද්වෙපි ගාථා පුච්ඡාගාථායෙව. තාසු සංකීර්ණ දිවයිනෙහි අත්තනො අත්තනො දිවයිනා වසමානා. විශේෂයෙන් නානා කුසලා වදන්තිති තං දිවයිනෙහි බලවත්ගාහං ගණන්වා “තත්ථ කුසලාමිහා” හි පටිපාටිකරණය පුටු පුටු වදන්ති, එකං න වදන්ති. යො ඵලං ජානාති ස වෙදි ධම්මං, ඉදං පටික්කොසමකෙවලී සොති තඤ්ච දිවයිනෙහි සන්ධාය යො ඵලං ජානාති, සො ධම්මං වෙදියි. ඉදං පන පටික්කොසන්තො හිනො හොතිති ව වදන්ති.

නානා වදන්තිති නානාකාරණං භවති. විවිධං වදන්තිති නානාවිධං භවති. අඤ්ඤාඤ්ඤං වදන්තිති එකං අවත්වා අඤ්ඤං අඤ්ඤං ගණන්වා වදන්ති. අකෙවලී සොති යො අකුසලො අයං. අසමත්තොති න පරිපුරො. අපරිපුරණිකොති න සම්පුරණිකො.

114. බාලොති හිනො. අක්කුසලොති අවිද්වා.

115. ඉදානි තිස්සො විස්සජ්ජනගාථා හොන්තිති. තා පුරිමඤ්ඤා වුත්තමත්ථං පටිපට්ඨානෙහි පටිබ්බහිත්වා යිතා. තෙන බ්බහෙන උත්තරස්සත්තනො ව අප්පකත්තා ඉදං සුත්තං “මූලධර්ම” න්ති නාමං ලභි. තත්ථ පට්ඨගාථායං තාව පරස්ස වෙ ධම්මන්ති පරස්ස දිවයිනෙහි. සබ්බෙසමෙ බාලාති ඵලං සන්තෙ සබ්බෙව ඉමෙ බාලා හොන්තිති අධිප්පායො. කිංකාරණා? සබ්බෙසමෙ දිවයිනෙහි සිදුවන ස්වභාවය.

116. සන්දිවයිනා වෙව න විවදානා, සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුනිමානි සකාය දිවයිනා අනවිච්ඡාදනා අවොදානා සංකීර්ණත්වය සමානා සංසුද්ධපඤ්ඤා ව කුසලා ව මුනිමන්තො ව තෙ හොන්ති වෙ. අථ වා “සන්දිවයිනා වෙ වදානා” හි පාඨො, තස්සත්ථො – සකාය පන දිවයිනා වොදානා සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුනිමන්තො හොන්ති වෙ, න තෙසං කොච්ඡි ඵලං සන්තෙ තෙසං එකොපි නිහිනපඤ්ඤො න හොති, කිංකාරණා? දිවයිනෙහි තෙසමිති තථා සමත්තා, යථා ඉතරෙසන්ති.

117. න වාගමෙතන්ති ගාථාය සබ්බෙපත්ථො – යං තෙ මිටු ද්වෙ ද්වෙ ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං “බාලො” හි ආහු, අහං එතං තපීයන්ති තවිජන්ති තෙව බුමි. කිංකාරණා? යස්මා සබ්බෙව තෙ සංකීර්ණ දිවයිනෙහි “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤං” න්ති අකංසු, තෙන ව කාරණෙන පරං “බාලො” හි දහන්ති. එත්ථ ව තපීයං, තට්ඨන්ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.889) ද්වෙපි පාඨා.

තවිජන්ති අතුච්ඡං. තට්ඨන්ති අවිපරිතං, භුතන්ති සන්තං. යථාචන්ති සංවිජ්ජමානං. අවිපරිතන්ති න විසඬකෙතං.

118. යමාහුති පුච්ඡාගාථාය “යං දිවයිසච්චං තපීය” න්ති එකෙ ආහු.

119. එකඤ්ඤි සච්චන්ති විස්සජ්ජනගාථාය එකං සච්චං නිරොධො මග්ගො වා. යස්මිං පජා නො විවදෙ පජානන්ති යමිති සච්චෙ පජානන්තො පජා නො විවදෙය්සං. සයං උනන්තිති අත්තනා වදන්ති.

120. කස්මා හුති පුච්ඡාගාථාය පවාදියාසෙති වාදිනො. උදාහරණයක් ලෙස තක්කමනුස්සරන්තිති තෙ වාදිනො උදාහරණයක් ලෙස අත්තනො තක්කමත්තං අනුගමිජන්ති.

තක්කපරියාහතන්ති විතක්කෙන සමන්තො ආහතං. විමංසානුවරිතන්ති අත්තනො උපට්ඨිතපඤ්ඤාය විවරිතං. සයං පටිභානන්ති අත්තනො පටිභානං.

121. න හෙවානි විස්සජ්ජනගාථාය අඤ්ඤානු සඤ්ඤාය නිව්වානීති යපෙත්වා සඤ්ඤාමත්තෙන නිව්වානීති ගතිතග්ගණානි. තක්කඤ්ච දිවයිසු පකප්පයිත්වානි අත්තනො නිව්වාසඬකප්පමත්තං දිවයිසු ජනෙත්වා.

යස්මා පන දිවයිසු විතක්කං ජනෙත්තා දිවයිසො සඤ්ඤානන්ති, තස්මා වුත්තං “දිවයිනෙහි ජනෙත්ති සඤ්ඤානන්ති” හි ආදි. ජනෙත්තිති උපරුපරි දිවයිනෙහි උපපාදෙත්තා ජනෙත්ති. සඤ්ඤානන්තිති ආදීනි උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා වුත්තානි. මයං සච්චන්ති මම වචනං තවිජං.

122. ඉදහිනි එවං නානාසම්මානසං අසන්නෙසු තක්කමත්තං අනුස්සරන්තානං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජිපත්තිං දස්සෙතුං “දිට්ඨෙ සුතෙ”ති ආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ දිට්ඨෙති දිට්ඨං, දිට්ඨසුද්ධිත්ති අධිප්පායො. එස නයො සුතාදිසු. එතෙ ච නිස්සාය විමානදස්සිති එතෙ දිට්ඨිධම්මෙ නිස්සයිත්වා සුද්ධිභාවසංඛාරානං විමානං අසම්මානං පස්සන්තොපි. විනිවිජ්ජයෙ යත්වා පහස්සමානො, බාලො පරො අක්කුසලොති වාහාති එවං විමානදස්සිති තස්මිං දිට්ඨිවිනිවිජ්ජයෙ යත්වා කුට්ඨිජානො භාසජානො හුත්වා පරො “භීතො ච අවිද්ධා වා”ති එවං වදන්තියෙව.

න සම්මානෙතිති විමානදස්සිති න බහුමානං කරොතිති එවමිති විමානදස්සිති න බහුමානදස්සිති. දොමනස්සං ජනෙතිති පයමං දිට්ඨිනිස්සයං අල්ලියිත්වා දොමනස්සං පත්වා පවිජා දිට්ඨිවිනිවිජ්ජයෙ ධීනකාලෙ සොමනස්සං උප්පාදෙතිති අත්ථො.

විනිවිජ්ජයදිට්ඨියා යත්වාති සන්නිට්ඨානං කත්වා ගතිතදිට්ඨියා යත්වා.

123. එවං සන්නෙ යෙනෙවාති ගාථා. තත්ථ සයමත්තනාති සයමෙව අත්තානං. විමානෙතිති ගරහති. තදෙව පාචාති තදෙව වචනං දිට්ඨිං වදති, තං වා පුග්ගලං.

124. අතිසාරදිට්ඨියාති ගාථායත්ථො – සො එවං තාය ලක්ඛණාතිසාරිනියා අතිසාරදිට්ඨියා සමත්තො පරිපුණ්ණො උද්ධුමානො, තෙන ච දිට්ඨිමානෙන මත්තො “පරිපුණ්ණො අහං කෙවලි”ති එවං පරිපුණ්ණමානී. සයමෙව අත්තානං මනසා “අහං පණ්ඩිතො”ති අභිසිඤ්චති. කිංකාරණා? දිට්ඨි භි සා තස්ස තථා සමත්තාති.

සබ්බා තා දිට්ඨියො ලක්ඛණාතික්කන්තාති තා සබ්බා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො ලක්ඛණං අතිතා අතිසරන්තිති අතික්කන්තා. අනොමොති අනුනො.

125. පරස්ස වෙති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – කිඤ්ච භියො? යො සො විනිවිජ්ජයෙ යත්වා පහස්සමානො “බාලො පරො අක්කුසලො”ති වාහ, තස්ස පරස්ස වෙ භි වචසා සො තෙන වුච්චමානො නිභීතො හොති, තුමො සභා හොති නිභීතපඤ්ඤො, සොපි තෙනෙව සහ නිභීතපඤ්ඤො හොති. සොපි භි තං “බාලො”ති වදති. අථ තස්ස වචනං අප්පමාණං, සො පන සයමෙව වෙදගු ච ධිරො ච හොති. එවං සන්නෙ න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථි. සබ්බෙපි භි තෙ අත්තනො ඉච්ඡාය පණ්ඩිතා.

වාචායාති කථනෙන. වචනෙනාති භාසිතෙන. නින්දිතකාරණාති ගරහහෙතුනා. ගරහිතකාරණාති අවඤ්ඤාතහෙතුනා. උපවදිතකාරණාති උපවාදහෙතුනා.

126. අඤ්ඤං ඉතොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – “අථ වෙ සයං වෙදගු හොති ධිරො. න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථි”ති එවඤ්ඤි චුත්තෙපි සියා කස්සචි “කස්මා”ති. තත්ථ වුච්චතෙ – යස්මා අඤ්ඤං ඉතො යාභිවදන්ති ධම්මං, අපරද්ධා සුද්ධිමකෙවලි තෙ. එවමිති තිත්ථායා පුපුසො වදන්ති, යෙ ඉතො අඤ්ඤං දිට්ඨිං අභිවදන්ති, තෙ අපරද්ධා විරද්ධා සුද්ධිමග්ගං, අකෙවලිනො ච තෙති එවං පුපුතිත්ථියා යස්මා වදන්තිති චුත්තං හොති. කස්මා පනෙවං වදන්තිති වෙ? සන්දිට්ඨිරාගෙන භි තෙභිරත්තා, යස්මා සකෙන දිට්ඨිරාගෙන තෙ අභිරත්තාති චුත්තං හොති.

තෙ සුද්ධිමග්ගන්ති තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා අකිලිට්ඨමග්ගං. විසුද්ධිමග්ගන්ති නිද්දොසමග්ගං. පරිසුද්ධිමග්ගන්ති සුක්කමග්ගං. වොදාතමග්ගන්ති පණ්ඩරමග්ගං. පරියොදාතමග්ගන්ති පභාවන්තමග්ගං. විරද්ධාති චුත්තවිධිනා මග්ගෙන විරජ්ඣත්වා ධීතා. අපරද්ධාති අපරජ්ඣත්වා ධීතා. බලිතාති පරිහිතා. ගලිතාති තතො භට්ඨා. අඤ්ඤායාති අඤ්ඤාණෙන. අපරද්ධාති පරාජයමාපන්නා. අථ වා “ඤායාපරද්ධා”තිපි පායො. ඤායෙන මග්ගෙන විරද්ධාති අත්ථො.

127. එවං අභිරත්තා ච – ඉධෙව සුද්ධිත්ති ගාථා. තත්ථ සකායනෙති සකමග්ගෙ. දළ්භං වදානාති දළ්භවාදා.

ථීරවාදාති සන්නිට්ඨානවාදා. බලිකවාදාති බලවන්තවාදා. අවට්ඨිතවාදාති පතිට්ඨහිත්වා කථිතවාදා.

128. යෙ එවඤ්ච දළ්භවාදා, තෙසු යො කොචි තිත්ථියො සකායනෙ වාපි දළ්භං වදානො කමෙත්ථ බාලොති පරං දහෙයා, සබ්බෙපතො තත්ථ සස්සතුච්ඡෙදසංඛාරානෙ විත්ථාරනො නත්ථිකඉස්සරකාරකනියතිආදිහෙදෙ සකෙ අයනෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති දළ්භං වදානො කං පරං එත්ථ දිට්ඨිගතෙ “බාලො”ති සහ ධම්මෙන පස්සෙයා, නනු සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො එව සුප්පට්ඨන්තො එව ච. එවං සන්නෙ සයමෙව සො මෙධගමාවහෙයා, පරං වදං බාලමසුද්ධිධම්මං. සොපි පරං “බාලො ච අසුද්ධිධම්මො ච අය”න්ති වදන්තො අත්තනාව කලහං ආවහෙයා. කස්මා? යස්මා සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතොයෙව සුප්පට්ඨන්තොයෙව ච.

129. එවං සබ්බථාපි විනිවිජයෙ යත්වා සයං පමාය, උද්ධං ස ලොකස්මිං විවාදමෙතිති දිට්ඨියා යත්වා සයඤ්ච සත්ථාරාදිං මිනිත්වා සො භියෙසා විවාදමෙතිති. එවං පන විනිවිජයෙසු ආදීනවං ඤත්වා අරියමග්ගෙන භිත්වාන සබ්බානි විනිවිජයානි, න මෙධගං කුබ්බති ජන්තු ලොකෙති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

සයං පමායානි අත්තනා මිනිත්වා. පමිනිත්වානි පමාණං කත්වා. “පවිනෙත්වා”තිපි පායො, තං න සුන්දරං. උද්ධං වාදෙන සද්ධිත්ති අත්තනො උපරි කථෙන්නෙන සහ. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83) වුත්තසදිසො එව අභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

වුළුබුද්ධසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. මහාබුදුහසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

130. තෙරසමෙ මහාබුදුහසුත්තනිද්දෙසෙ යෙ කෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානානි ඉදම්පි “කිං නු බො ඉමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා විඤ්ඤානං සන්තිකා නින්දමෙව ලහන්ති, උදාහු පසංසම්පි”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං ආවිකාතුං පුරිමනායෙනෙව නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං. තත්ථ අත්ථානායන්තිති අනු ආනායන්ති පුනස්සුනං ආහරන්ති.

නින්දමෙව අත්ථෙත්තිති ගරහමෙව උපගච්ඡන්ති.

131. ඉදානි යස්මා තෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති වදන්තාපි දිට්ඨිගතිකවාදිනො කදාචි කත්ථචි පසංසම්පි ලහන්ති, යං එතං පසංසාසඬ්ඛානං වාදඵලං, තං අප්පං, රාගාදීනං සමාය සමත්ථං න භොති, කො පන වාදො දුතියෙ නින්දාඵලෙ, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්නො ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාථං ආහ “අප්පඤ්ඤි එතං න අලං සමාය, දුච්ච විවාදස්ස ඵලානි බුම්”ති. තත්ථ දුච්ච විවාදස්ස ඵලානිති නින්දා ව පසංසා ව ජයපරාජයාදීනි වා තංසභාගානි. එතම්පි දිස්වාති “නින්දා අනිට්ඨා ඵච, පසංසා නාලං සමායා”ති එතම්පි විවාදඵලෙ ආදිනවං දිස්වා. බෙමාභිපස්සං අවිවාදභුමිත්ති අවිවාදභුමිං නිබ්බානං බෙමන්ති පස්සමානො.

අප්පකන්ති මන්දං. පරිත්තකන්ති ථොකං. ඔමකන්ති භෙට්ඨිමකං. ලාමකන්ති පාපකං. සමායානි රාගාදීනං සමනත්ථාය. උපසමායානි උපරුපරි සමනත්ථාය. වූපසමායානි සන්තිසිද්ධාපනත්ථාය. නිබ්බානායානි අමතමහානිබ්බානත්ථාය. පටිනිස්සග්ගායානි මග්ගෙන කිලෙසානං නිස්සජ්ජනත්ථාය. පටිපස්සද්ධියානි ඵලෙන පටිපස්සද්ධානං අනුප්පජ්ජනත්ථාය නාලං.

132. ඵචඤ්ඤි අවිවාදමානො – යා කාවිමානි ගාථා. තත්ථ සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුපුජ්ජානි පුපුජ්ජනසම්භවා. සො උපයං කිමෙයානි සො උපගන්තබ්බට්ඨෙත උපයං රුපාදිසු එකම්පි ධම්මං කිං උපෙයා, කෙන වා කාරණෙන උපෙයා. දිට්ඨෙ සුතෙ ඛන්තිමකුබ්බමානොති දිට්ඨසුතසුද්ධිසු පෙමං අකරොන්තො.

පුපුජ්ජනෙහි ජනිතානි පුපුජ්ජනෙහි උප්පාදිතා. සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුපු නානාජනෙහි ජනිතා වානි අනෙකච්චධෙති දිට්ඨිගතිකෙහි උප්පාදිතා වා. නෙතිති න එති. න උපෙතිති සම්පං න එති. න උපගච්ඡතිති නිවත්තති. නාභිනිවිසතිති පවිසිත්වා නප්පතිට්ඨති.

133. ඉතො බාහිරා පන – සීලුත්තමානි ගාථා තස්සත්ථො – සීලංයෙව “උත්තම”න්ති මඤ්ඤමානා සීලුත්තමානි එකෙ භොත්තො සංයමමත්තෙන සුද්ධිං වදන්ති, හත්ථිවතාදිඤ්ඤ වතං සමාදාය උපට්ඨිතාසෙ. ඉධෙව දිට්ඨියං අස්ස සත්ථුතො සුද්ධිං හවුපනිතා හවජ්ඣොසිතා සමානා වදන්ති, අපි ව තෙ කුසලාවදානා “කුසලා මය”න්ති ඵචංවාදා.

134. ඵචං සීලුත්තමෙසු ව තෙසු තථා පටිපන්නො යො කොචි – සච්ච වුතොති ගාථා. තස්සත්ථො – සච්ච තතො සීලවතතො පරිච්ඡින්නදනෙන වා අනභිසම්භුණන්තො වා වුතො භොති, සො තං සීලබ්බතකම්මං පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකම්මං වා විරාධයිත්වා වෙධති. න කෙවලඤ්ඤ වෙධති, අපි ව බො තං සීලබ්බතසුද්ධිං පජ්ජපති ව විජ්ජලපති ව පත්ථයති ව. කිම්චි? සත්ථාච භීතො පචසං සරම්භා, සරම්භා පචසන්තො සත්ථතො භීතො යථා තං සරං වා සත්ථං වා පත්ථයතිති.

පරිච්ඡින්නදාය වානි පරෙන වාරියමානො වා. අනභිසම්භුණන්තො වානි තං පටිපත්තිං අසම්පාදෙන්නො වා.

අඤ්ඤාය අපරද්ධොති නිබ්බානෙන පරිභීතො මග්ගතො වා. තං වා සත්ථං අනුබන්ධතිති තං වා සත්ථං සබ්බත්ථ පච්ඡතො ගච්ඡති.

135. ඵචං පන සීලුත්තමානං පවෙධනකාරණං අරියසාවකො සීලබ්බතං වාපි පභාය සබ්බන්ති ගාථා. තත්ථ සාවජ්ජානච්ඡන්ති සබ්බාකුසලං ලොකියකුසලඤ්ඤ. එතං සුද්ධිං අසුද්ධිත්ති අපත්ථයානොති පඤ්චකාමගුණාදිභෙදං සුද්ධිං අකුසලාදිභෙදං අසුද්ධිඤ්ඤ අපත්ථයමානො. විරතො චරෙති සුද්ධියා අසුද්ධියා ව විරතො චරෙයා. සන්ති මනුග්ගහායානි දිට්ඨිං අග්ගභෙත්වා.

කණ්ණං කණ්ණච්චාකන්ති අකුසලකම්මං අකුසලච්චාකදායකං. සුක්කං සුක්කච්චාකන්ති ලොකියකුසලං අත්තනා සදිසං සුක්කච්චාකදායකං.

නියාමාවක්කන්තිති මග්ගපච්ඡිකං. සෙක්ඛානි සත්ත සෙක්ඛා. අග්ගධම්මන්ති උත්තමධම්මං, අරහත්තඵලං.

136. එවං ඉතො බාහිරකෙ සිලුත්තමෙ සංයමෙන විසුද්ධිවාදෙ තෙසංඤ්ච විපාකං සිලබ්බතපහායිනො අරහතො ච පටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤාපි සුද්ධිවාදෙ බාහිරකෙ දස්සෙත්තො “තමුපනිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සන්තඤ්ඤෙපි සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ ජිගුච්ඡිතං අමරන්තපං වා දිට්ඨසුද්ධිආදිසු වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං උපනිස්සායඅකිරියදිට්ඨියා වා උද්ධංසරා හුත්වා භවාභවෙසු අවිතතණ්හා සුද්ධි’මනුත්ථුනන්ති වදන්ති කථෙන්නිති.

තපොජිගුච්ඡවාදානි කායජිලනාදිතපෙන පාපහිරියනවාදා. තපොජිගුච්ඡසාරානි තෙනෙව තපෙන හිරියනසාරවත්තො. උද්ධංසරාවාදානි සංසාරෙන සුද්ධිං කථයන්තා.

137. එවං තෙසං අවිතතණ්හානං සුද්ධිං අනුත්ථුනන්තානං යොපි සුද්ධිප්පත්තමෙව අත්තානං මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්සාපි අවිතතණ්හන්තා භවාභවෙසු තං තං වත්ථුං පත්ථයමානස්ස හි ජප්පිකානි පුනස්පුනං හොන්ති යෙවානි අධිප්පායො. තණ්හා හි ආසෙච්ඡා තණ්හං වඩ්ඪයතෙව, න කෙවලඤ්ච ජප්පිකානි, පචෙධිතං වාපි පකප්පිතෙසු, තණ්හාදිට්ඨිති වස්ස පකප්පිතෙසු වත්ථුසු පචෙධිතමිපි හොන්ති චුත්තං හොති. භවාභවෙසු පන විතතණ්හන්තා ආයතිං චුතුපපාතො ඉධ යස්ස නත්ථී, ස කෙන වෙධෙය්‍ය කුභිං ච ජප්පෙති අයමෙතිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො.

ආගමනන්ති පුන ආගමනං. ගමනන්ති ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගමනං. ගමනාගමනන්ති ඉතො ගන්ත්වා පුන නිවත්තනං. කාලන්ති මරණං. ගතීති ගමනවසෙන ගතියා ගන්තබ්බං.

138. යමාහු ධම්මන්ති පුච්ඡාගාථා.

139. ඉදානි යස්මා එකොපි එත්ථ වාදො සච්චො නත්ථී, කෙවලං දිට්ඨිමත්තකෙන හි තෙ වදන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො “සකං හී”ති ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාථමාහ. තත්ථ සම්මුතින්ති දිට්ඨිං. අනොමන්ති අනුනං.

140. එවමෙනෙසු සකං ධම්මං පරිපුණ්ණං බ්‍රවන්තෙසු අඤ්ඤස්ස ධම්මං පන භීතන්ති වදන්තෙසු යස්ස කස්සචි – පරස්ස චෙ වම්භයිතෙන භීතොති ගාථා. තස්සත්ථො – යදි පරස්ස නින්දිතකාරණා භීතො භවෙය්‍ය, න කොචි ධම්මෙසු විසෙසි අග්ගො භවෙය්‍ය. කිංකාරණා? පුථු හි අඤ්ඤස්ස වදන්ති ධම්මං නිභීතතො සබ්බෙව තෙ සම්භි දළ්භං වදානාසකධම්මෙ දළ්භවාදා එව.

වම්භයිතකාරණානි ධංසිතකාරණා. ගරහිතකාරණානි ලාමකකතකාරණා. උපවදිතකාරණානි අක්කොසිතකාරණා. සකායනන්ති සකමග්ගං.

141. කිඤ්ච භියොයා – සද්ධම්මපුජානි ගාථා. තස්සත්ථො – තෙ ච තිත්ථියා යථා පසංසන්ති සකායනානි, සද්ධම්මපුජාපි තෙසං තථෙව වත්තති. තෙ හි අතිවිය සත්ථාරාදිති සත්තරොන්ති. තත්ථ යදි තෙ පමාණා සියුං, එවං සන්තෙ සබ්බෙව වාදා තථියා භවෙය්‍ය. කිංකාරණා? සුද්ධි හි තෙසං පච්චත්තමෙව. න සා අඤ්ඤත්ථ සිප්ඤ්ඤාති, නාපි පරමත්ථතො. අත්තති දිට්ඨිගාහමත්තමෙව හි තං තෙසං පරපච්චයනෙය්‍යබුද්ධිනං. පච්චත්තමෙවානි පාටෙක්කමෙව.

142. යො පන විපරිතතො බාහිතපාපන්තා බ්‍රාහ්මණො, තස්ස න බ්‍රාහ්මණස්ස පරනෙය්‍යමත්ථීති ගාථා. තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණස්ස හි “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන සුදිට්ඨත්තා පරෙන නෙතබ්බං ඤාණං නත්ථී. දිට්ඨිධම්මෙසු “ඉදමෙව සච්ච”න්ති නිව්ඡිනිත්වා සුමග්ගභීතමිපි නත්ථී. තංකාරණා සො දිට්ඨිකලහානි අතික්කන්තො, න හි සො සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානාදිහි.

න පරනෙය්‍යානි පරෙන නෙතබ්බො ජානාපෙතබ්බො න හොති. න පරපත්තියො න පරපච්චයොනි පරෙසං පච්චෙතබ්බො න හොති. න පරපට්ඨිද්ධගුති පරෙසං පට්ඨිද්ධගමනො න හොති.

143. ජානාමිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – එවං තාව පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො න හි සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ පන තිත්ථියා පරචිත්තඤාණාදිහි ජානන්තාපි පස්සන්තාපි “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං වදන්තාපි ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්නි. කස්මා? යස්මා තෙසු එකොපි අදක්ඛි චෙ අද්දස චෙපි තෙන පරචිත්තඤාණාදිනා යථාභූතමත්ථං, කිඤ්චි තුමස්ස තෙන තස්ස තෙන දස්සනෙන කිං කතං, කිං දුක්ඛපරිඤ්ඤා සාධිතා, උදාහු සමුදයප්පහානාදිනං අඤ්ඤතරං, යතො සබ්බථාපි අතික්කමිත්වා අරියමග්ගං තෙ තිත්ථියා අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිං, අතික්කමිත්වා වා තෙ තිත්ථියෙ බුද්ධාදයො අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධින්නි.

144. පස්සං නරොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – කිඤ්ච භියොයා? ය්වායං පරචිත්තඤාණාදිහි අද්දක්ඛි, සො පස්සං නරො දක්ඛති නාමරූපං, න තතො පරං, දිස්වාන වා ඤස්සති තානිමෙව නාමරූපානි නිව්චතො සුඛතො වා, න අඤ්ඤාපි; සො එවං පස්සන්තො කාමං බහුං පස්සත්‍ර අප්පකං වා නාමරූපං නිව්චතො සුඛතො ච අථස්ස එවරූපෙන දස්සනෙන න හි තෙන සුද්ධිං කුසලා වදන්ති.

145. නිවිස්සවාදීහි ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – තෙන ව දස්සනෙන සුද්ධියා අසනියාපි යො “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, එතං වා දස්සනං පටිච්ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්නො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, සො සුඛබ්බතයො න හොති තං තථා පකප්පිතං අභිසංඛිතං දිට්ඨිං පුරක්ඛරානො. සො හි යං සත්ථාරාදිං නිස්සිතො, තත්ථෙව සුභං වදානො සුද්ධිං වදො, “පරිසුද්ධිවාදො පරිසුද්ධිදස්සනො වා අභ”න්ති අත්තානං මඤ්ඤාමානො තත්ථ තථද්දසා සො, තත්ථ සකාය දිට්ඨියා අවිපරිතමෙව සො අද්දස. යථා සා දිට්ඨි පවත්ති, තථෙව තං අද්දස, න අඤ්ඤා පස්සිතුං ඉච්ඡතිති අධිප්පායො.

නිවිස්සවාදීහි පතිට්ඨන්තිවා කථෙන්නො. දුඛබ්බතයොති විනෙතුං දුක්ඛො. දුප්පඤ්ඤාපයොති ඤාපෙතුං චිත්තෙන ලබ්භාපෙතුං දුක්ඛො. දුන්නිජ්ඣාපයොති චිත්තෙන විමංසිත්වා ගහණත්ථං පුනස්පුනං නිජ්ඣාපයිතුං දුක්ඛො. දුප්පෙක්ඛාපයොති ඉක්ඛාපයිතුං දුක්ඛො. දුප්පසාදයොති චිත්තෙ පසාදං උප්පාදෙතුං දුක්ඛො.

අප්පස්සිති ඤාණෙන පටිච්චෙධං පාපුණි. පටිච්ඡක්කිති චිත්තෙන අවබෝධං පාපුණි.

146. එවං පකප්පිතං දිට්ඨිං පුරක්ඛරානෙසු තිත්ථියෙසු – න බ්‍රාහ්මණො කප්පමුපෙති සංඛ්ඛාති ගාථා. තත්ථ සංඛ්ඛාති සංඛ්ඛාය, ජානිත්වාති අත්ථො. නපි ඤාණබන්ධුති සමාපත්තිඤාණාදිනා අකතතණ්හාදිට්ඨිබන්ධු. තත්ථ විග්ගහො – නාපි අස්ස ඤාණෙන කතො බන්ධු අත්ථිති නපි ඤාණබන්ධු. සම්මුති යොති දිට්ඨිසම්මුති යො. පුට්ඨජාති පුට්ඨජනසම්භවා. උග්ගහණන්ති මඤ්ඤෙති උග්ගහණන්ති අඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ තා සම්මුති යො උග්ගණ්හන්තිති වුත්තං හොති.

උපෙක්ඛති උපපත්තිතො අපක්ඛපතිතො හුත්වා පස්සති.

147. කිඤ්ච භියොයා – විස්සජ්ජ ගන්ථානීති ගාථා. තත්ථ අනුග්ගහොති උග්ගහණවිරහිතො, සොපි නාස්ස උග්ගහොති අනුග්ගහො. න වා උග්ගණ්හානීති අනුග්ගහො.

ගන්ථෙ වොස්සජ්ජිත්වාති අභිජ්ඣාදිකෙ ගන්ථෙ වජිත්වා. විස්සජ්ජාති පුන අනාදියනවසෙන ජහිත්වා. ගධිතෙති සටිතෙ. ගන්ථිතෙති සුත්තෙන සංඛගහිතෙ විය ගන්ථිතෙ. බන්ධෙති සුට්ඨු බන්ධෙ. විබන්ධෙති විවිධා බන්ධෙ. පලිබ්බද්ධෙති සමන්තතො බන්ධනෙන බන්ධෙ. බන්ධනෙති කිලෙසබන්ධනෙ. ථොට්ඨිත්වාති පථොට්ඨෙත්වා. සච්චං විස්සජ්ජං කරොන්තිති විසංඛරිත්වා අපරිභොගං කරොන්ති. විකොපෙන්නීති වුණ්ණවිවුණ්ණං කරොන්ති.

148. කිඤ්ච භියොයා – සො එවරුපො – පුබ්බාසවෙති ගාථා. තත්ථ පුබ්බාසවෙති අතිතරුපාදීහි ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මකිලෙසෙ . නවෙති පටිච්ඡපන්නරුපාදීහි ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මෙ. න ඡන්දගුති ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. අනත්තගරහීති කතාකතවසෙන අත්තානං අගරහන්තො.

149. එවං අනත්තගරහී ව – ස සබ්බධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිධම්මෙසු “යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා”ති එවංපහෙදෙසු. පන්නහාරොති පතිතහාරො. න කප්පෙතීති න කප්පියො, දුට්ඨමපි කප්පං න කරොතීති අත්ථො. නුපරතොති පුට්ඨජනකල්‍යාණකසෙක්ඛා විය උපරතිසම්භිගිපි නො හොති. න පත්ථියොති නිත්තණ්හො. තණ්හා හි පත්ථයතීති පත්ථියා, නාස්ස පත්ථියාති න පත්ථියො. ඉතො පරඤ්ච හෙට්ඨා ව තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව. එවං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83) වුත්තසදිසො එව අභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

මහාබුද්ධසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. තුවටකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

150. චුද්දසමෙ තුවටකසුත්තනිද්දෙසෙ පුච්ඡාමි තන්ති ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කා නු බො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනයෙනෙව නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා චුත්තං.

තත්ථ ආදිපුච්ඡාගාථාය තාව පුච්ඡාමිති එත්ථ අදිට්ඨජොතනාදිවසෙන පුච්ඡා විහජිතා. ආදිවච්චන්ධුති ආදිවච්චස්ස ගොත්තබ්බන්ධු. විවෙකං සන්තිපදඤ්චාති විවෙකඤ්ච සන්තිපදඤ්ච. කථං දිස්වාති කෙන කාරණෙන දිස්වා, කථං පවත්තදස්සනො හුත්වාති චුත්තං හොති.

තිස්සො පුච්ඡාති ගණනපරිච්ඡෙදො. අදිට්ඨජොතනාති යං න දිට්ඨං න පටිච්ච්ඨං, තස්ස පාකටකරණත්ථාය පුච්ඡා. දිට්ඨසංසන්දනාති යං ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨං, තස්ස සටනත්ථාය. විමතිච්ඡෙදනාති යා කඬ්ඛා, තස්සාච්ඡෙදනත්ථං. පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතන්ති ධම්මානං තථලක්ඛණං පකතියා න ඤාතං. අදිට්ඨන්ති න දිට්ඨං. “න නිට්ඨ”න්තිපි පාඨො. අතුලිතන්ති තුලාය තුලිතං විය න තුලිතං. අතිරිතන්ති තීරණාය න තීරිතං. අවිභූතන්ති න පාකටං. අවිභාවිතන්ති පඤ්ඤාය න වඩ්ඪිතං. තස්ස ඤාණායාති තස්ස ධම්මස්ස ලක්ඛණජානනත්ථාය. දස්සනායාති දස්සනත්ථාය. තුලනායාති තුලනත්ථාය. තීරණායාති තීරණත්ථාය. විභාවනායාති විභාගකරණත්ථාය. අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහීති අඤ්ඤෙහි බුද්ධිසම්පන්නෙහි. සංසයපක්ඛන්දොති සන්දෙහං පටිට්ඨො.

මනුස්සපුච්ඡාති මනුස්සානං පුච්ඡා. අමනුස්සපුච්ඡාති නාගසුපණ්ණාදීනං පුච්ඡා. ගහට්ඨාති අවසෙසගහට්ඨා. පබ්බජිතාති ලිඛිතවසෙන චුත්තා. නාගාති සුචස්සාදයො නාගා. සුපණ්ණාති සුපණ්ණසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 3.392 ආදයො). යක්ඛාති යක්ඛසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 10.235 ආදයො) ව වෙදිතබ්බා . අසුරාති පහාරාදාදයො. ගන්ධබ්බාති පඤ්චසිඛගන්ධබ්බපුත්තාදයො . මහාරාජානොති චත්තාරො මහාරාජානො. අභිනින්ද්‍රියන්ති සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්ද්‍රියං. සො නිමිත්තොති සො භගවතා නිමිත්තො බුද්ධො.

වොදානත්ථපුච්ඡාති විසෙසධම්මපුච්ඡා. අතීතපුච්ඡාති අතීතෙ ධම්මෙ ආරබ්භ පුච්ඡා. අනාගතාදිසුපි එසෙව නයො. කුසලපුච්ඡාති අනවජ්ජධම්මපුච්ඡා. අකුසලපුච්ඡාති සාවජ්ජධම්මපුච්ඡා. අබ්‍යාකතපුච්ඡාති තද්දුහයවිපරිතධම්මපුච්ඡා.

අජ්ඣෙසාමි තන්ති තං ආණාපෙමි. කථයස්සු මෙති මය්හං කථෙහි. ගොත්තඤ්ඤාතකොති ගොත්තෙන ඤාතකො. ගොත්තබ්බන්ධුති ගොත්තප්ඤ්ඤාත්තිකො. එකෙනාකාරොතාති එකෙන කොට්ඨාසෙන.

සන්තිපදන්ති සන්තිසඬ්ඛාතං නිබ්බානපදං. යෙ ධම්මා සන්තාධිගමායාති යෙ සතිපට්ඨානාදයො ධම්මා නිබ්බානපටිලාභත්ථාය. සන්තිචූසනායාති ඤාණචස්සෙන නිබ්බානචූසනත්ථාය. සච්ඡිකිරියායාති පච්චක්ඛකරණත්ථාය. මහන්තං සීලක්ඛන්ධන්ති මහන්තං සීලරාසිං. සමාධික්ඛන්ධාදිසුපි එසෙව නයො. සීලක්ඛන්ධාදයො ලොකියලොකුත්තරා, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව.

තමොකායස්ස පදාලනන්ති අවජ්ජාරාසිස්ස විද්ධංසනං. විපල්ලාසස්ස හෙදනන්ති වතුබ්බිධවිපල්ලාසස්ස හෙදනං. තණ්හාසල්ලස්ස අබ්බුහනන්ති තණ්හාකණ්ටකස්ස ලුඤ්චනං. අභිසඬ්ඛාරස්ස චූපසමන්ති පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරස්ස නිබ්බාපනං. භාරස්ස නික්ඛෙපනන්ති පඤ්චක්ඛන්ධභාරස්ස යපනං. සංසාරවට්ටස්ස උපච්ඡෙදනන්ති සංසාරපවත්තස්ස ඡෙදනං. සන්තාපස්ස නිබ්බාපනන්ති කිලෙසසන්තාපස්ස නිබ්බුති. පරිලාභස්ස පටිපස්සද්ධිත්ති කිලෙසදරථස්ස සන්තිසීදනං. දෙවදෙවොති දෙවතානං අතිදෙවො.

151. අථ භගවා යස්මා යථා පස්සන්තො කිලෙසෙ උපරුන්ධති, තථා දිස්වා තථා පවත්තදස්සනො හුත්වා පරිනිබ්බාති, තස්මා තමත්ථං ආවිකරොන්තො නානප්පකාරෙන තං දෙවපරිසං කිලෙසප්පහානෙ නියොජෙන්නො “මූලං පපඤ්චසඬ්ඛායා”ති ආරභිත්වා පඤ්ච ගාථා අභාසී.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව සඬ්ඛෙපත්ථො – පපඤ්චසඬ්ඛාති පපඤ්චාති සඬ්ඛාතත්තා පපඤ්චා එව පපඤ්චසඬ්ඛා. තස්සා අවජ්ජාදයො කිලෙසා මූලං, තං පපඤ්චසඬ්ඛාය මූලං අස්මීති පවත්තමානඤ්ච සබ්බං මන්තාය උපරුන්ධෙ. යා කාවි අජ්ඣන්තං තණ්හා උප්පජ්ජෙය්‍යං. තාසං විනයාය පහානාය සදා සතො සික්ඛෙ උපට්ඨිතස්සති හුත්වා සික්ඛෙය්‍යාති.

අජ්ඣන්තසමුට්ඨානා වාති විත්තෙ උප්පන්නා වා. පුරෙහත්තන්ති දිවාහත්තතො පුරෙකාලං. අවචන්තසංයොගත්ථෙ උපයොගවචනං, අත්ථතො පන භුම්මමෙව පුරෙහත්තෙති, එස නයො පච්ඡාහත්තාදිසු. පච්ඡාහත්තන්ති දිවාහත්තතො පච්ඡාකාලං. පුරිමං යාමන්ති රත්තියා පඨමකොට්ඨාසං. මජ්ඣමං යාමන්ති රත්තියා දුතියකොට්ඨාසං. පච්ඡමං යාමන්ති රත්තියා තතියකොට්ඨාසං. කාලෙති කාලපක්ඛෙ. ජුණ්හෙති සුක්කපක්ඛෙ.

වස්සෙති වත්තාරො වස්සානමාසෙ. හෙමන්තෙති වත්තාරො හෙමන්තමාසෙ. ගිම්හෙති වත්තාරො ගිම්හානමාසෙ. පූර්වෙ වයෝධන්ධෙති පඨමෙ වයෝකොට්ඨාසෙ, පඨමවයෙති අත්ථො. තිස්ස ව වයෙසු වස්සසත්තායුක්ඛස්ස පූර්වස්ස එකෙකස්මිං වයෙ වතුමාසාධිකාති තෙත්තිංස වස්සාති භොන්ති.

152. එවං පට්මගාථාය තාව තීභි සික්ඛාභි යුත්තං දෙසනං අරහත්තනිකුටෙන දෙසෙත්වා පුන මානප්පභානවසෙන දෙසෙතුං “යං කිඤ්චි”ති ගාථමාහ. තත්ථ යං කිඤ්චි ධම්මමභිජඤ්ඤා අප්ඤ්ඤාත්තන්ති යං කිඤ්චි උච්චාකුලීනතාදිකං අත්තනො ගුණං ජානෙය්‍ය. අප්ථ වාපි ඛණිද්ධාති අප්ථ වා ඛණිද්ධාපි ආවරිසුප්ප්ඤ්ඤායානං වා ගුණං ජානෙය්‍ය. න තෙන ථාමං කුඛ්ඛෙථාති තෙන ගුණෙන මානං න කරෙය්‍ය.

සත්තානන්ති සත්තගුණවත්තානං. සත්තානන්ති නිබ්බුතසත්තානං. න චුත්තාති න කථිතා. නප්පචුත්තාති න විස්සප්පිතා.

153. ඉදානිස්ස අකරණවිධිං දස්සෙත්තො “සෙය්‍යො න තෙනා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙන ව මානෙන “සෙය්‍යොන”න්ති වා “නිවොහ”න්ති වා “සරික්ඛොහ”න්ති වාපි න මඤ්ඤෙය්‍ය. තෙහි ව උච්චාකුලීනතාදිහි ගුණෙහි ප්‍රථමො අනෙකරූපෙහි “අහං උච්චා කුලා පබ්බජිතො”තිආදිනා නයෙන අත්තානං විකප්පෙත්තො න තිට්ඨෙය්‍යාති.

154. එවං මානප්පභානවසෙනපි දෙසෙත්වා ඉදානි සබ්බකිලෙසුපසම්චසෙන දෙසෙතුං “අප්ඤ්ඤාත්තමෙවා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තමෙවුපසමෙති අත්තනි එව රාගාදිසබ්බකිලෙසෙ උපසමෙය්‍ය. න අඤ්ඤාතො භික්ඛු සන්තිමෙසෙය්‍යාති යපෙත්වා ව සතිපට්ඨානාදිනි අඤ්ඤෙන උපායෙන සන්තිං න පරියෙසෙය්‍ය. කුතො නිරත්තා වාති නිරත්තා කුතොයෙව.

න එසෙය්‍යාති සීලබ්බතාදිහි න මග්ගෙය්‍ය. න ගවෙසෙය්‍යාති න ඔලොකෙය්‍ය. න පරියෙසෙය්‍යාති පුනප්පුනං න ඉක්කෙය්‍ය.

155. ඉදානි අප්ඤ්ඤාත්තං උපසන්තස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස තාදිභාවං දස්සෙත්තො “මජ්ඣෙ යථා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යථා මහාසමුද්දස්ස උපරිහෙට්ඨිමභාගානං වෙමජ්ඣසඬ්ඛාතෙ චතුර්‍යොජනසහස්සප්පමාණෙ මජ්ඣෙ පබ්බතන්තරෙ ධීතස්ස වා මජ්ඣෙ සමුද්දස්ස ඌඞ්ඨි නො ජායති, ධීතොව සො භොති අවිකම්පමානො, එවං අනෙජො ඛිණ්ණාසවො ලාභාදිසු ධීතො අස්ස අවිකම්පමානො, සො තාදිසො රාගාදිඋප්පදං භික්ඛු න කරෙය්‍ය කුභිඤ්චිති.

උබ්බෙධෙනාති හෙට්ඨාභාගෙන. ගම්භිරොති උදකපිට්ඨිතො පට්ඨාය චතුරාසීතියොජනසහස්සාති ගම්භිරො. “උබ්බෙධො”තිපි පාඨො, තං න සුන්දරං. හෙට්ඨාති අත්තොඋදකං. උපරිති උද්ධංඋදකං. මජ්ඣෙති වෙමජ්ඣෙ. න කම්පනීති ධීතට්ඨානතො න වලති. න විකම්පනීති ඉතො විතො ව න වලති. න වලනීති නිව්චලං භොති. න වෙධනීති න එන්දනි. නප්පවෙධනීති න පරිවත්තනි. න සම්පවෙධනීති න පරිබ්භමති. අනෙරිතොති න එරිතො. අසට්ඨිතොති අක්කොහො. අවලිතොති න කම්පිතො. අලුළිතොති න කලලිභූතො. තත්‍ර ඌඞ්ඨි නො ජායනීති තස්මිං යානෙ වීථි න උප්පජ්ජති.

සත්තන්තං පබ්බතානං අන්තරිකාසුති යුගන්ධරාදිනං සත්තන්තං පබ්බතානං අන්තරන්තරා. සිද්ධන්තරාති අන්තමසො සිම්බලිකුලම්පි තෙසු පතිතපතිතං සිද්ධීති සිද්ධා, පබ්බතන්තරෙ ජාතත්තා අන්තරා. “අන්තරසිද්ධා”තිපි පාඨො.

156. ඉදානි එවං අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං ධම්මදෙසනං අබ්භානුමොදෙන්තො තස්ස ව අරහත්තස්ස ආදිපට්පදං පුච්ඡන්තො නිමිත්තබ්බද්ධො “අකිත්තසී”ති ගාථමාහ. තත්ථ අකිත්තසීති ආවික්ඛි. විචචවක්ඛුති විචචෙහි අනාවරණෙහි පඤ්චහි වක්ඛුති සමන්තාගතො. සක්ඛිධම්මන්ති සකායත්තං සයං අභිඤ්ඤානං අත්තපච්චක්ඛධම්මං. පරිස්සයවිනයන්ති පරිස්සයවිනයනං. පට්පදං වදෙහීති ඉදානි පට්පත්තිං වදෙහි. හද්දන්තෙති හද්දං තව අත්පුත්ති හගවත්තං ආලපන්තො ආහ. අප්ථ වා හද්දං සුන්දරං තව පට්පදං වදෙහීතිපි චුත්තං භොති. පාතිමොක්ඛං අප්ථ වාපි සමාධිත්ති තමෙව පට්පදං භින්දිත්වා පුච්ඡති. පට්පදන්ති එතෙන වා මග්ගං පුච්ඡති. ඉතරෙහි සීලං සමාධිඤ්ච පුච්ඡති.

මංසවක්ඛුනාපීති සසම්භාරිකමංසවක්ඛුනාපි. දිබ්බවක්ඛුනාපීති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවානඤ්ඤි සුවර්තකම්මනිබ්බත්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිති අපලිබ්බද්ධං උපක්කිලෙසවිනිමුත්තතාය දුරෙපි ආරම්මණසම්පට්චින්නසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු භොති. ඉදඤ්චාපි වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තං ඤාණවක්ඛු තාදිසමෙවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තා, අත්තනා ව දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතත්තාපි දිබ්බං. ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තාපි දිබ්බං. තිරොකුට්ඨාදිගතරූපදස්සනෙන මහාගතිකත්තාපි දිබ්බං. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. දස්සනට්ඨෙන වක්ඛු, වක්ඛුකිව්චකරණෙන වක්ඛුම්චාතිපි වක්ඛු, දිබ්බඤ්ච තං වක්ඛු වාති දිබ්බවක්ඛු. තෙන දිබ්බවක්ඛුනාපි විචචවක්ඛු. ඉදානි පඤ්චවිධං වක්ඛුං විත්ථාරෙන කථෙතුං “කථං හගවා

මංසවක්බුනාපි විවච්චක්ඛු”තිආදිමාන . මංසවක්බුමහි භගවතො පඤ්චවණ්ණො සංවිජ්ජන්තිති එත්ථ සසම්භාරාදිකවක්ඛුමහි බුද්ධස්ස භගවතො පඤ්ච කොට්ඨාසා පච්චෙකං පච්චෙකං උපලබ්භන්ති.

නිලො ව වණ්ණොති උමාපුප්ඵවණ්ණො. පිතකො ව වණ්ණොති කණ්ණකාරපුප්ඵවණ්ණො. ලොහිතකො ව වණ්ණොති ඉන්ද්‍රගෝපකවණ්ණො. කණ්ණො ව වණ්ණොති අඤ්ජනවණ්ණො. ඔදාතො ව වණ්ණොති ඔසධිතාරකවණ්ණො. යත්ථ ව අක්ඛිලොමානි පතිට්ඨිතානීති යස්මිං යානෙ අක්ඛිලොමානි පතිට්ඨන්තිවා උට්ඨිතානි. තං නිලං හොති සුනීලන්ති එත්ථ නිලන්ති සබ්බසම්භාගකවසෙන වුත්තං. සුනීලන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු නිලං. පාසාදිකන්ති පසාදජනකං. දස්සනෙය්‍යන්ති දස්සනීයං. උමාපුප්ඵසමානන්ති දකස්සිතලපුප්ඵසදිසං. තස්ස පරතොති තස්ස සමන්තා බාහිරපස්සෙ. පිතකන්ති සබ්බසම්භාගකං. සුපිතකන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු පිතකං. උභයතො ව අක්ඛිකුටානීති ද්වෙ ව අක්ඛිකොට්ඨො. ලොහිතකානීති සබ්බසම්භාගකවසෙන වුත්තං. සුලොහිතකානීති අපඤ්ඤායමානවිවරානි සුට්ඨු ලොහිතකානි. මජ්ඣේ කණ්ණන්ති අක්ඛිතං මජ්ඣේමට්ඨානං අඤ්ජනසදිසං කණ්ණං. සුකණ්ණන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු කණ්ණං. අලුබන්ති පාසාදිකං. සිනිද්ධන්ති පණ්ණං. හද්දාරිට්ඨකසමානන්ති අපනීතතවහද්දාරිට්ඨකඵලසදිසං. “අද්දාරිට්ඨකසමාන”න්තිපි පාළි, තස්සා තිත්තකාකසදිසන්ති අත්ථො. ඔදාතන්ති සබ්බසම්භාගකවසෙන වුත්තං. සුඔදාතන්ති අන්තරවිරහිතං රජතමණ්ඩලසදිසං සුට්ඨු ඔදාතං. සෙනං පණ්ඩරන්ති ද්විහිපි අතිඔදාතං දස්සෙති. පාකතිකෙන මංසවක්බුනාති පකතිමංසවක්බුනා. අත්තභාවපරියාපන්නෙනාති අත්තභාවසන්නිස්සිතෙන. පුරිමසුවරිතකම්මාහිනිබ්බත්තෙනාති පුරිමෙසු තත්ථ තත්ථුප්පන්නෙසු අත්තභාවෙසු කායසුවරිතාදිකම්මුනා උප්පාදිතෙන. සමන්තා යොජනං පස්සතීති සමන්තතො චතුරාවුතප්පමාණෙ යොජනෙ තිරොකුට්ටාදිගතං රූපං ආවරණවිරහිතං පකතිමංසවක්බුනා දක්ඛති.

දිවා චෙව රත්තිඤ්චාති දිවසභාගෙ ව රත්තිභාගෙ ව. චතුරඩගසමන්තාගතොති චතුරි අඩ්ගෙහි සමන්තාගතො පරිපුණ්ණඅන්ධකාරො ආලෝකවිරහිතො. සූරියො වා අත්ථඩගතොති සූරභාවං ජනයන්තො උට්ඨිතො සූරියො විගතො. කාළපක්ඛො ව උපොසථොති කාළපක්ඛෙ චාතුර්දස්සිඋපොසථදිවසො ව. තිබ්බො ව වනසණ්ඩොති ගහනො ව රුක්ඛරාසි. මහා ව කාළමෙසො අබ්භුට්ඨිතොති මහන්තො කාළමෙසො අබ්භපට්ඨො ව උට්ඨිතො හොති. කුට්ටො වාති ඉට්ඨිකාවයො වා. කවාටං වාති ද්වාරවාතපානාදිකවාටං වා. පාකාරො වාති මත්තිකාදිපාකාරො වා. පබ්බතො වාති පංසුපබ්බතාදිපබ්බතො වා. ගච්ඡං වාති තරුණගච්ඡාදිගච්ඡං වා . ලතා වාති කරවින්දාදි ලතා වා. ආවරණං රූපානං දස්සනායාති රූපාරම්මණානං දස්සනත්ථාය පටිසෙධං නත්ථි. එකඤ්චෙ තිලඵලං නිමිත්තං කත්ථාති සචෙ එකං තිලබ්ඡං සඤ්ඤාණං කත්ථා. තිලවාහෙ පක්ඛිපෙය්‍යාති ද්වෙ සකටෙ තිලරාසිමිහි බිපෙය්‍යා. කෙච්ඡ පන “වාහො නාම කුම්භාතිරෙකද්වෙසකට”න්ති වදන්ති. තඤ්ඤෙව තිලඵලං උද්ධරෙය්‍යාති තංනිමිත්තකතං තිලබ්ඡංයෙව උද්ධරින්වා ගණ්හෙය්‍යා.

දිබ්බෙන වක්ඛුනාති ඉදං වුත්තත්ථමෙව. විසුද්ධොනාති චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තා විසුද්ධෙන. යො හි වුතිමත්තමෙව පස්සති න උපපාතං, සො උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො උපපාතමෙව පස්සති න වුතිං, සො නවසත්තපාතුභාවසස්සනදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො පන තදුභයං පස්සති, සො යස්මා දුට්ඨමිපි තං දිට්ඨිගතං අතිවත්තති, තස්මාස්ස තං දස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතු හොති, උභයඤ්චෙන බුද්ධපුත්තා පස්සන්ති. තෙන වුත්තං – “චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තා විසුද්ධ”න්ති. මනුස්සුපචාරං අතික්කමින්වා රූපදස්සනෙන අතික්කන්තමානුසකං, මානුසකං වා මංසවක්ඛුං අතික්කන්තත්තා අතික්කන්තමානුසකන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙන දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සතීති මනුස්සමංසවක්ඛුනා විය සත්තෙ ඔලෝකෙති. වචමානෙ උපපජ්ජමානෙති එත්ථ වුතික්ඛණෙ උපපත්තික්ඛණෙ වා දිබ්බවක්ඛුනා දට්ඨුං න සක්කා. යෙ පන ආසන්නවුතිකා ඉදානි වචස්සන්ති, තෙ වචමානා. යෙ ව ගහිතපටිසන්ධිකා සම්පතිතිබ්බත්තාව, තෙ උපපජ්ජමානාති අධිජ්ජෙනා. තෙ ඵවරූපෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ව පස්සතීති දස්සෙති. භීනෙති මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා භීනෙ. තබ්බිපරිතෙ පණ්ණිකෙ. සුවණ්ණෙති අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා ඉට්ඨිකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. තබ්බිපරිතෙ දුබ්බණ්ණෙ, අභිරූපෙ විරූපෙති අත්ථො. සුගතෙති සුගතිගතෙ, අලෝභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අඩ්ඨෙ මහද්ධෙන. දුග්ගතෙති දුග්ගතිගතෙ, ලෝභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අප්පන්නපානෙ. යථාකම්මුපගෙති යං යං කම්මං උපවිතං, තෙන තෙන උපගතෙ . තත්ථ පුරිමෙහි “වචමානෙ”තිආදීහි දිබ්බවක්ඛුකිව්චං වුත්තං . ඉමිනා පන පදෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණකිව්චං.

තස්ස ව ඤාණස්ස අයමුප්පත්තික්කමො – ඉධ භික්ඛු හෙට්ඨානිරයාහිමුඛං ආලෝකං වඩ්ඨෙත්ථා නෙරයිකෙ සත්තෙ පස්සති මහාදුක්ඛං අනුභවමානෙ, තං දස්සනං දිබ්බවක්ඛුකිව්චමෙව. සො ඵවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්ථා ඉමෙ සත්තා එතං දුක්ඛං අනුභවන්ති”ති. අපස්ස “ඉදං නාම කත්ථා”ති තං කම්මාරම්මණං ඤාණං උප්පජ්ජති. තථා උපරිදෙවලෝකාහිමුඛං ආලෝකං වඩ්ඨෙත්ථා නන්දනවන මිස්සකවන ඵාරුසකවනාදියු සත්තෙ පස්සති මහාසම්පත්තිං අනුභවමානෙ. තම්පි දස්සනං දිබ්බවක්ඛුකිව්චමෙව. සො ඵවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්ථා ඉමෙ සත්තා එතං සම්පත්තිං අනුභවන්ති”ති. අපස්ස “ඉදං නාම කත්ථා”ති තං කම්මාරම්මණං ඤාණමුප්පජ්ජති. ඉදං යථාකම්මුපගඤ්ඤාණං නාම. ඉමස්ස විසුං පරිකම්මං නාම නත්ථි. යථා ව ඉමස්ස, ඵවං අනාගතංසඤ්ඤාණස්සාපි. දිබ්බවක්ඛුපාදකානෙව හි ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සහෙව ඉජ්ඣන්ති.

ඉමෙ වත හොත්තොතිආදීසු ඉමෙති දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨානං නිදස්සනවචනං. වතාති අනුසොවනත්ථෙ නිපාතො. හොත්තොති හවත්තො. දුට්ඨු වරිතං, දුට්ඨුං වා වරිතං කිලෙසසුතිකත්තාති දුච්චරිතං; කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා උප්පන්නං දුච්චරිතන්ති කායදුච්චරිතං. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. සමන්තාගතාති සමඬගීභුතා.

අරියානං උපවාදකාති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං අරියානං අන්තමසො ගිහිසොනාපන්නානම්පි අනත්ථකාමා හුත්වා අන්තිමවත්ථුනා වා ගුණපරිධංසනෙන වා උපවාදකා, අක්කොසකා ගරහකාති චුත්තං හොති. තත්ථ “නත්ථී ඉමෙසං සමණධම්මො, අස්සමණා එතෙ”ති වදන්තො අන්තිමවත්ථුනා උපවදති. “නත්ථී ඉමෙසං ඝානං වා විමොක්ඛො වා මග්ගො වා එලං වා”තිආදීනි වදන්තො ගුණපරිධංසනෙන උපවදතීති වෙදිතබ්බො. සො ව ඝානං වා උපවදෙයා අඝානං වා, උභයථාපි අරියුපවාදොව හොති; අතිභාරියං කම්මං, අනන්තරියකම්මසදිසං, සග්ගාවරණං මග්ගාවරණඤ්ච, සතෙකිච්ඡං පන හොති. තස්මා යො අරියං උපවදති, තෙන ගන්ත්වා සචෙ අත්තනා වුඩ්ඞතරො හොති, උක්කුටිකං නිසීදිත්වා “අහං ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ බමාහී”ති බමාපෙතබ්බො. සචෙ පන නවකතරො හොති, වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “අහං, හන්තෙ, තුම්හෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ බමං”ති බමාපෙතබ්බො. සචෙ සො නක්ඛමති, දිසාපක්කන්තො වා හොති, සයං වා ගන්ත්වා සද්ධිවිහාරිකෙ වා පෙසෙත්වා බමාපෙතබ්බො. සචෙ නාපි ගන්තුං න පෙසෙතුං සක්කා හොති, යෙ තස්මිං විහාරෙ හික්ඛු වසන්ති, තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා සචෙ නවකතරා හොත්ති, උක්කුටිකං නිසීදිත්වා සචෙ වුඩ්ඞතරා, වුඩ්ඞෙ චුත්තනායෙනෙව පටිපජ්ජිත්වා “අහං, හන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං බමතු මෙ සො ආයස්මා”ති වත්වා බමාපෙතබ්බො. සම්මුඛා අබමන්තෙපි එතදෙව කාතබ්බං. සචෙ එකචාරිකහික්ඛු හොති, නෙව තස්ස වසනට්ඨානං න ගතට්ඨානං පඤ්ඤායති, එකස්ස පණ්ඩිතස්ස හික්ඛුනො සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං, හන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ අනුස්සරතො අනුස්සරතො විජ්ජට්ඨාරො හොති, කිං කරොමී”ති වත්තබ්බං. සො වක්ඛති “තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, ථෙරො තුම්හාකං බමති, විත්තං වුපසමෙථා”ති. තෙනපි අරියස්ස ගතදිසාහිමුඛෙන අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “බමං”ති වත්තබ්බං. යදි සො පරිනිබ්බුතො හොති, පරිනිබ්බුතමඤ්චට්ඨානං ගන්ත්වා යාව සිවථිකං ගන්ත්වාපි බමාපෙතබ්බො. එවං කතෙ නෙව සග්ගාවරණං න මග්ගාවරණං හොති, පාකතිකමෙව හොතීති.

මිච්ඡාදිට්ඨිකාති විපරිතදස්සනා. මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානාති මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන සමාදින්නනානාවිධකම්මා, යෙ ව මිච්ඡාදිට්ඨිමුලකෙසු කායකම්මාදීසු අඤ්ඤෙපි සමාදපෙත්ති. එත්ථ ව වච්චුච්චරිතග්ගහණෙනෙව අරියුපවාදෙ, මනොදුච්චරිතග්ගහණෙන ව මිච්ඡාදිට්ඨියා සඬගහිතායපි ඉමෙසං ද්වින්නං සුතවචනං මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. මහාසාවජ්ජො හි අරියුපවාදො ආනන්තරියසදිසො. චුත්තම්පි චෙතං –

“සෙයාථාපි, සාරිපුත්ත, හික්ඛු සීලසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤං ආරාධෙය්‍ය, එවංසම්පදමීදං, සාරිපුත්ත, වදාමි. තං වාචං අප්පභාය තං විත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ”ති (ම. නි. 1.149).

මිච්ඡාදිට්ඨිතො ව මහාසාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං නත්ථී. යථාහ –

“නාහං, හික්ඛෙව, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවංමහාසාවජ්ජං යථයිදං, හික්ඛෙව, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි හික්ඛෙව, මහාසාවජ්ජානී”ති (අ. නි. 1.310).

කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරාහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ . අථ වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්සුපච්ඡෙදා. පරං මරණාති චුතිවිත්තතො උද්ධං. අපායන්ති එවමාදි සබ්බං නිරයචෙවචනමෙව. නිරයො හි සග්ගමොක්ඛහෙතුභූතා සුඤ්ඤසම්මතා අයා අපෙතත්තා, සුඛානං වා ආයස්ස අභාවා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දොසබ්බුලතාය වා දුට්ඨෙත කම්මුනා නිබ්බත්තා ගතීති දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති තත්ථ දුක්කට්ඨාරිතොති විනිපාතො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානඬගපච්චඬගාතිපි විනිපාතො. නත්ථී එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරයො.

අථ වා අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානායොනිං දීපෙති, තිරච්ඡානායොනි හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා. න දුග්ගති, මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයං දීපෙති, සො හි අපායො චෙව දුග්ගති ව සුඛතො අපෙතත්තා දුක්ඛස්ස ව ගතිභූතත්තා, න තු විනිපාතො, අසුරකායසදිසං අවිනිපතිතත්තා. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායං දීපෙති. සො හි යථාචුත්තෙන අත්ථෙත අපායො චෙව දුග්ගති ව සබ්බසමුස්සයෙහි ව විනිපතිතත්තා විනිපාතොති වුවචති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ඡාදිඅනෙකප්පකාරං නිරයමෙව දීපෙතීති. උපපන්නාති උපගතා, තත්ථ අහිනිබ්බත්තාති අධිප්පායො. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – තත්ථ සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬග්ගති. සග්ගග්ගහණෙන දෙවගතියෙව. තත්ථ සුන්දරා ගතීති සුගති. රූපාදිහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො. සො සබ්බොපි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකොති අයං වචනත්ථො. ඉති දිබ්බෙන වක්ඛුනාතිආදි සබ්බං නිගමනවචනං.

එවං දිබ්බෙන චක්ඛුනා පස්සතිති අයමෙත්ථ සඨබ්බෙපත්ථො – දිබ්බචක්ඛුඤාණං
පරිත්තපච්චුප්පන්තඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන චතුසු ආරම්මණෙසු පවත්නති . යථාකම්මපගඤාණං
පරිත්තමහග්ගනාතිතඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන පඤ්චසු ආරම්මණෙසු පවත්නති. අනාගතංසඤාණං
පරිත්තමහග්ගනඅප්පමාණමග්ගඅනාගතඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධානචත්තබ්බාරම්මණවසෙන අට්ඨසු ආරම්මණෙසු
පවත්නතිති.

ආකඨබ්බමානො ච භගවාති භගවා ඉච්ඡමානො. එකමිපි ලොකධාතුං පස්සෙය්‍යාති එකං චක්කවාළං ඔලොකෙය්‍යා.
සහස්සමිපි චූළනිකන්ති එත්ථ යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්ති, දිසා භාන්ති විරොචමානා, තාව සහස්සධා ලොකො,
එසා සහස්සචූළනිකා නාම. චූළනිකන්ති බුද්දකං. ද්විසහස්සමිපි මජ්ඣමිකං ලොකධාතුන්ති එත්ථ
සහස්සචක්කවාළානං සහස්සභාගෙන ගණන්වා දසසතසහස්සචක්කවාළපරිමාණා ද්විසහස්ස මජ්ඣමිකා ලොකධාතු
නාම. එත්තකෙන බුද්ධානං ජාතික්ඛෙන්තං නාම දස්සිතං. බොධිසත්තානඤ්ඤි පච්ඡිමභවෙ දෙවලොකතො චට්ඨත්වා
මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගණදිවසෙ ච මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනදිවසෙ ච මහාභිනික්ඛමනදිවසෙ ච
සම්බොධිධම්මචක්කපචත්තනආයුසඨ්ඨාරොස්සජ්ජනපරිනිබ්බානදිවසෙසු ච එත්තකං යානං කම්පති.

තිසහස්සමිපි. මහාසහස්සමිපි ලොකධාතුන්ති සහස්සිතො පට්ඨාය තතියාති තිසහස්සි, පට්ඨසහස්සිං සහස්සධා
කත්වා ගණිතං මජ්ඣමිකං සහස්සධා කත්වා ගණිතත්තා මහත්තෙහි සහස්සෙහි ගණිතාති මහාසහස්සි. එත්තාවතා
කොට්ඨසතසහස්සචක්කවාළපරිමාණො ලොකො දස්සිතො භොති. ගණකපුත්තතිස්සත්ථෙරො පන එවමාහ – “න හි
තිසහස්සමහාසහස්සිලොකධාතුයා එතං පරිමාණං . ඉදඤ්ඤි ආචරියානං සජ්ඣායමූලකං වාචාය පරිහීනට්ඨානං,
දසකොට්ඨසතසහස්සචක්කවාළපරිමාණං පන යානං තිසහස්සමහාසහස්සිලොකධාතු නාමා”ති. එත්තාවතා හි භගවතො
ආණාක්ඛෙන්තං නාම දස්සිතං. එතස්මිඤ්ඤි අන්තරෙ ආට්ඨානාට්ඨපරිත්ත- (දී. නි. 3.275 ආදයො) ඉසිගිලිපරිත්ත- (ම.
නි. 3.133 ආදයො) ධජග්ගපරිත්ත- (සං. නි. 1.249) බොජ්ඣංගපරිත්තබ්බිද්ධපරිත්ත- (අ. නි. 4.67) මොරපරිත්ත- (ජා.
1.2.17-18) මෙත්තපරිත්ත- (බු. පා. 9.1 ආදයො; සු. නි. 143 ආදයො) රතනපරිත්තානං (බු. පා. 6.1 ආදයො; සු. නි.
224 ආදයො) ආණා ඵරති.

යාවතකං වා පන ආකඨබ්බෙය්‍යාති යත්තකං වා ඉච්ඡෙය්‍යා. ඉමිනා විසයක්ඛෙන්තං දස්සිතං. බුද්ධානඤ්ඤි
විසයක්ඛෙන්තස්ස පමාණපරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි , නත්ථිකභාවෙ චස්ස ඉමං උපමං ආහරන්ති –
කොට්ඨසතසහස්සචක්කවාළමිති යාව බ්‍රහ්මලොකා සාසපෙහි පුරන්වා සචෙ කොචි පුරන්ථිමාය දිසාය එකචක්කවාළෙ
එකං සාසපං පක්ඛිපන්තො ආගච්ඡෙය්‍යා, සබ්බෙපි තෙ සාසපා පරික්ඛයං ගච්ඡෙය්‍යා. න ත්ථෙව පුරන්ථිමාය දිසාය
චක්කවාළානි. දක්ඛිණාදිසුපි එසෙව නයො. තත්ථ බුද්ධානං අවිසයො නාම නත්ථි. තාවතකං පස්සෙය්‍යාති තත්තකං
ඔලොකෙය්‍යා. එවං පරිසුද්ධං භගවතො දිබ්බචක්ඛුති දිබ්බචක්ඛුකථං නිට්ඨාපෙසි.

කථං භගවා පඤ්ඤාවක්ඛුනාපි විචචක්ඛුති කෙනජ්ජකාරෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා අපිහිතචක්ඛු? මහාපඤ්ඤො
පුට්ඨපඤ්ඤොතිආදිකං තත්ථ අතිරොචති යදිදං පඤ්ඤායාති පරියොසානං භෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

බුද්ධචක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ච ආසයානුසයඤාණෙන ව. ඉමෙසං ද්විත්තං ඤාණානං
බුද්ධචක්ඛුති නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස සමන්තචක්ඛුති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං ධම්මචක්ඛුති . ලොකං
වොලොකෙන්තො අද්දස සත්තෙති සත්තෙ අද්දක්ඛි. අප්පරජක්ඛෙතිආදිසු යෙසං වුත්තනෙයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුමිති
රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියාති තික්ඛාති, තෙ
තික්ඛිත්තදියා. යෙසං තාති මුදුනි, තෙ මුදිත්තදියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ
කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙන්ති, සුබ්බෙත සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙතුං තෙ සුච්ඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්චෙව
චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

උප්පලිනියන්ති උප්පලවතෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති යාති අන්තොනිමුග්ගානෙව
පොසියන්ති. උදකං අච්චුග්ගමම තිට්ඨන්තිති උදකං අතික්කමිත්වා තිට්ඨන්ති. තත්ථ යාති යාති අච්චුග්ගමම ධීතාති,
තාති තාති සුරියරස්මිසම්පස්සං ආගමයමානාති ධීතාති අප්ප පුප්ඵනකාති. යාති සමොදකං ධීතාති, තාති ස්ථෙව
පුප්ඵනකාති. යාති උදකා අනුග්ගතාති අන්තොනිමුග්ගපොසිනී, තාති තතියදිවසෙව පුප්ඵනකාති. උදකා පන
අනුග්ගතාති අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලානි නාම අත්ථි, යාති නෙව පුප්ඵසිසන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති,
තාති පාළිං නාරුල්භාති, ආහරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දිපිතාති.

යථෙව හි තාති චතුබ්බිධපුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා විපඤ්චිකඤ්ඤා නෙයොයා පදපරමොති චත්තාරො
පුග්ගලා. යස්ස පුග්ගලස්ස උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චූච්චති පුග්ගලො උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා. යස්ස
පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙව විහජියමානෙ ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චූච්චති පුග්ගලො
විපඤ්චිකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසතො පරිපුච්ඡතො යොනිසො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවතො
භජතො පසිරුපාසතො ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චූච්චති පුග්ගලො නෙයොයා. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුණතො
බහුමිපි භණතො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචතො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චූච්චති පුග්ගලො
පදපරමො. තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො අප්ප පුප්ඵනකාති උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා,

ස්වේ පුප්ඵනකානි විපස්විතස්සුති ඵලං සබ්බාකාරතො ව අද්දස. තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ හගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති, පදපරමානං අනාගතත්ථාය වාසනා හොති.

රාගවරිතොතිආදීසු රජ්ජනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං ඵතස්ස අත්ථීති රාගවරිතො. දුස්සනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං ඵතස්ස අත්ථීති දොසවරිතො. මුය්හනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං ඵතස්ස අත්ථීති මොහවරිතො. විතක්කනවසෙන ඌහනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං ඵතස්ස අත්ථීති විතක්කවරිතො. ඔකප්පනසද්ධාවසෙන ආරම්මණෙ වරණං ඵතස්ස අත්ථීති සද්ධාවරිතො. ඤාණමෙව වරණං, ඤාණෙන වා වරණං, ඤාණස්ස වා වරණං, ඤාණතො වා වරණං ඵතස්ස අත්ථීති ඤාණවරිතො. රාගවරිතස්සාති රාගුස්සදස්ස රාගභ්‍රලස්ස. පරතොපි එසෙව නයො.

අසුභකථං කථෙතීති උද්ධුමානකාදිදසවිධං අසුභපටිසංයුත්තකථං ආචික්ඛති. චුත්තස්සද්වේනං – “අසුභා භාවෙනබ්බා රාගස්ස පභානායා”ති (අ. නි. 9.1). මෙත්තාභාවනං ආචික්ඛතීති මෙත්තාභාවනං චිත්තසිනෙහනං කථෙති. චුත්තස්සද්වේනං – “මෙත්තා භාවෙනබ්බා ඛ්‍යාපාදස්ස පභානායා”ති. උද්දෙසෙති සප්ඤ්ඤායෙන. පරිපුච්ඡායාති අට්ඨකථාය. කාලෙන ධම්මස්සවනෙති යුත්තප්පත්තකාලෙ උත්තරි පරියත්තිධම්මස්සවනෙ. ධම්මසාකච්ඡායාති අස්සෙති සද්ධං සාකච්ඡාය. ගරුසංවාසෙති ගරුනං පයිරුපාසනෙ. නිවෙසෙතීති ආවරියානං සන්තිකෙ පතිට්ඨාපෙති. ආනාපානස්සතිං ආචික්ඛතීති ආනාපානස්සතිසම්පයුත්තකම්මට්ඨානං කථෙති. චුත්තස්සද්වේනං – “ආනාපානස්සති භාවෙනබ්බා විතක්කපච්ඡෙදායා”ති (අ. නි. 9.1). පසාදනීයං නිමිත්තං ආචික්ඛතීති චූළවෙදල්ල- (ම. නි. 1.460 ආදයො) මහාවෙදල්ලා- (ම. නි. 1.449 ආදයො) දිපසාදනකං සුත්තං කථෙති. බුද්ධසුඛොධිත්ති බුද්ධස්ස හගවතො බුද්ධත්තපටිවේධං. ධම්මසුඛමිත්තන්ති නවවිධලොකුත්තරධම්මස්ස ස්වාකාධිත්තං. සඛිසසුප්පටිපත්තින්ති අට්ඨවිධඅරියසඛිසස්ස සුප්පටිපත්තතාදිසුප්පටිපත්තිං. සීලානි ව අත්තනොති අත්තනො සන්තකසීලානි ව. ආචික්ඛති විපස්සනානිමිත්තන්ති උදයබ්බයාදිපටිසංයුත්තං කථෙති. අනිව්වාකාරන්ති හුත්වා අභාවාකාරං. දුක්ඛාකාරන්ති උදයබ්බයපටිපිළනාකාරං. අනත්තාකාරන්ති අවසවත්තනාකාරං.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි ඨිතොව, න හි තත්ථ ඨිතස්ස දස්සනත්ථං අභිමුඛෙ ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථී. තදුප්පමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතපමං. අයං පනෙත්ථ සඛිඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ඨිතොව වක්ඛුනා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය. සුමෙධ සුන්දරපස්සෙ සබ්බස්සුතස්සදොණෙන සමන්තවක්ඛු හගවා ධම්මමයං පස්සෙය්‍ය. පාසාදමාරුග්ග සං අපෙනසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාභිභූතස්ස ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරයතු උපපරික්ඛතු.

අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදසාමන්තා මහන්තං ඛෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුටියො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය, වතුරභිගසමන්තාගතස්ස අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා වක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව ඛෙත්තං න කෙදාරපාළියො න කුටියො න තත්ථ සයිතමනුස්සා පස්සෙය්‍ය. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පස්සෙය්‍ය. ඵලං ධම්මපාසාදං ආරුග්ග සත්තකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකවිහාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසිත්තාපි බුද්ධවක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං ඛිත්තසරා විය හොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ඨිතා ආපාථං ගච්ඡන්ති, තෙ එව අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තමිපි වෙතං –

“දුරෙ සන්තො පකාසෙත්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304; නෙත්ති. 11);

සබ්බස්සුතස්සදොණන්ති එත්ථ පස්සවනෙය්‍යපට්ඨපභෙදං සබ්බං අස්සෙය්‍යාසීති සබ්බස්සු. සඛිඛතාසඛිඛතාදිභෙදා සබ්බධම්මා හි සඛිඛාරො විකාරො ලක්ඛණං නිබ්බානං පස්සෙය්‍යාසීති පස්සෙවෙව නෙය්‍යපථා හොන්ති. සබ්බස්සුස්ස භාවො සබ්බස්සුතා, සබ්බස්සුතා එව ඤාණං “සබ්බස්සුතාඤාණං”න්ති වත්තබ්බෙ “සබ්බස්සුතස්සදොණං”න්ති චුත්තං. සබ්බස්සුති ව කමසබ්බස්සු සකිංසබ්බස්සු සත්තසබ්බස්සු සත්තිසබ්බස්සු ඤාතසබ්බස්සුති පස්සෙවිධා සබ්බස්සුතො සියුං. තෙසු කමෙන සබ්බජානනාකාලාසම්භවතො කමසබ්බස්සුතා න හොති, සකිං සබ්බාරම්මණග්ගභානාවතො සකිංසබ්බස්සුතා න හොති, වක්ඛුච්ඡෙදාණාදිනං යථාරම්මණචිත්තසම්භවතො හවභිගචිත්තවිරොධතො යුත්තිඅභාවතො ව සත්තසබ්බස්සුතා න හොති, පරිසෙසතො සබ්බජානනසමත්ථතාය සත්තිසබ්බස්සුතා වා සියා, විදිතසබ්බධම්මත්තා ඤාතසබ්බස්සුතා වා, සත්තිසබ්බස්සුතො සබ්බජානනත්තං නත්ථීති තමිපි න යුජ්ජති, “න තස්ස අදිට්ඨමිධන්ති කිස්සි...පෙ.... සමන්තවක්ඛු”ති චුත්තත්තා ඤාතසබ්බස්සුතා එව යුජ්ජති. එවස්සෙති සති කිච්චතො අසම්මොහතො කාරණසිද්ධිතො ආවජ්ජනපටිබද්ධතො සබ්බස්සුතමෙව හොතීති. තෙන ඤාණෙනාති තෙන සබ්බජානනඤාණෙන.

පුන අපරෙන පරියායෙන සබ්බස්සුතාවසාධනත්ථං “න තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ න තස්ස අද්දිට්ඨමිධන්ති කිස්සිති තස්ස තථාගතස්ස ඉධ ඉමස්මිං තෙධාතුකෙ ලොකෙ ඉමස්මිං පච්චුප්පන්තකාලෙ වා පස්සෙය්‍යවක්ඛුනා අදිට්ඨං නාම කිස්සිති අප්පමත්තකම්මිපි න අත්ථී න සංවිජ්ජති. අත්ථීති ඉදං වත්තමානකාලිකං ආඛ්‍යාතපදං, ඉමිනා පච්චුප්පන්තකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පනෙත්ථ ද-කාරො පයුත්තො. අථො

අවිඤ්ඤාතන්ති එත්ථ අපොති වචනොපාදානෙ නිපාතො. අවිඤ්ඤාතන්ති අතීතකාලිකං අවිඤ්ඤාතං නාම කිඤ්චි ධම්මජාතං නාහොසීති පාඨසෙසො. අබ්බාසභුතස්ස අත්ථි-සද්දස්ස ගහණෙ පාඨසෙසං විනාපි යුජ්ජති යෙව. ඉමිනා අතීතකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. අජාතිතබ්බන්ති අනාගතකාලිකං අජාතිතබ්බං නාම ධම්මජාතං න භවිස්සති නත්ථිති. ඉමිනා අනාගතකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. ජානනාකිරියාවිසෙසමත්තමෙව වා එත්ථ අ-කාරො. සබ්බං අභිඤ්ඤාසි යදන්ථි තෙය්‍යන්ති එත්ථ යං තෙකාලිකං වා කාලචිතිමුත්තං වා තෙය්‍යං ජාතිතබ්බං කිඤ්චි ධම්මජාතං අත්ථි, තං සබ්බං තථාගතො අභිඤ්ඤාසි අධිකෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ජාති පටිච්ඡික්ඛි, එත්ථ අත්ථි-සද්දෙන තෙකාලිකස්ස කාලචිමුත්තස්ස ව ගහණා අත්ථි-සද්දො අබ්බාසභුතො යෙව දට්ඨබ්බො. තථාගතො තෙන සමන්තවක්ඛුති කාලවසෙන ඔකාසවසෙන ව නිජ්ජදෙසත්තා සමන්තා සබ්බතො පවත්තං ඤාණවක්ඛු අස්සාති සමන්තවක්ඛු, තෙන යථාචුත්තෙන කාරණෙන තථාගතො සමන්තවක්ඛු සබ්බඤ්ඤාති චුත්තං හොති . ඉමිස්සා ගාථාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං සාධිතං.

න ඉතිහිතිහන්ති “එවං කිර ආසි, එවං කිර ආසි”ති න හොති. න ඉතිකිරායාති “එවං කිර එත”න්ති න හොති. න පරම්පරායාති පරම්පරකථායාපි න හොති. න පිටකසම්පදායාති අම්භාකං පිටකතන්තියා සද්ධිං සමෙතිති න හොති. න තක්කභෙතුති තක්කග්ගාහෙනපි න හොති. න ආකාරපරිචිතක්කෙනාති “සුන්දරමිදං කාරණ”න්ති එවං කාරණපරිචිතක්කෙනපි න හොති. න දිට්ඨිනිජ්ඣාතක්කන්තියාති අම්භාකං නිජ්ඣායිත්වා බමිත්වා ගතිතදිට්ඨියා සද්ධිං සමෙතිතිපි න හොති.

අප වාපි සමාධිත්ති එත්ථ සමාධිත්ති කුසලචිත්තෙකග්ගතා සමාධි. කෙනටියෙන සමාධිති? සමාධානටියෙන. කිමිදං සමාධානං නාම? එකාරම්මණෙ චිත්තචෙතසිකානං සමං සම්මා ව ආධානං, යපනන්ති චුත්තං හොති. තස්මා යස්ස ධම්මස්ස ආනුභාවෙන එකාරම්මණෙ චිත්තචෙතසිකා සමං සම්මා ව අවික්ඛිප්පමානා අවිජ්ජකිණ්ණා ව හුත්වා තිට්ඨන්ති, ඉදං සමාධානන්ති චෙදිතබ්බං. තස්ස බො පන සමාධිස්ස –

“ලක්ඛණං තු අවික්ඛෙපො, වික්ඛෙපද්ධංසනං රසො;
අකම්පනමුපට්ඨානං, පදට්ඨානං සුඛං පන”. (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.3);

සමාධි අනාවිලභවලභාවෙන ආරම්මණෙ තිට්ඨන්ති ධීති. පරතො පද්ද්වයං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං. අපි ව සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණමිති සම්පිණ්ඩෙත්වා තිට්ඨන්ති සංස්ථිති. ආරම්මණං ඔගාහෙන්වා අනුපවිසිත්වා තිට්ඨන්ති අවට්ඨිති. කුසලපක්ඛස්මිඤ්ඤි වත්තාරොව ධම්මා ආරම්මණං ඔගාහන්ති සද්ධා සති සමාධි පඤ්ඤාති. තෙනෙව සද්ධා “ඔකප්පනා”ති චුත්තා, සති “අපිලාපනතා”ති, සමාධි “අවට්ඨිති”ති, පඤ්ඤා “පරියොගාහනා”ති. අකුසලපක්ඛෙ පන තයො ධම්මා ආරම්මණං ඔගාහන්ති තණ්හා දිට්ඨි අවිජ්ජාති. තෙනෙවෙතෙ “ඔසා”ති චුත්තා. චිත්තෙකග්ගතා පනෙත්ථ න බලවති හොති. යථා හි රජුට්ඨානට්ඨානෙ උදකෙන සිඤ්චිත්වා සම්මටියෙ ථොකමෙව කාලං රජො සන්තිසිද්දති, සුක්ඛන්තෙ සුක්ඛන්තෙ පුන පකතිභාවෙනෙව චුට්ඨාති, එවමෙව අකුසලපක්ඛෙ චිත්තෙකග්ගතා න බලවති හොති.

උද්ධවච්චිකිච්ඡාවසෙන පවත්තස්ස විසාහාරස්ස පටිපක්ඛතො අවිසාහාරො. උද්ධවච්චිකිච්ඡාවසෙනෙව ගච්ජන්තං චිත්තං වික්ඛිපති නාම. අයං පන තථාච්ඤා වික්ඛෙපො න හොතිති අවික්ඛෙපො. උද්ධවච්චිකිච්ඡාවසෙනෙව චිත්තං විසාහටං නාම හොති, ඉතො විතො ව හරීයති, අයං පන එවං අවිසාහටමානසස්ස භාවොති අවිසාහටමානසනා. සමපොති තිට්ඨො සමපො චිත්තසමපො අධිකරණසමපො සබ්බසඬ්ඛාරසමපොති. තත්ථ අට්ඨසු සමාපත්තිසු චිත්තෙකග්ගතා චිත්තසමපො නාම. තඤ්ඤි ආගම්ම චිත්තවලනං චිත්තවිජ්ජන්දිතං සම්මති චූපසම්මති, තස්මා සො “චිත්තසමපො”ති චූච්චති. සම්මුඛාවිනායාදිසත්තවිධො සමපො අධිකරණසමපො නාම. තඤ්ඤි ආගම්ම තාති තාති අධිකරණාති සම්මන්ති චූපසම්මන්ති, තස්මා සො “අධිකරණසමපො”ති චූච්චති. යස්මා පන සබ්බෙ සඬ්ඛාරා නිබ්බානං ආගම්ම සම්මන්ති චූපසම්මන්ති චූපසම්මන්ති, තස්මා තං “සබ්බසඬ්ඛාරසමපො”ති චූච්චති. ඉමස්මිං අත්ථෙ චිත්තසමපො අධිජ්ජෙතො. සමාධිලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතිති සමාධිත්ථියං. උද්ධවච්චෙ න කම්පතිති සමාධිබලං. සම්මාසමාධිති යාථාවසමාධි නියානිකසමාධි.

157. අට්ඨස්ස භගවා යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො සීලස්ස රක්ඛා, යස්මා වා ඉමිනානුක්කමෙන දෙසියමානා අයං දෙසනා තාසං දෙවතානං සප්පායා, තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරතො පභුති පටිපදං දස්සෙන්තො “චක්ඛුහි”තිආදි ආරද්ධො. තත්ථ චක්ඛුහි නෙව ලොලස්සාති අදිට්ඨදක්ඛිතබ්බාදිවසෙන චක්ඛුහි ලොලො නෙව අස්ස. ගාමකථාය ආවරයෙ සොතන්ති තිරච්ඡානකථාය සොතං ආවරෙය්‍යා.

චක්ඛුලොලියෙනාති චක්ඛුද්වාරෙ උප්පන්නලොලවසෙන චක්ඛුලොලියෙන. අදිට්ඨං දක්ඛිතබ්බන්ති අදිට්ඨපුබ්බං රූපාරම්මණං පස්සිතුං යුත්තං. දිට්ඨං සමතික්කම්මිතබ්බන්ති දිට්ඨපුබ්බරූපාරම්මණං අතික්කම්මිතුං යුත්තං. ආරාමෙන ආරාමන්ති පුජ්ජාරාමාදිආරාමෙන ඵලාරාමාදිං වා පුජ්ජාරාමාදිං වා. දීඝවාරිකන්ති දීඝවරණං. අනවට්ඨිතවාරිකන්ති අසන්තිට්ඨානවරණං. අනුයුත්තො හොති රූපදස්සනායාති රූපාරම්මණදස්සනත්ථාය පුනස්පුනං යුත්තො හොති.

අන්තර්සරං පව්වයොති උම්මාරබ්බන්තරං පව්වයො. වීථිං පට්ඨන්තොති අන්තරවීථිං ඔතිණ්ණො. සරමුඛාති ඔලොකෙන්තොති සරද්චාරාති අවලොකෙන්තො. උද්ධං උල්ලොකෙන්තොති උපරිදිසං උද්ධංමුඛො භුන්වා විලොකෙන්තො.

වක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන වක්ඛුති ලද්ධවොභාරෙන රූපදස්සනසමත්තං වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු – “වක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා, විත්තං න පස්සති අවක්ඛුකත්තා. ද්වාරාරම්මණසංඝට්ඨෙ පන පසාදවත්ථුකෙන විත්තෙන පස්සති. ඊදිසි පනෙසා ‘ධනුනා විජ්ඣති’ති ආදිසු විය සසම්භාරකථා නාම හොති. තස්මා වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො”ති. නිමිත්තග්ගාභීති ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං වා සුභනිමිත්තාදිකං වා කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්තං ඡන්දරාගවසෙන ගණ්හාති, දිට්ඨමත්තෙයෙව න සණ්ඨාති. අනුඛ්‍යාඤ්ජනග්ගාභීති කිලෙසානං අනුඅනුඛ්‍යාඤ්ජනතො පාකට්ඨාවකරණතො අනුඛ්‍යාඤ්ජනනී ලද්ධවොභාරං හත්ථපාදසිතභසිතකට්ඨකආලොකිතවිලොකිතාදිභෙදං ආකාරං ගණ්හාති. යත්වාධිකරණමෙනන්ති ආදිමිති යංකාරණා යස්ස වක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරස්ස භෙතු එතං පුග්ගලං සතිකවාටෙන වක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං අපිහිතවක්ඛුද්වාරං භුන්වා විහරන්තං එතෙ අභිජ්ඣාදයො ධම්මා අත්ථාස්සවෙය්‍යං අනුප්පබ්බන්ධෙය්‍යං අජ්ඣෙත්ථරෙය්‍යං. තස්ස සංවරාය න පට්ඨප්පජ්ජති තස්ස වක්ඛුන්ද්‍රියස්ස සතිකවාටෙන පිදහනත්ථාය න පට්ඨප්පජ්ජති. එවංභූතොයෙව ච න රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියං. න වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජතිති පි වුවිච්ඡි. තත්ථ කිඤ්චාපි වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථි. න හි වක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨස්සවිචං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රූපාරම්මණං වක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා භවධිගෙ ද්වික්ඛත්තං උප්පජ්ජත්වා නිරුද්ධෙ කිරියාමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජත්වා නිරුද්ධාති, තතො වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං, තතො මනොධාතු සම්පට්ඨිජනකිච්චං, තතො විපාකාභෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තිරණකිච්චං, තතො කිරියාභෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජත්වා නිරුද්ධාති, තදනන්තරං ජවනං ජවති.

තත්‍රාපි නෙව භවධිගසමයෙ න ආවජ්ජනාදිනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථි. ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සිලාං වා මුට්ඨස්සවිචං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අසංවරො හොති. එවං හොන්තො පන සො “වක්ඛුන්ද්‍රියෙ අසංවරො”ති වුවිච්ඡි. කස්මා? යස්මා තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනිපි වීථිවිත්තාති. යථා කිං? යථා නගරෙ චතුසු ද්වාරෙසු අසංවුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරකොට්ඨකගබ්භාදයො සංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙන හි පටිස්සිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති තං කරෙය්‍යං, එවමෙව ජවනෙ දුස්සිලාදිසු උප්පන්තෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනිපි වීථිවිත්තාති.

සද්ධාදෙය්‍යානීති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච ඉධලොකඤ්ච පරලොකඤ්ච සද්දහිත්වා දින්නාති. “අයං මෙ ඤාතීති වා, මිත්තොති වා, ඉදං වා පටිකරිස්සති, ඉදං වානෙන කතපුබ්බ”න්ති වා එවං න දින්නානීති අත්ථො. එවං දින්නාති හි න සද්ධාදෙය්‍යානි නාම හොන්ති. භොජනානීති ච දෙසනාසිසමත්තමෙතං, අත්ථනො පන සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා විවරාති පාරුපිත්වා සෙනාසනානි සෙවමානා ගිලානපච්චයභෙසජ්ජං පරිභුඤ්ජමානානි සබ්බමෙතං චුත්තමෙව හොති.

සෙය්‍යාදිදන්ති නිපාතො. තස්සත්ථො, කතමො හොති. නච්චං නාම යංකිඤ්චි නච්චං, තං මග්ගං ගච්ඡන්තොති ගිචං පසාරත්වා දට්ඨං න වට්ඨති. ගීතන්ති යංකිඤ්චි ගීතං. වාදිතන්ති යංකිඤ්චි වාදිතං. පෙක්ඛන්ති නටසමජ්ජං. අක්ඛානන්ති භාරතරාමායනාදිකං. යස්මිං යානෙ කට්ඨයති, තත්ථ ගන්තුම්පි න වට්ඨති. පාණිස්සරන්ති කංසනාළං, “පාණිනාළ”න්තිපි වදන්ති. වෙතාළන්ති සනනාළං, “මන්තෙන මතසරිරුට්ඨාපන”න්තිපි එකෙ. කුම්භචූණන්ති චතුරස්සඅම්බණකනාළං, “කුම්භසද්ද”න්තිපි එකෙ. සොභනකන්ති නටානං අබ්භොක්කිරණං; සොභනකරං වා, පටිභානවිත්තන්ති චුත්තං හොති. වණ්ඩාලන්ති අයොගුළකීළා, “වණ්ඩාලානං සාණධොවනකීළා”තිපි වදන්ති. වංසන්ති වෙණුං උස්සාපෙත්වා කීළනං.

ධොවනන්ති අට්ඨධොවනං, එකච්චෙසු කිර ජනපදෙසු කාලච්ඡිකතෙ ඤාතකෙ න ඤාපෙත්ති, නිබණ්ණිවා යපෙත්ති. අථ තෙසං පුතිභූතං කායං ඤාත්වා නිහරිත්වා අට්ඨීති ධොවිත්වා ගන්ධෙහි මක්ඛෙන්වා යපෙත්ති. තෙ නක්ඛන්තකාලෙ එකස්මිං යානෙ අට්ඨීති යපෙත්වා එකස්මිං යානෙ සුරාදීනි යපෙත්වා රොදන්තා පරිදෙවන්තා සුරං පිවන්ති. චුත්තම්පි වෙතං “අත්ථි භික්ඛවෙ දක්ඛිණෙසු ජනපදෙසු ධොවනං නාම, තත්ථ හොති අන්තම්පි පානම්පි ඛජ්ජම්පි භොජ්ජම්පි ලෙය්‍යම්පි පෙය්‍යම්පි නච්චම්පි ගීතම්පි වාදිතම්පි. අත්ථෙකං භික්ඛවෙ ධොවනං, නෙතං නත්ථීති වදාමි”ති (අ. නි. 10.107). එකච්චෙ පන “ඉන්ද්‍රජාලෙන අට්ඨධොවනං ධොවන”න්ති වදන්ති. හත්ථියුද්ධාදිසු භික්ඛුනො නෙව හත්ථිආදීනි සද්ධිං යුජ්ඣන්තං, න තෙ යුජ්ඣාපෙතං, න යුජ්ඣන්තෙ දට්ඨං වට්ඨති. නිබ්බුද්ධන්ති මල්ලයුද්ධං. උය්‍යාධිකන්ති යත්ථ සම්පභාරො දියාති. බලග්ගන්ති බලගණනට්ඨානං. සෙනාබ්‍යුහන්ති සෙනානිවෙසො, සකට්ඨාභාදිවසෙන සෙනාය නිවෙසනං. අනිකදස්සනන්ති “තයො හත්ථි පච්ඡිමං හත්ථානික”න්තිආදිනා (පාචි. 324) නයෙන චුත්තස්ස අනිකස්ස දස්සනං.

න නිමිත්තග්ගාභී භොතීති ඡන්දරාගවසෙන චුත්තප්පකාරං නිමිත්තං න ගණ්හාති. එවං සෙසපදානිපි චුත්තපට්ඨපක්ඛනසෙන වෙදිතබ්බාති. යථා ව හෙට්ඨා ජවනෙ දුස්සීලාදිසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරමිපි අගුත්තං හොති, හවඩ්ගමිපි ආවජ්ජනාදිනිපි විටිචිත්තානිති චුත්තං, එවමිධ තස්මිං සීලාදිසු උප්පන්නෙසු ද්වාරමිපි ගුත්තං හොති, හවඩ්ගමිපි ආවජ්ජනාදිනිපි විටිචිත්තානි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සංවුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරාදයො අසංවුතා හොන්ති, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති, නගරද්වාරෙසු පිහිතෙසු වොරානං පවෙසො නත්ථී. එවමෙව ජවනෙ සීලාදිසු උප්පන්නෙසු ද්වාරමිපි ගුත්තං හොති, හවඩ්ගමිපි ආවජ්ජනාදිනිපි විටිචිත්තානි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානොපි “චක්ඛන්ත්‍රියෙ සංවරො”ති චුත්තො. ඉතො පරං හෙට්ඨා ව උපරි ව චුත්තපරියාසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

විසුකදස්සනාති පටාණිදස්සනතො. ගාමකථාති ගාමවාසිනං කථා. බාත්තිංසාති ද්වන්තිංස. අනියානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථාති තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ “මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො එවං මහානුභාවො”ති ආදිනා නයෙන පවත්තා කථා රාජකථා. එස නයො වොරකථාදිසු. තෙසු “අසුකො රාජා අභිරුපො දස්සනියො”ති ආදිනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා හොති. “සොපි නාම එවං මහානුභාවො ඛයං ගතො”ති එවං පවත්තා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසුපි “මූලදෙවො එවං මහානුභාවො, මෙසමාලො එවං මහානුභාවො”ති තෙසං කම්මං පටිච්ච “අහො සුරා”ති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදිසු “අසුකෙන අසුකො එවං මාරිතො එවං විද්ධො”ති කාමස්සාදවසෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. “තෙපි නාම ඛයං ගතා”ති එවං පවත්තා පන සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානමෙව හොති.

අපි ව අන්තාදිසු “එවං වණ්ණවත්තං ගන්ධවත්තං රසවත්තං එස්සසම්පන්නං බාදිම්භ භුඤ්ජීම්භ පිටිම්භ පරිභුඤ්ජීම්භ”ති කාමස්සාදවසෙන කථෙතුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “පුබ්බෙ එවං වණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සීලවත්තානං අදම්භ, චෙතියපුජං අකරිම්භ”ති කථෙතුං වට්ටති. ඤාතිකථාදිසු පන “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා”ති වා, “පුබ්බෙ මයං එවං විචිත්‍රෙහි යානෙහි විවරිම්භා”ති වා අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතා”ති වා, “පුබ්බෙ මයං එවරුපා උපාහනා සඩ්ඝස්ස අදම්භා”ති වා කථෙතුං වට්ටති. ගාමකථාපි සුනිවිට්ඨදුන්නිවිට්ඨසුහික්ඛ්ඛුඛිත්ඛාදිවසෙන “අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථා”ති වා එවං අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “සද්ධා පසන්නා”ති වා, “ඛයවයං ගතා”ති වා වත්තුං වට්ටති.

නිගමනගරජනපදකථාසුපි එසෙව නයො. ඉත්ථිකථාපි වණ්ණසණ්ඨානාදිනි පටිච්ච අස්සාදවසෙන න වට්ටති, “සද්ධා පසන්නා, ඛයවයං ගතා”ති එවමෙව වට්ටති. සුරකථාපි “නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අහොසි”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. “සද්ධො අහොසි, ඛයවයං ගතො”ති එවමෙව වට්ටති. විසිබාකථාපි “අසුකා විසිබා සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. “සද්ධා පසන්නා, ඛයවයං ගතා”ඉච්චෙව වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකථාති උදකට්ඨානකථා, “උදකතිත්ථකථා”තිපි චූචිචිති, කුම්භදාසිකථා වා. සාපි “පාසාදිකා, නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති, “සද්ධා පසන්නා”ති ආදිනා නයෙන වට්ටති. පුබ්බපෙතකථාති අතීතඤාතිකථා. තත්ථ වත්තමානඤාතිකථාසදිසොව විනිච්ඡයො.

නානත්තකථාති පුරිමපච්ඡිමකථාහි විමුත්තා අවසෙසා නානාසභවා නිරත්ථකකථා. ලොකක්ඛායිකාති “අයං ලොකො කෙන නිම්මිතො? අසුකෙන නාම නිම්මිතො. කාකො සෙතො අට්ඨිනං සෙතත්තා, බලාකා රත්තා ලොහිතස්ස රත්තත්තා”ති එවමාදිකා ලොකායතචිතණ්ඩසල්ලාපකථා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො? සාගරදෙවෙන ඛතත්තා සාගරො, “ඛතො මෙ”ති හත්ථමුද්දාය සයං නිවෙදිතත්තා සමුද්දොති එවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛානකථා. භවොති චුද්ධි. අභවොති භානි. ඉති භවො ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං වත්වා පවත්තිතකථා ඉතිභවාභවකථා.

ආවරෙය්‍යාති ආවරණං කරෙය්‍ය. නිවාරෙය්‍යාති ආරම්මණතො වාරෙය්‍ය. සංවරෙය්‍යාති සම්මා නිස්සෙසං කත්වා වාරෙය්‍ය. රක්ඛෙය්‍යාති රක්ඛං කරෙය්‍ය. ගොපෙය්‍යාති සංගොපෙය්‍ය. පිදහෙය්‍යාති පිදහනං කරෙය්‍ය. පච්ඡින්නදෙය්‍යාති සොතං ඡින්නදෙය්‍ය.

තෙන තෙන න තුස්සන්තිති තෙන තෙන අම්බිලාදිනා රසෙන න සන්තොසං ආපජ්ජන්ති. අපරාපරං පරියෙසන්තිති උපරුපරි ගවෙසන්ති.

158. එස්සෙනාති රොගඵස්සෙන. භවඤ්ච නාභිජ්ජපෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස විනොදනත්ථාය කාමභවාදිභවඤ්ච න පත්ථෙය්‍ය. හෙරවෙසු ව න සම්පවෙධෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස පච්චයභූතෙසු සීහබ්‍යග්ඝාදිසු හෙරවෙසු ව න සම්පවෙධෙය්‍ය, අවසෙසෙසු වා ඝානිත්ත්‍රියමනිත්ත්‍රියවිසයෙසු න සම්පවෙධෙය්‍ය. එවං පරිපුරො ඉන්ත්‍රියසංවරො ව චුත්තො හොති. පුරිමෙහි වා ඉන්ත්‍රියසංවරං දස්සෙත්වා ඉමිනා “අරඤ්ඤෙ වසතා හෙරවං දිස්වා වා සුත්වා වා නප්පවෙධිතබ්බ”න්ති දස්සෙති.

එකෙනාකාරෙනානි එකෙන කාරණෙන. භයමිපි හෙරවමිපි තඤ්ඤෙවානි භයන්ති ව හෙරවන්ති ව බුද්දකමිපි මහන්තමිපි උත්තාසනිමිත්තමෙව. තමෙවන්ථං දස්සෙතුං “චුත්තං හෙත”න්තිආදිමාහ. භයන්ති තප්පච්චයා උප්පන්නහයං. භයානකන්ති ආකාරනිද්දෙසො. ඡම්භිතත්තන්ති භයවසෙන ගත්තවලනං. ලොමහංසොති ලොමානං හංසනං උද්ධග්ගහාවො. ඉමිනා පදද්වයෙන කිව්වතො භයං දස්සෙත්වා පුන “වෙතසො උබ්බෙගො උත්තාසො”ති සභාවතො දස්සෙති. උබ්බෙග්ගොති හිරුකො, උත්තාසොති විත්තක්කොහො. ඡාතිභයන්ති ඡාතිං පට්ඨව උප්පන්නහයං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. රාජතො උප්පන්නහයං රාජහයං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අත්තානුවාදහයන්ති පාපකම්මිනො අත්තානං අනුවදන්තස්ස උප්පජ්ජනකහයං. පරානුවාදහයන්ති පරස්ස අනුවාදතො උප්පජ්ජනකහයං.

දණ්ඩහයන්ති ආගාරිකස්ස රඤ්ඤා පවත්තිතදණ්ඩං, අනාගාරිකස්ස විනයදණ්ඩං පට්ඨව උප්පජ්ජනකහයං. දුග්ගතිහයන්ති වත්තාරො අපායෙ පට්ඨව උප්පජ්ජනකහයං. ඌමිහයන්ති මහාසමුද්දෙ උදකං ඔරොහන්තස්ස පවත්තහයං. මහාසමුද්දෙ කිර මහින්දවිවි නාම සට්ඨි යොජනානි උග්ගච්ඡති, තරඬගව්වි නාම පණ්ණාස යොජනානි, රොහණවිවි නාම වත්තාලිස යොජනානි උග්ගච්ඡති. එවරුපා ඌමියො පට්ඨව පවත්තං ඌමිහයං. කුමිහිලතො පවත්තං හයං කුමිහිලහයං. උදකාවට්ටතො හයං ආවට්ටහයං. සුසුකා වුව්වති වණ්ඩමච්ඡො, තතො හයං සුසුකාහයං. ආජීවිකහයන්ති ජීවිතචුත්තිතො හයං ආජීවිකහයං. අසිලොකහයන්ති ගරහතො හයං.

159. ලද්ධා න සන්නිධිං කසිරාති එතෙසං අන්තාදිනං යංකිඤ්චි ධම්මෙන ලභිත්වා “අරඤ්ඤෙ ව සෙනාසනෙ වසතා දුල්ලහ”න්ති වින්තෙත්වා සන්නිධිං න කරෙයා.

ඔදනොති සාලි වීභි යවො ගොධුමො කඩගු වරකො කුදුසකොති සත්තන්තං ධඤ්ඤානං ධඤ්ඤානුලොමානඤ්ච තණ්ඩුලෙහි නිබ්බන්තො. කුමිමාසොති යවෙහි නිබ්බන්තො. සත්තුති සාලිආදිහි කතසත්තු. මච්ඡො දකසම්භවො. මංසං පාකට්මෙව. අම්බපානන්ති ආමෙහි වා පක්කෙහි වා අම්බෙහි කතපානං. තත්ථ ආමෙහි කරොන්තෙන අම්බතරුණානි හින්දිත්වා උදකෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ ආදිච්චපාකෙන පවිත්වා පරිස්සාවෙන්වා තදහු පටිග්ගහිතෙහි මධුසක්කරකප්පුරාදිහි යොජෙත්වා කාතබ්බං. ජම්බුපානන්ති ජම්බුඵලෙහි කතපානං. වොවපානන්ති අට්ඨිකෙහි කදලිඵලෙහි කතපානං. මොවපානන්ති අනට්ඨිකෙහි කදලිඵලෙහි කතපානං. මධුකපානන්ති මධුකානං ඡාතිරසෙන කතපානං. තං පන උදකසම්භිත්තං වට්ටති, සුද්ධං න වට්ටති. මුද්දිකපානන්ති මුද්දිකා උදකෙ මද්දිත්වා අම්බපානං විය කතපානං. සාලුකපානන්ති රත්තුප්පලනීලුප්පලාදිනං සාලුකෙ මද්දිත්වා කතපානං. ඵාරුසකපානන්ති ඵාරුසකෙහි අම්බපානං විය කතපානං. කොසම්බපානන්ති කොසම්බඵලෙහි කතපානං. කොලපානන්ති කොලඵලෙහි කතපානං. බදරපානන්ති මහාකොලඵලෙහි අම්බපානං විය කතපානං. ඉමානි එකාදස පානානි, තානිපි ආදිච්චපාකානි වට්ටන්ති.

සතපානන්ති සප්පිපානං. තෙලපානන්ති තිලතෙලාදිනං පානං. පයොපානන්ති බීරපානං. යාගුපානන්ති සීතලාදියාගුපානං. රසපානන්ති සාකාදිරසපානං. පිට්ඨබ්ජ්ජකන්ති සත්තන්තං තාව ධඤ්ඤානං ධඤ්ඤානුලොමානං අපරණ්ණානඤ්ච පිට්ඨං පනසපිට්ඨං ලබුප්පිට්ඨං අම්බාටකපිට්ඨං සාලපිට්ඨං බීරවල්ලිපිට්ඨඤ්චාති එවමාදිනං පිට්ඨෙහි කතං පිට්ඨබ්ජ්ජකං. පුච්චබ්ජ්ජකම්පි එතෙහියෙව කතං. මූලබ්ජ්ජකන්ති මූලකමූලං බාරකමූලං වුව්වුමූලන්ති එවමාදි. තච්චබ්ජ්ජකන්ති උච්ඡුතවාදයො. පත්තබ්ජ්ජකන්ති නිම්බපණ්ණකුට්ඨපණ්ණපටොලපණ්ණසුලසපණ්ණාදයො. පුප්ඵබ්ජ්ජකන්ති මූලකපුප්ඵබාරකපුප්ඵසෙනවරණසිග්ගඋප්පලපදුමකාදයො. ඵලබ්ජ්ජකන්ති පනසලබුප්පාලනාලිකෙරඅම්බාටකතින්තිණ්ණකමාතුලුඬිගකපිට්ඨඵලඅලාබුකුම්භණ්ඩපුස්ස-ඵලනිම්බරුසකතිලවාතිඬිගණ්ණවොචමොචමධුකාදිනං ඵලානං බ්ජ්ජකං.

න කුහනායාති න විම්භාපනාය. න ලපනායාති පච්චයන්ථං න ලපනාය. විහාරං ආගතෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය භොන්තො ආගතා”ති හික්ඛු නිමන්තෙතුන්ති. “යදි එවං ගච්ඡථ, අහං පච්ඡතො ගහෙන්වා ආගච්ඡාමි”ති එවං න ලපනාය. අථ වා අත්තානං උපනෙත්වා “අහං තිස්සො, මයි රාජා පසන්තො, මයි අසුකො රාජා අසුකො ව රාජමහාමත්තො පසන්තො”ති එවං න ලපනාය. න නෙමිත්තිකතායාති යෙන කෙනචි පරෙසං පච්චයදානසඤ්ඤාපනකෙන කායච්චිකම්මෙන න නෙමිත්තිකතාය. න නිප්පෙසිකතායාති යා පරෙසං අක්කොසනාදිකිරියා යස්මා වෙඨපෙසිකා විය අබ්භඩ්ගං පරස්ස ගුණං නිප්පෙසෙති නිපුඤ්ජති, යස්මා වා ගන්ධජානං නිපිසිත්වා ගන්ධමග්ගනා විය පරගුණෙ නිපිසිත්වා විචුණ්ණෙත්වා එසා ලාභමග්ගනා හොති, තස්මා “නිප්පෙසිකතා”ති වුව්වති. න එවරුපාය නිප්පෙසිකතාය. න ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣීසනතායාති එත්ථ නිජ්ඣීසනතාති මග්ගනා, අඤ්ඤතො ලද්ධඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථ හරණවසෙන ලාභෙන ලාභමග්ගනා නාම හොති. න එවරුපාය ලාභෙන ලාභමග්ගනාය.

න දාරුදානෙනාති න පච්චයහෙතුකෙන දාරුදානෙන විහාරෙ උට්ඨිතඤ්ඤි අරඤ්ඤතො වා ආහරිත්වා රක්ඛිතගොපිතදාරුං “එවං මෙ පච්චයං දස්සන්ති”ති උපට්ඨාකානං දාතුං න වට්ටති. එවඤ්ඤි ජීවිකං කප්පෙන්තො අනෙසනාය මිච්ඡාජීවෙන ජීවති, සො දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං පාපුණාති, සම්පරායෙ ව අපායපරිපූරකො හොති. අත්තතො පුග්ගලිකං දාරුං කුසලඬිගහත්ථාය දදන්තො කුලදුසකදුක්කටං ආපජ්ජති, පරපුග්ගලිකං ථෙය්‍යවිත්තෙන දදන්තො හණ්ඩග්ගෙන කාරෙතබ්බො. සඩ්ධිකෙපි එසෙව නයො. සවෙ පන තං ඉස්සරතාය දෙනි, ගරුහණ්ඩවිස්සජ්ජනං ආපජ්ජති. කතරං පන දාරු ගරුහණ්ඩං හොති, කතරං න හොතීති? යං තාව අරොපිමං සයංජානං, තං සඩ්ධෙසන පරිච්ඡින්නට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං, තතො පරං න ගරුහණ්ඩං. රොපිමට්ඨානෙ ව සබ්බෙන සබ්බං ගරුහණ්ඩං, පමාණතො සුවිදණ්ඩකප්පමාණං ගරුහණ්ඩං.

න වෙළඳානෙතනානිආදීසුපි න වෙළඳානෙතනානි න පව්වයහෙතුකෙන වෙළඳානෙතනානිආදි සබ්බං න දාරුදානෙතනානි එත්ථ චුත්තනනෙව වෙදිතබ්බං. වෙළ පන පමාණතො තෙලනාළිප්පමාණො ගරුහණ්ඩං, න තතො හෙට්ඨා. මනුස්සා විහාරං ගත්ත්වා වෙළං යාවත්ති, භික්ඛු “සඩ්ධිකො”ති දාතුං න විසහන්ති, මනුස්සා පුනස්පුනං යාවත්ති වා තජ්ජෙත්ති වා, තදා භික්ඛුහි “දණ්ඩකම්මං කත්වා ගණ්හපා”ති වත්තුං වට්ටති, වෙළදානං නාම න හොති. සචෙ තෙ දණ්ඩකම්මත්ථාය වාසිඵරසුආදීනි වා බාදනීයං වා හොජනීයං වා දෙන්ති, ගහෙතුං න වට්ටති.

විනයට්ඨකථායං පන “දඩ්ඨගෙහා මනුස්සා ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්තා න වාරෙතබ්බා”ති චුත්තං. සචෙ සඩ්ධිසස්ස වෙළගුම්බෙ වෙළදුස්සිකා උප්පජ්ජති, තං අකොට්ටාපෙන්නානං වෙළ නස්සති. “කිං කාතබ්බ”න්ති භික්ඛාචාරෙ මනුස්සානං ආචික්ඛිතබ්බං. සචෙ කොට්ටෙතුං න ඉච්ඡන්ති, “සමං භාගං ලභිස්සපා”ති වත්තබ්බා. න ඉච්ඡන්තියෙව, “ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලභිස්සපා”ති වත්තබ්බා. එවම්පි අනිච්ඡන්තෙසු නට්ඨෙන අත්ථො නත්ථී, “තුම්භාකං ඛණෙ සති දණ්ඩකම්මං කරිස්සප, කොට්ටෙන්වා ගණ්හපා”ති වත්තබ්බා, වෙළදානං නාම න හොති. වෙළගුම්බෙ අග්ගිමිහි උට්ඨිතෙපි උදකෙන වුස්භමානවෙළුසුපි එසෙව නයො.

පත්තදානෙ ගරුහණ්ඩනය අයං විනිච්ඡයො – පත්තම්පි හි යත්ථ වික්කායති, ගන්ධකාරාදයො ගන්ධපලිවෙයනාදීනං අත්ථාය ගණ්හන්ති, තාදිසෙ දුල්ලභට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං හොති. එස තාව කිංසුකපත්තකණ්ණපිළන්ධනතාලපත්තාදීසු විනිච්ඡයො. තාලපණ්ණම්පි ඉමස්මිංයෙව ඨානෙ කට්ඨෙතබ්බං – තාලපණ්ණම්පි හි සයංජාතෙ තාලවනෙ සඩ්ධෙත පරිච්ඡින්නට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං, න තතො පරං, රොපිමතාලෙසු සබ්බම්පි ගරුහණ්ඩං, තස්ස පමාණං හෙට්ඨිමකොට්ඨා අට්ඨකිගුලප්පමාණොපි රිත්තපොත්ථකො. තිණම්පි එත්ථෙව පක්ඛිපිත්වා කට්ඨෙතබ්බං. යත්ථ පන තිණං නත්ථී, තත්ථ තාලනාළිකෙරපණ්ණාදීහිපි ඡාදෙන්ති. තස්මා තානිපි තිණෙනෙව සඬිගහිතානි. ඉති මුඤ්ජපලාලාදීසු යංකිඤ්චි මුට්ඨිප්පමාණං තිණං. නාළිකෙරපණ්ණාදීසු ව එකපණ්ණම්පි සඩ්ධිසස්ස දින්නං වා තත්ථ ඡාතං වා බහිආරාමෙ සඩ්ධිසස්ස තිණවත්ථුම්හි ඡාතතිණං වා රක්ඛිතගොපිතං වා ගරුහණ්ඩං හොති. තං පන සඩ්ධිසකම්මෙ ව චෙතියකම්මෙ ව කතෙ අතිරෙකං පුග්ගලිකකම්මෙ දාතුං වට්ටති. හෙට්ඨා චුත්තදාරුවෙළුසුපි එසෙව නයො.

පුප්ඵදානෙ “එත්තකෙසු රුක්ඛෙසු පුප්ඵානි විස්සජ්ජිත්වා යාගුහත්තත්ථාය උපනෙත්තු, එත්තකෙසු සෙනාසනපටිසඩ්ධරණෙ උපනෙත්තු”ති එවං නියමිතට්ඨානෙයෙව පුප්ඵානි ගරුහණ්ඩානි හොන්ති. යදි සාමණෙරා පුප්ඵානි ඔව්නිත්වා රාසිං කරොන්ති, පඤ්චඩ්ගසමන්නාගතො පුප්ඵභාජකො භික්ඛු භික්ඛුසඩ්ධං ගණෙත්වා කොට්ඨාසෙ කරොති. සො සම්පත්තපරිසාය සඩ්ධිසං අනාපුච්ඡිත්ථාව දාතුං ලහති. අසම්මතෙන පන ආපුච්ඡිත්ථා දාතබ්බං. භික්ඛුනො පන කස්ස පුප්ඵානි දාතුං ලබ්හති, කස්ස න ලබ්හති? මාතාපිතුනං ගෙහං හරිත්ථාපි ගෙහතො පක්කොසාපෙත්ථාපි “වත්ථුපුප්ඵං කරොපා”ති දාතුං ලබ්හති, පිළන්ධනත්ථාය න ලබ්හති. සෙසඤ්ඤානිනං පන හරිත්ථා න දාතබ්බං, පක්කොසාපෙත්ථා පුප්පනත්ථාය දාතබ්බං. සෙසජනස්ස පුප්පනට්ඨානං සම්පත්තස්ස අපච්චාසිසන්තෙන දාතබ්බං, පුප්ඵදානං නාම න හොති.

විහාරෙ බහුනි පුප්ඵානි පුප්ඵන්ති, භික්ඛුනා පිණ්ඩාය වරත්තෙන මනුස්සෙ දිස්වා “විහාරෙ බහුනි පුප්ඵානි පුප්ඵො”ති වත්තබ්බං, වචනමත්තෙ දොසො නත්ථී, “මනුස්සා බාදනීයහොජනීයං ආදාය ආගමිස්සන්ති”ති විත්තෙන පන න වත්තබ්බං. සචෙ වදති, බාදනීයහොජනීයං න පරිභුඤ්ජිතබ්බං. මනුස්සා අත්තතො ධම්මතාය “විහාරෙ පුප්ඵානි අත්ථී”ති පුච්ඡිත්ථා “අසුකදිවසෙ විහාරං ආගමිස්සාම, සාමණෙරානං පුප්ඵානි ඔව්නිතුං මා දෙපා”ති වදන්ති. භික්ඛු සාමණෙරානං කට්ඨෙව පමුට්ඨො, සාමණෙරෙහි පුප්ඵානි ඔව්නානි, මනුස්සා භික්ඛුං උපසඩ්ධකම්ත්ථා මයං තුම්භාකං අසුකදිවසෙ එවං ආරොවයිම්හ “සාමණෙරානං පුප්ඵානි ඔව්නිතුං මා දෙපා”ති, කස්මා න වාරයිත්ථානි? “සති මෙ පමුට්ඨා, පුප්ඵානි ඔව්නිතමත්තානෙව, න තාව පුජා කතා”ති වත්තබ්බං, “ගණ්හප්පුප්ඵො”ති න වත්තබ්බං. සචෙ වදති, ආමිසං න පරිභුඤ්ජිතබ්බං. අපරො භික්ඛු සාමණෙරානං ආචික්ඛති “අසුකගාමවාසිනො ‘පුප්ඵානි මා ඔව්නිත්ථා’ති ආහංසු”ති මනුස්සාපි ආමිසං ආහරිත්ථා දානං දත්වා වදන්ති “අම්භාකං මනුස්සා න බහුකා, සාමණෙරෙ අම්භෙහි සහ පුප්ඵානි ඔව්නිතුං ආණාපෙපා”ති. “සාමණෙරෙහි භික්ඛා ලද්ධා. යෙ භික්ඛාචාරං න ගච්ඡන්ති, තෙ සයමෙව ඡානිස්සන්ති උපාසකා”ති වත්තබ්බං. එත්තකං නයං ලභිත්ථා සාමණෙරෙ පුත්තෙ වා භාතිකෙ වා කත්වා පුප්ඵානි ඔව්නාපෙතුං දොසො නත්ථී, පුප්ඵදානං නාම න හොති.

ඵලදානෙ ඵලම්පි පුප්ඵං විය නියමිතමෙව ගරුහණ්ඩං හොති. විහාරෙ බහුකස්මිං ඵලාඵලෙ සති අභාසුකමනුස්සා ආගන්ත්වා යාවත්ති, භික්ඛු “සඩ්ධික”න්ති දාතුං න උස්සහන්ති, මනුස්සා විප්පට්ඨාරිනො අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති, තත්ථ කිං කාතබ්බන්ති? ඵලෙහි වා රුක්ඛෙහි වා පරිච්ඡින්නදිත්ථා කට්ඨා කාතබ්බා “අසුකෙ ව රුක්ඛෙ අසුකෙ ව රුක්ඛෙ එත්තකානි ඵලානි ගණ්හන්තා, එත්තකෙසු වා රුක්ඛෙසු ඵලානි ගණ්හන්තා න වාරෙතබ්බා”ති. වොරා වා ඉස්සරා වා බලක්කාරෙත ගණ්හන්තා න වාරෙතබ්බා. කුද්ධා හි තෙ සකලවිහාරම්පි නාසෙයස්සං, ආදීනවො පන කට්ඨෙතබ්බොති.

සිනානදානෙ සිනානවුණ්ණානි කොට්ටිතානි න ගරුහණ්ඩානි, අකොට්ටිතො රුක්ඛෙ ඨිතොව රුක්ඛතවො ගරුහණ්ඩං, වුණ්ණං පන අග්ගිලානස්ස රජනනිපක්කං වට්ටති. ගිලානස්ස යංකිඤ්චි වුණ්ණං දාතුං වට්ටතියෙව.

න වුණ්ණදානෙනාති වුත්තනගෙන සිරිසවුණ්ණාදිනං දානෙන. මත්තිකාදානෙමත්තිකා හි යත්ථ දුල්ලහා හොති, තත්ථෙව ගරුහණ්ඩං. සාපි හෙට්ඨිමකොටියා තිංසපලගුළපිණ්ඩපමාණාව, තතො හෙට්ඨා න ගරුහණ්ඩත්ති.

දන්තකට්ඨදානෙ දන්තකට්ඨං අවිජින්නකමෙව ගරුහණ්ඩං. යෙසං සාමණෙරානං සඤ්ඤානො දන්තකට්ඨවාරො පාපුණාති, තෙ අත්තනො ආවරියුපජ්ඣායානං පාටියෙක්කං දාතුං න ලහන්ති. යෙහි පන “එත්තකාති දන්තකට්ඨාති ආහරිතබ්බාති”ති පරිච්ඡින්නත්වා වාරා ගහිතා, තෙ අතිරෙකාති ආවරියුපජ්ඣායානං දාතුං ලහන්ති. එකෙන හික්ඛුනා දන්තකට්ඨමාලකතො බහුති දන්තකට්ඨාති න ගහෙතබ්බාති, දෙවසිකං එකෙකමෙව ගහෙතබ්බං. පාටියෙක්කං වසන්තෙනාපි හික්ඛුසඤ්ඤා ගණයිත්වා යත්තකාති අත්තනො පාපුණන්ති, තත්තකානෙව ගහෙත්වා ගන්තබ්බං. අන්තරා ආගන්තුකෙසු වා ආගතෙසු දිසං වා පක්කමන්තෙසු ආහරිත්වා ගහිතට්ඨානෙයෙව යපෙතබ්බාති. න මුබ්බෙදකදානෙනාති න මුබ්බෙවනඋදකදානෙන.

න වාටුකමායාසාතිආදියු වාටුකමායා වුවිච්ඡි අත්තානං දාසං විය නිවට්ඨානෙ යපෙත්වා පරස්ස බලිතවචනම්පි සණ්ඨපෙත්වා පියකාමතාය පග්ගස්භවවනං. න මුග්ගසුපායාසාති න මුග්ගසුපසමානතාය. මුග්ගසුපසමානතාති සච්චාලිකෙන ජීවිකං කප්පනතාය එතං අධිවචනං. යථා හි මුග්ගසුපෙ පව්චන්තෙ බහු මුග්ගා පාකං ගච්ඡන්ති ථොකා න ගච්ඡන්ති, එවමෙව සච්චාලිකෙන ජීවිකකප්පකෙ පුග්ගලෙ බහු අලිකං හොති, අප්පකං සච්චං. යථා වා මුග්ගසුපස්ස අපච්ඡන්තට්ඨානං නාම නත්ථි, එවමෙව සච්චාලිකවුත්තිතො පුග්ගලස්ස අප්පතිට්ඨානං නාම නත්ථි. සිඤ්ඤාටකං විය ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානස්ස පතිට්ඨාති. තෙනස්ස සා මුසාවාදිතා “මුග්ගසුපායා”ති වුත්තා. න පාරිභට්ඨායාති න පරිභට්ඨමමභාවෙන. පරිභට්ඨස්ස හි කම්මං පාරිභට්ඨං, තස්ස භාවො පාරිභට්ඨතා, අලඬකාරකරණාදිහි දාරකකීළාපනස්සෙන අධිවචනං. න පීයමද්දිකතායාති න සහසා සරං පච්ඡිත්වා පීයකෙ නිසිදනකතාය.

න වත්ථුච්ඡායාතිආදියු වත්ථුච්ඡා නාම ගාමනිගමනගරාදිනං සුනිච්චිට්ඨදුන්නිච්චිට්ඨානසත්ථං. තිරිච්ඡානච්ඡා නාම අනියානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරිච්ඡානභූතා අඬගසත්ථනිමිත්තාදිකා අවසෙසච්ඡා. අඬගච්ඡා නාම ඉත්ථිපුරිසානං සුභගදුබ්භගලක්ඛණජානනං. නක්ඛත්තච්ඡා නාම නක්ඛත්තානං යොගජානනසත්ථං.

න දුතගමනෙනාති න දුතෙයාං කත්වා ගමනෙන. න පභිණගමනෙනාති න ගිහිනං සාසනං ගහෙත්වා සරා සරං පහිතස්ස ගමනෙන. න ජඬසපෙසනියෙනාති ගාමන්තරදෙසන්තරාදියු තෙසං තෙසං ගිහිනං සාසනපටිසාසනං හරණෙන. ඉද්දන්ති ජඬසපෙසනියං නාම අත්තනො මාතාපිතුනං, යෙ වාස්ස මාතාපිතරො උපට්ඨන්ති, තෙසං සාසනං ගහෙත්වා කත්ථි ගමනවසෙන වට්ටති. චෙතියස්ස වා සඬසස්ස වා අත්තනො වා කම්මං කරොන්තානං වඩ්ඪකීනම්පි සාසනං හරිතුං වට්ටති. මනුස්සා “දානං දස්සාම, පූජං කරස්සාම, හික්ඛුසඤ්ඤා ආචික්ඛා”ති ව වදන්ති; “අසුකත්ථෙරස්ස නාම දෙථා”ති පිණ්ඩපාතං වා හෙසජ්ජං වා චිවරං වා දෙන්ති, “විහාරෙ පූජං කරොථා”ති මාලාගන්ධවිලෙපනාදිනි වා ධජපටාකාදිනි වා නියානෙන්ති. සබ්බං හරිතුං වට්ටති, ජඬසපෙසනියං නාම න හොති. සෙසසාසනං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තස්ස පදවාරෙ පදවාරෙ දොසො.

න වෙජ්ජකම්මෙනාති න වෙජ්ජෙන හුත්වා කායනිකිච්ඡනාදිහෙසජ්ජකරණෙන. හෙසජ්ජං පන පඤ්චන්තං සහධම්මිකානං කාතබ්බං හික්ඛුස්ස හික්ඛුනියා සික්ඛමානාය සාමණෙරස්ස සාමණෙරියා. සමස්සිලසද්ධාපඤ්ඤානඤ්ඤි එතෙසං තිසු සික්ඛාසු යුත්තානං හෙසජ්ජං අකාතුං න ලබ්භති. මාතාපිතුනං තදුපට්ඨාකානං අත්තනො වෙය්‍යාවච්චකරස්ස පණ්ඩුපලාසස්සාති එතෙසං පඤ්චන්තම්පි කාතුං වට්ටති. ජෙට්ඨභාතු, කනිට්ඨභාතු, ජෙට්ඨගහිනියා, කනිට්ඨගහිනියා, වුළුමාතුයා, මහාමාතුයා, වුළුපිතුනො, මහාපිතුනො, පිතුච්ඡාය, මාතුච්ඡායාති එතෙසං පන දසන්තම්පි කරොන්තෙන තෙසංයෙව සන්තකං හෙසජ්ජං ගහෙත්වා කෙවලං යොජෙත්වා දාතබ්බං. සවෙ නප්පහොති, අත්තනො සන්තකං තාවකාලිකං දාතබ්බං. එතෙසං පුත්තපරම්පරා යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා, තාව චත්තාරො පව්චයෙ ආහරාපෙන්තස්ස අකතච්ඤ්ඤත්ති වා, හෙසජ්ජං කරොන්තස්ස වෙජ්ජකම්මං වා, කුලදුසකාපත්ති වා න හොති.

න පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකෙනාති එත්ථ පිණ්ඩපාතො කස්ස දාතබ්බො, කස්ස න දාතබ්බො? මාතාපිතුනං තදුපට්ඨාකානං වෙය්‍යාවච්චකරස්ස පණ්ඩුපලාසස්ස සම්පත්තස්ස දාමරිකවොරස්ස ඉස්සරස්සාපි දාතබ්බො. එතෙසං දත්වා පච්ඡා ලද්ධම්පි පිණ්ඩපටිපිණ්ඩං නාම න හොති. න දානානුප්පදානෙනාති අත්තනො දින්නාකානං න පුන දානෙන. ධම්මෙනාති ධම්මෙන උප්පන්නං. සමෙනාති කායසුචරිතාදිනා. ලද්ධාති කායෙන ලද්ධා. ලභිත්වාති විත්තෙන පාපුණිත්වා. අධිගන්ත්වාති සම්පාපුණිත්වා. වින්දිත්වාති ඤාණෙන වින්දිත්වා. පටිලභිත්වාති පුනප්පුනං ලභිත්වා.

අන්තසන්නිධිත්ති එත්ථ දුට්ඨා අන්තකථා විනයවසෙන ව සල්ලෙබ්බසෙන ව. විනයවසෙන තාව යංකිඤ්චි අන්තං අප්ප පටිග්ගහිතං අපරප්පු සන්නිධිකාරකං හොති, තස්ස පරිභොගෙ පාචිත්තියං. අත්තනා ලද්ධං පන සාමණෙරානං දත්වා තෙහි ලද්ධං යපාපෙත්වා දුතියදිවසෙ භුඤ්ජිතුං වට්ටති, සල්ලෙබ්බො පන න හොති.

පානසන්නිධිමිහිපි එසෙව නයො. එත්ථ පානං නාම අම්බපානාදිනි අට්ඨ පානානි, යානි වෙ තෙසං අනුලොමානි.

වත්පසන්නිධින්නිදාදිමහි අනධිට්ඨිතාවිකප්පිතං සන්නිධි ව හොති සල්ලෙබ්බස්ස ව කොපෙනි. අයං පරියාය කථාව, නිප්පරියායනො පන නිව්වරසන්තුට්ඨෙත භවිතබ්බං, වතුත්ථං ලභිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං. සචෙ යස්ස කස්සච දාතුං න සක්කොති, යස්ස පන දාතුකාමො හොති, සො උද්දෙසත්ථාය වා පරිපුච්ඡත්ථාය වා ගතො, ආගතමත්තෙ දාතබ්බං, අදාතුං න වට්ටති. විචරෙ පන අප්පහොන්තෙ සතියා පච්චාසාය අනුඤ්ඤාතකාලං යපෙනුං වට්ටති. සුචිසුත්තව්වරකාරකානං අලාභෙන තතො පරමපි විනයකම්මං කත්වා යපෙනුං වට්ටති. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ පුන ඊදිසං කුතො ලභිස්සාමි”ති පන යපෙනුං න වට්ටති, සන්නිධි ව හොති, සල්ලෙබ්බස්ස ව කොපෙනි.

යානසන්නිධිමහි යානං නාම වය්භං රථො සකටං සන්දමානිකා සිවිකා පාටඬිකිති නෙතං පබ්බජිතස්ස යානං. උපාහනා පන පබ්බජිතස්ස යානංයෙව. එකභික්ඛුස්ස හි එකො අරඤ්ඤත්ථාය, එකා ධොතපාදකත්ථායාති උක්කංසතො ද්වෙ උපාහනසඬ්ඨායා වට්ටන්ති, තතියං ලභිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං, “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ අඤ්ඤං කුතො ලභිස්සාමි”ති හි යපෙනුං න වට්ටති, සන්නිධි ව හොති, සල්ලෙබ්බස්ස ව කොපෙනි.

සයනසන්නිධිමහි සයනන්ති මඤ්ඤො. එකස්ස භික්ඛුනො එකො ගබ්භෙ එකො දිවාට්ඨානෙති උක්කංසතො ද්වෙ මඤ්ඤො වට්ටන්ති, තතො උත්තරි ලභිත්වා අඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො වා ගණස්ස වා දාතබ්බං, අදාතුං න වට්ටති, සන්නිධි වෙව හොති, සල්ලෙබ්බස්ස ව කොපෙනි.

ගන්ධසන්නිධිමහි භික්ඛුනො කණ්ඩුකච්ඡුප්පිදොසාදිආබාධෙ සති ගන්ධො වට්ටති. තෙන ගන්ධෙන තස්මිං රොගෙ වූපසන්තෙ අඤ්ඤෙසං වා ආබාධිකානං දාතබ්බං. ද්වාරෙ පඤ්චඩ්ගුලසරඬුපනාදිසු වා උපනෙතබ්බං. “පුන රොගෙ සති භවිස්සති”ති යපෙනුං න වට්ටති, ගන්ධසන්නිධි ව හොති, සල්ලෙබ්බස්ස ව කොපෙනි.

ආමිසන්නි අන්තාදිවුත්තාවසෙසංව දට්ඨබ්බං. සෙයාපීදං – ඉධෙකච්චො භික්ඛු “තථාරූපෙ කාලෙ උපකාරාය භවිස්සන්ති”ති නිලතණ්ඩුලමුග්ගමාසනාලිකෙරලොණමච්ඡමංසවල්ලුරසප්පිතෙලගුළු- භාජනාදීනි ආභරාපෙත්වා යපෙනි. සො වස්සකාලෙ කාලස්සෙව සාමණෙරෙහි යාගුං පවාපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා “සාමණෙර උදකකද්දමෙ දුක්ඛං ගාමං පටිසිතුං, ගච්ඡ අසුකකුලං ගන්ත්වා මය්භං විහාරෙ නිසින්තභාවං ආරොවෙහි, අසුකකුලතො දධිආදීනි ආභරා”ති පෙසෙති. භික්ඛුහි “කිං, භන්තෙ, ගාමං පටිසථා”ති වුත්තෙපි “දුප්පවෙසො ආවුසො ඉදානි ගාමො”ති වදති. තෙ “හොතු, භන්තෙ, අච්ඡට තුම්භෙ, මයං භික්ඛං පරියෙසින්වා ආභරිස්සාමා”ති ගච්ඡන්ති. අප් සාමණෙරොපි දධිආදීනි ආභරිත්වා භත්තඤ්ඤා ඛාඤ්ජනඤ්ඤා සම්පාදෙත්වා උපනෙති, තං භුඤ්ජන්තස්සෙව උපට්ඨාකා භත්තං පභිණන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං භුඤ්ජති. අප් භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං ගීවායාමකං භුඤ්ජතියෙව. එවං චතුරාසම්පි විනිනාමෙති. අයං වුවචති භික්ඛු “මුණ්ඩකුට්ඨිකජීවිකං ජීවති, න සමණජීවික”න්ති. එවරූපො ආමිසසන්නිධි නාම හොති.

භික්ඛුනො පන වසනට්ඨානෙ එකා තණ්ඩුලනාලි එකො ගුළුපිණ්ඩො චතුරාගමත්තං සප්පිති එත්තකං නිධෙතුං වට්ටති අකාලෙ සම්පත්තවොරානං අත්ථාය. තෙ හි එත්තකම්පි ආමිසපටිසන්ථාරං අලභන්තා ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍යං, තස්මා සචෙපි එත්තකං නත්ථී, ආභරාපෙත්වාපි යපෙනුං වට්ටති. අථාසුකකාලෙ ව යදෙන්ථ කප්පියං, තං අත්තනාපි පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති. කප්පියකුට්ඨියං පන බහුං යපෙන්තස්සාපි සන්නිධි නාම නත්ථී.

160. ක්‍රමායී න පාදලොලස්සාති ක්‍රමානාභිරතො ව න ව පාදලොලො අස්ස. විරමෙ කුක්කුච්චා නප්පමජ්ජෙය්‍යාති භත්පකුක්කුච්චාදිකුක්කුච්චං විනොදෙය්‍ය, සක්කච්චිකාරිතාය චෙන්ථ නප්පමජ්ජෙය්‍ය.

එකත්තමනුයුත්තොති එකිභාවං අනුයුත්තො. පරමත්ථගරුකොති උත්තමත්ථගරුකො. “සකත්ථගරුකො”ති වා පාඨො.

පටිසල්ලානාරාමොති ආරමණං ආරාමො, තතො තතො ආරම්මණතො පටිසංහරිත්වා එකිභාවෙ පටිසල්ලානෙ ආරාමො යස්ස සො පටිසල්ලානාරාමො. අස්සාති භවෙය්‍ය. තස්මිං රතොති පටිසල්ලානරතො. එතෙහි සිලෙසු පරිපුරකාරිතං දස්සෙති. තං කිස්ස හෙතු? සිලවිපන්තස්ස එකග්ගතාපි න සම්පජ්ජති. අප්කුක්කං වෙනොසමථමනුයුත්තොති අත්තතො විත්තසමථෙ යුත්තො. එත්ථ හි අප්කුක්කන්ති වා අත්තතොති වා එතං එකත්ථං, ඛාඤ්ජනමෙව නානං. භුම්මත්ථෙ පනෙතං උපයොගවචනං. අනුති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධං.

අනිරාකතජ්ඣානොති බහි අනිභතජ්ඣානො අවිනාසිතජ්ඣානො වා. නිභරණවිනාසත්ථඤ්ඤා ඉදං නිරාකරණං නාම. “ථම්භං නිරංකත්වා නිවාතවුත්ති”තිආදිසු (සු. නි. 328) වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බං. විපස්සනාය සමන්තාගතොති සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තො. සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා නිබ්බදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාති. තා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.741 ආදයො, 849 ආදයො) විත්ථාරිතා . බහුභෙතා සුඤ්ඤාගාරානන්ති වඩ්ඪෙතා සුඤ්ඤාගාරානං. එත්ථ ව සමථවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පටිසිත්වා නිසීදමානො භික්ඛු “බුභෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වෙදිතබ්බං. එකභුමකාදිභෙදෙ පාසාදෙ කුරුමානොපි සුඤ්ඤාගාරානං බුභෙතාති දට්ඨබ්බං.

සක්කව්වකාරීතිආදීසු දානාදීනං කුසලධම්මානං භාවනාය පුග්ගලස්ස වා දෙයාධම්මස්ස වා සක්කව්වකාරීතාවසෙන සක්කව්වකාරී. අස්සාති භවෙයා. සත්තභාවො සාතව්වං, සාතව්වකාරීතාවසෙන සාතව්වකාරී. නිරන්තරකාරීතාය අවධීතකාරී. යථා නාම කකණ්ටකො ථොකං ගන්ත්වා ථොකං තිට්ඨති, න නිරන්තරං ගච්ඡති, එවමෙව යො පුග්ගලො එකදිවසං දානං දත්වා පූජං වා කත්වා ධම්මං වා සුත්වා සමණධම්මං වා කත්වා පුන වීරස්සං කරොති, තං න නිරන්තරං පවත්තෙති. සො “අසාතව්වකාරී, ධීතකාරී”ති වුව්වති. යො පන එවං න භොති, සො අවධීතකාරී. අනොලීනවුත්තිකොති නිරන්තරකරණසංඛ්ඛාතස්ස විජ්ජාරස්ස අත්ථිතාය න ඔලීනවුත්තිකො. අනික්ඛිත්තවජන්දොති කුසලකිරියාය වීරියවජන්දස්ස අනික්ඛිත්තභාවෙන අනික්ඛිත්තවජන්දො. අනික්ඛිත්තධුරොති වීරියධුරස්ස අනොරොපකො, අනොසක්කිතමානසොති අත්ථො.

අප්පට්ඨානීති අනිවත්තනං. අධිට්ඨානන්ති කුසලකරණෙ පතිට්ඨාභාවො. අනුයොගොති අනුයුඤ්ජනං. අප්පමාදොති සතියා අවිජ්ජවාසො.

161. තත්ථිං මායං හස්සං බ්බිඛන්ති ආලසියඤ්ච මායඤ්ච හස්සඤ්ච කායිකං වාචසිකං බ්බිඛඤ්ච. සච්ඡුසන්ති සද්ධිං චිභුසාය.

රත්තින්දිවං ඡකොට්ඨාසං කරිත්වාති පුරිමයාමමජ්ඣිමයාමපච්ඡිමයාමවසෙන රත්තිං තයො තථා දිවාති ඡබ්බිධං කොට්ඨාසං කත්වා. පඤ්චකොට්ඨාසං පටිපග්ගෙයානි රත්තිං මජ්ඣිමයාමං විස්සජ්ජෙත්වා අවසෙසපඤ්චකොට්ඨාසෙසු න නිද්දං ඔක්කමෙයා. එකකොට්ඨාසං නිපජ්ජෙයානි එකං මජ්ඣිමයාමකොට්ඨාසං සතො සම්පජානො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමෙයා.

ඉධ භික්ඛු දිවසම්පි පුබ්බණ්හෙ මජ්ඣන්හෙ සායන්හෙති තයොපි දිවසකොට්ඨාසා ගතිතා. වඬිකමෙන නිපජ්ජායාති සකලං දිවසං ඉමිනා ඉරියාපට්ඨවෙයෙනෙව විහරන්තො විත්තස්ස ආවරණතො ආවරණියෙහි ධම්මෙහි පඤ්චහි නිවරණෙහි සබ්බාකුසලධම්මෙහි වා. විත්තං පරිසොධෙයානි තෙහි ධම්මෙහි විත්තං විසොධෙයා. යානං පනෙත්ථ කිඤ්චාපි න ගතිතං, වඬිකමනිපජ්ජාසන්තිස්සිතං පන කත්වා ගහෙතබ්බමෙව. පඨමං යාමන්ති සකලස්මිම්පි පඨමයාමෙ.

සෙයාන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙයා පෙතසෙයා සීහසෙයා තථාගතසෙයානි වතස්සො සෙයා. තත්ථ “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී වාමෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති (අ. නි. 1.4246) අයං කාමභොගීසෙයා. තෙසු හි යෙභුයොන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි. “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙයා. අප්පමංසලොභිතත්තා හි අට්ඨිසංඝාටසට්ඨිතා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නි. “සීහො, භික්ඛවෙ, මීගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙයාං කජ්ජෙති...පෙ.... අත්තමනො භොති”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙයා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා නඬිගුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිති පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬිගුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති. දිවසම්පි සයිත්වා පඬුජ්ඣමානො න උත්තස්තො පඬුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජ්ජිත්වා ධීතං භොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස අනුරූප”න්ති අනන්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජ්ජිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා ව සුරභාවස්ස ව අනුරූපමීද්”න්ති භට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජ්ජිතං විජ්ජිත්වා කෙසරභාරං විධුන්තිවා තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. වතුත්ථජ්ඣානසෙයා පන තථාගතසෙයානි වුව්වති. තාසු ඉධ සීහසෙයා ආගතා. අයඤ්චි තෙජ්ජස්සදඉරියාපට්ඨත්තා උත්තමසෙයා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අච්චාධායාති අතිආධාය ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා. ගොජ්ජකෙන හි ගොජ්ජකෙ, ජාණුනා වා ජාණුම්භි සංඝට්ඨියමානෙ අභිණ්හං වෙදනා උප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං න භොති, සෙයා අථාසු භොති. යථා පන න සංඝට්ඨෙති, එවං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං භොති, සෙයා ථාසු භොති. තෙන වුත්තං – “පාදෙ පාදං අච්චාධායා”ති. සතො සම්පජානොති සතියා වෙව සම්පජානපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතො හුත්වා. ඉමිනා සුපරිග්ගාහකං සතිසම්පජඤ්ඤං කරිතං. උට්ඨානසඤ්ඤං මනසිකරිත්වාති “අසුකවෙලාය නාම උට්ඨතිස්සාමි”ති එවං උට්ඨානවෙලාපරිච්ඡෙදකං උට්ඨානසඤ්ඤං විත්තෙ යපෙත්වා. එවං කත්වා නිපන්තො හි යථාපරිච්ඡින්නකාලෙයෙව උට්ඨාති.

වීරියන්ද්‍රියනිද්දෙසෙ වෙතසිකොති ඉදං වීරියස්ස නියමතො වෙතසිකභාවදීපනත්ථං වුත්තං, ඉදඤ්චි වීරියං “යදපි, භික්ඛවෙ, කායිකං වීරියං, තදපි වීරියසම්බොජ්ඣංඤා, යදපි වෙතසිකං වීරියං, තදපි වීරියසම්බොජ්ඣංඤා. ඉතිහිදං උද්දෙසං ගච්ඡති”ති එවමාදීසු සුත්තෙසු (සං. නි. 5.233) වඬිකමාදීති කරොන්තස්ස උප්පජ්ජනතාය කායිකන්ති වුව්වමානම්පි කායවිඤ්ඤාණං විය කායිකං නාම නත්ථි, වෙතසිකමෙව පනෙතන්ති දීපෙතුං “වෙතසිකො”ති වුත්තං. වීරියාරම්භොති වීරියසංඛ්ඛාතො ආරම්භො. අයඤ්චි ආරම්භසද්දො කම්මෙ ආපත්තියං කිරියායං වීරියෙ හිංසායං විකොපනෙති අනෙකෙසු අත්ථෙසු ආගතො.

“යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං ආරම්භපච්චයා;

එත්ථ හි කම්මං ආරම්භොති ආගතං. “ආරම්භති ච විජ්ජට්ඨාරි ච හොති”ති (අ. නි. 5.142; සු. ප. 191) එත්ථ ආපත්ති. “මහායඤ්ඤා මහාරම්භා, න තෙ හොන්ති මහජ්ජලා”ති (අ. නි. 4.39; සං. නි. 1.120) එත්ථ යුපුස්සාපනාදිකිරියා. “ආරම්භට් නික්කමට්, යුඤ්ජට් බුද්ධසාසනෙ”ති (සං. නි. 1.185; කථා. 333; නෙත්ති. 29; පෙට්කො. 38; මි. ප. 5.1.4) එත්ථ වීරියං. “සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරම්භන්ති”ති (ම. නි. 2.51) එත්ථ හිංසා. “ඛිජ්ජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරතො හොති”ති (දී. නි. 1.10; ම. නි. 1.293) එත්ථ ඡෙදනභඤ්ජනාදිකං විකොපනං. ඉධ පන වීරියමෙව අධිජ්ජෙනං. තෙනාහ “වීරියාරම්භොති වීරියසංඛාතො ආරම්භො”ති. වීරියඤ්ඤි ආරම්භනවසෙන ආරම්භොති චූච්චති. ඉදමස්ස සභාවපදං. කොසජ්ජෙනො නික්ඛමනවසෙන නික්කමො. පරං පරං ධානං අක්කමනවසෙන පරක්කමො. උග්ගන්ත්වා යමනවසෙන උය්‍යාමො. වායමනවසෙන වායාමො. උස්සහනවසෙන උස්සාහො. අධිමත්තුස්සහනවසෙන උස්සොළ්භී. ටීරභාවට්ඨෙන ටාමො. චිත්තචෙතසිකානං ධාරණවසෙන අච්චිජෙදනො වා පචත්තනවසෙන කුසලසන්තානං ධාරෙතීති ධිති.

අපරො නයො – නික්කමො චෙසො කාමානං පනුදනාය. පරක්කමො චෙසො ඛන්ධනච්ඡෙදාය. උය්‍යාමො චෙසො ඔසස්ස නිත්ථරණාය. වායාමො චෙසො පාරං ගමනට්ඨෙන. උස්සාහො චෙසො පුබ්බධිගට්ඨෙන. උස්සොළ්භී චෙසො අධිමත්තට්ඨෙන. ටාමො චෙසො පලිසුග්ගාටනාය. ධිති චෙසො අට්ඨිතකාරිතායාති.

“කාමං තථො ච න්භාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු”ති (අ. නි. 2.5) එවං පචත්තිකාලෙ අසිට්ඨපරක්කමවසෙන අසිට්ඨපරක්කමතා, ටීරපරක්කමො දළ්භපරක්කමොති අත්ථො. යස්මා පනෙතං වීරියං කුසලකම්මකරණට්ඨානෙ ඡන්දං න නික්ඛිපති, ධූරං න නික්ඛිපති, න ඔතාරෙති න විස්සජ්ජෙති, අනොසක්කිතමානසනං ආවහති, තස්මා “අනික්ඛිත්තච්ඡන්දනා අනික්ඛිත්තධූරතා”ති චුත්තං. යථා පන තජ්ජාතිකෙ උදකසම්භින්නට්ඨානෙ ධූරවාහගොණං “ගණ්හටා”ති වදන්ති, සො ජාණනා භූමිං උජ්ජිලෙත්වාපි ධූරං වහති, භූමියං පතිතුං න දෙති, එවමෙව වීරියං කුසලකම්මකරණට්ඨානෙ ධූරං න නික්ඛිපති පග්ගණ්හාති, තස්මා “ධූරසම්පග්ගාහො”ති චුත්තං. පග්ගහලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති වීරියන්ද්‍රියං. කොසජ්ජෙ න කම්පතීති වීරියබලං. යථා වනියානිකකුසලවායාමතාය සම්මාවායාමො.

තන්දීති ජාතිආලසියං. තන්දියනාති තන්දියනාකාරො. තන්දිමනකතාති තන්දියා අභිභූතචිත්තතා. අලසස්ස භාවො ආලසාං, ආලසායනාකාරො ආලසායනා. ආලසායනස්ස භාවො ආලසායනත්තං. ඉති සබ්බෙහි ඉමෙහි පදෙහි කිලෙසවසෙන කායාලසියං කථිතං.

වඤ්චනිකා වරියාති වඤ්චනිකා කිරියා. මා මං ජඤ්ඤාති වාචං භාසතීති ජානංයෙව පණ්ණත්තිං චිතික්කමන්තො හික්ඛු භාරියං කරොති, අම්භාකං පන චිතික්කමට්ඨානං නාම නත්ථිති උපසන්තො විය භාසති. කායෙන පරක්කමතීති “මයා කතං ඉදං පාපකම්මං මා කෙවි ජානිංසු”ති කායෙන වත්තං කරොති. විජ්ජමානදොසපට්ඨිජාදනතො වක්ඛුමොහනමායා වියාති මායා, මායාවිතො භාවො මායාවිතා. කත්වා පාපං පුන පට්ඨිජාදනතො අති අස්සරති එතාය සත්තොති අච්චසරා. කායවාචාකිරියාහි අඤ්ඤාටා දස්සනතො වඤ්චෙතීති වඤ්චනා. එතාය සත්තා නිකරොන්තීති නිකති, මිච්ඡා කරොන්තීති අත්ථො. “නාහං එවං කරොමි”ති පාපානං නික්ඛිපනතො නිකිරණා. “නාහං එවං කරොමි”ති පරිවජ්ජනතො පරිහරණා. කායාදිහි සංවරණතො ගුහනා. සබ්බතො භාගෙන ගුහනා පරිගුහනා. තිණපණ්ණෙහි විය ගුථං කායච්චිකම්මෙහි පාපං ඡාදියතීති ඡාදනා. සබ්බතො භාගෙන ඡාදනා පරිච්ඡාදනා. න උත්තානං කත්වා දස්සෙතීති අනුත්තානිකම්මං. න පාකට්ටං කත්වා දස්සෙතීති අනාවිකම්මං. සුට්ඨ ඡාදනා චොච්ඡාදනා. කතපාපපට්ඨිජාදනවසෙන පුනපි පාපස්ස කරණතො පාපකිරියා. අයං චූච්චතීති අයං කතපට්ඨිජාදනලක්ඛණා මායා නාම චූච්චති. යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො හස්මාපට්ඨිජන්තො විය අභිගාරො, උදකපට්ඨිජන්තො විය බාණු, පිලොතිකාය පලිවෙධිතං විය ච සත්ථං හොති. අතිවෙලං දන්තවිදංසකං හසතීති පමාණාතික්කන්තං දන්තං විවරිත්වා පරෙසං දස්සෙත්වා භාසං සොමනස්සං උජ්ජාදෙත්වා හසති.

කායිකා ච බ්බිධාති කායෙන පචත්තා කීළා. එසෙව නයො වාචසිකායපි. හත්ථිහිපි කීළන්තීති හත්ථිහි කීළන්ත්ථාය පුරතො ධාවනආධාවනපිට්ඨනිසීදනාදිකීට්ඨාය කීළන්ති. එසෙව නයො අස්සරට්ඨෙසුපි. අට්ඨපදෙපි කීළන්තීති එකෙකාය පන්තියා අට්ඨ අට්ඨ පදානි අස්සාති අට්ඨපදං, තස්මිං අට්ඨපදෙ. දසපදෙපි එසෙව නයො. ආකාසෙපිති අට්ඨපදදසපදෙසු විය ආකාසෙයෙව කීළන්ති. පරිහරපට්ඨිති භූමියං නානාපට්මණ්ඩලං කත්වා තත්ථ පරිහරිතබ්බපට්ටං පරිහරන්තා කීළන්ති. සන්තිකායපි කීළන්තීති සන්තිකකීළාය කීළන්ති, එකජ්ඣං යපිතා සාරියො වා පාසාණසක්ඛරායො වා අවාලෙන්තා නබෙනෙව අපනෙන්ති ච උපනෙන්ති ච. සවෙ තත්ථ කාවි චලති, පරාජයො හොතීති.

බලිකායාති ජුතඵලකෙ පාසකකීළාය කීළන්ති. සට්ඨකායාති සට්ඨකා චූච්චති දීඝදණ්ඩකෙන රස්සදණ්ඩකං පහරණකීළා, තාය කීළන්ති. සලාකහත්ථෙතාති ලාබාය වා මඤ්ජට්ඨියා වා පිට්ඨොදකෙන වා සලාකහත්ථං තෙමෙත්වා “කිං හොතු”ති භූමියං වා භිත්තියං වා තං පහරිත්වා හත්ථිඅස්සාදිරූපානි දස්සෙත්තා කීළන්ති. අක්ඛෙතාති

ගුලෙන. පඩිකවිරෙනානි පඩිකවිරං වුවවති පණ්ණානාලිකා, තං ධමන්තා කිළන්ති. වඩිකකෙනානි ගාමදාරකානං කිළනකෙන බුද්දකනාභිගලෙන. මොක්ඛවිකායානි සම්පරිවත්තකකිළාය, ආකාසෙ වා දණ්ඩං ගහෙන්වා භූමියං වා සීසං යංපෙත්වා හෙට්ඨපරියභාවෙන පරිවත්තන්තා කිළන්තිති චූත්තං හොති. විඪගුලකෙනානි විඪගුලකං වුවවති තාලපණ්ණාදිති කතං වාතප්පභාරෙන පරිභ්ගමනවක්කං, තෙන කිළන්ති. පත්තාල්භකෙනානි පත්තාල්භකං වුවවති පණ්ණානාලි, තාය වාලිකාදිති මීනන්තා කිළන්ති. රථකෙනානි බුද්දකරථෙන. ධනුකෙනානි බුද්දකධනුනා. අක්ඛරිකායානි අක්ඛරිකා වුවවති ආකාසෙ වා පිට්ඨියං වා අක්ඛරජානනකිළා, තාය කිළන්ති. මනෙසිකායානි මනෙසිකා වුවවති මනසා වින්තිතජානනකිළා, තාය කිළන්ති. යථාවජ්ජෙනානි යථාවජ්ජං වුවවති කාණුකුණ්ඩුජ්ජාදිනං යං යං වජ්ජං, තං තං පයොජෙත්වා දස්සනකිළා, තාය කිළන්ති. මුඛගෙරිකන්ති මුඛසද්දෙන හෙරි විය වාදනං. මුඛාලම්බරන්ති මුඛානුලිත්තහෙරිසද්දකරණං. මුඛචිණ්ඩිමකන්ති මුඛෙන පහතහෙරිසද්දකරණං. මුඛවලිමකන්ති ඔට්ඨමංසං ජිම්භං කත්වා සද්දකරණං. “මුඛතලික”න්තිපි පායො, මුඛං පරිවත්තෙන්වා ධමනං. මුඛගෙරුලකන්ති මුඛෙන හෙරිවාදනං. නාටකන්ති අභිනයං දස්සෙන්වා උග්ගණ්භාපනං. “නට්ටක”න්තිපි පායො. ලාපන්ති උක්කුට්ඨිතකරණං. ගීතන්ති ගායනං. දවකම්මන්ති භස්සකිළාකරණං. අයං වාවසිකා බිඬ්ඬානි අයං කිළා වාවාය ජාතා වච්ච්චාරෙ උප්පන්නා.

කෙසා ව මස්සු වානිආදියු කෙසානං කත්තරිකාය යානාතිරිත්තානි අකත්වා කත්තරිකාය ඡෙදනං මස්සුනං දායිකං යංපෙත්වා කප්පාසනාඤ්ච එකතොවණ්ඩිකාදිමාලා ව මූලගන්ධාදිගන්ධා ව ඡවිකරණවිලෙපනා ව. ගීවාදියු පිළන්ධනආභරණා ව සීසෙ පටිමුඤ්චනපසාධනපිළන්ධනා ව සරිරනිවාසනවිචිත්‍රවත්ථා ව සංවෙල්ලියඛන්ධනපසාධනාඤ්ච. “පරාසන”න්තිපි පායො. සීසවෙයනපටසඬ්ඬාතවෙයනාඤ්ච.

උච්ඡාදනාදියු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකානං සරිරගන්ධො ද්වාදසමත්තවස්සකාලෙ නස්සති, තෙසං සරිරගන්ධහරණත්ථාය ගන්ධවුණ්ණාදිති උච්ඡාදෙන්ති, එවරුපං උච්ඡාදනං න වට්ටති. පුඤ්ඤවන්තෙ පන දාරකෙ ඌරුසු නිපජ්ජාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හත්ථපාදඌරුනානිආදිනං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං පරිමද්දන්ති, එවරුපං පරිමද්දනං න වට්ටති.

න්භාපනන්ති තෙසංයෙව දාරකානං ගන්ධාදිති න්භාපනං. සම්බාහනන්ති මහාමල්ලානං විය හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදිති පහරිත්වා බාහුවඩ්ඬනං. ආදාසන්ති යංකිඤ්චි ආදාසං පරිහරිතුං න වට්ටති. අඤ්ජනං අලඬකාරඤ්ජනමෙව. මාලානි බද්ධමාලා වා අබද්ධමාලා වා. විලෙපනන්ති යංකිඤ්චි ඡවිරාගකරණං. මුඛවුණ්ණකං මුඛලෙපනන්ති මුඛෙ කාලපිළකාදිනං හරණත්ථාය මත්තිකාකක්කං දෙන්ති. තෙන ලොහිතෙ වලිතෙ සාසපකක්කං දෙන්ති, තෙන දොසෙ බාදිතෙ තිලකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ සන්තිසින්තෙ හලිද්දිකක්කං දෙන්ති, තෙන ඡවිවණ්ණෙ ආරුල්ලෙ මුඛවුණ්ණකෙන මුඛං වුණ්ණෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

හත්ථබන්ධාදියු හත්ථෙව විචිත්‍රසඬ්ඬකපාලාදිති බන්ධන්වා විවරන්ති, තං වා අඤ්ඤං වා සබ්බමපි හත්ථාහරණං න වට්ටති. අපරෙ සිඛං බන්ධන්වා විවරන්ති, සුවණ්ණචිරකමුත්තාවලිආදිති ව තං පරික්ඛිපන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති. අපරෙ චතුහත්ථදණ්ඩං වා අඤ්ඤං වා පන අලඬකතදණ්ඩකං ගහෙන්වා විවරන්ති, තථා ඉත්ථිපුරිසරුපාදිවිචිත්තං හෙසජ්ජනාලිකං සුපරික්ඛිත්තං වාමපස්සෙ ඔලග්ගෙන්ති, අපරෙ අනෙකචිත්‍රකොසං අතිතිබ්භං අසිං, පඤ්චවණ්ණසුත්තසබ්බිතං මකරදන්තකාදිවිචිත්තං ඡන්තං, සුවණ්ණරජතාදිවිචිත්‍රා මොරපිඤ්ජාදිපරික්ඛිත්තා උපාහනා, කෙච් රතනමත්තායාමං චතුරඬ්ගුලවිත්ථං කෙසන්තපරිච්ඡෙදං දස්සෙන්වා මෙසමුඛෙ විජ්ජුලනං විය නලාටෙ උණ්ඨිසපට්ටං බන්ධන්වා වූළාමණං ධාරෙන්ති, වාමරවාලබ්ඡනිං ධාරෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

ඉමස්ස වා පූතිකායස්සානි ඉමස්ස වාතුමහාභුතමයස්ස කුණපසරිරස්ස. කෙළනානි කිළාපනා. පරිකෙළනානි සබ්බතො භාගෙන කිළාපනා. ගෙඩිතතානි අභිකඩ්ඛිතතා. ගෙඩිතත්තන්ති ගිද්ධභාවො අභිකඩ්ඛිතභාවො. වපලනානි අලඬකාරකරණං. වාපලාන්ති වපලභාවං.

සච්ඡාසන්තිආදියු විභූසාය සහ සච්ඡාසං. ඡවිරාගකරණසඬ්ඬාතෙන පරිවාරෙන සහ සපරිවාරං. පරිහණ්ඩෙන සහ සපරිහණ්ඩං. පරික්ඛාරෙන සහ සපරික්ඛාරං.

162. ආථබ්බණන්ති ආථබ්බණිකමන්තප්පයොගං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති මණිලක්ඛණාදිං. නො විදහෙති නප්පයොජෙය්‍ය. විරුතඤ්චානි මිගාදිනං වට්ටෙන්වා වස්සිතං.

ආථබ්බණිකානි පරුපසාතමන්තජානනකා. ආථබ්බණං පයොජෙන්නිති ආථබ්බණිකා කිර සත්තාහං අලොණකං භුඤ්ජිත්වා දබ්බෙ අත්ථරිත්වා පථවියං සයමානා තපං වරිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සුසානභූමිං සජ්ජෙන්වා සත්තමෙ පදෙ යත්වා හත්ථං වට්ටෙන්වා වට්ටෙන්වා මුඛෙන විජ්ජං පරිජ්ජපන්ති, අථ තෙසං කම්මං සමිජ්ඣති. එවරුපං සන්ධාය “ආථබ්බණං පයොජෙන්නි”ති ආහ. තත්ථ පයොජෙන්නිති යුත්තප්පයුත්තා හොන්ති. නගරෙ වා රුද්ධෙති නගරෙ සමන්තතො රුන්ධිත්වා ආවරිත්වා ගහිතෙ. සඬ්ගාමෙ වා පච්චුපට්ඨිතෙති රණෙ උපගන්ත්වා යිතෙ. පච්චන්ථිකෙසු පච්චාමිත්තෙසුති පටාණිභූතෙසු වෙරියු. ඊතී. උප්පාදෙන්තිති සරිරවලනං කම්පනං, තස්ස උප්පාදනං කරොන්ති.

උපද්දවන්නි කායපිළනං කරොන්ති. රොගන්ති ඛ්‍යාධිං. පඡ්ජරකන්ති ජරං. සුලන්ති උද්ධමානකං. විසුච්ඡන්ති විජ්ඣන්තං. පක්ඛන්දිකන්ති ලොභිතපක්ඛන්දිකං. කරොන්තිති උප්පාදෙන්ති.

සුපිනපායකානි සුපිනඛ්‍යාකරණකා. ආදිසන්නිති ඛ්‍යාකරොන්ති. යො පුබ්බණ්ඩසමයං සුපිනං පස්සතිති ආදිසු අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං, පුබ්බණ්ඩසමයෙති අත්ථො. එවං විපාකො හොතිති ඉට්ඨානිට්ඨවසෙන එවරුපො විපාකො හොති. අවකුප්ප නිපන්නොති අධොමුඛො හුත්වා නිපන්නො පස්සති. එවං සුපිනපායකා සුපිනං ආදිසන්නි.

තඤ්ච පන සුපිනං පස්සන්තො චතුහි කාරණෙහි පස්සති ධාතුක්ඛොභතො වා අනුභුතපුබ්බතො වා දෙවතොපසංභාරතො වා පුබ්බනිමිත්තතො වාති. තත්ථ පිත්තාදීනං බොහකරණපච්චයයොගෙන බුහිතධාතුකො ධාතුක්ඛොභතො සුපිනං පස්සති, පස්සන්තො ච නානාට්ඨං සුපිනං පස්සති. අනුභුතපුබ්බතො පස්සන්තො පුබ්බෙ අනුභුතපුබ්බං ආරම්මණං පස්සති. දෙවතොපසංභාරතො පස්සන්තො දෙවතානං ආනුභාවෙන ආරම්මණානි පස්සති. පුබ්බනිමිත්තතො පස්සන්තො පුඤ්ඤාපුඤ්ඤවසෙන උප්පජ්ජිතුකාමස්ස අත්ථස්ස වා අනත්ථස්ස වා පුබ්බනිමිත්තභුතං සුපිනං පස්සති. තත්ථ යං ධාතුක්ඛොභතො අනුභුතපුබ්බතො ච සුපිනං පස්සති, න තං සච්චං හොති. යං දෙවතොපසංභාරතො පස්සති, තං සච්චං වා හොති අලිකං වා. කුද්ධා හි දෙවතා උපායෙන විනාසෙතුකාමා විපරිතම්පි කත්වා දස්සෙන්නි. යං පන පුබ්බනිමිත්තතො පස්සති, තං එකන්තසච්චමෙව හොති. එතෙසං චතුන්නං මූලකාරණානං සංඝග්ගහෙදතොපි සුපිනහෙදො හොතියෙව. තඤ්ච පනෙතං චතුබ්බිධං සුපිනං සෙක්ඛපුප්පජනාව පස්සන්නි අප්පහිනවිපල්ලාසත්තා. අසෙක්ඛා න පස්සන්නි පහිනවිපල්ලාසත්තා.

කිං පනෙතං පස්සන්තො සුත්තො පස්සති, උදාහු පටිබුද්ධො, උදාහු නෙව සුත්තො න පටිබුද්ධොති? කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සුත්තො පස්සති, අභිධම්මවිරොධො ආපජ්ජති. භවඩගචිත්තෙන හි සුපති, තං රූපනිමිත්තාදිආරම්මණං රාගාදිසම්පයුත්තං වා න හොති, සුපිනං පස්සන්තස්ස ච ඊදිසානි විත්තානි උප්පජ්ජන්නි. අථ පටිබුද්ධො පස්සති, විනයවිරොධො ආපජ්ජති. යඤ්චි පටිබුද්ධො පස්සති, තං සබ්බොභාරිකචිත්තෙන පස්සති, සබ්බොභාරිකචිත්තෙන ච කතෙ චිතික්කමෙ අනාපත්ති නාම නත්ථි, සුපිනං පස්සන්තෙන පන කතෙ චිතික්කමෙ එකන්තං අනාපත්ති එව. අථ නෙව සුත්තො න පටිබුද්ධො පස්සති, කො නාම පස්සති. එවඤ්ච සති සුපිනස්ස අභාවොව ආපජ්ජති, න අභාවො. කස්මා? යස්මා කපිනිද්දාපරෙතො පස්සති. චුත්තඤ්ඤෙන – “මජ්ඣපගගො, මහාරාජ, කපිනිද්දාපරෙතො සුපිනං පස්සති”ති (මි. ප. 5.3.5).

කපිනිද්දාපරෙතොති මක්කටනිද්දාය යුත්තො. යථා හි මක්කටස්ස නිද්දා ලහුපරිවත්තා හොති, එවං යා නිද්දා පුනඡ්පුනං කුසලාදිචිත්තවොකිණ්ණත්තා ලහුපරිවත්තා. යස්සා පවත්තියං පුනඡ්පුනං භවඩගතො උත්තරණං හොති, තාය යුත්තො සුපිනං පස්සති. තෙනායං සුපිනො කුසලොපි හොති අකුසලොපි අඛ්‍යාකතොපි. තත්ථ සුපිනන්තෙ වෙතියවන්දනධම්මස්සවනධම්මදෙසනාදීනි කරොන්තස්ස කුසලො, පාණානිපානාදීනි කරොන්තස්ස අකුසලො, ද්විති අන්තෙහි මුත්තො ආවජ්ජනනදාරම්මණක්ඛණෙ අඛ්‍යාකතොති වෙදිතබ්බො. ස්වායං දුබ්බලවත්ථුකත්තා වෙනතාය පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිතුං අසමත්ථො, පවත්තෙ පන අඤ්ඤෙහි කුසලාකුසලෙහි උපත්ථම්භිතො විපාකං දෙති.

මණිලක්ඛණාදිසු එවරුපො මණි පසත්ථො, එවරුපො අපසත්ථො, සාමිනො ආරොග්‍යඉස්සරියාදීනං හෙතු හොති, න හොතිති එවං චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන මණිආදීනං ලක්ඛණං ආදිසන්නිති අත්ථො. තත්ථ ආවුධලක්ඛණන්ති ය්පෙත්වා අපිආදීනි අවසෙසං ආවුධං. ඉත්ථිලක්ඛණාදීනිපි යම්භි කුලෙ ඉත්ථිපුරිසාදයො වසන්නි, තස්ස වුද්ධිභානිවසෙනෙව වෙදිතබ්බානි. අජලක්ඛණාදිසු පන “එවරුපානං අජාදීනං මංසං බාදිතබ්බං, එවරුපානං න බාදිතබ්බං”න්ති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

අපි වෙත්ථ ගොධාය ලක්ඛණෙ චිත්තකම්මපිළන්ධනාදිසුපි “එවරුපාය ගොධාය සති ඉදං නාම හොති”ති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො. කණ්ණිකාලක්ඛණං පිළන්ධනකණ්ණිකායපි ගෙහකණ්ණිකායපි වසෙන වෙදිතබ්බං. කච්ඡපලක්ඛණම්පි ගොධලක්ඛණසදිසමෙව. මිගලක්ඛණං සබ්බසඬගාහිකං සබ්බචතුප්පදානං ලක්ඛණවසෙන චුත්තං. එවං ලක්ඛණපායකා ලක්ඛණං ආදිසන්නිති එවං ලක්ඛණසත්ථවාවකා ලක්ඛණං ආදිසන්නි කට්ඨන්ති.

නක්ඛන්තානිති කත්තිකාදීනි අට්ඨවිසති නක්ඛන්තානි. ඉමිනා නක්ඛන්තෙන සරප්පවෙසො කාතබ්බොති ගෙහප්පවෙසමඩගලං කාතබ්බං. මකුටං බන්ධිතබ්බන්ති පසාධනමඩගලං කාතබ්බං. වාරෙය්‍යන්ති “ඉමස්ස දාරකස්ස අසුකකුලතො අසුකනක්ඛන්තෙන දාරිකං ආනෙථා”ති ආවාහකරණඤ්ච “ඉමං දාරිකං අසුකස්ස නාම දාරකස්ස අසුකනක්ඛන්තෙන දෙථ, එවං එතෙසං වුඩ්ඪි භවිස්සති”ති විවාහකරණඤ්ච වත්වා වාරෙය්‍යසබ්බාතං ආවාහවිවාහමඩගලං කාතබ්බන්ති ආදිසන්නි. බිජ්ජිභාරොති බිජානං වජ්ජන්ථාය බහි නිහරණං. “නිහරො”තිපි පාළි. මිගවාක්කන්ති ඉදං සබ්බසඬගාහිකනාමං, සබ්බසකුණචතුප්පදානං රුතඤ්ඤාවසෙනෙව චුත්තං. මිගවාක්කපායකානි සකුන්තචතුප්පදානං සද්දඛ්‍යාකරණකා. මිගවාක්කං ආදිසන්නිති තෙසං සද්දං සුත්වා ඛ්‍යාකරොන්ති. රුතන්ති සද්දං. “රුද්”න්ති වා පාළි. වස්සිතන්ති වාවං. ගබ්භකරණියානි විනස්සමානස්ස ගබ්භස්ස පුන අවිනාසාය ඔසධදානෙන ගබ්භසණ්ඨානකාරකා. ගබ්භො හි වාතෙන පාණකෙහි කම්මුනා වාති තීනි කාරණෙහි විනස්සති. තත්ථ වාතෙන විනස්සන්තෙ වාතවිනාසනං සීතලං හෙසජ්ජං දෙති. පාණකෙහි විනස්සන්තෙ පාණකානං පටිකම්මං කරොති. කම්මුනා විනස්සන්තෙ පන බුද්ධාපි පටිබාහිතුං න සක්කොන්ති. තස්මා න තං ඉධ ගහිතං. සාලාකියන්ති සලාකවෙජ්ජකම්මං.

සල්ලකත්තියන්හි සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං, කායනිකිව්ජන්ති මූලභෙසජ්ජාදීනි යොජෙත්වා කායනිකිව්ජවෙජ්ජකම්මං, භූතියන්ති භූතවෙජ්ජකම්මං, කොමාරභව්වන්ති කොමාරකවෙජ්ජකම්මං, කුභානි විම්භාපකා, ඵද්ධානි දාරුක්ඛන්ධං විය ඵද්ධසරිරා, ලපානි පච්චයපට්ඨද්ධවචනකා, සිඬ්ඨිති මණ්ඩනපකතිකා, උන්නළානි උග්ගතමානනළා, අසමාහිතානි උපචාරජ්ජනාසමාධිවර්ගිනා,

න ගණ්භෙය්‍යානිආදිසු උද්දෙසග්ගභණුවසෙන න ගණ්භෙය්‍ය, සජ්ඣායවසෙන න උග්ගණ්භෙය්‍ය, චිත්තෙ යපනවසෙන න ධාරෙය්‍ය, සමීපං කත්වා යපනවසෙන න උපධාරෙය්‍ය, උපපරික්ඛාවසෙන න උපලක්ඛෙය්‍ය, අඤ්ඤාසං වාවනවසෙන නජ්ජයොජෙය්‍ය.

163. පෙසුණියන්ති පෙසුඤ්ඤං, සෙසනිද්දෙසො ව චුත්තත්ථොයෙව.

164. කයචික්කයෙති පඤ්චහි සහධම්මිකෙහි සද්ධිං වඤ්චනවසෙන වා උදයපත්ථනාවසෙන වා න තිට්ඨෙය්‍ය, උපවාදං භික්ඛු න කරෙය්‍යානි උපවාදකරෙ කිලෙසෙ අනිබ්බන්තෙන්තො අත්තනි පරෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි උපවාදං න ජනෙය්‍ය, ගාමෙ ව නාහිසජ්ජෙය්‍යානි ගාමෙ ව ගිහිසංසග්ගාදීනි නාහිසජ්ජෙය්‍ය, ලාභකම්‍යා ජනං න ලපයෙය්‍යානි ලාභකාමකාය ජනං න ලපයෙය්‍ය.

යෙ කයචික්කයා විනයෙ පටික්ඛිත්තානි යෙ දානපටිග්ගභණුවසෙන කයචික්කයසික්ඛාපදෙ (පාරා, 593 ආදයො) න වට්ටනීති පටික්ඛිත්තා, ඉධාධිජ්ජෙතං කයචික්කයං දස්සෙතුං “පඤ්චන්තං සද්ධිං පත්තං වා විචරං වා”තිආදිමාහ, තත්ථ පඤ්චන්තං සද්ධිත්ති පඤ්චහි සහධම්මිකෙහි සහ, පඤ්ච සහධම්මිකා නාම භික්ඛුභික්ඛුනීසික්ඛමානසාමණෙරසාමණෙරියො, වඤ්චනියං වානි පටිරූපකං දස්සෙත්වා වඤ්චනියං වා, උදයං වා පත්ථයන්තොති වුඩ්ඪිං පත්ථෙත්තො වා, පරිවත්තෙතීති පරිවත්තනං කරොති.

ඉද්ධිමන්තොති ඉජ්ඣනපභාවවන්තො, දිබ්බවක්ඛුකානි දිබ්බසද්ධිසඤ්ඤාණවක්ඛුකා, අථ වා දිබ්බවිහාරසන්තිස්සයෙන උද්ධඤ්ඤාණවක්ඛුකා, පරචිත්තවිදුනොති අත්තනො චිත්තෙන පරෙසං චිත්තජානනකා, තෙ දුරතොපි පස්සන්තීති එකයොජනතොපි යොජනසහනතොපි යොජනසහස්සතොපි යොජනසහස්සතොපි වක්කවාළතොපි ද්වෙතීණ්ණවත්තාරිපඤ්චදසවිසතිවත්තාලිසසහස්සතොපි තතො අතිරෙකතොපි වක්කවාළතො පස්සන්ති දක්ඛන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්තීති සමීපෙ ධීනාපි නිසින්නාපි න පඤ්ඤායන්ති, වෙතසාපි චිත්තං පජානන්තීති අත්තනො චිත්තෙනාපි පරෙසං චිත්තං පජානන්ති, දෙවතාපි බො සන්ති ඉද්ධිමන්තිතියොති දෙවතාපි එවං සංවිජ්ජන්ති ඉජ්ඣනපභාවවන්තිතියො, පරචිත්තවිදුනියොති පරෙසං චිත්තං ජානන්තියො, ඔළාරිකෙහි වා කිලෙසෙහිති කායදුච්චරිතාදිකෙහි වා උපතාපෙහි, මජ්ඣිමෙහි වානි කාමචිත්තක්කාදිකෙහි වා, සුඛුමෙහි වානි ඤාතිචිත්තක්කාදිකෙහි වා, කායදුච්චරිතාදයො කම්මපථවසෙන , කාමචිත්තක්කාදයො වට්ටමූලකකිලෙසවසෙන වෙදිතබ්බා.

ඤාතිචිත්තක්කාදිසු “මය්හං ඤාතයො සුඛථිවිනො සම්පන්නස්සන්තා”ති එවං පඤ්චකාමගුණසන්නිස්සිතෙන ගෙහස්සිතස්සිතපෙමෙන ඤාතකෙ ආරබ්භ උප්පන්නචිත්තක්කො ඤාතිචිත්තක්කො, “මය්හං ඤාතයො ඛයං ගතා වයං ගතා සද්ධා පසන්නා”ති එවං පචත්තො පන ඤාතිචිත්තක්කො නාම න භොති.

“අම්භාකං ජනපදො සුභික්ඛො සම්පන්නස්සන්තො”ති කුට්ඨමානසස්ස ගෙහස්සිතපෙමවසෙන උප්පන්නචිත්තක්කො ජනපදචිත්තක්කො, “අම්භාකං ජනපදෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතා වයං ගතා”ති එවං පචත්තො පන ජනපදචිත්තක්කො නාම න භොති.

අමරත්තාය චිත්තක්කො, අමරො වා චිත්තක්කොති අමරචිත්තක්කො, තත්ථ උක්කුට්ඨකප්පධානාදීහි දුක්ඛෙ නිජ්ඣණ්ණෙ සම්පරායෙ අත්තා සුඛි භොති, අමරොති දුක්ඛකාරිකං කරොන්තස්ස තාය දුක්ඛකාරිකාය පටිසංයුත්තො චිත්තක්කො අමරත්තාය චිත්තක්කො නාම, දිට්ඨිගතිකො පන “සස්සනං වදෙසී”තිආදීනි පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො, තථානිපි මෙ නො, අඤ්ඤාථානිපි මෙ නො, නොනිපි මෙ නො, නො නොනිපි මෙ නො”ති වික්ඛෙපං ආපජ්ජති, තස්ස සො දිට්ඨිගතපටිසංයුත්තො චිත්තක්කො, යථා අමරො නාම මච්ඡො උදකෙ ගභෙන්වා මාරෙතුං න සක්කා, ඉතො විතො ව ධාවති ගාහං න ගච්ඡති, එවමෙව එකස්මිං පක්ඛෙ අසණ්ඨහනතො න මරතීති අමරො නාම භොති, තං දුට්ඨමිපි එකතො කත්වා “අමරචිත්තක්කො”ති චුත්තං.

පරානුද්දයනාපටිසඤ්ඤාත්තොති අනුද්දයනාපටිරූපකෙන ගෙහස්සිතපෙමෙන පටිසංයුත්තො, උපට්ඨාකෙසු නන්දකෙසු සොචන්තෙසු ව තෙහි සද්ධිං දිගුණං නන්දති දිගුණං සොචති, තෙසු සුඛිතෙසු දිගුණං සුඛිතො භොති, දුක්ඛිතෙසු දිගුණං දුක්ඛිතො භොති, උප්පන්නෙසු කිව්චකරණියෙසු අත්තනා වොයොගං ආපජ්ජති, තානි තානි කිව්චානි සාධෙත්තො පඤ්ඤත්තිං චිතික්කමති, සල්ලෙධං කොපෙති, යො තස්මිං සංසට්ඨවිහාරෙ තස්මිං වා වොයොගාපජ්ජනෙ ගෙහස්සිතො චිත්තක්කො, අයං පරානුද්දයනාපටිසඤ්ඤාත්තො චිත්තක්කො නාම.

ලාභසක්කාරසිලොකපටිසඤ්ඤාත්තොති විවරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව සද්ධිං ආරම්මණකරණවසෙන පටිසඤ්ඤාත්තො. අනවඤ්ඤාත්තිපටිසඤ්ඤාත්තොති “අභො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍යං, න සොධෙත්වා විසොධෙත්වා කථෙය්‍ය”න්ති එවං අනවඤ්ඤාතභාවපත්ථනාය සද්ධිං උප්පජ්ජනකවිතක්කො . සො තස්මිං “මා මං පරෙ අවජානිංසු”ති උප්පන්නෙ විතක්කෙ පඤ්චකාමගුණසංඛ්‍යාතගෙහනිස්සිතො හුත්වා උප්පන්නවිතක්කො අනවඤ්ඤාත්තිපටිසඤ්ඤාත්තො විතක්කො.

තත්‍ර තත්‍ර සජ්ජනීති තෙසු තෙසු ආරම්මණෙසු ලග්ගති. තත්‍ර තත්‍ර ගණ්භාතීති චුත්තජ්ජකාරං ආරම්මණං පටිසති. ඛජ්ඣනීති තෙහි තෙහි ආරම්මණෙහි සද්ධිං ඛජ්ඣනීති එකිභවති. අනායාසසන්නති තත්ථ තත්ථ අවධිංචි ව්‍යාසං. ආපජ්ජනීති පාපුණාති.

ආමිසවක්ඛකස්සාති විවරාදිආමිසලොලස්ස. ලොකධම්මගරුකස්සාති ලොකුත්තරධම්මං මුඤ්චිත්වා රූපාදිලොකධම්මමෙව ගරුං කත්වා වරන්තස්ස. ආලපනාති විහාරං ආගතමනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය භොන්තො ආගතා, කිං භික්ඛූ නිමන්තෙතුං, යදි එවං ගච්ඡං, අහං පච්ඡන්තො භික්ඛූ ගහෙත්වා ආගච්ඡාමි”ති එවං ආදිතොව ලපනා. අථ වා අත්තානං උපනෙත්වා “අහං තිස්සො, මයි රාජා පසන්තො, මයි අසුකො ව අසුකො ව රාජමහාමත්තො පසන්තො”ති එවං අත්තපනායිකා ලපනාති ආලපනා. ලපනාති පුට්ඨස්ස සතො චුත්තජ්ජකාරමෙව ලපනං.

සල්ලපනාති ගහපතිකානං උක්කණ්ඨනෙ භීතස්ස ඔකාසං දත්වා සුට්ඨු ලපනා. උල්ලපනාති “මහාකුටුම්භිකො මහානාටිකො මහාදානපති”ති එවං උද්ධං කත්වා ලපනා. සමුල්ලපනාති සබ්බතො භාගෙන උද්ධං කත්වා ලපනා. උන්නහනාති “උපාසකා පුබ්බෙ ඊදිසෙ කාලෙ නවදානං දෙට්, ඉදාති කිං න දෙට්”ති එවං යාව “දස්සාම හන්තෙ, ඔකාසං න ලභාමා”ති ආදීනි වදන්ති, තාව උද්ධං උද්ධං නහනා, වෙධනාති චුත්තං භොති. අථ වා උච්ඡුහන්ථං දිස්වා “කුතො ආහතං උපාසකා”ති පුච්ඡති. උච්ඡුඛෙත්තතො හන්තෙති. කිං තත්ථ උච්ඡු මධුරන්ති. බාදිත්වා හන්තෙ ජානිතබ්බන්ති. න උපාසකා “භික්ඛුස්ස උච්ඡුං දෙට්”ති වත්තුං වට්ටතීති යා එවරූපා නිබ්බෙදෙන්තස්සපි නිවෙධනකකථා, සා උන්නහනා. සබ්බතො භාගෙන පුනස්පුනං උන්නහනා සමුන්නහනා. උක්කාවනාති “එතං කුලං මංයෙව ජානාති, සවෙ එත්ථ දෙය්‍යාධම්මො උප්පජ්ජති, මය්හංයෙව දෙති”ති එවං උක්ඛිපිත්වා කාවනා උක්කාවනා, උද්දිපනාති චුත්තං භොති. සබ්බතො භාගෙන පන පුනස්පුනං උක්කාවනා සමුක්කාවනා. අනුප්පියභාණිතාති පච්චයවසෙන පුනස්පුනං පියවචනභණ්ණා. සණ්භවාචනාති මුද්‍රවචනතා. සබ්බලවාචනාති මන්දපමාණයුත්තවචනතා සිටීලවචනතා වා. සිටීලවාචනාති අල්ලීයවචනතා. අඵරුසවාචනාති මධුරවචනතා.

පුරාණං මාතෘපෙත්තිකන්ති පුරෙ උප්පන්නං මාතෘපිතූනං සන්තකං. අන්තරහිතන්ති පටිච්ඡන්තං තිරොහුතං . ඤායාමීති පාකටො භොමි. අසුකස්ස කුලපකොති අසුකස්ස අමච්චස්ස කුලපයිරූපාසකො. අසුකායාති අසුකාය උපාසිකාය. මං උජ්ඣක්ඛාති මං විස්සජ්ජිත්වා.

165. පයුත්තන්ති විවරාදිහි සම්පයුත්තං, තදත්ථං වා පයොජිතං. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො සබ්බො භෙට්ඨා චුත්තනායොව.

166. මොසවජ්ජෙ න නියොපාති මුසාවාදෙ න නියොප්.ජීවිතෙනාති ජීවිකාය.

සයොති අසන්නගුණදීපනතො න සම්මා භාසිතා. සබ්බතො භාගෙන සයො පරිසයො. යං තත්ථාති යං තස්මිං පුග්ගලෙ. සයන්ති අසන්නගුණදීපනං කෙරාටියං. සයනාති සයාකාරො. සායෙය්‍යන්ති සයභාවො. කක්කරතාති පදුමනාළස්ස විය අපරාමසනක්ඛමො ඵරුසභාවො. කක්කරියන්ති තස්සෙව වෙවචනං. පරික්ඛත්තතා පාරික්ඛත්තියන්ති පදද්වයෙන නිබ්භිත්වා යපිතං විය දල්භකෙරාටියං චුත්තං. කෙච්චි පන “කක්කරතාති සම්භාවයිත්වා වචනං. කක්කරියන්ති සම්භාවයිත්වා වචනභාවො. පරික්ඛත්තතාති අලභිකරණාකාරො. පාරික්ඛත්තියන්ති අලභිකරණභාවො”ති අත්ථං වණ්ණෙයන්ති. ඉදං චූච්චතීති ඉදං අත්තතො අවිජ්ජමානගුණප්පකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං නාම චූච්චති. යෙන සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස කුච්ඡිං වා පිට්ඨිං වා ජානිතුං න සක්කා.

“වාමෙන සුකරො භොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො භොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.296; විහ. අට්ඨ. 894) –

එවං චුත්තයක්ඛසුකරසදිසො භොති. අතිමඤ්ඤතීති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති.

කිං පනායං බහුලාජීවොති අයං පන පුග්ගලො කො නාම බහුලාජීවකො. සබ්බං සංභක්ඛෙතීති ලද්ධං සබ්බං බාදති. අප්පසුඤ්ඤොති මන්දපුඤ්ඤො. අප්පෙසක්ඛොති පරිවාරවිරහිතො. පඤ්ඤාසම්පන්නොති සම්පන්නපඤ්ඤො පරිපුණ්ණපඤ්ඤො. පඤ්භං විස්සජ්ජෙතීති පඤ්භං කථෙති බ්‍යාකරොති.

167. සුත්වා රුසිතො බහුං වාවං, සමණානං වා පුපුජනානන්ති රුසිතො සට්ඨිතො පරෙහි තෙසං සමණානං වා ඛත්තියාදිහෙදානං වා අඤ්ඤෙසං පුපුජනානං බහුමිපි අනිට්ඨං වාවං සුත්වා. න පටිවජ්ජාති න පටිවදෙය්‍යා. කිං කාරණා? න හි සන්තො පටිසෙතිං කරොන්ති.

කක්ඛලෙනාති දාරුණෙන. සන්තොති නිබ්බුතකිලෙසා. පටිසෙතින්ති පටිසත්තුං. පටිමල්ලන්ති පටියොධං. පටිකණ්ටකන්ති පටිවෙරිං. පටිපක්ඛන්ති කිලෙසපටිපක්ඛං, කිලෙසවසෙන සඬගං න කරොන්තිති අත්ථො.

168. එතඤ්ච ධම්මමඤ්ඤායාති සබ්බමෙනං යථාචුත්තං ධම්මං ඤත්වා. විචින්නති විචින්නතො. සන්තීති නිබ්බුතිං ඤත්වාති නිබ්බුතිං රාගාදීනං සන්තීති ඤත්වා.

සමඤ්චාති කායසුවරිතාදිං. විසමඤ්චාති කායදුච්චරිතාදිං. පඨඤ්චාති දසකුසලකම්මපථං. විපඨඤ්චාති දසඅකුසලකම්මපථං. සාවජ්ජඤ්චාති අකුසලඤ්ච. අනවජ්ජඤ්චාති කුසලඤ්ච. භීතපණීතකණ්ඨසුක්කච්ඤ්ඤගරහිතවිඤ්ඤපසත්ථන්ති ඉදම්පි කුසලාකුසලමෙව. තත්ථ කායසුවරිතාදි සමකරණතො සමං. කායදුච්චරිතාදි විසමකරණතො විසමං. දසකුසලකම්මපථා සුගතිගමනපථත්තා පථං. දසඅකුසලකම්මපථා සුගතිගමනපටිපක්ඛත්තා අපායගමනපථත්තා විපථං. අකුසලං සදොසත්තා සාවජ්ජං. කුසලං නිද්දොසත්තා අනවජ්ජං. තථා මොහෙන වා දොසමොහෙන වා ලොභමොහෙන වා සම්පයුත්තත්තා භීතං . අලොභඅදොසඅමොහසම්පයුත්තත්තා පණීතං. කණ්ඨවිපාකත්තා කණ්ඨං. සුක්කච්චාකත්තා සුක්කං. බුද්ධාදීහි විඤ්ඤාති ගරහිතත්තා විඤ්ඤගරහිතං. තෙහි එව ථොමිතත්තා විඤ්ඤපසත්ථන්ති ඤාතබ්බං.

169. කිං කාරණා නප්පමජ්ජෙය්‍ය ඉති වෙ – අභිභූ හි සොති ගාථා. තත්ථ අභිභූති රූපාදීනං අභිභවිතා. අනභිභූතොති තෙහි අනභිභූතො. සක්ඛිධම්මමනීතිහමද්දසීති පටිවක්ඛමෙව අනීතිහං ධම්මං අද්දක්ඛි. සදා නමස්ස’මනුසික්ඛෙති සදා නමස්සන්තො තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍ය.

කෙහිවි කිලෙසෙහිති කෙහිවි රාගාදිඋපතාපකරෙහි කිලෙසෙහි. අභිභොසි නෙති තෙ කිලෙසෙ අභිභවි. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

කෙවලං පන එත්ථ “වක්ඛුහි නෙව ලොලො”තිආදීහි ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අන්තානමථො පානාන”න්තිආදීහි සන්තීධිපටික්ඛෙපමුඛෙන පටිවයපටිසෙවනසීලං, මෙථුනමොසවජ්ජපෙසුණියාදීහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලං , “ආථබ්බණං සුපිනං ලක්ඛණ”න්තිආදීහි ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං, “කුමාසි න පාදලොලස්සා”ති ඉමිනා සමාධි, “විචිනං භික්ඛු”ති ඉමිනා පඤ්ඤා, “සදා සතො සික්ඛෙ”ති ඉමිනා පුන සඬබ්බෙපතො තිස්සොපි සික්ඛා, “අථ ආසනෙසු සයනෙසු, අප්පසද්දෙසු භික්ඛු විහරෙය්‍යා, නිද්දං න බහුලීකරෙය්‍යා”තිආදීහි සීලසමාධිපඤ්ඤානං උපකාරානුපකාරසඬගණ්ඨනවිනොදනානි චුත්තානීති. එවං භගවා නිමිත්තස්ස පරිපුණ්ණපටිපදං වත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83 ආදයො) චුත්තසදිසොයෙවාහිසමයො අභොසීති.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

තුච්චකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

170. පන්තරසමෙ අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසෙ අත්තදණ්ඩා භයං ජාතන්ති පටමගාථාය අත්ථො – යං ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකං වා සම්පරායිකං වා භයං ජාතං, තං සබ්බං අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං අත්තනො දුච්චරිතකාරණා ජාතං, එවං සන්තෙපි ජනං පස්සප් මෙධගං, ඉමං සාකියාදිජනං පස්සප් අඤ්ඤාමඤ්ඤං මෙධගං හිංසකං බාධකන්ති. එවං තං පටිවිරුද්ධං විජ්ජපිපන්නං ජනං පරිභාසිත්වා අත්තනො සම්මා පටිපත්තිදස්සනෙන තස්ස සංවෙගං ජනෙතුං ආහ “සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජ්ජනං මයා”ති. පුබ්බෙ බොධිසත්තෙනෙව සතාති අධිප්පායො.

තයොති ගණනපරිච්ඡේදො. දණ්ඩාති දුච්චරිතා. කායදණ්ඩොති කායදුච්චරිතං. වච්චදණ්ඩාදිසුපි එසෙව නයො. තිවිධං කායදුච්චරිතන්ති පාණාතිපාතාදිකායතො පචත්තං දුට්ඨං වරිතං, කිලෙසසුතිකත්තා වා දුට්ඨ වරිතන්ති ලද්ධනාමං තිවිධං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. චතුබ්බිධන්ති මුසාවාදාදිචතුබ්බිධං. තිවිධන්ති අභිජ්ඣාදිතිවිධං. දිට්ඨධම්මිකන්ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තනාවෙ පටිසංවෙදනීයං. සම්පරායිකන්ති අනාගතෙ අත්තනාවෙ පටිසංවෙදනීයං. ආගුචාරීති පාපකාරී අපරාධකාරී. තමෙනං රාජා පරිභාසතීති පාපකාරිං රාජා පරිභාසති, භයං උප්පාදෙති. දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙතීති කායිකං දුක්ඛං චෙතසිකං දොමනස්සං වින්දති. එතං භයං දුක්ඛං දොමනස්සන්ති එවරූපං භයඤ්ච දුක්ඛඤ්ච දොමනස්සඤ්ච. කුතො තස්සාති තස්ස වොරස්ස කුතො උප්පන්නං. අත්තදණ්ඩනො ජාතන්ති අත්තනා කතදුච්චරිතනො උප්පන්නං.

අත්තමසොති හෙට්ඨිමනො. සවචනීයම්පි කරොති “න තෙ ලබ්භා ඉතො පක්කම්තු”න්ති ඉතො ඉමම්භා ගාමාදිනා ගත්තුං න ලබ්භා. න සක්කා බහි නික්ඛම්තුන්ති පලිබොධං සඬගං කරොති. ධනජාතිපච්චයාපීති ධනපරිභාතිකාරණාපි. රාජා තස්ස විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙති. කසාහිපි තාලෙතීති කසාදණ්ඩකෙහි පොටෙති. චෙත්තෙහිපි තාලෙතීති සකණ්ටකචෙත්තලතාහි පොටෙති. අඬ්ඬදණ්ඩකෙහිතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනායායෙව. සුනබෙහිපි බාදාපෙතීති කතිපයාති දිවසාති ආහාරෙ අදත්වා ඡාතසුනබෙහි බාදාපෙති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිකසඬ්ඛලිකමෙව කරොති. සුලෙ උත්තාසෙතීති සුලං ආරොපෙති. රාජා ඉමෙසං චතුත්තං දණ්ඩානං ඉස්සරොති ඉමාසං චතුත්තං ආණානං කාතුං රාජා සමත්ථො.

සකෙන කම්මෙනාති සයංකතෙන කම්මෙන. තමෙනං නිරයපාලාති එත්ථ එකච්චෙ ථෙරා “නිරයපාලා නාම නත්ථි, යත්තරූපං විය කම්මමෙව කාරණං කාරෙති”ති වදන්ති. තෙසං තං “අත්ථි නිරයෙසු නිරයපාලාති, ආමන්තා. අත්ථි ව කාරණකා”තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (කථා. 866 ආදයො) පටිසෙධිතමෙව. යථා හි මනුස්සලොකෙ කම්මකාරණකාරකා අත්ථි, එවමෙව නිරයෙසු නිරයපාලා අත්ථිති. තත්තං අයොබ්ලන්ති තිගාචුතං අත්තනාවං සම්පජ්ජලිතාය ලොභපට්ඨයා උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා දක්ඛිණභත්ථෙ තාලප්පමාණං අයසුලං පවෙසෙන්නි, තථා වාමභත්ථාදිසු. යථා ව උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා එවං උරෙනපි වාමපස්සෙනපි දක්ඛිණපස්සෙනපි නිපජ්ජාපෙත්වා තං කම්මකාරණං කාරොන්තියෙව.

සංවෙසෙත්වාති ජලිතාය ලොභපට්ඨයා තිගාචුතං අත්තනාවං නිපජ්ජාපෙත්වා. කුඨාරිහීති මහතීහි ගෙහවිජාදනස්ස එකපක්ඛමත්තාහි කුඨාරිහි තච්ඡෙන්නි, ලොහිතං නදී හුත්වා සන්දති, ලොභපට්ඨිතො ජාලා උට්ඨහිත්වා තච්ඡිතට්ඨානං ගණ්හාති, මහාදුක්ඛං උප්පජ්ජති, තච්ඡන්නා පන සුත්තාහතං කරිත්වා දාරු විය අට්ඨංසම්පි ඡළංසම්පි කරොන්ති. වාසීහීති මහාසුප්පමාණාහි වාසීහි. රථෙ යොජෙත්වාති සද්ධිං යුගයොත්තලපක්ඛරවක්කකුබ්බරපාජනෙහි සබ්බතො පජ්ජලිතෙ රථෙ යොජෙත්වා. මහත්තන්ති මහාකුටාගාරප්පමාණං. ආරොපෙන්නීති සම්පජ්ජලිතෙහි අයමුග්ගරෙහි පොටෙන්නා ආරොපෙන්නි. සකිම්පි උද්ධන්ති සුපක්කුත්ථිතාය උක්ඛලියා පක්ඛිත්තතණ්ඩුලං විය උද්ධං අධො තිරියඤ්ච ගච්ඡති. මහානිරයෙති අවිච්චිමහානිරයම්භි.

චතුක්කණ්ණොති චතුරස්සමඤ්ජුසාසදිසො. විහත්තොති චතුද්වාරවසෙන විහත්තො. භාගසො මිතොති ද්වාරවිථිනං වසෙන භාගෙ යටෙත්වා යටෙත්වා විහත්තො. පරියන්තොති පරික්ඛිත්තො. අයසාති උපරි නවයොජනිකෙන අයපත්තෙන ඡාදිතො. සමන්තා යොජනසතං එරිත්වා තිට්ඨතීති එවං එරිත්වා තිට්ඨති, යථා සමන්තා යොජනසතෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස අක්ඛිති යමකගොළකා විය නික්ඛමන්ති. කදරියාතපනාති සබ්බෙපි තෙ උස්සදෙහි සද්ධිං අට්ඨ මහානිරයා කදරියා නිව්චං තපන්නීති කදරියාතපනා. බලවදුක්ඛතාය සොරා. කප්පට්ඨිකානං අච්චිතං අත්ථිතාය අච්චිමන්තො. ආසාදෙතුං සට්ඨෙතුං දුක්කරතාය දුරාසදා. දිට්ඨමත්තා වා සුතමත්තා වා ලොමාති හංසෙන්නීති ලොමහංසනරූපා. භිසනතාය භිස්මා. භයජනනාය පටිභයා. සුබාභාවෙන දුබා.

පුරත්ථිමාය භිත්තියාතිආදිගාථානං එවං අවිච්චිතයොති පරියන්තං කත්වා අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – අග්ගිජාලානං වා පන සත්තානං වා තෙසං දුක්ඛස්ස වා විචි අන්තරං නත්ථි එත්ථාති අවිචි. තත්තං හි පුරත්ථිමාදිහි භිත්තිහි ජාලාරාසි උට්ඨහිත්වා පාපකම්මිතො පුග්ගලෙ කොපෙන්නො පච්ඡිමාදිසු භිත්තිසු පටිහඤ්ඤති පහරති, තා ව භිත්තියො විනිවිජ්ඣිත්වා පරතො යොජනසතං ගණ්හාති, හෙට්ඨා උට්ඨිතා උපරි පටිහඤ්ඤති, උපරි උට්ඨිතා හෙට්ඨා පටිහඤ්ඤති. එවං තාවෙන්ථ ජාලානං විචි නාම නත්ථි. තස්ස පන අත්තො යොජනසතට්ඨානං බීරවල්ලිපිට්ඨස්ස

පූර්වතාළි විය සත්තෙහි නිරන්තර. පූර්වතං වතුහි ඉරියාපටෙහි පව්වන්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථී, න ච අඤ්ඤාමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, සකසකට්ඨානෙයෙව පව්වන්ති. එවමෙන්ට සත්තානං වීචි නාම නත්ථී. යථා පන ජීව්‍යග්ගෙ ඡ මධුබින්දුනි සත්තමස්ස තම්බලොභබින්දුනො අනුදභනබලවතාය අබ්බොහාරිකානි හොන්ති, තථා තත්ට අනුදභනබලවතාය සෙසා ඡ අකුසලවිපාකූපෙක්ඛා අබ්බොහාරිකා හොන්ති, දුක්ඛමෙව නිරන්තරං පඤ්ඤායති. එවමෙන්ට දුක්ඛස්ස වීචි නාම නත්ථී. නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො.

තත්ප් සත්තා මහාලුද්දාති තස්මිං නිබ්බන්තා සත්තා මහන්තා ලුද්දා. මහාකිබ්බිසකාරිනොති මහන්තදාරුණකම්මකාරිනො. අවිචන්තපාපකම්මන්තාති එකංසෙන පාපකම්මිනො. පච්චන්ති න ච මියාරෙති ඡන්තං ඡාලානමන්තරෙ පච්චන්ති, න ච මියාන්ති. ඡාතවෙදසමො කායොති තෙසං සරීරං අග්ගිසද්ධිසං. තෙසං නිරයවාසිනන්ති තෙසං පාපකම්මානං නිරයවාසිනං. පස්ස කම්මානං දුජ්ඣන්තන්ති පාපකම්මානං ටීරභාවං ඔලොකෙහි. න භස්මා භොති නපි මසිති ඡාරිකාපි න භොති අධිගාරොපි. පුරන්තීමෙනාති යදා තං ද්වාරං අපාරුතං භොති, අප් තදනිමුඛා ධාවන්ති, තෙසං තත්ප් ඡවිආදීනි ක්කායන්ති. ද්වාරසම්ප්පත්තානඤ්ච තෙසං තං පිටියති, පච්ඡිමං අපාරුතං විය බායති. එස නයො සබ්බන්ථං. අභිනික්ඛම්මතාසා තෙති නිරයා නික්ඛම්තුං ආසා එතෙසන්ති නික්ඛම්මතාසා. මොක්ඛගවෙසිනොති මුඤ්චනුපායං එසන්තා ගවෙසන්තාපි. න තෙ තතො නික්ඛම්තුං, ලභන්ති කම්මපච්චයාති තෙ සත්තා නිරයතො නික්ඛමනද්වාරං පාපකම්මපච්චයා නාධිගච්ඡන්ති. තෙසඤ්ච පාපකම්මන්තං, අවිපක්කං කතං බහුන්ති තෙසඤ්ච සත්තානං ලාමකං දාරුණකම්මං අවිපාකං බහුච්චං නානප්පකාරං අදින්නවිපාකං කතං උපචිතං අත්ථි.

සංවේගයන්හි විනිලතාවය, උඛ්‍යතාවය සීමාකරන බැවින්, උපද්‍රවයන්හි උච්ඡේදනය අසන්නී විය හැකිය.
විත්තුකාරණය, පිළිගන්නා සම්මතය, සම්මතයන්හි පිළිකරණය, උපද්‍රවයන්හි රීති, උපස්ථානයන්හි රුක්ධනය.

171. ඉදානි යථානෙන සංවිජිතං, තං පකාරං දස්සෙන්තො “එන්දමාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එන්දමානන්ති තණ්හාදිවිධීති කම්පමානං. අප්පොදකෙති අප්පෙ උදකෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි බ්‍යාරුද්ධෙ දිස්වාති නානාසත්තෙ ච අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි සද්ධිං විරුද්ධෙ දිස්වා. මං භයමාවිසීති මං භයං පච්චිධං.

කිලෙසඑන්දනය එන්දමානන්ති රාගාදිකිලෙසවලනය වලමානං. පයොගොති කායවච්ඡිමනොපයොගො.

විරුද්ධාති විරෝධමාපන්නා. පටිවිරුද්ධාති පටිමුඛං හුත්වා විරෝධමාපන්නා, සුටිඤ්ඤා විරුද්ධා වා. ආහතාති කොධෙන ආහතා පහතා. පච්චාහතාති පටිමුලා හුත්වා ආහතා. ආසාදිතාති සට්ඨිතා. පච්චාසාදිතාති විසෙසෙන සට්ඨිතා. පාඨිනිපි උපක්කමන්තිති හත්ථෙහිපි පහරන්ති.

172. සමන්තමසාරො ලොකොති නිරයං ආදිං කත්වා සමන්තතො ලොකො අසාරො නිව්වසාරාදිරතො. දිසා සබ්බා සමෙරිතාති සබ්බා දිසා අනිව්වතාය කම්පිතා. ඉච්ඡං භවනමත්තනොති අත්තනො තාණං ඉච්ඡන්තො. නාද්දසාසිං අනොසිතන්ති කිඤ්චි යානං ජරාදිති අනජ්ඣාච්චයං නාද්දක්ඛන්ති.

අසාරොති න සාරො, සාරවර්ගිතො වා. නිස්සාරොති සබ්බෙන සබ්බං සාරවර්ගිතො. සාරාපගතොති සාරතො අපගතො. නිව්චසාරසාරෙන වාති සත්තසාරසබ්බාතෙන සාරෙන වා. උපරිපදද්වයෙපි එසෙව නයො. යෙ පුරත්ථිමාය දිසාය සබ්බාරාති යෙ පුරත්ථිමාය දිසාය පච්චයෙහි සඤ්ඤාම සමාගමිම කතා සබ්බාරා. තෙපි ඵරිතාති තෙපි සබ්බාරා කම්පිතා. සමෙරිතාති සම්මා කම්පිතා. වලිතාති වලනං ගතා. සට්ඨිතාති උදයබ්බයෙන පිළිතා. අනිව්චතායාති හුත්වා අභාවතාය. ඡාතියා අනුගතාති නිබ්බන්තියා අනුපච්චියා. ජරාය අනුසටාති පරිපක්කතාය අනුපත්ථවා. බ්‍යාධිතා අභිභූතාති වාතුවිසමෙන උප්පත්තබ්‍යාධිතා අප්ප්කොත්ථවා. මරණෙන අබ්භාහතාති මච්චුතා අභිආහතා පහතා. අතාණාති රක්ඛවර්ගිතා. අලෙණාති ලෙණවර්ගිතා. අසරණාති තත්ථි එතෙසං සරණන්ති අසරණා. අසරණිභූතාති සයං සරණකිව්චං න කරොන්තිති අසරණිභූතා.

අත්තනො භවනන්ති නිද්දෙසපදස්ස උද්දෙසපදං. තාණන්ති පාලනං. ලෙණන්ති ලෙණට්ඨානං. සරණන්ති දුක්ඛනාසනං. ගතින්ති පතිට්ඨං. පරායනන්ති පරං අයනං. අජ්ඣොසිතංයෙව අද්දසන්ති ජරාදිභි මද්දිතංයෙව අද්දක්ඛිං. සබ්බං යොබ්බඤ්ඤන්ති යොබ්බනභාවො යොබ්බඤ්ඤං, සචෙතනානං සබ්බං යොබ්බඤ්ඤං. ජරාය ඔසිතන්ති පරිපාකාය ජරාය අවසිතං මද්දිතං. එවං සබ්බත්ථ.

173. ඔසානෙ ත්වෙව් බ්‍යාරුද්වෙ, දිස්වා මෙ අරතී අහුති යොබ්බඤ්ඤාදීනං. ඔසානෙයෙව් අන්තගමකෙ එව් විනාසකෙ එව් ජරාදිති බ්‍යාරුද්වෙ ආහතචිත්තෙ සත්තෙ දිස්වා අරති මෙ අහොසි. අටෙත්ථ් සල්ලන්ති අට් එතෙසු සත්තෙසු රාගාදිසල්ලං. හදයස්සිතන්ති චිත්තන්සිසිතං.

යොබ්‌බඤ්ඤං ජරා ඔසාපෙතීති ජරා අත්ථඨගමෙති විනාසෙති. එවං සබ්බත්ථං.

174. “කථං ආනුභාවං සල්ල”න්ති වෙ? යෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොති ගාථා. තත්ථ දිසා සබ්බා විධාවතීති සබ්බා දුච්චරතදිසාපි පුරත්ථිමාදිදිසාපි විදිසාපි ධාවති. තමෙව සල්ලමබ්බුස්ස, න ධාවති න සීදති තමෙව සල්ලං උද්ධරිත්වා තා ව දිසා න ධාවති, චතුරොසෙ ව න සීදති.

අඤ්ඤාණන්තිආදීසු ඤාණදස්සනපටිපක්ඛතො අඤ්ඤාණං අදස්සනං. අභිමුඛො හුත්වා ධම්මෙන න සමෙති න සමාගච්ඡති අනභිසමයො. අනුරූපතො ධම්මෙ බුද්ධිකීති අනුබොධො. තප්පටිපක්ඛතාය අනනුබොධො. අනිච්චාදිහි සද්ධිං යොජෙත්වා න බුද්ධිකීති අසම්බොධො. අසන්තං අසමඤ්ච බුද්ධිකීතිපි අසම්බොධො. චතුසච්චධම්මං න පටිවිජ්ඣති අප්පට්ඨෙධො. රූපාදීසු එකධම්මමිති අනිච්චාදිසාමඤ්ඤතො න සඛගණ්හාති අසඛගාහණා. තමෙව ධම්මං න පරියොගාහති අපරියොගාහණා. න සමං පෙක්ඛති අසමපෙක්ඛනා. ධම්මානං සභාවං පති න අපෙක්ඛති අපච්චවෙක්ඛණා.

කුසලාකුසලකම්මෙසු විපරිතවුත්තියා සභාවගහණාභාවෙන වා එකමිති කම්මං එතස්ස පච්චක්ඛං නත්ථි, සයං වා කස්සච ධම්මස්ස පච්චක්ඛකරණං නාම න භොතිති අපච්චක්ඛකම්මං. යං එතස්මිං අනුප්පජ්ජමානෙ චිත්තසන්තානං මෙජ්ඣං භවෙයා සුචි වොදානං, තං දුට්ඨං මෙජ්ඣං ඉමිනාති දුමමෙජ්ඣං. බාලානං භාවො බාලාං. මුය්හතිති මොහො. බලවතරො මොහො පමොහො. සමන්තතො මුය්හතිති සම්මොහො. විජ්ජාය පටිපක්ඛතාවතො න විජ්ජාති අවිජ්ජා. ඔසයොගන්ථො වුත්තොයෙව. ථාමගතට්ඨෙන අනුසෙතිති අනුසයො. චිත්තං පරියුට්ඨාති අභිභවතිති පරියුට්ඨානං. භික්ෂුගහණාභාවෙන භික්ෂුමුඛං ගන්තුං න සක්කොති අඤ්ඤදත්ථු ලභිගතියෙවාති ලභිගී, ඛඤ්ජතිති අත්ථො. දුරුග්ගාචනට්ඨෙන වා ලභිගී. යථා හි මහාපලිසසඬ්ඛාතා ලභිගී දුරුග්ගාචා භොති, එවමයමිති ලභිගී වියාති ලභිගී. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

යා එවරූපා කඬ්ඛාති එත්ථ කඬ්ඛනවසෙන කඬ්ඛා. කඬ්ඛං ආනයතිති කඬ්ඛායනා. පුරිමකඬ්ඛා හි උත්තරකඬ්ඛං ආනයති නාම. ආකාරවසෙන වා එතං වුත්තං. කඬ්ඛාසමඬ්ඛිචිත්තං කඬ්ඛාය ආයිතත්තා කඬ්ඛායිතං නාම. තස්ස භාවො කඬ්ඛායිතත්තං. විමතීති විගතා මති විමති. විචිකිච්ඡාති විගතා විකිච්ඡා විචිකිච්ඡා, සභාවං වා විචිනන්තො කිච්ඡති කිලමති එතායාති විචිකිච්ඡා. සා සංසයලක්ඛණා, කම්පනරසා, අනිච්ඡයපච්චුපට්ඨානා, අනෙකංසග්ගහපච්චුපට්ඨානා වා, අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානා, පටිපත්තියා අන්තරායකරාති දට්ඨබ්බා.

කම්පනට්ඨෙන ද්විධා එළයතිති ද්වෙළ්භකං. පටිපත්තීතිවාරණෙන ද්විධාපථො වියාති ද්වෙධාපථො. “නිච්චං වා ඉදං අනිච්චං වා”තිආදිපවත්තියා එකස්මිං ආකාරෙ සණ්ඨාතුං අසමත්ථතාය සමන්තතො සෙතිති සංසයො. එකංසං ගහෙතුං අසමත්ථතාය න එකංසග්ගාහොති අනෙකංසග්ගාහො. නිච්ඡෙතුං අසක්කොන්ති ආරම්මණතො ඔසක්කතිති ආසජ්ජනා. ඔගාහිතුං අසක්කොන්ති පරිසමන්තතො සජ්ජතිති පරිසජ්ජනා. පරියොගාහිතුං අසමත්ථතාය අපරියොගාහණා. නිච්ඡයවසෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං අසමත්ථතාය ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස, ථද්ධිභාවොති අත්ථො. විචිකිච්ඡා හි උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං ථද්ධිං කරොති, යස්මා පන සා උප්පජ්ජමානා ආරම්මණං ගහෙත්වා මනං විලිඛන්ති විය, තස්මා මනොවිලෙඛොති වුත්තා.

විද්ධොති සල්ලෙන උද්ධප්පහාරො. පුට්ඨොති සට්ඨිතො. පරෙතොති පිළිතො. ධාවතීති පුරතො ගච්ඡති. විධාවතීති අනෙකවිධෙන ගච්ඡති. සන්ධාවතීති වෙගෙන ධාවති. සංසරතීති ඉතො විතො ව වරති.

අවෙලකොති නිච්චොලො, නග්ගොති අත්ථො. මුත්තාවාරොති විසට්ඨාවාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකියකුලපුත්තාවාරෙන විරහිතො ඨිතකොච උච්චාරං කරොති, පස්සාවං කරොති, බාදති භුඤ්ජති. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩමිති ඨිතෙ ජිව්හාය හත්ථං අපලිඛති, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථමිතියෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිඛති. තෙ කිර දණ්ඩකං “සත්තො”ති පඤ්ඤපෙත්ති. භික්ඛාගහණත්ථං “එහි හදන්තෙ”ති වුත්තො න එතීති න එහිහදන්තිකො. තෙන හි “තිට්ඨ හදන්තෙ”ති වුත්තොපි න තිට්ඨතීති න තිට්ඨහදන්තිකො. තදුභයමිති කිර සො “එතස්ස වචනං කතං භවිස්සති”ති න කරොති.

අභිභටන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආභටං භික්ඛං. උද්දිස්සකතන්ති “ඉදං කුම්භෙ උද්දිස්ස කත”න්ති එවං ආරොච්ඡතං භික්ඛං. න නිමන්තනන්ති “අසුකං නාම කුලං වා වීරීං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යාපා”ති එවං නිමන්තිතභික්ඛමිති න සාදියති න ගණ්හාති. න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්හාති. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා, තතොපි න ගණ්හාති. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලහන්තිති. න එළකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කරිත්වා දියාමානං න ගණ්හාති. කස්මා? අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලහතිති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො.

න ද්විත්තන්ති ද්විසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්හාති. කස්මා? කඛළන්තරායො භොතිති. න ගඬ්භිනියාතිආදීසු පන “ගඬ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති”ති, පායන්තියා දාරකස්ස බිරන්තරායො භොති”ති, “පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො භොති”ති න ගණ්හාති. න සංකිත්තීසුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු. දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානමත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීනි සමාදපෙත්වා හත්තං පවන්ති,

උක්කටියො අවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්හාති. න යත්ථ සාති යත්ථ සුනබො “පිණ්ඩං ලභිස්සාමි”ති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදත්ථා ආහටං න ගණ්හාති. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩත්තරායො හොතිති. සණ්ඩසණ්ඩවාරිනීති සමුහසමුහවාරිනී . සවෙ හි අවෙලකං දිස්වා “ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමා”ති මනුස්සා භත්තගෙහං පවිසන්ති, තෙසු ව පවිසන්තෙසු කළොපිමුබාදිසු නිලිනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඩසණ්ඩා වරන්ති. තතො ආහටං භික්ඛං න ගණ්හාති. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති. ථුසොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං සොචරකං. එත්ථ ව සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී.

එකාගාරිකොති යො එකස්මිංයෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදිසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යපෙන්නි. එකාභිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අඩ්ඨමාසිකන්ති අඩ්ඨමාසන්තරිකං. පරියායභත්තභොජනන්ති වාරභත්තභොජනං , එකාභවාරෙන ද්විභවාරෙන සත්තාභවාරෙන අඩ්ඨමාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආහතං භත්තභොජනං.

සාකභක්ඛොතිආදීනි චුත්තත්ථානෙව. උබ්භවයකොති උද්ධං ධීතකො. උක්කුටිකස්පධානමනුයුත්තොති උක්කුටිකං වීරියං අනුයුත්තො. ගච්ඡන්තොපි උක්කුටිකොව හුත්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙන්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා යානවඩ්ඪකමාදීනි කරොති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙති. එලකසෙය්‍යන්ති රුක්ඛඵලකෙ සෙය්‍යං. ථණ්ඩිලසෙය්‍යන්ති ථණ්ඩිලෙ උච්චෙ භූමිට්ඨානෙ සෙය්‍යං. එකපස්සයිකොති එකපස්සෙනෙව සයති. රජොජල්ලධරොති සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා රජුට්ඨානට්ඨානෙ තිට්ඨති, අපස්ස සරිරෙ රජොජල්ලං ලග්ගති, තං ධාරෙති. යථාසන්ථතිකොති ලද්ධං ආසනං අකොපෙන්වා යදෙව ලභති, තත්ථෙව නිසිදනසිලො. චෙකටිකොති චිකට්ඨාදනසිලො, චිකටන්ති ගුප්ථං චූච්චති. අපානකොති පටික්ඛිත්තසිතුදකපානො. සායං තතියං අස්සාති සායතතියකං. පානො මජ්ඣන්තිකෙ සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං “පාපං පවාහෙස්සාමි”ති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරති.

තෙ සල්ලෙ අභිසඬ්ඛරොතිති තෙ රාගාදිසත්තසල්ලෙ අභිනිබ්බන්තෙති. අභිසඬ්ඛරොත්තොති අභිනිබ්බන්තෙත්තො. සල්ලාභිසඬ්ඛාරවසෙනාති සල්ලාභිනිබ්බන්තාපනකාරණා. පුරත්ථිමං දිසං ධාවතීති පුරිමං දිසං ගච්ඡති. තෙ සල්ලාභිසඬ්ඛාරා අප්පභීනාති එතෙ රාගාදිසල්ලා පයොගා නප්පභීනා. සල්ලාභිසඬ්ඛාරානං අප්පභීනත්තාති සල්ලපයොගානං අප්පභීනභාවෙන. ගතියා ධාවතීති ගතියං ධාවති. ගතියා ගතීන්ති ගතීතො ගතිං.

න සිද්ධීති න නිමුජ්ජති. න සංසිද්ධීති න සමන්තතො මුජ්ජති. න ඔසිද්ධීති න ඔසක්කති. න අවසිද්ධීති න පච්චොසක්කති. න අවගච්ඡතීති න හෙට්ඨා ගච්ඡති.

175. එවං මහානුභාවෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණෙසු ව සත්තෙසු – තත්ථ සික්ඛානුගීයන්ති, යානි ලොකෙ ගධිතානීති ගාථා. තස්සත්ථො – යෙ ලොකෙ පඤ්ච කාමගුණා පටිලාභාය ගිජ්ඣන්තිති කත්වා “ගධිතානී”ති චූච්චන්ති, චිරකාලසෙවිතත්තා වා “ගධිතානී”ති චූච්චන්ති. තත්ථ තං නිමිත්තං හත්ථිසික්ඛාදිකා අනෙකා සික්ඛා කථීයන්ති, උග්ගය්‍යන්ති වා. පස්සථ යාව සමත්ථො වායං ලොකො, යතො පණ්ඩිතො කුලපුත්තො තෙසු වා ගධිතෙසු තාසු වා සික්ඛාසු අධිමුත්තො න සියා, අඤ්ඤදත්ථු අනිච්චාදිදස්සෙන නිබ්බිජ්ඣ සබ්බසො කාමෙ. අත්තතො නිබ්බානමෙව සික්ඛෙති.

පටිච්ඡික්ඛිත්වාති ඤාණෙන නික්ඛමෙන්වා වා නිබ්බිජ්ඣත්වා වා.

176. ඉදානි යථා නිබ්බානාය සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “සච්චො සියා”තිආදිමාහ. තත්ථ සච්චොති වාචසච්චෙන ඤාණසච්චෙන මග්ගසච්චෙන ව සමන්තාගතො. රිත්තපෙසුණොති පභීනපෙසුණො. චෙට්චිජ්ජන්ති මච්ඡරියං.

177. නිද්දං තන්දිං සහෙ ථීනන්ති පවලායිකඤ්ච කායාලසියඤ්ච චිත්තාලසියඤ්චාති ඉමෙ තයො ධම්මෙ අභිභවෙය්‍ය. නිබ්බානමානසොති නිබ්බානානින්තවිත්තො.

කායස්ස අකල්‍යාතාති ඛන්ධත්තයසඬ්ඛාතස්ස නාමකායස්ස ගිලානභාවො. ගිලානො හි අකල්ලකොති චූච්චති. විනයෙපි (පාරා. 151) චුත්තං – “නාහං, හන්තෙ, අකල්ලකො”ති. අකම්මඤ්ඤකාති කායගෙලඤ්ඤසඬ්ඛාතො අකම්මඤ්ඤකාකාරො. මෙසො විය ආකාසං කායං ඔනාය්‍යතීති ඔනාහො. සබ්බතො භාගෙන ඔනාහො පරියොනාහො. අබ්භන්තරෙ සමොරුන්ධතීති අත්තොසමොරොධො. මෙධතීති මිද්ධං, අකම්මඤ්ඤභාවෙන විහිංසතීති අත්ථො. සුපන්ති තෙනාති සුප්පං. අක්ඛිදලාදීනං පවලභාවං කරොතීති පවලායිකා. සුප්පනා සුප්පිතත්තන්ති ආකාරභාවනිද්දෙසා. ඔලියනාති ඔලියනාකාරො. දුතියං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං. ලීනන්ති අවිජ්ජාචරිකතාය පටිකුටිකං.

ඉතරෙ ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා, ටීනන්ති සප්පිපිණ්ඩො විය අවිජ්ජාරිකතාය සනභාවෙන ධීනං. ටීයනානි ආකාරනිද්දෙසො. ටීයිනස්ස භාවො ටීයිනත්තං, අවිජ්ජාරවසෙන උද්ධතානි අත්ථො.

සබ්බසඬ්ඛාරධාතුයානි නිබ්බානනින්නමානසො සබ්බතෙභුමීකසඬ්ඛාරධාතුයා. චිත්තං පට්ඨාපෙත්වානි චිත්තං නිවත්තාපෙත්වා. එතං සන්තන්ති එතං නිබ්බානං. කිලෙසසන්තතාය සන්තං. අනප්පකට්ඨෙන පඤ්ඤං.

න පණ්ඩිතා උපධිසුඛස්ස භෙතුනි දබ්බජාතිකා කාමසුඛස්ස කාරණා දානානි න දෙන්ති. කාමඤ්ච තෙ උපධිපරික්ඛයායානි එකංසෙන තෙ පණ්ඩිතා කාමක්ඛයාය කාමක්ඛෙපනත්ථං දානානි දෙන්ති . අපුනඛභවායානි නිබ්බානත්ථාය. කුමානානි භාවෙන්තීති පට්ඨමජ්ඣානාදීනි වඩ්ඪෙත්ති. පුනඛභවායානි පුනඛභවකාරණා. තෙ පණ්ඩිතා නිබ්බානං අභිමුඛං හුත්වා දානං දදන්ති.

178. සාහසානි රත්තස්ස රාගවරිතාදිභෙදා සාහසාකාරණා. නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

179. පුරාණං නාභිනන්දෙය්‍යානි අතීතං රූපාදිං නාභිනන්දෙය්‍යා. නවෙති පච්චුප්පන්නෙ. භීයමානෙති විනස්සමානෙ. ආකාසං න සිතො සියානි තණ්හානිස්සිතො න භවෙය්‍යා. තණ්හා හි රූපාදීනං ආකාසනතො “ආකාසො”ති වුච්චති.

වෙමානෙති අභවමානෙ. විගච්ඡමානෙති අපගච්ඡමානෙ.

“ආකාසනී”ති “ආකස්සනී”ති ව දුට්ඨො පාඨො.

180. කිං කාරණා ආකාසං න සිතො සියානි වෙ? ගෙධං බුමීති ගාථා. තස්සත්ථො – අභඤ්ඤා ඉමං ආකාසසඬ්ඛාතං තණ්හං රූපාදිසු ගිජ්ඣුනතො ගෙධං බුමි “ගෙධො”ති වදාමි. කිඤ්ච භියොයා – අවහනනට්ඨෙන “ඔසො”ති ව ආජවනට්ඨෙන “ආජව”න්ති ව “ඉදං මය්හං, ඉදං මය්හ”න්ති ජප්පකාරණතො “ජප්පන”න්ති ව දුමුමුඤ්චනට්ඨෙන “ආරම්මණ”න්ති ව කම්පකරණට්ඨෙන “කම්පන”න්ති ව බුමි, එසාව ලොකස්ස පලිබොධට්ඨෙන දුරතික්කමනීයට්ඨෙන ව “කාමපඬිකො දුරච්චයො”ති.

ආජවන්ති ආපට්ඨන්ධිතො ජවති ධාවතීති ආජවං, වට්ටමුලතාය පුනඛභවෙ පට්ඨන්ධිදානතණ්හායෙන අධිවචනං. ජප්පනන්ති පත්ථනා, තණ්හායෙන අධිවචනං. ආරම්මණමපි වුච්චති තණ්හානි රූපාදිසු ආරම්මණෙසු උප්පන්නතණ්හා මුච්චිතුං අසක්කුණෙය්‍යට්ඨෙන ආරම්මණානි කටීයති. කාමපඬිකොති ඔසිදනට්ඨෙන කලලං. කද්දමොති සඬ්භට්ඨෙන කද්දමො. තාපනට්ඨෙන කිලෙසො . නියාසං විය ලග්ගාපනට්ඨෙන පලිපො. රුන්ධිත්වා ධාරණට්ඨෙන පලිරොධො. එවමෙතං ගෙධාදිපරියායං ආකාසං අනිස්සිතො.

181. සච්චා අවොක්කමන්ති ගාථා. තස්සත්ථො – පුබ්බෙ චුත්තා තිව්ධාපි සච්චා අවොක්කමං මොනෙය්‍යපත්තියා මුනීති සඬ්ඛං ගතො නිබ්බානට්ඨෙ තිව්ධති බ්‍රාහ්මණො, ස වෙච්චරූපො සබ්බානි ආයතනානි නිස්සප්පිත්වා “සන්තො”ති වුච්චති. නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

182. කිඤ්ච භියොයා – ස වෙ විද්චානි ගාථා. තත්ථ ඤාත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදිනෙයන සබ්බතඨම්මං අඤ්ඤාය. සම්මා සො ලොකෙ ඉරියානොති අසම්මාඉරියනකරානං කිලෙසානං පහානා සම්මා සො ලොකෙ ඉරියමානො.

183. එවං අපිභෙන්නො ව – යොධ කාමෙති ගාථා. තත්ථ සඬ්භන්ති සත්තවිධං සඬ්භං යො අව්චතරි. නාජ්ඣෙකිති න අභිජ්ඣායති.

184. තස්මා තුම්භෙසුපි යො ඵවරූපො භොතුං ඉච්ඡති, තං වදාමි – යං පුබ්බෙති ගාථා. තත්ථ යං පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාරෙ ආරඛ්භ උප්පජ්ජනධම්මං කිලෙසජාතං අතීතං කම්මඤ්ච. පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනන්ති අනාගතෙපි සඬ්ඛාරෙ ආරඛ්භ උප්පජ්ජනධම්මං රාගාදිකිඤ්චනං මා අහු. මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසීති පච්චුප්පන්නරූපාදිධම්මෙපි න ගහෙස්සසී වෙ. එවං උපසන්නො වරිස්සසී.

අබ්ඡං කරොහීති මග්ගඤාණෙන න බ්ඡං කරොහි. රාගකිඤ්චනන්ති රාගඵන්දනං. දොසකිඤ්චනාදිසුපි එසෙව නයො.

185. එවං අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අරහතො ථුතිවසෙන ඉතො පරා ගාථායො අභාසී. තත්ථ සබ්බසොති ගාථාය මමායිනන්ති මමන්තකරණං. “මම ඉද”න්ති ගහිතං වා වත්ථු. අසනා ව න සොවතීති අවිජ්ජමානකාරණා අසන්තකාරණා න සොවති. න ජීයතීති ජානිං නාධිගච්ඡති.

අහු වත මෙති මය්හං අහොසි වත. තං වත මෙ නත්ථීති යං අතීතෙ අහොසි, තං මය්හං ඉදානි න සන්ති. සියා වත මෙති යං මය්හං භවිස්සති, තං වතාහං න ලභාමීති ඉදානි අහං එකංසෙන න පාපුණාමි.

186. කිඤ්ච භියොයා – යස්ස නත්ථීති ගාථා. තත්ථ කිඤ්චනන්ති කිඤ්චි රූපාදිධම්මජාතං.

අභිසංඛතන්ති කම්මෙන සංඛරිතං. අභිසංඤ්චෙතයිතන්ති චිත්තෙන රාසිකතං. අවිජ්ජාය ත්වෙවානි අවිජ්ජාය තු එව. අසෙසවිරාගනිරොධානි විරාගසංඛාතෙන මග්ගෙන නිරවසෙසනිරොධා.

සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සුති අවසවත්තිසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුව්ඡසංඛාරසමනුපස්සනවසෙන වානි ද්විභාකාරෙහි සුඤ්ඤතො ලොකං පස්ස. අත්තානුදිට්ඨිං උභවච්චානි සක්කායදිට්ඨිං උද්ධරිත්වා. එවං මච්චුතරො සියානි එවං මරණස්ස තරණො භවෙය්‍යා. එවං ලොකං අවෙක්ඛන්තන්ති එවං ඛන්ධලොකං පස්සන්තං. මච්චුරාජා න පස්සතීති මරණරාජා න ඔලොකෙති න දක්ඛති.

නාඤ්ඤං පත්ථයතෙ කිඤ්චීති අඤ්ඤං අප්පමත්තකම්පි න පත්ථයති න පිභයති. අඤ්ඤත්‍ර අප්පට්ඨසන්ධියානි නිබ්බානං යපෙත්වා. “අඤ්ඤත්‍රප්පට්ඨසන්ධියා”ති එකපදං කත්වාපි පටන්ති.

187. කිඤ්ච භියොයා – අනිට්ඨරීති ගාථා. තත්ථ අනිට්ඨරීති අනිස්සුකි. “අනිට්ඨරී”තිපි කෙච්චි පටන්ති. සංඛ්ඛධි සමොති සංඛ්ඛත්ථ සමො, උපෙක්ඛකොති අධිජ්ජායො. කිං චුත්තං හොති? යො සො “නත්ථී මෙ”ති න සොචති, තමහං අවිකම්පිතං පුග්ගලං පුට්ඨො සමානො අනිට්ඨරී අනනුගිද්ධො, අනෙජො සංඛ්ඛධි සමොති ඉමං තස්මිං පුග්ගලෙ චතුඛ්ඛධං ආනිසංසං බුමීති.

නිට්ඨරියොති ඉස්සුකි. නිට්ඨරහාවො නිට්ඨරියං, තං නිස්සාය එත්තකම්පි නත්ථීති ඛෙළපාතන්ති අත්ථො. නිට්ඨරියකම්මන්ති නිට්ඨරියකරණං. ගහට්ඨො වා හි ගහට්ඨං භික්ඛු වා භික්ඛුං නිස්සාය වසන්තො අප්පමත්තකෙනෙව කුජ්ඣිත්වා තං නිස්සාය එත්තකම්පි නත්ථීති ඛෙළං පාතෙත්වා පාදෙන මද්දන්තො විය නිට්ඨරියං නාම කරොති. තස්ස තං කම්මං “නිට්ඨරියකම්ම”න්ති චුච්චති. ඉස්සානි සභාවනිද්දෙසො . තතො පරා ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා. ඉතරත්තයං පරියායවචනං. ලක්ඛණාදිතො පනෙසා පරසම්පත්තීනං උසුයනලක්ඛණා ඉස්සා; තත්ථ ච අනභිරතිරසා; තතො විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා; පරසම්පත්තිපදට්ඨානා.

ලාභෙපි න ඉඤ්ජතීති පච්චයලාභෙ න චලති. අලාභෙපිති පච්චයානං අලාභෙපි.

188. කිඤ්ච භියොයා – අනෙජස්සානි ගාථා. තත්ථ නිසංඛිකීති පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදිසු යො කොච්චි සංඛාරො. සො හි යස්මා නිසංඛරියති, නිසංඛරොති වා, තස්මා “නිසංඛිකී”ති චුච්චති. විශාරම්භානි විවිධා පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදිකා ආරම්භා. ඛෙමං පස්සති සංඛ්ඛධිති සංඛ්ඛත්ථ අභයමෙව පස්සති.

ආරම්භානි කම්මානං පට්ඨාරම්භා. විශාරම්භානි උපරුපරි විවිධආරම්භනවසෙන විරියාරම්භා. තිසු භවෙසු පටිසන්ධිජනකකම්මානං එතං අධිවචනං. තස්මා විශාරම්භා ආරතො.

189. එවං පස්සන්තො න සමෙසුති ගාථා. තත්ථ න වදන්තෙ “සද්ධෙසාහමස්මි”තිආදිනා මානවසෙන සමෙසුපි අත්තානං න වදති ඔමෙසුපි උස්සෙසුපි. නාදෙති න නිරස්සතීති රූපාදිසු කඤ්චි ධම්මං න ගණ්භානි න නිස්සජ්ජති. සෙසං සංඛ්ඛත්ථ තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව. එවං අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

190. සොළසමෙ න මෙ දිට්‍යොති සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසො. තත්ථ ඉතො පුබ්බෙති ඉතො සඬකස්සනගරෙ ඔතරණතො පුබ්බෙ. වග්ගුවදොති සුන්දරවදො. තුසිතා ගණිමාගතොති තුසිතකායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡං ආගතත්තා තුසිතා ආගතො. ගණාවරියත්තා ගණි . සන්තුට්ඨට්ඨොති වා තුසිතසඬබ්බාතා දෙවලොකා ගණිං ආගතො, තුසිතානං වා අරහත්තානං ගණිං ආගතොති.

ඉමිනා චක්ඛුනාති ඉමිනා අත්තභාවපරියාපන්නෙන පකතිමංසචක්ඛුනා. ඉමිනා අත්තභාවෙනාති ඉමිනා පච්ඡිමෙන අත්තභාවෙන. තාවතිංසභවනෙති තාවතිංසදෙවලොකෙ. පාරිච්ඡත්තකමුලෙති කොට්ඨාරරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා. පණ්ඩුකම්බලසිලායනති රත්තකම්බලසදිසපාසාණපිට්ඨො. වස්සං වුට්ඨොති වුට්ඨවස්සො. දෙවගණපරිවුතොති දෙවසඬසෙන පරිවාරිතො. ඔතිණ්ණොති අවතිණ්ණො. ඉමං දස්සනං පුබ්බෙති අඤ්ඤානු ඉමමිහා දස්සනා පුබ්බෙ. න දිට්ඨොති අඤ්ඤාන න දිට්ඨපුබ්බො.

බත්තිස්ස වාති බත්තිස්ස වදන්තස්ස න සුතො. බ්‍රාහ්මණාදිසුපි එසෙව නයො.

මධුරවදොතිආදිසු බ්‍රාහ්මණසම්පන්නං මධුරං වදන්ති මධුරවදො. පෙමජනකං පෙමාරහං වදන්ති පෙමනීයවදො. හදයඬගමචිත්තෙ යපනායොග්‍යං වදන්ති හදයඬගමවදො. කරවිකසකුණසද්දො විය මධුරසොසො අස්සාති කරවිකරුතමඤ්ජුසොසො. විස්සට්ඨො වාති අපලිබ්දධො තත්ථ තත්ථ අපක්ඛලෙනො. විඤ්ඤෙය්‍යො වාති සුවිජානෙය්‍යො ව. මඤ්ජු වාති මධුරො ව. සවතීයො වාති කණ්ණසුබ්බො ව. බිත්ථු වාති සනො ව. අවිසාරී වාති න පත්ථටො ව. ගම්මිරො වාති න උත්තානො ව. නින්නාදි වාති සොසවන්තො ව. අස්සාති අස්ස සත්ථුතො. බහිද්ධා පරිසායාති පරිසතො බහි. න නිව්ඡරතීති න නික්ඛමති. කිංකාරණා? එවරුපො මධුරසද්දො නික්කාරණා මා විනස්සතුති. බ්‍රහ්මස්සරොති අඤ්ඤ ඡින්නස්සරාපි භින්නස්සරාපි කාකස්සරාපි හොන්ති, අයං පන මහාබ්‍රහ්මනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො. මහාබ්‍රහ්මනො හි පිත්තසෙම්භෙහි අපලිබ්දධන්තා සරො විසුද්ධො හොති, හගවතාපි කතකම්මං වත්ථුං සොධෙති, වත්ථුතො සුද්ධන්තා නාහිතො පට්ඨාය සමුට්ඨහන්තො සරො විසුද්ධො අට්ඨඬගසමන්තාගතාව සමුට්ඨාති. කරවිකො විය හණතිති කරවිකභාණි, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති අත්ථො.

තාරෙතීති අබෙමන්තට්ඨානං අතික්කාමෙති. උත්තාරෙතීති බෙමන්තභුමිං උපනෙන්නො තාරෙති. නිත්තාරෙතීති අබෙමන්තට්ඨානතො නික්ඛාමෙන්නො තාරෙති . පතාරෙතීති පරිග්ගහෙත්වා තාරෙති, හත්ථෙන පරිග්ගහෙත්වා විය තාරෙතීති අත්ථො. සබ්බම්පෙතං තාරණුත්තාරණාදිබෙමන්තට්ඨානෙ යපනමෙවාති ආහ – “බෙමන්තභුමිං සම්පාපෙති”ති. සත්තෙති වෙනෙය්‍යසත්තෙ. මහාගහනතාය මහානත්ථතාය දුන්නිත්තරියතාය ව ජාතියෙව කන්තාරො ජාතිකන්තාරො, තං ජාතිකන්තාරං.

ගණස්ස සුස්සුසතීති ගණො අස්ස වචනං සුස්සුසති සුණාති උපලක්ඛෙති. සොතං ඔදහතීති සොතුකාමතාය සොතං අවදහති පතිට්ඨාපෙති. අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙතීති ඤාතුකාමං චිත්තං පණ්දහති. ගණං අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති ජනසමූහං අකොසල්ලසම්භූතා අකුසලා උට්ඨාපෙත්වා. කුසලෙ පතිට්ඨාපෙතීති කොසල්ලසම්භූතෙ කුසලෙ යපෙති. සඬ්ඝිති රාසිවසෙන සඬ්ඝො අස්ස අත්ථීති සඬ්ඝි. පරිසවසෙන ගණො අස්ස අත්ථීති ගණි. ගණස්ස ආවරියොති ගණාවරියො.

191. දුතියගාථාය සදෙවකස්ස ලොකස්ස, යථා දිස්සතීති සදෙවකස්ස ලොකස්ස විය මනුස්සානම්පි දිස්සති. යථා වා දිස්සතීති තච්ඡතො අවිපරිතතො දිස්සති. චක්ඛුමාති උත්තමචක්ඛුමා. එකොති පබ්බජ්ජාසඬබ්බාතාදිති එකො. රතීන්ති නෙක්ඛම්මරතිආදිං.

පතිරුපකොති සුවණ්ණපතිරුපකො කුණ්ඩලො. මත්තිකාකුණ්ඩලොවාති මත්තිකාය කතකුණ්ඩලො විය. ලොහඬඬමාසොව සුවණ්ණපත්තොති සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තො ලොහමාසකො විය. පරිවාරජන්තාති පරිවාරෙන ඡාදිතා. අත්තො අසුද්ධාති අබ්‍රහ්මන්තරතො රාගාදිහි අපරිසුද්ධා. බහි සොහමානාති විවරාදිහි බාහිරතො සුන්දරා.

අකප්පිතඉරියාපථා වාති අසප්පිතඉරියාපථා. පණ්ඩසම්පන්නාති පරිපුණ්ණපත්ථනා.

විසුද්ධසද්දොති පරිසුද්ධකිත්තිසද්දො, යථාභූතථුතිසොසොති අත්ථො. ගතකිත්තිසද්දසිලොකොති කිත්තිසද්දඤ්ච සිලොකඤ්ච ගහෙත්වා වරණසිලො. කත්ථ විසුද්ධසද්දොති වෙ? “නාගභවනෙ ව සුපණ්ණභවනෙ වා”තිආදිනා නයෙන විත්ථාරෙත්වා වුත්තට්ඨානෙ. තතො ව භියොනාති තතො වුත්තප්පකාරතො ව වෙනෙය්‍යවසෙන අතිරෙකතරොපි දිස්සති.

සබ්බං රාගතමන්ති සකලං රාගන්ධකාරං. දොසතමාදීසු පිසෙව නයො. අන්ධකරණන්ති පඤ්ඤාලොකනිවාරණකරණං. අවක්ඛකරණන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනො අකරණං. අඤ්ඤාණකරණන්ති ඤාණෙන අජානනකරණං. පඤ්ඤානිරොධිකන්ති පඤ්ඤානායනනාසකං. විසාතපක්ඛිකන්ති පිළාකොට්ඨාසිකං. අනිබ්බානසංවත්තනිකන්ති අපච්චයඅමනනිබ්බානත්ථාය න සංවත්තනිකං.

සබ්බං තං තෙන බොධිඤාණෙන බුද්ධිං තං සකලං තෙන චතුමග්ගඤාණවසෙන බුද්ධිං. පට්ඨමග්ගවසෙන ජානි අනුබුද්ධිං. දුතියමග්ගවසෙන පුන අඤ්ඤාසි පට්ඨිජ්ඣි. තතියමග්ගවසෙන පට්ඨෙධං පාපුණි සම්බුද්ධිං. චතුත්ථමග්ගවසෙන නිස්සෙසපට්ඨෙධෙන සම්මාබුද්ධිං. අධිගච්ඡි එස්සෙසි සච්ඡාකාසීති එතං තයං ඵලවසෙන යොජෙතබ්බං. පට්ඨදුතියවසෙන පට්ඨෙති. තතියවසෙන ඤාණඵස්සෙන චුසි. චතුත්ථවසෙන පච්චක්ඛං අකාසි. අප්ථ වා එකෙකඵලස්ස තයොපි ලබ්භන්ති එව.

නෙක්ඛම්මරතින්ති පබ්බජ්ජාදීනි නිස්සාය උප්පන්නරතිං. විවෙකරතින්ති කායවිවෙකාදිමිහි උප්පන්නරතිං. උපසමරතින්ති කිලෙසවූපසමෙ රතිං. සම්බොධිරතින්ති මග්ගං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නරතිං.

192. තතියගාථාය බහුනම්ඨ බද්ධානන්ති ඉධ බහුනං බත්තියාදීනං සිස්සානං. සිස්සා හි ආචරියපට්ඨබද්ධවුත්තිත්තා “බද්ධා”ති වූව්වන්ති. අත්ථි පඤ්ඤෙන ආගමන්ති අත්ථිකො පඤ්ඤෙන ආගතොමිහි , අත්ථිකානං වා පඤ්ඤෙන ආගමනං, පඤ්ඤෙන අත්ථි ආගමනං වාති.

බුද්ධොති පදස්ස අභාවෙපි තං බුද්ධන්ති පදෙ යො සො බුද්ධො, තං නිද්දිසිතුකාමෙන “බුද්ධො”ති වුත්තං. සයම්භූති උපදෙසං විනා සයමෙව භූතො. අනාචරියකොති සයම්භූපදස්ස අත්ථවිවරණං. යො හි ආචරියං විනා සච්චානි පට්ඨිජ්ඣති, සො සයම්භූ නාම හොතිති. පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසුතිආදි අනාචරියකභාවස්ස අත්ථප්පකාසනං. අනනුස්සුතෙසුති ආචරියතො අනනුස්සුතෙසු. සාමන්ති සයමෙව. අභිසම්බුද්ධිං භූසං සම්මා පට්ඨිජ්ඣති. තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිති තෙසු ව සච්චෙසු සබ්බඤ්ඤාභාවං පාපුණි. යථා සච්චානි පට්ඨිජ්ඣන්තා සබ්බඤ්ඤානො හොන්ති , තථා සච්චානං පට්ඨිද්ධන්තා එවං වුත්තං. “සබ්බඤ්ඤානං පත්තො”තිපි පාඨො. බලෙසු ව වසිභාවන්ති දසසු ව තථාගතබලෙසු ඉස්සරභාවං පාපුණි. යො සො එවං භූතො, සො බුද්ධොති වුත්තං හොති. තත්ථ සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨිතඤාණනිමිත්තානුත්තරවිමොක්ඛාධිගමපරිභාවිතබන්ධසන්තානං උපාදාය පණ්ණත්තිකො, සබ්බඤ්ඤානපදට්ඨානං වා සච්චාභිසම්බොධිමුපාදාය පණ්ණත්තිකො සත්තවිසෙසො බුද්ධො. එත්තාවතා අත්ථතො බුද්ධච්චාවතා කතා හොති.

ඉදානි බාඤ්ජනතො විභාවෙන්තො “බුද්ධොති කෙනට්ඨෙන බුද්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ යථා ලොකෙ අවගන්තා “අවගතො”ති වූව්වති, එවං බුද්ධිකා සච්චානීති බුද්ධො. යථා පණ්ණසොසා වාතා “පණ්ණසුසා”ති වූව්වන්ති, එවං බොධෙනා පජායාති බුද්ධො. සබ්බඤ්ඤාතය බුද්ධොති සබ්බධම්මබුද්ධිකාසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති වුත්තං හොති. සබ්බදස්සාච්චාය බුද්ධොති සබ්බධම්මානං ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨන්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. අනඤ්ඤානෙය්‍යතාය බුද්ධොති අඤ්ඤෙන අබොධනීයතො සයමෙව බුද්ධන්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. විසච්චාය බුද්ධොති නානාගුණවිකසනතො පදුමමිව විකසනට්ඨෙන බුද්ධොති වුත්තං හොති. ඛිණ්ණසච්චසඛිකාතෙන බුද්ධොතිආදීහි ඡහි පරියායෙහි චිත්තසඛිකොචකරධම්මප්පභානෙන නිද්දාය විබුද්ධො පුරිසො විය සබ්බකිලෙසනිද්දාය විබුද්ධන්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. සඛිකා සඛිකාතන්ති අත්ථතො එකත්තා සඛිකාතෙනාති වචනස්ස කොට්ඨාසෙනාති අත්ථො. තණ්හාලෙපදිට්ඨිලෙපාභාවෙන නිරුපලෙපසඛිකාතෙන සචාසනානං සබ්බකිලෙසානං පනීත්තා එකත්තවචනෙන විසෙසෙත්වා වුත්තං. එකත්තනික්කිලෙසොති රාගදොසමොභාවසෙසෙහි සබ්බකිලෙසෙහි නික්කිලෙසො.

එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති ගමනත්ථානං ධාතුනං බුද්ධිකාත්ථත්තා බුද්ධිකාත්ථාපි ධාතුයො ගමනත්ථා හොන්තෙව, තස්මා එකායනමග්ගං ගතත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. එකායනමග්ගො වෙන්ථ –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
නාචා උත්තරසෙතූ ව, කුල්ලො ව හිසි සඬකමො”ති. (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101) –

මග්ගස්ස බහුසු නාමෙසු අයනනාමෙන වුත්තමග්ගනාමෙන වුත්තො. තස්මා එකමග්ගභූතො මග්ගො, න ද්වේධාපථභූතොති අත්ථො. අප්ථ වා එකෙන අයිතබ්බො මග්ගොති එකායනමග්ගො. එකෙනාති ගණසඬගණිකං පභාය පවිච්ඡිත්තෙන. අයිතබ්බොති පට්ඨපජ්ජිතබ්බො, අයනිති වා එකෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එකෙසං අයනොති එකායනො. එකෙසන්ති සෙට්ඨානං. සබ්බසත්තසෙට්ඨා ව සම්මාසම්බුද්ධා, තස්මා එකෙසං මග්ගභූතො සම්මාසම්බුද්ධානං අයනභූතො මග්ගොති වුත්තං හොති. අයනිති වා අයනො, ගච්ඡති පචත්තනීති අත්ථො. එකස්මිං අයනො මග්ගොති එකායනමග්ගො. එකස්මිංයෙව බුද්ධසාසනෙ පචත්තමානො මග්ගො, න අඤ්ඤත්ථානි වුත්තං හොති. අපි ව එකං අයනීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනායප්පචත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡන්ති වුත්තං හොති, තස්මා එකායනමග්ගොති එකනිබ්බානගමනමග්ගොති අත්ථො.

එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, කිත්තු සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. අබුද්ධිවිහ්නත්තා බුද්ධිපටිලාභත්තා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං බොධොති පරියායවචනමෙතං. තත්ථ යථා “නිලරත්තගුණයොගා නිලො පටො, රත්තො පටො”ති වුවිච්ඡි, එවං බුද්ධගුණයොගා “බුද්ධො”ති ඤාපෙතුං චුත්තං.

තතො පරං බුද්ධොති නෙතං නාමන්තිආදි “අත්ථමනුගතා අයං පඤ්ඤත්ති”ති ඤාපනත්ථං චුත්තං. තත්ථ මිත්තා සභායා. අමච්චා භව්වා. ඤාතී පිතුපක්ඛිකා. සාලොහිතා මාතුපක්ඛිකා. සමණා පබ්බජ්ජුපගතා. බ්‍රාහ්මණා භොවාදිනො, සමිතපාපබාහිතපාපා වා. දෙවතා සක්කාදයො බ්‍රහ්මානො ව. විමොක්ඛන්තිකන්ති විමොක්ඛො අරහත්තමග්ගො, විමොක්ඛස්ස අන්තො අරහත්තඵලං, තස්මිං විමොක්ඛන්තෙ භවං විමොක්ඛන්තිකං නාමං. සබ්බඤ්ඤාභාවො හි අරහත්තමග්ගෙන සිප්ඤ්ඤාති, අරහත්තඵලොදයෙ සිද්ධං හොති. තස්මා සබ්බඤ්ඤාභාවො විමොක්ඛන්තෙ භවො හොති. තං නෙමිත්තිකම්පි නාමං විමොක්ඛන්තෙ භවං නාම හොති. තෙන චුත්තං – “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවන්තාන”න්ති. බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාභාණ්ඩාණස්ස පටිලාභාති මහාබොධිරුක්ඛමූලෙ යථාචුත්තක්ඛණෙ සබ්බඤ්ඤාභාණ්ඩාණස්ස පටිලාභෙන සහ. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සබ්බධම්මසච්ඡිකිරියාය වා ජාතා පඤ්ඤත්ති. යදිදං බුද්ධොති පඤ්ඤත්ති. අයං බ්‍යාඤ්ජනතො බුද්ධවිභාවනා. ඉතො පරං වහස්සෙතං භාරන්ති පරියොසානං තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා යථාපාළිමෙව නියායාති.

193. චතුත්ථගාථාය විජිගුව්ඡතොති ජාතිආදීහි අට්ටියතො. රිත්තමාසනන්ති විචිත්තං මඤ්චපියං. පබ්බතානං ගුහාසු වාති පබ්බතගුහාසු වා රිත්තමාසනං භජතොති සම්බන්ධිතබ්බං.

ජාතියා විජිගුව්ඡතොති ජාතිං විජිගුව්ඡතො. ජරාය. බ්‍යාධිතාතිආදීසුපි එසෙව නයො. භජතොති එවමාදීසු භජතොති භජන්තස්ස. සෙවතොති සෙවන්තස්ස. නිසෙවතොති සම්මා සෙවන්තස්ස . සංසෙවතොති පුනස්පුනං සෙවන්තස්ස. පටිසෙවතොති උපගන්ත්වා සෙවන්තස්ස. පබ්බතපබ්බාරාති පබ්බතකුච්ඡියො.

194. පඤ්චමගාථාය උච්චාවචෙසුති භීතපණ්ණෙසු. සයනෙසුති විහාරාදීසු සෙනාසනෙසු. කීවන්තො තත්ථ හෙරවාති කිත්තකා තත්ථ භයකාරණා. “කුවන්තො”තිපි පාඨො, කුජන්තොති වස්ස අත්ථො.

කුවන්තොති සද්දායන්තො. කුජන්තොති අබ්‍යන්තසද්දං කරොන්තො. නදන්තොති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො. සද්දං කරොන්තොති වාවං භාසන්තො. කතීති පුච්ඡා. කිත්තකාති පමාණපුච්ඡා. කීවතකාති පරිච්ඡෙදපුච්ඡා. කීවඛ්‍යකාති පමාණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා. තෙ හෙරවාති එතෙ භයජනනුපද්දවා භයාරම්මණා. කීවඛ්‍යකාති පුච්ඡිතෙ ආරම්මණෙ දස්සෙතුං “සිභා බ්‍යග්ඝා දිප්පි”තිආදීහි විස්සජ්ජෙති.

195. ඡට්ඨගාථාය කති පරිස්සයාති කිත්තකා උපද්දවා. අගතං දිසන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි අගතපුබ්බත්තා අගතං, නිද්දිසිතබ්බතො දිසා වාති. තෙන චුත්තං – “අගතං දිස”න්ති. අමතං දිස”න්තිපි පාඨො. අභිසම්භවෙති අභිසම්භවෙය්‍ය. පන්තම්භීති පරියන්තෙ.

අගතපුබ්බා සා දිසාති යා දිසා සුපිනන්තෙනපි න ගතපුබ්බා. න සා දිසා ගතපුබ්බාති එසා දිසා චුත්තනයෙන න ගතපුබ්බා. ඉමිනා දිසෙන අද්ධනාති අනෙත දිසකාලෙන.

සමකිත්තිකන්ති අන්තොමුඛවට්ටිලෙඛං පාපෙත්වා සමහරිතං. අනවසෙකන්ති අනවසිඤ්ඤානකං අපරිසිඤ්ඤානකං කන්වා. තෙලපත්තන්ති පක්ඛිත්තතෙලං තෙලපත්තං. පරිහරෙය්‍යාති හරෙය්‍ය ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය. එවං සචිත්තමනුරක්ඛෙති තං තෙලහරිතං පත්තං විය අත්තනො චිත්තං කායගතාය සතියා ගොචරෙ වෙව සම්පයුත්තසතියා වාති උභින්නං අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා යථා මුහුත්තම්පි බහිද්ධා ගොචරෙ න වික්ඛිපති, තථා පණ්ඩිතො යොගාවචරො රක්ඛෙය්‍ය ගොපයෙය්‍ය. කිංකාරණා? එතස්ස හි –

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමථො සාධු, චිත්තං දන්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 35);

තස්මා –

“සුදුද්දසං සුනිපුණං, යත්ථකාමනිපාතිනං;
චිත්තං රක්ඛෙථ මෙධාවි, චිත්තං ගුත්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 36);

ඉදඤ්ඤි –

“දුරඬිගමං එකවරං, අසරීරං ගුහාසයං;

යෙ විත්තං සංයමෙස්සන්ති, මොක්ඛන්ති මාරබන්ධනා”. (ධ. ප. 37);

ඉතරස්ස පන –

“අනවට්ඨිතවිත්තස්ස , සද්ධම්මං අවිජානතො;
පරිජලවපසාදස්ස, පඤ්ඤා න පරිපුරති”. (ධ. ප. 38);

ථිරකම්මට්ඨානසභායස්ස පන –

“අනවස්සුතවිත්තස්ස, අනන්වාහනවෙනසො;
පුඤ්ඤපාපපභීතස්ස, නත්ථි ජාගරතො භයං”. (ධ. ප. 39);

තස්මා එතං –

“එන්දනං වපලං විත්තං, දුරක්ඛං දුන්නිවාරයං;
උජුං කරොති මෙධාවී, උසුකාරොව තෙජනං”. (ධ. ප. 33);

එවං උජුං කරොන්නො සවිත්තමනුරක්ඛෙ.

පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බන්ති ඉමස්මිං කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ කම්මං ආරභිත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අගතපුබ්බං දිසං පත්ථෙන්නො චුත්තනයෙන සකං විත්තං රක්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. කා පනෙසා දිසා නාම –

“මාතාපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ව උත්තරා.

“දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍යා, අලමන්නො කුලෙ ගිහී”ති. (දී. නි. 3.273) –

එත්ථ තාව මාතාපිතාදයො “දිසා”ති චුත්තා.

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ”න්ති. (ජා. 1.16.104) –

එත්ථ පුරත්ථිමාදිහෙදා දිසාව “දිසා”ති චුත්තා.

“අගාරිනො අන්තදපානවත්ථදා, අවිභායිකා තම්පි දිසං වදන්ති;
එසා දිසා පරමා සෙතකෙතු, යං පත්වා දුක්ඛි සුඛිනො භවන්ති”ති . (ජා. 1.6.9) –

එත්ථ නිබ්බානං “දිස”න්ති චුත්තං. ඉධාපි තදෙව අධිප්පෙන. තණ්හක්ඛයං විරාගන්තිආදීහි දිස්සති අපදිස්සති තස්මා “දිසා”ති චුච්චති. අනමතග්ගෙ පන සංසාරෙ කෙතවි බාලපුට්ඨප්පනෙන සුපිනෙනපි අගතපුබ්බතාය “අගතපුබ්බා දිසා නාමා”ති චුච්චති. තං පත්ථයන්නෙන කායගතාසතියා යොගො කරණියොති. වජ්‍ජොතිආදීසු එත්ථ මග්ගුප්පාදතො සම්පං වජ්‍ජො. ධීතික්ඛණෙ ගච්ඡතො. එලොදයතො අතික්කමතො.

අත්තෙති අත්තම්හි ධීතෙ. පත්තෙති වනගහනගම්හිරෙ ධීතෙ. පරියන්තෙති දුරභාවෙන පරියන්තෙ ධීතෙ. සෙලන්තෙති පබ්බතානං අත්තෙ. වනන්තෙති වනසටානං අත්තෙ. නදන්තෙති නදීනං අත්තෙ. උදකන්තෙති උදකානං පරියන්තෙ. යත්ථ න කසීයති න වසීයති යස්මිං කසනඤ්ච වපනඤ්ච න කරියති. ජනන්තං අතික්කමිත්වා ධීතෙ. මනුස්සානං අනුපචාරෙති කසනවපනවසෙන මනුස්සෙහි අනුපවරිතබ්බෙ සෙනාසනෙ.

196. සත්තමගාථාය ක්‍රියාස්ස බ්‍යාප්පට්ඨො අස්සුති කිදිසාති තස්ස වචනාති අස්සු.

මුසාවාදං පභායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වච්ඡයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරිවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. අපරො නයො – මුසාති අභුතං අතච්ඡං වත්ථු, වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපි ව ගහට්ඨානං අත්තතො සත්තකං අදාතුකාමතාය “නත්ථි”තිආදිනසප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො.

පබ්බතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දතී”ති පුරණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදීනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස චත්තාරො සම්භාරා හොන්ති – අතථ චත්ථු විසංවාදනචිත්තං තජ්ජො වායාමො පරස්ස තදත්ථචජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො ච කායෙන වා කායපට්ඨද්ධො වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකා චෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුතා බජ්ඣති.

සච්චං වදන්ති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨන්ති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදන්ති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාවි මුසා වදති, කදාවි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිකතාය සච්චං සච්චෙන න සට්ඨන්ති, තස්මා න සො සච්චසන්ධො. අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහතියෙවාති සච්චසන්ධො.

ථෙතොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය ථුසරාසිම්භි නිබ්බතාණු විය අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ව න ථීරකථො හොති. එකො පාසාණලෙඛා විය ඉන්දබ්බිලො විය ව ථීරකථො හොති, අසිනා සිසං ඡීන්දන්තෙපි ද්වෙකථා න කථෙති. අයං වුච්චති ථෙතො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහවා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉද”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුච්චති පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

පිසුණං වාචං පභායාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණවාචා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාචා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬගමා, අයං ඵරුසවාචා. යෙන සම්ථං පලපති නිරන්ථකං, සො සම්ඵජ්ජලාපො. තෙසං මූලභූතාපි චෙතනා පිසුණවාචාදිනාමමෙව ලභති, සා එව ඉධ අධිප්පෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකම්පතාය වා කායවච්චයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණවාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා.

තස්සා චත්තාරො සම්භාරා හොන්ති – භින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා හවිස්සන්ති විනා හවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “ඉති අහං පියො හවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකම්පතා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථචජානනන්ති.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතොති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං හෙදාය. භින්නානං වා සන්ධානාති ද්වින්නං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භින්නානං එකමෙකං උපසඬකම්ත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජානානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීති වත්වා සන්ධානං කත්තා. අනුප්පදානාති සන්ධානානුප්පදානා, ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා “තුම්භාකං එවරුපෙ කුලෙ ජානානං එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුච්චිකමෙත”න්තිආදීති වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො.

සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො, යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡන්ති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤත්තං ගන්තුම්පි න ඉච්ඡන්ති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දන්ති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණං වාචං භාසිතාති යා වාචා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපකමෙව වාචං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්චයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසවාචා. මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති. මානාපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ ඵලම්පි වදන්ති “වොරා වො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තම්පි ව තෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ව කදාවි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තජ්ජිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ”ති. අථ ව තෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති, එවං වචනසණ්භතාය අඵරුසවාචාපි න හොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසවාචා හොති, චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසවාචාව, සා යං සන්ධාය පවත්තිතා. තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො කුපිතචිත්තං අක්කොසනාති.

නෙලාති ඵලං වුච්චති දොසො, නාස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො. “නෙලඬගො සෙනපච්ඡාදො”ති (උදා. 65; පෙටකො. 25) එත්ථ වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුචිට්ඨිකුතං

විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරිරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනියා. හදයං ගව්ජනී අපට්ඨකද්දමානා සුබොත චිත්තං පටිසතීති හදයභිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ සංවද්ධනාරී විය සුකුමාරානිපි පොරී. පුරස්ස ඵසානිපි පොරී, නගරවාසීනං කථානි අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. එවරුපී කථා බහුනො ජනස්ස කන්තා භොතීති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුනො ජනස්ස මනාපා චිත්තවුඩ්ඪීකරාති බහුජනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵප්පලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – භාරතයුද්ධසීතාහරණාදීරත්ථකකථා පුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපීකථාකථනඤ්ච.

කාලෙන වදනීති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදනීති අත්ථො. භූතං තච්ඡං සභාවමෙව වදනීති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා වදනීති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං කත්වා වදනීති ධම්මවාදී. සංවරචිනයපභානචිනයසන්තිස්සිතං කත්වා වදනීති චිනයවාදී. නිධානං වුවචති යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථීති නිධානවාදී, හදයෙ නිධානබ්බයුත්තං වාවං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති එවරුපීං භාසමානොපි ච “අභං නිධානවතිං වාවං භාසිස්සාමි”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්වාච භාසතීති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, එවං භාසතීති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙයාතාය අත්ථසම්පන්නං. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථෙත සහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං භොති.

චතුති වච්ඡුවරිතෙහීති “මුසාවාදං පභායා”තිආදිනා නයෙන වුත්තෙහි චතුති වාචාහි යුත්තෙහි සුට්ඨු වරිතෙහි. සමන්තාගතොති අපරිභිනො. චතුදොසාපගතං වාවං භාසතීති අප්පියාදීහි චතුති දොසෙහි අපගතං පරිහීනං වාවං භාසති.

අත්ථී අගොචරොති කිඤ්චාපි ථෙරො සමණාචාරං සමණගොචරං කථෙතුකාමො “අත්ථී අගොචරො, අත්ථී ගොචරො”ති පදං උද්ධරි, යථා පන මග්ගකුසලො පුරිසො මග්ගං ආචික්ඛන්තො “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්භා”ති පදමං මුඤ්චිතබ්බං සභයමග්ගං උප්පට්ඨමග්ගං ආචික්ඛති, පච්ඡා ගහෙතබ්බං බෙමමග්ගං උජුමග්ගං, එවමෙව මග්ගකුසලපුරිසසදිසො ධම්මසෙනාපති පදමං පභාතබ්බං බුද්ධපටිකුට්ඨං අගොචරං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ගොචරං ආචික්ඛිතුකාමො “කතමො අගොචරො”තිආදිමාහ. පුරිසෙන හි ආචික්ඛිතමග්ගො සම්පජ්ජෙයා වා න වා, තථාගතෙන ආචික්ඛිතමග්ගො අපණ්ණකො ඉන්ද්‍රියස්සට්ඨං වජීරං විය අවිරජ්ඣනකො නිබ්බානනගරංයෙව සමොසරති. තෙන වුත්තං – “පුරිසො මග්ගකුසලොති බො තිස්ස තථාගතස්සෙන අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (සං. නි. 3.84).

යස්මා වා සසීසං න්භානෙන පහීනසෙදමලජල්ලිකස්ස පුරිසස්ස මාලාගන්ධවිලෙපනාදිවිභූසනවිධානං විය පහීනපාපධම්මස්ස කල්‍යාණධම්මසමායොගො සම්පන්නරූපො භොති, තස්මා සෙදමලජල්ලිකං විය පභාතබ්බං පදමං අගොචරං ආචික්ඛිත්වා පහීනසෙදමලජල්ලිකස්ස මාලාගන්ධවිලෙපනාදිවිභූසනවිධානං විය පච්ඡා ගොචරං ආචික්ඛිතුකාමොපි “කතමො අගොචරො”තිආදිමාහ.

තත්ථ ගොචරොති පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසඬකමිතුං යුත්තට්ඨානං. අයුත්තට්ඨානං අගොචරො. වෙසියා ගොචරො අස්සාති වෙසියාගොචරො, මිත්තසන්ථවචසෙන උපසඬකමිතබ්බට්ඨානන්ති අත්ථො. තත්ථ වෙසියා නාම රුපුපජීවිනියො යෙන කෙනවිදෙව සුලභජ්ඣාචාරතා මිත්තසන්ථවසිනෙහවසෙන උපසඬකමන්තො වෙසියාගොචරො නාම භොති. තස්මා එවං උපසඬකමිතුං න වට්ටති. කිංකාරණා? ආරක්ඛවිපත්තිතො. එවං උපසඬකමන්තස්ස හි විරරක්ඛිතගොපිතොපි සමණධම්මො කතිපාහෙනෙව නස්සති. සවෙපි න නස්සති, ගරහං ලහති. දක්ඛිණාවසෙන පන උපසඬකමන්තෙන සතිං උපට්ඨපෙත්වා උපසඬකමිතබ්බං.

විධවා වුවචන්ති මතපතිකා වා පවුට්ඨපතිකා වා. ථුල්ලකුමාරියොති මහල්ලිකා අනිබ්බද්ධකුමාරියො. පණ්ඩකාති ලොකාමිසනිස්සිතකථාබහුලා උස්සන්තකිලෙසා අවුපසන්තපරිලාභා නපුංසකා. තෙසං සබ්බෙසමිපි උපසඬකමනෙ ආදීනවො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. භික්ඛුනීසුපි එසෙව නයො. අපි ච භික්ඛු නාම උස්සන්තබ්බමවරියා භොන්ති, තථා භික්ඛුනියො. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්ථවචසෙන කතිපාහෙනෙව රක්ඛිතගොපිතසමණධම්මං නාසෙන්නි. ගිලානපුච්ඡකෙන පන ගන්තුං වට්ටති. භික්ඛුනා පුජ්ජාති ලභිත්වා පුජනත්ථායපි ඔවාදදානත්ථායපි ගන්තුං වට්ටතියෙව.

පානාගාරන්ති සුරාපානසරං, තං බ්‍රහ්මවරියන්තරායකරෙහි සුරාසොණ්ඩෙහි අවිචිත්තං භොති. තත්ථ තෙහි සද්ධිං සහසොණ්ඩවසෙන උපසඬකමිතුං න වට්ටති, බ්‍රහ්මවරියන්තරායො භොති. සංසට්ඨො විහරති රාජුභීතිආදීසු රාජානොති අභිසිත්තා වා භොන්තු අනභිසිත්තා වා, යෙ රජ්ජමනුසාසන්ති. රාජමහාමත්තාති රාජුතං ඉස්සරියසදිසාය මහනියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතා. තිත්ථියාති විපරිතදස්සනා බාහිරපරිබ්බාජකා. තිත්ථියසාවකාති හත්තිවසෙන තෙසං පච්චයදායකා, එතෙහි සද්ධිං සංසග්ගජාතො භොතීති අත්ථො.

අනුලෝමකෙන සංසග්ගෙනානි අනුලෝමකසංසග්ගො නාම නිස්සන්තං සික්ඛානං අනුලෝමො පච්චනිකසංසග්ගො. යෙන බ්‍රහ්මචරියන්තරායං පඤ්ඤත්තිච්චික්කමං සල්ලෙඛපරිභානිඤ්ච පාපුණාති. සෙය්‍යථිදං? රාජරාජමහාමත්තෙහි සද්ධිං සහසොකිකා සහනන්දිතා සමසුඛදුක්ඛතා උප්පන්නෙසු කිච්චකරණයෙසු අත්තනා යොගං ආපජ්ජනතා තිත්ථියතිත්ථියසාවකෙහි සද්ධිං එකච්ඡන්දරුවිසමාවාරතා එකච්ඡන්දරුවිසමාවාරභාවාවහො වා සිනෙහබ්බුමානසන්ථවො. තත්ථ රාජරාජමහාමත්තෙහි සද්ධිං සංසග්ගො බ්‍රහ්මචරියන්තරායකරො, ඉතරෙහි තිත්ථියසාවකෙහි තෙසං ලද්ධිග්ගහණං. තෙසං පන වාදං භිත්තින්වා අත්තනො ලද්ධිං ගණ්භාපෙතුං සමත්ථෙන උපසඬකම්තුං වට්ටති.

ඉදානි අපරෙතපි පරියායෙන අගොචරං දස්සෙතුං “යානි වා පන තානි කුලානි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අස්සද්ධානීති බුද්ධාදීසු සද්ධාවිරහිතානි. තානි “බුද්ධො සබ්බඤ්ඤා, ධම්මො නියායානිකො, සඬ්ඝො සුප්පට්ඨන්තො”ති න සද්දහන්ති. අප්පසන්නානීති විත්තං පසන්නං අනාවිලං කාතුං න සක්කොන්ති. අක්කොසකපරිභාසකානීති අක්කොසකානි වෙව පරිභාසකානි ව. “වොරොසි, බාලොසි, මුල්ලොසි, ඔට්ටොසි, ගොණොසි, ගද්දොසි, ආපායිකොසි, තෙරයිකොසි, තිරච්ඡානගතොසි, නත්ථි කුය්හං සුගති, දුග්ගතියෙව කුය්හං පාටිකඬ්ඛා”ති එවං දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. “භොතු, ඉදානි තං පහරිස්සාම, බන්ධිස්සාම, වධිස්සාමා”ති එවං භයදස්සනෙන පරිභාසන්ති වානි අත්ථො.

අනත්ථකාමානීති අත්ථං න ඉච්ඡන්ති, අනත්ථමෙව ඉච්ඡන්ති. අභිනකාමානීති අභිනමෙව ඉච්ඡන්ති, භිතං න ඉච්ඡන්ති. අභාසුකාමානීති භාසුකං න ඉච්ඡන්ති, අභාසුකමෙව ඉච්ඡන්ති. අයොගක්ඛෙමකාමානීති චතුහි යොගෙහි ඛෙමං නිබ්භයං න ඉච්ඡන්ති, සහයමෙව ඉච්ඡන්ති. භික්ඛුනන්ති එත්ථ සාමණෙරාපි සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති. භික්ඛුනීනන්ති එත්ථ සික්ඛමානාසාමණෙරියොපි. සබ්බෙසම්පි හි භගවන්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතානඤ්චෙව සරණගතානඤ්ච චතුත්තම්පි පරිසානං තානි අනත්ථකාමානියෙව. තථාරූපානි කුලානීති එවරූපානි බත්තිකුලාදීනි කුලානි. සෙවතීති නිස්සාය ජීවති. භජතීති උපසඬකමති. පසිරූපාසතීති සුනප්පුනං උපසඬකමති. අයං වුච්චතීති අයං වෙසියාදිගොචරස්ස වෙසියාදිකො රාජාදිසංසට්ඨස්ස රාජාදිකො අස්සද්ධකුලාදියෙවකස්ස අස්සද්ධකුලාදිකො වානි තිප්පකාරොපි අයුත්තගොචරො “අගොචරො”ති වෙදිතබ්බො.

තස්ස ඉම්නාපි පරියායෙන අගොචරතා වෙදිතබ්බො – වෙසියාදිකො තාව පඤ්චකාමගුණනිස්සයතො අගොචරො වෙදිතබ්බො. යථාහ – “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොචරො පරවිසයො, යදිදං පඤ්ච කාමගුණා”ති. රාජාදිකො ක්කානානුයොගස්ස අනුපනිස්සයතො ලාභසක්කාරාසතිවක්කතිප්ථාදනතො දිට්ඨිවිපත්තිහෙතුතො ව, අස්සද්ධකුලාදිකො සද්ධාභානිචිත්තපදොසාවහනතො අගොචරො.

අන්තරසරප්පවෙසාදිකො ව චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාභාදිකො ව සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා විසුකදස්සනානුයොගො ව පඤ්ච කාමගුණා වානි චතුබ්බිකොපි පන කිලෙසුප්පත්තිවසෙන අගොචරොති වෙදිතබ්බො.

මා භික්ඛවෙ අගොචරෙ වරථානි වරිතුං අයුත්තට්ඨානෙ මා වරථං. පරවිසයෙති සත්තුච්චසයෙ. අගොචරෙ භික්ඛවෙ වරතන්ති අයුත්තට්ඨානෙ වරන්තානං. “වර”න්තිපි පාඨො. ලච්ඡතීති ලභිස්සති පස්සිස්සති. මාරොති දෙවපුත්තමාරොපි මච්චුමාරොපි. ඔතාරන්ති රන්ධං ජිද්දං විවරං.

ගොචරනිද්දෙසෙ න වෙසියාගොචරො භොතීතිආදීනි චුත්තපට්ඨකම්ඛවසෙන වෙදිතබ්බානි. අයං පන විසෙසො – චත්තාරො සතිපට්ඨානා ගොචරොති වරිතුං යුත්තට්ඨානවසෙන චතුසතිපට්ඨානා ගොචරො. සකෙති අත්තනො සන්තකෙ. පෙත්තිකෙ විසයෙති පිතිතො ආගතවිසයෙ.

ආරද්ධවිරියස්සානි සම්මාඋපට්ඨිතචතුසම්මප්පධානවිරියවන්තස්ස. ථාමගතස්සානි බලප්පත්තස්ස. දළ්භපරක්කමස්සානි ථීරවිරියස්ස. යස්සත්ථාය පෙසිතොති යෙන අරහත්තත්ථාය අත්තභාවො පරිච්චන්තො. අත්තත්ථෙ වානි අත්තනො අත්ථෙ අරහත්තඵලෙ ව. ඤායෙ වානි අරියෙ අට්ඨකම්භිකෙ මග්ගෙ ව. ලක්ඛණෙ වානි අනිච්චාදිලක්ඛණපට්ඨෙවෙධෙ ව. කාරණෙ වානි හෙතුම්භි ව. යානායානෙ වානි යානෙ ව අට්ඨානෙ ව, කාරණාකාරණෙ වානි අත්ථො. ඉදානි විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිමාහ.

197. අට්ඨමගාථාය එකොදි නිපකොති එකග්ගචිත්තො පණ්ඩිතො.

ජාතරූපස්ස ඔළාරිකම්පි මලං ධමනීති සුවණ්ණස්ස පුලං ජල්ලං අග්ගිසංයොගෙන නිහරති. සන්ධමනීති සම්මා නිහරති. නිද්ධමනීති අපුනහවජ්ජන්තිකං කත්වා නිහරති. “ක්කාපෙතී”ති කෙච්චි වදන්ති. මජ්ඣිමකම්පිති තතො සුබ්බමතරම්පි. සුබ්බමකම්පිති අතිසුබ්බමතරම්පි. එවමෙවානි ඔපම්මසම්මපට්ඨාදානං. අත්තනො ඔළාරිකෙපි කිලෙසෙ ධමනීති කායදුච්චරිතාදිකෙ පුලකිලෙසෙ වීරියාතපෙන නිහරති. මජ්ඣිමකෙපි කිලෙසෙති කාමචිත්තකාදිකෙ ඔළාරිකසුබ්බමානං මජ්ඣිමකෙපි. සුබ්බමකෙපිති ඤාතිචිත්තකාදිකෙ අතිසංඝහකෙපි කිලෙසෙ. සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨිං ධමනීති සහ විපස්සනාය මග්ගසම්පයුත්තාය සම්මාදිට්ඨියා විපරිතසඬ්ඛානං මිච්ඡාදිට්ඨිං නිහරති. සම්මාසඬ්ඛාප්පාදීසුපි එසෙව නයො.

චතුර්තං මග්ගානං පුබ්බභාගෙ විපස්සනාති චතුර්තං අරියමග්ගානං පුරිමකොට්ඨාසෙ උප්පන්න උදයබ්බයාදිවිපස්සනාඤ්ඤාණාති.

චක්කාරො පරියන්තාති චක්කාරො මරියාදා පරිච්ඡේදා. අන්තොප්පතිභාවං පච්චවෙක්ඛමානොති අබ්භන්තරෙ කුච්ඡිතභාවං සීලවිරහිතභාවං ඔලොකයමානො. අන්තො සීලසංවරපරියන්තෙ වරතීති සීලසංවරපරිච්ඡේදබ්භන්තරෙ වරති විවරති. මරියාදං න භින්නීති සීලමරියාදං සීලපරිච්ඡේදං න කොපෙති.

“අතීතං නාන්වාගමෙය්‍ය, නප්පටිකඬ්ඛෙ අනාගතං;
තං වෙ ‘භද්දෙකරත්තො’ති, සත්තො ආචික්ඛතෙ මුනී”ති. (ම. නි. 3.280; නෙත්ති. 103) –

200. තනියගාථාය පරධම්මිකා නාම සත්තසහධම්මිකචජ්ජා සබ්බෙපි තෙ බාහිරකා. කුසලානුච්ඡිති කුසලධම්මෙ අන්වෙසමානො.

201. චතුර්ථගාථාය ආතඨකඵස්සෙනාති රොගඵස්සෙන. සීතං අපුණ්හන්ති සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච. සො තෙහි ප්‍රථයො බහුධාති සො තෙහි ආතඨකාදීති අනෙකෙහි ආකාරෙහි ප්‍රථයො සමානො. අනොකොති අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණාදීතං අනොකාසභුතො. අඛිනන්තරධාතුපකොපවසෙන වාති සරීරඛිනන්තරෙ ආපොධාතුක්ඛොභවසෙන වා අඤ්ඤධාතුක්ඛොභවසෙන වා. උණ්හන්ති සරීරඛිනන්තරෙ තෙජොධාතුක්ඛොභවසෙන උණ්හං භවති. අභිසඬ්ඛාරසභගතවිඤ්ඤාණස්සාති කුසලාකුසලවෙනනාසම්පයුත්තචිත්තස්ස. ඔකාසං න කරොතීති අවකාසං පතිට්ඨං න කරොති. අවත්ථිතසමාදානොති ඔතරිත්වා ගාහකො.

202. එවං “හික්බිනො විජ්ඣවිජ්ජනො”තිආදීනි තීනි ගාථානි පුට්ඨමත්ථං විස්සජ්ජේත්වා ඉදානි “කායාස්ස බ්‍යප්පථයො”තිආදිනා නයෙන පුට්ඨං විස්සජ්ජේත්තො “ථෙය්‍යං න කාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සෙති චුසෙය්‍ය. යදාච්චිත්තං මනසො විජ්ජන්තා යං චිත්තස්ස ආච්චිත්තං විජානෙය්‍ය, තං සබ්බං “කණ්ණස්ස පක්ඛො”ති විනොදයෙය්‍ය.

අදින්තාදානං පභායාති එත්ථ අදින්තස්ස ආදානං අදින්තාදානං, පරසංහරණං, ථෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්තන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති; තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යාවෙනනා අදින්තාදානං. තං හිනෙ පරස්ස සන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථුපණිතතාය. චත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ චත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං, තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්තකෙ චත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති – පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යචිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. පභායාති ඉමං අදින්තාදානවෙනනාසංඛිතං දුස්සිලාං පජ්භිත්වා. පටිවිරතොති පහීනකාලතො පටිධාය තතො දුස්සිලාතො ඔරතො විරතොව. දින්නමෙව ආදියති දින්නාදායී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඩ්ඛිති දින්නපාටිකඩ්ඛි. ථෙතෙති ථෙතො, න ථෙතෙන අථෙතෙන. අථෙතන්තායෙව සුවිභුතෙන. අත්තනාති අත්තභාවෙන, අථෙතං සුවිභුතං අත්තභාවං කත්වා විහරතිති චුත්තං හොති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

මෙත්තායනවසෙන මෙත්ති. මෙත්තාකාරො මෙත්තායනා. මෙත්තාය අයිතස්ස මෙත්තාසමඛිතො විත්තස්ස භාවො මෙත්තායිතත්තං. අනුදයතිති අනුදයා, රක්ඛතිති අත්ථො. අනුදයාකාරො අනුදයනා. අනුදයිතස්ස භාවො අනුදයිතත්තං. හිතස්ස එසනවසෙන හිතෙසිතා. අනුකම්පනවසෙන අනුකම්පා. සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි උපචාරප්පනාප්පත්තාව මෙත්තා චුත්තා. විපුලෙනාති එත්ථ ඵරණවසෙන විපුලතා දට්ඨබ්බා. භූමිවසෙන පන තං මහග්ගතං. පගුණවසෙන අප්පමාණං. සත්තාරම්මණවසෙන ව අප්පමාණං. බ්‍යාපාදපච්චත්ථිකප්පභානෙන අවෙරං. දොමනස්සප්පභානතො අබ්‍යාපජ්ජං, නිද්දුක්ඛන්ති චුත්තං හොති.

ආවිලන්ති අප්පසන්තං. ලුළිතන්ති කලලං. ඵරිතන්ති අසන්තිට්ඨානං. සට්ඨිතන්ති ආරම්මණෙන සට්ඨනමාපාදිතං. චලිතන්ති කම්පමානං. හන්තන්ති විබ්හන්තං. අවුපසන්තන්ති අනිබ්බුතං.

යො සො මාරොති එවමාදිසු මහාජනං අනත්ථෙ නියොජෙත්වා මාරෙතිති මාරො. කණ්ඨකම්මත්තා කණ්ඨො. කාමාවචරිස්සරත්තා අධිපති. මරණං පාපනතො අන්තගු. මුඤ්චිතුං අප්පදානට්ඨෙත නමුචි. මාරස්ස බලිසන්ති මාරබලිසං. වට්ඨසන්තිස්සිතට්ඨෙත මාරස්ස ආමිසන්ති මාරාමිසං. වසවත්තනට්ඨෙත මාරස්ස විසයොති මාරවිසයො. ගොවරට්ඨෙත මාරස්ස නිවාසොති මාරනිවාසො . කාමචාරං වරට්ඨෙත මාරස්ස ගොවරොති මාරගොවරො. දුප්පමුඤ්චනට්ඨෙත මාරස්ස බන්ධනන්ති මාරබන්ධනං. දුක්ඛද්දයොති දුක්ඛබන්ධනො.

203. මූලමපි තෙසං පලිබඤ්ඤ කිට්ඨෙති තෙසං කොධාතිමානානං යං අවිජ්ජාදිකං මූලං, තමපි පලිබණ්ණත්වා තිට්ඨෙය්‍ය. අද්ධා භවන්තො අභිසම්භවෙය්‍යාති එතං පියාපියං අභිභවන්තො එකංසෙනෙව අභිභවෙය්‍ය, න තත්ථ සිටිලං පරක්කමෙය්‍යාති අධිප්පායො.

අවිජ්ජා මූලන්තිආදයො අවිජ්ජා කොධස්ස උපනිස්සයසහජාතාදිවසෙන මූලං හොති. අනුපායමනසිකාරො ව අස්මිමානො ව ඉමෙ ද්වෙ උපනිස්සයවසෙනෙව. අභිරිකඅනොත්තප්පඋද්ධච්චා ඉමෙ තයො උපනිස්සයසහජාතාදිවසෙන මූලාති හොන්ති, තථා අනිමානස්සාපි.

204. පඤ්ඤං පුරක්ඛන්වාති පඤ්ඤං පුබ්බභිගමං කත්වා. කල්‍යාණපීතීති කල්‍යාණපීතියා සමන්තාගතො. චතුරො සහෙථ පරිදෙවධම්මෙති අනන්තරගාථාය චූච්චමානෙ පරිදෙවනියධම්මෙ සහෙය්‍ය.

විවයබහුලොති පරිච්චංසනබහුලො. පවිවයබහුලොති විසෙසෙන චිමංසනබහුලො. පෙක්ඛායනබහුලොති ඉක්ඛණබහුලො. සමෙක්ඛායනබහුලොති එසනබහුලො. විභූතවිහාරීති පාකටං කත්වා ඤාතවිහාරී.

අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං චූච්චති ගමනං. පටික්කන්තං නිවත්තනං. තදුභයමිපි වතුසු ඉරියාපටෙසු ලබන්ති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිහරන්තො අභික්කමති නාම. පටිනිවත්තෙන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි ධීතකොව කායං පුරතො ඔනමෙන්තො අභික්කමති නාම. පවිජනො අපනාමෙන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි නිසින්තකොව ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුබ්බො සංසරන්තො අභික්කමති නාම. පවිජිමඅභිගප්පදෙසං පවිජා සංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී හොතිති සම්පජඤ්ඤෙන සබ්බකිච්චකාරී, සම්පජඤ්ඤමෙව වා කාරී හොති. සො හි අභික්කන්තාදිසු සම්පජඤ්ඤං කරොතෙව, න කත්ථවි සම්පජඤ්ඤවිරහිතො හොති. ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛනං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛනං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පවිජනො පෙක්ඛනවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතඅපලොකිතාති නාම හොන්ති. තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරුප්පවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා වා මුබ්බෙන සබ්බානි ගහිතානෙවානි.

සම්ඥාන පසාරිතෙති පබ්බතං සම්ඥානපසාරණං. සඨසාට්ඨත්තවිවරධාරණෙති එත්ථ සඨසාට්ඨවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන , පත්තස්ස භික්ඛාපටිග්ගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. අසිතාදිසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. පිතෙති යාගුආදිපානෙ. බායිතෙති පිට්ඨඛප්පකාදිබාදනෙ. සායිතෙති මධුඵාණිකාදියායනෙ. උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණං. ගතාදිසු ගතෙති ගමනෙ. ධීතෙති යානෙ. නිසින්නෙති නිසජ්ජාය.

සුත්තෙති සයනෙ. ජාගරිතෙති ජාගරණං. භාසිතෙති කථනෙ. තත්ථ උපාදාරුපස්ස සද්දායනනස්ස අප්පවත්තෙ සති භාසිතා නාම න භොති, තස්මිං පවත්තන්තෙ භොතිති පරිග්ගහකො භික්ඛු භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. විමුක්තායතනසිසෙන ධම්මං දෙසෙන්නොපි බාත්තිංසතිරවිජානකථං පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං කථං කථෙන්නොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. තත්ථ උපාදාරුපස්ස සද්දායනනස්ස පවත්තියං තුණ්හිභාවො නාම නත්ථි, අප්පවත්තියං භොතිති පරිග්ගහකො භික්ඛු තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. අට්ඨකිංසආරම්මණෙසු විත්තරුපියං කම්මට්ඨානං ගභෙත්වා නිසින්නොපි දුතියජ්ඣානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. එත්ථ ව එකො ඉරියාපථො ද්විසු යානෙසු ආගතො. සො භෙට්ඨා අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ භික්ඛාචාරගාමං ගව්ජතො ආගව්ජතො ව අද්ධානගමනවසෙන කටීතො. ගතෙ ධීතෙති එත්ථ විභාරෙ වුණ්ණිකපාදුද්ධාරවසෙන කටීතොති වෙදිතබ්බො. බුද්ධානුස්සතිවසෙනාතිආදයො භෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ පකාසිතා එව.

අරතීති රතිපටික්ඛෙපො. අරතීතාති අරමනාකාරො. අනභිරතීති අනභිරතභාවො. අනභිරමනාති අනභිරමනාකාරො. උක්කණ්ඨිතාති උක්කණ්ඨනාකාරො. පරිතස්සිතාති උක්කණ්ඨනවසෙනෙව පරිතස්සනා.

205. කිං සු අසිස්සන්ති කිං භුඤ්ජිස්සාමි. කුච වා අසිස්සන්ති කුභිං වා අසිස්සාමි. දුක්ඛං වත සෙත්ථ කුචජ්ජ සෙස්සන්ති ඉමං රත්තිං දුක්ඛං සයිං, අජ්ජ ආගමනරත්තිං කත්ථ සයිස්සං. එතෙ විතක්කෙති එතෙ පිණ්ඩපාතනිස්සිතෙ ද්වෙ, සෙනාසනනිස්සිතෙ ද්වෙති වත්තාරො විතක්කෙ. අනිකෙතචාරීති අපලිබ්බොධාරී නිත්තණ්හචාරී.

එලකෙ වාති වඩ්ඤාදිඵලකපියෙ ව. ආගාමිරත්තින්ති ආගමනිරත්තියං. ආදෙවනෙයොති විසෙසෙන දෙවනියො. පරිදෙවනෙයොති සමන්තතො දෙවනියො.

206. කාලෙති පිණ්ඩපාතකාලෙ පිණ්ඩපාතසඨ්ඨානං අන්තං වා, විවරකාලෙ විවරසඨ්ඨානං වසනං වා ලද්ධා ධම්මෙන සමෙතාති අධිප්පායො. මත්තං ස ජඤ්ඤාති පරිග්ගහෙ ව පරිභොගෙ ව සො පමාණං ජානෙය්‍ය. ඉධාති සාසනෙ, නිපාතමත්තමෙව වා එතං. තොසනත්ථන්ති සන්තොසත්ථං, එතදත්ථං මත්තං ජානෙය්‍යාති චුත්තං භොති. සො තෙසු ගුත්තොති සො භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු ගුත්තො. යතචාරීති සඤ්ඤතවිභාරො, රක්ඛිතඉරියාපථො රක්ඛිතකායවච්චිමනොද්වාරො වාති චුත්තං භොති. “යතිචාරී”තිපි පාඨො, එසොයෙවත්ථො. රුසිකොති රොසිතො. සට්ටිතොති චුත්තං භොති.

ද්විභි කාරණෙහි මත්තං ජානෙය්‍යාති ද්විභි භාගෙහි පමාණං ජානෙය්‍ය. පටිග්ගහණතො වාති පරෙහි දියාමානග්ගහණකාලතො වා. පරිභොගතො වාති පරිභුඤ්ජනකාලතො වා. ථොකෙපි දියාමානෙති අප්පකෙපි දියාමානෙ. කුලානුදයායාති කුලානං අනුදයනාය. කුලානුරක්ඛායාති කුලානං අනුරක්ඛණත්ථාය. පටිග්ගණ්හාතිති ථොකම්පි ගණ්හාති. බහුකෙපි දියාමානෙති අනප්පකෙපි දියාමානෙ. කායපරිහාරිකං විවරං පටිග්ගණ්හාතිති එත්ථ කායං පරිහරති පොසෙතිති කායපරිහාරිකං. කුච්ඡපරිහාරිකන්ති කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතිති කුච්ඡපරිහාරිකං. ඉතරිතරපච්චයසන්නොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති තිණි විවරානි පත්තො දන්තකට්ඨච්ඡෙදනවාසි එකා සුචි කායබන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. චුත්තම්පි වෙතං –

“තිවිවරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.215; ම. නි. අට්ඨ. 1.294; 2.349; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.198);

තෙ සබ්බෙ කායපරිහාරිකාපි භොන්ති කුච්ඡපරිහාරිකාපි. කථං? තිවිවරං තාව නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව විවරණකාලෙ කායං පරිහරති පොසෙතිති කායපරිහාරිකං භොති. විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිචනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලග්ගහණකාලෙ ව කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතිති කුච්ඡපරිහාරිකං භොති.

පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා න්භානකාලෙ කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො භොති . ආහාරං ගභෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡපරිහාරිකො. වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡෙදනකාලෙ මඤ්චපියානං අභිගපාදවිවරකුට්ඨණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා භොති. උච්ඡුච්ඡෙදනනාළිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡපරිහාරිකා. සුචි විවරසිබ්බනකාලෙ කායපරිහාරිකා භොති. පූචං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡපරිහාරිකා. කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරණකාලෙ කායපරිහාරිකං. උච්ඡුආදීනි බන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡපරිහාරිකං. පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා න්භානකාලෙ සෙනාසනපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව

කායපරිහාරිකං, පානියපාණකපරිස්සාවනකාලෙ තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුටුකාදීනි ගහෙන්වා බාදනකාලෙ ව කුච්ඡිපරිහාරිකං.

පටිසංඛායොනියොති උපායෙන පටෙන පටිසංඛාය ඤාත්වා, පච්චවෙක්ඛිත්වානි අත්ථො. එත්ථ ව “සීතස්ස පටිසාකායා”තිආදිනා නයෙන චුත්තපච්චවෙක්ඛණමෙව යොනියො පටිසංඛාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ චීවරන්ති අන්තරවාසකාදිසු යංකිඤ්චි. පටිසෙවතිති පරිභුඤ්ජනි නිවාසෙති වා පාරුපති වා. යාවදෙවානි පයොජනාවධිපරිච්ඡෙදනියමවනං. එත්තකමෙව හි යොගිනො චීවරපටිසෙවනෙ පයොජනං, යදිදං සීතස්ස පටිසාකායාතිආදි, න ඉතො හියොයා. සීතස්සාති අප්ඤ්ඤාත්තධාතුක්ඛොභවසෙන වා බහිද්ධා උතුපරිණාමනවසෙන වා උප්පන්තස්ස යස්ස කස්සචි සීතස්ස.

පටිසාකායාති පටිහනනත්ථං. යථා සරිරෙ ආබාධං න උප්පාදෙති, එවං තස්ස විනොදනත්ථං. සීතබ්භාහතෙ හි සරිරෙ චික්ඛිත්තචිත්තො යොනියො පදහිතුං න සක්කොති. තස්මා සීතස්ස පටිසාකාය චීවරං සෙවිතබ්බන්ති භගවා අනුඤ්ඤාසි. එස නයො සබ්බත්ථං. කෙවලඤ්ඤෙහත්ථ උණ්හස්සාති අග්ගිසන්තාපස්ස, තස්ස වනදාහාදිසු සම්භවො වෙදිතබ්බො. ඩංසමකසවාතාතපසරීපසම්ඵස්සානන්ති එත්ථ පන ඩංසාති ඩංසනමක්ඛිකා. “අන්ධමක්ඛිකා”තිපි චුච්චන්ති. මකසාති මකසා එව. වාතාති සරප්ඤ්ජරජාදිභෙදා . ආතපොති සුරියාතපො. සරීපසාති යෙ කෙචි සරන්තා ගච්ජන්ති දීඝජාතිකා සප්පාදයො, තෙසං දට්ඨසම්ඵස්සො ව පුට්ඨසම්ඵස්සො වානි දුට්ඨො සම්ඵස්සො; සොපි චීවරං පාරුපිත්වා නිසින්තං න බාධති. තස්මා තාදිසෙසු යානෙසු තෙසං පටිසාතත්ථාය පටිසෙවති. යාවදෙවානි පුන එතස්ස වචනං නියතපයොජනාවධිපරිච්ඡෙදස්සනත්ථං. හිරිකොපිනපට්චිජාදනත්ථන්ති නියතපයොජනං, ඉතරානි කදාචි භොන්ති. තත්ථ හිරිකොපිනන්ති තං තං සම්බාධට්ඨානං. යස්මිං යස්මිඤ්ඤි අඬගෙ චීවරියමානෙ හිරි කුප්පති විනස්සති, තං තං හිරිං කොපනතො හිරිකොපිනන්ති චුච්චති. තස්ස ව හිරිකොපිනස්ස පට්චිජාදනත්ථන්ති හිරිකොපිනපට්චිජාදනත්ථං. “හිරිකොපිනං පට්චිජාදනත්ථ”න්තිපි පායො.

පිණ්ඩපාතන්ති යංකිඤ්චි ආහාරං. යො හි කොචි ආහාරො හික්ඛුනො පිණ්ඩොලොන පත්තෙ පතිතන්තා “පිණ්ඩපාතො”ති චුච්චති. පිණ්ඩානං වා පාතො පිණ්ඩපාතො, තත්ථ තත්ථ ලද්ධානං හික්ඛානං සන්තිපාතො, සමුභොති චුත්තං භොති. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සෙනාසනන්ති සයනඤ්ච ආසනඤ්ච. යත්ථ යත්ථ හි සෙති විහාරෙ වා අඬ්ඪයොගාදිමිති වා, තං සෙනං. යත්ථ යත්ථ ආසනි නිසිදති, තං ආසනං, තං එකතො කත්වා “සෙනාසන”න්ති චුච්චති. උතුපරිස්සයවිනොදනපටිසල්ලානාරාමත්ථන්ති පරිසහනට්ඨෙන උතුයෙව උතුපරිස්සයො. උතුපරිස්සයස්ස විනොදනත්ථඤ්ච පටිසල්ලානාරාමත්ථඤ්ච. යො සරිරාබාධචිත්තචික්ඛෙපකරො අසප්පායො උතු සෙනාසනපටිසෙවනෙ විනොදෙතබ්බො භොති, තස්ස විනොදනත්ථං එකිභාවසුඛත්ථඤ්චාති චුත්තං භොති. කාමඤ්ච සීතපටිසාකාදිනාව උතුපරිස්සයවිනොදනං චුත්තමෙව. යථා පන චීවරපටිසෙවනෙ “හිරිකොපිනපට්චිජාදනං නියතපයොජනං, ඉතරානි කදාචි කදාචි භවන්ති”ති චුත්තං, එවමිධාපි නියතඋතුපරිස්සයවිනොදනං සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා අයං චුත්තප්පකාරො උතු උතුයෙව. පරිස්සයො පන දුට්ඨො පාකට්පරිස්සයො ව පට්චිජන්තපරිස්සයො ව. තත්ථ පාකට්පරිස්සයො සීහබ්බාග්ඝාදයො, පට්චිජන්තපරිස්සයො රාගදොසාදයො. තෙ යත්ථ අපරිගුන්තියා ව අසප්පායරූපදස්සනාදිනා ව ආබාධං න කරොන්ති, තං සෙනාසනං එවං ජානිත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසෙවන්තො හික්ඛු පටිසංඛා යොනියො සෙනාසනං උතුපරිස්සයවිනොදනත්ථං පටිසෙවතිති වෙදිතබ්බො.

ගිලානපච්චයභෙසප්පරික්ඛාරන්ති එත්ථ රොගස්ස පටිඅයනට්ඨෙන පච්චයො, පච්චනිකගමනට්ඨෙනාති අත්ථො. යස්ස කස්සචි සප්පායස්සෙන අධිවචනං. හිසක්කස්ස කම්මං තෙන අනුඤ්ඤාතත්තාති භෙසප්පං. ගිලානපච්චයොව භෙසප්පං ගිලානපච්චයභෙසප්පං, යං කිඤ්චි ගිලානස්ස සප්පායං හිසක්කකම්මං තෙලමුද්දාණිකාදීනි චුත්තං භොති. පරික්ඛාරොති පන “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛත්තං භොති”තිආදිසු (අ. නි. 7.67) පරිවාරො චුච්චති. “රථො සීලපරික්ඛාරො, ඤානක්ඛො වක්කචිරියො”තිආදිසු (සං. නි. 5.4) අලඬිකාරො. “යෙ ව බො ඉමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙතබ්බා”තිආදිසු (ම. නි. 1.191-192) සම්භාරො. ඉධ පන සම්භාරොපි පරිවාරොපි වට්ටති. තඤ්ච ගිලානපච්චයභෙසප්පං ජීවිතස්ස පරිවාරොපි භොති, ජීවිතනාසකාබාධුප්පන්තියා අන්තරං අදත්වා රක්ඛණතො සම්භාරොපි. යථාචීරං පවත්නති, එවමස්ස කාරණභාවතො; තස්මා “පරික්ඛාරො”ති චුච්චති. එවං ගිලානපච්චයභෙසප්පඤ්ච තං පරික්ඛාරො වානි ගිලානපච්චයභෙසප්පරික්ඛාරො, තං ගිලානපච්චයභෙසප්පරික්ඛාරං. ගිලානස්ස යං කිඤ්චි සප්පායං හිසක්කානුඤ්ඤාතං තෙලමුද්දාණිකාදිජීවිතපරික්ඛාරන්ති චුත්තං භොති.

උප්පන්තානන්ති ජාතානං භූතානං නිබ්බන්තානං. වෙය්‍යාබාධිකානන්ති එත්ථ බ්‍යාබාධොති ධාතුක්ඛොභො තංසමුට්ඨානා ව කුට්ඨගණ්ඨපිළිකාදයො, බ්‍යාබාධතො උප්පන්තන්තා වෙය්‍යාබාධිකා. වෙදනානන්ති දුක්ඛවෙදනා, අකුසලවිපාකවෙදනා, තාසං වෙය්‍යාබාධිකානං වෙදනානං. අබ්‍යාබප්ඤ්ඤාපරමතායාති නිද්දුක්ඛපරමතාය. යාව තං දුක්ඛං සබ්බං පහීනං භොති, තාවාති අත්ථො.

සත්තුටියෝ හොඳින් පව්වයසන්නොසෙන සත්තුටියෝ හොඳි. ඉතරිතරෙන විවරෙනාති
ථුලසුබ්බලුභවපණිතරිපිණිණානං යෙන කෙනවි. අථ ඛො යථාලද්ධාදීනං ඉතරිතරෙන යෙන කෙනවි සත්තුටියෝ
හොඳිති අත්ථො. විවරස්මිඤ්ඤි තයො සන්නොසා යථාලාභසන්නොසො යථාබලසන්නොසො
යථාසාරුප්පසන්නොසොති. පිණ්ඩපාතාදිසුපි එසෙව නයො.

වණ්ණවාදීති එකො සත්තුටියෝ හොඳි, සන්නොසස්ස වණ්ණං න කපෙති, එකො න සත්තුටියෝ හොඳි,
සන්නොසස්ස වණ්ණං කපෙති, එකො නෙව සත්තුටියෝ හොඳි, න සන්නොසස්ස වණ්ණං කපෙති, එකො
සත්තුටියෝ ව හොඳි, සන්නොසස්ස වණ්ණං කපෙති, තං දස්සෙතුං “ඉතරිතරවිවරසත්තුටියො ව වණ්ණවාදී”ති
වුත්තං. අනෙසනන්ති දුතෙය්‍යපභිනගමනානුයොගප්පහෙදං නානප්පකාරං අනෙසනං. අප්පතිරුපන්ති අයුත්තං.
අලද්ධා වාති අලභිත්වා. යථා එකච්චො “කථං නු ඛො විවරං ලභිස්සාමි”ති පුඤ්ඤවන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං එකතො
හුත්වා කොහඤ්ඤං කරොත්තො උත්තස්සති පරිත්තස්සති, සත්තුටියෝ භික්ඛු එවං අලද්ධා ව විවරං න පරිත්තස්සති.
ලද්ධා වාති ධම්මෙන සමෙන ලභිත්වා. අගධිකොති විගතලොභවන්තො. අමුච්ඡිකොති අධිමත්තතණ්හාය මුච්ඡං
අනාපන්තො. අනප්ඤ්ඤාපන්තොති තණ්හාය අනොත්ථවො අපරියොනද්ධො. ආදීනවදස්සාමිති අනෙසනාපත්තියඤ්ඤා
ගධිතපරිභොගෙ ව ආදීනවං පස්සමානො. නිස්සරණපඤ්ඤොති “යාවදෙව සිත්තස්ස පටිසාතායා”ති (ම. නි. 1.23)
වුත්තං නිස්සරණං එව පජානන්තො. ඉතරිතරවිවරසත්තුටියොති යෙන කෙනවි විවරෙන සත්තුටියො.
නෙවත්තානුක්කංසෙතීති “අහං පංසුකුලිකො, මයා උපසම්පදමාලෙයෙව පංසුකුලිකධිගං ගහිතං, කො මයා සදිසො
අත්ථි”ති අත්තුක්කංසනං න කරොති. න පරං වම්භෙතීති “ඉමෙ පනඤ්ඤෙ භික්ඛු න පංසුකුලිකා”ති වා
“පංසුකුලිකමත්තම්පි එතෙසං නත්ථි”ති වා එවං පරං න වම්භෙති.

යො හි තත්ථ දක්ඛොති යො තස්මිං විවරසන්නොසෙ වණ්ණවාදී, තාසු වා දක්ඛො ඡෙකො ඛාත්තො.
අනලසොති සාතච්චකිරියාය ආලසියවිරහිතො. සම්පජානො පටිස්සතොති සම්පජානපඤ්ඤාය වෙව සතියා ව යුත්තො.
පොරාණෙති න අධුනුප්පත්තිකෙ. අග්ගඤ්ඤෙති “අග්ගො”ති ජාතිතබ්බෙ. අරියවංසෙ ධීතොති අරියානං වංසෙ
පතිට්ඨිතො. අරියවංසොති ව යථා හි ඛත්තියවංසො බ්‍රාහ්මණවංසො වෙස්සවංසො සුද්දවංසො සමණවංසො
කුලවංසො රාජවංසො, එවං අයම්පි අට්ඨමො අරියවංසො අරියතන්ති අරියපච්චෙණි නාම හොති. සො ඛො පනායං
අරියවංසො ඉමෙසං වංසානං මූලගන්ධාදීනං කාළානුසාරිගන්ධාදියො විය අග්ගමක්ඛායති. කෙ පන තෙ අරියා යෙසං
එසො වංසොති? අරියා වුවුවන්ති බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව තථාගතසාවකා ව, එතෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො.
ඉතො පුබ්බෙ හි සතසහස්සකප්පාදිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං මත්ථකෙ තණ්හධිකරො මෙඬ්ඛකරො
සරණධිකරො දිපඬ්ඛකරොති චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, තෙ අරියා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. තෙසං
බුද්ධානං පරිනිබ්බානතො අපරභාගෙ එකං අසඬ්ඛොය්‍යං අතික්කමිත්වා කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බුද්ධො
උප්පන්නො...පෙ.... ඉමස්මිං කප්පෙ කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපො අම්භාකං භගවා ගොතමොති
චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. අපි ව අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං
සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං අරියානං වංසොති අරියවංසො, තස්මිං අරියවංසෙ පතිට්ඨිතො.

ඉතරිතරෙන පිණ්ඩපාතෙනාති යෙන කෙනවි පිණ්ඩපාතෙන. සෙනාසනාදිසුපි එසෙව නයො. ආයතනෙසුති
වක්ඛාදිසු ආයතනෙසු.

යතොති සඤ්ඤතො. යත්තොති යත්තවා. පටියත්තොති අතිවිය යත්තවා. ගුත්තොති රක්ඛිතො. ගොපිතොති
මඤ්ඡුසාය විය පට්ඨපිතො. රක්ඛිතොති පටිසාමිතො. සංවුතොති ද්වාරසංවරණෙන පිහිතො. බුංසිතොති ගරහිතො.
වම්භිතොති අපසාදිතො. සට්ඨිතොති සට්ඨනමාපාදිතො. ගරහිතොති අවමඤ්ඤිතො. උපවදිතොති අක්කොසිතො.

එරුසෙනාති මම්මච්චෙදනවවනෙන. කක්ඛලෙනාති දාරුණෙන. නප්පට්ඨප්පාති පටිප්ථරිත්වා න කපෙය්‍ය.

207. කුමානානුයුත්තොති අනුප්පන්නුප්පාදනෙන උප්පන්නසෙවනෙන ව කුමානෙන අනුයුත්තො.
උපෙක්ඛමාරබ්භ සමාහිතත්තොති චතුත්ථස්සකානුපෙක්ඛං උප්පාදෙත්වා සමාහිතවිත්තො. තක්කාසයං
කුක්කුචවඤ්චුපච්ඡිත්තෙති කාමචිතක්කාදිචිතක්කඤ්ඤා කාමසඤ්ඤාදිකං චිතක්කස්ස ආසයඤ්ඤා
හත්ථකුක්කුචවාදිකුක්කුචවඤ්ඤා උපච්ඡිත්තෙය්‍ය.

අනුප්පන්නස්ස වා පඨමස්ස කුමානස්ස උප්පාදායාති තස්මිං අත්තභාවෙ අනුප්පන්නස්ස වා උප්පථිත්ථවා
පරිහිතස්ස වා පඨමස්ස කුමානස්ස උප්පාදනත්ථං අත්තතො සන්නානෙ පටිලාභත්ථං. උප්පන්නං වා පඨමං කුමානං
ආසෙවතීතිආදිසු එත්ථ ආදරෙන සෙවති පගුණං කරොති භාවෙති වඩ්ඪෙති බහුලිකරොති පුනප්පුනං කරොති.

උපෙක්ඛාති චතුත්ථස්සකානෙ උප්පන්නා තත්ත්වස්සකුපෙක්ඛා. උපෙක්ඛාති සභාවපදං. උපෙක්ඛනාති
උපපත්තිතො ඉක්ඛනාකාරො. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාති අධිකා හුත්වා ඉක්ඛනා. විත්තසමනාති විත්තස්ස සමනා විත්තස්ස
ඌනාතිරිත්තතං වජ්ජෙත්වා සමභාවො. විත්තප්පස්සද්ධතොති විත්තස්ස අප්පගබ්භතා, අප්පද්ධභාවොති අත්ථො.
මජ්ඣිමනිකා විත්තස්සාති න සත්තස්ස න පොසස්ස, විත්තස්ස මජ්ඣිමනිකාවොති අත්ථො. චතුත්ථෙ කුමානෙ

උපෙක්බං ආරම්භාති වතුත්ථස්මිං කුමාරස්මිං උප්පන්නං තත්ත්වස්මිත්තපෙක්බං පටිච්ච. එකග්ගචිත්තොති එකාරම්මණෙ පචත්තචිත්තො. අචික්ඛිත්තචිත්තොති උද්ධච්චරිතො න චික්ඛිත්තචිත්තො.

නව විතක්කා වුත්තනායා එව. කාමවිතක්කානං කාමසඤ්ඤාසයොති කාමවිතක්කං විතක්කෙන්තස්ස උප්පන්නා කාමසඤ්ඤා තෙසං විතක්කානං ආසයො වසනොකාසොති කාමසඤ්ඤාසයො. බ්‍යාපාදවිතක්කාදිසුපි එසෙව නයො.

208. වුදිතො වච්චි සතිමාහිනන්දෙති උප්ප්ඤ්ඤාදිහි වාචාහි වොදිතො සමානො සතිමා හුත්වා තං වොදනං අභිනන්දෙය්‍ය. වාචං පමුඤ්ඤෙව කුසලන්ති ඤාණසමුට්ඨිතං වාචං පමුඤ්ඤෙය්‍ය. නාතිවෙලන්ති අතිවෙලං පන වාචං කාලවෙලඤ්ඤෙව සිලවෙලඤ්ඤෙව අතික්කන්තං නප්පමුඤ්ඤෙය්‍ය. ජනවාදධම්මායාති ජනපරිවාදකථාය. න වෙනයෙය්‍යාති වෙනනං න උප්පාදෙය්‍ය.

ඉදං තෙ අප්පත්තන්ති ඉදං තව න පත්තං. අසාරුප්පන්ති තව පයොගං අසාරුප්පං. අසිලට්ඨන්ති තව පයොගං න සිලෙ පතිට්ඨන්ති අසිලට්ඨං, සිලෙ ධීතස්ස පයොගං න හොතිති වුත්තං හොති. කෙචි “අසිලට්ඨ”න්ති පට්ඨන්ති, අමට්ඨවචනන්ති අත්ථං වණ්ණෙය්‍යන්ති.

නිධිනන්ති තත්ථ තත්ථ නිදහිත්වා යපිතානං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිපුරානං නිධිකුම්භිතං. පචත්තාරන්ති කිච්ඡපීචිකෙ දුග්ගතමනුස්සෙ අනුකම්පං කත්වා “එහි සුඛෙන තෙ ජීවනුපායං දස්සෙස්සාමි”ති නිධිට්ඨානං නෙත්වා හත්ථං පසාරෙත්වා “ඉමං ගහෙත්වා සුඛං ජීවා”ති ආචික්ඛිතාරං විය. වජ්ජදස්සිනන්ති ද්වෙ වජ්ජදස්සිනො “ඉමිනා නං අසාරුප්පෙන වා බලිතෙන වා සඬ්ඝමප්ප්ඤ්ඤා නිග්ගණ්ණිස්සාමි”ති රන්ධගවෙසකො ව අඤ්ඤාතං ඤාපනත්ථාය ඤාතං අනුග්ගණ්ණත්ථාය සිලාදිනා වස්ස වුද්ධිකාමනාය තං තං වජ්ජං ඔලොකනෙන උල්ලපනසභාවසණ්ඨිතො ව. අයං ඉධ අධිප්පෙනො. යථා හි දුග්ගතමනුස්සො “ඉමං ගණ්ණාහි”ති තප්පෙත්වා පොට්ඨෙත්වාපි නිධිං දස්සෙන්තෙ කොපං න කරොති, පමුදිතොව හොති, එවමෙව එවරුපෙ පුග්ගලෙ අසාරුප්පං වා බලිතං වා දිස්වා ආචික්ඛන්තෙ කොපො න කාතබ්බො, තුට්ඨෙත්වා හවිතබ්බං. “හන්තෙ මහන්තං වො කතං කම්මං, මය්හං ආචරිතප්ප්ඤ්ඤායට්ඨානෙ යත්වා ඔවදන්තෙහි පුනපි මං වදෙය්‍යාථ”ති පචාරෙතබ්බමෙව. නිග්ගණ්ණවාදින්ති එකච්චො හි සද්ධිවිහාරිකාදිනං අසාරුප්පං වා බලිතං වා දිස්වා “අයං මෙ මුඛොදකදානාදිහි සක්කච්චං උපට්ඨහති, සචෙ නං වක්ඛාමි, න මං උපට්ඨහිස්සති, එවං මම පරිහානි හවිස්සති”ති වත්තුං අවිසහන්තො න නිග්ගණ්ණවාදී නාම හොති, සො ඉමස්මිං සාසනෙ කච්චරං ආකිරති. යො පන තථාරුපං වජ්ජං දිස්වා වජ්ජානුරූපං තප්පෙත්වා පණාමෙන්තො දණ්ඩකම්මං කරොන්තො විහාරා නිහරන්තො සික්ඛාපෙති, අයං නිග්ගණ්ණවාදී නාම සෙය්‍යාථාපි සම්මාසම්මුද්ධො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “නිග්ගණ්ණ නිග්ගණ්ණාහං, ආනන්ද, වක්ඛාමි, පච්ඤ පච්ඤාහං, ආනන්ද, වක්ඛාමි, යො සාරො සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196). මෙධාවිත්ති ධම්මොප්පඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තාදිසන්ති එවරුපං පණ්ඨිතං භජෙය්‍ය පයිරුපාසෙය්‍ය. තාදිසඤ්ඤි ආචරියං භජමානස්ස අන්තවාසිකස්ස සෙය්‍යොව හොති, න පාපියො, වුඩ්ඪියෙව හොති, නො පරිහානීති.

ඔවදෙය්‍යාති උප්පන්නෙ වත්ථස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුප්පන්නෙ “අයසොපි තෙ සියා”තිආදිවසෙන අනාගතං දස්සෙන්තො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තොපි ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දූතං වා සාසනං වා පෙසෙන්තො අනුසාසති නාම. සකිං වදන්තොපි ඔවදති නාම, පුනප්පුනං වදන්තො අනුසාසති නාම. ඔවදන්තො එව වා අනුසාසති නාමාති එවං ඔවදෙය්‍ය අනුසාසෙය්‍ය. අසබ්භාති අකුසලධම්මා නිවාරෙය්‍ය, කුසලධම්මෙ පතිට්ඨපෙය්‍යාති අත්ථො. සතඤ්ඤි සො පියො හොතිති සො එවරුපො පුග්ගලො බුද්ධාදිනං සප්පුරිසානං පියො හොති. යෙ පන අදිට්ඨධම්මා අචිත්තණ්ණපරලොකා ආමිසචක්ඛුකා ජීවිකත්ථාය පබ්බජිතා, තෙසං අසනං සො ඔවාදකො අනුසාසකො “න ත්වං අම්භාකං උප්ප්ඤ්ඤායො, න ආචරියො, කස්මා අම්භාකං ඔවදසී”ති එවං මුඛසත්තිහි විප්ඤ්ඤානානං අප්පියො හොතිති.

එකකම්මන්ති අපලොකනකම්මාදිකං එකකම්මං. එකුද්දෙසොති නිදානුද්දෙසාදිකො එකුද්දෙසො. සමසික්ඛකාති සමානසික්ඛතා. ආහතචිත්තතන්ති කොධෙන පහතචිත්තභාවං. බිලජාතතන්ති ථද්ධිභාවං. පඤ්චපි වෙනොබ්බලෙති බුද්ධධම්මසඬ්ඝසික්ඛාසබ්බන්තවාරිසු පඤ්චසුපි චිත්තස්ස ථද්ධිභාවෙ.

ඤාණසමුට්ඨිතං වාචන්ති ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන උප්පාදිතං වාක්‍යං. මුඤ්ඤෙය්‍යාති විස්සජ්ජෙය්‍ය. අත්ථුපසංහිතන්ති අත්ථසහිතං කාරණසහිතං. ධම්මුපසංහිතන්ති ධම්මෙන යුත්තං. කාලාතික්කන්තං වාචං න භාසෙය්‍යාති කාලාතීතං වාචං න කට්ඨෙය්‍ය තස්ස කාලස්ස අතික්කන්තන්තා. වෙලාතික්කන්තන්ති මරියාදාතීතං වචනං න භණෙය්‍ය වචනමරියාදස්ස අතික්කන්තන්තා. උභයවසෙන කාලවෙලා.

යො වෙ කාලෙ අසම්පත්තෙති අත්තනො වචනකාලෙ අසම්පත්තෙ. අතිවෙලන්ති වෙලාතික්කන්තං කත්වා අතිරෙකප්පමාණං භාසති. නිහතො සෙතීති නිග්ගණ්ණිතො සෙතී. කොකිලායෙව අනුජොති කාකියා පටිජග්ගිතො කොකිලාය අබ්භන්තරෙ ජාතො කොකිලපොතකො විය.

209. අථාපරන්ති අථ ඉදාති ඉතො පරම්පි. පඤ්ච රජානීති රුපරාගාදිති පඤ්ච රජානි. යෙසං සතීමා විනයාය සික්ඛෙති යෙසං උපට්ඨිතස්සති හුත්වාච විනයනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍ය. එවං සික්ඛන්තො හි රුපෙසු...පෙ. ... එස්සෙසු සහෙථ රාගං, න අඤ්ඤෙති.

රූපරජාති රූපාරම්මණං පටිච්ච උප්පත්තො රාගාදිරජො. සද්දරජාදිසුපි එසෙව නයො.

210. තතො සො තෙසං විනයාය සික්ඛන්තො අනුක්කමෙන – එතෙසු ධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ එතෙසුති රූපාදිසු. කාලෙන සො සම්මා ධම්මං පරිච්චංසමානොති සො භික්ඛු ය්වායං “උද්ධතෙ චිත්තෙ සමප්පස කාලො”ති ආදිනා (සං. නි. 5.234) නයෙන කාලො චුත්තො, තෙන කාලෙන සබ්බං සඬබ්බධම්මං අනිච්චාදිනයෙන පරිච්චංසමානො. එකොදිභූතො විභතෙ තමං සොති සො එකග්ගචිත්තො සබ්බං මොහාදිතමං විභතෙය්‍ය, නත්ථි එත්ථ සංසයො.

උද්ධතෙ චිත්තෙති විරියන්ද්‍රියවසෙන චිත්තෙ අවුපසන්තෙ. බලවවිරියඤ්ඤි මන්දසමාධිං විරියස්ස උද්ධවචපක්ඛන්තා උද්ධවචං අභිභවති. එවං උද්ධතෙ චිත්තෙ. සමප්පස කාලොති සමාධිස්ස භාවනාය කාලො. සමාභිතෙ චිත්තෙති උපචාරප්පනාහි චිත්තෙ සමාභිතෙ. බලවසමාධි හි මන්දවිරියං සමාධිස්ස කොසප්පකක්ඛන්තා කොසප්පං අභිභවති. සමාධි විරියෙන සඤ්ඤාප්පතො කොසප්පෙ පතිතුං න ලහති. විරියං සමාධිනා සඤ්ඤාප්පතං උද්ධවචෙ පතිතුං න ලහති. තස්මා තදුහයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා හොති. විපස්සනාය කාලොති එවං සමාභිතෙ අනිච්චාදිවසෙන විවිධාය පස්සනාය කාලො, සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්තො අප්පනං පාපුණාති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස බලවතී එකග්ගතා වට්ටති. එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පන පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණප්පට්ටෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමත්තෙපි අප්පනා හොති එව.

කාලෙ පග්ගණ්හති චිත්තන්ති යස්මිං සමයෙ අනිසිල්ලවිරියතාදිහි ලීනං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයවිරියපිතිසම්බොජ්ඣාදිගසමුට්ඨාපනෙන තං චිත්තං පග්ගණ්හාති. නිග්ගණ්හති යස්මිං සමයෙ අච්චාරද්ධවිරියතාදිහි උද්ධතං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගසමුට්ඨාපනෙන තං චිත්තං නිග්ගණ්හාති. සම්පහංසති කාලෙනාති යස්මිං සමයෙ චිත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දතාය වා උපසම්ප්පාදනං විගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චෙක්ඛණෙන සංවෙපෙති. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුති නාම – ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං අනාගතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙනාස්ස පසාදං ජනෙති. අයං චුච්චති “සම්පහංසති කාලෙනා”ති. කාලෙ චිත්තං සමාදහෙති යස්මිං සමයෙ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවිරියානඤ්ච සමභාවො, තස්මිං කාලෙ චිත්තං සමාදහෙය්‍ය.

අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති කාලෙනාති යස්මිං සමයෙ සම්මා පටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමප්පට්ඨිපට්පන්නං චිත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු. අයං චුච්චති “අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති කාලෙනා”ති. සො යොගී කාලකොච්චොති එසො චුත්තප්පකාරො කම්මට්ඨානායොගෙ නියුත්තො පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනසමාදහනඅප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනකාලෙසු ඡෙකො ඛ්‍යත්තො. කිම්හි කාලම්හිති ආදිනා පග්ගහාදිකාලං පුච්ඡති.

ඉදානි පග්ගහාදිකාලං විස්සප්පෙන්තො “ලීනෙ චිත්තම්හි”ති ආදිමාහ. අනිසිල්ලවිරියතාදිහි චිත්තෙ ලීනභාවං ගතෙ ධම්මවිචයවිරියපිතිසම්බොජ්ඣාදිගසමුට්ඨාපනෙන පග්ගහො. උද්ධතස්මිං චිතිග්ගහොති අච්චාරද්ධවිරියතාදිහි උද්ධතෙ චිත්තෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගසමුට්ඨාපනෙන නිග්ගහො. නිරස්සාදගතං චිත්තං, සම්පහංසෙය්‍ය තාවදෙති පඤ්ඤාපයොගමන්දතාය වා උපසම්ප්පාදනං විගමෙන වා අස්සාදවිරහිතං ගතං අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චෙක්ඛණෙන වා රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන වා තස්මිං බණෙ චිත්තං සම්පහංසෙය්‍ය.

සම්පහට්ඨං යදා චිත්තන්ති යස්මිං කාලෙ චුත්තනයෙනෙව සම්පහංසිතං චිත්තං හොති. අලීනං භවති නුද්ධතන්ති විරියසමාධිහි සඤ්ඤාප්පතන්තා ලීනුද්ධවචවිරහිතඤ්ච හොති. සමප්පනිත්තස්සාති සමපො ව නිමිත්තඤ්ච සමප්පනිත්තං, තස්ස සමප්පනිත්තස්ස. සො කාලොති යො සො ලීනුද්ධවචවිරහිතකාලො චුත්තො, සො කාලො. අප්ඤ්ඤාත්තං රමයෙ මනොති ක්‍රියාසම්පයුත්තං චිත්තං කසිණාදිගොචරප්ඤ්ඤාත්තෙ තොසෙය්‍ය අභිරමාපෙය්‍ය.

එතෙන මෙවුපායෙනාති එතෙන චුත්තඋපායෙන එව. ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන චුත්තො. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛෙය්‍ය තාවදෙති යදා උපචාරප්පනාහි තං චිත්තං සමාහිතං, තදා “සමාහිතං චිත්ත”න්ති ජානිත්වා පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු ඛ්‍යාපාරං අකත්වා තස්මිං බණෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනමෙව කරෙය්‍ය.

ඉදානි “කිම්හි කාලම්හි පග්ගහො”ති පුට්ඨගාථං නිගමෙන්තො “එවං කාලවිදු ධීරො”ති ආදිමාහ. කාලෙන කාලං චිත්තස්ස, නිමිත්තමූලක්ඛයෙති කාලානුකාලං සමාධිසම්පයුත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං සල්ලක්ඛෙය්‍ය, උපපරික්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ටෙව. එවං අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිධිමත්ව ගවේෂණය නොවේ.

සංස්කෘතික හා මානව සම්පත්-අවිධිමත්ව නොවේ.